

شیکردنہ وہ می دیوانے

سہ سید کا میل عیامی

(غاوات)

نہ
نہ نوہر سولتا

نور می روخسارت وہ دہرخہ! دہردی بی دہرمانہ شو
زولم تی زولفت لہ سہر رووتہ، لہ روژ میوانہ شو
قدری شو چاکبرہ عاشق! شمع و پیروانہ دہ لین
سوز و گریہ می شمع ہر شہو، سووتی پیروانہ، شو

شیکردنه‌وهی دیوانی
سه‌یید کامیل ئیمامی
(ئاوات)

به‌رگی دووهه‌م

ئه‌نوه‌ر سولتانی

ناوی کتیب:

شیکردنه‌وهی دیوانی ئاوات

به‌رگی دووهه‌م

سه‌یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

ئه‌نوه‌ر سولتانی

مه‌سعوود ره‌واندوست

چیمه‌ن ئیلخانی زاده

مالپه‌ری رۆژه‌ه‌لات بوکان، ۲۰۱۶

بنکه‌ی رۆشنگه‌ری، ئالمانیای، ۲۰۲۲

شاعیر:

شیکردنه‌وهی:

دیزاینی لاپه‌ره‌کان:

دیزاینی به‌رگ:

چاپی یه‌که‌م:

چاپی دووهه‌م:

شیکردنه وهی
دیوانی سهید کامیل ئیمامی (ئاوات)

پیرستی بهرگی دووهه‌م

- ۱۳.....شيعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹.....
- ۱۵.....چی بدرووم؟.....
- ۱۹.....شنه‌ی به‌هار.....
- ۲۳.....هاته‌وه بو بۆکانی.....
- ۲۵.....تاونه‌دیو.....
- ۲۷.....گروو.....
- ۲۹.....وه‌ك مه‌سنه‌وی.....
- ۳۳.....خاسه‌كه و (۲).....
- ۴۰.....شاباز.....
- ۴۴.....شه‌و.....
- ۵۱.....بن هه‌ستم.....
- ۵۴.....له قه‌لم كه‌وتووم.....
- ۵۸.....تۆبه.....
- ۶۳.....نابووژیمه‌وه.....
- ۶۵.....شاباشی به‌هار.....
- ۶۹.....دوویری یاران.....
- ۷۲.....کاتی به‌هاره.....
- ۷۵.....نیشتمان.....
- ۷۸.....شاری دل.....

۸۳	که‌ره‌ی کرد به زهنگ
۸۷	یاران رۆیشتن
۸۹	عه‌زیزی میسری دل
۹۵	ده‌ستی ماندوو و زگی برسی
۹۹	به‌هاری ناخۆش
۱۰۲	ئاردی نیو دروو
۱۰۵	کۆچی خیز
۱۰۸	نالهی بیدلان
۱۱۱	به‌هاری تازم
۱۱۵	لافاو
۱۱۹	که‌ی به‌هار وایه؟
۱۲۴	ستايشی خودا
۱۲۹	هات و نه‌هات
۱۳۳	کاسه‌ی به‌تال
۱۳۶	شه‌ونم
۱۴۱	شيعری سالانی ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳
۱۴۳	بای وادم
۱۴۶	گیانه‌که‌م
۱۴۹	زستان
۱۵۵	مافی خۆمه
۱۵۹	حه‌سه‌رتی دل
۱۶۲	له‌ده‌رکی مه‌یکه‌دم
۱۶۵	به‌وری به‌یان
۱۶۹	خه‌ت و خال

۱۷۳	دانه خۆره
۱۷۵	به فری بهران
۱۸۰	له بهر چاوان ده كه كوم
۱۸۳	ده وای دلی زارم
۱۸۶	مافی گهل
۱۹۰	باسی سهر
۱۹۳	مه نجه لی دل
۱۹۵	سۆزی ده روون
۱۹۸	ئاخ و سكالالا
۲۰۱	پارانه وم
۲۰۴	زیاره تی سهروه
۲۰۷	ئیمامیش دیتن
۲۱۰	رۆژی ههستان
۲۱۴	سه فهری جه سته م
۲۱۸	دۆعای رۆژان
۲۲۱	ئازاره كه م
۲۲۳	چاوه كانم
۲۲۶	كاروانی نه مان
۲۲۹	مه فهرموو من نه ماوم!
۲۳۲	نۆره ههنگاوی منه
۲۳۵	شه معی کامیل
۲۳۷	شيعری سالانی ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹
۲۳۹	به فری خه م
۲۴۲	ده رویشم و دل ریشم
۲۴۵	چ خۆشه!

۲۴۸	پیناو.....
۲۵۰	رەش و سېي.....
۲۵۳	بېشكەي شكاو.....
۲۵۵	يە كگرتن.....
۲۶۰	دزبومە تەوہ.....
۲۶۳	رۆژگاری تال.....
۲۶۷	بې چارە يە 'كاميل'.....
۲۷۰	زستان.....
۲۷۴	گۆلى ھيوا.....
۲۷۸	گەسكە كۆلە.....
۲۸۳	لە خەو ھەستان.....
۲۸۶	بۆ شەھيدانى بانە.....
۲۸۸	نيشتمانى كورد.....
۲۹۴	دەردى كورد.....
۲۹۷	چوارينە يەك.....
۲۹۸	نان و خوان.....
۳۰۱	داخى تۆ سەختە.....
۳۰۵	شيعرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸.....
۳۰۷	باي وادە (خەرمانى مەينەت).....
۳۱۱	چش لەم و لەو!.....
۳۱۴	پىرى.....
۳۱۷	لېبووردن.....
۳۱۹	بوراقى بالدار.....
۳۲۳	وەرەوہ گيانە!.....

- ۳۲۷ پارانه ووم.....
- ۳۳۱ داخوازی ئیمداد.....
- ۳۳۵ حاسلی من.....
- ۳۳۸ جهژنی ئیمه.....
- ۳۴۰ شووشه ی دل.....
- ۳۴۴ پارانه ووم.....
- ۳۴۸ ئە ی غه ربی خوشه ویست!.....
- ۳۵۲ ئاواتی هۆنهر.....
- ۳۵۵ شیعری بین ته ئریخ.....
- ۳۵۷ تهیری دل.....
- ۳۶۲ "تورجان"ی خرۆشاو.....
- ۳۶۸ شین بو "خه مین".....
- ۳۷۱ قاره مانى نه به زی کوردستان.....
- ۳۷۴ ئینقلابی ئیران.....
- ۳۷۸ سکالا.....
- ۳۸۱ کزه ی بای شه مال.....
- ۳۸۵ رینگای عیشق.....
- ۳۸۷ پایز.....
- ۳۹۵ بای واده (۲).....
- ۴۰۲ سروه بای به هار.....
- ۴۰۹ به هار.....
- ۴۱۴ هیتلانه ی رووخاو.....
- ۴۱۷ به هار هات.....
- ۴۱۹ دلێ نه کولاو.....
- ۴۲۱ ئەوین و ئەجهل.....
- شیکردنه وه ی دیوانی ئاوات / ۹

۵۲۳	شعره فارسیه کانی ثاوات
۵۲۵	سه‌ره تا
۵۴۵	متن اشعار فارسی
۵۴۶	معراج
۵۴۷	هیج و هیج
۵۴۸	صید حرم
۵۴۹	روزگار من
۵۵۰	مناجات
۵۵۱	بخت بی وفا
۵۵۳	متاع محبت
۵۵۵	گل جامه درید
۵۵۶	نشانه خزانم
۵۵۷	فشار زندگی
۵۵۸	شمع شبستان
۵۵۹	از کارزار افتاده‌ام
۵۶۳	ستایش
۵۶۴	راز و نیاز
۵۶۵	بر درگه تو
۵۶۶	مردان خدا
۵۶۷	شفا
۵۶۸	زخم مژه
۵۶۹	رشته‌ی مهر
۵۷۰	دوران مهر
۵۷۱	با سر دویدن
۵۷۳	در وفات محمدخان بداقی "حه‌مه خان"

- ۵۷۵ رباعی و دوبیتی
- ۵۷۷ نامه‌های منظوم امامی به دوتن از اساتید شعر کردی
- ۵۸۰ جواب حقیقی به امامی
- ۵۸۱ جواب حقیقی به نامه دیگر امامی
- ۵۸۳ نامه 'هیدی' به امامی
- ۵۸۴ جواب امامی به هیدی

شيعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

پيرست: چي بدرووم؟، شنه‌ی به‌هار، هاته‌وه بو بؤکانی، تاونه‌دیو، گروو، وهك
مه‌سنه‌وی، خاسه‌که‌و(۲)، شاباز، شه‌و، بیج هه‌ستم، له قه‌له‌م که‌وتوووم، تۆبه،
نابووژیمه‌وه، شاباشی به‌هار، دووری یاران، کاتی به‌هاره، نیشتمان، شاری دل، که‌ره‌ی
کرد به‌زه‌نگک، شه‌وی به‌زم، یاران رپویشن، عه‌زیزی میسری دل، ده‌ستی ماندوو و
زگی برسی، به‌هاری ناخوش، ئاردی نیو دروو، کۆچی خیر، ناله‌ی بیدلان، به‌هاری
تازه، لافو، که‌ی به‌هار وایه؟، ستایشی خودا، هات و نه‌هات، کاسه‌ی به‌تال، شه‌ونم.

چی بدرووم؟

مهزره‌ه‌ی خالی یی خۆم دیوه من و داسی کول
ئهی خودایا، به چ دروینه بکه‌م. چی بدرووم؟
من له‌بەر نانی به‌هاری نییه ترس وله‌رز
هەر له ئیستاوه له تاو حاسلی پایز^۱ مردووم
فەسلی هاوین و به‌هار فەرقی نییه بۆ منی زار
هه‌موو کاتێ له زه‌واد خالییه^۲ مال و که‌ندووم
هەر که‌سیکه به هیوای حاسلی، که‌یفی خۆشه
من که نیمه، به هیوای مه‌رحمه‌تی تۆ زیندووم
تۆی که ئاودپیری هه‌موو دیمی و په‌رزاقی هه‌موو
مار و مؤرپکی، بده رزقی منیش تا زیندووم
با ئه‌وه‌ند لیر وله‌وئ سەر نه‌کوتم رۆژ و شه‌وئ
قور له ده‌رکت به سەرا که‌م، بکه‌وم، زۆر ماندووم

قافلاوا، ۱۳۴۳ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره ۷۱ ی چاپی ئه‌نیسی و ۱۳۲ ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی شیعره‌که له چاپی ئه‌نیسیدا 'مه‌زره‌ه‌ی خالی' یه.
لیره‌دا خوێتەر ته‌نیا به هۆی کیش و چەند زاراوه‌ی ناو فەردی یه‌که‌میوه (وه‌ک
مه‌زره‌ه‌ه و داس) ده‌که‌وێته بیری شیعرپکی حافزی شیرازی ده‌نا هیچکام له پینج

^۱ . له هه‌ردوو دیوانه‌که‌دا، پاییز هاتوو. من به هۆی کیشی شیعره‌که‌وه 'پایز' م نووسی که قورس نه‌ییت.
^۲ . له هه‌ردوو دیوانه‌که‌دا ئاوا هاتوو: "هه‌موو کاتیکه له زاد خالییه..." کاک ره‌حیم به‌هرامزاده ئه‌م شیوه‌یه‌ی
سه‌ره‌وه‌ی پینشیا کرد و من به ته‌واوه‌تی له‌گه‌لێدام. ده‌ی له به‌ره‌تدا زه‌واد بووین و جه‌غه‌ر و ئه‌نیسی یا
هەر نوسخه‌هه‌لگریکی دیکه ئه‌م هه‌له‌یه‌یان به سەر قه‌له‌مدا هاتین.

فهرده که ی دیکه ی به هیچ شیوه یه ک، دوور یا نزیك، هاوشیوه، یان هاو واتای غه زه له ههشت فهدیه که ی حافظ نین. نهو جیاوازیه ته نیا له رواله تی فهده کاندانیه به لکوو له واتادا بهرچاوتره که ههر به تهواوته ی له یه کتر جیان و ههر کام له شاعیره کان ناوهرؤکی شیعری خویان بهرهو ناقار و رپبازینکی جیاواز بردووه. با له پیشدا شیعره که ی حافظی شیرازی بهینمه وه:

"مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو
یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو
گفتم ای بخت بخسیدی و خورشید دمید
گفت با اینهمه از سابقه نومید مشو
گر روی پاک و مجرد چو مسیحا به فلک
ز فروغ تو به خورشید رسد صد پرتو
تکیه بر اختر شبگرد مکن کاین عیار
تاج کاووس ربود و کمر کیخسرو
گوشوار زر و لعل ارچه گران دارد گوش
دور خوبی گذرانست، نصیحت بشنو
چشم بد دور ز خال تو که در عرصه حُسن
بیدقی راند که بُرد از مه و خورشید گرو
آسمان گو مفروش این عظمت کاندرا عشق
خرمن مه به جوی، خوشه پروین به دو جو
آتش زهد و ریا خرمن دین خواهد سوخت
حافظ این خرقة پشمینه بینداز و برو"

شیعره که ی حافظ له باری واتای فهلسه فی و کومه لایه تییه وه گه لیک بهرزه و هه لویست گرتینکی زه قه دژ به زوهدی رپایی و په شمینه پؤشی سؤفیانی ناساف و ته بلیخی بی نیازی و دهرویشی و دل هه لکه نندن له دنیا و تیندا خوازیاری نازادی و سه ره به خویی

بیری مرۆفه. له باری زمان و پێکهاتهی شیعریشهوه ئهوهنده قورس و قایمه که دلتیا نیم کهسیک بتوانیت هاسان به شاعر وهریگێرپته سهر زمانیکی دیکه.

بۆ دلتیا بوون له م بۆچوونهی خۆم سهیری کتیبی "شهونم" ی مامۆستا حهقیقیم کرد که وهرگێراوی کوردیی ۱۰۰ غهزلهی حافزه (صلاح الدین ایوبی، ورمی، ۱۳۷۰)، ههروهها کتیبی "تورکجه حافظ غزللری" م پشکنی که وهرگێراوی تورکی چهند غهزلهی حافزه و له لایهن محمد نقی ناصرالفقرا (آذر پویا) وه بهرپۆه چووه (نشر مههران، تبریز ۱۳۸۰). له ههچکام له دوو سهراچاوهیدا وهرگێراوی ئهم غهزله م بهرچاو نهکوت. به داخهوه دهستم به کتیبی "حافظ به روایت شهريار" یش راناگات که دهبی له ویدا شههريار ۱۰۰ غهزلهی حافزی ههر به زمانی فارسی ئیستیقبال کردیت. ده مویست بزنام شههريار چۆن له رۆستی ئهم غهزله هاتوه، گهرچی کاره کهی ئهو تهرحمه نییه و ئیستیباله.

نیازم ئهوهیه بلیم وهرگێرانی ناوهروک و چه مکی شیعره کهی حافر ئهویش به شاعر، دهبی بۆ مامۆستا سهید کامیل هاسان نه بوویت و ههر ئهوهش هۆکار بووه بۆ ئهوهی ناوهروکی شیعره کهی حافر به رهو ئاقاریکی جیاواز بهریت و خۆی له قهرهی ئهو کیشه گهوره فهلسه فیه نه دات که دهقا ودهق کردنی شیعره کهی حافر و هاویری و هاوهلویت بوون له گهڵ ئهوی پنیوسته! ههر ئهوهشه که ده بینین شیعره کهی ئاوات ناوهروکیکی سه دا سه د ئایینی و پارانه وهی ساکار له خودای ههیه و ئهم رۆخساره به تایبهت له فهدی ۴ تا ۶ ی کوردیه که دا ده بینیت. وهک هه موو شیعریکی دیکه ی ئایینی موسولمانان، ئهم شیعره ش پر له بی هیوایی و ترس و لهرز له خودا و تۆله سه نده وهی داوڕۆژی ئهو له خه لکی خراپ و پارانه وه بۆ ئه وهی له خه تاکانی ببوویت، ئهو ره زاقه و ئه میش پرزی لی ده خوازیت به لام پرزه که ی وا لیی ده خوازیت نان و پتخۆری باش نییه، چاوپۆشییه له گونا.

به بۆچوونی من، ههر هه موو شه ش فهده که هه لگری ئهو بیره ئایینییه ن نیاز له مه زرع و دروینه و حاسلی پایز و مال و که ندووی خالی له زه واد، بی هیواییه له ژیان و چاوه روانی کردنی مردنه و پارانه وهیه بۆ لیووردنی خودا. ههر بۆیه ش ده کرا له دیوانه که دا بخریته لای چهند شیعره ئایینییه که ی دیکه له لاپه ره سه ره تاییه کاند، هه رواش بووه.

وشهیه کی ئهسته م له شیعره که دا نه بیننی به لام سه رحه م چه مک و واتای شیعره که پنیوستی به ووردبوونه وه ههیه دنا له رواله ته ئاساییه کهیدا شاعیر وهک سوالکه ریگ

دهرده كه ویت كه داواكارى خیر و بهر كه تی ماددى و رزقه له دهوله مه ندیكى دهست رپوشتوو! له حالیکدا وانیه و ئەو خۆ بچووك كردنه وهیه له بهرانه بهر مه عبود دا و دهروژه لیکردنی، روانگه ی گشتی هه موو ئەهلی ته سه وو فیه و ئەوانه ش وا ئاوات بناسن دهزانن بیگومان سو فیه کی بچ خوش و به ته عیری ئایینی، عه بدیكى له خوداترس بووه. هه ر ئەوه ی وا چنگی بو شیعری شاعیریکی به 'متصوف' ناسراو وهك حافزیش هاویشتوو، ده رخه ری هه لو یستی سو فیا یه تی ئەوه.

له گه رانی ئیترنیت به شوین دۆزینه وه ی سه رچاوه سه بهاره ت به م شیعره دا، تووشی ویللوگیکی فارسی هاتم كه تیدا هه موو دیوانی حافز به دهنگ و به بچ هه له تو مار كراوه و ئەم شیعره شی تیدا یه. بو زانیاری و كه لك وه رگرتی خو یته ر، ئەدریسی ویللوگه كه لیزه دا ده هینم كه ناوی "۱ دوست دات كام" ه. بریا كوردیش کاریکی هاوشیوه ی ئەو براده ره زه حمه تکیشه ی بو شاعیرانی خو ی بگردایه. خاوه ن ویللوگ كه ناوه كه شیم بو نه بیترایه وه، ته نانه ت لاپه ره یه کی داناوه بو فاللی حافز كه به شیک له خه لکی ئاسایی له ئیران باوه ریان پینه تی. خو یته ر ده توانیت له و لاپه ره تابه ته دا کلیك بکاته سه ر وینه ی دیوانی حافز بو ئەوه ی خو وبه ختان غه زه لکیکی ئەوی به ده ننگ بو بخو یتریته وه:

<http://www.1doost.com/hafez/407.htm>

ئه وه ش ئەدریسی ویللوگیکی دیکه، كه تیدا وشه ی ناو غه زه له کانی حافز و یه ك له وان ئەم غه زه له (ژماره ۳۹۱)، واتا كراونه ته وه. ئەوه کاریکی مه زنه و ئیمه ده بی سه رچاوه ی وا بو به ره مه می شاعیرانی كورد ینگ بینین. من ده قی شیعره فارسیه كه شم له بهر ئەو ویللوگه هه لگرت. وا ده رده كه ویت كه خاوه نی ویللوگه كه، دو كتور عبدالحسین جلالیان، كتیبیکی به ناوی "شرح جلالی بر حافز" یش نووسییت و بلاوی كردیته وه:

http://jalalian.ir/farsi/index.php?option=com_content&task=view&id=813&Itemid=45

به حری عه رووزی شیعره كه،

رمل مثنی مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

شنەى بەھار

بەھارە و شنەى ماىەى ژيانە^۳
بە شنەى ژياوہ ئەم نىشتمانە^۴
بەھار ھىنەرى موژدەى خەباتە
لابەرى مەينەت، ھىنەرى ھاتە
ئاورى نەورۆزى پېشىنگى ژينە
بۆ گەل و بۆ ھۆز گېرى بەتینە
گېرى و گېرى ئەو ژينى پىئوہىە
برىسكەى خەبات ھەر لەو پىئوہىە
ئاگرى نەورۆزە يا تىشكى ھىوا
رېوناك كەرەوہى تارىكى ھەوا
گېرى خورپەى دل، شەوقى زەوقى گەل
لە دەورى دالین لاوان بە كۆمەل
كاتىكى خۆشە، فەسلى نەوبەھار
دوورى لە نەيار، نىكى لە يار
ئەوہ سەوز ئە كا تۆوى پزگارى
بەرھەم دىتى باغ بۆ كوردەوارى
ھىندى دەپزىتى، ھىندى دەپوئىتى
بەو گەرم و ساردى لە خۆى دەنوئىتى
دووبەرەكى گەل دەپزىتى سەپاك
تۆوى يەكەتى دەپوئىتى لە خاك
بەھار بەخىرى، دنيا گرتى رەنگ

^۳ چاپى ئەنىسى: ژيانە

^۴ چاپى ئەنىسى: ژياوہ

پوڙى وەدەر خست لايرد شەو زەنگ
 بە تەپل و تۆپ و بە زەبروزەنگە
 دەى، سا، نەتەوئى كاوه، درەنگە!
 بۆ پيشواز پاكوو پراژىتەو
 شە! تۆش كۆرپە بلاوئەو
 لە بيشكەى خەما پراژىتە تاوئ
 بۆى دەر خە كاتى، هەتاوئ، ساوئ
 بيوژىتەو لە بەر تاو و ساو
 تا بىتە جىنگەى شانازى تەواو
 فتىلەى رىنگەى رزگارى پىيە
 بە خىتو كردنى يە كجار بە جىيە
 با بىتە بەر هەم كۆرپەى نەتەو
 هيوئى دواپوڙى نەتەو بەو
 بۆ نىشتمان و بۆ گەل دەكۆشى
 لە رپى وان سەد چەل زووخواو دەنۆشى^۰
 ئەوسا ئاواتى "ئاوات" دىتە جى
 شىن دەبى خەلقى هيوئى جى بەجى

قاقلاوا، ۱۳۴۳ى هەتاوى
 (لاپەرە ۱۷۹ تا ۱۸۱ ى چاپى ئەنىسى و ۳۰۶ و ۳۰۷ ى چاپى جەغفەر)

عىنوانى شىعرە كە لە هەردوو چاپدا وەك يەكە و باوئەكوو زۆر لە ناوئەروكى شىعرە كە
 دوور نىيە بەلام شاعىر ئەو بەهار و شەنى بەهارى لە پەيوئەندى خەباتى پيشمەرگەى
 كورد و لاچوونى بەفر و سەرما و خوئقانى دەرەتان بۆ جوولە و هاتوچۆى
 پيشمەرگەدا هىناوئە و بەو پىيە چاوئەروان دەكرا ناوئىكى سىياسى، نەك سروسىتى، لە سەر
 شىعرە كە دابنرىت بەلام ئەگەر ئەوئە خواستى شاعىر خۆى بووئىت، كە بە

^۰ چاپى ئەنىسى: لەرپى وان هەرچەند زووخواو دەنۆشى

ھاوشیۋەبوۋنى عىنۋانەكە لە ھەردوو چايدا، وئىشەدە چىن وا بىت، ئەودەم ئەستەمە ئىمەى خويتەر بتوانىن بىگۇرپىن.

شىعرەكە سىن سالىك دواى سەرھەلدىنى شۆرشى ئەيلوول گوتراۋە و ھى ئەو سەردەمانەيە كە باۋەرى قورس و قايم بە شەرى چە كدارانە ھەبوو. ديارە بەشيك لەو خۆشەويستىيە، پەيوەندى بە خوى عەشیرەيى خەلكەكە و ئەوينداریەتى چەك لای ئەندامانى كۆمەلگاۋە ھەيە. واھەيە ھۆكارىكى دووھەم بۆ ئەو ئەوينداریەتییە چەك لە بىر و بۆچوۋنى مائۇئىستى سەرچاۋەى گرتىت كە راست لەو سالانەدا برەوى زۆرى نەك ھەر لە كوردستان بەلكوو بەشى زۆرى جىھانى سىھەم ھەبوو و سىياسىيەكانى كوردىش ھىزبان لە لوولەى تەنگدا دەدۆزىيەوۋە و شاعىران بە كلاشىنكۇفیاندا ھەلدەگوت - ئەوينداریيەك كە تا سالى راپەرىنى ۱۳۵۷يش درىژەى كىشا و ھەندىك لە حزبە سىياسىيەژكانى كورد بنەماى بەرنامەكانى خۇيان لەسەر ئەو دانا و تەنانت ئىستا دواى ئەو ھەموو سالە و ئەو ھەموو گۇرانكارىيانەى جىھانىش، ھەر لە سەر ئەو رىپازە ماون. ديارە ھۆكارى سىھەمىش زولم و زۆرى ولاتانى داگىركەرى كوردستان لە كۆمەلانى گەلى كورد بوو و خەلك بۆ بەرگرى كردن لەخۇيان چەكيان بە پىداويستىيەك دەزانى. ھەرچۆنىك بىت، ئەوينداریەتى چەك لە ھەموو بەشىكى شىعرەكە دەردەكەوئىت.

مەينەت و ھات: سەنەتى مقابەلە يان تضادىان لى پىنكھاتووۋە.

گەل و ھۆز: گەل وشەيەكە بەرانبەر بە مىللەت (ناسیۆن) و كەم و زۆر ھەمان واتاى ھەيە. ھۆز لە ھەنبانە بۆرىنەدا بە دوو واتا ھاتووۋە: عاشىرەت، ئاپۇرەى خەلك و كۆمەلى مرۆ. بەلام بە گشتى لە زمانى كوردیدا ئەو وشەيە واتايەكى ورد و دەقىقى نىيە و زياتر واتاى عەشیرەتى لى ۋەردەگىرئىت. لە ناو شاعىران و بە گشتى خويتدەۋارانىشدا واتاى 'گەل' و نەتەۋەى لى ۋەرگىراۋە، بۆ نمونە:

- "ئەى كور نەۋەى كنى؟

- نەۋەى شىرانم

- تۆلە كام ھۆزى؟

- ھۆزى كوردانم...." (مامۇستا ھەزار)

گرپە: كاپە، بلىسە، گر (ھەنبانە بۆرىنە)

برىسكە: بروسكە، بەرقى ئاسمان (ھەنبانە بۆرىنە) واتە بروسكەى خەبات ھەر لە نەورۆزەۋە دىت (كە جەژنى كوردانە).

خورپه: راتله كانى دل (ههنبانه بۆرينه)

دالين: دهئالين. له دهورى شتيك ئالان واته كۆبوونهوه له دهورى شتهكه.

نهوبههار: شاعيريش وهك زوربهى خهلك، جياوازيهكى له نيوان بههار و نهوبههار دانهناوه. به بۆچوونى من نهوبههار ماوهيهك درهنگتر و له نيوهراست مانگى بههاردا ديت.

كوردهوارى: له ههنبانه بۆرينه دا به كوردستان واتا كراوتهوه بهلام من زياتر وهك 'كۆمهلگاي كورد' دهينيم.

دهپزيى و دهپويى: جيناسى ناتهواويان بين دروست كراوه.

تووى يه كيهتى دهپويى له خاك: بكهري رسته كان هه مان بههاره و ليره دا دهلي بههار دووبه ره كى ناهيلىت و تووى يه كيهتى شين دهكات.

شهوه زهنگ: شهوى تاريك

تهپل و توپ: ئامازه يه به گرمه هه ور و هه وره تريشقه لهو بههاردا.

زه بر وزهنگ: توند وتيرى

پاكوو: هه مووتان

پرازينه وه: خو تان پرازينه وه

شنه: سروه، نه سيم

كۆرپه: مندالى ساوا

ببووژيته وه: ههنبانه بۆرينه 'بوژانه وه' ي ئاوا واتا كردۆته وه: وه كهيف كهوتن له پاش لهپى و كه ساسى.

فتيله: پليته ي چرا

چهل: جار، كه رت

خه لف: نه مام

به حرى عهرووزى شيعره كه،

مقاربه مثنى ائلم (هجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

هاتەوہ بۆ بۆکانی

وہك دەلین هاتەوہ بۆ 'بۆكان'ئ
پیتی بلین پین له دوو چاوم دانئ!
داروپەردووی كه له ئاودابوو، رزی
قەدەمت بیئە بە سەبر و بەدزی
نەوہ كوو پیت لەسەری پین و بشكئ
ئابرووی عاشقی زارت بتكئ!

بۆكان، ۱۳۴۵ ی هەتاوی
(لاپەرە ۲۰۸ ی چاپی ئەنێسی و ۳۳۷ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە كه له میسراعی یەكەمی مەتلەعی شیعەرە كه وەرگیراوه و له هەردوو
چاپدا وەك یەكە.

ئەم شیعەرە له هەردوو دیوانی چاپکراودا وەك مەسنەوی چاوی لیکراوه و له گەڵ
مەسنەوییه کان دانراوه له کاتیکدا مەسنەوی نییه و 'قەتە' یه.

شیعیریکه له مەقوولە ی ئیخوانیات واتە شیعری دۆستانەدا دەگونجیت و نامە یه کی
شیعیری دۆستانە یه.

من کاتئ له چاپی مامۆستا ئەنێسیدا چاوم پیتی کەوت و لەویدا ریکەوتی گوترانی
شیعەرە كه دەست نیشان نە کرابوو، وام دەزانی بۆ گەرانهوێ نەمر قازی کاکەحمە ی
قزلیجی له باشووری کوردستانەوہ بۆ بۆکان گوتراوه. بەلام کاتئ چاپی ئاغا سەید
جەغفەر بلابوووه، له ژیر شیعەرە كه ریکەوتی سالی ۱۳۴۵ و له پەراوێردا ئەم
عیبارەتەم بینی: "بۆ حاجی رەحمان ئاغای موهتەدی"، ئیتر مەزنده و گومان کردن
تەواووو و پروون بوووه ئاوات شیعەرە که ی کە ی و بۆ کئ گوتووہ.

حاجى پەرحمان ئاغا كەسايەتتەكى گەلىك خۇش نىو لە ناو ئاغاۋاتى بۇكاندا بوو. باۋكى كاك سەلاح و كاك عەبدوللاى موھتەدىيە، بۇ سالائىكى زۇرى ژيانى لە تاران دەژيا و مامۇستاي زانكۇى ئىلاھيات بوو.

ئاگادارى ئەو نىم لەو سالى ۱۳۴۵ (۱۹۶۶)ەدا چى پوويداۋە و ئايا حاجى پەرحمان ئاغاھەر بە سەفەرىكى ئاسايى لە تارانەو گەپاۋەتەو بۇكان يان خود دواى گىر و گرفتىكى سىياسى ھاتتەو زىدەكەى. ئەگەرى زۇرتىم ئەو بە سەفەرىكى ئاسايى بوويت و بە سەردان ھاتتەو بۇكان، ھەر بەو بۇنەيەشەو كامىل شا ئەم شىعەرەى ھۇندىتتەو.⁶

كورتەى ناوەرۇكى شىعەرەكە ئەو بە ئاۋات بە حاجى پەرحمان ئاغا دەلى ئىستا كە گەپاۋەتەو بۇكان، لە جياتى زەوى، پىت لەسەر كەلاۋەى چاۋى من دابنى، بەلام لەبەر ئەوۋەى داروپەردوۋەكەى واتە برزۇلەكان [بەھۇى دوورى تۆۋە] زۇر لە ناو فرمىسكى چاۋمدا ماۋنەتەو و رزىون، بە سەبر و ھەستەو پىن لەسەريان دابنى نەو كوو بشكىن، [تۇش ھەلبخلىسكى] و ئاپروۋى منى عاشقى ھەژارى خۇت بەو كەوتنەت، بتكى؛ ئەۋەش ئەۋپەرى خۇشەۋىستى و پىزە كەسپك بە كەسپكى دىكەى بلىت.

واتاى ھەندىك لە وشەكان بە يارمەتى ھەنبانە بۇرىنەى مامۇستا ھەژار:

پىن لە دوو چاۋم دانى، دەبايە 'پىن لەسەر دووچاۋم دانى' بوايەت، بەلام بەھۇى كىشى شىعەرەكەۋە وا گوتراۋە.

داروپەردوۋ، بەرد ودار و ھەلاشى خانوۋ پووخاۋ.

ئاۋ، دەبى فرمىسكى شاعىر پىت كە لەبەر دوورى دۇستەكەى، لە گۇمى چاۋمدا كۇبۇتەو.

زار، لاۋاز، لىقەوماۋ.

بەحرى عەروۋى شىعەرەكە

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلم

⁶ من بىرەۋەرىيەكى كالەۋەبووم ھەبە لە حاجى پەرحماناغا كە لە تاران عەمەلىياتىكى بۇ كرا. دوور نىيە ئەو گەپاۋەتەۋەى بۇكانى دوابەدواى عەمەلىياتەكە بوويت. سالەكەشى ۱۳۴۵ پىت لەبەر ئەۋەى باۋكىشم ھەمان 'دوكتۇر مىر' لە ھەمان نەخۇشخانەى تاران عەمەلىياتى كىرد و ئەۋەش سالى ۱۳۴۶ بوو.

تاونه ديو

تهوژمی چه رخی کونی پیره دنيا^۷
هه تا که نگی له سه زمانه، به سه رما؟
دهمی مؤله ت بدا، تیشکی به هاری
بلا تینیک بداته کورده واری
له میژه چاوه نۆر و رۆژنه دیوین^۸
هه موو بی جلك و به رگین، وهك هه تیوین
بلیی جاریکی دی شین بی گولوکات؟^۹
کورپوکالیش بگهن ئه وچه له به ئاوات؟
ئه وه 'ئاوات' به جی ماوه له هۆزی
وه دووی خیل که تووه، ناگا به توژی
خودا! پیشه نگی ئه و خیله، سه عاتی
بوه سینه هه تا ئاوات ده گاتی!
ده لاین سووتاوه ئیستا بوته زووخال
به هاواری نه هاتن قهت کورپوکال

قافلاوا، ۱۳۴۷ ی هه تاوی

(لاپه ره ۲۰۵ تا ۲۰۶ ی چاپی نه نیسی و ۳۳۶ ی چاپی جه عفر)

^۷ چاپی جه عفر: دونیا

^۸ . له میژه چاوه نۆر و تاونه دیوین، چاپی نه نیسی

^۹ . گولوکات، چاپی نه نیسی

عنوانی شیعره که له فەردی سێهەمی شیعره که وەرگیراوه و له هەردوو چاپدا وەک
یه که.

مەسنەوییه کی سیمبولیکی سیاسیه و بارودۆخی سیاسی گەلی کوردی تیندا ویتا کراوه.
چاوه‌پوان بوون بۆ بەئاوات گەشتن، که بریتی بیت له سەربەخۆ بوون و له دەستی
بیگانان رزگار بوون، به هەموو بەژنی شیعره که دا گەراوه و به سانایی هەستی
پێدەکریت: تەوژم و سەرما و چاوه‌نۆپی (یان چاونه‌زێری) و تاونه‌دیوی و بێ جەلک
وبەرگی و وەک هەتیو مانەوه و له خێل دواکه‌وتوویی و به زووخال بوون و به‌هاوارەوه
نه‌هاتوویی، هەمووی سێفاتیکن بۆ باری سیاسی گەلی کورد له بارودۆخی گوترانی
شیعره که دا. بەلام شاعیر به راشکاوایی ئامانجی خۆی دەر نه‌برپوه و خستووێه ته‌ ناو
قالییکی سیمبولیکه‌وه که سروشت و وەرزه‌کانی سال بیت.

له سێ شویتی شیعره که وشە 'ئاوات' دەبینریت. یه که میان ئاره‌زوو و هیوایه،
دوو هەمیان نازناوی شاعیره و سێهەمیشیان هەر نازناوی شاعیره بەلام له عەینی کاتدا
واتای ئاره‌زوو و خواست و هیواشی لی وەرده‌گیریت.

واتای هەندیک له وشەکان به یارمه‌تی هەنبانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هەژار:

تەوژم، گوشار، توندی و هێز

بلا، لینگه‌رئ

کوردەواری، ولاتی کوردان هەروها کۆمه‌لگای کوردی. لێره‌دا دوو هەمیانه

چاوه‌نۆر، چاوه‌رئ، چاوه‌پوان

چاونه‌زێر یان چاونه‌زێر، چاونه‌تۆک و به‌ ئیره‌یی، به‌ خیل

گولۆوک، خونچه‌ی گول؛ گولۆوکات کۆی وشه‌که‌یه، به‌ شیوه‌ی عه‌ره‌بی به‌ 'ات' ی
تانیشت به‌ کۆ کراوه.

کۆرۆکال، لاوان

له‌ هۆز به‌ جیمان، نیشانه‌ی ته‌نیاپی و بێکەسی و خه‌مباری و بێ هیواپی یه‌.

گه‌ یشتن به‌ هۆز، گه‌ یشتن به‌ ئاواته، وەک که‌ سێکی به‌ جیماوی له‌ خێلی کۆچکردوو که
غەریب و ته‌نیا که‌ وتیبته‌وه و ئیستا گه‌ یشتیبته‌وه به‌ خێله‌ که‌ ی.

به‌ حری عه‌رووزپی شیعره‌ که

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

گروو

کوانج خورشیدی شەوی دەیجووری من؟
کوانج دەرمانی دلی رەنجووری من؟
ئەهی فیدات بۆم، یاری بێ میتەر و وەفا!
وا منت کوشت تۆ بە سەد جەور و جەفا
نەتەزانی عاشقی بالاتە دل؟
نەتەزانی مشتەری کالاتە دل؟^{۱۰}
ئال و وولات بۆ من، من موبتەلام
من قەزاوێ گێرێ هەر دەرد و بەلام
یاری تۆ هەر تۆی دەوی، پۆز و شەوی
گەر گروو بگرێ، بە کەس داناکەوی^{۱۱}
عاشقی زارت مە کە بێزاری خۆت
باش بناسە موبتەلای ئازاری خۆت
وا "ئیمامی" تووتی یی گوئزارتە^{۱۲}
چاوەنۆرپی قەندی لیو و زارتە

قافلاوا، هاوینی ۱۳۴۵ی هەتاوی

(لاپەرە ۲۰۳ ی چاپی ئەنیسی و ۳۳۳ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە هەردوو چاپدا وەك یە کە.

^{۱۰} چاپی ئەنیسی: کالا

^{۱۱} چاپی ئەنیسی: گروو

^{۱۲} چاپی جەغفەر: تووتی

شيعريكى ساكارى به روالهت غه راميه و له ته مهنى ۶۳ سالى شاعيردا گوتراوه، به لام
ههستى ئه وهشى لينده كريت كه بۇ عهزىزىكى شاعير وهك ئاغا سهد تاهيرى كورپى
گوتراييت و له په يوه ندى چوونى بۇ باشووه رى كوردستاندا بيت. دهسته وشه كانى
گه ليك ساكارن و سهنه تى شيعرى زورى تيدا بهرچاو ناكه وييت. ههست ده كريت
شاعير هه وليكى ميكانيكى دايت به دهسته وشه سواوى زور له كار كراو سه رواكان
رېك بخت، بۇ نمونه بى ميه ر و وه فا له گه ل سهد جه ورو جه فا و...

دهيجور: شهوى تاريك و دريژ وهك شهوى سه ره تاي زستان

ئال و والا: ره نكاورپه نك

موبته لا: گيروده

قه زاوه گير: به لا گير وه

گروو: بيانوو

داكه وتن: هپور بوونه وه، دهست هه لگرتيش

موبته لاي ئازارى خوت: واته شاعير گيروده رى دهر د وئازارى دلداره كه يه تى و ئه وه رى
به پروودا ده داته وه.

چاوه نور: چاوه نوار، چاوه پروان

به حرى عهرووزى شيعره كه،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

وہك مەسنەوى

بىبە لەو قامىشە، چۆنت پىن دەلىن
پىت دەلىن خىرا بە سۆزى من ھەلىن
سۆزى من، سۆزى دلىكە ئاگرىن
ئاگرىكە زۆر بە تىن، پشكۆى ئەوین
ھەر پرىشكىكى دەبرژىتىن دلىك
ھەر بلىسىكى دەپشكۆیتىن گولىك
بەندبەندە نىو دەروونى پىر زووخا
وشك و رەق، ئەندامى دل تىدا نەماو
دل لەوئى رۆبى بە يادى دل بەرى
دل بەرىكى شۇخوشەنگى وەك پەرى
ھەر كەسى دەردى ئەوینى چەشتووە
شەربەتى مەرگى بە لىوان مشتووە
ھەر بە ئاخ و داخەو دەتلىتەو
شىت و پەتیارە لە كىو دەخولیتەو
ھەر وەكوو مەجنونى مال و پىرانە ئەو
رۆژ و شەو بى چارە، سەرگەردانە ئەو
ھەر كە بىستى دەنگى بلوئىرى شوان^{۱۳}
بەستى خىرايەك كەمەر بۆ رپى نەمان
رپىگە چى؟ پىر دىك و دال و بەرد و چىو
ھەر سەرەوژوور و سەرەوژىر، شاخ و كىو
چال و چۆل و پىر مەترسى و موشكىلات

^{۱۳} چاپى ئەنسى: شووان

لابەلا و ھەلدێر و پێی ھات و نەھات
تۆ "ئیمامی"! چاکە ھەر بخولێتەو
ھەرۆھ کوو شەم ھەلبیی و بتوێتەو

قافلاوا، ۱۳۴۵ی ھەتاوی
(لاپەرە ۱۸۷ و ۱۸۸ ی چاپی ئەنێسی و ۳۱۲ و ۳۱۳ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە.
شعیرێكە لە ژێر کارتیکەریی پراستەوخوازی سەرەتای کتیبی "مثنوی" مەولانا جەلالەددین بەلخی پۆمیدا گوتراوە، کە شوێنی لەسەر زۆر شاعیری دیکە ی کوردیش داناوە بۆ نموونە، شیخ عەبدولپەرەحمانی تالەبانی (خالیس) بە شعیرێکی بەرز ی فارسی تەفسیری کردووە^{۱۴} و مامۆستا ھێمن شعیری ناسراوی "نالە ی جودایی" لە ژێر تەئسیری ئەو شیعەردا داناوە. جگە لەوان، شاعیرانی وەك مەحوی و مەولەوی تاوێ گویتری و نالیش کارتیکەریی مەسنەوی مەولانایان لە شعیری خۆیاندا پیشانداوە.

شیخ عەبدولپەرەحمانی خالیس لە ناو پراستەکانی سەدە ی نۆزدەھەمدا کۆچی دوایی کردووە کە دەکاتە ۱۰۰ سالیك پێش شیعەرە کە ی ئاوات. شیعەرە کە ی ئاوات لە سالی ۱۳۴۵ ی ھەتاوی (۱۹۶۶ زایینی) دا گوتراوە. شعیری 'نالە ی جودایی' مامۆستا ھێمن ئەو ھەندە ی بزنام، لە سالی ۱۹۷۴ دا گوتراوە و لە ۱۹۷۹ دا چاپ کراوە کە دەکاتە ۸ سال و ۱۱ سال دوای گوترا نی شیعەرە کە ی ئاوات. چەند فەردی شیعەرە کە ی ئاوات و ھێمن، بە جیاوازیەك لە بەیاندا، ھەست و بۆچونیکی نزیك بە یەكتر دەگەییین:

ئاوات:

ھەرکەس ی دەردی ئەوینی چەشتووە
شەربەتی مەرگی بە لیوان مشتووە
ھەر بە ئاخ و داخووە دەتلیتەو
شیت و پەتیارە لە کنیو دەخولتەو
ھەرۆھ کوو مەجنوونی مال و پیرانە ئەو

^{۱۴} کتیبولمعارف-شەرحی مەسنەوی مەولانای رۆمی تەسئیفی حەزرتی مەولانا شیخ عەبدولپەرەحمانی تالەبانی (خالص) بە پێشەکی دنووری تالەبانی، وەرگێران بۆ سەر کوردی ئەنوەر سولتانی، دارشتن و پێداچوونەو و تەفسیری عیرفانی محەممەدەلی سولتانی، چاپی ئەکادیمیای کوردی، ھولێر، ۲۰۱۴

رۆژ و شەو بىچ چارە، سەرگەردانە ئەو

هينمن:

بۆ كەسكە مەي، دلى پر بىن له داخ

بۇچى لىي بخواتەو بەرزە دەماخ؟

ئەو كەسەي بىكەس نىيە و خانە خەراب

دەك بە ژارى ماري بىن يادە و شەراب!

بابەتى سەرەكى شىعرەكەي ئاوات، وەك ئەوەي مەولاناي رۆمى، وەحدەتى و جودىيە و بە شىوئەكەي تەمسىلى لە تاكىك دەدوئيت (قامىش) كە لە ئەسلى خۆي (قامىشلان) جىابۆتەو و ئاواتى گەيشتەو بە ئەسل دەخوازىت- ئەسلىك كە بە "دلبەرى شۆخ و شەنگى وەك پەرى" ناوى دەبات. شاعىر لىرەدا دوو وئە لەخۆي دەكىشىتەو: يەكەم شەخسى و تاكەكەسىيە و برىتىيە لە گىرنگى نەدان بە و جودى خۆي؛ دووھەمىش باوەرپىكى عىرفانى كە سەرچاوەي لە شوئى بنەمالەبى و كۆمەلايەتى ئەو وەك شىخانى تەرىقەت سەرچاوە دەگرىت. شىعرەكە ئاوتتە و پىكها تەيەكە لەو خەسلەت و باوەرە ھاوپرئ لەگەل توانايەكى بەرزى شاعىرى بۆ جىكردنەوەي بۆچونەكان لە قالبى شىعەرىكى عەرووزىدا.

قامىش: نەي. و شەيەكى توركىيە

سۆز: گىفت و پەيمان (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەزار)

ھەلئ: ھەل بە، رۆشن بە، گىر بگرە

پىشكۆ: پۆلووى ئاگر

بلىس: بلىسەي ئاگر

بەند بەند: ئاماژەيە بە گىرئ گىرئ بوونى قامىش

زووخاو: كىم و خوئى تىكەلاو (ھەنبانە بۆرىنە)

پەتیارە: گەللایى، گىتۆكە

درك و دال: درك: چقل و دروو؛ دال: دەنك لىك جودا (ئەم ھىشوو دالە) (ھەنبانە

بۆرىنە) لىرە و لە زۆر شوئى دىكەي ناو ئەدەبى كوردىدا درك و دال واتاي چقل و

درووى ھەيە.

چىو: چىلكە و لەتە دار

چال و چۆل: دوو و شەي جىاوازن بە دوو واتاي جىاجىاوە بەلام بە سەرىكەو دەبە

شوئىكى نالەبارى نەخاوارا.

هەڵدێر: جیگەى زۆر بەرز و قیت لە شاخ و کێودا(هەنجانە بۆرینە)

بەحرى عەرۆزى شیعەرەكە:

رەمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

خاسه كهو (۲)

خاسه كهوئ له بهندهنى
ديتم خوښ خوښ پنده كهنى
به كئ؟ به چئ؟ به من و به تو^{۱۵}
به ژينى وا بئ تار و پو
دهيگوت ئپوه له گهرمينن
له كوستان را بو دهخوين^{۱۶}
لام وايه من، به بير و رام
گهرمين و كوستانئ گهرام
نهمدى كهس تهنيا سهر كهوئ
يا به دلئكى خوښ وهر كهوئ
ههر كهس به تهنيا مايه وه
داويان له ريگا نايه وه
به دندووك پپوه بو^{۱۷} وهك كهو
پوژى رووناكى بوو به شهو
گوئ له ئاموژگاريم بگرن
نهك بكهونه داوئ، بمرن
يه كئ ليره، يه كئ لهوئ
يهك كهونه وه، له منوو كهوئ!

^{۱۵} . 'به كئ، به چئ، به من، به تو' له چاپى جهغهردا

^{۱۶} . گهرمين، باشوورى كوردستان و كوستان، روزه لاتی كوردستانه.

^{۱۷} . به دندووك پپوه بوون، خراب پپوه بوون. كهويك كه به لاق پپوه بيت نه گهر دهرهفتى ههبيت ده توانئ به دندووك داوه كه بيسيتت، به لام كاتئ به دندووك پپوه دهبيت ئيتر رزگار بوونى بو نيه.

بهس بهش بهش و لئك پساو بن
 بهس بئ بير و بهش خوراو بن
 دهستئك تهنيا دهنگى نايه
 منائئك بؤى ناكريئ كايه
 به دوو دهست چه پله لئ دهدرئ
 به دوو منال گهمه^{۱۸} ده كرىئ
 ئه و نيشتمانه پيرؤزه
 ههموو كاتئكى نه ورؤزه
 شهوى رؤزه، رؤزى نه ورؤز
 جئى شانازى زؤره بؤ هؤز
 وهك به ههشت خه مليوه به گول
 نهك دلئك، بهلكه ههزار دل
 ئاوبردهى ئاو و خاكئيه
 گيرؤدهى خاكى پاكئيه
 بهلام به داخه وه ههروا
 له ژئر دهستى داگير كهردا
 وئرانه^{۱۹} وو لارووخواه
 رئك چال و چؤله و كهلاوه
 شهوى مهينهت، رؤزى شهوه
 بؤ گهل و هؤز و نه ته وه
 هيوا و ئاوات و تاسه يه
 ئاخ و داخ و هه ناسه يه
 دهست به چاوى خهوا بئتن
 رابن، دوژمن داپه رئتن
 كاتى راپه رئنه، ههستن

^{۱۸} . يارى

^{۱۹} . 'وئرانه و لارووخواه' له چاپى جهغهردا. به حيسابى كئيشى شيعره كه دهبن ئهم ميسراعه به يهك لهم دوو شئويه به بخوئرنهته وه: وئرانه يه و لارووخواه، يان وئرانه وو لارووخواه (واته به دوو واو). من دووه ميانم ههلبئزاردوو كه له دهقى جهغه ر نزيكتر بئت.

دهست و پيى به ره لست بهستن
با بهس بهستن دهست و پيتان
با بهس بگرن لیتان ږیتان
لیک بن، ږیک بن، دهست به دهست دهن
شایی به خو و حز له ههست کهن
گهر ههست و قهست و مه بهستان
ږیک بهخت کهن یو کوردستان
ئه و جار ده ژین به سه ره بهستی
سه رده کهون به ته ږدهستی
له سارای به رزی نازادی
ده کهونه خو شوی یو شادی

قافلاوا، ۱۳۴۵ ی هه تاوی
(لا په ږه ۳۰۱ ی چاپی جه عفره؛ له چاپی نه نیسیدا نیه)

له ده سپنکی کاره که و کاتې ئه م بابه تانه له سه ر مالپه ږی ږوژه لات- بۆکان بلاو
ده بوونه وه، هیتا چاوم به ده قی چاپی کاک جه عفری کورې شاعیر نه که وتبوو و
چاپی ماموستا نه نیسیش ئه م شاعرې تیدا بلاو نه کرابو وه. شاعره کهم له ږوژنامه ی
کوردستانی چاپی سالی ۱۳۵۰ (۱۹۷۱) ی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیراندا بینیبوو
به لام له ویدا ناته واو بوو. ئه م ده قی ئیستا دواى ئه و ږوژانه ناماده کراوه واته کاتې که
نوسخه ی چاپی جه عفرم دهست کهوت و به یارمه تی وه رگرتن له و، به هه موو ئه و
بابه تانه دا چوومه وه که پیشتر بلاوم کردبوونه وه.

شاعرې خاصه کهوی دووه هم، وه ک گورانی یان سروودیک گوتراوه و ویزه ری به شی
دووه هم له زنجیره ی سې به نامه ی "دیروک" ی ته له فیزیونی گه لی کوردستانی ش
به شیکې لې خو یتدو ته وه.^{۲۰}

شاعره که له راستیدا دریزه ی هه ول و هه وال و په یام و ناوه روکی خاصه کهوی به که مه
به لام ته نر و ته نانه ت "پنکه نین" واته سه رکونه یه کیشی لې زیاد کراوه و ده لی ئه و

²⁰ http://www.gksat.tv/Default.aspx?page=article_program&id=6117&l=3

خەباتە بىي بەرنامە، ئەو سەرلېشىۋاۋىيە، ئەو يەكتر پوۋچاندنەۋەيە كە بە "ژىنى بىي تان
ۋېۋ" ى دەشوبھىتت، بەكەلكى چى دەيت؟ بۆچى لىك دابراۋن؟ بۇ يەك ناگرنەۋە؟
مەگەر نازانن دەستىك بە تەنيا تەقەى نايەت و كەو (ۋاتە پىشمەرگە) ى تەنياكەۋتو و
لە پۆلى كەۋان دابراۋ، زو و دەكەۋنە داۋى دوژمنەۋە؟

سالى گوترانى شىعەرە كە لە رۇژنامە كەدا دەست نىشان نە كرابو و ھەربۇيەش گومانى
من زياتر ئەۋە بوو كە رپو و لە ھەمان دوو بالى شەقبوۋى حزبى ديموكراتى
كوردستانى ئىران گوترايىت. بەلام لە چاپى چەغفەردا سالى ۱۳۴۵ ى ھەتاۋى
رېكەۋتى گوترانى شىعەرە كە ديارى كراۋە و ئەۋەش ھاۋكېشە كە تا رادەيەكى زور
دەگۆرپت.

سالى ۱۳۴۵ دەكاتە سالى ۱۹۶۶ ى زايىنى و راست ئەۋ كاتەى كە كېشەى ئىۋان
بارزانى و دەفتەرى سىياسى پارتى ديموكراتى كوردستانى عىراق پەرەى سەندبوو و
ساۋاكى ئىران، ۋەك پەتا پىسە ھەموو بەژنى شۆرپشى بە ھەردوۋبالەۋە داپزاندىبوو. بالى
دەفتەرى سىياسى راست لەۋ سالىدا پەنايان بىردبوۋە بەر ئىران و ساۋاك لە ھەمەدان
دايمەزراندىبوون.

گەرچى خاسەكەۋى يەكەم ۋاھەيە رپوۋى قسەى لە حزبى ديموكراتى كوردستانى
ئىران بىت و بانگى يەكگرتنەۋە بە گويى ھەردوۋ بالى لايەنگرى نەمر عەبدوللا
ئىسحاقى (ئەحمەد تەۋفيق) و كومىتەى شۆرپشگىنرېدا بدات بۇ يەكگرتنەۋە لە بەژنى
سەرەككىي حزب بە رېبەرايەتى نەمر دوكتور قاسملو، بەلام لە سالى ۱۳۴۵ دا ئىتر
كېشەى پارتى و دەفتەرى سىياسى گەۋرە بۆتەۋە و بەۋ حىسابە ئەگەرى زياتر ئەۋەيە
بانگەۋازى ئاۋات لە خاسەكەۋى دوۋھەمدا بانگى برايەتى و يەكگرتنەۋە بىت كە بە
گويى ھەردوۋ بالى كېشەكەى باشۋورى كوردستانىدا دەدات و دەلئ ئىمە لە
كوردستانى بىندەستى ئىراندا خەمى ئەۋ دوۋبەرەككىيەى ئىۋە دەخۇين:

"دەيگوت ئىۋە لە گەرمىن

لە كوستانرا بۇ دەخوتىن"

ئەۋ بۇچونە، پىشتگىرىيە لە قسەيەك دەكات كە لە سەر زارى ھەندىك كەس ھەيە و
دەگوتىت گۋايە خاسەكەۋ (يەكەم يان دوۋھەم) بۇ نەمر مستەفا بارزانى گوتراۋە.

من ئاگادارى ئىرادەت و خۇشەۋىستى سەيدكامىل نىسبەت بە بارزانى ھەم و دەشزانم
كە شىعەرىكى حەماسى ھەيە بۇ ئەۋى گوتوۋە و لەۋيدا بە راشكاۋى ۋەك "قارەمانى

نەبەزى كوردستان" ناوى لىدەبات و رېزى لى دەگرىت، كەوابوو ناكرى ئەو ئەگەرە
بەتەواوتى بدەمە دواو و پەتى بکەمەو.

بەلام ئەو ئەگەرىكى گەلىك لاوازه و لام واىە كەسايەتى "متواضع" و شەرميون و
خۆبەكەمزانى ئاوات ئىجازەى پى نەدەدا نەسىحەتى قارەمانىكى نەتەوايەتى وەك بارزانى
بكات كە ئەو ھەموو رېزى بۆى ھەبوو. راستەقىنە ئەوئە ئاوات بە بارزانىدا
ھەلدەگوت، بەلام نەسىحەتى نەدەكرد!

واتاى ھەندىك وشەى شىعەرەكە:

بە دندووك پىو بوون، واتە خراپ پىو بوون. كەوىك كە بە لاق پىوئەبىت ئەگەر
دەرفەتى ھەبىت دەتوانى بە دندووك داوئە كە پىسىتت، بەلام كاتى بە دندووك پىو بوو،
ئىتر رزگار بوونى بۆ نىيە.

گەمە، يارى

ھۆز، عەشىرە و تايغەيە بەلام لە ئەدەبى كوردىدا لە جياتى گەل و نەتەوئەش كەلكى
لى وەرگىراو. بۆ نمونە شاعىر خۆى لە پىنج فەرد دواتردا گەل و ھۆز و نەتەوئەى
پىكەو ھىناو.

خەملىن يان خەملان، رازانەوئەيە. خەملىو، واتە رازاوەتەوئە
ئاوبردە، لە دەستچوو، فەوتاو. لىرەدا قوربانىيە.

رېك، تەواو، ھەمووى

داپەراندىن، رېپى نان، وەدوو كەوتن و دەرکردنى دوژمن
بەرھەلست، نەيار، دوژمن

لىك بن، لە يەكتر بن، وىچووى يەكتر بن، وەك يەك بن، يەك بگرن

رېك بن، ھاوپرا و ھاويىرى يەكتر بن

شايى بەخۆ، باوەر بەخۆ، چاوە نەترس

حەز لە ھەست كردن، دەبى ھەر باوەر بەخۆبى بىت

قەست، قەسد، ئىرادە

مەبەست، ئامانج

تەپدەست: مەزبوت، چالاک، دەس رەنگىن و چازان (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى عەرووزى شىعەرەكە:

رجز مربع مطوى مخبون: مفتعلن مفاعلن

قېيىنى:

رېۋىزنامەى كوردستان ئۆرگانى حزىى دىموكراتى كوردستانى ئىران لە ژمارە ۷ ى گەلاۋىزى سالى ۱۳۵۰ (ئوتى ۱۹۷۱) دا سەرجهم ۱۲ فەردى شىعرەكەى بە بى ناوھىتانى شاعىر چاپ كردووہ. يەك لە ناتەواويەكانى دەقى چاپكراوى رېۋىزنامەى كوردستان ئەوہىە فەردى سىپھەمى لى ھەلاۋىزراوہ، فەردىك كە تەمى گومان لە سەر ھۆكارى ھۆنرانەوہى شىعرەكە دادەمالىت:

"دەيگوت ئىوہ لە گەرمىن

لە كوستانرا بۆ دەخوئىن"

نەبوونى ئەو فەردە لە ناو شىعرەكەى چاپى رېۋىزنامەى كوردستاندا دوو مەسەلە دەردەخات:

يەكەم، روى قسەى شاعىر لە بەرپرسانى ھەردوو بالى پىشمەرگەن لە شۆرشى ئەيلوول. دووھەم، ئەگەر رېۋىزنامەى كوردستان ئەو فەردە و ۱۵ فەردى كۆتايى شىعرەكەى چاپ نەكردووہ، دەبى ھۆكارى ئەمنىيەتى ھەبوويت و نەيانويستىت ساواك بە سۆراغى شاعىر بزائىت كە لە كوستان واتە لە رېۋىزنامەى كوردستان دەژى و باسى "بىشمانى پىرۆز" دەكات و بانگى خەبات دژى داگىركەرى ئىران دەدات. ئەوہ دەقى چاپى رېۋىزنامەى كوردستانە:

خاسە كەو

خاسە كەوئ لە بەندەنى

دېتم خۆش خۆش پىدەكەنى

بە چى؟ بە كى؟ بە من، بە تو

بە ژىنى وا بى تار و پۆ

دەيگوت ئەمن بە بىر ورام

گەرمىن و كوستانان گەرام

نەمدى كەس تەنيا سەر كەوئ

يان بە دلىكى خۆش وەر كەوئ

ھەر كەس بە تەنيا مايەوہ

داويان لە سەر رى نايەوہ

بە دەندووك پىوہوو وەك كەو

پۆژی رووناکی بوو به شه و
گوئی له ئامۆژگاریم بگرن
نهك بکهونه داوی و بمرن
یه کئی لیره و یه کئی له وی
یهك کهون له منتان که وی
بهس بهش بهش و لیک پساو بن
بهس بی بیر و بهشخوراو بن
دهستیک ته نیا دهنگی نایه
مندالیک بۆی ناکرئی کایه
به دوو دهست چهپله لئ ده درئ
به دوو مندال گه مه ده کرئ

له کۆتایی شیعره که شدا نووسراوه: "له لایه ن کاک س - م وه ناردراوه. سوپاسی
ده که یین" س. م. کئییه؟ من نه مزانی.

شیعره که ی چاپی پۆژنامه ی کوردستان له مانگی گه لاویژی سالی ۱۳۵۰ ی ئیرانی و
ئووتی ۱۹۷۱ ی زاینیدا چاپ کراوه و به م پییه، ده کرئ رووی له هه موو حزبه
سیاسیه کانی ئه و سه رده مه بیته که له باشووری کوردستان هه لسوورانیان هه بوو؛ جا
پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراق یان حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران - وهك
سه ره کترین ریکخراوه ی سیاسی ئه و سالانه، تا لق و به شه جیا بووه وه کانیان واته
مه کته بی سیاسی پارتی یا بالی شۆرشگیپی حزبی دیموکرات.
باوه ر ناکه م رووی قسه ی شاعیر له هیچ ریکخراوه یه کی سیاسی دیکه له تورکیا و
سووریا بیته.

شاپاز

ئەي سەيىدى كائىنات و جىي شاناڭى!
زىدە لە پەيامبەران ئەتۆ شاپازى
ئەم تۆكەرى خاكى پاكى بەردەرك و دەرت
پاراپو لە لات، نەھاتە جىي داخوڭى
گە پىچارى ھەموو كەس و لە بەرچاڭو كەوتوو
فرياي نەكەوى، نەماو پۆز و نازى
ناليم منى شەرمەسار بىلندم بە نەسەب
سەرشۆرم ئەمن، ئەتۆ بىلندپەروڭى
بۆ خوڭى دەمى نەزەر بفرمىو، قوربان!
تۆ خاڭونى شەققولقەمەر و ئىعجازى^۱
با ھەستەمەو، لە گىڭز و خول بىمە دەرى
ئىعجازە فەقىرى وە كوو من بنوڭى
ناليم گلەيىم ھەيە، ئەمن قايللى چىم؟
ناڭى ھەيە "كامىل" ت، ئەگەر تۆ پازى

قارلاوا، ۱۳۴۵ى ھەتاوى
(لاپەرە ۹ى چاپى ئەنىسى و ۲۲۸ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "ئىعجاز"ە. ھەر دوو عینوان لە دەقى غەزەلە كە
وەر گىراون.

^۱. چاپى ئەنىسى: "شق القمر"

شعیریکی پارانه‌وه‌یه له پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بۆ ئەوه‌ی یارمه‌تی شاعیر بدات که خۆی گوته‌نی، بتوانی "هه‌ستیه‌وه و له‌و گیتز و خوله‌ بیه‌ ده‌ری" به‌لام کام گیتز و خول؟ نازانریت. بۆچوونی من ئەوه‌یه گیتز و خوله‌ که شتیکی گشتیه‌ و هی سه‌رحه‌می ژیا‌نی شاعیره‌ نه‌ک دیارده‌یه‌کی تاییه‌ت. گه‌رچی بوونی ئەو شته‌ تاییه‌ته‌ش نادرته‌ دواوه‌. بۆ من ئەسته‌مه‌ بزانه‌م له‌ سالی‌ گوترا‌نی شاعیره‌ که، چ پوو‌داویکی گرنگ له‌ ژیا‌نی شاعیردا پوو‌یداوه‌، به‌لام له‌ ژینامه‌ی سه‌ره‌تای "شاری دل" نووسینی کو‌پی شاعیر، وا ده‌رده‌ که‌ویت ژیا‌نی ئاوات له‌و سالانه‌دا له‌ باری ئابوو‌ریه‌وه‌ باش نه‌بوویت و به‌هۆی مامه‌له‌ی مولکه‌وه‌ "ده‌ستی له‌ بنی هه‌نبانه‌ دراییت".

ئه‌گه‌ریش هۆکاری گوترا‌نی شاعیره‌ که‌ شه‌خسی و بنه‌ماله‌یی نه‌بوویت، ده‌بێ بیرمان بۆ کاری سیاسی و هه‌لسوو‌راوی له‌و بو‌ارانه‌دا بچیت. سالی ۱۳۵۴هـ و ۱۹۷۵ زایینی لووتکه‌ی ده‌سه‌لاتی حکوومه‌تی شا و زه‌بر وزه‌نگی ساواک بوو و ئەوانه‌ی ئەو پو‌ژانه‌یان له‌بیر بیت ده‌زانن چۆن که‌ل به‌ موویه‌ک به‌ند بوو و به‌جی هینانی ئەرکی سیاسی و ریک‌خراوه‌یی چهنده‌ ئەسته‌م. تو‌بیلی په‌نا بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بردنی شاعیر له‌ په‌یوه‌ندی زولم و زۆر و مله‌وپیه‌کانی ساواک له‌ ناوچه‌ که‌دا نه‌بوویت؟ ئاوات له‌ شاعیری دیکه‌شدا ئەو چه‌شنه‌ پارانه‌وه‌ و دؤعا و نزایه‌ی بۆ به‌خته‌وه‌ریی گه‌له‌که‌ی و په‌وینی هه‌وری زولم له‌سه‌ریان، کردووه‌. وا هه‌یه‌ ئەگه‌ری دیکه‌مان بارودؤخی خراپ باشووری کوردستان بیت که‌ له‌ سالی ۱۹۷۵ دا گه‌شته‌ هه‌ره‌س هینانی شۆرشی ئەیلوول.

من له‌ خویندنه‌وه‌ی شاعیره‌ که‌دا سه‌ره‌تا هه‌ستم کرد شاعیر له‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌پارته‌وه‌ یاریده‌ی گه‌له‌که‌ی بدات و به‌ تاییه‌ت لام وابوو کاتی ده‌لی "ئه‌م نوکه‌ره‌ی خاک و ده‌رت لیت پاراوه‌"، به‌شویندا باسی ده‌رده‌کو‌رد ده‌کات و ژێرده‌ستیه‌که‌ی، به‌لام کاتی مه‌سه‌له‌ی 'نه‌سه‌ب' هاته‌ گو‌پی و گو‌تی 'فه‌قیری وه‌ کو‌و من'، ئیتر گو‌مانم نه‌ما که‌ دؤعا و پارانه‌وه‌ که‌ بۆ خۆیه‌تی که‌ به‌ ته‌عبیر و باوه‌ری خۆی و خه‌لک، 'سه‌ید' بوو.

کائینات: که‌یه‌ان، عاله‌می و جوود.

په‌یامبه‌ر: پیغه‌مبه‌ر. وشه‌یه‌کی فارسیه‌ هه‌مان واتای نارده‌ و په‌سوول و په‌یغامبه‌ری هه‌یه‌.

سەيىدى كائىنات: ھەر ۋەھا فەخرى كائىنات، لاي موسولمانان ناسناۋىكە بۇ پىغەمبەرى ئىسلام و ئەو ھەدىئەى كە دەئىت "لولاك لما خلقت الافلاك"، ئەگەر لەبەر خاترى تۆ نەبوايەت ئاسمانە كانم نەدەخولقاندا.

زىدە لە پەيەمبەران... دە كرى مىسراە كە بە دوو شىۋە بخوئىنەو: يە كەم تۆ زىدە لە پىغەمبەرانى دىكەى و شابازى ئەوانى؛ يان دوو رستەى ناو ئەم مىسراە بە كۆما (ۋىرگول) لىك جيا بگەينەو و بلىين تۆ زىدە لە پىغەمبەرانى دىكەى (كە واتاى سەيىدى كائىنات و خاتم الانبىاش ھەر ئەو ۋەيە و موسولمانان لە سەر ئەو باو ۋەرەن كە پىغەمبەرى ئىسلام لە پىغەمبەرانى دىكە گرنكتر و لە پىشتەرە)، ئىنجا بلىين ئەتۆ شابازى. شاباز: شەباز، چەشنىك بازە ھەم بۇ ھىنز و تاقەت و ھەم بۇ جوانى، خوۋشەويستى رپاۋچيانە (فرھنگ معين)

گە پچار: گالئە جار، كەسىك يان شتىك كە جى گالئەى خەلكى دىكە بىت. پۆز: لە كوردى و فارسىدا واتاى فىز و ئىفادە و خۆ بە زلزانى و شانازى بەخۆ كوردنى ھەيە. وئدە چىت و شەيە كى فەرەنسى بىت. لە ئىنگلىزىدا **pose** واتاى ژىست و قىافە گرتن و خۆ دەرخستى بەر كامپراى ھەيە.

بلندم بە نەسەب: دەبى ئامازە بىت بە سەيىد بوونى شاعىر. سەرشۆر و بلند پەرواز: سەنەتتى مطابقە (تضاد) يان پىچ دروست كراو. بلند پەرواز: فارسىيە. بە واتاى كەسىك كە خەون و خەيالى بە گەورەيى گەيشتن يان بەرپۆئە بردنى كارى گەورەى ھەيە. لىرەدا بە واتاى گەورەيى و پاىە بەرزى ھاتوۋە: تۆ بەرزى.

بۇ خوارى...: تۆ كە خاۋەنى موعجىزەى ۋەك شق القمر و موعجىزاتى دىكەيت، لەو سەرەو ھە سەيرىكى خوارەو ۋە بگە و من بىنە.

شق القمر: انشقاق القمر، رپوايەت كە بە گوئزەى ئەو، پىغەمبەرى ئىسلام ئامازەيە كى بە كورەى مانگ كرددوۋە و بۇ ماۋەيەك كرددوۋىە بە دوو بەشەو. ديارە ئەو ھەوالە ھىچ رپاستىيە كى تىدا نىيە و ناتوانى بىت، بەلام ئىماندارانى موسولمانان و يەك لەوان ئاوات، ۋەك دەبىنن، باۋەرپان پىتەتى و ئاوات زىاد لە سى جار لە شىعرى خۇيدا ھىتاۋىتەتى. ئىعجاز: موعجىزە، كارىكى گەورە و گران كە لە دەست خەلكى ئاسايى نەيەت بەلام خودا يان پىغەمبەر بىكەن.

بنوازی: به کوردیکراوی 'بنوازی' یه، که له فارسیدا به فهتھی نون ده خوینریته وه. واته نهوازش و لاواندنه وهی له سیک یان حه یوانینک و شتیک.
نازی هه یه...: نه گهر تو رازی بی، منی بچووک نازت به سهردا ده که م و داخوازیم لیت هه یه، ده نا گله یی نه وهت لیناکه م که که وتووم و له گیژ و خولی ژیان ناتوانم بیمه ده رن.

به حری عهروزی شیعه که:

هزج مثنیٰ اخرب مکفوف محبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

شەو

نووری پوخسارت وەدەرخە! دەردی بێدەرمانە شەو
زولمەتی زولفت لەسەر پووتە، لەرۆژ میوانە شەو
دوئ، شکور مەردانە من ڕیم بردە ناو زولفی ڕەشت^{۲۲}
تا بزانی خەلکی^{۲۳} ملکی دل، قەلای میردانە شەو
هەر لە مەغریب تا بەیانی^{۲۴} بێ وچان دیت و دەچی
هەر لە دووی خورشیدی خاوەر و ئیل و سەرگەردانە شەو
کوێر و نایینایە ئیستا ئەو^{۲۵} لە تاوی^{۲۶} پۆژی پووت
بۆیە ڕەش پۆش و هەژار^{۲۷} و مات و بەستەزمانە شەو
قەدری شەو چا بگرە چاوم!^{۲۸} شەمع و پەروانە دەلێن
سۆز و گریه‌ی شەمع^{۲۹} هەر شەو، سووتنی پەروانە، شەو
عاشق و مەعشوق لە رۆژدا^{۳۰} خۆ دەپاریژن لە خەلک
گەر پەنای چاکت دەوئ بۆ ئەو دوو، پەروانە شەو
هەستە "کامیل"! بەسیه بیداری^{۳۱} بپۆ^{۳۲} لێی وەرکەوه^{۳۳}

۲۲ . "زولفی سیات" لە گۆرانییه‌که‌ی حەسەن زیره‌ کدا.

۲۳ . "ئەهلی" لە هەمان گۆرانییدا.

۲۴ . هەر لە ئیواره‌ هەتا رۆژ، لە چاپی ئەنیسیدا

۲۵ . "ئیستاکه" لە گۆرانییه‌که‌ی حەسەن زیره‌ کدا.

۲۶ . "لەداخی" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۲۷ . "فەقیر" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۲۸ . "عاشق" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۲۹ . "شەمع" لە گۆرانییه‌که‌دا

۳۰ . "بەرۆژدا" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۳۱ . "سستی" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۳۲ . "دەه‌ پۆ" لە گۆرانییه‌که‌دا.

۳۳ . "پراکەوه" لە گۆرانییه‌که‌دا.

تا ولات بىن دەنگك وباسە^{۳۴}، تا لە رۇژ ميوانە شەو

قافلاوا، ۱۳۴۵ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۲ ى چاپى ئەنسىسى و ۱۷۴ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.

"شەو" يەك لە ناسراوترين شيعره كانى ئاواتە. ديارە بەشيكى زورى ئەو ناودەر كردنە لای شيعرناس و پىسپۆران، ناوەرۆك و تايبەتمەندىيە ھونەرىيە كانى شيعره كە يە بەلام واھە يە بۆ كۆمەلانى خەلك زياتر لەرپىگەى گۆرانىيە كەووە بىت بە ھەمان ناو، كە نەمر ھەسەن زيرەك لەسەر بنەماى شيعره كە گوتوويەتى و تىيدا ھەموو ھەوت فەردى غەزەلە كەى گوتۆتەو^{۳۵}. ئەو ش گۆرانىيە كە لە سەر بووتيووب:

<http://www.youtube.com/watch?v=orpTreU4KaI>

بە پىچەوانەى گەلنىك خانەقاى ويشكە سۆفیان لە كوردستان - كە بە قسەى خۆشى كەسيكى وەك "سەيدەرەشىدى خانەقا" نەبوايە تەمى عوزلە و سۆفيايەتى و گۆشەنشینیان لى نەدەرەوى، خانەقاى زەنبیل بەگشتى خانەقاىەكى "دل تەر" بوو و واھە يە ھۆكارى ئەو ئازادى و نيوچاوان كراوہيەى خانەقاكەش ئەو راستىيە بىت كە لە خانەقاى زەنبىلدا ھەردوو رپىزى قادرى و نەقىشى رەچاو دەكرا، لە لاىەكى دىكەوہ شىخى زەنبىل (حاجى سەيد محەممەد) و براكەى واتە سەيد كامىل ھەردوكيان شاعىر بوون و تەنانەت مامیان واتە حاجى بابەشىخىش جگە لە تىكە لاوبوونى سىياسەتى ناوچەكە، شيعرى دەگوت. جگەلەوانە، كەسيكى وەك "عەلىشا" كورەگەورەى شىخ، دەنگك خۆش و مۇسقىناس بوو؛ تەنانەت ئەگەر ھەلەم نەكردبىت، سەيد ئەنوەر - كورى دىكەى شىخىش ھەر دەنگك خۆش بوو و لە كۆرپى تايبەتى خۆياندا گۆرانى دەگوت. ئەو "زەمىنى بوون" و نيوچاوان كراوہيەى شىخ و بنەمالەكەى، ھاورپى لەگەل ھەندىك ھۆكارى دىكە، بۆ ماوہى چەند سالىك ھەسەن زيرەكى لىيان نزيك كوردەو و فیر

^{۳۴} . "باسە و" لە گۆرانىيە كەدا.

^{۳۵} . بەگۆرانى گوتتى ئەو شيعره لەلايەن ھەسەن زيرەكەوہ ھى سەردەمىكە كە ھونەرمەند لە سەر رادپوى كوردى تاران گۆرانى دەگوت و جاروبارەش لەگەل مىديا خانمى ھاوسەرى دەھاتەوہ بۆكان و ھاتوچوى بنەمالەى شىخانى زەنبىلى دەكرد كە سەيد كامىلىش يەك لەوان بوو.

بوونى شىعرى "شەو" و بە گۇرانى گوتنى شىعرە كەى لى بەرھەم ھات. من نازانم ئايا ھەوا (لەحن) ى گۇرانىيە كەش كارى ھەسەن زىرەك خۆى بووە يان ھى مۇسىقارە كوردە كانى تاران و كرماشان؟ ئەگەرى دىكە دەتوانى ئەوۋە بىت كە كەسىكى وەك "عەلىشا" يا تەنانت شەخسى مامۇستا سەيد كامىل ھەواى گۇرانىيە كەيان بۇدانايىت. شىعرە كە لەوۋپەرى جوانى و رازاۋە يىدايە.

ھەرچۇنىك بىت، شاعىر لىرەش وەك چەند شىعرى دىكە (پروانە شىعرى 'شارى دل' و 'توبە لە توبە' ى ديوان)، خويئەر لەسەر دوورپىيانى ھەلبۇاردن و بەراورد كردن دادەنەيت، دوو دىاردەى ناتەبا و دژ بەيەكى لەبەرانبەردا قوت دەكاتەوۋە، تايەتمەندىيە كانىيانى بۇ دەردەخات و لە كۇتايىدا لىدەگەرىت لايەنىك بگىرىت و يەكيان ھەلبۇرىت. ئەم كارە لە لايەكەوۋە پىشاندەرى كەسايەتى خۆى و ئەو ناتەبايانەيە وا لە ژيانىدا بووۋە:

لە وجودى "كامىل شا" دا كورپە شىخىك وئاغايەك و وەرزىرىك و شاعىرىك تواونەتەوۋە و ئاۋىتەى يەكتر بوون، كورپە شىخە و شىخايەتى ناكات؛ خاۋەن ملكە و دەربەگايەتى و چەكەمەرەقى ناكات، تەنيا نانى ئارەقى نىوچاۋانى دەخوات و شىعر بۇ كوردستان دەلىت. ئاشكرايە كەسايەتتەيەكى شامىل بەو ھەموو تايەتمەندىيە دژبەيەكانەوۋە يان وجودىك بەو ھەموو بوعد و لايەنانەوۋە، لەپرسى فەلسەفەى ژياندا دلغراۋان دەبىت و مەودا بە دۇگمى سىياسى و كۇمەلايەتى نادات پۇخى بپوۋچىننەوۋە، چاۋى رۋانىيى بەرتەنگ بكن و چوارچىۋە بۇ بىرى دابنىن. ئەو دىموكرات بوون و پرسىار كردن و نازادىي ھەلبۇاردن بەخشىنەش ھەموو لە ماكىكى ئەوتوۋە سەرچاۋە دەگرن. بەكورتى، كەسايەتى كامىل شا گەلىك ئالۇزە و ئەو ئالۇزى و تىكچىرژانە لە جى جى جى شىعرە كانىدا سەر ھەلدەدەن و خويئەر دەبى شارەزاي ژيان و كەسايەتتەيەكەى بىت تا مەتەلۇكەى شىعرە كانىش ھەلبىتتە - ئەو شىعرانەى كە بە رۋالەت گەلىكىش ساكار و و بى گرى و گۇل دەنوئىن.

شاعىر لە شىعرە كەدا كەلكى زۇرى لە سەنەتتى شىعرى "تضاد" وەرگرتوۋە. ئەو ناتەبايى و "تضاد" ەى ناو شىعرە كە ئاۋىتەى بالانوتىي زىھنى شاعىرن كە ھەمىشە لەسەر دوورپىيانى ھەلبۇاردندايە و بە ئەگەر و ئەمماى ئەم يان ئەو بژارەوۋە خەرىكە. ئەوۋە راست ئەو تايەتمەندىيەى زىھنى شاعىرە كە لە شىعرە كانى دىكەشىدا دەردەكەون و دەبى لە ژيانى رۇژانەى خۇبشىدا نموود و بوونيان بوۋىت. شاعىر لىرەدا زولفى رەشى يار و فەزاي تارىكى دەورۋەبرى زولفى ئەو بە شەو دەشوبەتتەى و داوا لە گراۋىيە

نه ناسراوه که ی ده کات به پروونا کایی "رؤزی پروو" ی خوی ئه و تاریکیه لا بدات و لینگه پیت بتوانی به بئ له مپهر و بهرگر سهیری ئه و هه تاوه پروونا کیده ره بکات. سه ره پای ساکاری و کۆن بوونی شوبهاندنه کان، شاعیر له شیعره که دا فهزایه کی هونه ریی ئه و تۆ بۆ ئه و واتا ساکاره و ئه و بابه ته جواو و سه دان جار گوتراوه یه ده نافرینیت که زه وقی خوینهر به ره و خوی راده کیشیت و چاوه پروانی ده هیلتیه وه بزانی له فهرده کانی دواییدا ده برته باخچه ی چ "ته سویر" یکی شیعری و ده رکی قه لای کام چه مکیکی عه قلی بۆ ده کریته وه. سهرکه و تووی شاعیر له وه دایه که ئه و چاوه پروانییه ی خوینهر بئ وه لام ناهیلته وه و به وینه سازیه کی بئ ووچان، له هه موو حه وت فهرده که دا گولبارانی ده کات:

زولفت که زولمهت و تاریکیه، وا هاتوو خوی کردۆته میوانی پرووت و سه ر پروومه تی دا پۆشیوی. به لام تۆ مه هیله و ابیت! ئه و میوانه بانگ نه کراوه له ماله که ت وده ره بئی و نووری روخسارتم لی ئاشکرا بکه! به لام نا، نا، زولفت میوانی بانگ نه کراوی ئه و گه وره ماله نییه، ئه ویش خاوه ن ماله، تۆ به هه ردوکیانه وه جوانی و من تۆم به و دوانه وه ده ویت! که و ابو، شه وی زولفت باوه کوو بهرگری دیتی پرووت بیت و ئه وه ش منی تامه زرۆی دیدارت ده شه مزیتی، به لام ده ردی بیده ره مانیش نییه و هیوای په وینی ئه و ته مه بۆ دلی منی شاعیری به خه و خه یال راهاتوو به سه. ده بئ هه ردوکیان بمینن و من له گه لیاندا بسازیم، ده شسازیم!

شه و، قه لای میردان و نازایانه، ئه وه په ندی پیشینانمانه. که و ابو هه موو که سه و نا که سیک ناتوانیت ریگه بیاته قه لای دلیرانه وه؛ ئه وه کاری خه لکانی نه به رده. شوکر بۆ خودا، دویتیکه من ریگه م برده ناو قه لای تاریک و تنۆکی زولفی تۆوه، با ئه هلی ملکی دل واته دلداران و ئه وینداران (یان خاوه ن دل و هه ستیاران) بزائن منیش که سیک جهره زه و بویرو قه لاگرم!

وهك به شیک له و ناته بابی و 'تضاده ی ناو شیعره که، شاعیری "شه و" له هه لباردنی نیوان شه و و رۆژدا، لایه نی "رۆژ" ده گریت. رۆژ بۆ شاعیر ئه سله و ماکی ژیانیشه، رۆژ زیان ده به خشیت و له بهر شه وقی ئه ویشه دیارده کان ده رده که ون و نموودیان ده بیت؛ شه و ته نیا وه شوین رۆژ ده که ویت و له ئیواره وه تا به یانی - له ئه زه له وه تا ئه به د- به شوین "خورشیدی خاوه ر" دا ویله، بئ ئه وه ی بتوانی بیگریته وه! هه ره ئه وه نده ش که له بوومه لیلی به یانی و ئیواره دا توانی ده ستیک له ده ستی بدات، له ماوه ی چند چرکه دا،

پۇرۇلى ئىنەبان دەپتە و بە ناچار دەپنە ھەلەسۇن بېنئەتتە وە و سەفەرە بېن سەرەتا و ئەنجامەكەى درېتە پېدات. ئەو "تەقدىر" ە كە ئەو دوو دياردە ناتەبايە پىنكەو نەژىن و بوونى يەكيان بە واتاى فەناى ئەوى دىكە بىت؛ تەنانت "بوومەلئىل" وەك پىنكەتەيەكى ھەردوو دياردە، يان ھەولنىك لەپىناو ئاشت كىردنەوہيان، جىگەى پەسندى ھىچ لايەكيان نىيە، ھەر بۇيەش گەلنىك تەمەن كورتە و ھەركاميان دەست رۇيشتووتر و تازەنەفەستەر بوون، لايەنەكەى دىكە وەلا دەننن و بە قەلەمبازنىك بە سەر تەرمى مردووى بوومەلئىلدا تىدەپەرن و نەيارى دژبەر لە گۆرەپانى كىتەرەكئ وەدەر دەننن.

شاعىر شەوى خۇش ناوئەت و بەزەبى پېدا نايت ھەر بۇيەش بە سىفاتى نەرى بى و خراب ناوبردەى دەكات و دەلئى: شەو لەبەر ئىرەبى و بەخىلى بردن بە پۇرۇلى رۇوى تۇيە كوئىر و نابىنا و رەش پۇش و ھەژار و مات و بەستەزمانە! بەلام لە عەبىنى كاتدا پىرئىشى لئ دەگرىت و لە زمان پەپوولە و شەمەوہ دەلئى سووتانى شەم و سۆز و گرىانى پەپوولە لەشەودايە و شەو پەناگەيە بۇ ئەو عاشقان و ئەوئىندارانەى وا ناتوانن بەپۇژدا دەستەملانى يەكتر بن. بە كورتى، شاعىر بە شىوہەيەكى سەرکەوتوانە، ناتەباىى و ناكۆكى - كە جەوہەرى ژيانى كۆمەلايەتتە، لە ھەموو قوژبىنىكى شىعەرەكەدا دەخاتە روو و بە خوئەرىان دەناسىنئەت. ئاوات خوئەرى شىعەرەكانى خۇى خۇش دەوئەت و پىرئان لئ دەگرىت، ھەر بۇيەشە خۇى و باوہرى خۇى بەسەرياندا ناسەپىنئەت و دوای رۇونكردنەوہكانى خۇى، لئدەگەپىت ئازاد بن و رىبازى خۇيان ئازادانە ھەلئىرئەن.

گوتمان دژايەتى و ناتەباىى جەوہەرى سەرەكى شىعەرەكەيە. ئەو دژايەتتە، لە دوابىن فەرد (مەقطەع) ى غەزەلەكەدا بە روونى دەردەكەوئەت كاتى كە شاعىر ھانى نەفسى خۇى دەدات بۇ ھەستان بەلام دەست بەجئ نەسىحەتى "وہرەكەوتن"ى خۇى دەكات و مەودا بەخۇى دەدات لە بىدەنگى كاتى شەودا پال بکەوئەت و لئى بخەوئەت.

ئەو ناتەبايە جەوہەرىيەى دياردە سىروشتى و كۆمەلايەتتەكان كە جىگەى باسى شاعىرە، نەك ھەر لە واتا و ناوہرۇك بەلكوو لە فۇرۇم واتە لە وشە و رىستەى شىعەرەكەشدا دەردەكەون. با بۇ نمۇونە، سەرىكى كەرەسەى سەنئەتى بەدئىعى "تضاد" يان "مطابقە" بکەين لە شىعەرەكەدا:

نوور و زولمەت، زولف و ڤوو، شەو و ڤوژ، ئیوارە و ڤوژ، دیت و دەچی، ڤوژ و کوپری، شەمع و ڤەروانە، عاشق و مەعشوق، ڤوژ و شەو، بیداری و خەو، هەستان و وەرکەوتن. یازدە نمونە! ئایا بۆ تیگەیشن له ڤەيامی شاعیر نمونە ی زیاتریش ڤیویستە؟ جگە له سەنعەتی "مطابقە"، سەنعەتکی دیکەش له شیعەرە کەدا کەلکی لی وەرگیراوه: "مراعات النظریر" واتە هینانەوهی دوو یان چەند دیاردە ی هاوشیوہ و هاو مانا یان خاوەن واتای نزیک بەیەک، ڤیکەوه:

ڤوژ و ڤوومەت، شەو و زولف، کوپر و نابینا، سۆز و گریه.

ئەوانە سەنعەتی ناسراوی شیعری کلاسیکن کە شاعیر بە ڤوونی خستوونیه تە بەردەمی خوینەر، بەلام هەندئێ ڤازاوییی دیکەش له شیعەرە کەدا هەن کە واھە یە نە کەونە چوارچۆی "بەدیع" ی عەرەبەوه. بۆ نمونە، ڤروانە ئەم فەردە:

"... کوپر و نابینایە ئیستا ئەو له تاوی ڤوژری ڤووت

ڤویە ڤەش ڤۆش و هەژارو مات و بەستە زمانە شەو..."

جگە له "مراعات النظریر" ی ئاسایی دوو وشە ی کوپر و نابینا، یان "تضاد" ی کوپر و نابینا لە گەل ڤوژری ڤووت هەروەها مراعات النظریری ڤەش ڤۆش و هەژار و مات و بەستە زمان لە گەل یە کتر، هەست دە کریت هەردوو میسراعی فەردە کە لە ڤیگە ی واتای هاوچەشنەوه ڤیکەوه بەسترا بن و کوپر و نابینایی لە گەل ڤەش ڤۆشی و هەژاری و مات ی و بەستە زمانیدا بکەونە یەک خانە ی تەکنیکیه وه. ئەوه "مراعات النظریر" ی ئاسایی نیه، ئەو تەعبیراتە بۆچی لە گەل یە کتر کۆکراونە تەوه و شاعیر ویستوو ی تە بهو هونەرنامیە چی بکات و چی بلیت؟ ئەوه لە دەره وهی ئەو زانیاریه نە ریتیانه دایە کە لە کتیبی "المعجم..." و سەرچاوه ی هاوچەشندا بە دەرس دە گوتری تەوه و ئیمە دەیاناسین. شیعری "شەو" ڤرە له ویتە ی خە یالی و ئاوات مامۆستای خولقاندنی ویتە ی خە یالیه له شیعری کوردیدا. شیعەرە کە و کاری شاعیر شیکردنە وهی زیاتر هەل دە گرن.

با له کۆتاییدا ئەو خالە ڤوون بکەمە وه کە وردە جیاوازییه کە له نیتوان دەقی چاپکراوی مامۆستا ئەنیسی و ئەو دەقدا هە یە کە له زمان هونەر مەندی مەزن حەسەن زیرە کە وه دە بیسین. دیارە زیرە ک گۆرانی بیژیکی "بەداهە وێژ" و نەخویندە وار بووه و دە کری ئەو جیاوازیانه هەل یە ک بن بەسەر زمانیدا هاتیتن وه ک زۆر نمونە له شیعری حافر و شاعیرانی کورد کە له گۆرانیه کانی ئەودا تووشی گۆرانی و سەر و گوئی شکاوی هاتوون، بەلام ئە گەریکی دوو هەمیش هە یە: هەموو شاعیرێک دوا ی چەند جار

خوئندنه وه و پئداچو ونه وهی شیعریکی خوی به درئزایی زه مان، واهه یه هه ندیک وشه و ته عبیر له شیعره که ی وه لابنیت و وشه ی دیکه یان بکاته جیگر. هه ر بۆیه ش ته نانه ت له دهقی گه لیک شیعری شاعیرانی گه وره ی میلله تاندا که هه ر خۆیان نووسیویانه ته وه، ئەو وورده جیاوازییانه بهرچاو ده که ون، سه رچاوه شیان هه ر شاعیر خۆیه تی. واهه یه شاعیر ئەمپۆ ههستی خۆی به شیوه یه ک ده ربپریت و سه بنیج به شیوه یه کی دیکه. تۆ بلیتی ئەو یاسا گشتیه به سه ر شیعری "شه و" یشدا حوکم نه کات؟ ده بی بلیم شیعره که ی ئاوات گه لیک هاوشیوه ی شیعریکی "مه حوی" یه که به م مه تله عه ده ست پئده کات:

"شه و که سه ی پرسی له خۆ ده رخستنی په روانه، شه و

ئهو وتی ناتیکه یشتوو! ته جره به ی مهردانه شه و..."^{۳۶}

من دووری نازانم ئاوات له ژیر کارتیکه ری مه حوی دا ئەو شیعره ی گوئییت له بهر ئەوه ی ده ربپرینه کانی هه ردوو شاعیر له هه ندیک شوئندا له یه کتر نزیکن و له لایه کی دیکه شه وه کیش و سه روا ی هاوبه شیان هه یه. وه ک:

کویر و نابینا بوونی شه و له شیعری ئاواتدا، له گه ل سه رتاپا مه حو مانه وه ی شه و له شیعره که ی مه حویدا.

(پروانه دیوانی مه حوی، ساغکردنه وه ی محهمه دی مه لاکه ریم ل. ۲۵۶)

کیشی عه رووزی شیعره که:

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

^{۳۶}. یا خود به م شیوه یه بخوئرنه وه: "ئهو وتی نا، تیکه یشتوه، ته جره به ی مهردانه شه و" واته په روانه تیکه یشتوه و ده زانی چی ده کات.

بی ھستم

له میتره من که زهدهی غمزہیی دوو نیرگیسی مهستم
وهداوی زولفی که کهوتم، به شیتی چابوو خه لهستم^{۳۷}
دلی پساندم و رۆیی، بهلام بهوهم چا بوو
گهراوه لام و به تاینکی بسکی وی، بهستم
ههلاوه ساوه دل و من له دووی له پین کهوتم
مه گه ر به ره وره وه گاگۆلکه کهم، له پینی خستم!
به پیری سهیره چلۆن بوومه پهندی پیر و جحیل
وه کوو هه لاله له دهشتی گولام و پین پهستم
که دپته باغ به خه یالم له دهست و پینی هالیم
که چی به داخه وه خۆ به ند نه بوو له ویش دهستم
جینیوی دابوو به من یار به لیوی شیرینی
منیش شهویکی به بیندهنگی چوومه لای، گهستم
لهوئی شهوئی دهم و لیوی 'ئیمامی' چه سپاوه
وتهی نه ماوه، نهوا بۆیه ئیسته بی ھستم

قاقلاوا، ۱۳۴۵ی ههتاوی

(لاپه ره ۲۹ و ۳۰ ی چاپی ئه نیسی و ۱۱۴ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئه نیسی و جه عفر دا وهک یه کن. چاپی جه عفر
گوندی قاقلاوا و سالی ۱۳۴۵ی ههتاوی بۆ شوین و سالی گوترانی شیعره که دیاری
کردوو که ده کاته سالی ۱۹۶۶ی زاینی.

^{۳۷}. چاپی ئه نیسی: وهداوی. دیاره ده بی ههله ی تایپ بیت دهنه ئه رکانی کیشی شیعره که ی پین تیک ده چیت و
دیاره نه ئاوات وای نووسیوه نه ئه نیسی وای ویستوه.

شعیریکی عاشقانه‌یه، گه لیک ساکار دنوئیتت به لام کیشه‌کی قورسه و مانور کردن لهو گوره پانه‌دا نابین هاسان بوویت، هه‌روه‌ها سهنه‌تی شیعر و کهلامی تیندا به‌رچاوه. دیاره شاعیر ته‌نیا له داوی زولفی یاردا ئه‌سیر نه‌ماوه، هه‌ندیک ته‌عبیری نوئ و بویرانه‌ی وهک 'خه‌له‌ستم' و 'گولام' ی تیندا به‌کار هیناوه و له فهدی سیه‌م تا پینجه‌مدا یارییه‌کی سه‌رنج‌اکیشی به وشه‌ی 'پی' کردووه (ناو یان ئیزافه): له پی که‌وتم، له پی خستم، پی په‌ستم، له ده‌ست و پی هالیم. ئینجا 'پی' ی به ده‌سته‌وه په‌یوه‌ند داوه: له ده‌ست و پی هالیم، به‌ند نه‌بوو ده‌ستم. هه‌روه‌ها له فهدی چواره‌مدا موسیقایه‌کی پیتی /پ/ ی به گویی خوینه‌ردا داوه: پیری، په‌ندی، پیر.

ئاوات له شیعره‌که‌دا فهدیک شیعی 'مه‌لا عیسامه‌ددین شه‌فیع‌ی بۆکانی' به هه‌ندیک گۆرانکارییه‌وه کردۆته ناوناخنی شیعره‌که‌ی خۆی؛ پروانه فهدی شه‌شه‌می غه‌زه‌له‌که، که ده‌لی:

جنیوی دا‌بوو به من یار به لیوی شیرینی
 منیش شه‌ویکی به بیده‌نگی چومه‌لای، گه‌ستم
 به‌راوردی بکه له گه‌ل شیعره‌که‌ی شه‌فیع‌ی که ده‌لی:

"لیوی له‌علت جنیوی داوه به‌من
 رقی بنیاده‌مه، منیش گه‌ستم!"

گه‌لیکیش وه‌ستا‌یانه ئه‌و فهده و بابه‌تی وهک شیرینی لیوی یاری بردۆته فهدی دواتر و به‌و باسه 'شیرین' ه کۆتایی به شیعره‌که‌ی هیناوه کاتی گوتوو‌یه‌تی هه‌ردوو لیوم به‌و ماچه شیرینه‌ی یار پیکه‌وه نووسان و له‌و کاته‌وه ئیتر بۆم لیک نابنه‌وه و ناتوانم قسه‌یان پی بکه‌م هه‌ربۆیه‌شه‌وا بی ده‌نگم و مه‌قم لیوه‌نا‌یه‌ت.

به‌شیتی چابوو خه‌له‌ستم: داوی زولفی ئه‌وه‌نده قایم و توند بوو، هه‌رباش بوو به شیتی پزگاریم لیی بوو ده‌نا واهه‌بوو تووشی کیشه‌ی له‌وه خراپ‌تریش بیم! به‌وهم چابوو: چاکی کاره‌که بۆ من ئه‌وه‌بوو که گه‌رایه‌وه لام و منیش دلم به تابه‌کی زولفی به‌ست و له‌و پسانه‌ پزگارم کرد.

هه‌لا‌وه‌ساوه: هه‌لو‌اسراوه.

په‌وره‌وه: که‌ره‌سه‌ی به‌ریگه‌دا رۆیشتی مندالی هیشتا پی نه‌گرتوو.
 گا‌گۆلکه: رۆیشتی مندال له‌سه‌ر دوو ده‌ست و دوو ئه‌ژنۆ.

له بئی خستن: بئی توانا و تاقهت کردنی که سینک به شیوه‌یه کی و هها که چتر نه توانیت به
رپگادا بروات.

بوون به پهنه: بوونه جینگه‌ی گالته و لومه‌ی خه‌لک.

گولام: بووم به گول، پشکووتم.

به‌خه‌یالم: به‌ته‌مام، دهمه‌ویت.

له‌ده‌ست و پئی هالیم: به‌سه‌ر ده‌ست و پئیدا بکه‌وم، ده‌ست به‌داویتی بم.

خو به‌ند نه‌بوو: ده‌ستم له ده‌ست و پئی ئه و گیر نه‌بوو.

منیش شه‌ویکی به بیده‌نگی: ئاوات کردوویه‌ته جیگری ئه‌وه‌ی شه‌فیع‌ی که گوتوویه‌تی
"رقی بنیاده‌مه".

له‌وئ شه‌وئ: له‌و شه‌وه‌دا. به‌لام ئاوات له جیاتی 'له‌و شه‌وه به‌داوه' ی هیناوه.

واتاکه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بو "لیوی شیرینی"، واته دوا‌ی ئه‌وه‌ی لیوی شیرینی ئه‌وم گه‌ست،

ئیر له‌به‌ر شیرینی لیوی ئه‌و، منیش ده‌مو لیوم پیکه‌وه چه‌سپان و هه‌ر بویه‌ش ئیستا

هیچم بو ناگوتریت، که شاعیر له شیوه‌ی بئی هه‌ستم 'دا رایگه‌یان‌دوووه.

بئی هه‌ستم: بئی ده‌نگ و قسه‌م.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

مجتث مثن مخون محذوف: مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلن

لە قەلەم كەوتووم

پەحمى بە دلى شىتەم، بىن تاقەت و خەمبارم
هەر پەغەتە تى بەرىتەم، بىن كارم و پاكارم
مالىك نىيە غەيرى تۆ، ملكيش هەموو هەر هى تۆن
پىگەم بەدە يا پەبى! بىن مەلجەء و ناچارم^{۳۸}
ئەى خالىقى پۆژ و شەو! پۆژم پەشە هەروەك شەو
دوور كەوتوو لە يارانم، هەمسايەبى ئەغيارم
جاران وەكوو شا وا بووم، شای دوورەخەم و دل خۆش
ئىستا كز و سىسى خەم، بەر تانە و پلارم^{۳۹}
ئەو دوژمنى ئەمپۆكە، دوپتەكە پەفەقەم بوون^{۴۰}
وا مامەو تەنيا من، بىن هەمدەم و بىن يارم
جاران وەكوو بولىول بووم بۆ مەدحى گولستانم
ئىستا لە قەلەم كەوتووم، بىن سەوزە و گولزارم
شىواو و پەرىشانم، بىن دەنگم و دەشنام
گريانم و خەندانم، خۆش نوودم و بىزارم
تۆ مالىك و من مەملووك، تۆ خالىق و من مەخلووق
موستەوجبى پەحمى تۆم، يا پەبى گونەهبارم!
مەخدووشە لەف و نەشرم، مەغشوشە هەموو فەكرم
تىك چوون بە غەم و غوسسە، ئەفكارم و ئەشعارم
ئەمما بە خوداوەندىت، ئەم عەبەدە زەلەلەى خۆت

^{۳۸} . چاپى ئەنىسى: بىن مەلجەئو ناچارم

^{۳۹} . هەردوو چاپى ئەنىسى و جەغفەر: بەر تانە وو پلارم

^{۴۰} . چاپى ئەنىسى: ئەمپۆكەم

ئەمجارە نەجاتى دەي، ھەرچەندە گرانبارم
بارى گونەھ و عىسيان، وا پشتى جدەو کردم
رەوتم ھەموو لى تىك چوو، وا ھىندە بەئازارم
"كاميل" وەرە سەيرى دل! خۇش نەغمە يە وەك بولبول
خۇش رەنگ و جوان وەك گول، ھەرچەند بە مەسەل خارم^{۴۱}

قافلاوا، ۱۳۴۵ ى ھەتارى
(لاپە ۳ و ۴ ى ديوانى چاپى ئەنىسى و ۱۱۶ و ۱۱۷ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە ديوانى چاپى ئەنىسىدا "خودا ناسى" يە. من بە حىسابى ناوەرۆك،
عينوانە كەى چاپى ئەنىسىم يىن باشتەرە. سالى و شويى گوترانى شيعرە كە لە ھەردوو
ديواندا وەك يەكن.

غەزەلېكە بە ناوەرۆكى سەرەكى ئىسلامىيەو ە لە نەعت و پىدا ھەلگوتنى خودادا و بۆ
پارنەو ە لىي بۆئەو ەى 'عەبدى زەليل' ى خۆى، كە شاعىرى شيعرە كە بيت، لە ژىر بارى
گرانى گوناه و عىسيان' بىننئىتە دەرى و نەجاتى بدات.

ھەروەھا لە درىژەى شيعرە كەدا، شاعىر بە شىو ەى 'معترضە' يەك، گازندەى لاي خودا
كردوو ە و گوتوو ەى تى: ئىستا لە ياران دووركەوتوو ە تەو ە، ئەوانەى وا پىشتەر دۆستم
بوون بوونەتە دوژمنم، ئەودەم وەك شاي دوور لەخەم و خەفەت وابووم بەلام ئىستا
بەدەست خەمەو ە كز و سىسم و بوومەتە بەرىلارى خەلك، لە قەلەم كەوتووم و بىن
دەنگم و دەنالنىم، بەلام تۆ فرىام بكەو ە و نەجاتم بەدە.

ئەوانە ھەمووى حالات و رۆحياتى شاعىرن؛ واتە ئەگەر خەيالانى بەتال نەبن، كە بە
بۆچوونى من نىن، دەرووناسى و ناساندنىكى پوخت و وردى رۆحياتى شەخسى
خۆين لەو بىرگە زەمەنىيەدا كە سالى ۱۳۴۵ (۱۹۶۶ ى زايىتى) بيت.

ئايا ئەو ە بەگشتى رۆحى تەنيا و گۆشەگىرى سەيد كامىلە لىرەدا بۆ خويئەر
دەردە كەو یت يان دۆخىكە خولقاوى ھەل و مەرجى ئەو سالانەى كوردستان و
دووبەرەكى كەوتنە ناو رېزەكانى شۆرشى ئەيلوول و پەنابەرىيەتى سالى ۱۹۶۶ ى بالى
مامۇستا براىم ئەحمەد و مام جەلال تالەبانى لە سەقز و ھەمەدان، كە شۆرشى كوردى

^{۴۱} . ديوانى چاپى ئەنىسى: جوان

پښ لاوز بوو؟ دياره شوړش دواتر به قيمه تي گراني خو به ئيران و رږژئاواوه بهستن،
توانی خوۍ رابگریت و بگاته سالی ۱۹۷۵ و ههرهس.

'نهو دوژمنی نه مړوکه، دویتیکه ره فیکم بوون' کین؟ ئایا لهو په یوه نندیه میژووی -
سیاسیه دا ده بی بیان دوزینه وه یان به روانگه یه کی شه خسیتر و تاکه که سی تره وه؟ نه وه
پرسیاری خه و تووی ناو شیعه که یه و وه لامي ده ویت.

واتای هه ندیک وشه به یارمه تی هه نbane بۆرینه ی ماموستا هه ژار:

پاکار: خولامی هه میشه ئاماده

بی مه لجهء: بی په نا و پشتیوان

هه مسایه: دراوسی

تانه: عه یب گرتن؛ بهر تانه: جیگه ی عه یب لنگرتی خه لک

پلار، پلار: داره ده ستیک که بۆ هاویشتن بیټ. بهر پلار: که س یان شتیک که بکه ویته
بهر هیرشی داره ده ست؛ تانه و توانجی خه لکیشه.

هه مدهم: هاو دهم، هاوړی

مه دح: پنداهه لگوتن

له قه لهم که و تن: توانای نووسین نه مان

خه ندان: که سیك که پنده که نیت.

خوشنوود: رازی، خو شحال.

ده شنالم: له عه ینی کاتدا ده نالینم

شاعیر له یه کهم میسراعی ئه م فهرده دا به هیتانی چوار سیفه تی هاوشان (مترادف) وه ک
شپواو و په ریشان و بیده ننگ و نالان سه نعه تی مراعات النظیری دروست کردووه؛
ههروه ها له میسراعی دواتر دا چوار سیفه تی دیکه ی هیتاوان که دوو به دوو له گه ل
یه کتر ناته بان: گریان له گه ل خه ندان و خوشنوود له گه ل بیزار؛ به وهش دوو جار
سه نعه تی مطابقه (تضاد) ی دروست کردووه.

مالیک: خاوه ن

مه ملووک: کږیله، که سیك که خاوه نی هه یه

تو مالیک و من مه ملووک... له م فهرده شدا شاعیر هه مان کاری هونه ری کردووه و به
دوو جار هیتانی دوو سیفه تی دژبه یه ک (مالیک و مه ملووک ههروه ها خوشنوود و بیزار)،
دوو جار سه نعه تی مطابقه ی پیک هیتاوه.

مەخدووش: دەست تېۋەردراو 'مەخدووشە لەف و نەشرم' واتە ھەرچىيەك رېك دەخەم، لىم تىك دەچىت. لەو مەخدووش بوونەدا باوەر ناکەم ئاماژە بە شوپىتىكى شىعرە كە بىت بەلكوو پرووى لە ژيان و كارى پۇژانەى خۆيەتى.

مەغشوووش: شىواو

شاعىر لە نىوان غەم و غوسسە لە لايەك و ئەفكار و ئەشعارىش لە لايە كىتردا لەف و نەشرى دروست كەردووە كە بەھۆى ھاوواتا بوونى غەم و غوسسەو دەتوانرېت ھەم لەف و نەشرى مورپەتەب بىت ھەم موشەووەش!

بەخوداوەندىت! بە عادەت سوپىتد خواردى كەسە كەيە بە خودا؛ بەلام لىرەدا سوپىتدانى خودا خۆيەتى: بە خوداوەندىى خۆت سوپىتد دەدەم ئەم كۆيلە زەليلەى خۆت [لە ژىر بارى گوناھان] رزگار بەكەى! حافز دەلى: "بە خدا كە جرەاى دە تو بە حافظ سحرخىز..." واتە توبى خودا...

عيسىان: مل پىچى لە فەرمانى خودا و ئايىن، گوناھ كەردن جەدو: لە كار كەوتوو

وا ھىندە بە ئازارم: بۆيە ھىندە ئىش و ئازارم زۆرن.

نەغمە: ئاواز

خار: دروو

فەردى كۆتايى شىعرە كە چەشنە قەرەبوو كەردنەو يە كى ئەو ھەموو دلئەنگى و خەم و خەفەت و ئازارەيە وا شاعىر بە ماوہى ۱۱ فەردى پىشتر، بە گوپى خويئەرىدا داوہ. ئەم فەردە لە گەل ناوەرۆكى گشتى شىعرە كەدا يەك ناگرىتەوہ زياتر لە پىنە كەردنى كووتالى دراو دەچىت. تاقە شتىك كە بە پاشماوہى شىعرە كەوہى دەبەستىت ئەو كاتەيە كە دەلى 'ھەرچەند بە مەسەل خارم' واتە گەرچى وا كەوتوو مەتە سەر زمانى خەلك كە گوایە وەك دروو بىم، بەلام لە راستىدا وانىم و وەك گول جوان و خۆشپەنگم و دلئىشم وەك بولبول خۆش ئاوازە.

بەحرى عەرۋوزى شىعرە كە،

ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعىلن // مفعول مفاعىلن

تۆبە

واعیزی دەبگوت "كەسى زانا بى، تۆبەى كردووہ"
دل بە وەعزى وا، كەچى تۆبەى لە تۆبەى كردووہ
ئەو دەلى "دوور بە لە يارى شوخ و شەنگ و نازەنين"
دوور لە يار، شىتە كەسى وەعزى لە گوچكەى كردووہ
يارى شوخ و شەنگ و نەرم و نۆل و چاوكال و مەمك
دووہەنارى گول بەدەم، تازە شكۆفەى كردووہ
هەركەسى بۆى دەس بدا ساتى لە ئامىزى گرى
تا لە دونيادا دەژى، دلخۆشە، ئۆخەى كردووہ
من شەويكى گرتە ئامىز، كەچى زەنىم كە دا،
وا رەقىبى بەد مەزەب لەولواو كوشمەى كردووہ
تىكىدا عەيشم، شكاندى هەم دلەم هەم پيالە كەم
ماوہەك بوو مارزە لىم پروون بوو سوسەى كردووہ
واعىز و سۆفى و رەقىب هەرسى لە گەل من دوژمن
خاسە مام سۆفى لە كارى ئىمە رەخنەى كردووہ
دل وەكوو تەيرە، كە دىتە دەركى يار، سۆفى دەلى
بىكووژن وەيشووم لە سەر ويرانە لانەى كردووہ
كوندەبوو بۆخۆيەتى بەو رىشەو، بەو تىشەو
رىشەكەى تىشەى هەزار دەست وپەلى پەى كردووہ
هەركەسىكى گەر ئەويندار و برىندار بى دل
سۆفىانى رىش درىژ خويىيان لە كاسەى كردووہ
بۆ "ئىمامى" واعىز و سۆفى و رەقىب فەرقى نىيە
دل بە دەست ئەو سىانەو گوىت لىيە وەى وەى كردووہ

عینوانی شیعەرە کہ لە چاپی ئەنئینیدا 'تۆبە لە تۆبە' یە.

بابەتی سەرەکی شیعەرە، بەرانبەر وەستانی میژوویی ئەھلی عیرفانە لە گەل خەلکانی ئەھلی وەعز کہ ئاین دەکەنە دۆگمیککی نەگۆر، واتە کیشە میژوویی خانەقا و مزگەوت.

شاعیر کہ بە ھەموو پێوانەیک موسولمانیککی خواناس و ئیماندار و مەلایەکی دواز دە عیلمی نوێژکەرە، بەلام لە بەر بەرەکانیی عاریفان و ئەویندارانی خودای خاوەن بەزەیی و ناوچاوان کراوەی عاریفان لە گەل خودای جەبیاری تۆلەئەستینی سۆفیانی ریش درێژی بیر کورتدا لایەنی یەکەمیان دەگریت و واعیز و سۆفی دەھینتە ریزی رەقیبی خۆی و بە رادە رەقیب رقی لێیان دەبیتەوہ. ھەلۆیست گرتنی ئاوات دژ بە سۆفییان و ئەوانەیی و توێکلن نەک ناوەرۆک، گەلێک توند و بچ ئامانە. گەرچی میژووی شیعری کوردی لەو چەشنە شیعرانەدا کورتی ناھینتیت کہ تیندا ھیرشی وەھا راشکاو و توندوتیژی تیندا بکریتە سەر سۆفییان (نالی، مەحوی و...) ئەوہش لە لایەن کەسایەتیەکی ئاینی وەک سەید کامیلەوہ.

دیارە ئەم ھەلۆیست گرتنە بویرانە بە بۆ ئەندامیککی بنەمالەیی شیخانە زەنیل ھاسان نەبووہ، بەلام ئەوہی ئازایەتی دەربڕینی ئەم ھەلۆیستەیی بە شاعیر داوہ ئەو راستیەییە کہ باوک و برای شاعیر شیخانە تەریقەتی نەقشبەندی بوون و ئەویش وەک ھەلگری ئەو تەریقەتە توانیویەتی باوہری عیرفانی خۆی و خۆشویستنی خودای دلنەرم و بەخشنەیی عارفان بخاتە پینش عیبادەتی ویشک بۆ خودایەکی دلرەقی جەبیاری تۆلەئەستین، بچ ئەوہی لە عیبادەت و عبودییەتی خودا دوور کەوتەوہ.

ئەو کەسایەتیە دوولایەنەییە لە زۆریک لە عاریفان و ئەھمی تەریقەتدا بێنراوہ مەگەر رێبەرائی بویر و ئازای رێبازە کہ وەک جونەید و شیبلی کہ لە وەحەدی وجود دا وەھا نەتوابوونەوہ کہ بانگی "اناالحق" یان بە گوێی خەلکدا دەدا و بەو بۆنەییەوہ سەریان دەچووہ سەر دار؟

شیعەرە کہ کیشەیی کۆنی ئیوان دوو رێباز و دوو ھەلۆیست یان دوو باوہرە کہ دەخاتە روو. ئەو "یاری شوخ و شەنگ و نازەنین" ھش کہ واعیز نەسیحەتی لێ دوور

كەوتنەۋەى دەكات، ھېچ نىيە جگە لە خودا بەلام خودايەك كە عارىفان عاشقى دەبن نەك خودايەك كە سۆفى لە ترسى ئەو شەو تا رۆژ خەوى نىيە وتەھلىلە دەكەن بۇ ئەۋەى لە قەردا نەكىر و مونكىرى ئەو خودا دلپەقە بە گورزى ناگر و ناسنەۋە نەچنە سۇراغى!

شاعىر گەلىك بوپرە كاتى سۆفى بە كوندەبوو و رەقىب دەشوبھىتت و دەلى رېشى سۆفى بۆتە تىشە و ھەزار دەست وپەلى برپوئەتەۋە و خويى ئەویندارانى لە كاسە كردوو.

شاعىرە كە لە چاپى ئەنىسىدا رېكەوتى گوترانى بە سەرەۋە نەبوو و من ھەستم دەكرد دواى ھاتنە سەركارى حكومەتى كۆمارى ئىسلامى و دژ بە خومەنى و مەلا مرۇفكۆزەكانى قوم گوتراىت كە لە قوولايى چالى مېژووى سەدەكانى ناۋەراستەۋە بازيان داۋەتە گۆرەپانى ئەم چەرخە و لاپەرەيەكى رەشى چەپەلىان لە كوشتوبەر و بېرەحمى تۆمار كردوو. ھەموو ئەو تاييەتمەندىيانەى وا ئەو لە شاعىرەكەدا دەيداتە پال سۆفى، عەنىوبىللا لەگەل مەلاكانى حاكىمى ئىران و رېشدرېژەكانى داعش و تالىبان و ھەشدى شەعبى و حزبوللاى دارەدەستى ئىراندا يەك دەگرېتەۋە. خەلخالى و خومەنى و خامنەى و رېبەرانى ئەو فېرقانەش سۆفىيەكى نوپزكەرن كە فەرزىان نافەوتت. بەلام لە چاپى تازەى جەغفەردا رېكەوتى سالى ۱۳۴۵ ى بە سەرەۋە دەبىنرېت كە دەكاتە سالى ۱۹۶۶ و پېش ھاتنەسەركارى ئەو جىنايەتكارانە. گەرچى ھەلوئىست گرتنى شاعىر لە بەرانبەر 'سۆفىانى ناساف' ھەر لە شوئى خۇيدايە و گۆرپانىكى تى ناكەوئت. بەلام با بچىنە سۇراغى بابەتەكانى شاعىرە كە خۆى:

"دل بە ۋەغزى وا، كەچى، تۆبەى لە تۆبەى كردوو". شىۋازى دەرپرېن لە مىسراعى دوۋەم لە فەردى يەكەمدا، ھەندىك پېچى پىدراۋە و ئالۆز كراۋە. ئەگەر شاعىرەكە پەخشانىكى ئاسايى بوايەت، ئەوا بەم شېۋەيە دەننوسرا: كەچى دواى ئەو ۋەغزەى كە ۋاعىز بۇ دلەمى كرد، دلەم لە تۆبە كرنىش تۆبەى كردوو. واتە دواى ئەو ۋەغزە بىن تام و بىن بنەمايەى سۆفى، من ئەگەر پېشترىش بەتەماى تۆبە كردن بوايەم، ئىتر ئەستەغفىروللا لە تۆبە كردن! ئەگەر لېرە بەدواۋە بمەوئت كارىكىش بكەم، تۆبە كردن دەبىت لە تۆبە! لەفزى كەچى جوملەيەكى موئتەرەزەيە لە رېستەكەدا.

"دوور له یار، شیتته کهسی وه عزی له گویچکهی کردووه": ده توانریت به دوو جوړ و اتا بکریتته وه: یه کهم، دوور بوون له یار شتیکی سیر و سه مه ریه و گونجاو نییه، که و ابوو نهو که سهی گوی دداته وه عزی واعیز، شیتته!

دووه م، دوور بی له یار، هر کهس گوی بداته وه عزی واعیز، شیتته!
من لام وایه شیوازی یه که میان راست بیت. له گویچکه کردن، ژنه فتن و باوهر پیکردنه.

"مهمك دووه نارې گول به دم...": له فهدی سپه مدا ده بی کوتایی له تکه شیری یه کهم بیرتته سه رتای له تکه شیری دووه م و ئاوا بخویند ریتره وه: مهمك دووه نارې گول به دم... دیاره تهنیا له کاتی خویندنه ودها و بهس.

"من شه ویکی گرتمه ئامیز...": وشه ی "گرتمه" ده بی به دوو برکه بخویند ریتته وه گرت/مه، نهك به سی برکه گرت/مه. له هه مان فهددا وشه ی "کوشمه" هاتووه. من له فهدرهنگی خالدا ئم وشه یه م نه دوزیه وه و له هه بنانه بۆرینه ی هه ژاردا به واتای میوه ی ویشك کراو هاتووه، که له گه ل رسته که و چه مکی شیره که دا ناگونجیت. بیچمیکی دیکه ی ووشه که، "کرؤشمه" یه و من خو م له قسه و باسی رؤژانه ی خه لکدا به واتایه کی هاوچه شنی "مل کز کردن" و "خو مات دان" و شتی له و چه شنه م بیستووه له هه بنانه بۆرینه شدا به واتای "خو کز کردن و مات دانیشن" هاتووه. که و ابوو، کؤشمه = کرؤشمه.

"ماوویهك بوو مارزه...": واته ماوویهك بوو نهو مارزه. "مارز" واته زالم و لاسار (هه بنانه بۆرینه).

خاسه، واته به تاییه ت یان به عه ره بی خاصتا (به تهنوین). شاعیر مام سو فی له واعیز و ره قییش به خراپتر داناوه و گوتوویه تی به تاییه ت نهو! "سو سه" یان "سو سه" کردن به واتای په ی بردن به نهینیهك (هه بنانه بۆرینه). واته به تاییه ت سو فی زالمی لاسار په ی به رازی شاراوه ی نهوینی ئیمه بردبوو.

"ره خنه": له فهدی شه شه مدا ره خنه به مانا فارسییه که ی هاتووه که "نفوز" کردن بیت و به م پینه، واتای "نه قد" ی نییه که چه ند سالتیکه له کوریدا ئم واتا نوییه ی پی به خشراوه. من لاموایه ده بی وهك ره خنه بنووسریت و بخویند ریتته وه. له ناوچه ی بؤکان ره خنه کردن ده گوتریت و واتای چوونه ناو بابه تیکه وه ی لیوه رده گیرئ.

"دَلّ وەككوو تەيرە...!" ئەم فەردە لەو پەرى جواندايە. لە كاتىكدا دَلّم وەك تەيرىكى جوانكەلانىە و دەيهويّت بچىت لەسەر دەرگای مالى پازاوهى يار بنىشيت، سۆفى خۆى دەخاتە ناو باسەكەو و دەلّى ئەو كوندەبووى وەيشوومەيه كە لە سەر و پزانە لانىە كردوو (ئەو بە مالى ئاوەدانى يارەكەم دەلّيت كەلەوا!) و فەرمان دەدات ئەو تەيرە چەلەنگە بكووژن! ئاخىر، سۆفى ھەموو شت بە پىچەوانەى راستى دەبينىت. تەيرى جوانى تازە لە گەرمىنەو گەراو، بە كوندەبوو تىدەگات، مالى پازاوهى قبيلەى دَلّم بە كەلەوا دادەنيت و لەجياتى ئەووى دان بە تەيرە ژىكەلانىەكەى دَلّم بدات فەرمانى كوشتنى دەرەكات! ئەو مام سۆفییە، بيناسن!

"بەو ريشەو بەو تيشەو": تيشە ليرەدا وشەيه كى جىنگەى باسە. تا قە شتىك كە دە كرئ بىرى لى بكرتەو ئەوئەيه شاعىر تيشەى بە واتا فارسىيەكەى ھىنايت واتە تەشوى. ئەو ئەگەرە كاتى بەھىتر دەبىت كە لە مىسراعى دواترى ھەمان فەرددا دەلّى "ریشەكەى تيشەى" ھەزار دەست و پەلى پەى كردوو. پەى كردن واتە پەراندىن و برىنەو. ليرەدا رپوونە كە شاعىر رپشى سۆفى بە تەشوى شوبھاندوو و گوتوويەتى رپشەكەى كە عەينەن وەك تەشويە، ئەو تەشويەى وا ھەزار دەست و پەلى [خەلكانى دژبەرى خۆى] پى برپەو تەو...

"ئەويندار و دَلّ بريندار!": ئەوانەن وا دلّيان بە ئەوين و خۆشەويستى بريندارە و سۆفییانى رپش دريژ دوژمنيانن و خوتيان لە كاسە كر دوون و نۆشويانە.

"بۇ ئىمامى...!": ئەو پوختەى ھەموو باسەكە و گەوھەرى سەرەكى شىعرەكەيه: من كە ئىمامى و شاعىرى ئەم شىعرەم ھىچ جياوازيەك لە نيوان واعىز و سۆفى و رەقىدا نابىنم و ئەگەر گوئى بدەيه دَلّم، دەبىسى كە لە دەست ھەرسىكيان ھاوار و وەى وەى و زالەيهتى.

دواين قسە:

شاعىرانى دىكەى كوردىش وەك نالى و مەحوى و مەلاى جزىرى و قانع و شاعىرانى سەدەى بىستەمىشان بە راشكاوى لە بەرانبەر "قشرون" دا وەستاون و ئاوات بەم شىعرە و بەم ھەلوئىستە بەرزە مرؤفانە و پيشكەوتووانەيهى، چۆتە رپزى ئەوان و شاعىرانى عارفى بوئرى ئىرانى وەك حافز و مەولەوى بەلخى رۆمى.

بەحرى عەرۆزى شىعرەكە،

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

نابووژیمهوه

تۆ به زه خمی مه عده وه ده تلپه وه
من به ده ردی مه رگه وه ده خولیمه وه
جه رگ و دل بۆ تۆ برینداره "عومه ر!"
هر بیسم عاجزی، ده کولیمه وه
یاخودا ده ردت له پۆحی من که وئ
گهر قه زای تۆم لی که وئ ده ژیمه وه
تۆ بمینی، نۆ جوانی، چاتره ^{۴۲}
من که پیرم با برۆم، ببریمه وه
مامه که ت چه ند رۆژه بۆت بۆته که باب
لیم گهرئ یه کجاری هه لقرچیمه وه
زۆر به هاریکی سروسارده له من
وشک هه لاتووم، تازه نابووژیمه وه
جا مه گهر تۆ بیته وه بۆکانی زوو ^{۴۳}
با منیش بۆلات به خۆشی بیمه وه

قافلاوا، ۱۳۴۵ی هه تاوی
(لاپه ره ۱۰۲ ی چاپی نه نیسی و ۲۲۱ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا 'به هاری سارده'. لام وایه عینوانی جه عفر پر
به پیست نه بیته له بهر نه وهی شاعیر که گوتوو یه تی نابووژیمه وه، نه و نه بووژانه وه یه ی

^{۴۲} چاپی نه نیسی: نۆ جوانی

^{۴۳} چاپی نه نیسی: بۆکانی زو

موتلەق نەکردۆتەوۋە و بەشويىتىدا گوتويەتى "جا مەگەر تۆ بىيەوۋە بۆكانى زوو" واتە ئەگەر زوو بىيەوۋە بۆكان، من دەبوۋژىمەوۋە. شاعىر لە فەردى دووھەمى شىعەرەكەدا ناۋى 'عومەر' ى ھىتاۋە و جەغفەرىش لە پەراۋىزى لاپەرەكەدا نووسىويەتى: "بۇ نەخۇشىي سەيد عومەرى برازاي".

شىعەرىكە لە رېزى شىعەرەكانى دىكەى ئاۋات كە بۇ كەس و كارى خۆى گوتوون و ژمارەشيان كەم نىيە. بە حىسابى شىعەرەكە، سەيد عومەرى كۆرە چكۆلەى سەيد محەممەدى نوورانى (سەيدى زەنبىل) و برازاي شاعىر، نەخۇش كەوتوۋە و بۇ عىلاجى زەخمى مەعدە (قورحەى مەعیددە)ى^{۴۴} چوۋە بۇ شارىكى غەيرى بۆكان. ئەوۋەندەى من بزانم لەو سالانەدا زوربەى نەخۇشى ناۋچەى بۆكان بۇ عىلاجى نەخۇشى دەچوون يان دەبرانە تەورىز. درەنگتر رېنگاى تارائىش كرايەوۋە و خەلك راستەوخۇ دەچوونە تاران، كە ئىستاش ھەر دەچن؛ بەلام شارى تەورىز لەم بارەيەوۋە گرنگايەتى خۆى ھەر ماوۋە.

دیارە گرنگ نىيە تەورىز بوۋىت يان تاران يان ھەر شوپىتىكى دىكە، لە كاتى گوترانى شىعەرەكەدا سەيد عومەر لە دەرەوۋەى ناۋچەكە بوۋە و مامى (واتە ئاۋات) خەمى سالامەتتىيەكەى خواردوۋە، بەم شىعەرەش ھەستى خۆى دەرپرپوۋە. شىعەرىكى ساكارە و وشە يان عىبارەتىكى نامۆى تىدا نىيە ھەولى واتا لىدانەوۋەى بدرىت.

قافىيەى مىسراعى يەكەمى فەردى يەكەم لەگەل مىسراعى دووھەمى ھەمان فەرد و فەردەكانى دىكەدا رېنگ نايەتەوۋە لەبەر ئەوۋەى قافىيەى ھەموو فەردەكان بە گشتى "يەمەوۋە"يە، بەلام يەكەم مىسراع وەك "...ئىيەوۋە" ھاتوۋە.

بەحرى عەروۋزى شىعەرەكە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

^{۴۴} مەسەلەيەكى سەرنجراكىش لە مەر ناۋى نەخۇشىيەكان لە كوردستاندا ھەيە با ئامازەى بىن بىكەم. ئىمە لە كوردىدا وشەى 'برىن' مان ھەيە و خەلكىش لەسەر زمانانە، بەلام كاتى ئەو وشەيە دەپىت بە ناۋ يان بەشپىك لە ناۋى نەخۇشىيەكە كە ناۋەكەى لە تاران يان بەغداۋە ھاتۆتە كوردستان (دیارە ئانكاراش!)، ئىتر لەگەل خۆيدا ناۋە بىگانەكەش دەھىتت. بۇ نمونە لە پۇژھەلات كەس نالپت فلائە كەس ئاسنى خوتى زۇرە، بەلكوۋ دەلپن ئاھەنى خوتى زۇرە! يان نالپن دەرزى لىدەدات بەلكوۋ دەلپن سوزەن يان شرىقە لىدەدات! يان لەم باسەى ئىمەدا، لەباتى ئەوۋەى بلپن برىنى مەعدەى ھەيە دەلپن زەخمى مەعدەى ھەيە! ئەو بىن ھەلوپىستىيە لەبەرانبەر زمانى نەتەوۋەبىمان نەخۇشىيەكە و دەپن ئەویش چارەسەر بىكەن!

شبابشى بهار

وهى وهى چ بهارىكه! وهك جهننه تى مهئوايه
وهك بولبولى دل عاشق، ئاوبرده يى سارايه
نيلووپه پرى نيو ئاوان، ههرچه ننده كهوا ساوان
وهك چى ده چى ئه و چين چين؟ وهك زولفى چهلپايه
شبابشى بهارى كرد، گول رشتى له خو شهونم
پيشوازي ده كا بولبول، داخوازي دلى لايه
زهرد و سپى و شينه، چيمهن به هزار رهنكه
رازواه ته وه وهك بووك، بهو ئه تلهس و خارايه
كيو و دروده شت سهوزه، خونچه هممو پشكووتن
لهم فهسله گولى نيرگس، وهك چاوى تهماشايه
سوئسن بوو زمانى گرت، لهو خوشيه وهك شاعير
دهيگوت گوله، گول بووكه، ههر بولبوله زاوايه
لهم كاته نهما كهس كز، ههر سوڤى و درويشن
بى مايه و دل ريشن، بى بهش له هممو كايه
سهر هيتلكه و هيتلانه، كور كور كپ و كهو كهوتن
تهنيا دلى مال ويران سهوداسهر و شهيدايه
داخوازي دل و بولبول هاتوته دى لهم كاته
"كاميل" كه به تهنيايه "ئاوات"ى به چى نايه

قافلاوا، ۱۳۴۵ى ههتاوى

(لاپه ره ۳۲ و ۳۳ ي چاپى ئه نيسى و ۲۲۳ ي چاپى جه عفر)

چاپی ئەنسی عینوانی شیعره‌که‌ی وه‌ك "چ به‌هاریکه" نووسیوه. وێده‌چیت هه‌ردوو
 عینوانه‌که له‌گه‌ل ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌دا یه‌ك بگرنه‌وه که غه‌زه‌لینکی به‌هاریه‌یه.
 خالی سه‌رنج‌راکێش له‌ شیعره‌که‌دا نه‌وه‌یه ئاوات وه‌ك هه‌میشه، لێره‌شدا حیسابی خۆی
 له‌ دلی جیا کردۆته‌وه و له‌ فەردی کۆتاییدا به‌ ئاشکرا گوتوویه‌تی دلم که‌یفی خۆیه‌تی!
 منی سه‌ید کامیل به‌ ته‌نیام و ئاواتیشم وه‌دی نایه‌ت! به‌م پێیه، له‌و به‌هاره‌ خۆشه‌شدا
 ئاوات وه‌ك سۆفی و ده‌رویش که‌ که‌وتووشنه‌ته به‌ر هێرش‌ی شاعیر! خۆیشی بی به‌ش
 له‌هه‌موو کایه‌یه‌ك ماوه‌ته‌وه و ئاواتی به‌جێ نایه‌ت.
 تابه‌تمه‌ندیه‌کی دیکه‌ی شیعره‌که، هینانی دوو ناسناوی 'کامیل' و 'ئاوات' له‌ مه‌قته‌ع
 واته‌ دوایین فەرددا. ئەوه که‌متر واهه‌یه له‌ شیعرى شاعیراندا ر‌وو بدات.
 وه‌ی وه‌ی: 'صوت تحسین'، به‌به!

جه‌ننه‌تی مه‌ئا: جنت المأوی هه‌ر به‌و ناوه‌وه له‌ قورئاندا هاتووه، نازانم عه‌ره‌ب و
 سوننه‌ چۆن بۆ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌چن به‌لام مه‌لای شیعه‌ی ئێران به‌هه‌شتیشیان کردۆته
 چینه‌یه‌تی و ده‌لێن له‌ حه‌وت به‌شی جیاواز پێك هاتووه که‌ یه‌که‌میان به‌هه‌شتی عه‌دنه و
 هی ئه‌ولیا و ئه‌نبیایه، دووه‌میان هی پیاوچاكانی شیعه‌یه و به‌و شیوه‌یه بر‌ۆ تا ده‌گه‌یه
 حه‌وته‌مین که‌ به‌ هه‌مان حیسابی مه‌لاکان، هی موسوڵمانی سوننه‌یه و که‌لکی هه‌یچی
 نییه، واته‌ که‌مێك له‌ جه‌هنه‌م باشته‌! ئەم جه‌ننه‌تولمه‌ئاویه‌ی ناو شیعرى ئاواتیش یه‌ك
 له‌و حه‌وت به‌هه‌شته‌یه. له‌ شه‌رحی پارچه‌ شیعرى 'به‌ختی خه‌والوو'شدا ئاماژه‌م به‌و
 ئایه‌ته‌ی قورئان کرد که‌ تیندا باسی جنت المأوی و جنات المأوی کراوه: أما الذین
 آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوی نزلا بما كانوا یعملون (سجده، ئایه‌ی
 ۱۹).

نیلویه‌ر: گولێکه، یه‌ك له‌ چه‌شنه‌کانی له‌ ناو ئاودا شین ده‌ییت، به‌لام له‌ سه‌ر خاکیش
 هه‌ر هه‌یه. له‌ فارسیدا نیلوفه‌ره و له‌ کوردیدا زیاتر وه‌ك لیلویه‌ر ده‌گوتریت، به‌لام
 لێره‌دا شیوازی نیلویه‌ری گرتووه. له‌ ئینگلیزیشدا "واتر لیلی" یێده‌گوتریت.
 وه‌ك چی ده‌چی... شاعیر، وه‌ك کاریکی هونه‌ری، لێره‌دا زولفی چه‌لیبای به‌ نیلویه‌ری
 چین چین نه‌شوبه‌اندوو به‌لکوه‌ به‌ پێچه‌وانه، نیلویه‌ری چین چینی به‌ زولفی چه‌لیبا
 شوبه‌اندوو.

شبابشی به‌هاری کرد: زۆر ته‌عبیریکی جوانه، شاعیر ر‌ژانی شه‌ونم له‌سه‌ر په‌رێی گولێ
 به‌ شاباش کردنی به‌هار داناوه.

داخوازی دُل: دەبى دلى بولبول بيت، كه پيشوازى به هار ده كات و داخوازه كه ش كه هر لاي خوځيه تى، دياره ده بى گول بيت، كه له مىسراعى پيش خوځيدا ناوى هاتووه. چيمهن: له كورديدا به سه رجه م باغ يان گولستان ده گوتريت و ئه وه جياوازه له وشه ي هاوشيوه ي له فارسيدا. ئيرانيه كان چه مهن به ئه و گيا سه وزه ده لىن كه له باغه كه دا شين ده بيت و ئىتر گول ناگريته وه كه زهره و سوور بيت. خارا: جوځرى پارچه ي به نرخه (هه نانه بوځينه ي ماموستا هه ژار). ئه تله سپش هه ر پارچه يه.

چاوى تهماشا: چاوى كراوه.

ده يگوت گوله، گول بوو كه...: شيوه ي به يان ليره دا هه ندىك نائاسايه وشه ي 'گوله' دوو جار به شوځن يه كدا هاتووه، مه گه ر بلين دووپات كردنه وه بو ته ئكيد، يان يه كه ميان شيوه ي خيتابى هه يه: گوله! به لام ئاسايترينى ئه وه يه بلين شاعير زمانى گرتووه و به نامازه كردن به و خونچه و نيرگس و سوځينه ي كه له فه رده كانى پيش خوځيدا هاتوون، گوتوويه تى ئه وان ه گولن، گوليش بوو كن... نازانم له شيعرى كام شاعيرى ديكه دا گول به بووك و بولبول به زاوا دانراوه، به لام ئه گه ر مه سه له ي ژينده ر و جياوازيدانان و هه لاواردن نه ورووژيتيت، ته شيه يكي جوانه.

هه ر سوځى و ده روځش...: شاعير هيرشى كردوته سه ر هه ردوو چه مكى سوځى و ده روځش، كه دياره لىك جياوازن به لام بى په يوه ندى له گه ل يه كتريش نين. شاعير هه ردو كيان به بى مايه (بى فيكر و سه تحى) و دل بريندار داده نى كه له هه موو كايه يه ك بى به شن. پرسيار واهه يه ئه وه بيت كه ئه و دووه بوچى دل ريشن؟ له به ر ئه وه ي كاتى به هار و خوځييه و ئه وان ئه هلى خوځشى و شادى نين؟ بى به ش له هه موو كايه: چ كايه يه ك؟ كايه ي ژيان؟ خوځشى ديتن؟ لام وايه نياز له وه به ئه وان ناتوانن چيژ له دنيا و ژيان وه ربگرن.

سه ر هيلكه و هيلانه...: كورپ كورپ يان كورپ كورپه بالنده يه كه هه نانه بوځينه به "قه تى" واتاى ليداوه ته وه و فارسى به كى به "مرغ سنگخوار". كرپ كه وتن برىتسيه له خه وتنى مريشك (يان هه ر بالنده يه ك) له سه ر هيلكه بوئه وه ي جووچك هه لىتيت. ئه وه ي كورپ كورپ كرپ بكه ويت، ته واو ږوونه. 'كه وتن' يش به گشتى به حاله تىكى جانه وه ر و ئاژهل ده گوتريت كه له سه ر بى نه بيت و سلار بيتته وه. ته نانه ت به گالته يان بو سوو كايه تى واهه يه به مروځيش بگوتريت بكه وه! واته دانيشه يان ږاكشى و له سه ر بى مه مينه. به لام

هه‌نبانه بۆرینه کهوتنی ته‌نیا وه‌ك به‌ربوونه‌وه و نووستنی نه‌خۆش و اتا لداوه‌ته‌وه که له‌گه‌ل ناوه‌رۆکی ئەم میسراعه‌دا یه‌ك ناگرێته‌وه. له‌ شیعره‌که‌دا که‌و، نه‌ به‌ربۆته‌وه و نه‌ نه‌خۆشیشه. که‌وابوو، ده‌کرێ ئا‌وای سه‌یر بکه‌ین که‌ کورکۆر کۆر که‌وتوو و که‌ویش [به‌ ئاسووده‌یی] دانیشتوو به‌لام د‌لی م‌ال و‌یرانی شاعیر ئەو ئاسووده‌یی و ئاسایشه‌ی نییه‌ و شه‌یدا و سه‌وداسه‌ره‌.

داخو‌ازی د‌ل و ب‌ول‌بول... داخو‌ازی ب‌ول‌بول پ‌وونه: به‌هار هاتوو و گ‌ول د‌ه‌رکه‌وتوو و ده‌کرێ ب‌ل‌ئین داخو‌ازیه‌کانی وه‌دی هاتوون. به‌لام داخو‌ازی د‌ل [ی شاعیر] چ‌ون وه‌دی هاتوو؟ پ‌یشتر د‌یتمان گ‌وتبووی "ته‌نیا د‌لی م‌ال و‌یران [ی شاعیر] سه‌وداسه‌ر و شه‌یدایه". ئیستا ئەوه سه‌وداسه‌ر و شه‌یدایه چ‌ون داخو‌ازی د‌لی هاتۆته‌ دی، پ‌رسیاریکه‌ وه‌لامی پ‌وون نییه‌.

له‌ شیعره‌که‌دا گ‌ه‌لێك سه‌نه‌ته‌ی شیعری ده‌بینین که‌ له‌هه‌مووان زیاتر جیناسه‌ و ئینجا ه‌ینانی چ‌ه‌ند وشه‌ به‌ پ‌یتی هاوده‌نگه‌وه که‌ م‌ؤسیقایه‌کی ناخ‌ویان پ‌ێك ه‌یناوه‌:

نیلوپه‌ری ئیو ئاوان

ئاوان و ساوان

چی، ده‌چی، چ‌ین جین و چه‌لیا

که‌س و کز

ه‌یلکه‌ و ه‌یلانه

کۆرکۆ و کۆر و که‌و و که‌وتن

سه‌ودا و شه‌یدا

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که‌،

ه‌زج م‌شمن اخ‌رب: م‌فعول م‌فاعیلن // م‌فعول م‌فاعیلن

دووری یاران

پوورپه شی دهرگای خودا و نهحمه دی موختار خۆم
هەر به ته نیا موونسی ناله ی دلّی پر زار خۆم
پیاوی چاک دلّیان له شوینه و من به دووی دلّدا ده چم
شیت و ماخولیا و سهرگهردان و بهدکردار خۆم^{۴۵}
دلّ له سهد جینگه منی بهرداوه، ره بی بهروه بی
پیچ و جینگلمه، کوژاوی زهخم و ژههری مار خۆم
یاره کانی لی وه دوور خستوم و ئیستا پر به دلّ
دیم ده گه ل دوژمن کهوم، بی هاو ده م و بی یار خۆم
هەر تهریقکی تهریقته نایه وی ده ماته وی
ئهو وه بهر خه نجهر که وی یاره ب، منیش بیمار خۆم

قافلاوا، ۱۳۴۶ ی ههتاوی

(لاپه ره ۸۱ ی چاپی نهیسی و ۱۱۶ ی چاپی جهغه ر)

عینوانی چاپی نهیسی، 'بیمار خۆم' که له فەردی کوتایی شیعره که وه گیراوه. 'دووری یاران' ی چاپی جهغه ریش له به شیککی میسراعی یه که می 'یاره کانی لی وه دوور خستوم' ی فەردی چواره می غه زه له که وه گیراوه. دووری شاعیر له یارانی خۆی بابه تی سهره کی ئەم شیعره نییه و هەر بۆیه ش پر به پیست نازانریت بۆ عینوانی غه زه لیک که هه مووی هەر گازنده یه له دلّی شاعیر و ئەوه ی بۆچی ئەو دلّه به سهر زه له ی ده په رپیتت و له سهر ته ریقی ته ریقته لایه دات و پوورپه شی دهرگای خودا و

^{۴۵}. چاپی جهغه ر: ماخولیا وو سهرگهردان؛ چاپی نهیسی: ماخولیا وو سهرگهردان

پنڭمبەرى دەكات. 'بىمار خۆم' ىش تەنيا عىبارەتتىكى ناو شىعرەكەيە و ھىچى وا لە ناوەرۆكى گشتى شىعرەكە دەرناخت و اتە ئەوئىش عىنوانى پىرپەپىست بۇ شىعرەكە نىيە. ھاوار لە دەست دل و خواستە نەفسانىيەكان ناوەرۆكى سەرەكى شىعرەكەيە.

شىعەرىكى سۇفيانە و ئاينىيە، ئاوات لە ۶۶ سالىدا شىعرەكەى گوتتوۋە و تارپادەيەك ئاۋىتەى تۆبە و پەشىمانىي شاعىرە لە گوناھى رابردوۋ، كە تىيدا خۆى بە روورەش و بەدكردار دەناسىتت و دەلى شۋىتى خواستى دلى خۆم ھەلگرتوۋە كە ئەوئەش بۇ ئىماندارىكى موسولمان بڭەيە و نابى توخنى بگەوئت. رپچكەى وىشكى سۇفيايەتى (نەك ھى سۇفيانى سافى)، دژ بە ھەموو خۆشىيەكى ئەم جىھانە دەوئستىت و ژيان لە عىبادەت و ترس لە خودا و رۆژى قىامەتدا خۆلاسە دەكاتەو. بەو پىوانەيە، خواستى دل و مەيلى خۆشى و لەززەت لە مرؤفدا دەيىتە ھۆى دووركەوتتەو لە ئەركى سەرەكى ژيان واتە پەرسىن و پىداھەلگوتنى سەعات بە سەعات و چركە بەچركەى مەعبودىكى دلرەق و بى بەزەبى كە تەنيا سەدان ھەزار جار سوجدە و ركووعى مادام العمرى مرؤفى دەسكردى خۆى دەتوانى لە دەست رق ئەستورىيەكەى رزگارى بكات و بە ھەزار نارى ەلى نەھىلئت تۆلەى كارى خرابى لى بستىنئتەو، ئەوئىش كارى خرابىك كە پەپوولەيەكى وەك سەيد كامىل كىرديتتى! لەم حالەتە و بە گشتى لە زوربەى حالاتدا پروون نايىتەو كەسەكە چى كىرەوۋە و ئەو كارە خەتايە چۆن و لە چ بارودۇختىكدا كراو. بە كورتى، مرؤف لەو دىانەتەدا بۇ ھەمىشە قەرزدار و تاوانبارە و دەبى ھەموو سات و كاتىكى ژيان ھەلوئىستى داكۆكى كىرەن لە خۆى و پاكانەى گوناھانى بگىت؛ ئەو ھىكايەتى ئەم شىعرە و ناوەرۆكە گشتىيەكەشەتى.

ئەحمەدى موختار: پنڭمبەرى ئىسلامە و شاعىر خۆى بە روورەشى لاي ئەوئىش دەزانئت.

پىر زار: ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار وشەى 'زار' ى وەك كز و لاواز ھەروەھا پەرىشان و لىقەوماو واتا كىرەتەوۋە و بەم پىيە، زاراوەى 'پىر زار' دەبى واتاى پىر لە كزى و لىقەوماوى بداتەو. لە فارسىدا 'زارى كىرەن'، گىرانە و من زىاتىر لام واىە پىر زار بە واتاى كەسكىك بىت كە زۆر دەگرى و دەنالئىت. ھەرچۆنىك بىت، ئەو ھەركىيىكى تازەيە و واھەيە دلى پىرزار بەواتاى دلى ناشاد بىت.

پىاوچاكان لە زاراوەى عىرفانىدا ئەوانەن وا خۆيان لەبىر دەكەن و تەنيا لەبىرى خودادا دەبن و تاعەتى خودا دەكەن. شاعىر دەلى پىاوچاكان خەلك خۆشيان دەوئىن و دلى

خەلكيان لەشويتە، بەلام من بە پيچەوانە، لەباتى ئەوەى دلى خەلكم لەشوين بيت، خۆم كەوتومەتە شوين دلى خۆم و بە كورتى، پياوچاك نيم و پياوخراپم دەنا بۆ دەبى بکەومە شوين دل و خواستەکانى دل! لای عاریفان، دل سەرچاوەى مەیل و خواستى نەفسانىيە و عاریف هەول دەدات وەشوین دلى خۆى نەكەويت. لە نيوان 'دل لە شوين' و 'لە دووى دل' چەشنە تضاد يان مطابقه كەيەك دروست كراوه.

دل لە سەد جینگە منى بەرداوه: بەردان يان بەردانەوه؟ ئەوه پرسیارى خويتهره لەم فەردەدا. بەبۆچوونى من دەبى وەك بەردانەوه بخوێترتەوه لەبەر ئەوەى شاعیر دەست بەجى بەشويتیدا گوتوو بەتى 'بەرەبى' واتە بکەويتە خواری! كەوابوو: دل لە سەدجینگە وەسوسەى كر دووم و لەوانە بووه لە رینگای راست لامبەدات و بە سەر هەلەمدا بەریت (ئایینى، كۆمەلایەتى، ئەخلاقى؟) و لە ئەنجامى ئەودا شەرمەزارى دەرگانهى خودام بکات، كەوابوو منیش نزاى لى دەكەم با بکەويتە خواری و نەمیتت، واتە دلەم دەر بیت!

جینگل: خۆبادان و پيچ خواردن بە هۆى ئيش و نازارەوه.

كوژاو: كوژراو

يارەکانى لى وەدووور خستووم: كين ئەو يارانە وا لە لای شاعیر نەماون؟ دۆستانى ئاساى؟ هاوړپيانی خەباتى سياسى؟ ئەى دۆژمن كينە؟ شاعیر بۆچى ديت لەگەل دۆژمن بکەويت؟ ناکريت بى لایەن بيت و نە دۆستى هەبيت نە بچیتە لای دۆژمن؟ تەریق: لە نيوان تەریق و تەریقه تدا جیناسى ناتەواو دروست كراوه.

تەریقهت، عیرفانە كە لە هەندىك تايبەتمەندیدا جیاواز لە شەریعەتە. لیرەشدا شاعیر لە دەست دلى خۆى و خواستەکانى هاوار و گازندەيەتى. شاعیر دلى خۆى وەك ئەندام يان كەسپىكى جیاواز لە شەخسى خۆى سەیر دەكات و گلەبى لە خۆى و ئەو دەكات و نزاكەشى بۆ خۆى و دل جیاوازه: ئەو وەبەر خەنجەر كەويت و منیش نەخۆش كەوم!

دل وەبەر خەنجەر كەوتن: تەعییریكە پيشتەر لەو شیعەرى مامۆستا هەژاردا بىنراوه كە بە بۆنەى هەلكرانى ئالای كۆمارى كوردستان لە بۆكان (سالى ۱۳۲۴ ی هەتاوى) خويتدوو یەتەوه:

"دارى ئالاکەم وەكوو چقلىكە بۆ چاوى عەدوو

هەر دلى خۆشى نەوى رەببى وەبەر خەنجەر كەوى..."

بەحرى عەرۆوبى شیعەرەكە، رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

کاتی به هاره

کاتی به هاره چاوه کهم! بیج بچینه باغی دوو به دوو
گول بچنین به ههردوو دهس، بیینه سهما و جوست و جوو
ساقی به ههله پینه وه دیت و دهچی له نیو چهمن
خونچه به پیکه نینه وه دل دهرفیتی زوو به زوو
بولبول و قومری هه تهرفه سازی تهرفه ده کهن، کهچی
له شاخی گول، له داخی دل خو دهنویتی کونده بوو
عهرعهپ و سهرو و ناره وهن پاکی به دم نه سیمه وه
به رهقس و شوق و زهوقه وه دین و دهچن به ناره زوو
تهدهب درا دهفی له بهر تهرفه له باخ و گولشه نا
له لای به شهر له بو دهوا نه ما حهیا وو ئاپروو
خوشیه، که یفه، شادییه، بهزمه، ههرایه، چۆبیه
به عشقی بووکی بولبوله، خونچه که بوو که، دل خهسوو
پاز و نیازی دل ده کهن بولبول و قومری پیکه وه
ههردوو به فکری بیکره وه، خونچه به یه که دهدهن به شوو
هه به ته نی "ئیمامی" یه بی بهش و به هره مایه وه
خهرمه نی خهم به با ده دا، دهنکی ئه سف ده کا به توو^{۴۶}

بوکان، ۱۳۴۶ ی ههتاوی

(لاپه ره ۳۴ و ۳۵ ی چاپی ئه نیسی و ۱۷۸ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وه که یه که.

^{۴۶} . ههموو /واو/ ی کوتایی سهرواکان له چاپی ئه نیسیدا یه کدانه ن (جو، زو، بو، رو،... تو) و له چاپی جه عفر دا

دوان (جوو، زوو، بوو، روو،... تو).

۷۲ / شیعی سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

غەزەلپكى بن بزۇكە و خۆشى بەھارىيە و شادىي لىن دەبارىت، واهەيە ھەر ئەوھش
ھۆكار بىتت كە گۆرانى بىتتە كوردەكان بە گۆرانى گوتوويانەتەوھ. وابدانم يەكەم جار
نەمەر محەممەدى ماملنى گوتى و دواتر كەسانى دىكەش گوتيانەوھ. بە داخەوھ لەبىرم
نىيە كى.^{۴۷}

ھەندى و شە و زاراوھى فارسى تىكەلاوھ.

جوست وجوو: فارسىيە. گەران بە شوپن كەس يان شىتكدا. مل و مو
ھەر تەرەف: لە ھەموولايەك.

سازى تەرەب كردن: سازدانى تەرەب و شادى.

شاخى گول: شاخە بە فارسى دەبىتە لق. شاخى گول دەبى لقى دار يان بنجى گول
بىت. شاعىر بو پاراستنى كىش، لەجياتى شاخە، شاخى نووسىوھ.

رەقس: سەما، ھەلپەركى. راستىيەكەى من جياوازىي واتاى سەما لە ھەلپەركى ناناىم.
ئايا ھەردوكيان يەك نىن؟ يا خود سەما جوولەى لەش و لار ولەنجەيە و ھەلپەركى
ھەلپەز و دابەز؟

دەرانى دەف: فەوتان و نەمان.

دەفى ئەدەب دەرا: بەھۆى شادى و خۆشپىيەوھ ئەدەب لاي خەلك نەما.

دەوا: دەرمان

نەمانى شىتك [تەنانەت] بو دەرمان: نەمانى كەم تا زورى شىتك. شاعىر دەلى
توزقائلىكىش شەرم و ھەيا و ئابروو لاي مرؤف نەما!

بە عەشقى بووكى بولبول... ئەوھى خونچە بووكى بولبول بىت، كىشەيەك نىيە و
جوانىشە. ئەوھش كە بلپىن دل بە عەشقى بووكى بولبول واتە خونچە، بو تە خەسوو،
ئەوېش زور جوانە چونكوو بووكەكەشى لەبەر خۆشەويستىي بولبول خۆشەويىت.

فكرى بىكر: بىرى نەسماو، بىرى تازە و نەبىسترا و و نەبىنراو و تىز.

خونچە بەشودان: تەبىرپكى تازە و جوانە. بولبول و قومرى كە دەبى رەقىب و
بەرھەلستكارى يەكتر بن، لىرەدا خونچە گول بىشكەشى يەكتر دەكەن.

توو: توو

^{۴۷}. بە دەنگى ماملنى لە سەر يوتىووب: <https://www.youtube.com/watch?v=GyiVA31sMGY>

دەنكى ئەسەف بە توو كەردن: واتە شاعىر دەنكى ھەسرەت دەچىنەت بۆ ئەوھى لە
دوۋرۇژدا شىن بىت و بىدروپتەوھ و تەنەت لە دوۋرۇژىشا دوور لە ئەسەف و
ھەسرەت و خەفەت نەبىت.

بەھرى عەرۋوزى شىعەرەكە،

رەز مەن مەطوى مەخبون: مەفتەلن مەفتەلن // مەفتەلن مەفتەلن

نيشتمان

تەماشانى نىشتمان رېڭى جىڭگە مۆلە
چە ويران و كەلاوۋە و چۆل ۋەھۆلە
گەلىش ھەروا بە فېكرىكە لە كونجى
كە چۆن بىستىنى لەو، بەو فېلە، تۆلە
بەلام دەشت ۋە دەرى زەنۆپرە ھېشتا
لە بۇ سەيرانى گەل زۆر نەرم ۋە تۆلە
ھەموو باغ ۋە گۆل ۋە گولزارى ھەروا
لەبار ۋە دلرېفېن ۋە زەرد ۋە زۆلە
لەویدا مەن بەجارى دەستە ۋە ئۆنۆم
بەدەست شەختەى زەمانە بووم كزۆلە
لە نېو ئەو باخەدا بېقەدر ۋە بايى
'ئىمامى' باخەوانىكى كۆلە

قافلاوا، ۱۳۴۶ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۰۸ ى چاپى ئەنىسى ۋە ۱۹۲ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'باخەوانى كۆلە'.

ئەو ھەش يەك لە شىعەرە سىياسىيە كانى ناو ديوانى ئاۋاتە. پېش دىتتى ديوانى چاپى جەغفەر بە حسابى ئەو ھى چاپى ئەنىسى رېڭكەوتى گوترانى بەسەر ۋە نەبوو، بە پرونى نەدەزانرا لە چە بېرگە يەك ۋە بۇ چە بۇنە يەك گوتراۋە. بە گشتى، ناۋەرۆكى شىعەرە كە خەمخۆرى ۋە نارەھەتتى دەرپرېنە بۇ ويرانى ۋە چۆل ۋەھۆلى نىشتمانى شاعىر، كە دەبى كوردستان بىت. گەل لەو نىشتمانەدا بىر لە تۆلە سەندنە ۋە "لەو" دەكاتە ۋە، بەلام ئەو كىيە؟ بلىي شاي ئىران نەبىت؟ راشكاۋىيەك لە شىعەرە كەدا نىيە بۇ ئەو بۇچوونە بال لە مل بدات

لەبەر ئەوەی دوور نییە شیعەرە کە بۆشاییەکی تیکەوتبیت و لە نێوان دێری یە کەم و دووھەدا یەك یان چەند دێری داكەوتبەن دەنا چۆن ھەروا راستەوخۆ وێب سەرھەتا، باسی تۆلە سەندنەوہ "لەو" دە کریت؟

شاعیر لە شیعەرە کەدا دوو دیاردە ی لێك جیاواز بەلام ھاوپە یوہند دەخاتە بەرچاوی خوێتەر: باروودۆخی سروشتی ولات لە لایەك و ھەل و مەرجی ژبانی خەلكی ولاتە کە لە لایەکی تر.^{٤٨} ئاوات دەلی دەشت و دەری ولاتە کە زەنویرە و بۆ سەیرانی گەل نەرم و نۆلە بەلام مالی خەلك و وێرانە و كە لاوہ و چۆل و ھۆلن، خەلكە كەش لە جباتی ئەوہی بچنە سەیری ئەو باغ و گول و گولزارە لەبار و دلرفین و زەرد و زۆلە، لە كونجێك دانیشتون و بیر لە فیلێك دە كەنەوہ بتوانن تۆلە لە [كە سێك] بستین [كە ھۆكاری ئەو وێرانە مالیە خەلكە] دیارە ئەویش دەبی رژیمی ئیران بیت. بەلام كام رژیم؟ روون نییە و لە شیعەرە کە دەرناكەویت. دە كرئ محەممەد رەزا شای پەھلەوی یان خومەینی بیت. تەنانت، بە ئە گەریکی لاوازترەوہ دە كرئ بلین رووی شاعیر لە پارچە كانی دیکە ی كوردستانە و بۆ نمونە، بە عسییە كانی عیراق بە ھۆكاری وێرانی مالی خەلك بزانت. لە درێژە ی شیعەرە کەدا ئاوات دیاردە یە كی سێھەمیش لە دووانە كە ی پیشوو زیاد دەكات كە ئەویش خودی شاعیرە. بە گویرە ی دوو فەردی كۆتایی شیعەرە كە، شاعیر خۆی لەو دەشت و دەرە زەنویرە ی كوردستاندا دەستە و ئە ژنۆ و كزۆلە ی دەستی شەختە ی زەمانە دەبیت و دەلی من باخەوانێکی كلۆلی ئەو باخە دلرفینەم بەلام باخەوانێك كە قەدری نازانیت و بایەخی خۆی پێ نادریت. سەبارەت بە پرسى رېكەوتی شیعەرە كە، من وشە ی "تۆلە" وەك شاكلیلی قفلە كە دەبینم. ئەوہی وا خەلك لە

^{٤٨} . نازم حیکمەت شیعریکی ھە یە بە ناوی "بو حەسەرەت بیزیم" كە تیندا بۆچوونێکی ھاوشیوہی ئەم ھەستە ی ئاواتی دەبرپوہ كاتی كە خاکی ولاتە كە ی بە فەرشى ھاوریشین دەقەبلینیت بەلام دەلی ئەو خا كە جەھەننەم بیت یان جەننەت، ھى ئیمە یە واتە ھى خەلكە كە یە تی. دیارە مۆركی كارتیکەری شیعەرە كە ی نازم حیکمەت بەسەر شیعری ئاواتەوہ نابینریت و من تەنبا بە ھۆی ناوەرۆکی شیعەرە كە ی ئاواتەوہ كە وتمە بیر شیعری نازم حیکمەت كە گەلێك جوانە و زووتر وەرمگێراوہ تە سەر كوردی. ئەو نزیكایە تیە ی بابەت بە بێ كارتیکەری لایەتێك لە سەر لایەنە كە ی دیکە، لە عەرەبی و فارسیدا پیندە گوترئ "توارد".

بیری فیلیکدا بن بۆ تۆله کردنه وه له رژیمی ئیران یان عیراق، ده بی هی سهرده میکی
راپه پینی خه لک بیت. ئەو سهرده مه کامه یه؟

له سالی ۱۳۴۶ واته ۱۹۶۷ ی زاینی گه رچی هیشتا راپه پینی بالی شۆرشگیری حزبی
دیموکراتی کوردستانی ئیران له ناوچه ی موکریان سهری هه لئه دابوو، به لام که سیکی
وهک ئاوات که کورپیکی له جهرگه ی خه بات دا بوو، ده بی به سهره تاکانی ئەو کاره ی
زانییت. ئەم شیعره ناگری ژیر خۆله میشه و هسه رته ی ئەوه ده خوات که بۆچی
ولانیک بهو شیرینی و جوانیه ئاوا که لاره و چۆل و هۆله. ئەوه پرسیاریکه له لاوانی
نیشتمانپه روهری ده کات و ده پرسن بۆچی خه لکه که هه روا له قوژبنیک دانیشتون و
رانا په رن.

واتای هه ندیک ووشه ی ناو شیعره که (به یارمه تی هه نبانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار)
مۆل، جیگه ی پشوودانی گارپان له چیشته نگاودا، لیک کۆبوونه وه ی گا و گۆل له
شوئینیک (واتای دووه م بۆ بابه ته که له باره).

کونج، قوژبن

زه نویر، جیگه ی بلندی هه واسازگار

زه ردوژۆل، زه ردی زۆر جوان و ناسک

ده سته وئه ژنۆ، خه مبار

شه خته، سه رمای پایز که زه رعات خراپ ده کا

کرۆله، فه قیرۆکه

کلۆل، چاره په ش.

سه رنج: له هه ردوو دیوانه که دا، وشه ی باغ جارنیک به پیتی /غ/ و جارنیکیش به پیتی
/خ/ نووسراوه؛ هه روه ها ته رکیبی باخه وان به پیتی /خ/ یه. ئەوانه کاری شاعیرن یان
نووسه ره وه ی شیعره کان، بۆ من روون نیه. ده کریت شاعیر جیاوازیه کی له نیوان ئەو
دوو پیتهدا دانه ناییت، ده شکرئ نووسه ره وه ی شیعره کان زۆر له شته که ورد نه بوو پیته وه.
ئه وه نده ی من له بیرمه له ناوچه ی بۆکاندا بۆ ئەو وشه یه هه میشه که لک له /غ/
وه رگیراوه و من ته نیا سالانیکه دره ننگتر له ریگه ی خوئنده وه ی نووسراو و شیعری
ناوچه کانی دیکه ی کوردستانه وه ناسیاویم له گه ل باخ و باخه وان په یدا کرد. ده بی
نوسخه ی ده ستنووسی شاعیر بتوانیت گریکه بکاته وه. لاموايه هۆکاره که شی
یاساخکرانی پیتی /غ/ له توکیای مسته فاکه مالدای بووه.

به حری عه رووزی شیعره که، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

شاری دل

من ده لیم شاری دلّم باغ و گولستانه، که چی^{۴۹}
عهقل ئەلّی نا، قه سه بهی شورشی مه ستانه، نه چی!
من ده لیم نوخته یی ئەو رهوزیه یی ریزوانه، ده چم!^{۵۰}
ئەو ده لّی نا، ره شه جی راو گه یی شه یتانه، نه چی!
من ده لیم مه سکه ن و ئارامگه یی جانانه، ده چم!
ئەو ده لّی سه ره به سه ری تیکچوو، ویرانه، نه چی!
من ده لیم جینگه یی هه ر شیت و جنووانه، ده چم!
ئەو ده لّی نا، زه ده یی په نجه یی په ریا نه، نه چی!
من ده لیم مه رکه زی ئە سراری هه ریفانه، ده چم!
ئەو ده لّی جی ته مه عی چاوی هه سوودانه، نه چی!
من ده لیم وه ختی خه ته ر مه ئمه ن و قه لغانه، ده چم!
ئەو ده لّی کونکونه، جینگه ی سه ره په یکانه، نه چی!
له و هه موو چوون و نه چوونه سه ری سوپ ما "کامیل"
من ده لیم جوانه ده چم، ئەو ده لّی واجوانه نه چی!

قافلاوا ۱۳۴۶ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۳ ی چاپی ئە نیسی و ۲۳۶ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له هه ردوو چاپدا وهک یه که.

^{۴۹} چاپی ئە نیسی: ده چم. من ده قی جه عفه رم هه لیزارد له بهر ئەو راستیه ی که له غه زه لی سه رواداری کلاسیکدا سه روائ میسراعی یه که م و دووه می فه ردی یه که م به گشتی له گه ل یه کدا دینه وه.

^{۵۰} چاپی ئە نیسی: رهوزیه یی ئیمان

کیشهی نیوان میشک و دل، یان عقل و هست کیشه یه کی له میژینی مرؤفه. له ئه ده بی کونی ناوچه که دا دل به مهر که زی هست و میشک به ناوهندی عقل دانراوه. درویش و شاعیر و هستیاران ویستویانه بکهونه شوین دلیان و هست به سهر عقل و مهنتیقی ویشکدا زال بکهن. فه یله سووف و سوئی و ئه هلی که لام سئ و دوویان نه کردووه له وهی بکهونه شوئی عقل و جله وی کاره کانیان نه ده نه دست هستیکه که ناتوانریت سوغرا و کوپرای مهنتیقی بو بچینریت و ئاکامی روونی لی وهر بگیریته. عارفانی میژووی ئیسلام له نیوهه موو گهلانی ناوچه که و یه که له وان کورد دا، دلیان به کانگهی ئه وین و ئاویتهی زاتی خودا زانیوه و خوین له "عاقلان" واته بهرمال به شان و ته سیخ گپران به دوور راگرتووه که تویکل و واتای قالبیان له ژیان وهر گرتووه و ته نیا به نوئیژی رواله تی و چه جکردنی خشت و بیاوه خهریک بوون و نه چوونه ته چه جی دل واته له قوولایی واتای ژیان و شوین و پیگهی مرؤف له که ون و مه کان تینه گه یشتوون - مرؤفیک که له بنه رتدا ئیشراقی نووری خودایه و ته نانهت وه که هموو دیارده یه کی دیکهی کائینات به شیکه له زاتی ئه و و بهم پییه ده توانیت عهینی ئه ویش بیت. "الالحق" گوتی مهنسوور و دهست له ملی سه گگ کردنی شیبلی و "السلام یا الله!" پیگوتی، دوو نمونهی ئه و هه لویست و باوه رهن.

عارف و شاعیری گه وره ی کورد شیخ عه بدولر حمانی تاله بانی (خالیس) (۱۷۹۷ - ۱۸۵۸) که باوکی شیخ رهزای شاعیر بووه و به شیعی فارسی تهفسیریکی رازاوه و جوانی ۱۸ فهدی سهره تای مهسنه وی مهولانای پومی کردووه که وینه ی له زمانی فارسیشدا که مه، یه که له و که سانه یه که ئه و پرسیاره گرنگهی له کومه لگای کوردیشدا دامه زران دووه. خالیس غه زه لیککی فارسی هه یه به هه مان ناوه رۆکی شیعی ئاواته وه که تیدا ده لی:

"عقل میگوید به من مردم که: ترک یار کن!

عشق میگوید که: هی! ترک این گفتار کن!

عقل میگوید: برو با سجده و سجاده باش!

عشق میگوید: برو تسبیح را زناز کن!

عقل میگوید: بپوش آخر لباس عاقلان!

عشق میگوید که: ترک جبه و دستار کن!

من نمیدانم کدامین نکته را باور کنم،

ای خدایا از دلم تو کشف این اسرار کن!

عقل میگوید چنین و عشق میگوید چنان،

همچو "خالص" در جهان يك نكته را اقرار كن!^{۵۱}

ئاوایش لهم شيعره ناسكه‌دا گيرۆده‌ی داوی هه‌مان ئەو پرسياره له‌مێژينه‌يه‌يه. له لايه‌كه‌وه شاعيري دله و عاريفه و له بنه‌ماله‌ی شېخانه، له لايه‌کی ديكه‌شه‌وه مه‌لاي دوازده عيلم و پيش نوێژه و له ئەنجامدا كه‌وتۆته نيوان دوو به‌رداشي به‌هيز و گه‌وره و گرانه‌وه و له نيوان ئەو دوو هيزه مه‌زنه‌دا ماوه‌ته‌وه كه له‌سه‌ريكه‌وه واتايان به ژياني داوه و ته‌نانه‌ت مه‌وجووديك به ناوی سه‌يد كاميل ئەوان خولقاندوويانه، له سه‌ريكي ديكه‌شه‌وه هه‌له‌وه‌ی دۆزينه‌وه‌ی وه‌لامی پرسيارېكي ئەزله‌ی و ئەبه‌ديان كردووه كه وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەگه‌ر نه‌گونجاویش نه‌بيت، هاسان نيه.

له شيعره‌كه‌دا، شاعير هه‌له‌ويستی روونه، ئەو ده‌يه‌ويت به‌ره‌و شاري دلي بروات و له هه‌موو ماوه‌ی وتووێژه‌كه‌دا له سه‌ر هه‌له‌ويستی خۆی ده‌ميينته‌وه. ئەو دل به باغ و گوڵستان، باخي به‌هه‌شت، ئارامگه‌ی جانان، شوپي شيت و مه‌جنوونان،^{۵۲} مه‌رکه‌زی ئەسه‌راي حه‌ريفان^{۵۳} و مه‌ئمه‌ن و قه‌لغاني کاتي مه‌ترسي ده‌زانيت به‌لام لايه‌نه‌که‌ی ديكه‌ واته‌ عه‌قلی سه‌ر، وه‌ك ملۆزميك له‌به‌رانبه‌ريدا ده‌هه‌ستت و ته‌فسيريکی جياواز له ته‌عبيره‌کانی ئەو به ده‌سته‌وه ده‌دات. عه‌قل، واته هه‌موو مزگه‌وت نشينان كه نوێژ ده‌که‌نه به‌رتيل و به‌خودای ده‌دن بۆ ئەوه‌ی له ئاگري جه‌هه‌ننه‌ميان بياريزيت، شاري دل به شاروچکه‌ی راپه‌رپي سه‌رخۆشان، ره‌ش، جي راوگه‌ی شه‌يتان، شيواو و ويران، زه‌ده‌ی په‌نجه‌ی په‌ريان،^{۵۴} جتيگه‌ی ته‌ماعی حه‌سوودان و کونبووی سه‌ري په‌يکان داده‌نين و پي ده‌لين دوورکه‌وه‌وه، نه‌کا بچيه شوپينيکی وا مه‌ترسياري بي متمانه، وه‌ره لاي خۆمان و له‌بيري داهاوتوتدا به، پاشه‌که‌وت بکه و دواړۆژت داين بکه!

^{۵۱} "کتاب جذبہ عشق، ديوان حضرت مولانا شيخ عبدالرحمن خالصی القادری طالبانی کرد"، از انتشارات فقير حاج محمود محمدی طالبانی القادری سنندج، چاپ چهارم، ناشر: محمد صديق محمدی، مشهد، چاپخانه سعيد، ۱۳۷۳ [۱۹۹۴]، ص ۲۱. هه‌روه‌ها: "جذبہ عشق، ديوانی مه‌ولانا شيخ عه‌بدوپه‌حماني تاله‌باني 'خالص'، وه‌رگيران له فارسی و تورکيه‌وه: ئەنوه‌ر سولتانی، دارپشتن و به‌راورد و ساغکردنه‌وه و شه‌رحی عيرفانی: .. محمه‌د عه‌لی سولتانی، پيشه‌کی: د. نووری تاله‌بانی؛ چاپی ئەکادېمیای کوردی، هه‌ولير، ۲۰۱۴، ل. ۵۶.

^{۵۲} واته ئەوانه‌ی وا به هۆی تيگه‌يشتن له سپرې ئەزه‌له‌وه خۆيان له به‌ندی عه‌قلی به‌رمال به‌شانان نازاد کردووه و بوونه‌ته شه‌يدای ئەوينی حه‌قيقي

^{۵۳} . وشه‌ی 'حه‌ريف' و گه‌ليک ته‌عبيري ديكه‌ی ناو شيعره‌که پيوتيبتيان به ته‌فسيري عيرفانی هه‌يه.

^{۵۴} به بۆچوونی بي بنه‌مای ناپۆره‌ی خه‌لك، كه ده‌بي رېشه‌ی له باوه‌ريکی نايينيدا بيت، ئەگه‌ر په‌ری ده‌ست له كه‌سيك بوه‌شينن، شيت ده‌بيت.

دياردى گرنىك له شيعره كه دا ئه وه يه شاعير له مه قتهع واته دوافه رديدا هيچ بريارىك نادات و ئه و پرسياره ئه زهلى و ئه به ديه بى و هلام ده هيلتته وه كاتى ده لى سهرم سور ماوه و نازانم چ بكه م؟ من ده لىم بچم ئه و ههر ده لى مه چؤ! ئه گهر شاعير ليره دا بيويستايه هه لويست بگوريت يان بريارى كوتايى بدات چاره نووسى شيعره كه ش ده گؤرا و شاعير ده بووه مرؤفكيكى خو خوشه ويستى مله وورى زؤردارى خو به سهر خوئته ردا سه پين كه له جياتى ئه وان بريار ده دات و پينان ده لى چى بكه ن باشه. به لام ئه و سهد كاميله ي ئيمه دينا سين به و كه سايه تيه ناسك و هه ستياره وه، رپيازىكى وا دوور له چاوه روانى هه لئابزيريت، به پيچه وانه، له سهر هه لويستى خو ي ده مينتته وه و سادقانه ده لى: من وام پى جوانه بچمه شارى دلّه وه^{۰۰} له كاتيكدا به رانه ره كه م كؤل نادات و وهك چؤن له سهره تادا گوتويه تى، له كوتاييشدا ههر ده لى واجوانه نه چى! ئه وه ش رپزه يى بوون (موتله ق نه بوون) ي فيكرى مرؤف و ديارده كانى ژيانى كؤمه لايه تى و له ئه نجامدا، ئه زهلى و ئه به دى بوونى پرسياره كه ده گه يتت و دهریده خات كه هه لويست و خواسته كانى مرؤف يهك چه شن و يهك شتواز نين و ژيان به و ناته بايى و دژايه تيبانه وه واتا په يدا ده كات، ئه وه ديالكتيكى ژيانه.

دياره ئه وانه بؤچونى منن سه باره ت به شيعره كه و له گوشه نيگاي تايه تى خو مه وه. به لام ئه گهر ئه و چاويلكه يه له سهر چا ولا بچيت و به شيويه كي تر سه يرى مه سه له كه بكريت، ئه نجامى جياواز ده ست ده كه و يت. رپژدار سهد جه عفهرى كورپى ئاوات له ئيمه يلى رؤزى ۲۰۱۸/۵/۶ دا سه باره ت به م شيعره ي باوكى به رپژرى ئه و بؤچونى خواره وى ده برپبوو:

"ئه وسه رده مه ي ساواك فشارىكى يه كجارتورى بؤ هيتابوو و چهند سال قاچاغ و 'شه و به كئو' بوو، سه ركرده كانى شورشى كوردستانى باشوور به و حاهى ده زانن و بانگى ده كه ن و باوه شى بؤ ده گرنه وه كه بچى بؤ ئه وى و له و وه زعه نه جاتى بى. ئه و يش دياره ئه وزاعى هه ردوولا هه لده سه نگينى و ناچى و به و شيعره، كه ده يكاته كيشه ي نيوان عه قل و عه شق، جوابى خو ي پىن ده داته وه. جا نازانم بؤ ئه وانيشى ده نيرى، يا وه لامىكى ديكه يان ده داته وه."

كوتايى قسه، من له گه ل رپژمدا بؤ كاك جه عفهرى به رپژر، له سهر بؤچونى كه ي خو م ده وه ستم.

^{۰۰} . يان "شارى دل شوپتيكى جوانه و ده مه و يت بچمى"

نەمر محەممەدى ماملې ئەم شىعرەى بە گۆرانى گوتووه. ئەوه لىنكى سەر يوتيووبى گۆرانىيە كەيه:

<http://www.youtube.com/watch?v=1xtWmiUrxI0&list=PLBADADC3C4471106D>

بەحرى عەرووزى شىعرە كە:

رمل مئمن مئبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

كهره‌ی كرد به زهنگ

ئەمشەو لە بەزمی یاری شۆخ و شەنگ^{۵۶}
عالم خرۆشا، تیکرا بێ درەنگ
چ بەزمیک؟ بەزمی کە ی و کە یخوسرەو
چ شۆخیک؟ شۆخی بێ عار و بێ نەنگ
وا کۆرپا زاوہ بێ ئەغیار، ئەو چەل
بۆم تیکە مە یگێر، شەرابی گۆل پەنگ
زەرە و خەرە ی دڵ، ئاھ و نالە ی نە ی
چریکە ی تار و زرمە و گرمە ی چەنگ
گیانم سەودا کرد بە پیالیک، ساقی
ماچیک ی باقی دامەوہ، بێ دەنگ
لەم سات و سەودا، لەم ساقی و باقی
یاران دڵ خۆشن، دوژمنان دڵ تەنگ
پەری چۆتە باغ، گۆل بێ برە و ما
بێ شەوق و زەوق، بێ بۆن و بێ پەنگ
باخەوان رۆوتەل، بۆی وەدەر کەوت
وہک دەلین: بۆلبول مایە ی بوو بە سەنگ
لەم گێرە و کیشە ی عیشق و دلداری
لەم ھەرا و بەزمی یاری شۆخ و شەنگ
داخۆ ئەویندار چی وە چەنگ کەوت؟
یا خۆ "ئیمامی" کەرە ی کرد بە زەنگ؟

^{۵۶}. چاپی جەغفەر: ئەوشۆ

عینوانى شیعەرە کە لە دیوانى چاپى ئەنئیسیدا "شەوی بەزم" ە و لە فەردى یە کەمى شیعەرە کە وەرگیراوە. عینوانى چاپى جەغفەریش لە فەردى کۆتایى وەرگیراوە. یەك لە شیعەرە پڕ لە شادى و شەوق و زەوقەکانى ئاواتە کە ژمارەیان لە دیوانە کەدا زۆر نییە.

وەك شیعری زۆرێك لە شاعیرانى کلاسیکمان لێرەشدا ڕوون نییە 'یار' کێیە و وێدەچیت کە سێکی مەجازى و خەيالى بیت لەبەر ئەوەى شیعەرە کە لە تەمەنى ۶۵ سالی شاعیردا گوتراوە کە بە شێوەیەکی سەروشتی سەردەمى لاویەتى و ئەویندارى تێپەر بوو. مەگەر وابزانین کە ئەو بەزمە لە راستیدا میوانیەك بوو لە مالى خۆى یان دۆستێكى نزیکى شاعیر یان شتیکی وەك ئەوانە. ھەر وەھا تیندا باس لە شەرابى گولرەنگ و ساقى و پیالە و ماچى ساقى کراوە کە لە گەل کەسایەتى شاعیردا یەك ناگرەنەو.

ھەرچۆنێك بیت، شانۆى شیعەرە کە بریتیە لە بەزم و جەژن و شادییەك کە عالەمیکی زۆر بەشدارییان تیندا کردوووە و لەبەر خۆشى و شادى و گەرنگایەتى، زیاتر لە بەزمى شاھانى کە یانى ئێران و شایەکی وەك کە بخوسرەو دەچیت؛ ئینجا لەو بەزم و ھەرابەدا شاعیر دلتیا نییە ئایا کە رەى کردووە بە ڕۆنى زەنگ و اتە کارە کەى بە ئامانج گەیاندوووە یان نا؟

ئەم شیعەرە لە دیوانى چاپى جەغفەردا دوا بەدواى شیعری 'نامەى بانگھێشتن' ھاتوووە کە بانگھێشتن نامە یە کە بۆ شایى کورە گەورەى شاعیر. تۆ بلیى ئەم شیعەرەش ھەر لەو پەيوەندییەدا نە گوترا بیت؟

وشەى 'ئەمشەو' لە چاپى جەغفەردا وەك 'ئەوشو' ھاتوووە. من نەمزانی کامیان دەقى شاعیر خۆین. گەرچی من وشە ئاسایە کەى 'ئەمشەو' م ھەلژارد بەلام دووریشى نازانم 'ئەوشو' بوو بیت لەبەر ئەوەى چەند وشەى دیکەى بن زاراوەى مەھابادى لە شیعەرە کەدا دەبینرین: ئەوچەل، پیالێك، چەنگ (لەجیاتى چنگ)، ئەووش دە کریت یەك لەوان بیت. چاپى ئەنئیسى وەك 'ئەمشەو' تۆمار کردوووە.

بى عار و بى نەنگ: بى عار نابى لە شێوەى 'بى عار' دا بخوێرتتەووە کە واتای نەرى یى خەلکی گوی نەبیس و ھەرچی پەرچی لى وەردەگیریت. بى عار و بى نەنگ لە

راستیدا دەبىي بىن عار و نەنگك بيت كه گوشارى كيشى شيعره كه شاعيرى مه جبوور
كردووه بيانكات به دوو بهشى جياوازهوه و بهواتاي كه سيكه دوور بيت له كارى بى
شەرمانه و خراب.

ئەوجەل: ئەمجار

زەرە و خرەى دىل: 'دىل' ليرەدا به چ واتايەك هاتوو؟ دىل بۆچى زەرە و خرەمى ديت؟
بۆچى دىل له گەل تار و چەنگ هاتوو؟ من له و وشەيه واتاي 'دلبەر' وەردەگرم. تەنيا
ئەودەميشە دەتوانين بيهينيە پيرى نەى و تار و چەنگ و بلين دلبەرى شاعيريش به
ئامادەبوونى له بەزمەكەدا و به زەرە و خرەمى خشلەكانى، بەزمەكەى وەك چريكەى
نەى و تار و چەنگ پازاندۆتەووه. تۆ بلينى راست بم؟

سات و سەودا: كرين و فرۆشته به لام ليرەدا بگره و بەردە و هەرا و قەرەبالغيه.

گيانم سەودا كرد...: دەبىع وشەى ساقى له گەل ميسراعى دووهەمى فەردەكه
بخوئيرتەووه: له سەودا كردنى گيانم له گەل پيالەيهك شەرابى ساقيدا، ساقيبهكه
ماچىكى باقى دامەووه. له فەردى دواتريشدا ساقى و باقى پيکهووه هاتوون و ئامازەيه بهو
سات و سەودايەى ناو ئەم فەردە، دەنا ساقى و باقى پەيوەندىكى مەنتىقيان پيکهووه نيه.
دوو فەرى حەوتەم و هەشتم له پەيوەندى يەكتريدان: پەرى، كه دىلدارى شاعيره، چۆتە
ناو باغ و بهو چوونەى، بارودۆخى ئاسايى باغەكەى شيواندوووه: گولان بىن رەونەق و
كەساده بازار بوون (كەس سەبرى نەكردوون)، باخەوانيش له باغ چۆتە دەرى و له
ئەنجامدا دەگوئيرت تەنانەت بولبوليش مايه پووج هاتيبتەووه يانى هەموو ئەو
سەرمايه يەى دۆراندبيت كه له سەر گوئى دانابوو.

ئەووى گوتم باخەوان له باغ چۆتە دەرى به حيسابى ئەوويه شاعيردەلى: "باخەوان
رپوتەل بۆى وەدەرکەوت". ئايا بۆى وەدەرکەوت واتاي چوونە دەرهوه دەدات يان
لىي راسان و لەبەر پى هەستان و شتىكى ديكه؟ وەك ئەووى له شوئتەكەى خۆى
هاتيبتە دەرهوه و به خيروهاتنى يارى شاعيرى كرديت؟ ئەووش نەگونجاو نيه و شتىكى
ئەوتۆ له شانۆى باغەكه كاتى هاتنى يار، ناگوئيرت.

رپوتەل وشەيهكى جوانى كوردبیه به واتاي كەسنگ كه پۆشاكى بەرى و جىي له بەردا
نەبيت يان دياردەيهكى سروشتى (دار، دەشت و دەر) كه بههوى سەرماوه رپوتابيتەووه و
گەلا يان گياوگزی لى نەروايت. شاعير بۆچى باخەوانى به رپوتەل داناوه؟ من واى
بۆدەچم كه شاعيرى ئەويندار، وەك هەموو عاشقىكى ديكه، هيج شتىكى جگه له

دلداره که ی به جوان و رازاوه نهدیتیت و تهنیا ئهوی پین جوان بوویت. لهو پروانینه عاشقانه یه دا ئیتر کس ناتوانی تهواو و جوان و پۆشته و له بهردلان بیت جگه له دلداره که ی شاعیر.

دوو فەردی کۆتایی شیعره که هه لگری دوو پرسپاری یه کگرتوون که له راستیدا ده بنه وه به یه ک: ئایا ئه ویندار و ئیمامی چیان ده ست که وتوو ه؟ له بهر ئه وه ی ئه وینداره که ش هه ر ئیمامی خۆیه تی، ئیتر دواین پرسپار ده بیته ئه وه ی ئایا ئیمامی توانی که ره بکاته رۆنی زه ننگ، واته به قه ولی فارسه کان یاری شوخ و شه ننگ بکولیتیت و دلّی نهرم بکات (بیکات به دۆستی خۆی)؟

به هۆی فهزای شادی ناو شیعره که وه، که نیشانه ی خه فه ت و خه می پتوه دیار نییه، خویته ر ده توانی هه ست بکات که به لّی، شاعیر توانیویه تی سه ره کویت و که ره بکات به زه ننگ!

به حری عهرووزی شیعره که،

مقارب مئمن ائلم (هه جای): فع ل ن فعولن // فع ل ن فعولن

ياران پوښتن

فكرى چ بكمه ئيسته له پاش عومرى دريژم؟
بروانه له دهست و سهري لهرزوكم و گيژم!
ئو ئارهقى دهپژئ له سر و پروم به حهقيقهت
دواى پويىنى^{٥٨} ياران هه موو جواناوه دهپژم
ياران كه هه موو پوين و من مامه وه ته نيا
جهرگ و دل كه م كون كونه، زووخواوى دهپژم
به و عومروه هه ر قيله مى؛ گه ر پرو نه كه مه تو
به و تاقي دوو ئه برويه قه سه م، باتله نوژم
جي م ليژ بووه، پيرى له سه رم خيوتى هه لدا
هه ركاتى كه به ربوومه وه! بروانه له ليژم

قافلاوا، ١٣٤٧ ى هه تاوى

(لاپه ره ٨٧ ى چاپى نه نيسى و ١٢٥ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى نه نيسيدا 'خيوتى پيرى' يه. هه ردوو عينوانه كه له وشه كانى
ناو شيعره كه وه رگيراون و هه ردوو پر به پيستي ناوه روكى بوچوونه كانى شاعيرن.
رپكه وتى گوترانى شيعره كهش له هه ردوو چاپدا هه ر يه كه: ١٣٤٧ ى هه تاوى و ١٩٦٨
ى زاييىنى. شاعير له و كاته دا ٦٥ سالان بووه.

غه زه ليكى جوانه به واتايه كى پر له وه فادارى و ئه مه كناسيى شاعيره وه بو دوست و
يارانى نزيكى خوى. ئاوات، ته نيا له غه زه لى 'حه سره تى دل' دا بو ره گله بيه كى له

^{٥٨}. چاپى نه نيسى: پويىنى. ده بين هه لى تاىپ بيت.

دۆست و يارانى خۇي كرددووه دونا به گشتى، دۆستىكى گه لىك وه فادارى هاوپرئىانى بووه و گله بيه كىشى نه گهر بوويت زياتر له وه بووه بۇچى سەردانى ناكەن و كەم دېتە مالى.

سې فەردى يە كەمى غەزەله كە ئىخبارىيە، واتە بارودۇخى پۇچىي خۇي له دوورىي ياران (و زۆر واهە يە، مردنيان) به خوئتەر رادە گە يئيت. هه والە كان گشتين: ياران هه موو پۇين؛ دواى پۇينى ياران.

به لام له فەردى چوارەمدا، بهرگوى قسە كان دە گۆرپت و پروو دە كاتە تاكىكى ديارىكراو، بې ئەو هەي ناوە كە يمان پېن بلىت. ئەو رادە يەي ئىخلاص و خو به كەم زانى و وه فادارىيە، به گۆرەي شىعەرە كانى دىكەي ناو ديوان، زياتر له وه دە چىت بۇ كاكي، سەيد محەممەد نورانى؛ يان مامى، حاجى بابە شىنخى سە يادە تى دەر پىيەت كە پىيان بلى 'تۆ قىبەلە مى و پروو دە كە مە تۆ'. ئە گەرى دوو هەم يەك له دۆستە كانىە تى كە دە كرى كە سىكى وه كە مامۇستا حەقىقى يىت. ئە گەرى سېهەمىش ئەو يە پرووى له پىغەمبەرى ئىسلام يىت. من زياتر له گەل بۇچوونى يە كە مدام و لام وايە بۇ كاكي شاعىر گوتراوه.^{۵۹}

دست و سەرى لەرزۆكم و گىژم: لەفف و نەشرى مورەتتەبە واتە: دەستى لەرزۆكم و سەرى گىژم.

جواناو: نارەقى سەرمەرگ (هەنبانە بۆرىنەي مامۇستا هەژار)

قىبەلە و تاقى دوو ئەبرۆ: مراعات النظرىان لى پىك هاتووه.

جى پى لىژ بوون: كۆتايى هاتنى دەر فەت و مەجبوور بوون به رۆيشتن له شوپىنك.

بەربوونەو: مردن

هەركاتى كە بەربوومەو: هەرىنا بەربوومەو!

بروانە له لىژم: سەرىم بکە وا له سەر لىژىك وه ستاوم [و واهە يە خللو رىمە وه خواری].

بەحرى عەرووزى شىعەرە كە،

هزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فاعولن

^{۵۹} . سەد برىا ناغا سەيد جەغفەرى كورپى شاعىر و نامادە كارى ديوانى شارى دل' ئەو بابەتەي له خوئتەر روون

بكر دايەتەو (دياره ئە گەر بيزانىيە). هيوادارم جەنابيان له چاپە كانى دىكەي ديوانە كەدا ئەو پرسيارە و گەلىك

پرسيارى هاوچەشنى دىكە وه لام بدەنەو.

عەزیزی میسری دڵ

دەلێن گیراوه ئیمروۆکه عەزیزی میسری دڵ، چ بکهەم؟
له پاش ئەو، من له گەل دڵ - شیت و پیتی وابە کۆل، چ بکهەم؟
ئەووە جوان و جحیل و پاك و خاوین، بۆچی گیراوه؟
منی پیر و پەشیمان و گونەهکار و خەجیل چ بکهەم؟
نەماوە باغ و راغ و رەونەقی سەحرا، خودا^{٦٠} مەرگئی!
گولووکات چوو لەبەر ئەو، من له دەشتی پڕ چقل چ بکهەم؟
له باغێکدا که گول رۆیی بە تاراچی خەزان، جا من
وہ کوو بولبول نەسوورپیم دار بەدار و چل بەچل، چ بکهەم؟
یە کینک چە پکینکی گول هینا لە حەوشی خانەقا بۆم
منی بێ رەنگ و بۆ ناخر بە جارێک چە پکە گول چ بکهەم؟^{٦١}
دەسم هیندە هەلینا بۆ تەمەننا، وشک و رەق ماوە
لەمەولا تا کو ماوەی ژینمە، بێ دەست و پل، چ بکهەم؟
نەسییم هەر نەبوو ئەم ئاو و خاکە، بشمرم، بێ جیم
بە دەردی خۆمەوہ دە تلیمەوہ، بێ ئاو و گل چ بکهەم؟^{٦٢}
گرانە دەردی دووری، بەم لەشە چۆن هەلگرم باری؟
زەعیف و پیر و بێ هیز و قەوہت، بێ شان و مل، چ بکهەم؟
"ئیمامی" هیندی خەم خوارد عادەتی پێ گرتووہ، یارەب!
دەسوورپئ بێ وچان، گێژە^{٦٣} و له دەردی چەرخ و خول چ بکهەم؟

٦٠ . چاپی ئەنسی: خوا

٦١ . ئەو فەردە لە چاپی جەغفەردا نایینریت.

٦٢ . ئەو فەردە لە چاپی جەغفەردا نایینریت.

٦٣ . لە دەقی ئەنسیدا بەم شێوہیە هاتووہ: "گێژە و لە دەردی...."

عنوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا بریتيه له "چبكه". ھەردوو عنوانه كه له مىسراعى
يەكەمى فەردى يەكەم وەرگىراون.
شويتى گوترانى شيعره كه بۆ من بۆتە جيتى پرسیار. ديوانى چاپكراوى مامۇستا ئەنيسى
كه كه متر به لای شويتى گوترانى شيعره كاندا چوو، بۆ ئەم شيعره تايبه ته گوندى
زەنبىلى دەست نیشان كرزوو، ئەو ھەش لە كاتيكدا كه ديوانى چاپكراوى كاك جەغفەر
به قاقلاۋاى نووسيو. ئەوانه كاميان راستن؟ ئەگەر ھەلەى وا كه وتيبتە ئەم شيعره وه تۆ
بلى شيعره كانى ديكەش لە بابەتى شويتى گوترانى شيعره كاندا ھەلەيان تى
نەكە وتيبت؟

به گوێرەى ژينامە يەكى شاعير كه له چاپى جەغفەر دا دەبينريت، سەيد كاميل له
نيوان سالانى ۱۳۳۳ و ۱۳۶۸ له قاقلاۋا ژياوه، به لام ئەوه بهس نيه بۆ زانينى ئەو
راستيهى كه شيعره كه له كوئى گوترايىت. دەكرى لە سەفەرىكى ئاسايى بۆ مالى
كاكى له زەنبىلدا گوتيتى و ئيمه بهوه نەزانين. تاقە كەسانىك كه دەتوانن وەلامى ئەو
پرسیاره بدەنەوه ئەنيسى و جەغفەرن. سەرچاوهى كارى ئەوان چى بووه ئيمه نازانين
به لام نابى ناوى ئەو دوو گونە ھەر لە خۆوه سەرى ھەلدايىت. با ئەوان راستيه كەمان
يى بلىن.

دياره ئەو مەسەلە يە بۆ خوێتەرى ئاسايى واھە يە بايەخى ئەوتۆى نەيىت به لام بۆ من كه
خەرىكى ساغ كرزەنەوه و نووسينەوهى ديوانە كەم گرنگە بزەنم سەرچاوه كانى بەردەستم
چەندە راست و جيتى متمانەن ئەويش نەك ھەر بۆ ئەم شيعره بەلكوو بۆ سەرچەمى
ديوانە كە.

سالى ۱۳۴۸ ى چاپى ئەنيسى جياوازيه كى زۆرى لە گەل ۱۳۴۷ و ۴۸ ى چاپى
جەغفەردا نيه به لام ئەويش ھەر پرسیارىك دەورووژيىت: ئەو جياوازيانەى ناو دوو
چاپە كە، چين و لە كوێوه سەريانەلداوه؟

دوو فەردى پينجەم و ھەوتەم لە ديوانى چاپى جەغفەردا نابينريت و ئەو ھەش بۆ من
جینگەى سەرسووپمانە. كاك چەغفەر لە كاتى ئامادە كرزى دەقەكەى خۆيدا چاپى
ئەنيسى لە بەردەستدا بووه. لای كەم دەبوايە ئامازە يە كى بەو كەم و كورتيه بكردايە و
ھۆكارى ھەلاواردنى ئەو دوو فەردەى لە خوێتەر پوون بكردايە تەو، يان ئەگەر

بهۆی گوشاری ئیداره‌ی سانسۆری مه‌لاكانه‌وه بووه، ده‌كرا دپړك و دوان به 'خال' پریكاته‌وه:

۱. شیعره‌كه به ئاشكرا بۆ عه‌زیزك گوتراوه كه ده‌بچ له كاتی هۆنراوه‌ی شیعره‌كه‌دا گیرا بیت و له زیندان بوویت. ئەوه كێیه؟ یادداشتی كۆتایی شیعره‌كه (۱۳۴۸) یارمه‌تییه‌كمان ده‌دات بۆ هه‌له‌یتانی مه‌ته‌له‌كه. سالی ۱۳۴۸ جه‌نگه‌ی خه‌باتی چه‌كداران‌ه‌ی بالی شوپشگیری حزبی دیموكراتی كوردستانی ئێران له لایه‌ك و گرتن و كوشتن و ئێعدامی خه‌باتكارانی كورد له‌لایه‌كی دیکه‌ بوو و سپه‌ه‌بود ئوه‌یسی جه‌للاد و سه‌رۆکی ژاندارم‌ری ئێران، بۆ ماوه‌یه‌ك ناوه‌ندی ده‌سه‌لات و ئیداره‌ی خۆی له تاران‌ه‌وه هینابووه پادگانی جلدیان - ئەو شوپته‌ی وا سه‌دان كوردی خه‌باتكار له زیندانه‌كه‌یدا راگیرابوون و كه‌وتبوونه به‌ر ئەشكه‌نجه‌ی وه‌حشیانه‌ی ئەفسه‌ران و مه‌ئموورانی شاه‌ی شاهان و ده‌یان كه‌سیان لی ئێعدام كرابوون.

من له دووره‌ولاتی ده‌ره‌تانی ئەوه‌م نییه‌ بزانی چ كه‌سانیک له زیندانه‌كه‌دا بوون و كامیه‌ك له‌وانه ئەوه‌نده نزیك بووه له شاعیر كه ئەو شیعره‌ی بۆ گوتییت. به‌لام به‌حیسانی ئەوه‌ی له فەردی مه‌ته‌له‌دا ده‌لی "عه‌زیزی میسری دل"^{۶۴}، دووری نازانم ئەو كه‌سه كورپێکی خۆی بوویت كه له سه‌رده‌می كۆنگره‌ی دووه‌می حزبا، ئەندامی حزب و له باشووری كوردستان بوو و دواتر گه‌رايه‌وه ئێران. گه‌رچی به‌پروونیش نازانم، به‌لام ده‌بچ ئەویش وه‌به‌ر شه‌پۆلی گرتنه‌كانی ئەو ساله‌ كه‌وتییت و له پادگانی جلدیان یان شوپشگیری دیکه‌دا خرابیته‌ زیندانه‌وه.

له هه‌مان فەرددا، "شیت ویتتی و به‌جۆش و كۆل" بوون هه‌مووی سیفه‌تن بۆ دلی شاعیر دوا‌ی گیرانی خۆشه‌ویسته‌كه‌ی.

ئه‌وانه بۆچوونی من بوون پێش ئەوه‌ی چاوم به‌ دیوانی چاپی جه‌عفه‌ر بکه‌ویت كه له په‌راویزی شیعره‌كه‌دا نووسراوه: "گیرانی حاجی سه‌ید عومه‌ری برازای" كه ئەویش حاجی سه‌ید عومه‌ری كورپی حاجی سه‌ید محه‌مه‌دی نوورانی و برازای سه‌ید كامیله. ئەو پروونكرده‌وه‌یه كاری خۆپه‌ر و منیش بۆ تیگه‌یشتنی هۆكاری گوترانی شیعره‌كه

^{۶۴} . عه‌زیزی میسر ئاماژه‌یه به‌ یۆسفی كورپی یاقوب - پینغه‌مه‌ری به‌نی ئیسراییل و ئەوه‌ی وا ده‌گوتری یاقوب له دووری یۆسف ئەوه‌نده گریا تاوه‌كو چاوی كویز بوو.

ھاسان دەكاتهوہ. گەرچى دۇنيا نىم بەلام لاموايە حاجى سەيد محەممەد چوار كورۋى بوون: ەلششا، سەيد عومەر، سەيد ئەنور و سەيد جەمىل.^{۶۵}

۲. "ئەوہ جوان و... " ئەم فەردە ھەندىك تەفسىر ھەلدە گرىت: پاك و خاوين بوونى خۇشەوېستى شاعىر و پەشىمان و گونەھكار و خەجلى بوونى خۇى واتاى چىيە؟ ئەگەر واتايەكى ئايىنى لەو سىفەتەنە وەربگرىن، ئەوا شىعرەكە پارانەوہيەكە لە دەرگانەى خودا و ئەوہى كە زۆر شاعىرى دىكەش بە تايەت لە سەردەمى پىرىدا لە خودا پاراوانەتەوہ و گوتوويانە من پىر و گوناھبارم... واتە دەلى خودايە! ئەو كەسە پاك و خاوين و بىن تاوانە بۇ دەبى بگىرىت و منى گوناھبار ئازاد بىم؟

بەلام ئەگەر واتايەكى سىياسى لە شىعرەكە وەربگرىن، ئەودەم پەشىمان و گونەھكار و خەجلى واتاى چىيان دەبىت؟ گەلۇ سەيد عومەرى برازاي شاعىر لە پەيوەندى ئاوات يان سەيد تەھىرى كورۋى ئەودا گىراوہ يا خود ئەو تۆمەتەى دراوہتە پال ھەربۇيە خۇى بە تاوانبار لە قەلەم دەدات؟

۳. "ئەماوہ باغ... " باغ و راغ و سەحرا و گولوكات چوار چەمكى ھاوشىوہن و شاعىر جىناسى لى دروست كردوون ئىنجا بە سەنەتى "تضاد" (مطابقە) لە بەرانبەر دەشتى پر چقىلى داناون. راغ بە واتاى سەحرا و مىرغوزارە و "گولووك" لە ھەنبانە بۇرىنەى مامۇستا ھەزاردا بە واتاى شكۇفەى دار ھاتوہ، گولووكات كۆى عەرەبى گولووكە. ئەم بىچمەى وشەكە لە ناوخەلكى ئاسايى ناوچەكەدا باوہ، دەنا گولووكى تاك كە وشەيەكى كوردىيە نابى بە "ات"ى مئىنەى عەرەبى بگىرىت بە كۆ.

۴. "لەباغىكەدا... " ئەم فەردە گەلىك ساكارە و شى كردنەوہى ناوېت بەلام يەك شتى تىدا دەبىنم دەمخاتە بىر كوردنەوہ: تاراچى خەزان واتاى لەناو چوون و مردنى تىدايە. تۆ بلىنى شىعرەكە بۇ شەھىدىك نە گوترايىت كە لەو ماوہيەدا گىرايىت و ئىعدام كرايىت؟ ئەگەر وابىن، ئەوكەسە كىيە و كامىەك لەو ھەموو شەھىدانەيەكە لە شارەكانى موكرىاندا بۇ عىرپەتى خەلك ھەلاوہسران يان ھەر لە جلدیان ئىعدام كران؟ زۆرىك لەو خەباتكارانە ھەر لە دەوروبەرى زەنبىل و گەردىگلان و قەرەگوپز بە نان و پىنخۇرى

^{۶۵} . ناوئاخن: وا بزائىم باوكم ناوى كاكم و منى بە ناوى ئەو دوو كورەى سەيدى زەنبىلەوہ ناو نا عومەر و ئەنور. لەو سالانەدا ئەو مورىدى خانەقاي زەنبىل بوو، گەرچى دواتر لەو باوہرە كىشايەوہ دواوہ، بەلام ناوہكەى ئىمە ھەرەوك خۇى ماپەوہ! (ئەنور)

خه لکی گونده کان ده ژيان وبه دنیایی سهد کامیلی نهر زورجار میوانداریه تی کردبوون.

5. "یه کینک چه پکینکی ... " ئەم فەردەش روونە بەلام وەك واتا کردنەو، دەبێ بزانی تە ئایا نیازی شاعیر ئەو بوو کە خۆی لە حەوشی خانەقا بوو و کەسێک هاتوو چە پکینک گۆلی بۆ هیناوه، یان چە پکینک گۆلیان لە باخچە ی خانەقا لیکردۆتەو و بۆیان هیناوه؟ من ئەگەری دووهم بە راستر دەزانم. خانەقا دەبێ نامازەبیت بە خانەقای سهد محەممەدی نوورانی شیخی زەنبیل و برای ئاوات لە گوندی زەنبیلی نیوان بۆکان و سەقز.⁶⁶

6. "دەسم هیندە... " من لەم فەردە تەنیا واتای ئایینی وەردەگرم واتە شاعیر ئەو نەدی تەمەننا لە خودا کردوو و دەستی پارانەوێ بۆ خودا هەڵیناوه کە لە دەست و پل کەوتوو. لەمەولا = لیرە بەدواوه.

7. "نەسبیم هەر... " ئەو واهەیه جوانترین فەردی شیعەرە کە بیت. شاعیر دەلێ لە ماوێ ژیاندا ئاو و خاک واتە ولاتە کەم هەر نەبوو بە هی "من" واتە بەهی گەلی کورد، ئیستا بەو دەردەوێ دەتلیمەو و نازانم چۆن بە بێ ئاو و گل واتە بە بێ خاک و قەبر بمرم!

8. "گرانە دەردی... " گران لە شیعەرە کەدا بە واتای قورس هاتوو. شاعیر دەلێ بەو پیری و زەعیفی و بێ هێزییەو، چۆن باری قورسی ئەو دووریە هەلبگرم؟ خۆ من شان و مەلم بۆ نەماوه!

"قەووت" بە کوردی کراوی وشە "قووت" ی عەرەبییە و لە ناوچە کەدا کەلک لەو بیچمە ی وشە کە وەردەگیریت.

9. "ئیمامی هیندی خەم... " لەم فەردەشدا شاعیر رووی لە خودایە و لەو دەپارێتەو، باس لە گێژی و سەرلێشێواوی و بێ چاره یی خۆی دەکات و دەلێ لەبەر ئازاری گەپانی بەرئاوه ژووی چەرخ کە لە ئەنجامی گیرانی خۆشەویستە کەمدا بۆم هاتۆتە ئاراوه، نازانم چ بکەم؟ تاوانی هەل و مەرجی ژیان خستنه ئەستۆی شیوازی گەپانی چەرخ لە لایەن بیرمەندانی گەلانی ناوچە کەو، دیاردەیه کی کۆن و ناسیاوی گۆپی هەموانە.

لە چاپی ئەنێسی دا میسراعی دووهم بەم شیوێ هاتوو: "دەسوورێ بێ وچان، گێژە و لە دەردی چەرخ و خول چ بکەم؟". من هەست دەکەم ئەو واوی عەتفە ی دوای

⁶⁶ . من لە مندالیدا لە گەل باوکم چوومە تە زەنبیل و شەو لە خانەقا ماوینە تەو.

وشه‌ی گیزه، زیادی بیت وه‌ندیك واتاكه بشیونیت. هه‌ر بویه‌ش قرتم کرد. به‌لام
دیاره‌ئه‌گه‌ر ده‌قی ده‌ستنوسی شاعیر به‌ شیوه‌ی ده‌قی چاپکراوی دیوانه‌که‌ بیت، ده‌بن
نارازیش بین هه‌ر قه‌بوولی بکه‌ین و واوه‌که‌ی بۆ دابننن!
شاعیر پارچه‌ شیعریکی دیکه‌شی هه‌ر به‌ ناوی "چ بکه‌م؟" هوه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۱۴ و
۱۵ ی دیوانی چاپی ئه‌نیسی و ۱۴۰ ی چاپی جه‌غفهدا هاتووه‌. غه‌زه‌له‌ که‌، سه‌رجه‌م
حه‌وت فه‌رده و ئه‌وه‌ش مه‌تله‌عه‌که‌یه‌تی:
"به‌ یادی شه‌مع‌ی روخساریکی، دل ئیجیا نه‌که‌م چکه‌م؟
به‌ شه‌وقینکی وه‌ها، چاره‌ی شه‌وی یه‌لدا نه‌که‌م، چ بکه‌م؟..."
به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که‌:
ه‌زج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

دهستی ماندوو و زگی برسی

دهبی بگریم، بنالینم هه تا هه م
به دل بکولیم و بگریم ههروه کوو شه م^{٦٧}
بیاریتم له چاو فرمیسکی گهرم
له داویتیم بکه م کوشی خه م و نه م^{٦٨}
له سه ر زگ چۆنی دایتیم دهستی ماندوو!
زگی تیرم نییه، برسیم هه موو ده م
ده م و ژه م خه م ده خۆم و خه م ده نۆشم
به خواردن و خواردنه وه دل خۆشی ناکه م^{٦٩}
به لای لیدا له خواردن و خواردنه وه ی وا^{٧٠}
سه گی تیری له ژینی هینده هسته م!^{٧١}
چلۆن بفرم، په روپۆم هه لوه ریوه!
چلۆن خۆل که م به سه ردا، دهسته بهسته م!
به دهستی کئی بکه م خاکئی به سه ردا!
له ده وره م جه غزی کیشاوه مژ و ته م
خودایه! تو جه کیمی بۆم بنیره
ده وای ده ردم، له زۆر زۆر و له که م که م
که م و زۆرت له لایه و زۆر و چاکه
هه موو ره حمه و که ره م، هه ر لوتفه سه رجه م

^{٦٧} چایی نه نیسی: بوکلیم، شیوازیکی دیکه ی کرداره که به له مه هاباد.

^{٦٨} چایی نه نیسی: کوشی

^{٦٩} چایی جه عفر: به خۆراک و به خه و دلخۆشی ناکه م

^{٧٠} چایی جه عفر: له خورد و خواردنی وا

^{٧١} چایی جه عفر: وه ره ز بووم من له ژینی هینده هسته م

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'ده بی بگریم' ه. سالی گوترانی شیعره که ۱۳۴۷ [۱۹۶۸] و سه ره تاکانی سه ره هلدانی خهباتی جه کدارانه ی بالی ناسراو به شوړشگپری حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانه له ناوچه یه که قافلاوا ی شویتی ژبانی ئه و سالانه ی ناواتیش له ناوچه رگه یدا بوو. بۆ نمونه کتوی حاجی کیمی گوندی قهره گوپز وه که دالده ی چند کهس له خهباتکارانه چۆته ناو ئه ده بیاتی کوردیی ئه و سالانه وه و نهر عه بدوللا موعینی له گوندی قالویی گهورکایه تی شهید کرا، ههردوو گونده که له بن گوپی قافلاوادان. باوه کوو ئامازه ی راسته وخۆ به و پرووداوانه له شیعره که دا بهرچاو ناکه ویت به لام به ئاشکرا بهرامه ی ئه و فهزایه ی تیدا ههست پیده کریت. شاعیر، و ایزانم ئه ودهم تازه سهد تاهیری کورپی له کاروانی شهنگه لاوانی پینشمه رگه ی حزب له باشووره وه گهراپووه وه باوان و باوک و کور که وتبوونه بهر چاوه دپیری سیخورانی چاوزهقی ساواک. ئه و فرمیسک رشتن و خهم نۆشین و بی په رۆپۆیی و دهسته بهسته یی و به مژوته م دور درانهش، هه موو نیشانه ن بۆ په رۆشی و دل له دوا یه که که ده کری بزانریت که م وزۆر له هه مان په یوه ندیدا به.

له فهردی سیهه می شیعره که دا که لک له بهندیکی کۆنی کوردی وه رگراوه که ده لئ "دهستی ماندوو له سه ر زگی تیره"، به لام شاعیر پینچیککی جوانی به په نده که داوه کاتن ده لئ راسته دهستم ماندوو به لام کوا زگی تیر که ئه و دهسته ماندوو ه ی له سه ر دانیم؟ خو من زگم تیر نییه و هه مو ودهم برسیم!

ههروه ها شاعیر له فهردی چواره مدا که لکی له هه ندیک که ره سه ی ناو شیعی ناسراوی نالی وه رگرتوو ه:

"گه ر ده برسی من له بهر چی که م ده خۆم
من به برسی قهت مه زانه، خهم ده خۆم
ئاوی سویری چاو و باری تالی لئو
سویر و تالی دم دم و ژم و ژم ده خۆم..."

ههروه ها ته عبیری 'دهسته بهسته م' (فهردی شه شه م)، پینشر له لایه لایه ی مامۆستا هه ژاردا بینراوه:

"ده لئی بۆ هه بسیم، بۆ دهسته بهسته م

بهو بهند و حبسه من جهسته خهستهم..."

كۆشى خهم و نهم: ئەو 'نهم' ه دەبج فرميسك بيت. له چاپى ئەنيسيدا 'كۆشى' هاتوو ه كه ئەوئيش ههمان واتا دەداتەوه و من جياوازيه كى زۆريان له نئواندا نابنم. كۆشيك فرميسك واته فرميسكى زۆر.

زگى تيرم نيه: گله ييه له بارودۆخى ئابوورى. ئاوات سه ره پراى ئەوهى خاوهن ملك بوو، له بهر دهه نده يى و ده ست بلاوى، هه رگيز رووى ده و له مه ندى نه ديت و ژيانىكى ئاغايانهى نه بوو.

دهم و ژهم: جيناسى ناته واوون.

فهردى چوارهم قسه ي له سه ره: ميسراعى يه كه مى له هه ردوو چاپدا وه ك يه كه به لام له جياتى 'به خواردن و خواردنه وه دلخۆشى ناكهم' (چاپى ئەنيسى)، له چاپى جه عفه ردا بۆته: 'به خۆراك و به خه و دلخۆشى ناكهم'. له راستيدا نازانم ئەو گۆرانكار ييه شاعير خۆى كردوويه يان كاك جه عفه ر و هاوكاره كانى؟ هه رچۆنىك بيت، من لام وايه له بهر ئەوهى له ميسراعى يه كه مدا ته نيا باسى خهم خواردن و خهم نۆشينه و به عاده تى شيعرى كلاسيك، ميسراعى دووه هم ته واو كه رى ناوه رۆكىكه كه له ميسراعى يه كه مدا سه ره تاي دامه زراوه و له سه ره ههمان رچ و شوئى و اتايى ئەو ده روات، ئاسايتر ده بيت ئەگه ر بگوتريت 'به خواردن و خواردنه وه دلخۆشى ناكهم' (چاپى ئەنيسى) و به خۆپراى چه مكى 'خه و' نه هئينه ناو باه تىكه وه كه هه مووى هه ر باسى ژهم و خواردن و خواردنه وه يه. به لام ئەگه ر گۆرانكار ييه كه كارى شاعير خۆى بيت، ئىتر نه من و نه كه سى ديكه ناتوانين هيج بلين.

به لاي ليدا له خواردن و خواردنه وهى وا: ئەو ميسراعه دواتر له چاپى جه عفه ردا بۆته "به لاي ليدا له خورد و خواردنه وهى وا". كيشه كه به رواله ت له وه دايه كه بۆ پاراستنى كيش له شيعره كه دا ده بچ خواردن به "دال مهمله" بخوئيرته وه واته پىتى /د/ به ژرر لچه وه بگريت جا شاعير خۆى يان كاك جه عفه ر و هاوكاره كانى بۆ چاره سه رى ئەوه، په نايان بردۆته بهر ته عبيرى فارسى خورد و خوراك و له جياتى خواردن نووسيو يانه خورد. نازانم خوئيره رى شيعره كه چۆنى ده بينن به لام من ئەو گۆرانكار ييه به پئويست و به جى نازانم، به تايه ت خورد و خواردن هه ردو كيان يه ك و اتايان هه يه و جياوازن له خواردنه وه كه بۆ تراوى ده گوتريت و له دريژه ي 'خهم' ده نۆشم' ي فهردى پئشتريشدايه.

په رپۆ: بال و په ر.

چلۇن خۆل كەم بەسەرما، دەستە بەستەم! تەعبیریکی گەلئیک جوانه.
بە دەستی کئی بکەم خاکئی بەسەرما: درێژە ی فەردی پیشووتره که گوتبووی دەستە
بەستەم. واتە من ئە گەر دەستم بەسترايیت، دەبی بە دەستی کئی خاکئی بە سەری خۆمدا
بکەم؟

جەغز: جوغز، بازنه، ئالقه

لە دوو فەردی کۆتایی شیعەرە که دا شاعیر دەچیتەووە سەرباسی خودا و پارانهووە و داوای
دەوای دەردی خۆی لێدەکات.

لە زۆر زۆر و لە کەم کەم: تەعبیریکی جوانه . دەلێ خودایه، ئە گەر زۆرت دەوای
دەردی من لە لایه، زۆرم بدەیه؛ ئە گەریش کەمت هەیه کەمم خەلات بکە.

بەحری عەرۆزیی شیعەرە که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

به هاری ناخوش

وا به هار هات و به لام بولبولی دل بی نه شهیه
خونچه پیتناکه نی، کورپه ی نه ته وه بی گه شهیه
کوتر و قومری، قه ل و دل، ریکی به جه م چونه وه ژوور
سارد و سه رمایه ولات، چۆله؛ جیهان، بی خشهیه
که وی کیتی وه په زن، چونکه نه بوو شین که ژ و کو
پیی نه ماوه گوپه، بی که یغه، له پاشه کشهیه
پیره گامیش له له وه پ که وتووه، هه لدیته وه ژوور
موبته لای دهردی گران و سه ده مه ی خش خشهیه
هه رکه سی خۆشه دلی، کاکي 'ئیمامی' به خودا،
پاکی فیله و ته له که، ریکی درۆیه و فشهیه!

قافلاوا، ۱۳۴۷ ی هه تاوی

(لاپه ره ۲۲۶ ی چاپی جه عفر و ۹۶ ی چاپی ئه نیسی)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'به هاری بی گه شه'یه. دیاره شاعیر خۆی عینوانی بۆ
شیعره کان دانه ناوه و ئه نیسی و جه عفر به سه لیه ی خۆیان کاره که یان به پیره بردووه.
من نامه وی شیوازیکی سیهه میش بدهم به عینوانه کان و هه ر بۆیه له هه موو دیوانه که دا
به گشتی دوی ره چاو کردنی شیوازه که ی چاپی جه عفر ئامازه به عینوانی چاپی
ئه نیسیش ده که م.

له شیعره که دا وه سفی سروشت کراوه و به هاریک که دیاره له بهر سارد و سهرما،
ناخوش و بی نه شه بووه. ئه گه ریک ئه وه یه که شیعره که ته وسیفی بیت و ئاوات له ژیر

كارتېكەرى شىعرە ناسراوۋەكەى سەيفولقوزاتدا ھۆنرايىتەو^{۷۲} و لە سەرما وسۆلى زستانى ئەو سالە و درەنگ كەوتنى بەھاردوايىت؛ ئەگەرېكى دىكەش ئەوئە شىعرەكە بە شىعرى تەمسىلى بزانين و بلىين ئەو سالى ۱۳۴۷ ى ھەتاوييە لووتكەى كىشە و ناكۆكى نيوان ئەندامان و رېبەرانى حزبى ديموكراتى كوردستانى ئىران بوو، كە گەيشتە ئەنجامى ليك ترازان و جيابوونەوئەى ھەندىك لە ئەندامانى كومىتەى ناوئەندى و پىشمەرگەى ئاسايى لە بەژنى سەرەكىى حزب و پىنك ھىنانى كومىتەى شوپشگىر، ئىنجا كەوتتە ناو مەنگەنەى ساواكى ئىرانى لە لايەك و پاراستنى پارتى ديموكراتى كوردستان لە لايەكىتر و شەھىد بوونيان. دەزانين سەيد كامىل خۆشى بۆ ماوئەيەك ئەندامى شانازىيى كومىتەى ناوئەندىيى ھەمان حزب بوو.

ئەوئەى كە ئەگەرى دووھەم بەھىز دەكات چەند خالىئەكە:

دەلى: "كۆرپەى نەتەوئە بى گەشەيە"، كە نابى چەمكى نەتەوئە بە خۆرايى و بى نامانج ھاتىتتە ناو شىعرەكەوئە؛

فەردى مەقتەع كە تىيدا دلخۆشىي خەلك بە شتىكى دەسكرد و ناراست دەزانىت، واتە دەيوئە بلىت ژيانى خەلك تالە و بۆ ئەوئە نابى دلخۆش بن، ئەگەرىش دلخۆش، پاكى فىل و تەلەكە و درۆ و فشەيە دەيكەن، دەنا چۆن دەبى لە ھەل و مەرجىكى وا ناخۆشدا ئەوان دلخۆش بن!

كاتى لە گەل ئەگەرى دووھەمدان، بۆى ھەيە بتوانين كۆتر و قومرى و كەوى كىويش بە تەمسىلى پىشمەرگە بزانين.

بەلام لە لايەكى دىكەوئە، ئەستەمە شاعىر پىشمەرگەى بە قەل و دال شوپھاندىت و ھەر بە گشتىش شاعىرىكى ۋەك ئاوات كە خاوەن بىروباوئەرى سىياسى بوو، پىويست ناكات لە ھەموو وشە و رستە و فەردىكدا ئەو بەرپرسىايەتتە بختە رپوو. مرؤفى سىياسىش دەكرى ۋەك خەلكى ئاسايى رقى لە سەرما وسۆلى زستان بىتتەوئە و بەھارى پى خۆش بىت و چەپۆكىنك لەويان بىت و بەخىرھاتنى ئەمىان بكات!

چەند وشە و عىبارەتى ناو شىعرەكە:

رېكى، ھەمووى

^{۷۲}. شىعرەكەى نەم سەيفولقوزات بەم فەردە دەست پىدەكات:

عەزىز ئارەزووت زۆرى بۆ ھىتام

فەرمىسكەم سوور بوو، زەردى رپوى لىتام...

ئىنجا باسى سەخلەت بوونى زستانى ئەو سالە دەكات.

۱۰۰ / شىعرى سالانى ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

به جهم، پيڳهوه به سهر به كهوه

وه په ز، بيزار

پي نه ماوه گورپه؛ بي كه يفه؛ له پاشه كشه يه: ههرسيك ده گه پرينه وه بؤ كه وي كنيوي
گاميش، كه لي مي، يان بوفالوي مي، له ده شتايي و سهر چوم و ليره وار ده زين و
جاران له موكريان گه ليك زور بوون.

موبته لا، عه ره بيه به واتاي تووش بوو

سه ده مه يان صدمه، عه ره بيه به واتاي زيان پيڳه يشتوويي

خش خشه، نه خو شيه كي ئاره له

به حري عه رووزي شيعره كه،

رمل مثن مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

ئاردى نىو دىروو

نىشتمانى خۇشەويست! بۇ پارە پارە و لەت كراي؟
تۆمە گەر جەرگك و دلى ئەمنى، بە حسرەت دارزاي؟
ھەرچى پارچە پارچە و لەت لەت بى، لاي رۇلەي وەتەن
ھەر بەرپىز و حورمەتى تۆ، لاي گەلت بەرزە قەلاي
تۆ بە دەستى دوژمنانت بوويە ئاردى نىو دىروو
تۆ بە باي نە گبەت بوو وا ھەر رۇژە بۇ لايەك براي
كۆچى لى قەوماوہ كانت خوار و ژوورى گرتوہ
دېتەوہ بۇ لات، دەزانن ئاخرى ھەر تۆ پەناي
ھەر بە داخ و دەردى تۆوہ پير و لاو دەخولینەوہ
تۆ بە دەستى دوژمنانت گيانە كەم! بەش بەش كراي
سەد كە لاوہ و لارووخاو و چال و چۆل بى، نىشتمان!
بۇ گەلى مال كاؤل و بى چارە ھەر جىگەي پەناي
من بە قوربانى كەژ و كۆي جوان و زەنویرت دەبم!
تۆ بە ھەشتى سەر زەوى، تۆ لابەرى جەور و جەفای
ئەي شەئى خۇشى بەيانانت لە سەر لووتكەي چيا
لابەرى دەرد و خەمە، تۆ ھىنەرى سەير و سەفای
"كامىل"ى پيرت دەسەودوعايە بۇ رزگارىي تۆ
چونكە بۇ ھۆز و گەلى ئاوارە ھەر تۆ رېتوماي

قافلاوا، ۱۳۴۷ى ھەتاوى
(لاپەرە ۲۲۹ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوہ)

شعیریکی نیشتمانییه و دەبین هەر بهو هۆیهوه له کاتی چاپی ئەنێسیدا سانسۆر کرابێت یان له ترسی سانسۆر ههلاویژدرابێت، که ههردوکیان هەر سانسۆرن! ئەوه بارودۆخی چاپ و چاپمهنی کوردییە له سهردهمی مهلاکاندا، له سهردهمی شادا لهوهش خراپتر بوو!

سالی ۱۳۴۷ ئەو سالهیه وا خهباتی چه کدارانه له ناوچهی موکریان له ئارادا بوو و به شههیدبوونی رێههههکانی (برایانی موعینی، شهریف زاده، مهلا ئاواره و...) شکستی هینا. سهید تاهیری کورپی شاعیر بۆ ماوهیهک له گهڵ ئەندامانی دیکه‌ی حزبی دیموکراتی کوردستان له باشووری ولات بوو، که دوای ئەوهی کیشه و دووبههههکی کهوته ناو ریزه‌کانیانهوه، گه‌راپهههه ئێران. بزووتهوه چه کدارییه کهش هەر له باشوور و دوای ئەو دووبههههه کییه سه‌ری هه‌لدا.

ئاردی نیو دروو: کۆکردنهوهی ئاردی بلاوبووی ناو دروو ودال، له کوردیدا به واتای کاری له کردن نه‌هاتوو دیت. شاعیر تاوانی دابه‌شبوونی خاکی کورد ده‌داته پال دوژمنان که دوور له راستی نییه.

کۆچی لێقه‌ومه‌وه‌کانت: کورد له قوناغی جیا‌جیای میژوویدا کۆچ دراوه و له سه‌ر خاک و زیدی خۆی ده‌رکراوه. ئاماژه‌ی شاعیر به کام کۆچره‌وه؟ ئەگه‌ری نزیک له راستی ده‌بین قوناغیک له شۆرشی ئەیلوول بیت له باشووری کوردستان، که له سالی گوترانی شیعره‌که‌دا (۱۹۶۸)، چه‌وت سالیکی به‌سه‌ردا تیپه‌ر ببوو و گه‌لێک به‌رز و نه‌وی دیتبوو.

به‌لام کاتی ده‌لێ خوار و ژوور [واته باشوور و باکوور] ی گرته‌وه، ئەگه‌ری ئەوه‌ش دیته پێشه‌وه که ئاماژه‌ی به کۆچی لاوانی کوردی رۆژه‌لات بۆ باشووریشی تیندا بیت؛ دیاره له‌و حاله‌ته‌دا ده‌بین له‌بیرمان نه‌چیت که شاعیر باسی 'لێقه‌ومه‌وه‌کان' ده‌کات نه‌ک خه‌باتکاران.

زه‌نویژ: جیگه‌ی بلندی هه‌وا سازگار (هه‌نبانه بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌زار) لابه‌ر و هینهن: شاعیر به هینانی ئەو دوو چه‌مکه، سه‌نعه‌تی تضاد (مقابله) ی دروست کردوو.

ده‌سه‌ودو‌عا: که‌سێک که ده‌ستی پارانه‌وه و دو‌عای به‌رز کردۆته‌وه. حاله‌تی دو‌عا کردن.

هۆز: عەشیرە. ئەم وشە یە لە کوردیدا تەعریفکی ڕوونی نییە و بە واتای جیاوازی وەك
تایفە، عەشیرە، قەوم و تەنانەت میللەت کەلکی لێ وەرگیراوە. شاعیرانی موکریان
گەلیك جار واتای میللەتیان لێ وەرگرتوووە. مامۆستا هەژار لە شیعەرە سەرەتاییەکانی
سەردەمی کۆماری کوردستاندا دەمەتەقە یەکی نووسیوە و تیندا گوتوویەتی:

"ئەم کور! نەوێ کئی؟"

نەوێ شیرانم.

تۆ لە کام هۆزی؟

هۆزی کوردانم....."

بەحری عەرۆزی شیعەرە کە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

كۆچى خېر

بارى بەست، خېرىن، دەلېن بۇ جەننەتولمە ئوا دەچى
ھەر كەسى پياۋى خودا بىن، گىيانە كەم، ئاۋا دەچى
شېرى مەيدانى خوداناسى عەلى بوو عائىلى
تويشويى ھەلگرتوۋە، بى ترس و بى پەروا دەچى
ئەو لە پىش چاۋ چوو، بەلام ھەر ماۋە وپتەى وى لە دل
ھەر كەسى وپتەى ئەۋى بىن، خۇش سەروسىما دەچى
خەم مەخۇن ياران! مەلېن رۇيى "عەلى" شېرى خودا
پاك و پرووسور بۇ حوزوورى ھەزرىتى مەۋلا دەچى
ھەر كەسى پرووسور ۋەك ئەۋ دەچتە مەيدانى جەزا
خۇ ئەۋەى ۋەك "كامىل" ىشە، بى سەر و بى پا دەچى

سەيدئاۋا، ۱۳۴۷/۱۲/۲۰ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۱۸ ى چاپى ئەنىسى و ۲۳۵ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'پياۋى خودا' يە.
لە پەراۋىترى چاپى جەغفەردا نووسراۋە: "بۇ ۋەفاتى حاجى «بابەعەلى عائىلى»،
خەزۋورى "ئاۋات". دەقى شىعرە كەش ئەۋ ھەۋالە پىشتراست دەكاتەۋە.
لە بەشى ژىننامەى ئاۋات لە كىتپى "شارى دل" دا، كە كاك جەغفەرى كورپى شاعىر
نووسىۋىتەى، ھاتوۋە: "...سالى ۱۳۱۰ [۱۹۳۱]، [ئاۋات] دەپتە زاۋى خەلىفە مەلا عەلى
عائىلى و ھاجەرە خاتوۋنى كچى ئەم خواناسە عالم و عارفەى بۇ دەخۋازن. خەلىفە
مەلا عەلى يە كىك بوۋە لە خەلىفە ديار و ناۋبەدەرەۋە كانى حاجى سەيد عەندولحە كىم
[بى باۋكى ئاۋات] و ۋەك شەنگە سۋارىكى بوارى شىعر و ئەدەبى سەردەمى خۇى

ناسراوه و خه لکی دپی "چاخلوو" یان "چاغرلوو" ی بهشی به گزاده ی سه قز بووه..."
(لا په ره ۳۶).

جه ننه تولمه ئوا: جنت الماوی، یهك له جهوت مه رته بهی به هه شتی وه عده پیندراوی
موسولمانانه.

عهلی بوو، عائیلی بوو: واته عهلی عائیلی بوو. کیشی شاعر شاعیری مه جبوور کردوو
ناوه که بهو شیوهیه ده ربیریت.

تویشوو: تویشووی ریگا، نان و ناوی مه سره فی ناو ریگا.

وی: ئه و

سه ر وسیم: پروا له ت یان ده موچاوی که سیک.

عهلی شیر ی خودا: نیاز له شیر ی خودا، عهلی کور ی ئه بیتالییه که ناسناوی "اسدالله" ی
پیندراوه، شاعیر لیره دا بو پزگرتن له خه لیفه مه لاعه لی، ئه و سیفه ته ی به و داوه.

حه زه رته ی مه ولا: نیاز له 'مهولا'، له ناو سو فیان و موسولمانانی سونه دا، به عاده ت

پیغه مبه ری ئیسلامه: "مولای صلی و سلم دائما أبدا

علی حبیبی که خیر الخلق کلهم"

به لام له بهر ئه وه ی داوه له قیامه تدا ته نیا خودایه، به بوچوونی موسولمانان، له و روزه دا

ئوممه تی هه ر پیغه مبه ریك ده چیه ژیر ئالای ئه و بو ئه وه ی لای خودا شه فاعه تیان بو

بکات.

چوونه حزوور: مردن و په یوه ست بوونه وه به خودا له ژیان ی ئه و دنیا دا. باوه ری گه لیک
له ئیماندارانی ئاینه جیاوازه کان ئه وه یه که مرؤف دوا ی مردن ده گه ریته وه لای
"خالق" ی خو ی.

رووسوور: نیاز له رووسوور بوون باوه به خو ییه و ئه وه ش ه ی که سانیکه که له ژیان دا
کرده وه ی خراپان نه بوویت و به دلنیا ییه وه بمرن و بگه نه روزه ی قیامه ت و کاتی
حیساب و کیتاب لیوه ر گرتنه وه.

مهیدانی جهزا: جهزا بریتیه له سزادان یان سزا وه رگرتن. مهیدانی جهزا، روزه ی قیامه ته
که خه لکانی به دکار ده نیررته دوزه خ و بهو شیوهیه سزا ده درین.

بج سهر و بج پا: واته که سیک که نه توانی بروات و بجوولیت. نیاز که سیک ی تاوانباره
که له قیامه تدا به هوی ترسان له سزاوه ناویریت بچیه پای حیساب و کیتاب. بج سهر

وپا له فارسیشدا ههیه و به واتای خه لکی بیج سهروبهرهیه، به داخه وه هه ندیک کس به
خه لکانی هه ژاریش هه ر وا ده لین.
به حری عهروزی شیعه که،
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نالہی بیدلان

دلچکی وام ئەمن ناوی بە نالہی بی دلان نہ گری
وہ کوو شہونم لہ سہر خونچہی گولان بۆ بولبولان نہ گری^{۷۳}
وہ کوو بولبول نہ بیٹہ عاشقی گول، دل بہ کار نایہ
ئەگەر شیتانہ سبحہینان نہ چیتہ سہر چلان، نہ گری
لہ بہرہ و شہوق و زہوق و خیر و خوشی دوورہ مال کاوول
دلئی وا بی ئەوین، جارنیک بہ حالی عاشقان نہ گری
شہوئی تا رۆژ دەنالینن، لہ گەل تہیری شہوا جووتن^{۷۴}
دلئی وام بۆ چییہ بۆ وان شہوئی تا بہرہ بیان نہ گری
شہوانہ مہل دەخوینن بۆ ئەوانہی دل بریندارن
دل م ناوی بہ دەنگی پڕ لہ سۆزی وان، شہوان نہ گری
بہ ہات و چوونی شیت و بیٹی دل با پیکہنین، گەر ئەو^{۷۵}
بہ نامۆژگاری زانایانی پیر و عاقلان نہ گری
لہ مالی قہت شہوانہ ئوقرہ ناگری، ناسرہوئی تاوئی
"ئیمامی" تا سبہینئ زوو نہ چیتہ نیو گولان نہ گری

قافلاوا، ۱۳۴۷ی ہەتاوی
(لاپەرہ ۱۳ ی چاپی ئەنیسی و ۲۳۸ ی چاپی جەعفر)

^{۷۳} . چاپی ئەنیسی: گولان و بولبولان نہ گری.

^{۷۴} . چاپی ئەنیسی: لہ گەل تہیری شہودا جووتن. لام وایہ ہەلہی چاپ بیت، ناگری ہەلہی شاعیر بیت لہ بہر

ئەوہی کینشی شیعرہ کہ تیکد ہدات.

^{۷۵} . چاپی ئەنیسی: ہاتوچونی

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا، "دلی وام ناوی" یه. ههردوو عینوانه که له میسراعی یه که می فهردی یه کهم وهر گیراون.

غزه لیککی ناسک و ههستیارانه یه. شاعیر بۆ ئه وهی بیرۆکه یه کی نوئی بخولقی تیت، که لکی له که ره سه و ئامیری کۆن وهر گرتوو. بولبول و خونچه ی گۆل و شه ونم و عاشق و زۆریکی دیکه ی هاوچه شن له ههزاران شیعی شاعیراندا هاتوون به لام پیکهاته ی دروستکراوی شاعیر له و چه مک و واتایانه، ئیستاش ده توانی سهرنجی خوینهر بهروه خۆی رابکیشیت و ئه وه سه ره که وتنیکه بۆ شاعیر. گریان چه مکی سه ره کی ناوه رۆکی شیعره که یه و شاعیر له پیشدا نمونه له بیدل (واته مرۆف یان بولبولی عاشق) و زانا و عاقلان دیتته وه که ده گرین، ئینجا خۆی ده بانه پرزی ئه وان و ده لی منیش ئه گهر به یانی زوو نه چه ناو گولان و [بۆیان] نه گریم، به شه ودا ئۆقره ناگرم. ههروه ها لۆمه ی دلی خۆی ده کات و ده لی ئه و دلّی وا نه بیته عاشقی گۆل و وه ک بولبول، شیتانه نه چیتته سه ر لقی گۆل، به کار نایه ت. شیعیکی ساکار به لام قورس و قایمه و وشه ی ئه سته م و دوور له زیهنی تیدا نیه.

شاعیر به وه پهری ئازادیه وه وشه ی جوانی کوردی، عه ره بی و فارسی له په نای یه ک داناون و سلّی له وشه بیگانه کان نه کردۆته وه: مه ل و ته یر؛ عشق و ئه وین؛ شه وق و زه وق و خیر و خۆشی؛ سه ینی و سه ینی، ئۆقره و سه وتن.

به هینانی شه وق و زه وق و خیر و خۆشی، شاعیر له عه ینی کاتدا هه م جیناسی ناته واو و هه م مراعات النظیری دروست کردوو.

پیکه نین و گریان (فهردی شه شه م): سه نه ته ی طباق یان تضادیان پهی دروستکراوه. به هره: مرخ، ئه وه ی له فارسیدا "استعداد"ی هونه ریی پهی ده گوتریت (دیاره، 'استعداد' ی عه ره بی به واتای هیزنیه).

وان: ئه وان. دووچار له شیعره که دا هاتوو: یه که میان ده گهریته وه بۆ "ته یری شه و" (فهردی چواره م) و دووه میان بۆ "مه ل" (فهردی پینچه م). به 'وان' و 'شه وان' یش جیناسیکی ناته واو دروستکراوه.

شیت و پیت: پیت 'موهمه له' و به ته نیا واتایه کی نییه به لام له گه ل شیت دا، واتای شیت ده دات. شیت و پیت سیفه تن بۆ هات و چوونی دلّ، که له قسه کردنی ئاساییدا ده بوایه قهیدی 'شیتانه' یان 'شیت و پیتانه' له جیاتیان به اتبایه.

ئامۆزگارى: دەبىي ۋەك ئامۆزگارىيى بخوتىرتتەۋە. ديارە لە پروانگەي شاعىرەۋە ئەگەر
بىت و دل بە پىي ئامۆزگارى زانايانى پىر و عاقل، نەگى، دەبىي ئىمە ھەموو بە ھات
ۋچوونەي دل پىيگەنن!
تاۋى: دەمىكى كورت
بەحرى عەرۋوزىي شىعرەكە،
ھىج مئمن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

به هاری تازه

وا هات به هاری تازه، شنەى باى شه ماله دئ
ناقووسى ژينى پر له هيوای کيژ و کاله دئ
قاسپه‌ى كهوى بنار و كهژ و کيو و پاله، دئ
کۆتر له سەر ره وهز به گمه و ناله ناله، دئ
جیکه‌ى مه‌له، هه‌رايه، وژه‌ى ^{٧٦} بالى داله، دئ

شین بوو زه‌ویی و مینگه‌له مه‌ر پۆیى بۆ له‌وه‌ر
پر بوو له کاره‌کارى مه‌رپى، شیو و ده‌شت و ده‌ر
شوانان که‌په‌نکی تازه‌یى خۆیان ده‌که‌ن له‌به‌ر
هه‌لدیته ناو هه‌واره‌وه کيژان به‌جلکی ته‌ر
بارانه، بايه، گورپه‌ گورپى هه‌ورى تاله، دئ

رېڤک چيغ و چادرن ده‌دره‌وشن له سەر چيا
وه‌ك خالى ره‌ش ده‌چن که له سەر روومه‌تى درا
رندوو له هه‌ر کوى ما، کولى فرميسکى هه‌لرژا
به‌و بۆنه، چابوو خۆ کولى دل تۆزى دامرا
کاتى هه‌واره، قيژه‌یى کابانى ماله، دئ

دونيا وه‌کوو به‌هه‌شته، سه‌راسه‌ر بووه گلۆوک
خونچه، که ده‌ست نه‌خوردیه، وا بۆته تازه بووک

^{٧٦}. دیوانى چاپى جه‌عفه‌ر و نه‌نيسى: وشەى بالى داله، دئ

ههركهس گولنك به روح نه كړئ، بېي ده لښ چرووك!
كاتي نه ماوه كاكه، خهم و ئاه و نووكه نووك
كيژان له گولچنين و بزهي چاوي كاله، دئ

تيبي گولان گه يشت و ولات بوو به زيو و زهړ
بولبول به جوش و كول له نيوان شهو ده باته سهر
شهونم له سهر چلويي گولان كهوت و بوو به بهر^{۷۷}
نه رگس به بهرگي زه رده وه هيناويه^{۷۸} خه بهر
ياني گولاله سووره له خويندا شه لاله، دئ

نهميش هه ژار و دل به خهم و چاوه پي په يام
كيهه په يام؟ په يامي ره فيقاني وهك برام،
پارامه وه له خالقي بوون و نه بوون، به لام
هه روا به داخوه گله مه، هه نه بوو وه لام
ويړانه مال و حال و سه داي كونده لاله، دئ

خويندي له گويسوانه يي تالاري سهوز و سوور
ويړاني كرد و تيكچوو، نه ما كوشكي پر سروور
ده گري دلي هه ژاري "نيمامي" وه كوو تهنوور
ده گري، ده پيژي خويتي گه شي، دل له خوار و ژوور
ههركوي ده چي له دووري^{۷۹} نه وان، زاله زاله، دئ

بوكان، ۱۳۴۷ ي هه تاوي
(لاپه ره ۱۲۲ و ۱۲۳ ي چاپي نه نيسي و ۲۶۵ و ۲۶۶ ي چاپي جه عفر)

عينواني شيعره كه له هه ردوو چاپدا وهك يه كن.

۷۷ . چاپي نه نيسي: كهوتبو به بهر

۷۸ . چاپي جه عفر: هيناويه

۷۹ . چاپي نه نيسي: دووي نه وان

ئەو پىنج خىشنىيە كى بەھارىيە يە و پرە لە تەعبىرى جوان، بەلام دلى ناسك و ھەستىارى شاعىر كە تەژىي خەم و كەسەرە، لىرەشدا دەستى لە كۆل ناكاتەو و لىي ناگەرپىت بە شادى و بى خەمى برونىتتە جوانىيە كانى بەھار ئەویش لە كوردستانىكدا كە تەنیا دوو مانگىكى نىوان رەشەمە و جۆزەردان دەتوانى چىژ لە رازاوەيى سروشت وەربگرى. پىشتر سەرماوسۆل و سەھۆلبەندانە و خاتوو زەمھەرىر مېوانى كووچە و كۆلانى مالان، دوواترىش گەرما و تۆز و خۆل و رەنگى زەردى مەزراكان مەنزەرەى دەشتى سەوز و مىرگى نەخشىن دەشتۆپىن و دەبى پەنا بېرىتتە بەر سېبەرى داران و گۆتسەبانان.

حوللەى مەرەسىي ئاوات، خەمە! جا خەمى تىپەر بوونى تەمەن بىت و بەباچوونى لاويەتى، يا خەمى لە دەستچوونى بەھار و سروشتى جوانى كوردستان، يا خەمى مردن و بە گوناھبارى چوونە بەر قاپىيەى خودا، يا خەمى گەل و ولات... مامە خەمەى ئىمە بەو ھەموو خەمەو، لەم شىعەرەشدا سەرەتا شەرحى چەلەنگى و رازاوەيى سروشتى ولات دەدات و بە وەستايىيە كى بەرچاوەو ئەو جوانانە دەخاتە روو، بەلام دلى بە خەفەت رەھاتووى تەنیا تا چوار بەندى شىعەرە كە لە گەل قەلەمە كەيدا ھاو رپىيە و ئىتر لە دوو بەندى كۆتايىدا وەك جارى جارن شەرحى دەروونى خۆى و بەختى ناسازگارى ھەلدەرپىت و سەرلەنوئى "ھەژار و دل بەخەم و وىرانە مال و كۆشكى سروور تىكچوو و دل وەك تەنوور گپا و چاوە بە گريان و خوین لە دل رزاو"، خەفەتى بى سنوورى خۆى بەھۆى نەھاتنى دۆستانى خۆيەو لە گەل خوینتەر و بىسەرى شىعەرە كەدا دادەبەشىت.

شىعەرە كە چەند تەعبىرى شاعىرانەى سەر كەوتووئى تىدايە: بالى دال، ھەورى تال، كولى فرمىسك، گول بە رۇح كرىن و چاوەرپى پەيام بوون. شاعىر لە شىعەرە كەدا كەلكى لە پىكەو ھەيتاننى ھەندىك پىتى ئەلف و بى وەرگر توو و مۆسىقاي ئەو پىتانەى خستۆتە گوپى بىسەر و خوینتەرەو كە بەو مۆسىقايەى وشەكان 'مۆسىقاي ناوخۆيى وشە' دەگوترىت، بۆ نمونە: مىگەلە مەر رۆيى بۆ لەوەر (مۆسىقاي پىتى /ر/)، كەوى بنار و كەژ و كىو (مۆسىقاي پىتى /ك/)، كاپرە كاپى مەر (مۆسىقاي پىتى /ر/ ھەروەھا /ك/)

ئەو ھەش واتاى ھەندىك وشە بە يارمەتى ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەژار:

چاوى كالى، رەنگى چاوى عابى ئامال زەرد؛ رەنگى چاوى رەشى ئامال عابى؛
پال، بنار و قەردى كىو (ھەقائىن مە دانە پالى)؛ ملەى كىو (لەو پالە سەرى دەرتا)؛

پەۋەز، چىن چىنە بەردى ناۋقەد و سەرى كىتو؛
دال، خەرتل؛

مەرى، شىۋازى موكرىانى (مەھابادى) وشەى مەرپ؛
ھەوار، وار، زۆزان، زستانەوار^۸؛ لە عىبارەتى "ھەلدېتە ناو ھەوارەۋە" وا تىدە گەم كە
ھەوار لىرەدا واتايە كى بچوكتەر لە چوونە شوپى ھاۋىنەى ھەبىت، شوپىتىك ۋەك
پەناگە يان پەشماللىكى سەرگىراۋ كە لە كاتى باران و تەر ۋ قورپىدا خەلك پەناى بەرنى؛
پندوو، پنوۋ، كەۋىيە بەفر
گولوك، خونچە گول

دەست نەخوردە، دەست لىتەدراۋ (فارسى)

چرووك، پزد، دەس قوۋچاۋ

زىو، شىۋازى موكرىانىيە بۇ وشەى زىو لە باشوورى كوردستان، كانزاي نوقرە؛
چلۆپ [چلۆپك]، تروپك، بلىندترىن شوپىن لە دار؛
شەلال، تىۋەدراۋ؛
گلە، گلەيى؛

زالەزال، داد ۋ ھاۋار؛

شاعىر لەم شىعەرەشدا كەلگى لە ھەندىك وشەى فارسى و عەرەبى ۋەرگرتۈۋە كە
دە كرى نىشانەى زەۋقى شاعىرىي خۆى و ناسىاۋىي زۆرى لە ئەدەبى فارسى بىت يان
كىش و قافىيە بە سەرىدا فەرز كىردىت: بۇ نموونە: دست نخوردە و گلە.
بەحرى عەرۋوزىي شىعەرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

^۸ . ھەنبانە بۆرىنە ئەۋ واتاي زستانەۋارە ى ھاۋرىن لە گەل بانەمەر چوون و يەيلاھى توركى پىكەۋە ھىناۋە و
ھەۋارگەشى ۋەك جىگەى ژيان لە كوستان واتا كىردۆتەۋە. پوونكردەنەۋەبەك پىۋىستە: يەيلاق يا خود ياق لىق
ۋشەى توركى/مغوللىيە و لە بەرانبەر قىشلاق يان قىش لىق دا دىت. يەكەمىان ھاۋىنە ھەۋارە و دوۋھەمىان
زستانە ھەۋار يان زستانەۋار. بەم پىيە ئەۋەى وا لە ھەنبانە بۆرىنەدا بۇ ھەۋار واتە ھاۋىنە ھەۋار نووسراۋە
'زستانەۋار' ناپىن لە شوپىي خۆيدا بىت.

لافاو

ههستا له ولانی ئیمه توفان
ههلايه، ههرايه، شينه، گريان
بي كه شتي و نوح و شورته ماوين
مال كاولي دهم شه پوله ئاوين
خيزان و منال و مال و پاتال
ون بوون و جيهان له ئيمه بوو تال
لافاو هه چي بوو له مال، هه مووی برد
تالاوی به زاری ئيمه دا کرد
چال پر بوو له ئاو، گهنم رزيون
ديوار هه موو تينك ته پي و خزيون^{۸۱}
دهست و پيلمان به ئاو ته زيوه^{۸۲}
ديويش له شه پوله ئاو به زيوه
بي تاقت و هيز و لاره مل ماین
ماويکه به بي و چان له ئاوين
نانووسري کاکه! کاره ساتي
لافاوی به هاري و نه هاتي!
رووی کرده ولاتي کورده واري
هه ر ماوه ته ره حمي زاتي باري
بيتوو نه زهري بکا وه لامان
ره حمي به وه وا له سهر زهوی مان

^{۸۱} چاپی نه نيسي: تينك ته پي، خزيون

^{۸۲} چاپی جه عفر: دهست و پيلمان

هيوئا كه نيه به غه یری لای ئەو
پووناکی نیه به بێ چرای ئەو
هەرچە نەدە که خاوەنی گوناھین
شەرمە نەدە و زار و پووسیاھین
یارە بێ وە دەرخە پۆژی رەحمەت!
لابە لە سەر ئەم ولاتە نە گبەت
ئەمنیش که هۆنەریکی پیرم^{۸۳}
موسستە و جی رەحمەتەم، فەقیرم
هەر سروەیی بایە هەوری پێو
پێژنیکی دە کاتەو لە پێو

قافلاوا، ۱۳۴۷ی هەتاوی
(لایە پە ۱۹۵ تا ۱۹۷ ی چاپی ئەنێسی و ۳۲۴ و ۳۲۵ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە که لە هەردوو چاپدا وەك یە کە.
بابەتی شیعەرە که شەرحی پووداویکی سروشتی واتە لافاویکە که لە بەھاری سالی
۱۳۴۷ ی هەتاوی (۱۹۶۸ ی زایینی) دا لە ناوچە ی ژیا نی شاعیر پووی داو و بۆتە
هۆی زیانیکی زۆری گیان و مالی خەلک. من خۆم ئەو بەھارە لە کوردستان نەبووم و
لە تاران دەژیام.
واھە یە بکریت شیعەرە که بە بابەتیکی تەمسیلی و سیمبولیک بزاین و واتای پووداوە
ناخۆشە کانی سالی ۱۳۴۷ ی هەتاوی و کووژرانی شۆرپشگێرانی حزبی دیموکراتی
کوردستانی ئێران لە پۆژھەلاتی کوردستانی لی وەربگرین. بەلام من زۆر بەرھە
ئەولایە ی نایەم.
هەللا: قەرەبالغی و هاوار
شۆرتە: واتای ئەم وشە یەم بۆ پوون نەبوو وە. بلیی پاسەوان و حەرەس نەبیت؟ کە سینک
کە پارێزگاریمان لێیکات؟
پاتال: ئاژەل، حەیانوی مالی

^{۸۳} ئەگەر بە شیک لە شیعەرە که دانە کەوتیت، بۆ پاراستنی کیش، دەبێ وشە ی 'ئەمنیش' وەك 'ئەمنیش'
بخوێنرێت وە واتە پیتی /یا/ کە ی درێژ بکریت وە.

ون بوون: لیره دا له دستچوون و فهوتان و نه مانه.
تالاول: ئاوی تال، کینایه له نه هاتی و ژیانی ناخوش.
گه نم پزبون: ئاوی زور و زیاد له ئەندازە بە هاری دەبیتە هۆی پزین و له ناوچوونی
حاسلی گه نم.

تیک ته پین: به سەر یه کدا که وتن و پرووخان
خزین: بریتیه له بنکۆل بوونی دیواری بینایه ی وهک مال و له ئەنجامدا قه له شت هینان
ئینجا پرووخانی دیواره که.

پهل: دست. ده بی ئامازه بیت به کار و زهحمه تی زور و بهرده وامی خه لک له پیناو
پزگاری له بارودۆخیکی خراپ که سیلاوه که پینکی هیناو و له ئەنجامدا دهستی
خه لک له ناو ئاودا ته زیوه.

ته زین: سر بوون. لیره دا به هۆی سه رماوه یه.
دیویش...: ته عبریکی جوانه بو گه یاندنی هیزی زوری لافاو و له پۆست نه هاتی
خه لک. قسه که چه شتیك ته نزی تیدایه و بو پیشاندانی گه وره بی کاره ساته که گوتراوه،
ده نا شه پۆلی ئاو شتیکی نه رم و له تیفه و دیویش که له فه ره نه نگي کۆندا به هیزترین
بوونه وهر بووه ده بوايه ده ره قه تی بیت.

لاره مل: که سیکي بی ده سالات

ماویکه: ماوه یه که، ماوه یه کی زوره.

باری: باریته عالا، خودا

هیوا که نیه...: هه ر به ته واوه تی هیوایه ک نیه و نه ماوه جگه له یارمه تی زاتی خودا.

زار: لاواز

شه رمه نده و پرووسیا: پروو ره ش، هه مان ئەو داستانه یه که مرۆف گوناهاکاره و ده بی
چاوه پروانی لیبووردنی خودا بیت. واهه یه چه شنه ئامازه یه کیش بیت به و باوه ره
نابه جییه ی که ده لێ تاوانکاری و کاری خراپی مرۆف ده بیته هۆکار بو کاره ساتی
سروشتی وهک بوومه له رزه و لافاو و...

نه گبه ت: نه هاتی و چاره ره شی

موسته و جییم: شایانی ئەوهم، مافی خۆمه

سروه: شنه با

هەر سروەیی بایه... من لەواتا کردنەوێ ئەم فەردەدا هەندیک کیشەم هەیه و یم وایە ئیھامیکی تیندا بیت، واتە جگە لە واتای پۆلەتیەکی واتایەکی دوورتری تیندا شاردرایتەوێ. واتای نزیك و ئاساییەکی ئەوێ هەر سروەیهك هەلەكەت هەوریکمان دیتتە سەر و هەوەرەكەش دەست بەجی بارانیکمان لێ دەباریتت. ئەوێ درێژەیی شەرحدانێ باروودۆخی ولات و خەلکەکیەتی بە دەست بارانەوێ.

بەلام بە هۆی ئەو پاستییەوێ کە فەردەکە لە درێژەیی ۶ فەردی پێش خۆیدا یە و ئەوانیش پارانەوێ لە خودان بۆ کۆتایی هێنان بە کارەساتەکی، هەست دەکەم دەکریت ئاواتی خواپەرستی لە خودا ترس نیازی لە سروە، لوتفی خودا و نیازی لە هەور، هەوری پەحمەتی ئەو بیت دەنا چۆن دواي شەش فەرد پارانەوێ، هەمیسان لە پڕ دەگەریتەوێ سەر بابەتەکی سەرەتا و شەرحی پووداوەکە؟

بەحری عەرووزی شیعەرەکی،

هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فعولن

کهی بهار وایه؟

کهی بهار وایه گولم خونچه دهمی پینه که نی؟
بولبولی دل به شنهی خوشی به یانان نه شنی
نہت بووه عاشقی وهک وی له سبهی تا کو شهوی
به ته ما بیت، که چی ماچیکی لیوی نه ده نی!
گولی نهوسالی وه ریوه، گولی پاریشی چووه
مه گه کای پاره که وهک ئیمه به باکا به شنه نی!
په روپوی پاکی وه ریوه له خه مان، کوا مه لی دی
بینه هاوالی خه می، تازه له کوئی پیده که نی؟
نهو هه ژاره که نهوند تامه زرؤ ماوه ته وه
مه که لومه ی که له نیو درکه، به دوش هه ده ژه نی!
نه منیش کوندم و هه رکوتیه ده چم، ویرانه
وه کو تاقتا که ره خوم مامه وه لیره به تهنی
پیشه که ی خه لفی هیوای کاکی "ئیمامی" پرسن،
وا پوواوه به سه ری ئیوه به فوو هه لده که نی!^{۸۴}

قافلاوا، ۱۳۴۸ ی هه تاوی

(لاپه ره و ۲۸ ی چاپی نهیسی و ۲۴۸ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له هه ردوو چاپدا وهک یه که.
شیعریکی جوان و رهوان و بی گری و گوله، باس له به هاریک ده کات که به هاری
راسته قینه نیبه له بهر نهوهی خونچه پینا که نی و بولبول- که دلی خو به تی، به شنه ی

^{۸۴}. چاپی نهیسی: هه لده قه نی

خۆشى باي به يان ناشينته وه؛ ئه وه ههلوئىستىكى روونى سياسيه كه له بهرگى ئيهامدا شاراوته وه به لامل هيشتا هه ر خويتهر مه جوور ده كات مل بكيشت بزانى له پشت پهردوه چ خه بهره و شاعير باسى كوئ و چ سهرده ميگ ده كات . رووى قسه ي شيعره كه له "گولم" واته گراوئى شاعيره و هؤنهر هه ر له فهردى يه كه مه وه خؤشه ويسته كه ي ده كاته "به رگؤ" ي قسه كان، له دلى خؤى نمونه ي بؤ ده هينته وه و پئى ده لئيت تؤ هه رگيز ئه ويندارى ئه وتؤت نه بوه كه وهك بولبول له به يانيه وه تا شه و به ته ماي ماچيكي گول چاوه پروانى بكيشت به لامل خونچه ده مى بؤ نه كاته وه و ماچيكي ليوى نه داتى! دلى من گولئى ئه مسالى [به هؤى با ويوران و سه رما و به سته له كي سياسيه وه؟] وه ريوه و گولئى پاريش نه ماوه پئى شادمان بيت، كه وابوو هيچ چاريكي نيه جگه له وه ي وهك "ئيمه" [هاوويرانى شاعير]، به باسى رابردووى خؤش كه يف ساز بيت و كاي كؤن به با بكات؛ ئه وه ندهش خهم و خه فته ي لئى باره، كه په روپؤى هه لوهريوه و وهك مه لئى گه رى لئيه اتوه كه مه لانئى دئى پئيان خؤش نيه هاوورپيه تئى بكه ن و له ئه نجامدا ناتوانئى خه مى خؤى له گه ل كه سدا دابهش بكات. به م پئيه، ده ره تانكيش بؤ پئيكه نئى نه ماوه و سه ره راي ئه وه ي گه ليكيش تامه زرؤى دئتى گولئى، به لامل له بهر ئه وه ي كه وتؤته نيؤ درك و دروو وه، ناچاره ده يئى "به دؤش بزه نيئت!" (بروانه دواتر).

شاعير دواى ئه و شوبه اندنه سه ركه وتوانه، كه هه مووى له باسى دلى دا بوو- راست وهك ئه وه ي دلى له خؤى جياواز بيت، له دوو فهردى كؤتايى شيعره كه دا خؤى و نهك دلى، راسته و خؤ ده خاته بهر تيرى لؤمه و ده لئيت من وهك كونده بوو هه ركوئيهك ده چم ويترانه يه [واته ئه گه ر ويترانش نه بيت من ويترانى ده كه م]، ويترانه و كه له واش ئاشكرايه كه سئى تئدا نايئت، كه وابوو، من بوومه ته "تاق تاقه كه ره" و لئيره به تاق و ته نيائى ماومه ته وه.

له دئرى كؤتاييدا، شاعير ناوى خؤى به "كاكى ئيمامى" ده بات و ده لئى من پئيشتر خه لفيكى ساواى هيوام چه قانده بوو، جا ئه گه ر هه والئى ئه وم لئى ده پرسن، سوئيد ده خؤم به سه رى خؤتان كه ره گ و ريشه ي وه ها پواوه و له ناو چوو، كه به تاقه فوويهك هه لده قه ندرئيت و ده كه ويئت! واته من خؤم، هيوام نه ماوه و خه ريكه به ته واوه تئى بئى هيوام ده بم.

ئەو بىن ھىوايى بە دىۋارۋژە، يەك لە تايىبەتمەندىيە كانى شىعرى ئاۋاتە و لە زۆر شويى دىكەى دىۋانەكەشيدا دەردەكەۋىت. بۇ كەسنىك كە نشوستى كۆمارى كوردستان و شىكىستى خەباتى سالانى ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ ى ئىران و زالىيەتى روكنى دووى ئەرتەشى شا و حكومەت نىزامى تەيموورى بەختيار و دامەزرانى ساواك و ھەرەسى شۇرپى ئەيلولۇ باشوورى كوردستان و شەھىد بوونى ئەندامانى بالى شۇرپى شىكىرى حزبى دىموكرات و ئىعدامە كانى سالى ۱۳۴۸ ى جلدیان، ئىنجا زالبوونى مەلاكان بە سەر ئىراندا و كوشت وېر و گىران و ئەشكەنچەى خەباتكارانى كوردى بە چاۋى سەر بىنيو و بە خوین و پىست ھەستى پىكردون، بىن ھىوايىەكى ئەوتۇ شىتىكى سەمەرە و ئاناسايى نىيە. شىعرەكە لە عەينى رەۋانى و بىن گرى و گوئيدا ۋەك ھەموو شىعريكى سەر كەتووى "سەھل و ممتنع"، ئالۇزىيەكى مەنتىقى تىدايە كە بە يەك جار خويئدەنەۋەى ساكار ھەستى پىن ناكرىت و تەنيا لە شىكردەنەۋەدا دەردەكەۋىت. لە ھەندىك شويئدا شاعىر، جىگورپكى بە خۇى و دللى و گراۋىيەكەى و خويئەرى شىعرەكان دەكات و خويئەر مەجبوور دەكات وورد بىتەۋە و ماسى سوورى واتا لە قوۋلايى گۆمەكە دا بدۇزىتەۋە.

ھەندىك وشە و تەعبىر لە شىعرەكەدا ھەن كە دەكرى قسەيان لە سەر بكرىت يان رۋونكردەنەۋەيان لە مەرپ بدرىت:-

دەمى پىنەكەنى: ئىھامىكى تىدايە. لە واتاى نىزىكى ئىھامەكە دا، دەم بە واتاى ماۋەيەكى كورتى زەمەنىيە بەلام دەكرى ۋەك دەم يان زارىش ۋەربىگرىت و بگوترىت پر بە يەك دەم پىنەكەنى؛ ديارە ئەگەرىكى سىئەمىش ھەيە: بلىنى وشەكە لە چاپى دىۋانەكاندا بە ھەلە نەنووسرايىت؟ تۆبلىنى 'دەمى' نەبوۋىت بە واتاى دەمى خونچە؟ كە زۇرىش جوان و بەرپى و جىيە:

"كەى بەھار وايە گولم خونچە دەمى پىنەكەنى؟"

من ئەو بۇاردەيەم پىن لەھەموان باشترە، بەلام خۆ من خاۋەنى شىعرەكە نىم!
"بە شنى خۇشى بەيانان نەشنى": جگە لە تەعبىرى رازاۋە و تازەى "نەشنى"،
سەرجمەى مىسراعەكە مۇسقىاى ناوخويى پىتى /ش/ ى تىدايە؛

"ماچى لىو": لە ئەدەبىياتى كوردىدا بىن وپتە نىيە بەلام تازەترە لە ماچى سەر گۇنا كە لە زوربەى ئەدەبى كلاسكى كوردىدا دەبىنرىت؛

"مەگە": شىۋازىكى دىكەى "مەگەر" ە و لە زۆر شويى ناۋچەى موكرىان لەو بىچمەدا دىت؛

"کای پار به باکردن": شاعیر به نیازیکی تایهت، پهندی کونی "کای کون به با کردن" ی کردوته "کای پار به باکردن". ئەم کاره له په یوهندی میسراعی یه کهمی شیعره که دایه، که تئیدا باس له گوئی ئەمسال و گوئی پار کراوه؛ ههروهها سەنعەتی بەدیعی "تضاد" یش له نیوان گوئ و کا دا به کار هینراوه.

"به شەنی": له جیاتی "به شەن"، ئەو هەش شێوه دەربرینیکی موکریانیه؛ "مەلی دی": شاعیر له سەرەتای شیعره که دا دلی خۆی به بولبول شو بهانندوووه و بهم پێیه، نیاز له "مەلی دی" دەبی دلی خەلکانی دیکه بیت؛ "ئەو هەزاره": نیاز دلی شاعیره؛

"نامەزرۆ": زۆر به تاسه (هەنبانە بۆرینه)؛

"به دۆش هەر دەرئەن": تەعبیریکی هەندیک ئەستەمی ناو شیعره که یه. واتای ئاسایی که له شیعره که وەرده گیریت ئەو یه ئەو دله هەزاره تاق و تەنیا که وتوووه، ئەو هەندە تامەزرۆی یار و دۆست و دەزگیرانه و وەها که وتۆتە نیو دڕک و درووی وەگ گیره و کیشەیی سیاسی و زیندانەوه، که لەبەر ناچاری له دۆش دەرئەنیت. "دۆ" واتە کێژیک که له هەلپەڕکیدا دیتە دەستی لاو (هەنبانە بۆرینه). "له دۆ ژەندن" ئیھامی تێدایه. واتای نزیکی بریتیه له: "دۆ ژەندن" واتە ژەندنی مەشکه بۆ ئەوهی دۆ له ماستاو وەر بگیریت بەلام له خویندەنەوهی شیعره که دا خوینەر بیری بۆ واتایه کی دوورتریش دەچیت ئەویش ژەندنه به واتا سیکسیه که ی که له گەل تامەزرۆ بوونی یار و تەنیا و بچ هادەم مانەوه دا یه که دەرگرتەوه. له دۆ ژەندن دەبی لهو په یوه هەندە دا گوترا بیت که له هەلپەڕکی کوردیدا، به گویره ی نەریت، کورە لاوان گەلێک رێژی "دۆ" واتە ئەو کچانە دەرگرن که دیتە دەستیانەوه، تەنانەت کاتی پەنجە دەخەنە پەنجەیی دۆوه، هەول دەدن دەستی کچ ئەزبەت نەکن و نە یگوشن واتە له هەلپەڕکینی کوردیدا کاتی دۆ له دەستی کورە لاودایه، کورە که هیچ جوولە و کرداریک ناکات که بۆنی سیکسیی لێوه بیت. جا شاعیر دەلی دلی من لەبەر ناچاری و تامەزرۆیی له "دۆ" ش دەرئەنیت یان خۆ به دۆشەوه دەنیت گەرچی دەزانیت نابچ واکات! ئەوه تینگە یشتنی منە لەم فەردە بەلام له بۆچوونە کهم دلتیا نیم لەبەر ئەوهی ئەگەری هەلەیی چاپ یان هەلەیی راکواستنی شیعره که له لایهک و خراپ تینگە یشتنی خۆم له لایهکی دیکه ناتوانم نەگرمه بەرچاو. هیوادارم خوینەرەن هەلەم راست بکەنەوه.

"ناق تاقكهره": يان تاق تاقه كهره، قزاوكه، توتك، بالداريكة شهو تا رۆژ ده لى "توت، توت" به فارسى "مرغ حق" ى پنده لىن (هه بنانه بۆرينه)؛ په يوه ندى تاق تاقكهره له گه ل شاعير ده بى رواله تى و ووشه يى بىت. شاعير ده لى من به ته نيا ماومه ته وه و تاق تاقكهره ش ههر "ناق" و ته نيايه، كه وابوو ههر دو كمان وه كه يه كين؛

"ئىمامى": شاعير له شيعره كانيدا جاروباره له نازناوى "ئاوات" و جاروباره ش له به شى يه كه مى شوهره ته كه ى خوى (ئىمامى زه نيبلى) كه لىك وهرده گرىت. لىره شدا وه كه ده بىنين، "ئىمامى" هاتوووه و شاعير خوى به "كاكى ئىمامى" واته كاك ئىمامى ناوبرده كردوووه.

"رېشه كه ى خه لى هيو ى كاكى ئىمامى پرسن...": لىره دا ناته واوييه كه له بارى رېزمانه وه هه يه. له رېسته ى ئاسايى په خشاندا ده گوترا "ته گهر له رېشه ى خه لى كاكى ئىمامى ده پرسن يان پرسن، ... " به لام شاعيرانى گه وره ى هه موو گه لىك توانيو يانه زمانى زگماك وه كه ميو بگرنه ده ست و مشتومالى بده و بىچمى جياوازى لى دروست بكهن. ئەو چه شنه ده ست تپوهردان و گۆرپينه، ناته واوييه كه بۆ ئەو كه له شاعيرانه نيبه كه خه سله ت و تايه تمه ندىه كانى زمانه كه يان ده ناسن و شاره زايانه ده يسوو پىتن و ده يچه رخيئن و هه ندىك جارىش ده يكه نه شتىكى نوئ، ئەوان به م كاره زمان ده و له مه ندرت و رازاوه تر ده كه ن؛

"هه لده كه نى": لىره شدا له بارى رېزمانيه وه ده بوايه بگوتريت "هه لده كه نى" يان "هه لده كه نىت"، به لام شاعيرىكى به ئەزمونى وه كه ئاوات كوا گوى ده داته "عمرو" و "زه يد" ى ويشكى رېزمان و رېزمان نووسان! جياوازيه كه له نىوان هه لده كه نى چاپى ئەنيسى و هه لده كه نى چاپى جه عفه ردا نيبه؛ ههر دوو وشه يه كه واتايان هه يه؛ هه لده كه نى شىوازى ناوچه ى مه هاباد و سه رده شت و پيرانشارى هه يه و هه لده كه نى شىوازى ناوچه ى بۆكان و سه قزه.

رېكه وتى دانرانى شيعره كه:

ئەو مه سه له يه له ديوانى چاپى ئەنيسيدا ديارى نه كراوه و به م پىنه نازانين له چه سه رده ميكلدا گوتراوه، به لام دواى بلا بوونه وه ى چاپى جه عفه ر كيشه كه چاره سه ر كراوه و سالى ۱۳۴۸ [۱۹۴۹ ز] ى بۆ ده ست نيشان كراوه.

به حرى عهرووزى شيعره كه:

رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

ستايشى خودا

"مرغان چمن به هر صباحى
خوانند تورا به اصطلاحى"
ئەمىنىش وه كوو وان به ئاه سەردى
زىكرت دە كەم و مەدح بە كوردى
ئەى خالىقى زولجەلالى يە كىنا
وہى پرازقى خەلقى بەرپر و دەريا!
بۆ خاترى ئەم بەرى بە يانە
بۆ خاترى نالەبى شەوانە
كارم ھەموو خوار و خىچ و ناجۆر
زەخمەم ھەموو كەوتە ئىش و ناسۆر
رەحمى بىكە زوو بە ئاھى سەردم^{۸۵}
بىننیرە خودا، دەوايى دەردم
لاى تۆ نەبى، قاتە مەرھەمى دل
لوتفت نەبى، مائە بەختى "كامل"^{۸۶}
بى ھەورى كەرەم چەمەن خەمۆشە^{۸۷}
بى بارشى ئەو، سەمەن نەخۆشە
حەل ناكرىئ موشكىلى دللى ئەو
پىناكەنن خونچەبى گوللى ئەو
بۆ خاترى ئەو كەسەى كە ناردت

^{۸۵} . چاپى ئەنىسى: زو

^{۸۶} . چاپى ئەنىسى: كامىل

^{۸۷} . چاپى ئەنىسى: كەرەم

بۆ دەعوەتی چاکە، خۆت سپاردت
 بیدار بکە تالعی خەوالووم
 تیمار بکە قەلبی پیس و مەسمووم
 بەحری کەرەمت کە ھاتە جونیش^{۸۸}
 تۆفانە، نمیکی وەختی بەخشش
 سەد نوح بە مەوجی سەرنگۆنە^{۸۹}
 سەد کەشتی ئەوی تینیا زەبوونە
 قەتریکی کیفایەتی سەغیران
 جورعیکی بەسە لەبۆ کەبیران^{۹۰}

قافلاوا، ۱۳۴۸ی ھەتاوی

(لاپەرە ۱۵۸ و ۱۵۹ ی چاپی ئەنیسی و

۲۹۳ و ۲۹۴ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە و لە ھەردوو چاپە کەدا خراوەتە بەشی 'مەسنەوی' یەو. بۆمن جیگەکی پرسیارە کە جیاکردنەوێ غەزەل لە مەسنەوی لەسەر چ بنەمایەك بەرپۆە چوو؟ ئایا کیشی شیعەرە کە یە، یا تەنیا کەمیەت واتە ژمارە ی فەردە کان بۆتە ھۆکار؟ ئەگەر ھەر ئەو بووینت، خۆ ژمارە ی ۱۴ فەردیش دەکرێ لە مەقولە ی غەزەلدا بگۆنجیت. چیتەر ھە یە کە ئەو شیعەرە ی بۆ مامۆستایانی بەرھەمھێنەری دوو دیوانە کە کردۆتە مەسنەوی؟ لام وایە دەبی ئەو خالە بۆ خویتەر روون بکرتیتەو. شیعریکی ئاینییە لە پەسنی خودادا.

مەتلەعی شیعەرە کە فەردیکی فارسییە. دیوانی چاپی جەغفەر ئەم فەردە ی خستۆتە ناو دوو کەوانەو بۆ ئەو ی دەربکەو و پیت شیعری ئاوات نییە و منیش لە گەل ئەو دەم. بە شویتیدا گەر پام و ئیستا بە ئەگەری زۆر بە شیعری عەتاری نیشابووری شاعیری عارفی سەدە ی شەشەمی کۆچی ئێرانە.^{۹۱}

^{۸۸} . چاپی ئەنیسی: کەرەمت

^{۸۹} . چاپی ئەنیسی: سەد نوح کە بە مەوجی سەرنگۆنە

^{۹۰} . چاپی ئەنیسی: جورعیکی کیفایەتی کەبیران

⁹¹ مەولەوی رۆمی سەبارەت بە عەتار گوتوو یەتی:

مه‌لای بانگده‌ری مزگه‌وته‌کانی رۆژه‌هلای کوردستان هه‌ندیك جار جیا له بانگ،
'سه‌لا'شیان هه‌یه که بریتی ییت له شیعری موناچات. ئەو شیعرا نه‌ندیك جار کوردی
و جاروباره‌س فارسین. لیره‌دا ده‌لئی ئاوات به‌م شیعره‌سه‌لای خه‌لك ده‌کات.
فهردی دووهم خوێتەر ده‌خاته بیری موناچاته‌که‌ی حاجی قادری کۆبی که ده‌لئی
"مه‌علومه‌ بۆچی حاجی مه‌دحت ده‌کا به‌ کوردی..."

به‌لام ئاوات له‌ درێژه‌دا، بواریکی دیکه‌ هه‌لده‌بژێریت و زیاتر بۆ خۆی ده‌پارێته‌وه:
رەحمی بکه‌ زوو به‌ ئاهی سه‌ردم" و...

شیعره‌که‌ له‌ ساڵی ۱۳۴۸ دا گوته‌راوه‌ که‌ ساڵی تیکشکانی راپه‌رینه‌ چه‌ کدارانه‌که‌ی باڵی
شۆرشگێری حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانه‌. ویده‌چیت شاعیر له‌ ژیر کارتیکه‌ری
ئهو شکسته‌دا له‌ سه‌یری ئافاق گه‌رابیته‌وه‌ سه‌یری ئەنفوس واته‌ کاتی هه‌ل و مه‌رجی
ده‌روه‌ له‌ جیی خۆیدا نییه‌ و چی له‌ گه‌ل ناکریت، زوربه‌ی کات خه‌لك پيش ده‌خۆنه‌وه
و له‌به‌ر ناره‌حه‌تی ده‌چنه‌وه‌ دنیای تاکه‌که‌سیی خۆیان.

چمن: میزگ، واتای 'باغ'یشی لێ وه‌رگیراوه‌.

مرغ چمن: به‌ گشتی بالنده‌ ده‌گرێته‌وه‌، به‌ تایبته‌ بولبول.

صبح: به‌یانی

اصطلاح: سازان و ئاشت بوونه‌وه‌یه‌ به‌لام لیره‌دا واتای 'زمان' و 'شیوه‌ی به‌یان و
ده‌ربرین' ی هه‌یه. 'فره‌نگ معین' ئەم واتایه‌شی بۆ لیداوه‌ته‌وه‌، دوور نییه‌ نیازی
شاعیریش له‌ هینانی وشه‌که‌ هه‌ر ئهو واتایه‌ بوویت: "وشه‌یه‌که‌ هه‌ندیك خه‌لك
خۆیان دایده‌نن و که‌لکی لێ وه‌رده‌گرن". واتای گشتی فهرده‌ فارسیه‌که‌ ئه‌وه‌یه:
بالنده‌ی ناو باغیش هه‌ر کام سه‌رله‌ به‌یانی، به‌ ده‌نگ و جریوه‌ی تایبته‌ به‌خۆیان [به
زمانی خۆیان]، بانگی تۆ ده‌هێلن و هاواری تۆ ده‌که‌ن [ئه‌ی خودایه‌!].

زیکر: یاد کردنی که‌سێک یان شتیێک به‌ چاکه‌.

مه‌دح: پینداهه‌لگوتن و هه‌لدانی که‌سێک یان شتیێک.

زولجه‌لال: "ذوالجلال" ی عه‌ره‌بییه‌، خاوه‌ن شان و شکۆ به‌رپر: ویشکانی، دژی به‌حه‌ره.
نالهی شه‌وانه‌: ده‌گوتریت که‌ نه‌خۆش له‌ ماوه‌ی شه‌ودا ئازاری زیاتره‌ و ده‌نالینیت و
هاوار ده‌کات. به‌شیک له‌ سوفیانی‌ش شه‌وانه‌ زیکری خودا ده‌که‌ن و لێی ده‌پارێته‌وه‌.

من آن مولای رومی ام که از کلکم شکر ریزد

ولیکن در سخن گفتن غلام شیخ عطارم

من ئەو مه‌ولانای رۆمیهم که‌ شه‌کر له‌ په‌نجه‌[قه‌له‌م] ده‌باریت به‌لام له‌ قسه‌ کردندا غولامی شیخی عه‌تارم.

۱/۱۶ / شیعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

ناسۆر: برینی تەشەنە کردوو.

قات: 'قحط' ی عەرەبییە؛ نەبوو، دەست نەکەوتوو.

مات: بێدەنگ و بێ جوولە.

کامل: شیوەی نووسینی وشەکە لە ئەسلی خۆیدا کە عەرەبی بیت 'کامل'ە. بەلام لە کوردیدا شتوای 'کامل' بەخۆیە دەگریت. ئەو ناوی شاعیر خۆشیتە. لە چاپی ئەنێسیدا وشەکە وەک کامل نووسراوە بەلام دواتر ئامادەکارانی چاپی جەعفەر بە شیوەی 'کامل' یان نووسیوە دیارە گۆرانکارییە کە دەبی بۆ ئەو بوو بیت کە زیاتر لە گەل وشەیی دڵ دا بێتەو و سەرۆای فەردە کە تەواوتر بیت.

بارش: "مصدر شینی" یە لە کرداری 'باران' و لە فارسی وەرگیراوە. زمانی کوردیش ئەو چاواگەییە هەیه بەلام لە شیوەی 'بارشت' دا.

سەمەن: یاسەمەن

حەل: بە شەددی /ل/ چارەسەر. عەرەبییە

موشکیل: گرفت، گرتی کار

ئەو کەسە ی کە ناردت: نیاز پیغمبەری ئیسلامە

بێدار: بەخەبەر، نەخەوتوو.

تالع: بەخت و ئیقبال. 'طالع' ی عەرەبییە.

تیمار: دەرمان کردن، چارەسەر کردنی نەخۆش

مەسموم: ژەهراوی

پیس و مەسموم: دوو سیفەتن شاعیر بۆ دلی خۆی هیتاون. دیارە لە روانگەیی ئەووە دلیک کە لەفیکری ئەم دنیا دا بوو بیت نەک ئاخیرەت و هەموو کاتی خۆی بە زیكری خودا تیبەر نەکردیبت، پیسە و ژیانی ئەم دنیا ژەهراوی کردوو. ئەووە بۆچوونی عالمانی ئایینی و سۆفیان هەردوکیانە، ئاواتی شاعیریش هەرکام لەو دوانە بوو بیت یان کۆی هەردوکیان، دیارە وا بیری کردۆتەو.

جونبش: جم و جۆل، بزووتن، جوولانەو. فارسییە

نمیکی: تەپرایەکی، دلوپیک

سەرنگۆون: سەرەوخوار، هەلگەپراو. لەناوچوو

که‌شتی: دیاره ده‌بویاه بگوتری که‌شتی به‌لام له‌به‌ر کیشی شیعه‌که کورتتر
ده‌نووسریت و کورتتریش ده‌خویتیته‌وه. فرده‌که ئاماژه‌ی به‌ئفسانه‌ی که‌شتی نووح
کردووه.

زه‌بوون: بی‌بایه‌خ و ناچیز. فارسییه

کیفایه‌ت: به‌س بوون، به‌ش کردن. عه‌ره‌بییه

سه‌غیر: بچووک، دژی 'که‌بیر' به‌واتای گه‌وره. عه‌ره‌بییه

جورعیکی: قومیکی. عه‌ره‌بییه

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعله‌ن فعولن

هات و نه هات

بانگی خزمان و هاوالان ده کهم
هات و نه هاتی خۆم به یان ده کهم
پسام، هیند گه پام هه ر لیر و لهوئ
جاریکی به رۆژ، کاتی به شهوئ
داخۆ دۆعای کئ له من کاری کرد؟^{۹۲}
خیلی هه و هات لای من باری کرد
له م ماوهی ژینه که من رامبوارد^{۹۳}
هه ر خۆم به کاتی هه و هات سپارد
که چی هه ر نه مدی کاتی هه و ده هات
هه ر کاتی هه و هات، هاتم بۆ نه هات
سه د خه رمان گه پام به دهستی خالی
سه د ناشم لئ کرد، هیچم نه مالی
هیشتا جه و آل م بئ گه نم و ئارده
ته نووری دلم هیشتا هه ر سارده
ئاخ ده مدی ده مینک ته ندوووری گه رم
نانیکم نه خوارد بئ ترس و شه رم^{۹۴}
نازانم چه رخی زه مان هه ر بۆ من
نه مامی ژینی کردم سه ره وین؟
یا کار و پیشه ی ئه و چه رچه کۆنه

^{۹۲} چاپی ئه نیسی: داخوا

^{۹۳} چاپی ئه نیسی: رامبووارد

^{۹۴} چاپی ئه نیسی و جه عفر: ده خوارد

ھەر وایه؟ چونکی وشك و بېرؤنه!
 به رۆن چهور ئه بېج یا به خویتی گهل؟
 ئه و خویته ش کهنگی؟ رۆژی خویشی ههل!^{۹۵}
 یاخۆ وهك کوتم ههلم بۆ نایه
 بۆیه گهل بۆ ههل ههر ههله دایه
 به لام قهیناکا، مافی خویمان
 ئه م دهر کاودهرک و ئه م بانه وبانه^{۹۶}
 له ههچ لاییکی "ئاوات" پینک نایه
 دل ههر نه سرهوت له ههچ جینگایه

قاقلاوا، ۱۳۴۸ی ههتاوی
 (لاپه ره ۱۸۹ و ۱۹۰ ی چاپی ئه نیسی و ۳۱۴ و ۳۱۵ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهك یه که.
 ناوهرۆکی شیعره که پیندا چونه وه یه کی گشتی رابردووی ژیا نی شاعیره له روانگهی
 خو یه وه که ده لئی "خیلی ههل و هات لای من باری کرد" و له سهر خهرمان به
 دهستی خالی و له ئاشی به جه والی به تاله وه که رامه وه. ئه وانه رهوداوی ژیا نی شاعیرن
 که گیکرانه وه یان تا فهردی ۱۰ در یژه پهیدا ده کات. به لام له فهردی ۱۱ دا مه سه له یه کی
 گشتیتر و به ته واره تی سیاسی دیته گور ی: "خویتی گهل" ده بې چه رخی کۆن چه ور
 بکات. چه رخی کۆن و چه رخی زه مان که له دوو فهردی پینشتردا هاتوون، چین؟ نایا
 ههچ شتیك ههن جگه له بارودۆخیکی سیاسی که کوردی تیکه وتوو ه؟ ئه و
 چه ورکردنی چه رخی خه باتی گهل نه بی ت چییه؟ له فهرده کانی دواتریشدا تا کۆتایی
 غه زه له که ئه و بېرۆکه سیاسییه جزووری هه یه.

هه لسه نگاندنی مه سه له و چاره سه ری ناته بایی نیوان دوو به شی غه زه له که ده کر ی به م
 شیوه یه بی ت که شیعره که ههر له بنه ره تدا سیاسی بووه و شاعیر وهك سه ره تایه ك بۆ
 دامه زراندنی بابه ت، نموونه ی له ژیا نی خو ی هینا وه ته وه؛ له راس تیدا شاعیر ئه و شیر
 ورپۆیه بۆ ئه وه هینا وه ته وه که بل ی به بیره وه ری خو م گه له که م بی به ش بووه و نانی کم به

^{۹۵} چاپی ئه نیسی: گهنگی. ده بې هه له ی چاپ بی ت.

^{۹۶} چاپی ئه نیسی: ئه م دهرک و ئه و دهرک، ئه م بان ئه وبانه

ئازادى نەخواردوۋە. تەندوۋرى گەرم و ترس و شەرم لە شىعەرە كەدا تەمسىلىتىكى ساكارن
كە دلخۇشى و ئازادى و سەربەخۆيى دە گەيىن.

شىعەرە كە بە لۆمەى كورد كۆتايى دىت: "قەيناكا، مافى خۇمانە" لە بەر ئەوھى زۆر
دەركا و دەرك [لى يىنگانان] دە كەين و بانەوبانى مال [لى داگىر كەر] دە گەريىن.

ھات و نەھات: جىناس و موتابەقەيان لى دروست كراوھ.

پسان: شەكەت بوون؛ ماندوۋوبوونى زۆر.

لىر ولەوئ: لىرە و لەوئ، لە زۆر شوپىن

كار لىكردنى دۇعا: باوھەرىكە ھەندىك كەس لە كۆمەلگا ئىسلامىيە كاندا پەسندىان
كردوۋە؛ بە گويىرەى ئەو باوھەرە، نزا واتە دۇعاى خراب و نەرى يى خەلك دەتوانى لە
تاكىكدا كاريگەر بىت و ژيانى بگۆرپىت.^{۹۷}

ھەل و ھات: جىناسيان لى دروست كراوھ. ھەل دەرفەتە و ھاتىش ھاوپرى بوونى
بەخت و شانسە لە گەل خواست و ئارەزوۋى تاكە كەس. لە شىعەرە كەدا چەند جار
يارى بەو دوو وشەيە كراوھ كە مۇسقىاى دەروونى پىتى /ھا/يان تىدايە.

كەچى ھەر نەمدى... واتە ھەركاتىكىش ھات دەھات، من نەمدەدىت و دەچووم بۇ
شوپىتى نەھاتى.

مالىن: لە ئاشى ئاۋدا خاۋەن دان ئاردە كەى دەمالىن و دەيكاتە جەۋال و گۆنىيەۋە بۇ
ئەوھى بىياتەۋە مالى خۆى.

چەرخى كۆن: بە گويىرەى بېراى ھەندىك كەس فەلەك و ئەستىرە كان لە چارەنوۋسى
مرۇفدا دەورىان ھەيە و چەرخ بۇ ھەندىك كەس بە بارى باشدا ناگەپىت. شاعىر
چەرخى بە دوو واتا ۋەرگرتوۋە و ئىھامى پىداۋە: واتاى يە كەم چەرخ و پىچكەيە كە
دەبى بگەپىت و واتاى دوو ھەمىشى فەلەكە، بەلام شاعىر دەلى بۇ من (ۋەك كوردىك)
ئەو چەرخە باش ناگەپىت و دەبى چەور بگىرىت. ئىنجا لە فەردى دواتردا دەپرسىت
چەور كىردنە كە دەبى بە پۇن بىت يان بە خويىنى كۆمەلانى خەلك؟ ۋەلامىشى ھەر
خۆى دەداتەۋە و دەلى لە پۇزى ھەل دا كە پۇزىكى خۇشە، ئەو چەرخە بە خويىنى
گەل ئاۋ دەدەين. ديارە ئەو پۇزەش كە شاعىر باسى دەكات ھىچ نىيە جگە لە پۇزى
ھەستان و راپەرىنى خەلك.

^{۹۷} من لە ناۋچەى بۇكان ھەر لە مندالىيەۋە دۇعا و نزام دۇ بە يەكتر بىستوۋە. دۇعا ئاۋاتى چاكە و نزا
ئاۋاتەخۋازى خرابە. بەلام ئىستا لە باشوۋرى ولاتە دەبىسم كە نراش ھەمان دۇعا بىت.

هه‌لوه‌دا: تهره، ئاواره‌ی ده‌شت و کیو

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که،

م‌تقارب م‌ئمن ائلم (ه‌جایی): فع‌لن فع‌ولن // فع‌لن فع‌ولن

كاسه‌ی به‌تال

ئەي زەمان، ئەي كات، ئەي پوڤزى پەشم!
لە ئامانج، ئاوات، هيوأ بئى بەشم^{٩٨}
تەمەن دوایى هات، هات نەهاتىيە
ئامانج و تاسە هەر ئاواتىيە^{٩٩}
پىرى بە جارى زورى سەندووە
سەر بە لەشمەووە بە زور بەند بوو
هەر هاكا زانیت، بەرپووە لە لەش
بوو بە گەپجارى مندالى پروورش
با بەر شەقى دەن لىرە بو ئەوئ
وچانئ نەدەن نە پوڤز، نە شەوئ
بلىن با بشكى كاسەي وا بەتال
هەر چاكە بىتە گەپجارى منال
مندال! سەد ئامان! نەهیلن بشكى
لە چاوما ئابرووی چەند سالەم بتكى
دلۆپەيىكە هەر تكا، تكا
بۆيە دەترسم، لىو دەكەم تكا
دەپرژىتە سەر پرووی بئىرەنگ و زەردم
ئەویش دەبىتە سەربارى دەردم
مندال! نەهیلن هیلندە داماو بم
ئابرووتكاو و زەردهه‌لگه‌پراو بم

^{٩٨} چاپى ئەنسى: لە ئامانج، ئاوات، تاسە، بئى بەشم

^{٩٩} چاپى جەعفەر: ئەمانج. دەبئى هەلەي تايپ بىت

ئالاي كلؤليم گەر بشنئته وه

با ئابرووم له چاو بمئئته وه

قافلاوا، ۱۳۴۸ى هتاوى

(لاپهه ۱۹۳ و ۱۹۴ ى چاپى ئهئىسى و ۳۳۰ و ۳۳۱ ى چاپى جهعفر)

عئنوانى شئعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.

ناوهروؤكى شئعره كه شهخسى و تاكه كه سئيه و ئه وه په پرى خلووس و پاكئى شاعئرى لئ دهبارئت.

كارئئكه رى شئعرى گوران و ههلوئست و بوچوونى ئه وه له مه پ ژبانى مروؤف له شئعره كه دا ههست پئده كرئت.

به شى يه كه مى غه زه له ۱۱ فهدىيه كه (فهدى ۱ تا ۶) بئ هئوئى له ژبان و خهم و تاسه ي به ئاوات و ئامانج نه گه ئشئنى لئ ده خوئترئته وه كه به شى زورى ده بئ سئاسى و له په يوه ندى دؤخى كورددا بئت. هه ر له وه به شه دا خو به كه م زانى و بچووك كردنه وه ي ده ورى خوئى له ژبانى كؤمه لائيه تى و سئاسئدا، گه لئك به رچاوه به تائبه ت كاتئ كه ده لئ ئئگه رئ با مندائى رووره ش كاسه ي سه رم بده نه به ر شق و يارى و گالئهى پئ بكه ن له به ر ئه وه ي به تاله و هئچى تئدا نئيه .

به شى دووه مى شئعره كه (فهدى ۷ تا ۱۱) په يامئكه بو مندالان و له رئگه ي ئه وان وه بو خوئته رى شئعره كه و له وئدا ده لئ دواى مردنم كاتئ يارى به توبئ پئى كاسه ي سه رى من ده كه ن تكايه ئاگادار بن مه هئئن بشكئت و ئابرووم له چاومه وه بتكئته سه ر زه وى له به ر ئه وه ي ته نانته ئه گه ر ئالاي كلؤلئشم بشه كئته وه گوئم لئ نئيه ، به لام نامه وئت ئابروو تكاو بم.

ئه وان هه وره يى روؤخى شاعئر ده گه ئئنن و ئه وه ي چه نده به ته نگى ناو و ئئعئئيار و ئابرووى خوئيه وه بووه و بو پاراستنى ئه وان هه وره بووه هه موو سه ختى و ناره حه تئيه ك به گئان بكرئت كه هه مووى له گه ل كه سائيه تى شاعئر و ئه وه ي كه خه لك لئئان ده دئت، يه ك ده گرئته وه . من كه دووراودوور ئاواتم ناسئوه و به بوئهى جئاجئاوه له مال و دووكانه كانى بوكان بئئئومه ، هه ست ده كه م ئه وه شئعره ئاوتئيه كه ي بالانوتئى كه سائيه تى ئه وه و له و قسانه دا نه ك هه ر راستگؤئيه به لكوو خو پارئترى و خه مخؤرى ئئعئئيار و كه سائيه تئيه كه ي له وه ش زئاتر بوو.

تاسه: ئىشتيا، ئارەزوو، عەزەت (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار). دۇنيا نىم گۆپىنى
تاسە بۇ ھىوا لە ديوانى چاپى جەغفەردا، كىن كىردوويەتى و ئايا خواستى شاعىر بووہ
يان نا؟ بىن بەش بوون لە ھىوا راگەياندىكى توندترە لە بىن بەش بوون لە تاسە.
ئەگەرئىك ئەوہىە شاعىر خۆى يان كاك جەغفەر و ھاوکارەكانى تاسەيان لەبەر ئەوہ
گۆپىيت كە عەينى وشە لە فەردى دواترىشدا ھاتوہ.

ھەرھاكا: ھەموو چركە و كات و ساتىك

گەپجار: مەخسەرە، جىگەى پىكەنىن

دۆپىكە: لە ناو خەلكدا باوہ دەگوتىن ئاپرووى مرؤف قەترەبەكە، ئەگەر تكا، تكا!

لىو: لىتان

بشنىتەوہ: بکەوئتە شەنە شەن

بەحرى عەررووزى شىعرەكە، متقارب مثنى ائلم (ھجائى): فەلن فەولن // فەلن فەولن

شەونم

له عومری کورتی خۆی^{۱۰۰} چاوم گلە تا سەر دە کا شەونم
به لیوی پینکەنینی خونچه چاوی تەر دە کا شەونم
مه که تۆخوا^{۱۰۱} ده گەل وی باسی عومری زۆر درێژ ئەی گۆل!
دلی سافە، وتە^{۱۰۲} وا، گیانە، زوو باوەر دە کا شەونم
فریوی هەر هەوہەسیازی مه خو ئەی تازە گۆل، ئامان!
سبەینان ئارەزووی یاریکی دی و هاوسەر دە کا شەونم
دەماخی بەرزە گەرچی قەترەینکی نیو گۆلووکانە
شەو و رۆژ رۆو له رۆژ و مانگ و لای ئەختەر دە کا شەونم
ئەسیری رەنگ و بۆ نابن ئەوانە ی پاک و دل سافن
شەوانە تا بەیانی تاق و تەنیا سەر دە کا شەونم
له گۆلزاری که "کامیل" خونچەیی بیر و خەیاڵ ئەچنی
له سەر گۆل هەر شەرابی ساف و روح پەرورەر دە کا شەونم
بۆکان، ۱۳۴۹ ی هەتاوی
(لاپەرە ۲۵ ی چاپی ئەنیسی و ۱۱۲ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە که له هەردوو چاپدا وهك یه کن.
وهر گێپراوی غەزەلینکی فارسیی شاعیرینکی کوردی کرماشانییه، که عینوانی 'شبنم' ه.
من بهراوردی هەردوو شیعەرە که م کرد، ئەسلە فارسییه که ۷ و تەرجه مه کوردیه که ۶
فەردن. فەردی چوارەم و پینجەمی شیعەرە فارسییه که له دهقی کوردی جیاوازن و
یه کیان به گشتی تەرجه مه نه کراوه.

^{۱۰۰}. چاپی جەعفەر: له عومری کورتی خۆم

^{۱۰۱}. چاپی ئەنیسی: خووا

^{۱۰۲}. چاپی ئەنیسی: ووتە

غزه له فارسییه که هونراوهی نهر 'عهلی ئه شرف نهویه تی (په رته و) 'ناسراو به 'په رته و
کرماشانی 'یه و ئه وهش ده قه که یه تی:

شبنم

"ز عمر کوته خود شکوه تا سر میکند شبنم
لب خندان گل را دیده ی تر میکند شبنم
مگو با او خدارا، حرف عمر جاودان، ای گل!
دلش صاف است و این افسانه باور میکند شبنم
فریب هر هوسبازی مخور ای تازه گل زنهار!
سحرگاهان هوای یار دیگر میکند شبنم
متاع عشق و شیدایی صفای دیگری دارد
ز رشک اشک بلبل، خاک بر سر میکند شبنم
نمیگردند اسیر رنگ و بوی عاریت، پاکان
شبی را تا سحر در بوستان سر میکند شبنم
ز اشک عاشقان روی نکویانراست آفتها
که خورشید درخشان را مسخر میکند شبنم
در آن گلشن که 'پرتو' غنچه اندیشه میچیند،
به جام گل شراب روح پرور میکند شبنم"
(«کوچه باغی ها - سروده های پرتو کرمانشاهی؛ با مقدمه محمدعلی سلطانی؛ خط: فریبا مقصدی کرمانشاهی؛
نشر سها؛ تهران ۱۳۷۳ [۱۹۹۴]؛ ص. ۷۷).

هر وه ها، 'محمد قهرمان' شاعیریکی هاوچه رخی ئیرانی شیعریکی به و عینوان و
ناوه رو که و له سهر هه مان ئه و کیشه عهرووزییه، هه یه. من دلنیا نیم په رته و و قه هره مان
کامیان بو یه که م جار شیعه که یان گوتوو. محهمه د قه هره مان (۱۳۰۸ - ۱۳۹۲) له
سه رده می لاویه تی مندا ناوی زوری هه بوو. به داخه وه په رته ویش هه روا چهند سالی که
وه فاتی کردوو. ئه وهش شیعه که ی قه هره مان:

شبنم

"شب از آغوش گل، بالین و بستر می کند شبنم
سحرگاهان سفر با دیده تر می کند شبنم
نگاه گرم جانان بال پرواز است عاشق را
به سوی آسمان پرواز بی پر می کند شبنم"

اگر چون قطره اشکی، شب ز چشم آسمان افتد
 سحر از چشمه خورشید، سر بر می کند شبنم
 مرا از این دل ناکام شرم آید چو می بینم
 شبی تا صبح در آغوش گل، سر می کند شبنم
 جدایی سخت باشد آشنایان را ز یکدیگر
 وداع بوستان با دیده تر می کند شبنم
 نمی کاهد اگر از عمر عاشق، وصل گلرویان
 چرا از خنده گل، عمر کمتر می کند شبنم؟"
 محمد قهرمان، وەرگیراو له م مالپهړه:

<http://vidah.rozblog.com/post/433>

کارتیکه‌ری ده‌قی سه‌رچاوه له شیعره کوردیه‌که‌دا به‌رچاوه. بۆ نمونه، میسراعی
 یه‌که‌می فەردی یه‌که‌م ته‌عیری 'تا سەر ده‌کا' هاتوو که ته‌واو فارسییه و اتاکه‌ی
 به‌کوردی ده‌بیته: هه‌رکاتی چاوم له عومری کورتی خۆی ده‌ست ده‌کات به‌گله‌یی
 کردن.....هه‌روه‌ها میسراعی دووهم له فەردی پینجهم که تیندا ده‌لێ "تاق و ته‌نیا
 سه‌رده‌کا" و ئەو سەر کردنه، واته ژیان به‌سه‌ربردن و کیشانی باری ژیان به‌شوین
 خۆدا و ته‌حه‌مول کردنی ژیانی ناخۆش، ته‌عیریکی ته‌واو فارسییه و له‌کوردیدا
 واهه‌یه نه‌بیریت. هه‌مان 'سه‌رکردن' له شیعری محمد قهرمانیش دا به‌رچاوه ده‌که‌ویت.
 میسراعی دووهمی دوایین فەردیش ئەو مۆرکه فارسییه‌ی به‌سه‌روه‌وه ده‌بیریت. به
 هه‌مان شیوه، وشه‌ی 'گله‌'ی فارسی له‌جیاتی 'گله‌یی' کوردی دانراوه.
 یاریکی دی و هاوسه‌ر: واته یار و هاوسه‌ریکی دی.

گولووک: خونچه‌ی گول

له‌ کۆتاییدا، بۆ ناساندنی زیاتری نهمر په‌رته‌و کرماشانی ئەوه‌شی لێ زیاد بکه‌م که
 زوربه‌ی ئیمه‌ شیعری ته‌نز و له‌به‌ردلانی 'ئه‌رمه‌نی' مان خویندۆته‌وه یان به‌گۆرانی
 گویمان لێ بووه. ئەوه به‌شیککی شیعره‌که‌یه له‌په‌راوێژدا: ۱۰۳

^{۱۰۳} "ئاواره‌که‌ی بیچاره‌که‌ی بیخانیانم ئه‌رمه‌نی!

مالت نيزانم ها له‌ کوو، روح و ره‌وانم ئه‌رمه‌نی!

شیرین زوانم ئه‌رمه‌نی! ده‌ردت وه‌گیانم ئه‌رمه‌نی!....
 ده‌ر واکه، زووکه، په‌رته‌وه، میهمانه‌که‌ی ئاخ‌ر شه‌وه،

یه‌ی شیشه‌ له‌و به‌دمه‌سه‌سه‌وه پرکه، بزانی ئه‌رمه‌نی!"

ئەوه‌ش گۆرانییه‌که‌ له‌سه‌ر شیعری ئه‌رمه‌نی به‌ ده‌نگی نهمر حه‌مید حه‌میدی گۆرانی بیژی کرماشانی له‌ سه‌ر
 یوتیوب:

<https://www.youtube.com/watch?v=6u4GzGFFcAg>

۱۳۸ / شیعری سالانی ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۹

به‌حری عه‌رووزی شی‌عه‌که
ه‌زج م‌ثمن سالم: م‌فاعیلن م‌فاعیلن م‌فاعیلن

هیوادارم ناوه‌یتانی گه‌لی برای ئه‌رمه‌نیمان له‌و شی‌عه‌دا نه‌بیته ه‌وی سه‌ره‌لدانی ئه‌و پرسه‌که گوايه سووکا‌یه‌تیه‌کیان پ‌یکرابیت. به‌پ‌یچه‌وانه، ئه‌وه به‌یاننامه‌یه‌کی گه‌ل‌یک به‌ه‌تزه د‌ژ به‌ده‌سه‌لانداریه‌تی مه‌لاکان له‌ ئیران و به‌ربه‌ست کردنی نازادی خه‌ل‌ک ب‌ؤ خواردنه‌وه‌ی مه‌شرووب. له‌ ئیرانی مه‌لاکاندا ته‌نیا مه‌سیحی و جووله‌که ده‌توانن له‌ مالی خ‌ویاندا مه‌شرووب دروست ب‌که‌ن و بیخ‌ونه‌وه. شاعیر له‌م شی‌عه‌دا ده‌چ‌یته به‌رده‌رگای م‌ال‌ه ئه‌رمه‌نیه‌ک و ده‌ل‌ی "ئه‌وزاع خراوه" و ه‌یچم ده‌ست ناکه‌و‌یت به‌ل‌کوو ئیوه فریام ب‌که‌ون و قوم‌یکم ب‌ده‌نی!

شيعرى سالانى ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳

پيرست: باى واده، گيانه كه م!، زستان، مافى خوم، حسره تى دل، له ده ركى مه يكه ده، بهورى به يان، خهت وخال، دانه خوره، به فرى به ران، له بهرچاوان ده كه وم، ده واى دلى زارم، مافى گهل، باسى سهر، مه نجه لى دل، سوزى دهروون، ئاخ وسكالا، پارانه وهو، زياره تى سهروهه، ئيماميش ديتن، رپوزى ههستان، سه فرى هسته م، دوعاى رپوزان، ئازاره كه م، چاوه كانم، كاروانى نه مان، مه فهرموو من نه ماوم، خه لوه تخانه ي عيززهت، توره ههنگاوى منه، شه معى كاميل.

باي واده

ئەي شىنەي خۇشى بەھار، باي وادە، ھەر تۆي شارەزا
بۆ كەژ و كۆسار و دەشت و لوونكەيى بەرزى چيا^{۱۰۴}
چاۋەپى بووم زوو نەھاتى، بۆ نەھاتىم بوو مەگەر؟
لارەمل بووم وەك وەنەوشە، ئاخىرى ئەستۆم شكا^{۱۰۵}
چاۋى خۆم ھىندە پىيوو من لە پىگاي ھاتنت
ھەر وەكوو نىرگس لە باغ و گولشەنا چاوم پوا^{۱۰۶}
گيانەكەم! چابوو كە ھاتى، وەك ھەناسەي من نەبووي
ساردوسى، بى خىر و بى قازانچ و ئامانچ و سەفا
وا شوكور ئەورپو شىنەت ھات و گەشاۋە مېرغوزار
داغدارە بەفر و لىي قەوما، ھەرەس پىشتى شكا^{۱۰۷}
ئەي نەسىمى بەر بەيانانت وشەي ژىنى نوي!
ئەي كزەي خۇشت ھەكىمى حازىقى دەرد و بەلا
بۆ گول و گولزار و باغ و چىمەن و دەشتى ولات
تۆي دەبەخشى دىمەن و تۆي ماىيەي نەشونوما
دارى گول، سەرو و چنار و لالەزار و نارەوون

^{۱۰۴} . چاپى ئەنىسى: چيا

^{۱۰۵} . لە چاپى ئەنىسىدا نىشانەي پىرسار لە كۆتايى ھەردوو مىسراعى فەردەكە دائراۋە و لام وايە دووھەمىيان ھەلەي چاپ بىت، دەنا پىتويستىيەكى بۆ نىيە.

^{۱۰۶} . چاپى ئەنىسى: رووا

^{۱۰۷} . مىسراەكە سىچ كىردارى تىدا گونجاۋە و بەو ھىسابە دەك كى سىچ عىبارەت بىت: "داغدارە، لىي قەوما و پىشتى شكا". بەلام بەركارەكان تەنيا دوانن: بەفر و ھەرەس. كەوابوو دەيىچ دوو لەو كىردارانە بگەرپىنەوۋە بۆ بەفر يان ھەرەس. چاپى جەغفەر بەم شىۋەيەي نووسىۋە: "لىي قەوما ھەرەس، پىشتى شكا". من شىۋازى ئەنىسىم پەچاۋ كىرد كە دوو كىردارى بۆ بەفر گرتتە بەرچاۋ: "داغدارە بەفر و لىي قەوما"، دەلىي ئەو شىۋازەم پى پەوانتر و بۆ قەسەي ئاسايى كوردى، لەبارتەرە؛ دەنا ھىچ ھۆكارىكى دىكەم بۆي نىيە.

رېځ له خوښیې تۆ ئهوا كه وتوونه هه لپه رځې و سه ما^{۱۰۸}
لاله و نه سرین و گول، سونبول، وهنوشه و یاسه مهن
نیرگس و شهوبۆ هه موو پر غونچه وو بهرگ و گه لا
كونده بوو خویندی له شاخ و بولبول و قومری له باخ
هه ریه کځ هاوار ئه كا: وا با، خه لات په خشان ئه كا
كانیاو تۆقین له بن بهرد و خرپش پر بوون له ئاو
میرگ و دهشت و دهر ژیاوه، بۆته یهك حه شر و حه لا
رېځ وه دهر كه وتن كوړ و كال، پیر و جوان
دهس له ناو دهستان، به هه لپه رځې ره قیق و ئاشنا
كهس نه ما ئه مرۆ له شار ودئ، هه موو چوونه ده رځ
هه ر 'ئیمامی' ما له مالئ، بڼ سه لا وو بڼ سه دا

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لا په ره و ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپی نه نیسی و ۶۶ و ۶۷ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره كه له هه ردوو چاپی نه نیسی و جه عفر دا "باي واده" یه كه له فهردی
یه كه می شیعره كه وه ر گیراوه.

ئه نیسی له به شی چامه كان (قه سیده كان) دا هیناویه تی و راسته قه سیده شه.
شیعریکی دیکه ی به هارییه یه له شیوه ی شیعری 'هات به هار' دایه. شاعیر لیره دا خۆی
وهك تامه زرۆیه کی دیتنی به هار پیشان ده دات كه ماوه یه کی زۆر سه رمای زستانی
چه شتوو و چاوه پروانی هاتنی به هار بووه، ئیستاش به هاتنی به هار وهك "گول و گولزار
و باغ و چیمه ن و دهشتی ولات" گه شاهه ته وه، به لام وهك به شیک له كه سایه تی هیدی
و هیمن و ته نیا و گو شه گیری خۆی، ده لئ هه موو كهس به هاتنی به هار له مال چوونه
ده ره وه و كهس له مالدا نه ما جگه له منی بڼ سه لا و سه دا كه له مالیدا ماومه ته وه.
شیعره كه ناوی زۆر گول و دار و بالنده ی تیدا تۆمار كراوه و له چند سه نعه تی
شیعری كه لك وه ر گیراوه، شوبه اندن و ئیستیعاره ته نیا دوانیانن:

شوبه اندنی لاره ملی و نه ستۆ شكایی خۆی بۆ نه هاتنی به هار، به وهنوشه و چاوی
سه ر رځگای به نیرگسینك كه له باغ و گولشه ندا ده پرویت یان سیفه تی سارد و سر ی به

^{۱۰۸}. هه ردوو چاپه كه وهك 'خوښی' یان تۆمار كردوو.

ههناسهى خۆى دان و جيناسى كاميل دروست كردن له وشهى 'نههاتى'، جارېك وهك
كردار بۆ نههاتنى بههار و جارېكيش وهك سيفهت بهواتاى چارهپهشى و بى بهختى
بهشېكن لهو صنعائى شيعرييهى وا كهلكيان لى وهرگيراوه.

شاعير له عهينى هيتاننى وشه و زاراوهى پهسهنى كوردى وهك شنه و كهژ و كۆسار و
چيا و ديمهن و ميترگ و ههرهس و كزه و ههلهپهركى و خهلات پهخشان و كور
وكال و خر و كانى تۆقين و...، بهرگر نهبووه له هاتنى وشهى عهرهبى و فارسى و
ئاويته كردنيان له گهله كورديهكان: قازانج، چهكىمى حازيق، نهشوونوما، لالهزار،
نارهوهن و پهفيع و ئاشنا و حهشر و سهلا و سهدا.

له دوو شوپى شيعره كه دا شاعير وشهى 'باغ' ي هيتاوه بهلام دواتر هه مان وشه ده كات
به باخ بۆ نهوهى قافيه كى ناوخۆبى يان جيناسيكي ناتهواوى واتاى له گهله شاخ دا
دروست بكات و 'دهلى بولبول و قومرى له باخ'.

شيعره كه په ديفى پيتى ههيه (بۆ پيتى ئهلف): شارهزا، چيا، شكا و... بهلام سهرواكان
سى چهشن:

/ه.../ وهك شارهزا، سهفا، بهلا، سهما، گهلا، ئهكا، ههلا و سهدا

/.../ وهك چيا، شكا(دوو جار)، روا و ئاشنا

/.../ وهك نوما

واتاى ههنديك له وشهكان:

چاوم روا، كاتيك واتاى دهبيت كه بزائين شاعير پيشتر چاوى خۆى به نيرگسى ناو باغ
شوبهاندوووه. كه و ابووه ده كرى چاوى ئه و يش برۆيت وهك چۆن نيرگس كه له باغ و
گولشه ندا ده برۆيت: "ههروه كووه نيرگس له باغ و گولشه نا، چاوم روا."

ههرهس، رنوو

مايه، هۆكار، سه بهب

خر، دۆل

به حرى عهرووزبى شيعره كه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

گیانه کهم

گیانه کهم! چت لی بکه م؟ داخت له دل بوته قهلات
باری خوی داوه به عه رزا مهینه ت و، شادی ههلات
تو ده زانی چم به سهر هات به وهه موو دهر دانه وه؟
مه نزلم کوئی ه؟ ده با عه رزت بکه م، شوین بی له لات:
یا گوزه رگه ی عاشقان، یا گیانه، مه نزلگه ی دلان
یا ده نا باخی گولان، یا خو چیا ی به رزی ولات
له و چوار جیگایه ره نگه شویتی من باش هه لگری
چه شنی که رویشکی، هه زاره م کرد له ترسی موشکیلات
یار نه گهر پرسی له کوئی ه 'کامیل' ی بیچاره که م؟^{۱۰۹}
پی بفرموو: که سنه کیل و به رده ره ق، بی حاسلات!

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لاپه ره و ۹۴ ی چاپی نه نیسی. و ۷۳ ی چاپی جه عفر)

شیره که له دیوانی چاپی جه عفر دا عینوانی 'گیانه کهم' ی پی دراوه. به لام پیموایه
عینوانی ناو چاپی نه نیسی (ناونیشان)، پر به پیستی ناوه روکی شیره که بیت.
نامه شیره کی ناو بنه ماله ی شاعیره، به گه لیک پر سیاری بی وه لامی خو پته ره وه!
له په راو پتری چاپی جه عفر دا هاتووه: "بو کاکي - حاجی سه یه محه ممه د نوورانی".
واته رووی شیره که له کاکیه تی به لام روون نییه نه و داخه ی کاکي که له دلی
شاعیر دا بوته قهلات. نامازه به چ روودا و یان بارودو خیکه. وینده چیت گرفتیکي ژیا نی
کاکي بیت که ئیمه پی نازانین.

^{۱۰۹}. چاپی نه نیسی: دباره گهر پرسی له کوئی ه...

هەر وەها نازانین "ئەو ھەموو دەردانە"ی خودی شاعیر کامانەن وا لە فەردی دوو ھەمدا لێیان دەدویت - دەردیکی زۆر کە گە یو ھەتە ئەنجامی رۆیشتن و کۆچ کردن (یان تەنانت خۆشاردنەو) ی شاعیر. پاشماوێ شیعەرە کە شەرحی دەرەنجامی ئەو دەردانەن. ئایا ئەو دەردانە ھەمان خەفەتی گێر و گرتەکانی کاکێ شاعیرن یان شتیکی شەخسی و تاییبەت بە خۆین؟ من وا ھەست دەکەم و لە شیعەرە کە دا وای دەبینم کە ئەو دەردە دارییە خۆیشی ئەنجامی گێرە و کیشەکانی کاکێ بن.

لە شیعەرە کە وا دەردە کە ویت کاکێ ئاوات، سەید محەممەدی نووران - کە شاعیریکی خۆش مرخیش بوو، بە شیعەر یان بە نامە ی بەخشان ھەوایی ئەوی پرسیت و گووتیی ئەو کوی و بۆ دیار نی؟ ئەویش لە وەلامدا ئەم شیعەری بۆ ناردی.

شاعیر لە فەردی سێھەم و چوارەمدا ئادریس یان ناو و نیشانی خۆی بۆ کاکێ دەنووسیت و دەڵێ لەو چوار جینگایە لە یەکیاندا: گوزەرگە عاشقان، مەزلگە ی دلان، باخی گولان، یان چیا ی بەرز ی ولات.

کیشە ی شیعەرە کە فەردی مەقتەع واتە کۆتاییە کە یەتی. ئەنسی فەردە کە ی ئاوا تۆمار کردوو:

"دیارە گەر پرسی لە کوئیە کامیلی بیچارە کەم..."

پرسیاری دەست بەجی خویتریش ئەو دەیت: چ کە سیکە وا بۆ ھە یە پرسیت کامیلی بیچارە لە کوئیە؟ مخابن شیعەرە کە ئەو رۆون ناکاتەو و وەلامی پرسیارە کە نادائەو.

کاک جەغفەر و ھاوکارەکانی بۆ چارەسەری ئەو گرتە شیعەرە کە یان بەم شیوہ یە دەرھیناوە:

"یار ئەگەر پرسی لە کوئیە کامیلی بیچارە کەم..." و بە گوێرە ی ئەوان، ئەو کەسە ی وا بۆ ھە یە پرسیارە کە بکات، یاری شاعیرە. ئایا ئەو گۆرانکاریە شاعیر خۆی، دوا ی چاپی ئەنسی، لە شیعەرە کە یدا داوہ یان گۆرانە کە کاری کاک جەغفەرە؟ پرسیاریکی تر ئەو ھە یە یاری شاعیر بۆچی ھەوایی ئەو لە شیخی زەنبیل دە پرسیت؟ شیخ، براگەورە ی شاعیرە و لە نەریت و داب و شیوہ ی پە یو ھندی لە ناو بنەمالە یە کێ تایینی - شیخایە تیدا وا ھە یە ئەستەم بیت یاری ئاوات بچیتە لای شیخ و بلێ ئاوات لە کوئیە؟!

باری خۆی داوہ بە عەرز: واتە مەینەتی و نەھامەتی میوانمە و نارۆن، بەلام شادی و خۆشی ھەلاتوون و لام نەماون.

تۆ دەزانی: واھەيە ميسراعه که به شيوهی ئىخبارى (نەك پرسىارى) ش بخويترىتهوه و نيشانهى پرسىارى له بەردەم دانەنریت. ئەودەم دەبى ئاوا بخويترىتهوه: تۆ خۆت ئاگادارى و دەزانی بهو هەموو دەردانەوه چىم لى بەسەر هات. بەلام ئەگەر شاعیر خۆى وای نەنووسىیت، ئیمە بۆدەبى دەستی تێوەردەین.

مەنزەلم کوییه: دەکرى له درىژهى فەردى پىش خۆشیدا بخويترىتهوه و وهك ئەو به بى نيشانهى پرسىار، واتە تۆ خۆت دەزانی مەنزەلم کوییه. بەلام درىژهى ميسراعه که ئەو حالەتە هەندىك ئەستەم دەکات.

چم: چىم.

دەبا عەرزت بکەم شوین بى لەلات: با ئاگادار بى، با بزانی، با دیار بىت لە لات، با رپوون بى لە لای تۆ

یا گوزەرگەى: وشەى 'گیانە'، معترضەيە و وهك ناوئاخن بۆ پرکردنەوهى کىشى شیعەرە که دانراوه دەنا هیچ دەوریکى نییه و لە دۆخیکى ئاسایى و غەیرە شیعەیدا، عیبارەتە که دەبوايە بەم شیوهیە بنووسرايەت: یا گوزەرگەى عاشقان یا مەنزەلگەى دلان. شوین هەلگرتن: بە شویتدا چوون. زاراوہەبەکی راپوچانیشە بۆ تەمال هەلنان واتە دۆزینەوهى راپو.

هەزارە: هەزار ويەك لایى کەرويشك، هاتوچۆى کەرويشك لە سەر بەفر بۆ شویتە و نکه(هەنبانە بۆرینە).

شوین هەلگرتن و هەزارە کردن دوو کردارى دژ بەيەکن. يەكەمیان هەولى مرۆفە بۆ دۆزینەوهى راپو (لیرەدا کەرويشك) و دووهمیان هەولى کەرويشکە بۆ پووچەل کردنەوهى هەولى مرۆف.

کەس نەکیل و بەردەرەق و بى حاسلات: هەرسىکیان ئاوەلناون بۆ شویتى بى کەلک لە کشتوکالدا. شاعیر دەلێ من لەو سى شویتەى سەرەوه دەدۆزىمەوه، واتە لەهەرکویەك بى کارى بى حاسل و بى کەلک دەکەم و بەکورتى، کەسىکی دانیشتووى بى ئەرك و کارم و هیچم لە دەست نایەت (ئەوەش دەکرى زیاتر واتای کۆمەلایەتى و تەنانەت سیاسى هەبىت تا ئابوورى).

بەحرى عەرۆزى شیعەرە که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

زستان

زستانه، به فره، حه شره، ولات پر له ناله نال
دیوی سپی به قینه وه هات، بۆته پیره زال
هیند قورسه، هیند گرانه، هه لستانی حه سته مه
وهك مۆته كه^{۱۱۰} له سه سه و سینگمانه^{۱۱۱} مانگ و سال
سه سه سینگى گرتوین و هه ناسه نه ما به كه سه
كه وتووینه ژیر کلله وه، ده بزووینه وه به حال
ئینسان له ژوورئ ماونه وه، وهك كهوى قه فه سه
وهك مه یته پیره لۆكى^{۱۱۲} له عه رزا بین شه لال
ماوین؛ به لام چ مان؟ به خودا مه رگ خۆشتره
مه رگیکه نیوی ژینه، چ ژین؟ ژینی ترش و تال
بی بال نه ماوه گه ر ده ره تانی، ته نانه تیش
بالداره کان - فه قیره! - هه موو كه وتوون له بال!
هه ر پیکه نین بوو کاتی به هاران ده هاته گوی
هه ر زیره زیره ئیسته له سه رمان و زاله زال
کیژان به توپی کراسی له گه شت بوون و گول چینین
ئیتستی له خۆ وه کۆوه ده که ن سه ت سه و سیال
هیندم ته مه ن بیاه که ده مدی به چاوی خۆم
ئه و کاته خۆشه دینه وه سیسارک و پیره دال

^{۱۱۰}. له چاپی ئه نیسیدا وشه ی مۆته که به شیوه ی 'مۆته، که' نووسراوه که ئاشکرا به هه له ی تاییه.

^{۱۱۱}. چاپی جه عفه ر: سینگانه

^{۱۱۲}. چاپی ئه نیسی و جه عفه ر: پیره لۆکی

یادی به خیرئ^{۱۱۳} کاتی به هار و کزه ی شه مال
سهیران و شایی گرتنی لاوان و کیژوکال
چه ند شوخ و شهنگ و جوان و له به ردل ده چونه باغ
بهرز و بلند و دلبر و لیونال و چاوکه ژال
یادی به خیرئ ئه و ده مه قاسپه ی که وان ده هات
جوانیان ده پرشت نیره و می پیزه ورده خال
ئه و کاته، ئه و ده مانه که خیل ده چنه به نده نی
یادیان به خیرئ بییری و کابانی گه ورده مال
جی ژوان به تاله، داخو کوپ و کیژی نیشتمان
هیشتا له بیریانه؟ له دل دا ده کهن خه یال؟
داخوا دووباره دیته وه گویمان و دی به هار
دهنگی شوان و توورپه بی بلوپر له ههرد و یال؟
داخوا ده گهینه فه سلئی به هار و ده ژینه وه؟
وهك گیا و گول له ژیر زه وییا، دینه دهر منال؟
کاکي "ئیمامی" تو ته مه نت زوره، چه سته مه
بووژانه وهت به تاوی به هار، موشکیله و مه حال!

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۴۸ تا ۱۵۰ ی چاپی ئه نیسی و ۱۰۱ و ۱۰۲ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئه نیسی و جه عفره دا 'زستان' ه. ئاوات شیعریکی
دیکه شی هه به ناوی زستانه وه ههیه که له م چاپه دا ده که ویته بهرچاوی خوینهر.
گوندی قافلاوا و به گشتی ناوچه که هه مووی کوستان و سارده و ئه گه ر ئیستا نه ییت،
لای که م له سه رده می ژیانئ ئاواتدا زستانی پر له به فری هه بووه، به تاییه ت ئه و سالی
۱۳۵۰ یه ش که له ههردوو دیوانه چاپکراوه که دا ده ست نیشان کراوه، سالیکی گه لیک
سارد و سه هۆلبه ندان بوو له ناوچه که دا.^{۱۱۴} ریکه وتی گوترانی شیعره که له ههردوو

^{۱۱۳}. ههردوو چاپی ئه نیسی و جه عفر: یادی به خیرئ

^{۱۱۴}. دیاره له م سالانه ی دواییدا سروشتی کوردستانیش وهك به شی زوری جیهان گورپاوه و ئه و سه رماوسۆله
که متر ماوه.

ديواندا وەك يەكە: ۱۳۵۰ (۱۹۷۱ ز). ھەر بەگشتى، ئاوات شىعەرى دىكەشى بە ژانرى زىستان و وەرزەكانى سالەو گەلنىك زۆرن.

ئەم شىعەرى ئىرە قەسىدە يەكى 'شتائىي' گەلنىك سەر كەوتوۋە. شەرحى زىستانى ساردى سالىكى تايە تمان بۇ دەكات لە موكرىان و ناوچەى گەور كايە تى و گوندى قاقلاۋى شوپى ژيانى شاعىر. جگە لە شەرحى فىزىكىي ولانە كە و و شروڧەى سەخلە تىي ژيانى مرؤف و حەيوان و بالندە بە ھۆى ئەو سەرما وسۆلەو، كە فەزاي شەش فەردى يەكەمى قەسىدە كەى داگرتوۋە، بىرىي شاعىر بۇ جوانى و پاراۋەيى سروسشى ولات لە سالانى رابردووش دەگەرپىتەو، كاتى كە شەختە و سەرماى وا لە ئارادا نەدەبوو، سەرەتاي بەھار پەيدا دەبوو و كىژ و لاو دەچوونە گەشت و گول چىن و شايى و دەستى سەمايان دەگرت. شاعىر بەو گۆرپىنى فەزايە، لە سارد و سې و تارىكىيەوە خوئىتەر دەباتە دنيايە كى خەياللاۋى و پر لە خوڧى و شادى، واھىيە ھەر ئەوۋەش بوويىتە ھۆكارنىك بۇ سەر كەوتوۋىي شىعەرە كە. بەدلئايى ئەگەر ئەو مېچ و مۆمى و دلئەنگىيە لە ھەموو فەردە كاندا درپژەى بكىشايە، واھەبوو خوئىتەر زەوقى زۆرى لە خوئىتەنەوۋى نەبوايە، يان لانىكەم بە رادەى ئىستا لايەنگرى پەيدا نە كرادەى.

شوپى وەرچەرخان لە فەزاي يەكەمەوۋە بۇ دوو ھەم، فەردى حەوتەم و پاشان ھەشتەمە. ئەو دوو فەردە ئالڧەى پەيوەندىدەرى ئەو دوو فەزا ناتەبايەن. وەرچەرخانە كە گەلنىك مامۆستايانە كراۋە بە شىۋە يەكە كە ھاتەنەدەر لەو سەما وسۆلە و خۆ خزانندە ناو گەرمى و خوڧى و سەمىمىيە تى فەردە كانى دوايى، خوئىتەر تووشى ياو وتاۋ و لەرزىن ناكات. ئەو فەزا شاد و دلخۆشكەرەوۋە يە تا فەردىك پىش كۆتايى شىعەرە كە درپژە پەيدا دەكات بەلام لە فەردى مەقتەعدا كە

شاعىر دەپەوئىت بە رەسمى كۆن، ناۋى خۆى بخاتە ناۋ شىعەرە كەوۋە، ھاۋرپى لەگەل ناۋى خۆى، خەفەت و دلئەنگى و بى ھىوايىش دەژبە نىتەوۋە، ئەو شى كاتىكە كە خۆى لە خەلكى دىكە و گيا و گزى سەحرا جيا دەكاتەوۋە و دەلئى گەرچى ھىوادارم ئەوان سەرلەنوئى بژىنەوۋە و بگەرپىتەوۋە سەر ژيانى ئاسايى، بەلام تۆى ئىمامى مەحال و نەگونجاۋە ئەو بەختەت ھەبىت كە بتوانى جارنىكى دىكە بەھار بىنىيەوۋە. ئىتر ئەوۋە ئاۋاتە و كەسايە تىيە ھىمەن و لەسەر خۆ بەلام كەم ھىوا و خۆ بەكەمزانە كەى! ئەو رۆحىيەتە لىرەدا بىچمى بى ھىوايى و خۆ جيا كەردنەوۋە لە ژيانى ئاسايى رۆژانەى خەلك بەخۆيەوۋە دەگرت و لە ئەنجامدا ئەو ھىوايەى بۇ نامىنىت كە بە شىۋە يەكى سروسشى،

ھەمووان لە سارد و سەرمايە کى وا ئەستەمدا ھەيانە و بە ئاواتى ھاتنى بەھار و ژيانەوھى سەرلەنوئى، لە بەرانبەر سەرما و سۆلدا خۆ رادەگرن.

"شتائىھى" و لە ئەدەبى کوردیدا کەم نىيە. واھەيە نموونەى زۆر سەرکەوتوو، ئەو قەسىدە ٨٧ فەردىيەى نەمر سەيفولقوزاتى قازى بىت کە تىيدا باسى زستانى ساردى سالى ١٣١٢ى ھەتاوى دەکات^{١١٥}:

"عەزىز! ئارەزووت زۆرى بۆ ھىنام

فەرمىسکەم سوور بوو، زەردى پرووى لىنام..."

سەيفىش لە شىعرە کەيدا فەزاي دلئەنگى زستان دوو جار دەگۆرپت، فەردى ٣١ تا ٤٠ و ٤٩ تا ٥٢ بەلام ديسان

دەگەرپتەوھە سەرباسى سەرما و ئەنجامە کۆمەلايەتى و ئابوورىيەکانى، ئىنجا سىياسەت و دۆخى کورد تىکەلاوى مەسەلە کە دەکات.

واتاى ھەندىک وشە (بە يارمەتى ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەژار):

بەفر و حەشر: جىناسىکى ناتەواويان لى دروست کراوھ. حەشر ئىھامى تىدايە، واتە جگە لە واتاى نزيكى رۆژى مەحشر، بە جىگای چرۆپرىش دەگوترىت، لىرەدا بە واتاى سەرماى زۆر وزەوونە.

پىرەزال: پىرېژنى گەلئىک بەتەمەن. سىفەتى زال بە ژنى پىر بۆيە دەدرىت کە تووکى سەرى سىپىيە، شتىک وەك زالى باوکى رۆستەم کە بە گۆپرەى شانامەى فىردەوسى، بە تووکى سىپىيەوھە لەدايک بوو. دىوى سىپى و زال و پىرە زال نامازەيان بۆ حىکايەتى کۆنى کورد و ئىراني بە تايبەت شانامەى فىردەوسى تىدايە. پىرەزال لە ئەدەبى ئىراندا سىفەتتیکە بۆ دونيا کە بە بىج ئىمە ھەبووھە دەشىت.

مۆتەکە: ئال و شەوھە، خەونى ناخۆش کە تىيدا کەسى خەون دىتوو تووشى ھەناسە سواری دىت؛ کابوس.

لەسەر سەر و سىنگمانە: چاپى جەعفەر وەك 'سىنگانە' ى تۆمار کردووھە کە لەبارى واتاوھە ھىچ کىشەيە کى نىيە. من تەنيا بەھۆى ئەو راستىيەوھە کە شاعىر لە فەردەکانى دواترىشدا قسە لە ئىمە و خۆمان دەکات و دەلئى: 'سەر سىنگى گرتووين' يان 'ماوين' يان 'دینەوھە گويمان' يان 'دەگەينەوھە فەسلى بەھار' پىتم باشتەر بوو جىناوى 'مان' کە لە

^{١١٥} . ١٩٣٤ ى زاينى

دەقى چاپى ئەنئىنىشىدا ھەيە، رەچاۋ بىكەم. بە بۇچونى من ئەۋە يە كدەستىر و پەيۋەندى مەنتىقى لە گەل چەند فەردى دواى خۇشى زياترە. ئە گەر وەك 'سەر وسىنگانە' بخوتىرتەۋە جياۋازىيە كى ئەۋتو دروست نايىت، واتاكەى دەبىتە ئەۋەى لە سەر سەر وسىنگى خەلكە. لە سەر سەر و سىنگ مۇسىقاي پىتى /س/ ى تىدا زەنگ دەداتەۋە.

كلىلە: پۈنۈ

ئىنسان لە ژوورئ ماۋنەۋە وەك كەۋى قەفەس: بۇ پىك و پىك بوۋى كىشى ئەم فەردە، دەبى لە خوتىندەۋەى وشەى 'ماۋنەۋە' دا پىتى ئەلف ھەندىك درىژ بىكەتەۋە. دەنا بە ئەلفى كورتەۋە پىۋىست دەكات شىۋازىكى دىكە بە مىسراەكە بدرىت، بۇ نمونە بگوتىت: 'ئىنسان لە ژوورئ ماۋنەۋە ھەروەك كەۋى قەفەس!'

پىرەلۇك: دارى گەندەل و رزىو. بە بۇچونى من، لە جياتى 'پىرەلۇكى' دەبى بنووسرىت "پىرەلۇكى لەعەززا بىن شەمال" لەبەر ئەۋەى كردارەكە كۆيە و لە گەل بەر كىدارى پىرەلۇكى، كە تاكە، نايەتەۋە.

شەلال: لىرەدا بە واتاى كەۋتوۋ و درىژ بوۋى سەر زەۋىيە.

زىرەزىر و زالەزال: يەكەمىان قىژە ۋەھرايە؛ دوۋەمىشان دەنگ و ھەراى زۇر. لە بارى سەناعاتى شىعەرىيەۋە، يارى كردنە بە مۇسىقاي پىتى /ز/ و جوانىش دەرھاتوۋە بەتايىت كە شىۋەيەك لە جىناسىشان تىدا دەبىنرىت.

سپ وسىيال: شىرە و پىرە، كۈنە پەپۇ، جل و بەرگى نەك زۇر تازە و جوان.

سىسارك: مەلىكى مردارخۆرە، سىساركە كەچەلەشى پىدە گوتىت.

دال: خەرتەل. كاتى لە گەل قەل دىت - قەل ودال، واتاى گىشتى بالندەشى ھەيە.

يادى بەخىرئ: ئەم عىبارەتە لە سى شىۋى شىعەرەكەدا ھاتوۋە و لە ھەردوۋ دىۋانە چاپىيەكەدا وەك يەك نووسراۋە. ئەۋەى لەناۋ خەلكدا موستەلەح بىت، دە گوتىت: يادى بەخىر بى! بەلام ئەۋە شاعىرە و دەر تۋانىت لە شىعەردا شىۋاز و بىچمى نوى بداتە وشە و تەننات عىبارەت و رىستەش.

چاۋكەژال: چاۋكال، چاۋى وەك چاۋى ناسك (بزنە كىۋى).

بەندەن: چىا، كەژ و كىۋ

بىرى: مەردۇش، دۆشەرى ئازەل

كابان: ژنى ئاگادارى مال، كەبىانوۋ

گه وره مال: خانه دان

جی ژوان: شویتی دست نیشانکراو بۆ پیک گه یشتنی دوو دلدار. به عادهت له کومه لگای نه ریتیدا په نا و په سیو و شویتنیکی دوور له چاوی خه لکه، که زۆر جار له کاتی شه ودا ده چنه شویته که.

هیشتا له بیر یانه؟ شاعیر ده لێ زستانه که نه وهنده درپژ و نه سته م و ناخۆش بووه، تۆبلیی کهس خۆشیی سالانی رابردووی له بیر ماییت و به خه یالیدا بیت؟ داخوا: ئایا، گه لۆ

تووړه: فوو کردن به ئامرازیکی مؤسیقا وهک بلویر و شمشالدا.

یال: شانی چیا

حه سته مه: نه سته مه

به حری عهرووزیی شیعه که،

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

مافی خۆمه

مافی خۆمه، لیمگه پین با ههروهها بینچاره بم^{۱۱۶}
مهخسه ره‌ی دۆم و دوراجی ئەم سەر و ئەو خواره بم
با، وه‌کوو کوپیر و شەل و نوپسان و بێ ماوه و هه‌زار^{۱۱۷}
تا‌کوو دهمرم چاوه‌پپی ئیحسان و پوول و پاره بم
به‌و هه‌موو باری گونا‌هه، بوو جده‌و پشتم، خودا!
تاوه‌کوو که‌ی ده‌ست له‌ ئەستۆی پیسی ئەو کرداره بم؟
که‌ی خه‌به‌ردارم ده‌که‌ی یا ره‌ب به‌ زه‌نگی مه‌رحمه‌ت؟
با به‌س ئاخ‌ر مو‌بته‌لای ئەو شو‌پته، ئەو ئا‌کاره بم
به‌م هه‌موو ته‌بعه‌ ره‌وانه، به‌و هه‌موو هۆنراوه‌وه
چا‌که نه‌بمه شوهره‌یی ئافاق و هه‌ر ئاواره بم^{۱۱۸}
عاقلی و ژیری و زرنگی ئیسته‌ بێ‌مۆدن له‌ لام
باشه‌ وه‌ک مه‌جنوونی سه‌رگه‌ردان و ویل، په‌تیاره بم
مه‌مکه‌نه به‌رموور له‌ به‌رچاوان به‌ ده‌نگ و باسه‌وه
با وه‌پشت گو‌یم خه‌ن جوا‌نان، لیم‌گه‌پین با گواره بم
نه‌چمه سه‌ر چاو وه‌ک برۆ، وا چا‌که من بۆ ماوه‌یه‌ک
هه‌روه‌کوو ریشیکی بێ‌ئیش، جوا‌نه هه‌ر له‌و خواره بم
شه‌رته‌ رازی عیشقی خۆم هه‌ر هه‌لگرم تا مردنم
با له‌ قه‌بریش دا ئەمن سندووقی ئەو ئەس‌راره بم^{۱۱۹}

^{۱۱۶} . هه‌ردوو اپی ئەنیسی و جه‌غه‌ر: هه‌روه‌ها

^{۱۱۷} . چاپی جه‌غه‌ر: بێ چاره و هه‌زار

^{۱۱۸} . چاپی جه‌غه‌ر: ئافاق، هه‌ر ئاواره بم

^{۱۱۹} . چاپی ئەنیسی: ئەس‌راره بم

تۆ که گۆت بردۆته دەر "کامیل" له گولزاری ئەدەب!
حهفته فەرمووی: هەر ئەمن با شیتی ئەو گولزارە بم

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی هەتاوی

(لاپەرە ۱۵ و ۱۶ ی چاپی ئەنێسی و ۱۱۰ و ۱۱۱ ی دیوانی چاپی جەعفەر)

عینوان له هەردوو چاپە کەدا وهك یه که و شوین و ریکهوتی گوترانی شیعره که واته
۱۳۵۰ ی هەتاوی و ۱۹۷۱ ی زایینی، له چاپی جەعفەر وەرگیراوه؛ چاپی ئەنێسی
ئاماژە ی پێنە کردوون.

لام وایه کاریکی بهجی دهبیت ئەگەر ئەو شیعراهی وا ئاوات له زهنبیل، قافلاوا،
گەردیگلان و بۆکان و سهقزی گوتوون لیک جیا بکریتهوه بۆ ئەوهی بزانییت گۆرانی
شوین چ کاریکیهیه کی لهسەر ژیان و شیعره کانی بووه یان به پێچهوانه، چ
بارودۆخیکی ژیان مەجبووری کردوو شوین بگۆریت.

ئەوهش غەزەلیکی دیکه له جوملهی ئەو شیعراهی ئاواته که تیندا خۆبه که مزانی و
ههست به گوناھاری بهروونی دەرده که ویت - رۆحیه تیک که تایبه تمهندی بهرچاوی
که سایه تی ئاواته. بهلام ئەوهی نااسایی بیت ئەو خالەیه که چهند جار له چهند شویتی
شیعره که، بهخۆیدا ههله لیت - کاریک که که متر کردوو به تی و که متریش له
دیوانه کهیدا رهنگی داوه تهوه: "به م هه موو تهبعی رهوانه، بهو هه موو هونراوه به..." و "تۆ
که گۆت بردۆته دەر کامیل له گولزاری ئەدەب" و ئەو شویتە ی وا باس له عاقلی و
زرنگی ده کات و به کینایه خۆی به خاوه نیان ده زانییت. پرسیار ئەوهیه چی وای له
شاعیر کردوو ههستی ئەوتۆی تیندا سه ره له بدات و به پێچهوانه ی عادهت، بهخۆیدا
هه لیت؟

دۆم و دوراجی: ناون بۆ دوو هۆزی کوردی نا نیشته جی.

فەردی یه که می شیعره که بیگومان روانیتیکی نه ری یه سه بارهت بهو دوو هۆزه کورده
و دیاره هه رچه شنه روانیتیکی ئەوتۆ و دەرپرینی ئاشکرای بۆچونه که، هه له یه کی
فیکریه و دژ به یاسا جیهانیه کان بۆ پارێزراو بوونی که رامه تی مرۆف ده وه ستیت.
به داخه وه فەرهنگی نه ریتی کورد گه لیک لهو با به تانه ی تیندایه که شوپیان دانا وه ته
سه ر شاعیره کانی شمان و وای لیکردوون دژ به ئاینی گاور و جوو و ئیزه دی و
کاکه یی یان ره گه ز و زمانانی جیاوازی گهلانی دراوسێ یاخود ره ش پستان و...

هەلۆیست بگرن، کە ئەو رۆحە بە تاییەت لە وەرگێڕانی شیعەرە کوردییەکان بۆ سەر زمانانی دیکەدا درەدەکهوێت و نەك هەر بایەخ بە شیعەر و ئەدەبی کوردی نابەخشن، بەلکوو بە داخەو دەبنە هۆی دژایەتی و رقبەرایەتی ناپۆیست لە گەل گەلانی دیکە، یان بەشینک لە گەلە کە ی خۆمان^{۱۲۰}. هێوادارم ئەو هەلۆیستە هەلە و ناپۆیستانە چیتەر لە شاعیر و هونەرمەندەکانمان سەرھەلنەدەن.

با، وەکوو کوێر و شەل و نوقسان .. ئەووش هەر رۆانینیکی هەلە یە بەو کەسانەدا کە کەمئەندامیان هەبە. دیارە شاعیر دەست نیشانی کیشە یەکی کۆمەلایەتی ناو کۆمەلگا کەمانی کردوووە کە هەرچەشنە ناتەواوییەکی لەش واهە یە خاوەنە کە ی لە ئیش و کار دوور بخاتەووە و کەس کاریان پێ نەسپێرێت، لە ئەنجامدا چاوەروان بن خەلک خێر و خیراتیان پێ بکات. لە ولاتانی پێشکەوتوو ی ئەمڕۆ، حکوومەت ئەرکی خۆی لە بەرانبەر ئەو کەسانەدا بەجێ دەگەییئت و یارمەتیان دەدات بتوانن بچنە سەر ئیش و کاریک کە توانای بەرپۆهبردنیان هەبە و لە ئەنجامدا مەجبور نابن دەست بۆ خێر و ئیحسانی خەلک درێژ بکەن. ناوهرۆکی فەردی یە کەم و دووهمی غەزەلە کە ئەو مەسەلە یە.

شاعیر لە فەردی سیهەم و چوارەمدا رۆو لە خودا دەکات و دەچیتەووە سەر ئەو باسە ی کە دەیان جار لە شیعەرەکانیدا دوویات بوۆتەووە: من گوناھبارم و چاوەروانی مەرحەمەتی تۆم خودایە!

بەلام بەرگۆی قسەکانی لە فەردی پینجەم بەدواوە تا کۆتایی، خەلک و خویتەری شیعەرەکانیەتی نەك خودا. بەوان، واتە بە خویتەری شیعەرەکانی دەلێ سەیر کەن چەندە تەبعی شیعیریم رەوانە و چەندە هۆنراوەم زۆرن بەلام لە گەل ئەو شەدا لیمگەرپین با ناو دەرنەکەم و بە ئاوارەیی بژیم. هەر وەها گلەیی دەکات و دەلێ ئیستا لەم سەردەمەدا عاقلی و ژیری و زرينگی لای خەلک پەسند نییە، جا باش وایە منیش دەست لەو سیفە تانە [کە خاوەنیانم]، هەلبگرم و وەك مەجنون، وێل و پەتیارە بم.

پەتیارە: کەسی شیتۆکە و سەرسەری.

بەرموور: ملوانکە ی لە مووروو دروستکراو.

^{۱۲۰} بۆ نموونە، شیعیریکە وا شینخ رەزای تالەبانی سەبارەت بە کاکەییەکانی گوتوووە و هەر سەرتاپای بوختان و هەلبەستراوە.

شاعیر له نیوان بهرموور و گواره دا سهنه تی مطابقه ی دروست کردوو و ده لئی با وهك بهرموور نهم كه له سهر سینگك و بهرۆك و له بهر چاوان دهووستیت، بهلكوو وهك گواره بم كه زولف دایده پۆشیت و كه متر دهینریت.

ههمان كار له گه ل برۆ و ریش كراوه كه یه كیان له لای سهرووی دهم و چاو داده نیشیت و نهویتریان لای خواره وه. جا ده لئی باش وایه له سهر چاوی ئیوه دانه نیشم بهلكوو وهك ریش له لای خواره وهی دهم و چاوتان بم. ریشی بی ئیش تهركیسیکی جوانه و له ریش و ئیش جیناسی ناتهواو دروست كراوه.

سندووقی ئه سرار واته كه سینك كه قسه نادر كینیت و رازی نهینیی خه لك لای خوی ده پاریت. دياره وشه ی ئه سراری عه ره بی ده بی به /پ/ ی قه له و بنووسریت به لام له بهر ئه وهی ره دینی شیعره كه له هه موو فهرده كانیدا "اره بم" ه، لیره شدا باش وایه نه زمه كه تيك نه دریت و به شیوه ی 'ئه سراره' بنووسریت. منیش بهو بۆنه یه وه ره چاوی چاپی جه عفرم كرد. چاپی ئه نیسی وهك 'ئه سراره' ی تۆمار كردوه، كه به ئه گه ری زۆر له بنه ره تیشدا هه ر وا بووه.

گۆ بردنه دهر له مه یدان: سه ركه وتوو بوونه له كاردا؛ شاعیر گوتوو یه تی گۆ بردنه دهر له گولزاری ئه ده ب، واته گولزاری ئه ده بی وهك مه یدان بینیه، كه تهركیسیکی تازه یه. حه قته فهرمووی: مافی خۆته وا بفهرمووی.

به حری عهرووزی شیعره كه،

رمل مشمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

حەسرەتی دڵ

لە ئێش و حەسرەتی دڵ وەختە بمرم
پەر و بال، پەنگە بەم پۆزانە، بگرم
لە هەر جێ دادەنیشم چۆل و هۆلە
مەگەر کوندم، کە وا وێرانە قەسرم؟^{۱۱۱}
لە نیو کۆپى ئەدییان ئەفسەحى بووم
کە چى ئیستا کە وا بى نەزم و نەسرم
وہ کوو کەرویشکی لانە و خوارم، ئەمما
لە پێش چاوان بەلان وەك شیر و بەبرم
بە حیلە و فیل و نەیرەنگ بووم، ئەوێستى
چ بەستەزمان و بى ئەفسوون و مەکرم!
پەئىسى خێلى بى چارانە "کامیل"
ئەنسى میحنەت و ئەندووہ و فەقرم
شو کور زەیقەت ھو جومى کردە لای من
حەدسى ئەحمەدە "ئەلفەقرو فەخر"
مەلین بى ھیممەتە؛ ریشەم لە بن ھات
زەعیفە تاقەتم، بى تینە سەبرم
بەلای لى دا ژيانى وا بەزیللەت
چ تال و توونە، چاوم، عومرى خدرم!
بە زیندوووى بە کارى من نەھاتن
پەفیانم، مەگەر بمتینە قەبرم!

^{۱۱۱} چاپى جەعفەر: وێرانە قەبرم

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئه نیسیدا "بهسته زمان"ه. سالی گوترانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا نییه.

شاعیر له شیعره که دا هه مان ئه و بئ هیواییه درده خات که له زور شیعی دیکه شیدا دوو پاتی کردۆته وه: ئیش و حهسرهت له دلمدایه، کوندم و ویرانه نشینم، بئ نه زم و نه سرم، لانه و خوارم، ره ئیسی خیلی بیچارانم، فه قیرم، ریشمه له بن هات و....

له عهینی کاتدا چاویکی له رابردووی خۆیه تی و یادی به خیری ده کات: ئه فسهح بووم و ئیستا بئ نه زم و نه سرم؛ به حیل و فیل و نیرهنگ بووم و ئیستا بهسته زمانم.

په روباڵ رهنگه بهم رۆژانه بگرم: به هۆی ئیش و حهسرهتی دلوه، واهیه ئه م رۆژانه په روباڵ بگرم!

په روباڵ گرتن: غه زه ب لیگیران و بیچاره یی.

ویرانه قه سر: قه سری کاول و ویران؛ نامازه به و باوه ره خورافییه ی که له نیوگه لانی ناوچه ی ئیمه دا باوه و ده گوتریت کوند ته نیا له سه ر ویرانه داده نیشت، ته نانه ت ئه گه ر شویته که ئاوه دانیش بیت دوا ی نیشتی ئه و ویران ده بیت. چاپی جه عفره وه 'ویرانه قه برم' ی تومار کردوه که واتای پیویست ناداته وه و لام وایه ده بی هه له ی چاپ بیت، مه گه ر 'ویرانه قه بری' ش له سه ر زمانی خه لک بیت و من ئاگاداری نه بم.

ئه فسهحی بووم: ره وان بیژترین که سی ناو کۆری ئه دیان بووم و ئیستا شیعر و په خشانم نه ماوه.

لانه و خوار: پیچه وانیه ی 'لانه و بان'. مالی لای خواره وه ی چیا. نامازه به به وه ی که رویشک دهستی له لاقه کانی کورتره و باش ده توائت سه ره و ژوور له ده ست راوچی رابکات به لام له هه لاتنی سه ره و خوار زور چی نییه و ناتوانی به هاسانی خۆ بگه یینیه لانی خۆی و تانجیش زووتر ده یگرن. که رویشکی لانه و خوار: که رویشکی که که وتۆته لاوازیی و له ده ست تانجیی راوچی به ره و خوار هه لدیت. شاعیر ده لئ من له بهر چاوی خه لک، وه ک شیر و به بری ئازا ده نویتم، به لام له راستیدا واش نیم!

شاعیر له ره ئیسی و ئه نیسی جیناسی ناته و اوی دروست کراوه.

ئه ندووه: خه م

زه یقه ت: 'ضیقه' ی عه ره بی: ته نگه ی و ته نگه دهستی و نا په حه تی له ژیان

نەپرەنگ: نېرەنگى فارسى، فىل

ئەويستى: ئىستا

حەدىسى ئەحمەدە: ئەحمەد: يەك لە ناوہ كانى پىغەمبەرى ئىسلامە. گوایە 'ابى موسى'
ناویك لە پىغەمبەرى ئىسلامى گىراوہ تەوہ كە گوتوویەتى شانازی بە ھەژاریە كەمەوہ
دە كەم.

چ تال و تونە، چاوم، عومرى خدرم: چاوە كەم، ئەو تەمەنە درىژەى من چ تال و
تونە!

تون: جەھەننەم، ئاگردانى گەرماو (ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەژار). تال و تون دەبى
لەسەر زمانى خەلك ھەبىت و ھەردوو وشە كە يەك و اتا يان واتاى ھامشيوەى يە كترىان
ھەبىت.

خدر: خضر، پىغەمبەرىكى بەنى ئىسرائىلە، ناوى بە ھەمىشەى بوون و زىندوو مانەوہ
دەر كرووہ. شاعىر، بە پىچەوانەى 'خدرى زىندە'، لىرە و لە چەند شىعرى دىكە دا
نارەزايە لەوہى تەمەنى زۆرە و ژيانى ئەم دونيايەى بۆچى كۆتايى نايەت؟ دەلى
عومرىكى درىژم بووہ بەلام تال و تون و ناخۆش بووہ.

بەزىندووىى....: گلەبى شاعىرە لە ھاوړىكانى. ئاوات لە شىعرە كانىدا كە متر واھە يە
گلەبى و بناشت لە دۆست و برادەرى خۆى بكات. بەلام لىرە دا دەلى ھىچيان لە
ماوہى ژياندا كەلكيان بۆم نەبوو، ھىچ نەبى بەلكوو ئەوئەندە خىرم بۆ بدەنەوہ كە
بمىننە ناو قەبر!

شاعىر لە سالى گوترانى شىعرە كە دا ٦٨ سالان بووہ.

بەحرى عەرووزى شىعرە كە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

له دهركى مهيكه ده

له دهركى مهيكه ده كه وٽم به عهززا داوه ئه‌ى چاوم!
ده سا ساقى ده خيلت بم! كه ره م كه پيال له تا ماوم^{۱۲۲}
به بونه‌ى پيرى مه‌يخانه، منيش پير بووم و لئى كه وٽم
كه چى هه ر جوانه مه ر گيم پئ ده مئئى وه ك دلى لاوم
به ئاورى دوورى ياره ب جه رگ و دل سووتاوه يه ك جارى!
نه يارى به دممه سه ب پئى وايه هئيشتا من نه برزاوم
كوتم سه د جار شو كور بوومه به لا گه ردانى بالا كه‌ى^{۱۲۳}
وه كوو زه نيش ده دم هئيشتا، كه چى ئه‌ى داخه كه م ماوم
له به حرى سوئرى فرمئسكى، "ئيمامى" بانگ ده كا: ياران!
وه رن بؤ يار مه تى، ئيوه و خوداتان، تا نه خنكاوم

قافلاوا، ۱۳۵۰ ى هه تاوى

(لاپه ره ۸۹ و ۹۰ ى چاپى ئه نيسى و ۱۱۴ ى چاپى جه عفه ر)

عنوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا 'جوانه مه رگى' يه و ئه ويش له ده قى شيعره كه
وه رگيراوه كه ته نزيكى نه رمى تئدايه.
شاعير له كاتى گوئتى شيعره كه دا ۶۸ سالان بووه.
له ده رگاى مه‌يخانه كه وٽن و داواى پيال له له ساقى كردن و هانا بردنه به ر پيرى
مه‌يخانه، بابه تئكه له ئه ده بى كلاسيكى كوردى و فارسيدا هه زاران نمونيه‌ى هه يه. لاي

^{۱۲۲} . چاپى ئه نيسى: كه ره م پيال له تا ماوم (دياره هه له‌ى چاپه).

^{۱۲۳} . چاپى ئه نيسى: بومه

خۆمان بۇ نمونە، لە شیعری نالی و وهفایی و لە ئەدەبی فارسیش لە شیعری خەییام و حافظ و مەولەویدا. ئەو فەردیک لە وهفایی:

"ئەلا ئەی ساقی مەستان! بە حەققى پیری مەیخانە

بە گەردش بێتە جامی مەى بە یادى چاوى جانانە..."

ئەو چەمکانە چوونەتە ناو زاراوە عێرفانییەکانى ناوچە کەووە و کەسێک بیهوێت لێیان تێگات دەبێ واتای مەجازیان لە عێرفانى ئىسلامیدا بدۆزیتەووە. بۇ نمونە پیری مەیخانە، بریتییە لە پیری دەستگیر، کە مورادی موریدانە و

کەوڵ بەعەرزادان: نیشته جێ بوون لە شوپتیک و پێداگرتن و نەجوولانەووە.

بە بۆنەى پیری مەیخانە: واتە نیش شوپن کەوتنى پیری مەیخانە پیری کردم و لە کار کەوتم، بەلام دلەم هەر گەنجە و واھەییە بە لاویەتیی بمرم. ئەوھش لاویەتیی دلئى شاعیرە نەك تەمەنى سأل و مانگك كە دیارە لە ٦٨ سالییدا چیترا لاو نەماو.

نەیار: نە دۆست، دۆژمن.

بەد مەسەب: لاپێ، ناوھنیتکەییە کە ئیماندارانى موسولمان لە نەیارانى خۆیانى دەدەن و بەوھیان تاوانبار دەکەن گواھە پێگای چەوت (جیاواز لە بۆچوونى ئەوان)یان گرتۆتە بەر و لە مەزھەبى عام لاینداوھ. ئەو تاوانبار کردنانە بە درپێزایى مێژووی ئاین هەر بوو و لە رابردوودا کەمتر ئیمانداریک بوو بۆچوونى غەیری خۆی بەسەلمینیت و قەبوولی بکات. شەرى نیوان ئەو رپباز و ھنلە فیکرییە جیاوازانە، بەشیکى زۆرى مێژووی شەرى و پێکدادانى مەرفایەتیی بەتایبەت لە ناو موسولماناندا پێکھێتاوھ. ئەمپرو، بە تایبەت لە دیموکراسی رپوژئاواییدا مەسەلە کە گۆراوھ و کەس بەد مەسەب نییە باوھ کوو لە گەل باوھ پى گشتی خەلکە کەش نەبیت. هەر بۆھشە وەك دەگوتریت لە بریتانیاى مەسیحیدا زیاد لە دوو ھەزار مزگەوتى موسولمانان ھەبە لە کەتیکدا لە تارانى پیتەختى کۆماری ئىسلامى ئەھلى سوننەت و جەماعەت مافیان نییە مزگەوتیک بۆخۆیان بکەنەوھ و نوپى تیندا بکەن!

کۆتەم سەدجار شوکور: گەرچى شوکرانەبژیر بووم کە لە رپگەى یاردا کووژراوم و بوومەتە بە لاگپەرەوھى ئەو، بەلام ئەوھندەى تیندەفیکرم، ھیشتا ھەر ماوم و بۇ ئەو مانەوھەش بەداخەوھم!

لە بەحرى سوپرى فرمیسکی: ئىمامى لە دەریای سوپرى فرمیسکی خۆیدا خەریکە دەخنکیت و ھانا دەباتە بەر 'یاران' ی خۆی بۇ ئەوھى بێن و یارمەتیی بەدەن و رزگارى بکەن.

شاعیر پیمان نالیٹ فرمیسک بۆچی و بۆ کئی دەرپژیت و تەنانەت نالی دووری کئیە و
جەرگ و دلی سوتاندوو و ئەو کەسە و خۆی کردۆتە بە لاگەردانی بالای ئەو،
کئیە؟ بە لام بە حیسابی ئیستیعارە و هەندیک وشە وەك 'بالاکە' و هێتانی تیرمی
'نە یاران'، دە کرئ بزاین ئەو لە راستیدا یارە کە یەتی کە لە بەرانبەر بە نە یاران
(رەقیبان)ی دادەنیت. هەردوو ئەو یار و نە یارانەش لەو تەمەنەدا، بە بۆچوونی من،
بوونی حەقیقیان نییە و ئاوات لە زیهنی هونەر مەندانە ی خۆیدا خولقاندوونی.

بە حری عەرۆزی شیعەرە کە،

هزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

به ووری به بیان

له گه ل دوژمن "ئیمامی" ههروه کو شیرى ژيان وابه!
له پیشبردانیان راوهسته، وهك به ووری به بیان وابه!
به داخ و دهردهوه بۆچی چه میوی، ئاهه کهت تیره؟
له گه ل خه لکی زه مانه راست وه کوو تیری که وان وابه!
ئه گه رچی هه ر وه کوو کسه ل له قاپیلکی خه ما خه وتووی،
له کالانا مه وپسته، هه ر وه کوو تیغی ده بان وابه!
له ریزی عاشقانیس هه ر وه کوو مه جنونی مال کاو ل
له دووی خیل و که زاوه ی له یلی ههروهك ساره وان وابه!
له عیلمی سیحر و نهیره نگک و فسوون قهیناکه، تیکۆشه
هه تا پیش چاوی دوژمن وهك شک و وههم و گومان وابه!
به گه رمی رابویره شه و به یادی دل بهرت، 'کامیل' ۱۲۴
له گه ل ناراسته کان سارد وهك نه سیمی به ربه بیان وابه!

بۆکان، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

(لا په ره ۲۴ ی چاپی نه نیسی ۱۸۰ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعه ره که له چاپی نه نیسیدا 'له کالانا مه وپسته' یه و من گه لیک پیم جوانه.
هه ردوو عینوان له ده قی شیعه ره که وه رگیراون. واهه یه هیچکام له وانه ش به خواستی
شاعیر خۆی دانه نراون. ده گونجی شیعه کانی ئاوات عینوانیان نه بوو بیت و ئه وه ش
ره سمی زوربه ی شاعیرانی پیشوومانه. شیعه ره که چه شنه هاندانیکه به ره و راپه رین و
به ره ره کانی کردنی دوژمن، که ئه گه ری زۆر ئه وه یه دوژمنی شه خسی و تاکه که سی

^{۱۲۴}. چاپی نه نیسی: 'چاوم' ی له جیاتی 'کامیل' داناوه.

نەيىت بەلكوو دوژمنى گەل واتە رژىمى شا يىت بەلام شاعىر بە حىسابى بارودۇخى
سىياسى سەردەمى خۇي، لە پىئوانەيەكى بچووكىرى فەردىيدا دەربىرپو، گەرچى لە
شوتىتكدا دوژمن كۆ دەبەستىت و دەلىن "لە پىشېردانىان راۋەستە" و ئەو تارادەيەك
بۇچوونەكەى من دەسەلمىتت.

ئەو تايەتمەندىيە ئەرى يىانەى وا شاعىر لىرەدا بانگاشەيان بۇ دەكات، بەشىكى
بەرچاويان لە كەسايەتى ئاوات خۇيدا دەبىنران. خۇراگر لە بەرانەر دوژمن، وەك
نمونەى زىندان و پاشانىش ھاوكارى و ھاوھەنگاويى پىشمەرگە وەك رەمىزى خەباتى
نەتەوايەتى؛ دوور بوون لە خەلكانى ناراست، و بىن فىل بوون لەگەل خەلكى ئاسايى،
لە عەينى كاتدا مەند وىدەنگ و ئەسىرى قاپلىكى خەم. كەسانىك كە كامىل شايان لە
نزىكەو دەستىت ئەو مەندى و بىدەنگى و خەمبارىيەيان بە باشى ھەست پىكردو.

شيعرە كە ھەرۋەھا دەرس و ئامۇزگارىيەكى لاوانى ولاتە و پىيان دەلى تەنانت
"زانست" ى سىحر و فىل و ئەفسوون كوردنىش فىر بن بۇ ئەوئەى بتوان خۇتان لەبەر
چاوى دوژمن، كە دەبى داگىركەرى كوردستان بىت، ون بگەن و بە شاراۋەبى و لە
نەپىيدا ھىرش بگەنە سەرى. ئەوانە ھەموو دەرسى خەبات و پىشمەرگايەتىن بە ئىماژ و
لە فۇرم و قالبىكى شاراۋە و ژىرپەردەدا.

لە شيعرەكەدا، "ئىمامى" خودى شاعىرە و ئامۇزگارىيەكانىش بە روالەت پرويان
لەخۇيەتى. "زىان" سىفەتى شىر و "بەيان" ىش سىفەتى بەورە. ھەردو و شەكە
وئىدەچىت فارسى بن. بەگشتى لىرە و لە زۇر شيعرى دىكەشىدا سەيد كامىل خۇي
گىرۇدەى بەند و بەستى وشەى پەتىبى كوردى نەكردو و ئىجازەى داۋە وشەى
عەرەبى و فارسى بىتە ناو ھەلبەستەكانىەو، واتە وەك زۇر شاعىرى ئەسىرى فۇرپالمىسم،
دەربەستى قالب و فۇرم نەبوو و راگەياندىنى ناوەرۆك و پەيامى سىياسى ناو شيعرەكەى
بەلاۋە گرنگتر بوو لەوئەى بنەما و رەگى وشەكان فارسى بوو بىتەن يان عەرەبى.

"بە دەرد و داخوۋە بۇچى چەمىوى تىرەكەت ئاھە!" ئەو پىكھاتەيەكى جوان و
تازەيە. "چەمىوى" بەواتاى پشتت نوشتاۋەتەو و بۇتە كەوان، خۇ بە داخوۋە تىرىشت
نىيە بىھاۋىە گىان دوژمنت، لەجىياتىيان تەنيا ئاھ و ئالەيان ئاراستە دەكەيت! ئەو بەش
نىيە، تۇ دەبى لەگەل خەلك وەك تىرى كەوان راست بى. تەعبىرى "ئەھلى زەمانە"
ھەندىك جىگەى مشتومرە و لە خوئىدەنەو دا ھەست دەكرىت لايەنىكى نەرى بى ھەيە
و شاعىر بە واتاى خەلكانى خراپ و "ئان بەنرخى رۇژ خۇر" ى ھىتاۋە. باس لە "تىر"

کردن واهه يه ئه و بۆچونە پشتراست بکاتهوه و شاعیر بیهوئ بلیت له جياتی ئاه و ناله، تیری راست ههواله ی ئه و کهسانه بکه. هه رچۆنیک بیت، تیرمی "راست" له عیبارتهی "راست وهك تیری کهوان وابه" دا، سه نه تهی شیعریی "نیهام" ی تیدایه و واتای پاك و سادق و بی فیلیشی لی وهرده گیریت.

شاعیر به خوئی، یان به بهرگۆی قسه کانی ده لیت له قاپیلکی خۆت وهره ده ری و وهك خهنجیری له جنسی "ده بان" دروستکراو که هه میشه ئاماده ی شه ر و گه ر، له کالاندا هه مینه وه. "ده بان" یس چه شنیک پۆلایه (چیشتی مچیور).

تۆ که له بهرانبه ر دوژمن و نه یاردا ئاوا راوه ستاو و ئاماده ی شه ری، ده بی به پیچه وانه، له بهرانبه ر خۆشه ویسته که تدا وهك ساره وانی که ژاوه که ی واین و پارێزگاریی لی بکه یته. لێره دا شاعیر بابه ته که هه ندیک با ده دات و له باسی شه ر و گه ر و شیر و تیره وه ده چیته سۆراغی عیشق و مه جنوون و که ژاوه ی له یلی، ئه وه ش نهرم و نیانی و له تافه تیککی زیاتر ده داته شیعره که.

"له عیلمی سحر و...": شاعیر دوا ی تاقه یه ك فهرد که باسی ئه وین و خۆشه ویستی ده کات، ده گه رپه توه سه ر بابه ته که ی پيشوو و سه رله نوئ بهرگۆی شیعره که له ئاماده ی شه ری دوژمندا راده گریت: کاکه! دوژمن فیلبازه، تۆش ساویلکه مه به و فیلی لی بکه! قه یدی ناکات ئه گه ر فیل و حيله وحه واله فیربی و له کاری بکه یته؛ ئه وانه بۆ به گژداچوونی دوژمن پئویستن. خۆت بشاره وه و کاریکی وا بکه دوژمن نه تدۆزیته وه ئینجا له شویته نه ئینیه که ته وه هیرشی بکه سه ر و لیبیده. وهك ئه وه ی شاعیر ده رسی پيشمه رگه ی کورد دابدات و فیربی لیدان و هه لاتن و خۆشاردنه وه یان بکات.

له فهردی کۆتاییدا ئاوات داوا له بهرگۆی شیعره که واته رۆله ی گه لی کورد ده کات که سایه تیه کی ئالۆزی هه بیته و له عه ینی ئه وه دا له گه ل دلبه ره که ی یان ته نانه ت به یادی دلبه ره که یه وه شه ویکی گه رم و خۆش راده بویریت، له گه ل خه لکانی ناراست و دژبه ردا، ساردوسر بیت و خۆیان لی دوور بخاته وه. ئه و که سایه تیه ی ئه و بانگاشه ی بۆده کات، له تایبه تمه ندیی و خو و خده ی خه لکانی ئاسایی نیو گونده کانی کوردستانی سه رده می ئه و هه ندیک جیاوازه. خه لکی ئیمه له بهرورد له گه ل گه لانی دراوسیماندا، فه قیرۆکه و ساکارترن یان لانیکه م له سه رده می ئه ودا وابوون.

وهك گوتم شیعره که هه ندیک خه سلته و تایبه تمه ندیی که سایه تیه ی شاعیر خۆیشی ده رده خات و به م پینه، ده توانریت وهك چه شنه ئوتۆ بیوگرافییه ك سه یر بکریت. دیاره

ئەو ئامادەيىنەنى وا ئاوات خوازيارىنە، ھى بارودۇخى پىر شەپ وشۆرى كۆمەلگى
كوردەوارىن. خەباتكاران لە كۆمەلگى سەقامگىرى ولاتانى پىشكەوتووى رۇژئاوادا
پىويستيان بەوہ نىيە ھەمىشە شىرى پرووتيان بەدەستەوہ بىت و خۇ لە دوژمنى فىلباز
بشارنەوہ. لەم لاينە تەنەت خەباتى چىنايەتەش شىوازينكى بەرۋالەت لىپرال-
دىموكراتىيانەترى ھەيە و لە رېگى پەرلەمان و دەنگدان و ھىنەنە سەرحوكمى
كەسانىك و لا بردنى كەسانى دىكەوہ بەرپۆە دەبرىت؛ ئەوانەش گەلنىك دوورن لە
تىگەبىشتى ستالىنىي خەباتى چىنايەتى، كە ھەندىك لە حزبە سىياسىيەكانى ئىمە تا
ئىستاش ھەر برۋايان پىي ھەيە و لە "توندوتىژى نواندن" دا خۇي دەنوئىي ئىمە خو
خەدى عەشیرەيى و دژايەتى نيوان ھۆز و خىلەكانمان گۆرى و كردمانە خو و خەدى
حزبى و دژايەتى نيوان حزب و رېكخراوہ كان. بە گوتەي دۆستىكى خۇشەويست، لە
ماوہى ۲۴ خولەكدا بووين بە كومۇنىست بەلام بە دەيان سالىش نەبووينەتە دىموكرات!
بەحرى عەرووزىي شىعەرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

خەت و خال

خەت و خال و زولف و برژول لە نزیکی چاوی مەستە
هەموو زار و جەستە خەستە، هەموو شیت و دەست بەستە
یەکی دوور و یەکی نزیکە، یەکی نزم و یەکی بلندە
هەموو کەوتوو، رەوتوو، سەرسام، وەکوو لەشکری شکستە^{۱۲۵}
چ قەیلەییکی شۆخن قۆلەزەنگیی خێلی لەیلی!
کە بە هۆی ئەوینی مەجنوون دەخزین بە دەستە دەستە
دلی پووت و قووتی عاشق بە هومیدی پۆژی کولمە
کە بزانی عاشقی پووی ئەو پووت و پۆژبەرستە^{۱۲۶}
بە دزی دەخاتە ئەستۆ سەری زولفی عاشقی پووی
کە دەزانی خۆش مەرەز بوو، چ جوانی کردە پستە!^{۱۲۷}
هەموو عاشقانی زاری بە قسیکی خۆش دەپرسن
لە دەمی ئەگەر بیسن چ گرنگە، ئەو مەبەستە
ئەمنیش دلم لەوی بوو، بە ئیشارەییکی چاوی
هەلیگرت و بردی، فەرمووی دە 'ئیمامی' هەستە، بەستە!

گەردیگلان، ۱۳۵۰ ی هەتاوی

(لایەرە ۳۰ ی چاپی ئەنسی و ۱۸۱ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنسیدا خۆش مەرەز^۱ ه و من زاراوی جوانی کوردیی
'خۆش مەرەز' م پێ رەزاشیرینە.

^{۱۲۵} . چاپی ئەنسی: هەموو کەوت و رەوت و سەرسام

^{۱۲۶} . چاپی ئەنسی: روت، قوت، روی، روت، رۆژ

^{۱۲۷} . چاپی جەعفەر: خۆش مەرەز بووم؛ چاپی ئەنسی: خۆش مەرەز بوون

کیشی شیعره که گه لیک سوار و بن بزۆکه به! شاعیر لیره دا له سهر زه و قه، یادی دل به ره که ی و خهت و خال و زولف و برژۆل و قسه ی زار و ئیشاره ی چاوی ئهوی کردوو و وهک 'عاشقانی زاری دیکه، به قسه یه کی خوشی یار' (چ یاری راسته قینه و چ پوئیایی)، به و ههوا بن بزۆکه به 'دهره قسیت' و به ئاواته 'ئهو مه بهسته' له زاری دلداره که ی بیسیت که به لیتی دیداره یان وه عده ی ژوان، یا خود و یسال و پیک گه یشتن. شاعیر ئه و هیوایه ی له تهمه نی ۶۸ سالی دا ده برپروه.

فهردی به که م و دووه م:

خهت و خال و زولف و برژۆل سه نعه تی مراعات النظیر یان پین دروست کراوه. و یده چی شاعیر به دوو تا قم واته خهت و خال له لایه ک و زولف و برژۆل له لایه کی دیکه ههروه ها به دوو دهسته سیفه تی ناو میسراعی دووه م واته زار و جهسته خهسته له لایه ک و شیت و دهست بهسته له لایه کیتر، سه نعه تی لف ونه شری به کار هینابیت که ده کریت مور هتته بیش بیت و مشه ووه شیش!

ئه گهر ئه و بۆچوونه ته واه و نه بیت، لایکه م ده بی ئه و ه یان ته واه بیت که له نیوان ئه و چوار ناوه ی فهردی به که م و چوار سیفه تی فهردی دووه م (دوو و نزیک و نزم و بلند) دا، لف و نشری موشه ووه ش دروست کراوه

زار، له فهردی به که مدا زه عیف و لاوازه؛ به لام له فهردی شه شه مدا ئیهامی تیدا یه، واتای به که می دم و لئوه و واتای دووه می هه مان زار و زه عیفه.

که وتوو و ره وتوووش دوو سیفه تن بۆ خهت و خال و زولف و برژۆل. که وتوو ئاشکرایه چیه، ره وتوووش سیفه تیکی جوانه شاعیر دروستی کردوو و واتای پویشتوو، له دهسته چوو و له ناوچوو و شتیکی هاوشیوه ی ئه و 'سه رسام' ه ی لئ وه رگرتوو که به شوین ئه ودا هیناویه تی. که وتوو و ره وتوو له چاپی ئه نیسیدا وهک 'که وت و ره وت و سه رسام' هاتوو که ته واه له شوینی خۆیدا نییه و جه عفه ر باشی ساغ کردۆته وه.

ته رکیبی 'چاوی مه ست' له شیعی شاعیرانی دیکه ی کوردیشدا بینراوه بۆ نمونه، مه حوی و سالم.

فهردی سینه م

قه بیله ی قول ه زهنگی ده بی زولفی یار بیت که به سه ر پومه تیدا ده خزین و دینه خواره وه له نجامدا به ری پرووی له یلی له مه جنوونی شاعیر ده گرن.

فهردی چواره م

پووت (پووی تو) و پووت (بی جل و بهرگ)، ئیهایان تیدایه. پووت و بی بهرگ
ده بی هتاوی خوش بویت و بیهرستیت بؤئهوهی له سهرما ده پیاریتریت.

فهردی پینجه م

من هندیك له واتاگردنهوهی 'عاشقی پووی' دا تیماوم. جیاوازی نیوان 'خوش مهره ز
بوون' و 'خوش مهره ز بووم' ی دوو چاپه کهش زیاتری سه ر لی شیواندووم: نه گه ر
یاری شاعیر سه ری زولفی به دزییه وه ده خاته ئه ستوی خوی، نهی 'عاشقی پووی'
لیره دا چ کاره به؟ نه گه ریش زولفی به دزییه وه ده خاته ئه ستوی عاشقی پووی، که
ئه وه یانم بی راستره، رسته که بؤچی وا شیواوه و په یوه ندی له گه ل میسراعی دووه مدا
بؤچی وا لیله؟

'که ده زانی خوش مهره ز بوو' له دوو چاپه که دا به دوو شیوهی 'بوون' و 'بووم'
نووسراوه و منیش کیشه که م قولتر کردووه به وهی شیوهی که سیههم بؤ داناوه و
کردوومه ته 'بوو' له راستیدا من شیوازی چاپی جه عفرم پی هله یه و نابج لیره دا به
یه که م که س قسه بکریت، 'من' بؤچی خوش مهره ز بووم و به گشتی دهوری 'من'
لیره دا چیه؟ شیوازی چاپی ئه نیسی باشتره که شیوازی که سی سیههم داوه ته رسته که،
به لام عه بیی ئه ویش ئه وه یه به سیههم که سی کوی داناوه و ئه وه له گه ل کرداری
'کرده رسته' دا یه ک ناگریته وه که تاکه که سیه و کؤ نیه. خوش مهره ز سیفه ته بؤ
بزنیك که مهره ز واته مووه که ی چاک و نایاب بی و پیسی باشی پی برستریت. شاعیر
به زولف و مهره ز و رسته، جیناسی دروست کردووه.

کورتی بېرمه وه، واتای شیعه که لای من ئاوايه: یاره که م سه ری زولفی به دزییه وه
خسته ئه ستوی عاشقی پووی و کاتجی که زانی ئه و زولفه، جنسیکی باشه و مهره زی
چاکه! ئینجا رست یان رسته یه کی باشی پی رست. 'رسته' ش ئیهای تیدایه و دوو
واتای جیاواز واته 'شتی رستراو' و 'رسته ی قسه و نووسین' ی لی وه رگراوه.

فهردی شه شه م

'زار' ئیهای تیدایه: دم و لاواز. زار و دم و قسه و بیستیش پیکه وه جیناسیان پی
دروستکراوه.

فهردی هه وته م

لهوئ، واته لای ئەو رووداوانه که عاشقانی زاری یار به قسه یه کی خوشی ئەو
دهرەقسن. شاعیر دهلی دلی منیش لهوئ بوو به لام یار ئیشارپه یه کی چاوی له دلم کرد
و له گه ل خویدا هه لیگرت و بردی و گوتی ههسته شاعیر، ئیتر خوشیت بهسه!

به حری عهرووزیی شیعه که،

رمل مئمن مشکول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

به لّام له عه نى كاتدا كه لگى له هه ندىك ته عبىرى جوانى كوردىش وه رگرتووه: چاوى كالى، ماچى لىو، مشتنى دوو لىوى ئالى، داو، جى پراوگه، دانه خوره، جووته خالى، سپه لاکى ره شه وه بوو، مانگى يه كشه وه، بى وینه و دلى مات.

كوشتن و به ماچ زىندوو كرده وهى عاشق ههردو كيان سيفه تى گراوين له شىعى كوردى و فارسىدا. به هه مان شپوه، داوى زولف و دانهى خالى و بولبول و ئه برؤى هيلال و مانگى يه كشه وه، هىچكاميان نه ديتوو و نه بيستوو نين. 'كولمى جى پراوگه' دلالن 'گه رچى زور تازه نييه به لّام جوانه.

مشتن: مژتن، مژين

بولبولان، عاشقانى دل به رى شاعىرن

سپه لاک: رپه

له دىرپى كو تايدا شاعىر په سنى جوانى و عه قل و كه مالى دل به ر ههردوك پىكه وه ده كات وه كه ئه وهى شىعه كهى بو كه سىكى تاييه ت گوتيت كه ناسيو يه تى به لّام له ئيمه ي ئاشكرا ناكات. ئه وه شمان نابى له بىر بچيت كه شىعه كه له ته مه نى 68 سالى شاعىردا گوتراوه.

به حرى عهرووزى شىعه كه،

رمل مشن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بەفرى بەران

سەيرى، چەندە سەخت و ناخۆشە بىساتى پايزى!^{۱۲۸}
سەگ لە سەرمانا تەزى، شىریش لە حاند سەرما بەزى
تەم لە گەل بەفرى بەرانا وا سەرى كويستانى گرت
سەر بەرەوژىر، كەم كەمە دىوى سىپى بۆمان خزى
هات گورەى پياوى لەمىژىنە و درپا جلكى هەزار
كار و مەپ هەر كارەيانە، بزەنەپووتەش هەلبەزى
پىر و لاو، شىخ و مەلا، هەر حەز لە تەندوورئ دەكەن
ملهورپىش دەروا بە ئەستۆى كز، بە كوورپى و مل كزى^{۱۲۹}
جاروبارىش خۆزگە خۆ دەرخا لە نىو هەور و هەلا
رۆژ بە ترس و لەرزەو، زەردە بە چاوشاركئ و دزى^{۱۳۰}
هات نەسىمىكى شەمال و تا ولات رەش كاتەو
داوەش! بئى وادە هات و وا ئەویش گيانى تەزى

فانلوا، ۱۳۵۰ى هەتاوى
(لەپەرە ۶۱ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۱ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "پايز"ە.
غەزەلىكى جوان و پرلە ئىماژى شاعيرانە، كارتىكەرى شىعرە ناسراو كەى نەمر
سەيفولقوزاتى قازى بە سەرەو ديارە كە بە شىوئە كى هونەرمەندانە باسى زستان و

^{۱۲۸} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: پايزى

^{۱۲۹} چاپى ئەنىسى: كوورپى

^{۱۳۰} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: زۆر بە ترس ولەرزەو... چاپى ئەنىسى: زەرد و بەچاوشاركئ و دزى

سه هۆلبه ندى سالى ۱۳۱۲ ى هه تاوى له ناوچهى موكرىان و شوپته وارى خراپى له سهر ژيانى ئابوورى و كۆمه لايه تى كوردانى ناوچهى موكرىان به تايهت ده وروبه رى شارى ميانداوى تيدا كراوه. ئه وه مه تله ع يان ده سپىكى قه سىده دوورودرپژه كه ى سه يفه:

"عه زيز! ئاره زووت زۆرى بۆ هينام

فرميسكم سوور بوو، زهردى رووى لىنام..."

ده بى شيعره كه ى ئاوات ۳۸ سال دواتر، له كۆتاييه كانى پايز و داكه وتنى سه رمى سالى ۱۳۵۰ (۱۹۷۱) دا گوتراييت كه سه رما وسۆل تهنگى به خه لكى گونده كانى رۆژه لاتى كوردستان هه لچىبوو. ئىمازى جوانى شاعيرانه له شيعره كه دا زۆرن.

بىسات: سفره، شتىكى داچنراو و رىكخراو. بىساتى پايزى هه موو ئه و شتانه يه وا پايز هه م له ناو سروسشت و هه م له ژيانى كۆمه لايه تيدا پىكى دىتت. شاعىر، وهك دانىشتووى گوندىكى ناوچه يه كى كوستانى (كه 'فاقلاوا' بيت)، رقى له بىساتى پايزى ده بىته وه.

پايز و پايز: له هه ردوو چاپى ئه نىسى و جه عفه ردا وشه كه وهك 'پايزى' نووسراوه. من لام وانى شاعىر خۆى به و شىوه يه ى نووسىت. ئىمه له قسه كردنى كوردىدا ده لىين پايز نهك پايز يان پايز كه شىوه ى فارسى وشه كه ن. دياره من ئه و ده ست تىوه ردا نه له خۆوه ناكه م. خوتنده وه ى وشه كه له شىوه ى پايزدا يهك برگه له كىشى شيعره كه زياد ده كات و ئه وه ئىجازه بىدراو نىيه مه گه ر شاعىر خۆى ويستىت.

سه گ و سه رما و سه رمانا: مۆسقىا يه كى ده روونىيان هه يه. سه رما و سه رمانا، جىناسى ناته واويان هه يه.

تهزى و بهزى: به هه مان شىوه مۆسقىا ى پىتى /ز/يان تىدايه و له عه نى كاتدا جىناسىكى ناته واويان لى دروست كراوه.

به فرى به ران: من لام وابوو 'به فرى به ران' به رانه ر به 'به فرى سه ران' دىت. به فرى سه ران ئه و به فرىه وا له سه ره تاى سه رما وسۆلدا له لووتكه ى شاخه كان ده نىشيت. مامۆستا هه ژار له وا تا كردنه وه ى وشه ى "زه رده" له هه نبانه بۆرىنه دا دوو نمونه ى هىناوه ته وه، كه يه كىان ئه وه يه: زه رده له سه رانى دا (بروانه چه ند دىر خواره وه ترى ئه م ياددا شتانه). به فرى به رانىش به بۆچوونى من ده بوو ئه و به فره بىت كه هه ندىك دره نگتر، به قه ولى ئاوات "ده خزىته خوارى" و ده گاته داوئى چيا و ناو شار و گوندان. هه روه ها پىم وابوو كاتى له پايزدا به فرى به ران هه بىت، به فرى سه رانىش بوونى ده بىت

و به و شیوه‌یه، ته‌عبیری شاعیر له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی "ته‌م له‌گه‌ل به‌فری به‌رانا وا سه‌ری کویستانی گرت"، هه‌له‌ ناییت.

به‌لام له‌ بۆچوونی خۆم رازی نه‌بووم و هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژار و فه‌ره‌ه‌نگی خالیش ئه‌و ماده‌یه‌یان نه‌گرتبوو. ناچار به‌ ئیمه‌یل پرسیارم له‌ شه‌ش دۆستی خۆشه‌ویستم کرد که لام وابوو ئه‌زموونیککی ژیان له‌ گوندیان هه‌بیت و بتوانن کیشه‌که‌م بۆ چاره‌سه‌ر بکه‌ن.

که‌م و زۆر هه‌موویان ته‌عبیری "به‌فری به‌ران"یان برده‌وه‌ سه‌ر به‌ران و نیری و تییه‌ردانی به‌ران له‌ مه‌ر له‌ پایزندا. براده‌ریکی خه‌لکی مه‌هاباد و براده‌ریکی دیکه‌ی خه‌لکی ناوچه‌ی گه‌ورکان بابه‌ته‌که‌یان به‌ باشی کاکه‌له‌ کردبوو و له‌ رینگه‌ی دۆستیککی به‌رپژه‌وه‌ پێیان راگه‌یاندم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوندی قاقلاوای ئاواتیش که‌وتۆته‌ نزیك گه‌ورکایه‌تی و پوو‌نکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو براده‌ره‌که‌ پشتراستی یه‌کتریان ده‌کرده‌وه‌، په‌سندم کرد و لیره‌دا رایده‌گه‌یینم. سیاسی هه‌موو ئه‌و دۆسته‌خۆشه‌ویستانه‌ش ده‌که‌م که به‌ ده‌نگمه‌وه‌ هاتن و به‌ مه‌سه‌له‌که‌وه‌ ماندوو بوون. ئه‌وه‌ بۆچوونی دۆستی به‌ ره‌چه‌له‌ک خه‌لکی گه‌ورکایه‌تییه‌:

"له‌ ناوه‌راستی مانگی دووه‌می پاییز (خه‌زه‌لوه‌ر)دا، مه‌ر به‌رانی تییه‌رده‌دریت و قه‌دیم [ئه‌و به‌ران تییه‌ردانه‌ لای مه‌رداران] ده‌بوو به‌ شایی و به‌زم و ره‌زم. به‌فریکیش که‌ له‌ سه‌روبه‌ندی ئه‌و به‌ران تییه‌ردانه‌دا بیاری پێی ده‌لێن به‌فری به‌ران که‌ له‌لای ئیمه‌ به‌ به‌فریککی پێشوه‌خته‌ ده‌ژمیردیی".

که‌وابوو، به‌ کورتی، 'به‌فری به‌ران' به‌فری پێشوه‌ختی ده‌وروبه‌ری مانگی خه‌زه‌لوه‌ره‌ له‌ کوردستان.

دیوی سپی: دیویکی ئه‌فسانه‌یی ناو شانامه‌ی فیرده‌وسیه‌. له‌ویدا رۆسته‌م له‌ "خوانی حه‌وته‌م" واته‌ قوناغی کوتایی شه‌ره‌کانیدا له‌ ولاتی مازنده‌ران، ده‌چیتته‌ شه‌ره‌جه‌نگی دیوی سپی، که‌ مه‌ترسیدارترین و به‌هێزترین دیو بووه‌، به‌ سه‌ریدا زال ده‌بیت و ده‌یکووژیت و کاسه‌ی سه‌ری ده‌کاته‌ کلاو بۆ خۆی. هه‌موو ئه‌و وینه‌ ده‌سکرده‌یه‌ی وا له‌ رۆسته‌م کیشراونه‌ته‌وه‌، به‌ کلاوی که‌له‌سه‌ری دیوی سپیه‌وه‌ ده‌ریده‌خه‌ن. لیره‌دا به‌فری به‌ران به‌ دیوی سپی شوبه‌یتراوه‌.

گۆره‌: نه‌را و هه‌را

پياۋى لەمىزىنە: من بە 'هەۋرى پايزى' تىدەگەم. لام واىە شاعىر گورە ۋەھرا و نەپاندنى پياۋى بە سەر ژن و مندال لە ناو مالىدا، بە گورەى ھەور شوبھاندوۋە. كار: بەچكە بزنى چكۆلەى تازەزاو (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار)، كارژىلە، كارژۆلە. شاعىر كارژىلەى لەگەل مەر پىكەۋە ھىناۋە. ديارە بىچوۋى مەر، بەرخى پىدەگوتىت بەلام دواى ئەۋەى لە شىر دەپرىتەۋە 'كاور' ى پىدەلەين. كارە: دەنگى بەرزى پەز و بەرخ (ھەنبانە بۆرىنە).

پىر ولاۋ: لەم فەردەدا شاعىر دەبەۋى بلىت ھەموۋكەس بە پىر و لاۋ و ھەژار و دەسەلاتدارەۋە كارتىكەرىى پايز و سەرمايان لەسەرە، ھەموۋى پىيان خۆشە بىچنە بەر گەرمای تەندوور تەنانت كەسى زۆردار و ملھورپىش، كە دەكرى لىرەدا بە خەلگانى دەۋلەمەند بزنىت، لە پايزدا كز وماتە.

ئەستۆى كز: ئەستۆىەك كە ھەل و مەرجى سروسىتى يان كۆمەلايەتى كزى كرىت و نووشتاندىتتەۋە.

كوور: پشت چەماۋە (ھەنبانە بۆرىنە). كوورپى، دۆخى پشت چەماۋەبىە.

كز و كوورپى و كزى: مۇسقىاى دەروونى دەنگى /ك/يان تىدايە.

ھەلا: لەگەل ھەوردا دىت و ماناى ھەور دەداتەۋە بەلام بە تەنيا، واتايەكى نىيە و وشەى 'موھمەل'.

رۆژ بە ترس ولەرزەۋە: ھەردوۋ چاپى ئەنىسى و جەغفەر ئەم مىسراەيان بە شىۋەى "زۆر بە ترس ولەرزەۋە..." تۆمار كرىۋە. من ھەرچى دەكەم لەو ھالەتەدا نازانم ئەۋەى وا جاروبارە بە ترس ولەرزەۋە خۆى لە نىۋ ھەورو ھەلا دەردەخات كىيە؟ واتە بكەرىك بۆ كرىارى 'خۆ دەرخستىن'ە كە نائىنم.

تاقە رېگەى چارەسەرى كىشە، بە بۆچوونى من، ئەۋەبە بتوانىن بلىن ھەلەيەك كە لە نووسىنەۋەى شىعەرەكەدا رويداۋە و چارەسەرى بكەين. من زۆر بە روونى ئەۋە دەبىنم كە وشەى "رۆژ" بە ھەلە ۋەك "زۆر" نووسراۋە و ئەگەر بۆچوونەكەم لەشۋىتى خۆيدا بىت، ئەۋدەم "زەردە"ش واتا پەيدا دەكات، كەۋابوۋ ئەۋە، رۆژە كە لە كۆتايەكانى پايزدا بە ترس ولەرزەۋە سەردەردىتتە نەك زۆر، كە لىرەدا ھىچ واتايەك نابەخشىت.

زەردە: تىشكى تاۋ لە بەيان و ئىۋارەدا، (زەردە لە سەرانى دا، زەردەپەرى ئىۋارە) (ھەنبانە بۆرىنە). لام واىە 'زەردە'ى چاپى جەغفەر بەرى و جىتر بىت لە 'زەردە'ى چاپى ئەنىسى؛ لەبەر ئەۋەى لەگەل 'بە چاوشاركى و دزى' ى دەركەۋتى رۆژدا يەك

ده گريته وه. به لّام 'زهردايش بې وانا نيه و سيفه ته بۆ ههر ئه و 'رۆژه'ی که من
پيشياری ده کهم ده نا ئه وده م 'موصوف'ی ئه و زهرده پروون ناييت کينه يان چيه.
له و اتا کردنه وهی زهرده دا، مامۆستا هه ژار نمونه ی "زهرده له سه رانی دا" ی
هینا وه ته وه، که ئه وه بۆ پروون کردنه وه ی بابه تی سه ران و به رانی ئيمه ش (چهند ديپر
سه ره وه تر)، يارمه تیده ره.

تا ولّات ره ش کاته وه: ره ش کردنه وه ی ولّات له سپايی به فر، کاری با ی شه مالّه. له
خويّندنه وه ی شيعره که دا /واو/ يکی عه تف که دوا به دوا ی شه مال هاتوه، به پروالّه ت
زياديه و ئاسايه که ی ئه وه یه که به بې ئه و پيته بخويّرتيه وه و بگوتري: "هات
نه سيميکی شه مال، تا ولّات ره ش کاته وه" به لّام يه که م، کيشی شيعره که به بې ئه و
واوه نا ته واو ده بيت و دووه م، کاتي مسراعی دووه م ده خويّينه وه ده بينين واوه که
له شویتی خویدا يه. شاعير ده لّج له بهر ئه وه ی نه سيمي شه مال دره نگ هاتبو و تا ئه و
بگاتي سه رما دا که وتبو، نه ک هه ر به فری بۆ نه توایه وه به لکو و خویشی بو و به قوربانی
و له سه رمانا گیانی ته زی!

به حری عه روو زی شيعره که،

رمل مشن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

له بهر چاوان ده کهوم

ورده ورده له بهر دل و چاوان
ده کهوم، وادياره، بی تاوان^{۱۳۱}
سوچ و تاوانی من هه موو ماله
نیمه بیدم به کهس، دهنه خاله!
هه رچی پیویتی پیاوی وشیاره
لای منی چاره پرهش به خه لواره
شهرته ئه وچه له وانه خو وه دزم
ئه که زانی، ئه زم دهنه خو، دزم!
خوارو خچی و دزی و درو کردن
بی نه خو شى به سه کته زوو مردن
مؤدی ئه مپویه، پیری لی بگره
عهیب و عاریش له هیچ کهس مه گره
ئهو پوژباشی کردی، پوژری باش
ئهو نه یکرد، شتیکی سووری به پاش^{۱۳۲}
کهس به هاواری تو ئه گره نایه
توش له گهل ئه و کهسه مه که کایه

^{۱۳۱} چاپی ئه نیسی: وا دیاره

^{۱۳۲} چاپی ئه نیسی: ئهو نه یکرد شتیکی.... واته مامؤستا ئه نیسی تهز یان جنیوه که ی به ته واهه تی نه نووسیوه
گه رچی له راستیدا له سهر زمانى خه لکی ناوچه که هه یه و ده لین "شتیکی باشی به پاش!"، به لام له چاپی
جه عفه ردا بووه به "شتیکی سووری به پاش!" و دوور نییه ئه و شتوازه ی قسه کهش له هه ندیک شوین هه بیت.
به لام له جیاتى 'سوور'، هیتانى 'باش' له گهل 'پاش'، جیناسیکی ناته واهو ی پین دروست ده بیت که له بارى
سه نعه تی شیعرییه وه جوانه.

ئەو كەسئىكش كە دئى بە ھاوارت^{۱۳۳}
 بۆتە دۆست و رەفيق و خەمخوارت
 خۆت بە قوربانى وى بكهى چاكە
 بە ئىشارئىكى ئەو ھەلى، راکە
 رامەو ھەستە، بلا ملت بشكى^{۱۳۴}
 نەكوو راپو ھەستى، ئاپرووت بتكى
 پىت بلىن ھىچ و پووچە، كاتى خەبات
 رادەو ھەستى، ھەتا دەبى دەرفات
 چاكە گەر پىت بلىن لە مەيدانا
 ھات و نەزووت ھەتا سەرى دانا
 ئافەرىنت بكن، نەو ھەك نەفرىن
 ژىن نىيە بايەخى، ھەموو دەمرىن

قاقلاوا، ۱۳۵۰ى ھەتاوى
 (لاپەرە ۱۸۲ تا ۱۸۴ى چاپى ئەنىسى و ۳۰۸ و ۳۰۹ى چاپى جەغفەر)

عینوان لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.

شيعرە كە گەلئىك شەخسى، سەمىمى و نزيك لەدلانە، تئيدا شاعىر باسى ژيانى
 تاكە كەسىي خۆى لەناو كۆمەلگايەكى بى بەزەبيدا دەكات كە "خوار و خىچى و درۆ
 و دزى كردن" ى تئيدا باو و كەسئىكى وەك ئەو كە "ھەرچى پىويستى پياوى ھوشيارە
 بە خەلوار" ھەيەتى و تەنيا پوول و پارەى نىيە، لەو كۆمەلگايەدا جئى نايتتەو و قەدرى
 نىيە. ئەو ھەش ديارە دياردەيەكى سەرەتاكانى سەرھەلدانى سىستەمى سەرمایەدارىيە لە
 ناوچەكە.

سالى گوترانى شيعرە كە ۱۳۵۰ى ھەتاوييە كە بە گوپرەى ژىننامەى شاعىر لە ديوانى
 چاپى جەغفەردا (شارى دل، لاپەرە ۴۵)، ۲۳ سال دواى ئەو گوتراو كە ئاوات لە
 فرۆشتنى گوندى گەردىگلان و كرىنى گوندى جەمياندا فيلى لى دەكرىت و تووشى
 زيانى دارايى دەبيت؛ ۶ سال دواى ئەويش سى دانگى گوندى قاقلاوا دەكرىت و تا

^{۱۳۳} چاپى ئەنىسى ھەلەيەكى تايى تىكەوتوو. لەويدا 'ھاوارت' وەك 'ھاوات' نووسراو.

^{۱۳۴} چاپى ئەنىسى: بەلا ملت بشكى

كۆتايى تەمەن لەو بارودۇخە خراپە دارايىەدا دەمىنئەتەو. شىعرە كە ئاوتەى ئەو ژيانە و ئەو دەست تەنگى و ھەژارايە. ئەو گوندانەى ئاوات كړيونى و فرۆشتونىەتەو، گەلىك بچووك بوون بە زەوى وزارى كەمەو، كە ژيانى كەسىكى دئاوا وەك ئاوات و ميوانداریى بەردەوامى ئەويان نەتوانىو دەبىن بكن. بانگ و ھاوارى ناو ئەم شىعرە لە دوو شتە: دەست تەنگى خۆى و ناراستى ھەندىك لە خەلك.

سووچ: تاوان

ئەگەر زانى ئەزم، دەنا دزم: پەندىكى كوردىيە بۆ كەسانى فېلباز دەگوتريت كە لە باتىندا نەيارن بەلام بە روالەت خۆيان وەك يار پيشان دەدەن.

مۆد: مۆدە، شتى تازە و باوى رۆژ

ئەوى رۆژباشى كردى...: پەندىكى كوردىيە لە بەشىكى دىكەى ئەم دىوانەدا باسى لىو كراو.

بلا: با، لىگەرپى با...

كاتى خەبات: لام وايە ئاوات وشەى خەباتى لە واتاى كار و كردهو و ھەلس و كەوتى رۆژانەدا ھىنايت دەنا خەباتى سياسى لەو شوئەدا زۆر چىگەى نايئەو كە باسى پەيوەندى ئاسايى خەلكە لە گەل يە كتر. بەلام ئەو شمان لەبىر نەچىت كە ئاوات شاعىرىكى سياسىيە و بىەويت يان نەيەويت لە شىعرە كانىدا ئەو بەرپرسايەتییە سياسىيە خۆ دەنوئىت و سەر ھەلدەدات. لىرەش، لە سىن فەردى كۆتايى شىعرە كەدا ناوەرۆكە شەخسى و تاكە كەسىيە كە رەنگىكى گشتىتر و خەلكىتر بەخۆيەو دەگرىت و بە باشى دەبىنرىت باسى راوەستان و سەردانان لە مەيدان ھەنگاوىكە بۆ بە سياسى كردنى شىعرە كە.

دەرفات: دەرفەت، دەرەتان. دەبى بۆ پاراستنى سەروا لەو بىچمەدا ھاتىت.

بەحرى عەرووزى شىعرە كە،

خفیف مسدس مخون محذوف: فاعلاتن مفاعلتن فعلن

دهوای دلی زارم

به گوئی زه‌مانه بگا، گیانه، ناخۆ هاوارم؟
وه‌په‌ز له ژینم و بوونم، هه‌راس و بیزارم
تەمەن ته‌واو بووه، ئەمما ته‌مه‌ع وه‌کوو خۆی ما
له‌ به‌ژنی به‌رز و له‌ ئا‌کاری جوانی دل‌دارم
که‌سه‌ی که‌ پرس‌ی له‌ من، پیتی بلین: وه‌کوو مه‌جنوون
له‌ زه‌رد و ماهه، له‌ هه‌رد و ته‌لانه‌ ئاسارم
په‌فیکی جانه‌وه‌رانم، ئەسیری به‌ندی ئەوین
هه‌میشه‌ پ‌ووته‌لی نیو باغ و ده‌شت و کۆسارم
نه‌خۆشی ده‌ردی ئەوین بی‌عیلاج و ده‌رمانه
به‌داخه‌وه‌ نییه‌ چاره‌ و ده‌وای دلی زارم
دوو ماچی لێوه، ئەویش پێوه‌ ده‌مرم و نابێ
نه‌سیی ئەو دلی وا پر له‌ ده‌رد و ئازارم
"ئیمامی" هه‌روه‌کوو کوپ‌ر چاوه‌پێیه‌ چاوی هه‌بێ
که‌چی به‌داخه‌وه‌ هه‌ر کوپ‌ره‌ چاوی بیمارم

قافلاوا ۱۳۵۱ ی هه‌تاوی

(لاپه‌ره‌ ۶۹ و ۷۰ ی چاپی ئەنسی و ۱۲۰ ی چاپی جه‌عه‌ره‌)

عینوانی شیعه‌ره‌ که‌ له‌ دیوانی چاپی ئەنسیدا 'ده‌ردی ئەوین' هه‌ردوکیان له‌ وشه‌گه‌لی
ناو فه‌ردی پینجه‌می غه‌زه‌له‌ که‌ وه‌رگیراون. ده‌ردی ئەوین زیاتر پر به‌پێستی شیعه‌ره‌ که‌

دەبىنم تا 'دەۋاي دۆلى زارم' لەبەر ئەۋەى شاعىر دەلى دۆلى زارم ھەر چارە و دەرمانى
بۆ نىيە و ئەۋەش پەيامى سەرەكى شىعرەكەيە.
شۈين و سالى گوترانى شىعرەكە لە ھەردوو ديواندا ھەر يەكن.
غەزەلىكى غەرامىيە.

شاعىر ۶۹ سالان بوۋە كاتى شىعرەكەى گوتتوۋە و ۱۷ سال دواتریش كۆچى دوايى
كردوۋە، بەم حسابە، زۆر سەير نىيە ئەگەر دەلى "ئەمەن تەۋاۋ بوۋە".
بى ھىۋايى، كە بەشىكى زۆر لە شىعرەكانى ئاۋاتى داگرتوۋە، لىرەشدا بە پرونى
دەردەكەۋىت: ۋەرز لە ژىنم و بوونم، ھەراس و بىزارم، ۋەكو مەجنون لە زەرد و
ماە و تەلانم، پەفىقى جانەۋەرانم و...
بەلام جيا لە ۋەزا گشتىيەى ناۋ شىعرەكە، دياردەيەكى دىكەشى تىدا بەرچاۋ
دەكەۋىت كە دلدارى و ئەۋىندارىي شاعىرە: تەماع لە بەژنى بەرز و لە ئاكارى جوانى
دلدار، ئەسىرى بەندى ئەۋىن^{۱۳۶}، نەخۆشى دەردى ئەۋىن، چاۋەرى مانەۋە بۆ دوو
ماچى لىۋى دلدار و...

ئەگەرېك بۆ ئەۋە ئەۋىندارىيە دەكرىت ئەۋە بىت كە مرؤف بە پىنى سروسى خۆى
دەتۋانىت تا كۆتايى تەمەن عاشق بىمىنئەۋە و دلدارىيش بكات باۋەكوۋ پىنگەى
كۆمەلايەتى و دۆخى بنەمالەيى لە كۆمەلگايەكى نەرىتى ۋەك كوردستان و بنكەيەكى
ئايىنى - عىرفانى ۋەك زەنبىل دەرتانى دەربىرېن و دركاندى ئەۋە دلدارىيەى پى نەدەن و
ھەستەكە لە پەردەدا بىمىنئەۋە و رانەگەبىترىت؛ ھەرچۆنىك بىت، بە بۆچوۋنى من
مەسەلەكە لىرەدا ئەۋە نىيە و شاعىر كە دللىكى ناسك و مرخىكى رەۋانى شاعىرىي
ھەبوۋە، ۋەك زوربەى شاعىرانى سەردەم و ھاۋدەمى خۆى، تەنيا بە قسە عاشق بوۋە و
ئەۋىندارىيەكى واقىعى بە واتاي خۆش وىستى كچ و ژنىكى راستەقىنەى نەكردوۋە.
دلدارەكەشى ھەر لە خەيالدا بۆخۆى دروست كردوۋە بى ئەۋەى نەمودى دەرەۋەيى
بوۋىت.

لە فەردى دوۋەمدا شاعىر شىۋەيەك لە سەنەتى "ذم شىيە بە مدح" ى خستۆتە
ناۋشىعرەكەۋە ئەۋىش كاتىكە لە دەلى تەماع ۋەك خۆى ما (زەممى خۆى)، بەلام لە

^{۱۳۶} . ئەۋىن، شىۋازىكى دىكەى گوتن و نووسىنى وشەى ئەقىنە بە واتەى عاشقىنى، و ھىچ پەيوەندىكى بە ناۋى
زىندانى ئەۋىنى تارانەۋە نىيە باۋەكوۋ ئەسىر و بەندى ئەۋىن زىھنى خويتەر بەرەۋ زىندانەكەش رادەكىشىت و
ۋاھەيە ھەندىك خويتەر بباتە سەر ئەۋە بۆچوۋنەش. ئەۋە ئىھام خولقاندىنە كارى ھونەرمەندە و ئاۋاتىش لە
ھونەردا چى كەم ناھىتت

میسراعی دواییدا ده‌لن ئەو تەماعە لە بەژنی بەرز و لە ئاکاری جوانی دلداره‌که‌مه
(مه‌دحی خۆی). کاتێ که ده‌لنیم 'مه‌دحی خۆی'، له‌بەر ئەوه‌یه که مانه‌وه و ده‌وامی
عاشق له‌ سه‌ر عیشق و تەمادار بوونی لوتفی یار تا سه‌رده‌می پیری، نیشانی
وه‌فاداریه‌تی و ئەوه‌ش له‌ زیه‌نی خوینه‌ری شیعره‌که‌دا کارێکی جیگه‌ی په‌سند و
مه‌دح کردنه.

'هه‌میشه‌ رووته‌ل'، ته‌رکیبێکی جوان و تازه‌یه واهه‌یه شاعیر خۆی، دروستی کردبیت.
'کوێر چاوه‌رپه‌یه‌ چاوی هه‌بی'، که‌لک وه‌رگرتنه‌ له‌ په‌ندێکی کۆنی کوردی که‌ ده‌لن:
کوێر چی ده‌وی؟ دوو چاوی بینا!

واتای هه‌ندیک وشه‌ به‌ یارمه‌تی هه‌بانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژار:

ماه: زه‌رد، تیشه‌ شاخی زۆر بلندی لووس

ته‌لان: به‌نده‌ن، به‌رزایی کێو

پێوه‌ مردن: به‌ که‌سێک و شتیکه‌وه‌ زۆر ماندوو بوون

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که‌،

مجتث مژمن مڅیون محذوف، مفاعلن فعاتلن مفاعلن فعلن

مافی گهل

له قازانی خه مت دا هه لکزاوم
وه کوو قاورمه برژاوم، خوراوم
له بهر ئه و بهختی سه سهختی کلۆلم
له یار و ئاشنایان هه لپراوم
به ئاوری دووری ئاخر بوومه قه قنهس
ئه گهر راستت دهوئ هیتز و هه ناوم!
به زیندووویی ده بینم حالی مردوو
به گۆرپه وشاری دووریت ههر نه ماوم
وه رن ئه ی ئاشنا بو دل نه واییم!
هه ژاریکی کزۆله ی دل شکاوم
ئه ری ئه ی تاوی هاوینی هه ژاران!
بکه ره حمی به سه ره برگی دراوم
ئه گهر سه د چهل به دووریشت بسووتیم
له دهس نادهم حهقی داگیر کراوم
ده لیم ههر مافی گهل ده رمانی ده رده^{۱۳۸}
ئه گهر چی من به جاریکی نه ماوم

قاقلاوا، ۱۳۵۱ ی هه تاوی
(لاپه ره ۵۰ و ۵۱ ی چاپی ئه نیسی و ۱۱۵ ی چاپی جه عفه ر)

^{۱۳۸} . چاپی ئه نیسی: مافی دل
۱۸۶ / شیعری سالانی ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳

عینوانی شیعره که له هەردوو چاپە کەدا وەك یە کە.

شیعره که به هەموو حیسابینک، غەرامییه و تییدا دەبێ پەرووی ئاوات له دلبەریک بیت که شاعیر له قازانی خەمیدا هەلکەزاول، برژاوه و خوراوه و له ئاوری دووری ئەودا بۆتە قەقنەس. بەرگۆی شیعره که کەسیکه که شاعیر به 'هیز و هەناوی' خۆی بانگی دەکات. ئەوانە تا فەردی چوارەمی غەزەلە کەن.

له فەردی پینجەمدا شاعیر خۆی وەك هەژاریکی کزۆلە ی دلب شکاو بەخوینەری شیعره که دەناسینیت و [لەبەر ئەو دووری و کزی و ماتییە ی وا تووشی هاتووە]، بانگی 'ناسنایان' دەکات بێن بۆ دلدانەوێ.

له فەردی شەشەم و حەوتەمدا شاعیر درێژە بە بابەتی چوار فەردە کە ی سەرەتا دەدات و دلداری خۆی به 'ئاوی هاوینی هەژاران دەشوبهینیت و دەلی بەزەبیت به بەرگی دراومدا بیت. ئینجا دەلی ئەگەر سەدجاریش به [ئاگری] دووریت بسووتیم هیشتا دەست له 'حەقی داگیر کراوی خۆم' هەلناگرم.

ئێستا پرسیار ئەوێهه که ئەو حەقە داگیر کراوه چییه؟ شاعیر لهو باره یهوه چ نادرکینیت بهلام به قەرینە ی فەردە کانی پینشتردا واهه یه بزانیتر که ئەو حەقە، چاوپیکهوتنی یار و تهواو بوونی ماوه ی دووری لهو بیت.

فەردی کۆتایی کینشە ی لهسەرە! خوینەر که حەوت فەردی شیعره کە ی له فەزایە کی عاشقانەدا خویندۆتەوه، له پەر تووشی دیاردە یه کی هەندیک سەمەرە دەبیت کاتی لێردا له پەر مەسەلە ی 'مافی گەل' دیتە ئاراوه و ئەو سەرلیشیاوییه کاتیک زیاتریش دەبیت که دەبینی له دیوانی چاپی ئەنێسیدا له جیاتی مافی گەل، 'مافی دل' هاتووە!

دیاره هەردوو چاپە کە، عینوانی شیعره کە یان به 'مافی گەل' نووسیوه و خوینەر نازانیت مامۆستا ئەنێسی ئەگەر له دەقی شیعره کەدا مافی دل ی نووسیوه، ئەو مافی گەلە ی له کوپۆه هیناوه و مافی گەل لێردا چ واتایه کی ههیه؟

دیاره دەبێ کینشە ی گرنگی سانسۆر هۆکاری سەرە کی بیت بۆ هەموو ئەو حالە تانە ی وا به یان و راگە یاندنیککی سیاسی له شوینیکدا خۆ دەنوینیت، لەبەر ئەوه ی سانسۆرچی به گوێرە ی شوغلی ناشەریفی، کەسیکی کەمتر خویندەوار و کەمتر تیگە یشتوو و ته نیا رواله ته کان دەبینیت و ناتوانی جهمسەرە کان به یه کەوه به سستیهوه، هەر بۆ یه ش زوربه ی جار له شوینی سانسۆر کراوی بابە تینکدا پچرپچری و نارێک و پیککی دەبینریت.

به كورتى، من وا بۆ مەسەلە كە دەچم كە ناوەرۆكى شيعره كە غەرامى بېت و ئەو مافى دىل'ەى ناودىوانى چاپى ئەنسى پېر بە پېستى بېت، وەك چۆن شاعىر لە فەردى حەوتەمىشدا قسە لە حەقى خۆى دەكات. بەلام لە عەينى كاتدا لە قسەكەى خۆم هەندىك درېدۆنگم لەبەر ئەوئەى نازانم ئەو عىنوانى 'مافى گەل'ەى وا لەهەردوو چاپەكەدا دەبىنرېت، بە تايەت لە چاپى ئەنسىدا، لە كوئە هاتوو؟ ئەگەر شاعىر واى نەنووسىت، ئەنسى لە كاتىكدا هېشتا ئاوات لە ژياندا بوو، چۆنى تەوانىو سوورپىكى وا گرنگ بە ناوەرۆكى شيعره كە بدات و لە رېگەى عىنوان گۆرپنەو شيعرىكى غەرامى بكات بە كۆمەلايەتى- سىاسى؟ ئەگەر شاعىر لە ئەسلىدا وابوويت، بۆچى لە دەقەكەدا كراو بە مافى دىل؟ ئەودەم تەنيا شتېك كە بتوانم بىرى لى بكمەو، هەمان سانسۆرى حكومەتى مەلاكانە، سايەيان بەردەوام نەبېت!

قازان: مەنجەل

هەلكران: بە گوپرەى هەنبانە بۆرېنەى مامۆستا هەزار، سووركرانەوئەى گۆشت يان خواردەمەنىيەكى دىكە لەسەر ئاگر بەلام من پىموايە برژاندن يان سووركرانەوئەىيەك بېت بە بى رۆن كە دەبېتە هۆى سووتانى خواردەمەنىيەكەش.

بەختى سەر سەخت: لە بەخت و سەخت جىناسى ناقىس دروست كراو قەقنەس: قوقنوس، ئامازەيە بە بالندەيەكى ئەفسانەيى كە گوايە بالى لىك دەدا تاو كوو ئاگرىكى لى دەكەوتتەو و خۆشى بەو ئاگرە دەسووتت بەلام لە خۆلەمىشەكەى بىچوو قوقنوسىكى تازە سەرھەلەدەدات. لە كوردىدا واتاى سووتاو و بوون بە زوخالى لى وەر دەگىرېت. بوومە قەقنەس واتە سووتام و بووم بە زوخال.

هېز و هەناوم! ئەى كەسېك كە هەموو هېز و تەواناى منى! گۆرپەوشار: لەو دياردە ترسېنەرانەى ژيانى موسولمانانە و وەك لە ناو موسولماناندا باو، لە شەوى يەكەمى قەبردا زەوييەكە وىك دىت و مردووى گوناھبار دەگوشرېت و ئازار دەدرېت. هەموو موسولمانىكى خاوەن بېروا هەتا هەيە لەو كاتە دەترسېت و لەخودا دەپارېتەو لە گۆرپەوشار واتە فشارى ناو گۆرپى بپارېت. شاعىر دوورى يارى بە گۆرپەوشار شوبھاندوو.

دلنەوايى: دلنەو، فارسىيە.

تاوی هاوینی هه ژاران: ئیستیلایکی جوانی ئه ده بییه. له سه رجهم شیعره که دا هه ندیک زاراوهی نوێ بهرچاو ده که ویت که کارتیکه ریی شیعی نوێی کوردی یان فارسیان به سه ره وه ده بینه ریت. ئه و تاوی هاوینی هه ژارانه یه کیانه و 'وه رن ئه ی ئاشنا' یه کیتریان. بکه په حمی به سه ره رگی دراوم: من بیستومه بگوتریت 'په حمیکت به سه ر... دا بیت!' به لام نه میستوهه بلین 'په حمیکت به سه ر... دا بکه!' ئه وه ته عبیریکی تازه یه. مه گه ر 'سه ره رگ' به یه و شه بگرینه بهرچاو و بلین نیازی شاعیر 'سه ره رگ' بووه به واتای جل و به رگی سه ره وه، که به دلنیا یی نایی واییت.

سه د چهل: سه د جار

به حری عهرووزی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن، فعولن

باسی سەر

مەمکی خەر کردوو هەناری ساوان
بێ ئەوەی کەس دەسی لێ دا، گەبون^{۱۳۹} بێ تاوان
کەس نەلێ دەس زە دەیه بۆیه وەها گەورە بوو
ئەو وتە لای کور و کێژ باسی سەرە، ئەی ئامان!
سەر و بالان هەموو کێژانی ولات و سەیره
بەو هەموو باری دلانە کە هەیانە نەچەمان!
سەر وە بالای گۆلی من گەرچی هەناری پێو
مەلێ پەبوو نە، تکەیی ماچە لەویدا، وا مان
بۆ هەناری منی پڕ مەینەت و خەم، دەرد و بەلا
بۆنی ئەو جووتە هەنارانە یە بوونە دەرمان
ساز و ئامادە، وە کوو نۆکەری گۆی پادێرم
چاو مە بەندی ئیشارەیی ئەو، گۆیش بۆ فەرمان^{۱۴۰}
چاو لە چاوی دەبێم بە لکۆو وە لامم داتنی
کەچی هەلنایە ئەویش ئیستە لە ترس و شەرمان
گەرچی شەرمیونە، چاوی لە 'ئیمامی' داگرت،
کوئی هەلنایە لە حاند غەیرە، لە ترسی خزمان!

قافلاوا، ۱۳۵۱ی هەتاوی

(لە پەرە ۶۳ و ۶۴ ی چاپی ئەنێسی و ۱۵۳ ی چاپی جەعفەر)

^{۱۳۹} چاپی ئەنێسی: گەبیون

^{۱۴۰} چاپی ئەنێسی: چاوومە

عینوانی شیعره که له چاپی ئه‌نسییدا 'ده‌رمانی دل' ه. له و چاپه‌دا رپیکه‌وتی گوترانی شیعره که رانه‌گه‌ییتراوه.

شاعیر له سالی گوترانی شیعره که، ۱۳۵۱ (۱۹۷۲) دا، ده‌بج ۶۹ سالان بووینت. شیعریکی وا ته‌ر و ئاودار بو ئه‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌لینک سه‌رنج‌راکیشه.

بی تاوان: ده‌بج نیازی شاعیر ئه‌وه بیت که هه‌ناری مه‌مکی یار، هیشتا که‌س ده‌ستی لی نه‌داون، وه‌ک ئه‌وه‌ی عیشقبازیی بو کچان به تاوان زانییت!

غه‌زه‌لیکی رپیک و پینکی غه‌رامییه. له په‌راوێزی چاپی جه‌غه‌ردا ئه‌م فه‌رده‌ی نالی نووسراوه به‌لام ئاماژه به هۆکاره‌که‌ی نه‌کراوه؛ ویده‌چیت و یستیتیان راده‌ی کارتیکه‌ریی نالی له سه‌ر ئه‌م شیعره ده‌ست نیشان بکه‌ن:

"نه‌خل و روممان پیکه‌وه‌ن، یان باغه‌وان وه‌ی کردووه
سه‌روی هیناوه له سێو و به‌ی مۆتوربه‌ی کردووه"^{۱۴۱}

که ویده‌چیت نیاز ئه‌م فه‌رده‌ی ئاوات بیت که شویتنی راسته‌وخۆی له‌م فه‌رده‌ی نالی هه‌لگرتووه، باوه‌کوو کیشیان له‌یه‌ک جیاوازیسه:

سه‌روه بالای گولی من، گه‌رچی هه‌ناری پیوه
مه‌لی په‌یوه‌نده، تکه‌ی ماچه له‌ویدا وا مان

کاری ئاوات هیچ له کاری نالی که‌م ناهینیت به‌لکوو به هینانی ته‌سویریکی رازاوه‌ی وه‌ک 'تکه‌ی ماچ' له شویتنی په‌یوه‌نده‌که، هه‌نگاوێکیش له‌و چۆته پیشه‌وه. مۆتوربه و په‌یوه‌ند یه‌ک واتایان هه‌یه.

من به‌راوردی هه‌موو غه‌زه‌له‌که‌م له‌گه‌ل غه‌زه‌لی ناوبراوی نالی کرد، لام وایه کارتیکه‌رییه که جینگه‌ی قسه‌ نییه و جگه له‌و فه‌رده تایبه‌ته، له هه‌ندیک به‌شی دیکه‌ی شیعره که‌شدا ئه‌م ته‌ئسیره هه‌ست پنده‌کریت، وه‌ک نه‌خلی بالا که له شیعره‌ی ئاواتدا بوته سه‌روی بالا و 'ئه‌م مه‌مه‌ت که‌ی کردووه' ی نالی لای ئاوات بوته 'مه‌مکی خر کردووه یارم' و 'ئه‌وه‌ر' ی نالی لیره‌دا بوته 'که‌س نه‌لی ده‌س زه‌ده‌یه'.

باسی سه‌ره، ئه‌ی ئامان! ئه‌و دوو ته‌عبیره له‌و په‌یوه‌ندییه تایبه‌ته‌دا گه‌لینک رازاوه و به‌رێ و جین. عینوانی شیعره که‌ش له چاپی جه‌غه‌ردا له‌م ته‌عبیره وه‌رگیراوه و لای من هه‌لژاردنیکه‌ی گه‌لینک باش بو.

^{۱۴۱} دیوانی نالی ساغکردنه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و کاک فاتیح و کاکه‌ه‌می موده‌رپیس له‌ جیاتی وشه‌ی 'باغه‌وان' و 'سێو' ناو دیوانی چاپی کاک جه‌غه‌ر، 'باغه‌بان' و 'سێب' ی تۆمار کردووه. نه‌خل دارخورما و روممانیش هه‌ناره.

باری دل: ئەویش لەو پەڕی جوانیدا. باری سەر لق و پۆیی سەرووی بالای کێژانی
ولات، دەبێ دلی لاوان بیت. شاعیر دەلی ئەو هەموو بەرەدی دارە (کە دلی لاوانی
ئەویندارە)، لەسەر سەرووی قامەتی کێژانە، بەلام هێشتا هەر ناچەمێنەوه! هەستە
ناسیۆنالیستیەکی ئاوات لێرە دەخۆی بە هۆی وشەیی 'ولات' هەو دەردەخات.

بۆ هەناوی منی پڕ مەینەت و خەم، دەرد و بەلام... بە بۆچوونی من، 'مەینەت و خەم و
دەرد و بەلام' هەرچواریان سیفەتن بۆ 'من'. مەینەت و خەم هەر وەها دەرد و بەلام
مترادفن. 'بۆن' و 'بۆن'یش جیناسی لەفزیی ناتەواون.

بە حیسابی طبی کۆن، بۆنی هەنار بۆ هەندیک نەخۆشی بەکەلکە.^{۱۴۲}

چاومە: هەرچی چاومە.

گویش: هەرچی گویشمە

وہلامم داتی لە باری رێژمانەوہ وا ہەیە ہەندیک نامۆ بنویتی و خوینەر پنی خۆش
بیت لە شاعیر بیسیت بلنی: وہلامم داتەوہ. بەلام 'وہلام' لێرەدا 'ناو' ہ نەک کردار و بە
واتای بەلین دیت. دواي ئەوہش، ئاوات وەك هەموو شاعیریکی دیکە بە زمان و
رێژمانی ئاسایی قسە ناکات و نابێ بکات دەنا واتای شاعر گوتن دەفەوتینیت. شاعیر
ئەو پەسپۆرە شارەزایە و بە تیکەل کردن و لیکدان و شیواندنی رستە، ئینجا
یە کخستەوہ و ریک و پیککردنەوہیان زمانیکی شاعیرانە دەخولقینیت کە دەبێ جیاواز
بیت لە زمانی خوینەر ئاسایی.

دێری کۆتایی تەنزیکی نەرم و نیانی تیندایە: یارەکەیی شاعیر چاوی 'لە ترس و
شەرمان' هەلنایەت، بەلام چاویکیشی لێ دادەگریت بۆ ئەوہی تیبگەیینیت کە لە
ترسی خزمان چاوی لە حاند بیگانە و ئەویش یەکیان، هەلنایەت!^{۱۴۳}

بەحری عەرۆزی شاعرە،

رمل مثنیە مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

^{۱۴۲} ئەو نەندەیی من بیستیتم بۆنی ناخۆشی دەم لەناو دەبات و بۆنی سیر لە دەمدا ناھێلێت؛ شتی دیکەیی لێ نازانم.

^{۱۴۳} کچی هەژاری کورد، ترسی باوک و برا (هەندیک جاریش دایک) ی کەمن، لێرەدا ترسی خزمانیشی هاتۆتە
سەر!

مەنجهلى دىل

وہ کول ہات مەنجهلى دىل، دەس بە جىئ ئەى دیدہ گریانى!
دەبى برژىتى ئاخىر چاۋە كەم! دورپرى بە دامانى
لە سايەى سۆزى دىل ئەمپرۇكە چاۋم ھىند دلاۋايە،
لە گەۋھەر پىر دە كا ئەو، دەست و كۆشى ھەر موسولمانى
ئەمن خۇ كۆشى خۇم پىر كىردوۋە، ھەلناگرى چىدى
جەھەننەم، ئەى رەقىبى بەد مەزەب، توش كۆشى خۇت دانى!
كە چاۋم بۆتە گۆمى خوین و خوئ، پىرسىم لە ھاودەردى
لە گەل دەربا، كوتى، بەستوۋىەتى چاۋ مەرج و پەيمانى
كە 'كامىل' خوین دەبارىتى لە چاۋ، ئەى بىئوفا يارم!
حە كىمى دەردى وى ھەر تۆى، كەرەم كە تۆزە دەرمانى!^{۱۴۴}

قافلاوا، ھاۋىنى ۱۳۵۱ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۸۳ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۷ ى چاپى جەغفەر)

عینوان و دەقى سەرجم شیعەرە كە، لە ھەردوو چاپدا ۋەك يە كە. ھەندىك تەعبىرى
پازاۋە و تازە لە شیعەرە كەدا ھەن:
دلاۋايى چاۋ: "لە سايەى سۆزى دىل ئەمپرۇكە چاۋم ھىند دلاۋايە...";
تەنزى خەوتوۋى ناۋ ئەم مىسراە: "جەھەننەم ئەى رەقىبى بەد مەزەب توش كۆشى
خۇت دانى!"

^{۱۴۴}. چاپى ئەنىسى: كەرەم كە، تۆزە دەرمانى

سەنئەتى مطابقەى نىوان 'موسولمان' ى فەردى دووھەم و 'بەد مەزەب' ى فەردى سىھەم "لەگەل دەريا، كوتى، بەستوويەتى..." لە جياتى ئەوہى بلىت "كوتى لەگەل دەريا بەستوويەتى..."

ھىتانى مەرج و پەيمان پىكەوہ.

چاۋ وەك گۆمى خوپىن و خوئ شىعرەكەى نالىمان وەبىر دىئىتەوہ كە دەلى: ھەر جۆگە وجۆبارى كەوا سوور و سوپىر بى، جى جۆششى گريانى منە و خوئ نەپزاوہ (يان: خوئ نەپزاوہ).

مەلا مەحمودى بىخود شىعريكى ھەيە بەم فەردە دەست پىدەكات، بەلام نازانم كارتىكەرى لە سەر ئاۋات بووہ يان نا:

"لەدولبەر گفتمو گۆيىكىم نەبىست، ئەى سىنە ئەفغانى

لەلىۋى پىكەنىيىكىم نەدى، ئەى دىدە گريانى..."^{۱۴۵}

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

^{۱۴۵} . ئەبوسەئىد ئەبوالخىر شاعىرى ئىرانىش چوارىنەبەكى ھەندىك ھاوشىۋەى ئەم شىعرەى ھەبە:

دردى دارىم و سىنەى بريانى

عشقى دارىم و دىدەى گريانى

عشقى و چە عشق، عشق عالم سوزى

دردى و چەدرد، درد بى درمانى!

سۆزى دەروون

ئەي سۆزى دەروونى پىر لەئىشىم!
نۆمانگە كە دوورى تۆ دە كىشىم
دەرمانى ھەموو برىنە كانى
تىمارى دلى بەئىش و ژانى
داغانە، ئەو ھەندى دىوہ مەينەت
جەرگىشى بە سىخى خەم بووہ لەت
نالەت كە نە گا بە گوئچكەيى كەس
قازانجى لە پرى نىيە، ئىتر بەس!
با بەس بى، نە ماوہ حال و بالم
موددىكە بە سۆزى تۆ دە نالم
تۆ ئەي دلى لەت لەت و برىندار!
مال كاوول و ھەلۋەدا و بىزار!
چەندە بە پەرۋش و چەند كۆلى!
چەند مات و فەقىر و خەم بە كۆلى!
ماويكى و چان بدە و بزانه
ئەو خالىقى عەرز و ئاسمانە
چۆن دەر كى رەحم دە كاتەوہ لىت
چۆن لاشى دە با چقىل لە سەر پىت
ئەو كاتە دە زانى زولجەلالە
خاوەن دە سەلاتى بى مىسالە
پاش ئەو ھەموو كۆسپە، جىتنى نەورۆز
نەورۆزى كە بۆ مە بىتتە پىرۆز

ده توانی له چالی قوولی زیندان
بینتته درئ گولیککی شادان
"کامیل" نهوه تۆ و به هاری شادی!
با نهمری، نه پۆی به نامرادی

فاقلاوا، ۱۳۵۱ی هه تایی
(لاپه ره ۱۹۴ و ۱۹۵ ی چاپی نهیسی و ۳۲۲ و ۳۲۳ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهک یه که.
لیره شادا کاتئ شاعیر له گه ل دهروونی خویدا قسه ده کات، ههست به کارتیکه ریی
شیعری گۆران له سهر ئاوات ده کریت. به لام ئهم له درپژهدا وه ریچه رخان دووه و رهنگی
ئایینی به بابته که داوه.

پوون نییه رووی قسه ی شیعره که له چ که سیکه، له هیچکام له دوو چاپه که شادا
ئامازه ی پی نه کراوه. ئه و که سه ی نۆ مانگه له زینداندا یه و ئاوات تاسه ی ده کیشیت
کیه؟ ئایا کوره که یه تی؟ دۆستیک و هاومه رامیکه تی؟ ئه وه له شیعره که ده رناکه ویت و
منیش نازانم. پوون کردنه وه ی ئه و لایه نه شه خسی و بنه ماله ییه ئه رکی سهرشانی
که سانی وهک ئاغا سهید جه عفره. به لام هه رکه سیکه، گه لیک له ئاوات نزیکه و
"ده رمانی هه موو برینه کان" یه تی. ئه سلن، بلئی خودی شاعیر نه بیت؟ زۆر جار
هونه رمه ندان ناخی دهروونی خویمان ناراسته وخۆ و له ریگه ی به ریگه یه کی نه ناسراوی
نه زانراوه وه ده رده خه ن.

شاعیر دوا ی شهرح و پوون کردنه وه ی داغ و دهد و خهم و خه فته تی خۆی له و
دوو رییه، په نا ده باته بهر خودا و له بهر نا چاری، له فهدی هه شته م به دواوه، به دلئ
خۆی ده لیت سه بری هه بیت تا وه کوو "خالیقی عهرز و ئاسمان" ده رکی ره حم
ده کاته وه و ئه ویش له دوا ی ئه و هه موو کۆسپه (کامه کۆسپ؟) له جیژنی نه ورۆزی
پیرۆزدا ده توانی له چالی قوولی زیندان بیته درئ.

هینانی ناوی نه ورۆزی له شیعره که دا جیگه ی وردبوونه وه یه. ئایا ئاوات ده یه ویت ئه و
که سه ی وا له زیندانه، له نه ورۆز واته ۲۱ی مارچدا ئازاد بکریت؟ یان شاعیر نه ورۆزی
وهک سه ره تایی به هار هیناوه که هه ناسه ی وه رزه که گول له زهوی ده رویتیت؟ ئه گه ر
نیاز نه ورۆزی راسته قینه بیت، پرسیار ئه وه یه ئایا ئه و که سه ی له زیندانه له و رۆزه دا

ماوهى زىندانى تەواو دەيىت و ئازاددەيىت يان شاعىر چاوپروانە بە بۆنەى نەورۆزەوہ
بکەويىتە بەر لىبووردنى حکوومەت و ئازاد بکرىت؟ لەبەر ئەوہى لە سەردەمى شادا بە
بۆنەى نەورۆزەوہ ھەندىک زىندانى ئازاد دەکران کە دەيانگوت وەبەر 'عەفوى ملوکانە'
کەوتوون. ديارە ئەو کەسانە ھەموو، يان زوربەى زۆريان زىندانى ئاسايى بوون نەک
سىاسى بەلام جاروبارە تاك و تەرايەک پەشيمان بووى سىاسى يان کەسانىکيشيان لەگەل
دەخرا کە بنەمالە و خزمەکانى خەلکانى دەست پۋيشتووى لە حکوومەت نزيك بوون.
بلىنى کەسانى وا لە بنەمالەى ئاواتدا بوويىتن؟ من وەلامىکم بۆ ئەو پرسیارانە نىيە و
ناتوانم پەيوەندىيەکان ديارى بکەم، بەلام ئەگەر مەسەلەى لىبووردنە کە راست يىت، لە
بارى سىاسىيەوہ لەسەر شاعىر دەکەويىت.

بلويز: شمشال

داغانە: بەدبەختانە، بەداخەوہ

سىخ: شيش

لەپى: لە سەر رىگا

سۆز: لىرەدا و یدەچىت سووتان يىت.

ھەلۆەدا: ئاوارە

بەپەرۆشەوہ بوون: خەمى شتىک و کەسنىک خواردن

کلۆل: داماو

خەم بەکۆل: تەركىيىكى جوانە. شتىکە وە کوو مامە خەمە!

وچان: پشوو

چقل: دروو، کۆسپ

زولجەلال: عەرەبىيە خاون گەورەيى

بى مىسال: بى ھاوتا

بەحرى عەرۆزى شىعەرە،

ھزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فاعولن

ئاخ و سكالالا

من و بسكى له بهژنى بهرزى هالايين
وه كوويهك، دهردهدارى بهژن و بالايين
مهكهن لؤمهى من و كهزىهى بلاوى
كه ئاوبردهى جوانى و ئال ووالايين^{۱۴۶}
دهم و چاوى ئه گهر سوغرا و كوبران
له گهل دل بؤيه سه رگهرمى موتالايين
له گهل بولبول به جؤش و كول له باغى
به رؤح وا موشتهرى بازارى كالايين
من و كهزىهى وه كووى مارى بريندار
"نيمامى" خاوهنى ئاخ و سكالالين!

قافلاوا، ۱۳۵۲ى ههتاوى
(لاپهه ۹۳ و ۹۴ى چاپى ئه نيسى و ۱۶۰ى چاپى جه عفهه)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا 'من و بسكى'يه كه له فهردى مه تله عى شيعره كه
وه رگيراوه. چاپى جه عفهه 'ئاخ و سكالالا'يه له فهردى مه قتهع وه رگرتووه.
سالى گوترانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا دهست نيشان نه كراوه.
ئاوات وهك كه سايه تى خؤى، كه سىكى خاوهن تهوازوع و له عهينى كاتدا خؤبه كه مزان
بوو و كه متر باسى خؤى كردووه ئه گهريش كردييتى خؤهه لكيشان نه بووه و به
پيچه وانه، خؤى سه ركؤنه كردووه و به كهم داناوه، بؤ نمونه له نه عتى خودادا خؤى
به 'پيره گه مال'يه ئه و ناوده بات و له ستايشى پيغه مبهردا ده لى 'من سه گيكي

^{۱۴۶} چاپى ئه نيسى: جوانى

بەردەرگاتم' ھەر ئەوانەش نا، سەدان جار لێرە و لەوێ شیعەرەکانیدا خۆی بە بێ
مشوور و سەر سەری و بێ فیکر و حەواس و بەدبەخت و بێچارە ناودەبات و کەم واهە یە
سیفەتیکى چاڭ بداتە پال خۆی ئەگەریش بیدات، فیداکارى و ئیخلاسه.

ھەر وەھا، لە زۆر شویتدا شاعیر خۆی لە گەل دیاردەى سروشتى یان شتیک دەخات کە
ئەو دیاردە یان شتە، خۆی خواوەنى سیفەتیکى نەباش بێت. دەلێی لەھەموو ئەو
دەرپرێانەدا خەریکە خۆی لە پشت شتیک دەشاریتەووە بۆ ئەوێ کەمتر دیار بێت و
نموودى کەم بێت.

لێرەدا شاعیر جارێک خۆی لە گەل بسکى یار، کەزىھى یار (دووچار)، دلێ خۆی و
بولبولدا یەك دەخات، کە بسک دەردەدارى بەژن و بالایە، کەزىھ ئاوبردە و بلاو و
پەرىشانە، دل ھىشتا ھەر قوتابییە و موتالا دەکات و بولبولیش بە جۆش و کول و
نازارامە. ئاوات بە فرسەخ دوورە لەوانەى وا خۆیان بە مەرکەزى ھەموو جیھان دەزانن!
بسک و کەزىھ: زولفی مرؤف (بەگشتى مینە).

دەردەدار: لێرەدا تامەزرۆ و ئەویندارە.

ئاوبردە: فەتاو، لەناو چوو. من ھىنانى جوانى لە گەل 'بەژن و بالام' زۆر پى بەرپى
و جى نەبوو. یە کەمیان ناوى مەعنايە و بۆ نموونە لە گەل بەرزى دا کە نیشانەى بالای
یارە، جوانتر دەھاتەووە تا لە گەل بەژن و بالا خۆى کە ئىسمى زاتە.

سوغرا و کوبرا: 'صغرى و کبرى' دوو سەرەتان لە زانستى مەنتىق دا، کە یە کەمیان
پەيوەندى بە دووھەمەووە دەدریت و لە دووھەمدا ئاکامى قسە وەردەگیریت و
دەگوترى ئىستا کە دووھەم ئاوايە، یە کەمیش دەبى وا بێت. نیاز لە خویندى فەقییە لە
حوجرەکانى مزگەوت کە لە موتالا کردندا دەبى ھەول بەدەن بنەماى قسە و بۆچوونيان
مەنتىقى و عەقلانى بێت دیارە بە پێوەرى مەنتىقى ئەرەستوویى.

لە ئەدەبى کلاسیكى کوردى و فارسیدا دەمى یار بچووک بێت مەقبولترە و چاوى
ياريش گەورەبى پەسندترە. سوغرا دەمى یارە و کوبرا چاویەتى، شاعیریش ھاوپی
لە گەل دلێ خۆى، بە موتالای ئەو دوانەووە خەریکە! دلێ ئەوینداریش دیارە دەبى لای
گراوپی خۆى بێت. من وشەى ئەگەرم زۆر پى لە شویتى خۆیدا نییە؛ ئەویندارى
نەرتى نابى لە جوانى دلدارە کەیدا گومانى ھەبێت. باوکوو چەمكى 'مەگەر'یش زۆر
چارەسەرى کیشە کە ناکات بەلام دەلێى جوانتر دەبوو ئەگەر بگوترایە: "دەم و چاوى
مەگەر سوغرا و کوبران ..." کە من و دل ئىستا خەریكى موتالا کردنیان!

له گه ل بولبول: بولبول و باغ پيځه وه و موشته ري و بازار و كالاش هه رسيځيان پيځه وه
'مترادف'ن.

من و كهزيه ي: شوبهاندي كهزيه ي يار به مار زور تازه نيه. ماري بريندار به ده وري
خويدا ده سوورپته وه و پوپه ده خوات؛ كهزيه ي ياريش به و حيسابه، لول و پهريشان و
ئالوزه. كهزيه ي ياريش ده بي پهريشان بووييت و ئه ويندار ئاخ و سكالاي بيت له
دهستي، ده نا ئه گه ر هه ردوكيان (كهزيه و شاعير) به ريك و پيكي به سه ر شاني ياره وه
بوايه ن، ئيتر هاوار و گازنده يه ك نه ده ما!

به حري عهروزي شيعره كه،

هزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

پارانهوه

من سه گينكم، سه گينكى دهر گاتم
گهر چى بى فكر و بى موبالاتم
گهر چى برسى و فه قير و بى هيزم
وا به هيووا و هوميدى تو هاتم
كه سهل و بى وهپ و له پاس كه وتوو
نانى شوانم ده خوارد و ههر لاتم
پير و بى كه لپه مام و لى قه و ماو
بؤيه پرووزه رددم و كز و ماتم
لوقمه نانئى له دهر كى تووم بده نئى
وه ده زاتم ئه ميرى شاماتم
ناهوميدم مه كه له ره حمه تى خؤت
بينه جئى ئاره زووم و ئاواتم
وا 'ئيمامى' ده لئى: برا له خه مان^{١٤٧}
شيعر و هؤنراوه و مه قالاتم

قافلاوا، ١٣٥٢ى هه تاوى
(لاپه ره ٥٩ى ديوانى چاپى ئه نيسى و ١١٢ى ديوانى چاپى جه عفه ر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا "ناهوميدم مه كه" يه. شوين و ريكه وتى گوترانى
شيعره كه له ههر دوو چاپدا، وهك يه كن.

^{١٤٧} . چاپى ئه نيسى: ده لئى برا له خه مان...

شعيرىكى تىپىكالى ئاواتە: پارانەو لە دەرگانەى خودا بۇ ئەوۋى بەزەبى پىدا بىت و لە گوناھانى خۇش بىت. لىرەدا دەلى عەبدىكى چاك نەبووم، ناسپاسى نىعمەتەكانى تۆم كىرد، بەلام ھىوام بە لىبووردەبى تۆ ھەيە، تۆش لە رەحمەتى خۇت ناھومىدم مەكە. ئەوۋە لە راستىدا بابەتى سەرەكى گەلىك لە شىعرەكانى ئاواتە: ھەست بە گوناھبارى و رۇوزەردى لەبەر دەرگانەى خودا، ئامادەبى بۇ مەرگ و چوونە بەر بەزەبى ئەو لە رۇزى قىامەتدا.

شىعرەكە ۋەك گەلىك شىعرى دىكەى ئاوات و شاعىرانى ھاوبىرى لە ئەدەبى كوردى و بەگشتى لە ئەدەبى ۋالاتانى ئىسلامىدا، ھىزى نەرى بى دەداتە خوئەنەر و سستى دەكات و لە قوژنى دەخزىتت. بە گوپرەى ئەو بۇچوونە نەرى بى، مۇرۇف ھەر لە سەرەتاي ژيانەوۋە تا كۇتايى، تاوانبارە و دەبى ھەست بە گوناھ بكات؛ تاقە شىتكىش كە ئەو تاوانە دەشواتەوۋە، بەزەبى خودايە. خودا لىرەدا نەك ھەر مونتەقىم و تۆلە سستىنە، بەلكوو ۋەك كەسىك كە قەرزى لەسەرتە، ھەمىشە بەردەرگاي لىگرتوۋى و داۋاي قەرزەكانى دەكاتەوۋە؛ تۆش دەبى ھەر لىي پارپىئەوۋە بەلكوو بەزەبى پىتدا بىت و ماۋەيەك دەاست رابگرت و لەكۆلت بىتەوۋە! ژيان لەسەر ئەو شىۋە بىر كىردنەوۋە ھىزى ئەرى بى لە خاۋەنەكەى دەستىنيت و گوشەگىر و بى حەرەكەى دەكات. دىۋانى شىعرەكانى ئاوات زۇرىك لەو شىعرانەى تىدان.

لە راستىدا ئاوات لەنىۋان عارفىكى دلئەرى عاشق بەخودا و سۇفىيەكى وىشكى لەخوداترس، تىماۋە و لەقۇناعى جىجىاي ژيان، لەمىانەوۋە بۇ ئەو و لەۋيانەوۋە بۇ ئەم پال دەكوتت. شاعىرى ئەم شىعرە تايبەتە سۇفىيەكى لەخوداترسە و خوداكەى كەسىكى تۆلەئەستىن و دلپەقە كە، دەبى بە بەرتىل و پارانەوۋە دللى ۋەك بەردى نەرم بىرئىت. شاعىر چارەيەكى نىيە جگە لەۋەى خۇى بە سەگى بەردەرگاي ئەو دابنىت و بەو خۇ بەكەمزانىيە، ئاغا زۇردارەكەى لەخۇى رازى بكات. ئەوۋە گەلىك جىاۋازە لە بۇچوونى عارفىكى ۋەحدەتى و جوددى ۋەك شىبلى نۇعمانى و ئەۋانى دىكە، كە لە ھەموو بوونەۋەرىكدا، تەنانەت سەگىش، نور و ئىشراقى خودايان دەبىنى. بەشىكى زۇر لەو سىفەتانەى لە شىعرەكەدا ھاتوون سىفەتى سەگن بەلام شاعىر بەپىتى ئەو بۇچوونە سۇفىيانە وىشكە، ھەموۋى داۋنەتە پال خۇى.

بى موبالات: بى دەربەست، گوپنەدەر
كەسەل: ۋەپەز و بى حال و ھەوسەلە

بىن وەر: سەگىڭ كە ناھەيىت و ناوھەپىت، سەگى پىرى پە ككەوتە.
لەپاس كەوتوو: سەگىڭ كە لەبەر پىرى و لەكاركەوتوو پى چىتر پاسى مالى
خاوەنەكە پىتادىرەت.

نانى شوان خواردن: كىنايەيە لە بىن ئەمەكى و ھەروھەا بىعارىي كەسىڭ، كە واھەيە
ئاكامى مەترسىدارى بۆي ھەيىت. نانى شوان خواردن و پرووت و رەجال مانەوہ بە
رپوالەت دژ بە يەكن بەلام مروقى ناپاڭ و خائىن واھەيە ئەمىش بىت و ئەويش. شوان
لېرەدا خودايە و شاعىر خۆي وەك سەگى ئەو شوانە داناوہ.

كەلپ يان كەلپە: ددانى حەيوانى درندە

پوو زەرد: خەجالەتبار

لوقمە: پاروو

شامات: ناوچەيەكى بەرىن و پر بەرەكەتى موكرىان، لە نيوان ميانداو و مەھاباد و
گۆلى ورمى. ديارە شامات دەتوانى نامازەبىت بە شام (دىمەشقى)يش. ئەمىرى شامات
كىنايەيە لە كەسىكى دەولەمەند و دەست پۇشستوو.

وا ئىمامى دەلې برا لەخەمان... واتە ئىمامى دەلې بەھۆي خەم و كەسەرەوہ شىعر
وھۆنراوہ و مەقالاتم براون و چىتر نەماون. شىعر و ھۆنراوہ و مەقالات مراعات
النظىريان پىن دروست كراوہ. ئاوات شىعرى لە ھۆنراوہ جيا كردۇتەوہ. بە گۆرەي
بۇچوونىڭ، ھۆنراوہ ھەمان 'نظم' ە كە رېڭ خستنى كىش و سەروا بىت. واھەيە
كەلامىكى 'مقفى' واتە خاوەن سەروا، بەو رېڭخستنە نەبىت بە شىعر و گەرچى
ئوسوولى 'نظم' ى كلاسىكى تىدا رەچا و كرايىت، بەلام جەوھەرى شىعرى تىدا نەبىت.
ئەوہ بۇچوونىكى نوپە كە لە سەدەي بىستەمدا لە ولاتانى رۇژھەلاتى سەرى ھەلداوہ
بەلام مېژوووى لە رۇژئاواي جىهان لەوہ كۆنترە. دلنيا نىم ئاوات بە پىكەوہ ھىنانى ئەو
دوو چەمكە، ويستىتى شىعر لە نەزم جيا بكا تەوہ و ئەگەر ئەوہ راست بىت ئىنجا
پىكەوہ ھىنانىان تەنيا بۇ پاراستنى كىشى ئەو بەحرە تايبەتە بووہ.

برا: فەوتا، نەما.

مەقالات: كۆي مەقالەي عەرەبى؛ وتارى كوردى.

بەحرى عەرۇزىي شىعرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلن فعلن

زیارەتی سەرۆەر

پۆچ ئەوا کەوتۆتە پەرۆاز بۆ حزووری دلبەرم
بینە جێ ئەسبابی پەرۆازم، کە بێ بال و پەرم
بۆ مەدینە بالی لێک دا تەیری دڵ رۆیی، کوتی
گەر قەبوولم کا بە ئالاکە، سەگی پیغەمبەرم
هەر خەیاڵم کرد بچم بۆ زیارەتی ئەو سەرۆەر
هات نەسیمی رۆح پەرۆەر، عەتری عوود و عەنبەرم
گەر لە ژێر چەتری شەفاعەت جیم نەکە، چ بکەم ئەمن؟
کوئ بچم کوێر و فقیر، ناشارەزایی مەحشەرم
نامەیی ئەعمالی من مەخوێتەو، تیندا نییە
یەک کەلیمە، چاکە، سەرتا پا رەشە خۆ دەفتهرم
نیمە غەیری حویی ئالی تو، بە ئالی تو قەسەم!
چاوەرپی رەحمە، شەفیع المذنبین! چاوی تەرم
وا گەرۆوم وشکە لە تاو و حەسرەتی^{١٤٨} رۆژی جەزا
مۆستەحەقق قەترە ئاوی زەمزەمم یا کەوسەرم

قافلاوا، ١٣٥٢ ی هەتاوی

(لاپەرە ٧ و ٨ ی چاپی ئەنێسی و ١٢٣ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا^١ بۆ پیغەمبەری خۆشەویست^٢ ه.
ئەوێش یەکی دیکە لە شیعەرە ئاینییەکانی ئاواتە و رۆو لە پیغەمبەری ئیسلام گوتراوە.
بە گوێزە زانیاریی من، ئاوات سەفەری حەجی کردوو و لەم شیعەرەدا وا دەنوێتیت
کە لەسەر سەفەر بووینت و پیش ئەنجامی سەفەرە کە ئەوێ نووسییت.

^{١٤٨}. چاپی جەغفەر بە 'ئاوی حەسرەتی' تۆمار کردوو.

شاعیر له شیعره که دا داوای به جیپهینانی ئەسابی سەفەر له پیغەمبەر دەکات و دەلێ خۆم توانای ئەنجامی سەفەرە کەم نییە مەگەر تۆ بۆمی پێک نەخە.

هەموو تاییەتمەندییەکی ئیماندارێکی راستەقینەیی موسولمان لەو شیعەرێ شاعیردا دەبینرێت: ئاوات خواستن بۆ زیارەتی مەدینە و قەبری پیغەمبەر، پارانەووە لە پیغەمبەر کە وەک سەگی دەرگانهی خۆی قەبوولی بکات و بە هۆی گوناھی زۆر و ڕەش بوونی دەفتر یان نامەیی ئەعمالیەووە، لای خودا شەفاعەتی بۆ بکات لە بەر ئەوێ ئەو تکاکاری گوناھبارانە و ئەمیش جگە لە خۆشەویستی 'ئالی نەبی' هێچی لە دلدا نییە و مافی ئەوێ هەیه گەرۆوی ویشکی بە ئاوی زەمزمە یان کەوسەر تەر بکات. ئەووە کورتەیی هەموو حەوت فەردی شیعەرە کە یە.

وشەیی ئەستەم لە غەزەلە کە دا نییە، ئەووە نەبێت نازانم وشەیی ئالا لە فەردی دوووەمدا بە چ واتایەک هاتووە. بۆچوونم ئەوێ شاعیر لە پیغەمبەر بخوازێت بیهێنێت ژێر ئالای خۆی واتە بە ئۆممەتی خۆی قەبوولی بکات. ئەگەر هەلە نەبم، "ئالا" لە تورکیدا واتای لیوا و تیبی سوپاییشی هەیه کە ئەگەر وایت، شاعیر دەبێتە سیایی لەشکر و "ابواب جمعی" سوپای کەسێک، ئەو کەسەش لێرەدا "پیغەمبەری خۆشەویست" ە.

هات نەسیمی.... واتە لە پێگای ئەو نەسیمیەووە کە لە لای قەبری پیغەمبەرەووە هات، هەستەم بە بۆنی عوود و عەنەبەر کرد. عوود چەشنیکی داری بۆن خۆشە و عەنەبەریش لە ناوژگی چەشنیکی ماسی دیتە دەری و بۆ عەتر دروست کردن کەلکی لێ وەرەگیرێت. من لە پێگەیی ئەم فەردەووە هەستیکێ دیکەشم سەبارەت بە شیعەرە کە هەیه: بلی ئاوات شیعەرە کە ی بە بۆنەیی چوونە حەجی کەس و کار یان دۆست و برادەریکی نزیکیی خۆیەووە نەگوتبێت و لە گەرانەووەیدا بۆ کوردستان، بۆنی عوود و عەنەبری قەبری پیغەمبەری لەووەووە بۆ هاتبێت و ئاواتی چوونەحەجی خۆیشی تێدا تازە نەبووینتەووە؟

آل نبی، کچ و زاوا و نەووەکانی پیغەمبەر. ئەووە، بەگشتی، زاراوێە کە موسولمانانی شیعەیی لایەنگری ئیمامەت (بەرانبەر بە خەلافەت) کەلکی لێ وەرەگرن بەلام، وەک دەبینن، سەید کامیلی سوننەش خستووێتە شیعەرە کە یەووە.

شفیع المذنبین، تکاکاری گوناھباران.

زەمزمە، چالی ئاوی ناو مسجدالحرام لە مەککە؛ حاجیان ئاوە کە ی بە دیاری دەبەن.

کهوسەر، دهگوتریت حوز یان سەرچاوهیهکی ئاو بیت له بههشت که دوو رووباری به هه مان ناو لێ جیا دهبیتهوه؛ به گوێرهی ههندیك سەرچاوهی ئیسلامیی، ته نیا موسولمانان دهتوانن له ئاوی کهوسەر بخۆنهوه و پهیرهوانی ئاینهکانی تر، ئهگەر ریگیان بکهوێته بههشت و تونییان بیت، دهبی بچنه سەر حوز و ئاوی تایهت به خۆیان که بهو رادهیه سازگار و خوش تام نییه! ویدهچیت شیوازی ئاو خواردنهوه کهش به له پی دهست بیت له بهر ئهوهی دهگوتری ئهوه که سانهی وا له سهحرای مهحشر رزگاریان دهبی، دواي ئهوه هه موو سال چاوه پروانی و تونیه تییه، کاتی دهگه نه ناو بههشت خیرایهک دهچن له ئاوی کهوسەر دهخۆنهوه، دیاره ئهوانیش نابێ هیچ که رهسهیه کیان پێ بیت چونکوو هه موو له قهبر رابوونه تهوه و سالانتيکی زۆر به کفنهوه له سهحرای مهحشر دا وهستاون تا نۆره یان گهیشتۆتی و به سەر پردی سیراتدا رۆیشتوون.

ئهوه سەرچاوهیهک بۆ بهشیک له وههواله:

<http://ar.islamway.net/fatwa/4097>

بهحری عهرووزی شیعه که،
رمل مثن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن.

ئىمامىش دىتىن

وهره نىو باغ و نىو گولزار و چىمەن وا لە سەر رېتىن
هەلالە و نىرگس و شەوبۆ و سويسنە خاكى بەر پىتىن
هەواخواي بەژن و بالات ھەر بە تەنيا من نەبووم تەنيا
گەلى لاوانى تازە پىگە يىشتوو وەك ئەمن شىتىن
ھەزاران شىخ و شاب و شىت و ژىر، چاك و خراپ، پىكى
ھەمويان كوشتەيى لەرزانەكان و گوارەيى گوپتىن
دەلەرزىن ھەروەكوو لەرزانە، بەندن ھەروەكوو گوارە
بە بۆنەي بەژن و بالات، ديارە ھاوالى بەرئى وجىتىن
ھەموو ھاتوونە سەيرى قىت و قۇزىت، پىر و لاو، ئەورپۆ
بە قەولى سابلاغى: وا "ئىمامى" ش حازرە و دىتىن

قاقلاوا، ۱۳۵۲ى ھەتاوى

(لەپەرە ۱۵۵ ى ديوانى چاپى جەعفەر، لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا نىيە)

پوون نىيە بۆچى شىعەرەكە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا نابىنرېت؟ ئەگەر ئىك ئەو ھە
ئەودەم لە بەردەستدا نەبوويىت و درەنگتر لە ناو ئەوراقى شاعىردا دۆزرايىتەو. ۱۵۰

^{۱۵۰} ديارە ئەگەرى دىكەش ئەو دەپىت كە من نەمتوانىيىت باش پەيشوئى شىعەرەكە لە چاپى ئەنيسيدا ھەلگىرم.
راستىيەكەي ئەو ھەدەدە دۆزىنەو و بەرانبەردانانى شىعەرەكان لە ھەردوو چاپدا، تا رادە بەك زەحمەتە لە بەر ئەو ھە
ھەركام بە شىو ھەك و بەسەلىقە بەك رېكخراون و عىنوانى سەر شىعەرەكانىش لە زوربەي زۆر ياندا لىك جياوازە.
جيا لە مەسەلەي عىنوان، پىرستى چاپى ئەنيسى بە گوپرەي عىنوانى شىعەرەكان رېكخراو ھە كاتىكدا پىرستى
شىكردنەو ھەي ديوانى ئاوات / ۲۰۷

ئەگەرى دووھەمیش دە کرئ ئەوہ بیت کہ شاعیر خۆی نەویستییت بلاوی بکاتەوہ لەبەر ئەوہی لە سەردەمی چاپی ئەنسیدا ئاوات لە ژياندا بوو. غەزەلینکی کورتی غەرامییە. شاعیر بانگەپشتنی کەسێک دەکات بۆ ناو باغ و گولزار، کە دە کرئ دلداریک یان دۆستیک بیت بەلام بە ئەگەری زیاتر کچیکە: کچیکى تازه پینگەشتووی قیت وقۆز و لەرزانە بە بەرۆک و گوارە لەگوئى کە ئەک هەر شاعیر، گەلج لاوانی تازه پینگەشتوو، هەزاران پیر و لاو، شیتی بوون و چوونەتە سەیری، جا شاعیریش بەرپۆتە بە خەریکە بچیتە ئەو سەیر و سەفایە!

هەندیک تەکنیکی شاعیری تیدا بە کار هاتووہ و لەوانە، مراعات النظر: کە نمونەکەى هینانی ناوی باغ و گولزار و چەمەن، یان هەلالە و نیرگس و شەبوۆ و سوئسەنە، یان بەژن و بالایە پینکەوہ؛ چەند دیاردەى دژبەیک (سەنعتی تضاد) لەگەل یەکتەر: شیخ و شاب، شیت و ژیر، چاک و خراب و پیر و لاو؛

هەرەوہا جیناسی ناتەواو لە 'دەلەرزن' و لەرزانە'.
هەواخوا: لە وشەى فارسیی 'هواخواه' وەرگیراوە و کراوەتە کوردی؛ واتای لایەنگری هەبە.

لەرزانە: خشلینکی ژنانەبە بە سینگ و بەرۆکەوہ هەلەدەواسریت.
هەواخواى بەژن و بالات هەر بە تەنیا من نەبووم تەنیا: دلناییم گەلۆ دووپات بوونەوہى وشەى 'تەنیا' لەم میسراعەدا کارى شاعیر خۆبەتەى یان هەلەبەک لە نووسینەوہى شیعەرەکەدا رپووی داوہ. ئەو دووپات کردنەوہى یەک وشە، یەک لەپال ئەوئ دى، زۆر لە جوان ناچیت.

بەتەنیا: بە کوردیکراوی 'بە تنها' یان 'بە تنهائى' ی فارسییە. لە کوردیدا دەتوانین بڵین 'ئەک هەر...'

شاب: بە عەرەبى گەنج و لاوہ.
بە قەولى سابلانغى: واتە بە شیوہى قسەکردنى خەلکى مەهاباد. نیازی شاعیر کرداری 'دیتن' ی کوتایى شیعەرەکەبە. لە شیوازی ئاساییدا واهەبوو بگوترت: 'حازرە و دى'

چاپی جەغفەر بە حیسابی یەکەم میسراعى یەکەم فەردەکانە. من بۆ دۆزینەوہى شیعریک گەلێک جار هەموو لاپەرەکانى دیوانى چاپى ئەنسى هەلەدەمەوہ و چارەبەکی دیکەشم بۆی نییە.

یان 'حازره و دیت' به لام شاعیر به هۆی کیش و ههروهها سهروای شیعره که وه ناچار بووه بلی 'دیتن'. بۆ په یوه نندیدانی ئه و شیوه قسه کردنه به ناوچهی مههاباده وه دوو ئه گهر ههیه:

کرداره که به "دئ + تن" وه بگرین. لهو حاله ته دا شیوهی قسه کردنی شاری شتۆ و ناوچهی لاجان به خۆیه وه ده گریت و له راستیشدا ئه وه خه لکی ئه و ناوچانه ن که سوود له پاشگری 'تن' وه رده گرن نه ک سابلاغ.^{۱۵۱}

کرداره که به 'دیت+ن' وه بگرین که زیاتر په نگی قسهی خه لکی ده وره وهی پیرانشار به خۆیه وه ده گریت. له هه ر دوو حاله تدا لام وایه ئاوات ده بی 'سابلاغ' ی به واتیاه کی گشتیتر له شاره که خۆی وه رگرتیت و خانج و شتۆشی وه ک به شیک له و 'ناو' ه سه یر کردیت.^{۱۵۲}

به حری عه رووزی شیعره که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۱۵۱} . وایزانم شیخ په زای تاله بانیش هه له یه کی وای کردوه یان باشر بلیین بۆ چوونیککی وای خستۆته ناو شیعریکه وه که ده لئ: "سه یری ئه هلی سه بۆ شه یری بیگانه، 'تن' ه... له کاتیکدا له زاراوهی خه لکی سه نه دا ئه و 'تن' ه بوونی نییه.

^{۱۵۲} . سپاسی ئه و براده ره خۆشه ویسته ده که م که له م باره یه وه روونی کردمه وه.

پۇۋى ھەستان

پۇۋى ھەستان و پاپەرىنە، وەرن!
ماڧى خۇتان بە كوردى وەربىگرن
ئىستە شايىم ئەوا لە دل دەگەپى
بە برا كوردەكانى خوار و سەرى
گىيانى خۇيان بەخت دەكەن بەپەلە
بانگ دەكەن وەرنە پىشى، پۇۋى ھەلە
خالە! كىوى بلىدى پزىگارى
بۆت بەيان كەم بە كوردى ئاسارى
سەخت و ھەلدىر و نالەبار و چپە
پر لە ھەوراز و چال و چۆل و خپە
كوردە گىيان! سەركەوۋە بە چىنگەكپە
سەربەخۇبى بە خويى خۆت بىكپە
تويىخى دەستت بلا ھەموو لاجى
شانەبەرد با نىتۆكت ھەلپاچى
ئەو كەپەت نىوى تۆ لە مەيدانە
پىت دەلېن قارەمانى تەنگانە
تەمەنى من لە سالى سى و دوو بوو
ئاگرى سەربەخۇبى گەل ھەلبوو
نە كوژاۋە گەيشتە ھەفتا سال
تەمەنم ئەى عەزىزى كىژ و كال!
ئىستە كەش وا دەزانم ھەر لاوم
ھەر لە سەربىر و باوېرم ماوم
۲۱۰ / شىعەرى سالانى ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۳

يا به ئاواتى خۆمه وه ده مرم
يانه ئاوات له باوه شم ده گرم
وا مه زانن مرقه كه سادهم
بۆ شهرو شوور هه ميشه ئامادهم!
من له ژير چاوه ديري پياويك دا
پيگه يشتوم، ده بي برۆم هه روا
پي ده فهرمووم: مه ترسه بۆ پيش
چه كي دوژمن بريني ناييش
نابري تيغي كوئي دوژمني گهل
قهت مه ترسه و مه ده له دهس خۆ هه
ئسته هه لكه وتوو، ده برۆم به په له
ده يكه مه گومي خوين و ديمه مه له
نابي ترسم هه بي له كوشتني خۆم
هه ر به ريگه ي ئه وا ده برۆم و ده برۆم
"كاميل" م من له پي خه باتي كورد
گياني خۆم به خت ئه كه م به ده ست و برد

قافلاوا، ۱۳۵۲ی هه تاوی
(لاپه ره ۳۱۶ و ۳۱۷ ی چاپی جه عفه ر؛ له چاپی نه نيسيدا نه هاتوه)

شيعره كه، به گوپره ي ديواني چاپي جه عفه ر، كهوت ساليك دوای چاپي به كه مي
ديواني چاپي نه نيسي گو تراوه و دياره له وي دا ناي نريت. گه رچي ئه گه ر پيش چاپه كه ش
بگو ترايه ت واهه بوو به هۆي ناوه رو كي زه قي ناسيوناليس تيه وه مؤ له تي چاپي
پينه درايه ت. ناوه رو كي شيعره كه نيشتمان په روه رانه يه و شاعير له وي دا باسي ميژووي
خه باتي گهل و له په نا ي ئه و دا باسي خۆي ده كات. ده ئي من ۳۲ سالان بووم كه
ئاگري سه ربه خۆي خوازي هه لبوو. ئايا ئه وه ئامازه يه به سالي ۱۳۲۴ (۱۹۴۵ز) و
كو ماري كوردستان له رۆژه لاتي خا كه كه مان؟

ئاوات، به گوپره ي سه ره تا ي ديواني كاك جه عفه ر و هه فالاني، له سالي ۱۲۸۲
هه تاوي (۱۹۰۳ز) له دايك بووه و ۳۲ سال دوای ئه و ساله ده كاته سالي ۱۳۱۴

هەتاوی (۱۹۳۵ز). ماوەی نیوان ئەو ساڵە و ۱۳۲۴ ی کۆمار دەکاتە ۳۶ ساڵ. بەم پێیە ۳۲ ساڵەکە ی ناو فەردی نۆهەم لە گەڵ دامەزرانی کۆماردا یەک ناگریتەو. بەحیسابی ئەوێ ناگری سەر بەخۆیی خوازی سالانیک پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان لە لایەن کۆمەڵەی ژیکافەووە هەلکرا، ئەگەرێک ئەو دەبیت کە سالی جیتی ناماژە ی شاعیر سالی دامەزرانی ژیکاف بیت. سالی دامەزرانی ژیکافیش بە داخەووە زۆر پوون نییە و لە نیوان ۱۳۱۹ ی هەتاوی (۱۹۳۸ز) و ۱۳۲۱ (۱۹۴۲ز) دا باسی لێدەکریت. حزبی خۆبونیویش لە لوبنان لە ۱۹۲۷ و حزبی هیوا لە باشوور لە سالی ۱۹۳۷ ی زاییندا دامەزراون. ۳۲ سالی تەمەنی ئاوات لە گەڵ هیچکام لەو پرێکەوتانەدا یەک ناگریتەو. تەنیا ئەگەرێک بمییتەووە ئەوێ بەلین لەو سەرۆحەدی ۳۲ ساڵەدا کە ئاوات دەلیت، ناگری کوردایەتی لەهەموو بەشەکانی کوردستان خەریک بوو لە ژیر خۆلەمیشی ساڵ و مانگ بیتە دەری و دوو سێ سالیک دواتر گەییە ئەنجامی دامەزرانی ئەو حزبانە (خۆبیون، هیوا و بەتایبەت ژیکاف) ئەو تاقەرێگە ی چارەسەری مەسەلە کە یە بە بۆچوونی من.

شیرە کە کیشە یەکی دیکەشی هەبە کە دەبی چارەسەر بکریت: لە فەردی ۱۴ تا ۱۶ یدا شاعیر باس لە "پیاویک" دەکات کە ئەوی پێگەیان دوو و هانداووە لە چەکی دوژمن نەترسیت و بڕواتە پێشەووە. ئەو پیاووە کێیە؟ پێشەوا قازی محەممەد؟ ئیحسان نووری پاشا؟ رەفیق حیلمی؟ مامۆستا زەبیحی؟ کێ؟ من بیرم بۆ کە سانیکی دیکەش دەچیت: نەمر سەیفولقوزاتی قازی، حاجی بابە شێخی مامی، مەلا ئەحمەدی فەوزی و قازی کاکەحمەدی بۆکان! لە نیو ئەوانەدا ئەگەری زیاتر لای من، حاجی بابە شێخ و سەیفن. سەیف بە مامۆستای شاعیرانی موکریان و بناغەدانەری فێرگە یەکی ئەدەبی دەناسریت کە گەلێک شاعیری ناوداری نەتەووە کە مان وەک هەژار و هێمن و هێدی و قانع و موفتی پێنجوینی و خالەمین و حەقیقی و نووری، بە 'ئاوات' شەو، رپیازی هونەری-سیاسی ئەویان گرتۆتە بەر. سەیف لە سالی ۱۳۲۳ (۱۹۴۵ز) دا کۆچی دوایی کردووە کە دەکاتە دەورۆبەری سالیک پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان. نایا مامۆستای جینگە ی باس لەم شیرەدا ئەو؟ نازانم بەلام دەکرێ وایت لەبەر ئەوێ هەژاریش و هێمنیش ئەویان بە مامۆستای شاعیری خۆیان زانیووە و دوور نییە ئاواتیش هەر وای بیر کردبیتەووە.

ئەگەر بۆجۈنمان لەمەر سەيف ھەلە بېت، دەبىي بىر لە حاجى بابە شىخى مامى شاعىر
بىكەينەو.

ماڧى خۇتان بە كوردى ۋەربىگرن: واتە ماڧى كوردبۈون و سەربەخۇبۈون لە گەلانى
دىكە ۋەربىگرن.

شايى لەدل گەران: دلشاد بۈون

كوردى خوار و سەرى: خوارى باشوورى كوردستانە و سەرى باكوور.

كوردى ئاسارى: بە شىۋەى كوردى، كوردانە

ھەلدېر: شوپى ئەستەمى چيا

چر: پر لەدار ۋدەوون

خر: دۇل شاعىر بە دوو وشەى چر و خر جىناسى ناتەۋاى دروست كرددو.

چنگە كرە: چنگ لەشتىك گىر كردن ۋەك كراندنى شوپتە كە بۇنموونە، چوونە سەر لە
ھورازى ئەستەمى چيا بە يارمەتى دەست و پەنجە.

تويخ: پىست

شانەبەرد: بەردى شان. شان ملەى كىۋە.

تەمەنى من لە سالى سى و دوو بوو: سى ۋدوو سالان بووم.

نە كووزاۋە گەيشتە حەفتا سال: تا كاتى من گەيشتە حەفتا سالان ھەر نە كووزاۋەو.

كىژ و كال: كال وشەى موھمەلە و واتاى سەربەخۇى لىرەدا نىبە. كىژ و كال: كچان

برىنى چەكى دوژمن نائىشىن: پەندىكى كوردىبە ئاۋات لە زمان مامۇستا كەيەو
گوتوۋىتەو.

كۇل: نەبر

ئىستە ھەلكەوتوۋە: ۋىدەچىت ئاماژەبىت بە ھەل يان ھەل و مەرجىك كە بۇ كورد

ھەلكەوتىت. ئەو ھەل و مەرجە لەو سالانەدا لە ھىچ بەشىكى دىكەى كوردستان جگە

لە باشوور ھەلنەكەوتبوو. سالى ۱۳۵۲ دە كاتە ۱۹۷۳ ى زاينى. تۆ بلىي ئە فەردە ئاماژە

بە رىكەوتى نەمر بارزانى لە گەل بەعس و دەرچوونى بەيانى ۱۱ى ئادارى ۱۹۷۴

نەبىت بۇ پەسند كردنى ياساى ئۆتۆنۆمى كوردستان؟ شىعرە كە پىش ئەو ياسايە

گوتراۋە كە ديارە دەبى لە كاتىكدا گوتراىت كە شەر و پىكدادان لە نىوان شۇرپى

ئەيلوول و حكوومەتى عىراقدا بە شىۋەى كاتى، ۋەستابىت.

بەحرى عەرووزى شىعرە كە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعل فعلن

سەفەرى ھەستەم

ئەو دەردى ئەوسال لە من پرویداوه
ئەو كۆلەى بە پشت مندا دراوه،^{۱۵۳}
ئاسن بام دەپوام، كىو بام، دەخزىم
پلنگ و بەبر و شىر بام، دەبەزىم
ھەر ھەلدەسوورپىم بە دەم دەردەوہ
دیوانە خۆم بە پروى ھەردەوہ
بە پىرى دەپۆم بە پىر مەرگەوہ
بە پىشى سى، بە پروى زەردەوہ
مەلین پیاویكى ھىچ و سەرسەرىم
بۆ خزمەت كاكم دەپۆم، سەفەرىم
سەفەرىكى زۆر سەخت و ھەستەمە
برىسەم و كەوتووم، تىشوشم كەمە
چۆن رى تەى بكەم، بگەم بە مەنزل؟
بە چاوى پر ئا، بە دللى بە كۆل
كاكم گىرفانى پر بوو لە تىشوو
بۆيە وا رۆيى، خىرا زووبەزوو
پىشوازی ھاتن ئەولیاى قوبور^{۱۵۴}
بەپىر گىرابوو لە نرىك، لە دوور
من قوربەسەر خۆم، بى تۆشە و زادم
زار و زەعیف و بازار كەسادم

^{۱۵۳} چاپى ئەنىسى: ئەو كۆلى بە پشت

^{۱۵۴} چاپى ئەنىسى: قىور

نه لئره كهس بوو، مال ئاواييم كا
نه له وئيش هه يه دل نه واييم كا
به لام هه ر ده پوم، چارم ناچاره
ده چمه خزمهت ئه و شيرين سواره¹⁰⁰

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی هه تاوی
(لاپه ره ۱۹۷ ۱۹۸ ی چاپی ئه نيسي و ۳۲۶ و ۳۲۷ ی چاپی جه عفه ر)

عينوانی شيعره كه له هه ردوو چاپدا وهك يه كه.
شيعره كه شين گنپريه بو مه رگی براگه وره ی شاعير، حاجی سه يد محه ممه دی هاشمی
(سه يدی زه نبیل) و ئه و راستيه له ناوه رۆکی گشتی شيعره كه و به تايهت له و ميسراعه
ده رده كه ویت كه ده لئ: "بو خزمهت كا كم ده پوم". سالی گوترانی شيعره كه ش ۱۳۵۳
ی هه تاوی و ۱۹۷۴ ی زاینينه؛ به حيسابی ئه وه ی شاعير هه ر له م شيعره دا گو توويه تی:
"ئه و ده ردی ئه و سال له من روويداوه..." ده بی سالی وه فاتی سه يدی زه نبیل هه ر ئه و
سالی ۱۳۵۳ يه بو ویت.

فهزای گشتی شيعره كه، مردن و چاوه روان بوونی مه رگی شاعير خۆيه تی كه
ديارده به کی ناسراوی ناو شيعری ئاواته و له به شه كانی پيشوودا ده يان جار تووشی
هاتووین. به لام ئه وه ی وا كيشه ی مردنی له شاعير قوولتر كردۆته وه، كۆچی دوای
كا كيه تی، كه له شيعره كان و له ژينامه ی شاعير وا ده رده كه ویت په يوه نديکی گه رم و
گوپ و برايانه يان له گه ل يه كترا بو ویت.

هه رچۆنيك بيت، ئاوات له شيعره كانيدا بانگده ري بی هيوایي به ژيان و چاوه رپيه تی
مه رگه. هه ربۆيه ش له ژيانی سه ر دنيا سكالایه تی: "نه لئره كهس بوو مال ئاواييم كا" و
له عه ينی كاتيشدا له ژير كارتیکه ريی باوه ره ئايينيه كه يدا، خۆی به كه سيکی گونا هبار
ده زانیت كه ته نيا به زه يی خودا ده توانیت له سزای ترسناکی ئه و دنيا بياریژیت. به م
پيه، وهك له هه لس و كه وت و ژيانی رۆژانه شی ده رده كه وت، ته نيا و بی وزه و بی
هيوایي و ئاواتی گه وره ی ئه وه بوو بکه ویت به ر به زه يی خودا و ژيانی دوای مردنی
له هی سه ر دنيا باشتريت.

¹⁰⁰ چاپی ئه نيسي و جه عفه ر: خزمهت. بو پاراستنی كيشی شيعره كه واهه به بكریت وهك "خزمه تی" بنووسريت.

ئەم بۆچۈنە، بە پىداچۈنە ۋە ھەلسەنگاندنى ۲۰۰ پارچە شىئىرى ئاۋات لايى من دروست بوۋە دىئىيام شاعىر لە ھەموو ماۋەى تەمەنىدا بەو شىۋەيە ژياۋە، مەگەر لە ھەندىك بىرگەى ۋەك سەرھەلدىنى كۆمارى كوردستان و شۆرشى ئەيلوول، كە لە باسكردنى ئەوانەدا تەمى ئەو بى ھىۋايە دەپەۋىت و شاعىر ھىز و ھىۋايە كى دىتەۋە بەر. ھەرئەۋەندەش كە ئەو كاخى ئاۋاتانەى دەپوۋخىت، ۋەك جاران و خراپتر لە جاران دەچىتەۋە ناۋ جىلدى خۆى و چارەنۋوس دەداتەۋە دەست عىزپرائىل! ئەو ترس لە مردن و لىپسىنەۋەيە بىرسى لە شاعىر بىرۋە و ناھىلەت نەفەسىكى راحەت ھەلكىشىت.

حەستەم: ئەستەم، پىر زەحمەت

پوان: رىزىن و خراپ بوون و لەناۋچوون

سەر سەرى: بىنكارە، ۋازۋاى، سەرچىل (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار)

تىشۋو: ئازۋوقەى رىنگا، ئەو كارە چاكانەى ۋا كەسىكى ئايىنى دەبى بىانكات تا لە حىساب و كىتابى قىامەتدا بە ھاناىەۋە بىن. ۋەك 'تۆشەش' دەگوتىت كە لە ھەندىك شۋىتى كوردستان ۋاتاي كولىرەى شىرىنى ھەيە.

تەى كردن: پىۋان (طى عەرەبىيە).

كاكم گىرفانى پىر بوۋ لە تىشۋو: كاكم كارى چاكەى زۆر كردبوۋ و كردبوۋنىە پاشەكەۋت و تىشۋوى دۋاپۆژ بۆ خۆى.

خىرا زوۋ بەزوۋ: تەنيا بۆ پىنكەتتەنى سەرواى شىعەرە كە لىرەدا ھاتوۋە دەنا زىادىيە، بەلام ۋاتايەكى ئەۋەشى ھەيە كە زوۋ جىھانى بەجى ھىشت.

ئەۋلىاى قوبوور: دەبى نەكىر و مونكىر ۋاتە ئەو دوۋ فرىشتەيە بن كە بەگۈپرەى باۋەپى موسولمانان لە ناۋ قەبرىدا دەچنە سۆراغى مردوۋەكە و پىرس و جۆى كارەكانى سەردەمى ژيانى لىدەكەن و سزاي تاۋانەكانى بەگورزى ئاسن دەدەنەۋە.

زاد: تىشۋو، ئەو خۋاردەمەنىيەى رىپوار لەگەل خۆيدا ھەلىدە گرىت و لەكاتى بىرسىيەتىدا دەيخوات. لىرەدا زادى ئاخىرەتە.

زار: لاۋاز، زەعىف

بازار كەساد: كەسىك كە بابەتى بۆ فروشتن ھەيە بەلام بەھۆى خراپى جىسى كالاكەۋە، كىپارى نىيە.

مال ئاۋاى: سىپاسى مىۋان لە خانەخوئى لەكاتى رۆشىتندا، خۋاحافىزى

دەنەۋاى: دلدانەۋە

شیرین سوار: سوارچاڭ. ده کړئ نیاز له پیغه مبهری ئیسلام بیت یان له کاکي شاعیر.

من زیاتر بو دووه میان ده چم.

به حرئ عهرووزی شیعه که،

مقارب مثنم ائلم (هجایی): فعلن فعولن // فعلن فعولن

دۆعاى پۇژان

ھەر پۇژ ھەلات، دۆعا و تەمەننامە تا شەوئ
كاكە! قەزات لە خۆم و لە ھەرچى ھەمە، كەوئ!
قوربان! بە زاتى پاكى خوداوەندى زولجەلال
گەر بملەنئ بەھەشتى بەرىن بئ تۆ، نامەوئ
جاہ و جەلال و ژىن و حەياتم بە تۆوہ يە
بئ تۆ وجوودى من چىيە؟ كەوتووم ئەوا لەوئ
كاكە! ھومئدى من بە خودا وايە بەو زووە
سەروى قەدت لە باغى ئەماندايە، نانەوئ
رەببى نەوى نەبى، نەنەوى، ون نەبى لە چاو
نەچىە دەرى لەدل، كە دلّم ھەر ئەتۆى دەوئ
ھەر كەس بەتۆ دژە، نەبئ يارەب لەسەر زەوى!
كوئىر وزەليل و كەپ بئ كەسئكى ئەتۆى نەوئ!
پۇچى نيسارى خاكى بەرى پئتە "كاميل" ت
بۆ چاوەنۆرى سەروى قەدت، بۇچى ناتەوئ؟

قافلاوا، ۱۳۵۳ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۴۳ ى چاپى ئەنيسى و ۲۵۵ ى چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنيسيدا 'دۆعا و تەمەننا' يە.

لە پەراوئىرى شیعەرە كەى چاپى جەعفەردا نووسراوە: "بۆ خزمەت 'حاجى سەيد
محەممەد نوورانى." "پاگە ياندنئىكى ئەوتۆ لە چاپى ئەنيسيدا نىيە بەلام بئ ئەو پاگە ياندنە
و لە پڤگەى خيتابى 'كاكە' وە دوور نەبوو بزانرئ شیعەرە كە بۆ كاكى گوتراوہ و

ئەۋىش حاجى سەيد محەممەدى نوورانىيە كە بە شېخى زەنبىل ناسراۋە و مال و خانەقاي لە گوندى زەنبىلى نيوان سەقز و بۆكان بوو.

نامەى شىعرى نووسىن بۆ كەس و كار يەك لەو ژانرانەيە وا لە ديوانى ئاۋاتدا نمونەى كەم نىن. زنجىرەيەك لەو شىعرانە ھاۋرېئ لە گەل شىعرى ناسراۋ بە ئىخوانيات واتە ئەو شىعرانەى وا شاعىر بۆ دۆست و برادەر و ناسياۋ و ھاۋكارى خۆى گوتوون، بە شىك ديوانى شىعرەكانى ئاۋاتيان گرتۆتە خۆ و گەرچى ھەندىك جار زۆرىش شەخسى و تاكەكەسىن، بەلام ديسان ھەم كەسەكان و ھەم پووداۋى جىگەى باسى شىعرەكان بە شىك لە مېژوۋى ھاۋچەرخى ۋالاتەكەمان پىك دېتن و بەم بۆنەيەۋە ناكرىت بازيان بە سەردا بدرىت و چاويان لى بېۆشرىت.

سەيد محەممەدى نوورانى براگەورەى سەيد كامىل بوو و لە شويتى دىكەى ديوانەكەشدا گەلئىك بە رېژەۋە يادى لى كراۋە و ناۋى براۋە. ديارە دەبى پەيۋەندى برايەتبيان زۆر گەرم و گور بوويىت؛ لە ژىننامەكەشدا ئاماژە بەۋە كراۋە كە لە ماۋەى زىندانى بوونى خۆيدا، براكەى واتە حاجى سەيد محەممەد چاۋەدېرى ژن و مندالەكانى شاعىرى كردوۋە.

ۋىدەچىت سەيد كامىل ئەم شىعرەى لە سەردەمى نەخۆشى حاجى سەيد محەممەد دا گوتىت و دۆعاى چاكبۋنەۋەى بۆكردىت؛ بە زاراۋەى بە كارھاتوۋى ناۋشىعرەكەشدا وا ھەست دەكرىت كە ناۋبراۋ زۆر نەخۆش بوويىت. بەداخەۋە نازانم سالى ۋەفاتى كاكى چەندە بوۋە بۆ ئەۋەى بزانىن ئايا سەيد كامىل شىعرەكەى لە سەرەمەرگى ئەۋدا گوتوۋە يان لە كاتى نەخۆش كەۋتتىكى زووترىدا؟ بلىنى ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) نەبوويىت؟

ۋشەى ئەستەم لە شىعرەكەدا نىيە:

تەمەننا، داۋاكارى بە پىداگرى.

قەزاي كەسىك لە كەسىكى دىكە كەۋتن، باۋەرە بە قەزا و قەدەر و داۋاكارىيە بۆ ۋەرسوۋرپانى ئەۋ قەزايە و چەۋاشەكردنى بەرەۋ بېژەرى دۆعاكە. بە گۈپرەى باۋەرپى فەلسەفى 'جبرىون'، پووداۋەكانى ژيان ھەر لە سەرەتاۋە تا كۆتايى، لە ناۋچاۋانى مرۆف دەنووسرىت و گەرپانەۋە و ۋەرچەرخانى بۆ نايىت مەگەر بە ئىرادەى خالىق. ناتەبايى سەمەرە لەم كارەدا ئەۋەيە تو باۋەرپت بە قەزا و قەدەر ھەيە يان نىتە. ئەگەر ھەتتې و قەزا و قەدەرى نووسراۋى ئەزەلىي بۆ مرۆف راست بىت، چۆن دەكرى بە دۆعايەك و چەند ۋشەى عەرەبى لە سەر كەسەكە لابرىت و بگەۋىتە سەر كابرانى

دۆعاڭۇ؟ دياره باوهرمهندانى ئەو بۆچۈنە چارسەرى ئەوھشيان كرددووه و ئيرادهى
خولقئىنەر دەخەنە ژورور ھەموو بېرپار و قەزايە كى نووسراوہوہ!

جاہ و جەلال، گەورەبى

ژىن و ھەيات، ژيان

سەرو، دارىكى پاستى بالا بەرز

قەد، بالا

سەروى قەد، بەرزى بالا، بالاي بەرز

سەروى قەدت لە باغى ئەماندايە و نانەوئى، شاعىر لە ژىر گوشارى كىشى شىعرە كەدا،
لە جياتى ئەوہى بلجى 'لە ئەماندا بيت'، گوتوويە تى 'لە ئەماندايە'!

بەو زووه، بەم زووانە.

واتاي سەرجمى شىعرە كە ئەوہى: كاكە، داواكارىم لاي خودا ئەوہى سەروى قەدت
لە باخى ئەماندا بيت و بەم زووانە نەنەوئىت و نەكەوئىت، واتە ھەر بە سەر پتوہ بى و
لە جىگەدا نەكەوئىت و بەم زووانەش نەمرىت.

نەوئىن و نەوئى بون، نزم بوون و كەوتن

بۆ چاوەنۆرى سەروى قەدت بۆچى ناتەوئى؟ دە كرى بەم شىوہىش بنوسرىت و
بخوئىرتىتەوہ: "بۆ چاوەنۆرى سەروى قەدت، بۆچى ناتەوئى؟" لەم شىوازەى دووھەمدا
عبارەتى "بۆ چاوەنۆرى سەروى قەدت" لە گەل مىسراعە كەى پىش خۆى دەكەوئىت و
لە "بۆچى ناتەوئى؟" جيا دەبىتتەوہ. بەلام لە ھەر دوو حالەتدا رستە كە واتاي ھاوشىوہى
ھەيە و شتىكى ئەوتۆى لى ناگۆررىت.

بەحرى ەرووزى شىعرە كە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

نازاره كهم

كۆي چووه ئەمسال برا خەم خوارە كهم؟
سەدەهزار خۆزگەم بە سالی پاره كهم!
چۆنی خۆش كهم دل، دەوای دەردم نییه
كۆله واره خۆ دلە زامدارە كهم^{۱۵۶}
سەد حەكیم چووم و دەوای دەردم نەبوو
بە دەوا، ما كاكی من، نازارە كهم
خەلفی هیوام بە لق و پۆپ مایه وه
وشك و بە ناوه گۆل و گۆلزارە كهم
با "ئیمامی" رەق هەلێ، بمرێ لە كینو
با نەمینی تەرمە كهم، ئاسارە كهم

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی هەتاوی

(لاپەرە ۱۱۹ ی چاپی ئەنێسی و ۱۳۹ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە كه له چاپی ئەنێسیدا "خۆزگەم بە پار"ە.
غەزەلیکی پینچ فەردییه، له شینگیری برای شاعیردا، كه به خەمخوار و دەوای دەرد و
خەلفی هیوا و گۆل و گۆلزاری خۆی ناودەبات گوتراوه. له پەراوێزی چاپی
جەغفەردا ئەو بۆچوونە پشتراست كراو تەو بە وهی كه به سە وشە راگەینراوه "بۆ
وه فاتمی كاكی". دیاره كاكی شاعیریش حاجی سەید محەمەدی نوورانی - شیخی
زەنبیلە كه وا هیه له سالی ۱۳۵۳ دا كۆچی دوایی كردییت.

^{۱۵۶} چاپی ئەنێسی: زامارە كهم

"سەد حەكىم چووم و دەواى دەردم نەبوو" بە ھەندىك گۆرانكارىيەو ە لە فۆلكلورى كوردى ەو ەراو: 'سەد حەكىم ەات و عىلاجى ئەو ەرىنەى قەت نە كرد'.
وشەيە كى نامۆ لە شىعرە كەدا نىيە شى بىكرىتەو.

بەحرى ەرووزى شىعرە كە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلن

چاوه کانم

تۆنه خۆش بی، ژیانى من سویره^{۱۵۷}
چاوه کانم به لهرزه کهت کویره
که ده پۆی بۆ موغاله جه، ئاخىر
دلى ئیمه به شه خسى بسیره
چونکه کۆرپه ی دلى هه موومان تۆی
بانهمه پ چوو، چ وهختی هاویره؟
دوور له یهك كهوتنه وه گرنکه، "عومه ر!"
توند و تیژه، به چه شنى تاویره
هه رکه سى كهوته بهر، بهر ئیشانه
ده گری وهك تفهنگچی لهو، سیره
وردوپردی ده كا به شاللاویك
به سه ری دا ده سوورئ وهك گیره
گیانه كه م! مامه كهت به قوربان ت!
خه به ریکى بنیره وه، خیره

بۆکان، ۱۳۵۳ ی هه تاوی
(لاپه ره ۱۰۱ و ۱۰۲ ی چاپی ئه نیسی و ۱۸۵ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'کۆرپه ی دل' ه، که له فهردی سینه می شیعره که
وه رگیراوه و شاعیرانه تره له 'چاوه کانم' که دیاره ئه ویش هه ر له فهردی یه که می
شیعره که وه رگیراوه. شیعریکه له بابته ی 'ئیخوانیات' و قسه ی نیوان بنه ماله و کهس

^{۱۵۷} چاپی ئه نیسی: ژیانى من

وکار. تەنزىكى نەرمى تىدايە بابەتى شىعرەكە، ھەۋالپىرسى كىردى ئاۋاتە لە برازا يەكى خۇي- سەيد عومەرى ھاشمى، كورپە چىكۆلەي حاجى سەيد محەممەدى ھاشمى (سەيدى زەنىل).^{۱۵۸} لە شىعرەكە ۋا دەردەكەۋىت كە سەيد عومەر نەخۇش كەۋىتتە و بۇ چارەسەرى نەخۇشى لە زەنىلەۋە چوۋىتتە شارىك كە روون نىيە كۆيە (بۇكان، تەۋرپىز، تاران، يا...؟)، ئاۋاتىش بەم شىعرە ھەۋالى پىرسىيىت و داۋاي چاك بوۋنەۋە و گەپانەۋەي بۇ كىردىت. دەپى ئىۋانى مام و برازا زور خۇش بوۋىتت لەبەر ئەۋەي دوۋرىيەكەي ئەۋ بە تاۋىرپىك دادەنى كە بە سەر مامىدا كەۋتوۋە و بە گىيانەكەم خىتابى پى دەكات و دەلى مامەكەت بە قوربانت يىت.

چاۋەكانم بە لەرزەكەت كۆپرە: دەپى سەيد عومەر توۋشى ياۋ و لەرزە ھاتىت. دلى ئىمە بە شەخسى بىسپىرە: لام ۋا نىيە شەخس لىرەدا شەخس و چاك يىت، بەلكوۋ ھەر شەخس و كەسى ئاسايە. ۋاتە دلى ئىمە لاي تۆيە، كە خۇت دەپۇي ئەۋان بەجى مەھىلە و بىناسپىرە بە دەست كەسىك.

بانەمەپ چوۋ، چ ۋەختى ھاۋىرە؟ بانەمەپ، گولان، مانگى دوۋەمى بەھارە. ھاۋىر: لە يەكتر جىا كىردنەۋەي ماك و زا (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەزار). ئاۋات لە مىسراعى پىشۋودا سەيد عومەر بە كۆرپەي دلى ھەموومان' ناۋدەبات. ئەۋ جىا كىردنەۋەيەي دايك و بىچوۋەش تەنيا لەۋ پەيۋەندەدا ۋاتادەداتەۋە. قسەي شاعىر ئەۋەيە: تۆ كە كۆرپەي دلى ئىمەي بۇ لىمان جىا كەۋتوۋىيە تەۋە؟ خۇ ئىستا كاتى ئەۋ جىا بوۋنەۋەيە نىيە، ۋەرەۋە! ئاۋات لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ۷۱ سالان بوۋە بەلام نازانم برازا كەي دەپى چ تەمەنىكى بوۋىتت، بە گومانى من، دەپى لەۋ سالەدا ۳۰ تا ۳۵ سالان بوۋىتت.

تاۋىر: بەردى خۇرەۋەۋەۋە لە بەرزى كىنو (ھەنبانە بۆرىنە). ھەركەسى كەۋتە بەر... دەگەپتەۋە بۇ فەردى پىشۋو: ھەركەس ۋەبەر تاۋىر بىكەۋىت، ھالى پەرىشان دەيىت. ۋاتە ھالى ئىمەش بە دوۋرىي تۆ پەرىشانە. وردوپردى دەكا: ئەم فەردەش دەگەپتەۋە بۇ ھەمان فەرد، ورد و پىرد كىردن، ھاپىن. پىرد لىرەدا لەفزى موھمەلە و ھەمان ۋاتاي ورد دەدات.

شاللاۋ: ھىرش

^{۱۵۸} حاجى سەيد محەممەد چوار كور و دوو كچى ھەبوون: عەلىشا، سەيد ئەنۋەر، سەيد عومەر، سەيد ئەسەد، ساجبە خاتوون و سارا خاتوون (سپاسى كاك جەلال سەبادەت دەكەم بۇ ئەۋ زانىبارىيە).

گيٽرہ: ھەنبانە بۆرینە بە 'خەرمان کوتان' ی واتا کردۆتەوہ کہ لە باری پێرمانەوہ،
کردارە؛ بەلام گيٽرہ 'ناو' یشە و کەرەسە ی خەرمان کوتانە، جەنچەر.
بەحری عەرۆزی شیعرە کہ،
خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن نفاعلن فعلن

کاروانی نەمان

کاروانی نیستی، تۆزئ سەبر تەشریف بەرە!
نیو کەژاوەی دلپڤینت جڤ خەوی نازپەرورە
بۆ هەموو دەرویش و سۆفی، قەوم و خویش، خەلکی ولات
مورشیدیکی خۆشەویستە، پیتما وو پیتەرە
تۆخودا سەر قافلەچی! خیرا بە پیتگادا مەرپۆ
چال و چۆلە پیتگە کەت، ماندوو دەبی ئەو دل بەرە
چوو، منیش وا بی و چان دیم و دەچم، بی ئیختیار^{۱۵۹}
هەر دەرپۆم، بی ناگەم و بروانە بوومە مەخسەرە
هەر بە تەنیا بۆ منە رۆژی قیامەت هاتوو^{۱۶۰}
رۆژ و شەو با هەر بقوو پیتم لە دووی ئەو سەرورە^{۱۶۱}
کاتی رۆینی پیری مە "غفران ایزد" نووسرا
شین و واوە یلایە، قورپیتوانە، رۆژی مەحشەرە

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی هەتاوی

(لاپەرە ۱۱۶ و ۱۱۷ ی چاپی ئەنیسی و ۱۸۶ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعرە کە لە چاپی ئەنیسیدا 'کاروانی نیستی' یە، کە لە دوو وشەیی ناو شیعرە کە وەرگیراوە. لە چاپی جەغفەردا وشەیی فارسیی نیستی کراوەتە 'نەمان' ی کوردی. من لام وایە ئەو گۆرانکارییە زۆر پیتویست نەبیت چونکو شاعیر خۆی گۆپی لەو نەبووە وشە و تەعبیری فارسی و عەرەبی بخاتە شیعرەکانیو، بەلام لەبەر ئەوەی هەموو یان

^{۱۵۹} چاپی ئەنیسی: چوو منیش

^{۱۶۰} چاپی ئەنیسی: قیامەت

^{۱۶۱} چاپی ئەنیسی: لەدوی

زوربەي شيعره كانى ئاوات بىن عىنوانن و وېدەچىت ئەنسى و جەغفەر ئەو عىنوانانەيان بە سەلىقەي خۇيان لە ناو شيعره كان دەر كىشايىت.

لە پەراوېژى شيعره كە لە چاپى جەغفەردا نووسراوہ: "بۇ كۆچى دوايى كاكى" واتە كاكى شاعىر. بەم پىنە ئەوہش شيعرىكى دىكەيە ئاوات بەبۇنەي كۆچى دوايى حاجى سەيد محەممەدى نوورانى (شىخى زەنبىل) نووسىوہ، كە بە گوپرەي مادە تەئرىخى مەقتەعى شيعره كە، دەكاتە ۱۳۵۳ ى ھەتاوى [= ۱۹۷۴ ى زايىنى].

شاعىر لە گەل كاروانى نەمان زۆر نەرم و بە ئىحتىرامە! جارنىك پىدەلەيت سەبر تەشريف بەرە و جارىكيش كەزاوہى نەمان بە 'دلرپىن' دەناسىنىت. ئەوانە ھەندىك نامۆن لە بەر ئەوہى شاعىران لە كاتى مردنى عەزىزاندا گلەيى لە كاروانى ئەجەل دەكەن و تەنانت جىنوى پىدەدەن بۇچى خۇشەويستەكەيانى لە گەل خۇى بردووہ. ئەو ھەلۇيستەي ئاوات نىشانەيەكە لە تەبەي نەرم و لە تىفى ئەو و وەك پارانەوہەي كىشە لە مەرگ كە لە گەل كايدا مېھرەبان يىت. ئەو ھەستە لە فەردى سىتھەمدا بە باشى دەردەكەويت كاتى بە سەرقافلەچى ئەجەل دەلئى خىرا رېگا نەبەيت لە بەر ئەوہى رېگاكە، واتە رېگاي مەرگ، پەر لە چال و چۆلى و نالەباريە و خۇشەويستەكەي ئەو ماندوو دەكات.

چوو، ئىشارەيە بە رۇيشتن و مردنى كاكى شاعىر

بىن وچان، بىن وەستان

ھەر دەرپۆم، پىناگەم: بىزارىيە لە ژيان و ئاواتى كۆتايى ھاتن بە رېگەي دوور ودرېژى ژيان.

مەخسەرە، مەسخەرەي عەرەبىيە بە كوردى كراوہ.

قىامەت ھاتن بۇ كەسىك، ئەو پەرى نارەحەتى و وەرەزىي ئەو كەسەيە.

قووراندىن، بۇراندنى رەشەولاخ (ھەنابەنە بۆرىنەي مامۇستا ھەزار). شاعىر ئەم تەعبىرەي دەبىن بە دەستە قەسەد ھىتابىت بۇ ئەوہى كاكى و سەرورەي خۇى گەورە بىكاتەوہ و خۇى چكۆلە بنوئىت كاتى كە دەلئى تا رۆژى قىامەت بەدوايدا دەرپۆم و دەقوورپىتم.

پىرى مە، پىرى ئىمە: تەعبىرىكى ناوچەي مەھابادە و نىاز لە كاكيەتى.

غفران ايزد: ئەوہ مادە تەئرىخى مەرگى كاكيەتى. ھەردوو چاپى جەغفەر و ئەنسى بە 'غفرانى ايزد' يان نووسىوہ، واتە پىتىكى /ى/ يان لى زياد كردووہ و ئەوہش ھەلەيەكى ئاشكرايە. ياء لە حىسابى ئەبجەددا ژمارە ۱۰ يە و ئەگەر لە جياتى 'غفران' بنووسىن

'غفرانی'، سووک و سانا ۱۰ سالمان لهو ماده ته ئریخه زیاد کردووه! 'غفرانی ایزد' ده کاته ۱۳۶۳ له کاتیکدا کاکی شاعیر ۱۰ سال پیش ئه وه کۆچی دوایی کردووه و شیعره کهش هه ر له سالی ۱۳۵۳ دا گوتراوه. که وابوو ئیمه ده بی وهک "غفران ایزد" ی بنووسین، جا ئه گه ر له خویندنه وه دا شیوازی کوردیمان پندا و گوتمان غوفرانی ئیزه ده، قهیدی ناکات، به لام له نووسیندا مافی ئه و گۆرانکاریه مان نییه ده نا حیسابه دانراوه کانی 'ئه بجه د' تیک ده چن (باوه کوو من ریک و پیکیی شیعره که م پی گرنگتره له و فۆرمالیسمه ی ماده تاریخ دروست کردن!)

به حیسابی من پیتته کانی 'غفران ایزد' ئاماژه به م ژمارانه ی خواره وه ده که ن:

غ = ۱۰۰۰؛ ف = ۸۰؛ ر = ۲۰۰؛ ا = ۱؛ ن = ۵۰؛ ا = ۱؛ ی = ۱۰؛ ز = ۷؛ د = ۴.

غفران = ۱۳۳۱؛ ایزد = ۲۲؛ غفران ایزد = ۱۳۵۳ (که ئه ویش دیاره سالی هه تاوییه و به رانه ره له گه ل ۱۹۷۴ ی زایینی). واتای دوو وشه کهش داواکارییی شاعیره له خودا بۆ به خشین و لیوووردویی گوناھانی مردوو، که کاکی خۆی بیت.

به حری عهروزیی شیعره که،

رمل مضمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

مه فەرموو من نە ماوم!

لە خەلۆه تەخانەیی عیززەت، براکەم! جیت نومایانە^{۱۶۲}
بەلام بۆ ھەر وە فاداریکی تۆ ھەر شین و گریانە
سەرم سورما، دلت چۆن ھات بە جیم بیلکی بە تەنیایی؟
بە تەنیا ھەر برات من بووم، لە تاوت بوومە دیوانە
دەپۆم ئەم مأل و ئەو مأل، دئی بە دئی، ئەم شار و ئەو شارە
دەسوورپیم لەو بیابانانە، دەشت و کێو و شاخانە
دەلیم کوا کاکی من، کوا بابی من، کوا نووری ئیمانم؟
بلیم دواى تۆ براکەت کاری قورپێوانە، سووتانە
سلاوت لی دە دە کەم جوابم دەو، ھەر وەختە پەپ دەر کەم
تکاشت لی دە دە کەم: تۆزى نەوازش، دل ھەراسانە
"مەمەد!" تۆش بە فریادم بگە ئەى شافیعی مەحشەر
ئە تۆ بی و گەورەیت، نەختی سەبووری، پۆژی ئیحسانە
برام! تۆش تۆ خودا چاوی ھەلینە بۆ برات، خیرە
مە فەرموو من نە ماوم! تۆ "وہلی"ی، خو ھەر لە بیرمانە^{۱۶۳}
خودا فەرمووی لە قورئانا "وہلی" قەت نامرن، زیندوون
ئەوان پزقیان لە لایەن خالیقی بی چوون و سوبحانە

قافلاوا، ۱۳۵۳ ی ھەتاوی

(لاپەرە ۱۱۴ و ۱۱۵ ی چاپی ئەنسی و ۲۰۰ ی چاپی جەعفەر)

^{۱۶۲} چاپی ئەنسی: نمایانە

^{۱۶۳} چاپی ئەنسی: خو ھەر لە بیرمانە؟ چاپی جەعفەر: ھەر لە بیرمانە!

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنێسیدا "خەلۆه تخانه‌ی عیززه‌ت" هه‌ردوو عینوانه‌کان له ده‌قی شیعره‌که وه‌رگیراون.

شین گێڕیه‌که بۆ کۆچی دوایی سه‌ید محهممه‌دی نوورانی (سه‌یدی زه‌نبیل)، براگه‌وره‌ی شاعیر. ئاوات و براکه‌ی کورپی سه‌ید عه‌بدوڵکه‌ریمی زه‌نبیل بوون و حاجی بابه‌ شیخی سه‌یاده‌ت ده‌یته‌ مامیان. ئەو راستیه‌ له چاپی جه‌غه‌ردا ئاماژه‌ی پیکراوه‌ کاتی له‌ په‌راویژدا نووسیه‌تی: بۆ "وه‌فاتی کاکێ"، به‌لام چاپی ئەنێسی ئەوه‌ی ده‌ست نیشان نه‌کردوه‌، په‌نگه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌یچکام له‌ شیعره‌کان په‌راویژیان بۆ دانه‌نراوه‌.

ئاوات شیعرێ دیکه‌شی بۆ مردنی کاکێ گوتوه‌.

شاعیر ده‌لی براله‌، تو که‌ مردووی، خه‌یالت ئاسووده‌یه‌ له‌ خه‌لۆه‌ تخانه‌یی عیززه‌ت، واته‌ خه‌لۆه‌تی تایه‌تی خودادا، شویتت بۆ دیاری کراوه‌، به‌لام مورید و شوین که‌وتوانت خه‌می له‌ده‌ست چوونی ئەم دنیا‌یه‌ت ده‌خۆن و بۆت ده‌گرین.

له‌ فه‌ردی دووه‌م و سه‌هه‌مدا شاعیر باسی خۆی ده‌کات و کارتیکه‌ری ئەو مه‌رگه‌ له‌ سه‌ری، که‌ خستویه‌ته‌ سه‌رگه‌ردانه‌وه‌ و له‌ بیابان و چۆل و ئاوه‌دانیدا؛ له‌ کاکێ له‌ده‌سته‌ججوی ده‌گه‌ریت که‌ جیگه‌ی باوکیشی بۆی گرتبووه‌وه‌ و له‌وه‌ زیاتر، نووری ئیمانیشی بوو، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی بۆی نابیریه‌ته‌وه‌، قور ده‌پۆیت و ده‌سووتیت. نومایان: دیار، به‌رچاو. 'نمایان'ی فارسیه‌.

په‌ر ده‌رکردن: له‌ بوونی خۆت خالی بوون به‌ هۆی نار‌ه‌حه‌تییه‌وه‌ و بوون به‌ بالنده‌یه‌کی سه‌رگه‌ردان.

ده‌سووپم... شاعیر له‌م میسراعه‌دا مۆسیقایه‌کی خۆش ئاهه‌نگی به‌ "انانه" دروست کردوه‌: له‌و بیابانانه‌، ده‌شت و کێوانه‌.

محهممه‌د: هانا بردنه‌ به‌ر پیغه‌مه‌بری ئیسلامه‌، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی برای شاعیریش ناوی محهممه‌د بووه‌، هه‌تانی ئەو ناوه‌ لێره‌دا چه‌شنه‌ ئیه‌میشه‌؛ شاعیر به‌ بێ سه‌رلێشێواندنێ خویته‌ر، واتای تا راده‌یه‌ك دوویالووی به‌ وشه‌که‌ داوه‌ و گه‌لێك جوانه‌.

هه‌ر له‌بیرمانه‌: ئەو قسه‌یه‌ له‌ فه‌ردی پێش کۆتاییدا هاتوه‌ و هه‌ندیک پرسیار دروست ده‌کات. چیمان له‌بیره‌؟ به‌ بۆچوونی من ئەوه‌ له‌ په‌یوه‌ندی فه‌ردی دواتر دایه‌ و ته‌نیا به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ واتا په‌یدا ده‌کات. شاعیر دوای ئەوه‌ی برای خۆی به‌ "وه‌لی" ناوده‌بات،

دهلئ له بیرمانه خودا سهبارت به ئولیا چی گوتوو، که ئهوش له فهدی دواتردا دیت.

تۆ "وهلی"ی: ئه و وشهیه لای موسولمانان واتای "دۆستی خودا"ی ههیه و له قورئاندا باس له "اولیاء الله" و "اولی الامر" کراوه. له سؤفایه تیدا "وهلی" که سیکه گه یشتیتته قوناغی هه ره به رزی سلووک. لای سؤفانی سافی، پلهی وهلی له پلهی نه بی نزیك ده بیتته وه و که سیک که وه لیه، ده توانی گه لیک "خوارق عادات" بکات که خه لکی ئاسایی ناتوانن بیکه ن. شیخی ته ریه ت له سه رده می ئیمه دا به "وهلی" داده نرین. شاعیر ده لئ کاکه، تۆ که سیککی "وهلی"ت، خوداش له قورئاندا فه رموو یه "وهلی نامرن" و زیندوون و رزقیان لای خودایه.

من نه مزانی له کام شویتی قورئاندا ئه م را گه یاندنه هاتوو. به لام قسه یه کی ئه وتۆ له سه رچاوه ی جیا جیای ئیرانییه کاندا دراوه ته پال پیغه مبه ری ئیسلام و عه لی کورپی ئه بیتالیب که گوتوو یانه: ان اولیاء الله لایموتون بل ینقلون من دار الی دار (ئه ولیای خودا نامرن به لکو و له مالیکه وه ده چن بۆ مالیککی تر). له قورئاندا به وانه ش وا له پئی خودادا ده کووژرین مژده ی رزق و روزیان له لای خودا دراوه تی: و لا تحسبنّ الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون. هاره ئه گه ر ئه وه به لئینی به هه شت نه بیت، هه ر له په سندی ئه و قسه یه دایه که گوتراوه "لایموتون" واته نامرن و ئاواتیش له شیعه که یدا ئه و هه والهی دووپات کردۆته وه.

به حری عه رووزیی شیعه که،

هزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

نۆره هەنگاوی منە

تک تکەى بارانى پايز وەك تکەى چاوى منە^{۱۶۴}
كاتى ھەلقراوى باغ وەك جەرگى برژاوى منە
ھەر خېر و شىوئ تەماشاکەى، خېرى پېر بوو لە ئاو
ھەلدەچۆرى لىل و لىخن، چەشنى زووخواوى منە
ھەورە، بايە، بەفرە، بارانە، تەمە، سەر کىتوھ کان
ھەردەمەى جۆرىکە، ھەروەك حالى شىواوى منە
ئەمن و بەفرى سەر چىاکان پىکەوھ دەتويئەوھ^{۱۶۵}
کاکە! ئەم زستانە بەفرىش عومرى فەوتواوى منە
ئەى خودا! بۆچىمە تازە ژىنى ھىندە تال وتوون
دوو برا بووين، بازى دا ئەو، نۆرە ھەنگاوى منە

قافلاوا، پايزى ۱۳۵۳ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۸۴ ى چاپى ئەنىسى و ۲۰۵ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنىسىدا 'نۆرە ھەنگاوا' ە کە جیاوازییە کى زۆرى لە گەل
عینوانى چاپى جەغفەر دا نییە.
بابەتى شیعەرە کە، ئىخوانیات و شین گىپرییە. لەبەر ئەو ەى شاعیر یە کەم، بۆ کەس
و کارى خۆى (برا کەى) گوتوو ە و دوو ەم، بۆ کۆچى دوايى ئەو.
ئەو کەسەى وا شیعەرە کە روو لەو ە و بۆ ئەو گوتراو ە، سەید محەممەدى ھاشمى
(سەیدى زەنبیل) ە؛ ئەو ەش بە گویرەى فەردى کۆتایى شیعەرە کە یە، وا دەلئى: "دوو برا
بووين". ديارە ھەمیشە دە کرئ بگوترى لە کۆمەلگای ئىمەدا وا ھە یە کە سىک بە

^{۱۶۴} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: پايز

^{۱۶۵} چاپى ئەنىسى: چىاکان

دۆست و برادەرى خۆشەويستى خۆى بلىن 'برا' و بەو پىيە، دە كرى شىعرە كە بۇ مردنى دۆستىكى شاعىر گوترايىت. بەلام ئەو ئەگەرىكى لاوازە و زياتر دەيى ئەو بەيىت كە بۇ براى 'رۇضاعى' خۆى گوتىيىتى، ئەويش لە سەيدى زەنبىل بەدەر نىيە.

هەورە، بايە... شىعرە رازاوە كەى مامۇستا هەنمنمان وەبىر دىتتەووە كە دەلى:

"گۆرەبايە لە چياكان و هەوا تووشە، دەنا،

وەكوو شىتان دەمەويست روو لە چياى ئەستەم كەم!"

بەلام نازانم كاميان پىش ئەوى دىكە گوتراون.

لە پىكەووە هەنانى ئەو چەند بابەتە هاوچەشنەدا (هەور، با، بەفر، باران، تەم، سەر كىو) سەنەتەى 'مراعات النطير' دروست كراوە.

شىعەرىكى قورس و قايم و كورت بەلام پىر واتايە، تىيدا خەم و خەفەت و دىلسوتايى و تەنيا مانەووەى شاعىر دواى مەرگى براكەى، بە باشى هەست پىدە كرىت.

كاتى هەلقراوىيى: لە خويىدەنەووەدا و بۇ پاراستنى كىش واهەيە مەجبور بىن دەست بەجى دواى هەلقراوى، وشەى باغ بەيىن بەلام بۇ وەرگرتنى ماناى راست لە شىعرە كە، باش وايە دواى هەلقراوى وىرگول (كۆما) يەك دابىرەت ئىنجا باغ بنووسرىت. من بۇ ئەووەى خويىدەنەووەى فەردە كەدا تووشى كۆسپ نەيەت، ئەو كارەم نە كەردووە، بەلام پىويستە بكرىت لە بەر ئەووەى شاعىر دەلى باغ لە كاتى هەلقراوى و سىس بووندا، وەك جەرگى برزاوى مەن. بەلام ئەگەر بلىن لە كەتى هەلقراوى باغدا، ئەو دەم خىرايەك دەيى پىرسىن چى وەك جەرگى برزاوى مەن!

خى: لە مىسراە كەدا دووجار هاتووە و جىناسى تەواوى پىن دروست كراوە. يە كەمىان بە واتاى ئاودر، جى لافا و شىووە لەيە (هەنبا نە بۆرىنەى مامۇستا هەزار) بەلام دووەمىان بە واتاى سەر جەم، بتوون و هەموو.

زووخاو: كىم و خويى تىكەلاو (هەنبا نە بۆرىنە)

تال و توون: توون واتاى تىزى هەيە و لە راستىدا دەيى تال و توند بىت بەلام بەو شىووەيەش لەسەر زمانى خەلك هەيە و بۇ نموونە، دەگوترى "خواردنى تال و توون مەخۇ". بە كورتى، توون وشەى "مەمل" نىيە كە بەتەنبايى واتاى نەبىت. ئەو تەركىبە لە چەند شىعەرى دىكەى ئاواتدا دەبىنرىت. بروانە:

"بەلاى لى دا ژيانى وا بەزىللەت

چ تال و توونە، چاوم، عومرى خەدرم!" و:

"شەراب هەر چەندە تال و توونە، چاوم

که ساقی وا دل تاوا بین چ خوشه!"

بازیدا ئەو: شاعیر ژبانی مرۆفی وهك كئ بهركئ یان یاری بازدان بینوه. یه كه م جار
براکه ی له ژبانوهه بازی داوه ته گۆرپه پانی مهرگ و ئیستا لای وایه نۆره ی ئەو بیت
ههنگاو هه لئینتتهوه و به شوین کاکیدا، باز بدات. ئەو بازدان و ههنگاوه هیچ نییه جگه
له چاوه پوانی و پیشوازی کردنی مهرگ، که ئەویش ده یان جار له شیعره کانی
ئاواتدا دووپات بۆتهوه.

به حری عهرووزی شیعره که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شەمعی كامىل

چۆن دلت ھات تۆ بەجىت ھىشتم، بە تەنيا مامەوہ؟
نەتدەزانی دوای نەمانت شىت دەبووم، دەخولامەوہ؟
بىخەبەر بووی تۆ مەگەر، پاش تۆ ئەمن ھال م چىيە؟
نەتدەزانی ھەر لە بەردەرکت لە قور دەتلامەوہ؟
نەتدەزانی تىنى لى جوى بوونەوہت دەمکا بە چىشت؟
ھەر بە چەشنى شەم لە جىي خۆم دەس بەجى دەتوامەوہ؟
قوربەسەر خۆم كاكە، بى تۆ دەربەدەر، مات و ھەزار
ھەرچى خۆشىم دى، بە مەرگى تۆ بە ساتى دامەوہ
زامى دل ديوەودەرە، قوربان! بە مەرگى تۆ قەسەم
رەنگە زوو بمرم منىش دوای چاوى تۆ بەو زامەوہ
وا پرىشكى ئاوری دووریت كەسم! واى كرد لە من
شۆرشى ئەو ئاورە ھاتۆتە نىو ئەغزامەوہ^{۱۶۶}
شەمعی "كامىل" بووم بە ھۆنراوہى جوان لای ھۆنەران
ئىستە كاكە گيان! لە تۆ دوور كەوتم و كووژامەوہ

قافلاوا، ۱۳۵۳ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۱۵ ى چاپى ئەنىسى و ۲۲۰ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسیدا "تەنيا مامەوہ" یە.
شىنگىتپرىيە بۆ مەرگى براگەورەى شاعیر - سەید محەممەد نوورانى (سەیدی زەنبیل)، كە
دەبەج ھەر لە سالى گوترانى شیعەرە كەدا (كە دەكاتە ۱۹۷۴ یان ۷۵ ى زایىتى) كۆچى

^{۱۶۶} چاپى ئەنىسى: ئەغرامەوہ (دیارە ھەلەى چاپە).

دوایی کردییت. دیوانی چاپی جعفەر له پەراویژی شیعەرە کەدا نووسیبوێتی: "بۆ
 وەفاتی کاکى" و لە بەر ئەوەى سەید کامیل تەنیا یەك براى هەبوو، دەبێ هەمان سەید
 محەممەدى نوورانی بێت؛ وێدەچیت شاعیر پەيوەندیكى برايانەى گەرم و گورپی لە گەل
 کاکیدا بووبیت. شیت دەبووم، دەخولامەو، حالم چیه، دەتلامەو، دەتوامەو: ئەو
 کردارەنە هەمووی لە زەمانیکدا گوتراون کە لە بارى پێژمانەو زۆر لە شوینی خۆیاندا
 نین. کاتی شاعیر دەلێ "دوای ئەوەى تۆ بەجیت هێشتم بەتەنیا مامەو"، قسە کردنیکی
 ئاساییە و زەمانی کردارە کەش بەرپێ و جییه واتە دوای تۆ، من بەتەنیا مامەو. بەلام
 کاتی دەلێ دوای نەمانت شیت دەبووم یان دەخولامەو، ئەوانە لەژێر گوشاری کیش
 یان سەرۆای شیعەرە کەدا گوتراون دەنا ئاسایی نین کەسێک بلێ بێ خەبەر بووی پاش
 تۆ حالم چیه (لەجیاتى حالم چۆنە یان چۆن دەبیت) یان نەتەزانی... دەتلامەو
 (لەجیاتى دەتلامەو). هەرچۆنیک بێت، ئەو خالیکى ئەرى یی نییه بۆ شاعیر کە سەر
 وبنی قسەکانی ئاوا پێکەو جۆش بەدات. بەلام لە فەردى کۆتاییدا شاعیر بەیانیکى
 ئاسایی هەیه: دوای دوور کەوتنەو لە تۆ، کووژامەو؛ ئیتر نالێ دەکووژامەو.
 دەس بەجی: موعتەریزە یەكە، رستە کە پێویست بە بوونی ناکات بەلام بۆ ریکخستنی
 کیش خراوەتە ئەو شوینە. شیعری کلاسیکی ناوچە کە پرە لەو حەشو و زیادیانە.
 هەرچی خۆشیم دى، بە ساتی دامەو: میسراعیکی ریک و پیک و جوانە: خۆشیم ئیتر
 نەما.

دیوێ و دەر بوونی زام: ئاشکرا بوون و دەرکەوتنی زامیکى لەشە کە پیشتر شاراو
 بووبیت و نیشانەى پەرەسەندنیەتی.
 دوای چاوی تۆ: تەعبیریکی جوانە، لەسەر زامانی خەلکیش هەیه. زۆرکەس بە چاوی
 خۆشەویستیکى خۆیان سوپێد دەخۆن. دوای چاوی تۆ، لە راستیدا یانی دوای تۆ،
 دوای مەرگی تۆ دوای ئەوەى کە ئیتر چاوت نابینم.
 شۆرش: راپەرین. شۆرشى ئاور واتە پڕیشکە لیدانی ئاورە کە.
 ئەزا: ئەندامەکانى لەش.

شەمعی کامیل بووم: شاعیر دەیهوئ بلێت من کە کامیلی براتم، مۆمیکیکى تەواو بووم
 و دوای ئەوەى لە تۆ دوور کەوتمەو، کووژامەو؛ بەلام ئەوەى بە شینوازیك گوتوو
 کە ناو، یان ناسناوی خۆی تیکەلاوی قسەکان کردوو لە ئەنجامدا وشەى کامیل دوو
 واتای بەخۆیەو گرتوو: ۱. تەواو ۲. ناوی شاعیر، کە ناسناوی شیعریشیەتی.

بەحرى عەرۆزى شیعەرە کە، رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شيعرى سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

پيرست: به فرى خەم، دەرويشم و دل ريشم، چ خوشه!، پيناو، رەش و سېي، بيشكەي
شكاو، يەكگرتن، دزيومه تەو، رپوژگارى تال، بيچاره يە 'كاميل'، زستان، گولى هيوا،
گەسكە كۆلە، لە خەو ھەستان، بو شەھيدانى بانە، نيشتمانى كورد، دەردى كورد،
چوارينه يەك، نان و خوان، داخى تو سەختە.

بەفرى خەم

بەفرى خەم ديسان لەسەر كوڤىستانى دىل
كەوتوو، رووخواو دەرك وىبانى دىل
بارى خەم داىگرتوو، قورس و گران
بوو جدەو بەو كۆلە، كۆل و شانى دىل^{۱۶۷}
بى سەروسامانى خۆم سەد چەل بە توون!^{۱۶۸}
داخە كەم بۆ بى سەروسامانى دىل^{۱۶۹}
هەر بەناسۆرە، برىنى كاريە
رۆژ لەگەل رۆژ زۆرە ئىش و ژانى دىل
وەك دەلەن مىرى ئەوینی پتو دەئ^{۱۷۰}
زۆر بەرپۆز و گەورە ميوانى دىل
ئاورى عىشقى ھەلىقرچاندوو
جەرگ و دىل بۆتە كەبابى خوانى دىل
رېگەبى ھات و نەھات دېتە بەر
بېرە "كامىل" بە پشتيوانى دىل!

قافلاوا، ۱۳۵۴ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۵۲ و ۵۳ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۶ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'ميوانى دىل'.

^{۱۶۷} چاپى ئەنىسى: پشت و شانى دىل

^{۱۶۸} چاپى ئەنىسى: چەل (لامى قەلەو، دەبى ھەلەى تاىپ بېت).

^{۱۶۹} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: سامانى دىل

^{۱۷۰} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: مىرى ئەوینی

په یوه ندى ئاوات له گه ل دلى خوى ده كړئ له دوو پروانگه وه سه ير بكریت: وك شاعیرك و وهك سؤفیهك. ئاواتى شاعیر هه میسه خوى له دلى خوى جى ده كاته وه و وا پیشان ددات كه دلى هه لوه دای چیدى لای ئه و نه ماوه و له زور شاعیریدا وهك سیهه مكهس لى ده دویت. به لام ئاواتى سؤفى مه سله كیشمان هه یه كه دلى ئاوتیه ی ئه وینكى ئه زه لى و ئه به دیه و جگه له خؤشه ویستى خودا جیگه ی هیچیتى تیدا ناپتیه وه. ئیمه ئه و هه ردوو مه نزه ریه به پرونى له شاعیرى ئاواتدا به چاوه ده كه یین.

له ده سپنكى ئه م غه زه لدا باوه كوو بیزارى شاعیر له زستان و سه رما و سه خله تى به گوپى خویتیه ردا ده دریت، به لام له دریزه دا هه مان كیشى ئاوات له گه ل دلى سه ره لده داته وه و ئیمه به لای كیشى ئه و دوو 'بوونه وه ر' لىك جیا كه وتوو وه داده نیشین، كه یه كیان واته دلى ئاوات، شانى له ژیر بارى خه فته دا جده و بووه و ناهیلئى ئه ویترا (ئاوات خوى) ئؤقره یه ك بگریت و نهك هه ر خوى بى سه روسامانه، ئه ویترىشى بچ سه ر وسامان كرده وه!

جده و: بریندار

به و كؤله كؤل و شانى دل: ئه وه جیناسنكى گه لىك جوانه به كؤلى یه كه م (به واتاى بار) و دووه م (به واتاى پشت) دروست كراوه؛ به لام پروون نیه جیاوازیى ئه و له گه ل ده قى چاپى ئه نیسى كه "پشت و شان" ی كرده تیه جیگرى "كؤل و شان" كى پىكى هیناوه و ئایا ئاوات خوى ئه و كارهى كرده وه یان پىكه پتیه رانى چاپى جه عفه ر؟

چهل: جار، كه رت

توون: ئاگردان، كینایه یه له دؤزه خ. به واتاى چش! با بییت!

ناسؤر: برینى كولاوه

"میریى ئه وینى پتیه دئ": شاعیر ئه وه ی وهك "ده لىن" له كار كرده وه و به و حیسابه ده بى په ند و قسه ی پشینیان بیته. به داخه وه من ئاگادارى ئه و په نده نیم و به پرونى نازانم ئه وین به میریه وه هاتن ده بى چى بیته؟ ئایا ئه ویندارى ده سه لات بوون و ده ست لیه لئه گرتیه تى یان چى؟

میوانى دل: وهك گوترا، ئاوات حیسابى خوى هه میسه له دلى جیا ده كاته وه و لیړه دا كرده ویه ته میوانى خوى و رپزى لیده گریته.

هه لقرچانندن: سوواتاندىكى ناته واوى پتیش به زووخال كرده.

به پشتیوانیی دل: دل له واتا سوفیانه که ی خویدا لهم فهرده به پروونی دهرده که ویت.
سؤفی بو برینی ریگای تهریقهت و گه یشتن به دواین قوناغه کانی ئەو ریبازه (فنا فی
النبی و پاشان فنا فی الله) پیویستی به ریبه ر و دهستگیره و به بی ئەو موراد و پیره
واهه یه ریگه وون بکات. ئاوات به خۆی ده لیت بکه وه شوین دلت که دالده ی ئەوینی
خوداییه و به یارمه تی ئەو، خۆت له و ریگه ی هات و نه هاته رزگار بکه.

به حری عهروزی شیعه که،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

دەرویشم و دل پریشم

دەرویشم و دل پریشم، دیوانەم و بئى لانهم
وهك كوندم و هەلئىشتووی كاولاشم و ویرانەم
بئى دایکم و بئى بابم، بئى مام و برا ماوهم
لەم ئاخىرى عومرەمدا واديارە كە تاقانەم
جئى و مەوتەنى من پرسن، هەر چۆلگە و سارايە^{۱۷۱}
مەجنوونم و سەرگەردان لەو بەندەن و شاخانەم
بئىچارە و دامام، خەمبار و پەرىشانم
وهك بسكى پەرىشانم، هەروا بە تەماى شانەم
تا باشى بلاوكا لئىك، ئەندامى لەكار كەوتووم،
بابردەيى ئەو دەشت و سارا و بىابانەم^{۱۷۲}
وهك بولبولى نەسرەوتوو هەرتاوە لە دارىكم
هەركاتە لەبارىكم بۆ ئەو دلە بریانەم
كەوتوومە نەفەس تەنگى وهك كەو لە قەفەس دا بئى
لەشمە قەفەسم ئەمما، بئى ئاوم و بئى دانەم
بەو حالەتەو سەیرە، عاشق بە قەد و بالام
كووژراوى بەر و بەرموور، گىرۆدەيى لەرزانەم!
بەو بەندى ئەوئىستاكەم ديارى بوو لەى عالەم^{۱۷۳}
ئىو تاقمەيى هۆنەر، تەنياكوپ و تاقانەم^{۱۷۴}

^{۱۷۱} . چاپى جەعفەر: چۆلگە وو سارايە

^{۱۷۲} . چاپى ئەنيسى: بىابانم (دەبئى هەلەى چاپ بئىت).

^{۱۷۳} . چاپى جەعفەر: مەعلووم بوو لەى عالەم

لاى جانەوهران ئەمپۇ قەدرم فرەيە، چونكە
وہك كاكى 'ئىمامى' خۆم، لەو كىتو و نزارانەم

قافلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتاوى
(لاپەرە و ۱۸ و ۱۹ى چاپى ئەنىسى و ۱۴۲ و ۱۴۳ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە فەردى يە كەمى وەر گىراوہ بەلام لە چاپى ئەنىسىدا "تاقانە" يە كە
ئەویش لە فەردى نۆھەمى وەر گىراوہ.

شیعەرە كە ، لە تەمەنى پىرى و ۱۴ سالىك پىش كۆچى دوايى شاعىردا گوتراوہ. مۆركى
پىرى و بىن تاقەتى و تەنبايى و بىن ھىوايى دواپۇژى بە پوونى پتوہ ديارە. لە سالى
گوترانى شیعەرە كەدا دايك و باب و باوك و براى شاعىر كۆچى دوايىان كرددوہ و ئەو
ھەست بە تەنبايى دەكات.

لە ھەوت فەردى سەرەتايى و فەردى كۆتايى (مەقتەع) ى شیعەرە كەدا، شاعىر ھەندىك
لە تايەتمەندىيە كانى ژيان و حالەتە رۆحىيە كانى خۆى بۇ خويتەر ئاشكرا دەكات كە
بەگشتى لە تەنبايى و خەمبارى و بىن ئۆقرەيى و ئاوارەيىدا خۆلاسە دەبىتتەوہ.

بەلام دوو فەردى ھەشتەم و نۆھەم بابەتىكى جىاوازيان ھەيە و لە راستىدا شاعىر دواى
وہسفى دەرويشى و دلپىشپە كانى خۆى لەویدا دەلئ من كۆلم نەداوہ و سەرەپراى ئەو
ھەموو ناتەواويەيى ژيان ھىشتا ھەر عاشقى قەد و بالا و كووزراوى سىنگ و بەرۆكى
كچى جوانم و لەناو شاعىرانىشدا بىن وپتەم.

واتاى ھەندىك لە وشە كان (لە ھەركويى پىويست بوويىت كەلكم لە ھەنبانە بۆرىنەيى مامۆستا
ھەزار وەرگرتوہ):

كاولاش، ئاشى كاؤل و پووخاو

تاقانە، تاقە مندالى بنەمالە، تاقە كورپى ناو خوشكان

مەوتەن، زىد

بسك، مووى سەر لاجانگك، ئەگرىجە

"بسكى پەرىشانى بەتەماي شانە" تەعبىرىكى جوانە.

^{۱۷۴} . ھەردوو چاپى ئەنىسى وجەغفەر بە شپوہى 'تەنيا كورپان نووسيوہ واتە بۇشايبە كيان خستونە نىوان دوو
وشەكەوہ. من تەنياكورپم بە يەك چەمكى سەرەخۇ دانا و وەك يەك وشەي پىكھاتوو لە دوان سەيرم كرد ئىنجا
پىكەوہم نووساندىن.

بابرده، بابردوو، تهواو پرووت و نه دار
نه سره وتوو، بېن ئوقره و ئارام
بار، حالهت
به، سنگ و بهرؤك
به رموو، ملوانكهى به مووروو
له رزانه، مامؤستا هه ژار به "خشليكى ژنانه" ى نووسيوه؛ نه مزانى كام خشل و بؤ كام
ئه ندامى ژن.
ديارى بووه، مه علووم بووه (دوو چاپى ديوانى شاعير ديارى و مه علووميان له شويتى
يه كتر داناوه، به لام شاعير خوى كاميانى بېن چاكتىر بووه، نازانم).
قه در، پيتر
نزار، ليپه وار
كاكى ئيمامى، شاعير گه ليك جار له شيعره كانيدا خوى به كاكى ئيمامى ناوده بات (بؤ
نموونه پروانه شيعرى به هارى بېن گه شه)؛ به لام نه مديتوووه بنووسيت كاكى ئاوات.
به حرى عهرووزى شيعره كه،
هزج مثنى اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

چ خوشه!

ئەگەر دلبەر دل ئارا بىن چ خوشه!^{۱۷۵}
بەزەوق و ئالووالا بىن چ خوشه!
شەراب ھەرچەندە تال وتونە، چاوم!^{۱۷۶}
كە ساقى وا دل ئاوا بىن چ خوشه!
كەوا مەستى لە نەشئەى چاوى مەستە
بلى دەى جامى مەى با بىن، چ خوشه!^{۱۷۷}
لە كاتى مردن و دەرچوونى گيانم!^{۱۷۸}
كە يادى ويم لە دل دا بىن، چ خوشه!
لە گىرودارى رۆزى واپەسىنم
كە سىنەم 'لام ئەلف لا' بىن چ خوشه!
ئەگەر فكرم لە سەر 'لا' بىن چ ناخوش!
كە ئيمانم بە ئەولا بىن چ خوشه!
'ئىمامى' تۆ كە 'لائىللا' يە زىكرت
ھومىدت ھەر بە 'ئەللا' بىن چ خوشه!

قافلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتاوى
(لاپەرە ۵۳ و ۵۴ ى چاپى ئەنىسى و ۱۸۹ ى چاپى جەعفەر)

عینوانى شیعرە کر لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە.

^{۱۷۵} چاپى ئەنىسى: چخوشه

^{۱۷۶} چاپى جەعفەر: توونە

^{۱۷۷} چاپى ئەنىسى: بلى دەك

^{۱۷۸} چاپى ئەنىسى: دەرچوونى روحم

شيعره كه ده سېڅكى غرامىي هه يه (فهردى ۱ تا ۳)، به لام له درېژدها ده بېته ئاينى (فهردى ۵ تا ۷)؛ فهردى چوارهم ئالقهى په يوه نديدهرى دوو به شه كه يه و موركى ههردوو بابه ته كه ي به سهروه ده بېنرېت. ئهو وهر سوورپانه له يه كه مه وه بؤ دووه م، له پښگى فهردى چوارهمه وه گه لښك وه ستاينه كراوه به چه شنېك كه خوښتر كه متر ههست به گورپانكارى به كه ده كات نه گه ريش كردى، هه لئابه زېته وه پېنى سه ير بېت.

وهك له شيعره كانى پېشتر شيدا ديومانه، ترسى مردن وها به تان وپوى وجودى ئاواتدا گه پاره كه له كاتى خوښى و شاديشدا وهك ملؤزمېك سهر هه لده دات و لېى ناگه پريت خوښى بېنيت. به سووكه وهر چه رخاښك، باسى دلېهر و ئال و والا يه كه ي و شه رابى دهست و جامى مهى، ده بېته مردن و ده رچوونى رۆح و پوژى واپه سين! ئه وه شاعيره كه ي ئيمه يه و باوه ر عه قيدهى وهك موسولمانىكى ئيماندار.

به شى دووه مى شيعره كه، واته سې فهردى كوتايى، يارى كردنىكى تېدايه به دوو پېتى لام و ئه لف، كه دواى ئم لا و ئه ولا پيكر دنيك، ده بياتوه سهر شه هادهى موسولمانان (لا اله الا الله).

چ خوښه: بؤته رهديف بؤ شيعره كه؛ سه رواى فهرده كانيش پېتى ئه لفه كه له م وشانه دا ده بېنرېت: بالا، ئارا، با، دا، لا، لا، لا.

چند تهركيبى جوان له شيعره كه دا هه ن بؤ نمونه، مه ستى له نه شئى چاوى مه ست؛ يادى يار كردن له كاتى مردندا؛ يارى كردن به دوو وشى لا و ئه ولا كه يه كه ميان عه رهبى و دووه ميان كوردى به.

دل ئارا: كه سېك يان شتيك كه دل ده راز بېتته وه و دلخوشكهره؛ به گشتى، يار و دلدارى شاعير. تهركيبىكى فارسى به.

ئال و والا: تهركيبىكى جوانى كوردى به بؤ دلدار. كال و كرچى و فاخرى و مه زنايه تى هه موويانى تېدايه.

تال و تون: له كورديدا تال و توند، وهك سيفه تيك بؤ خوارده مه نيهك هه يه كه تال و تيژ بېت. ليره دا و يده چيت به هوى كيشى شيعره كه وه پېتى دالى كوتايى توند په رېبېت و نه ما بېت. له نه نجامدا ئه نيسى به 'تون' ي نووسيوه و جه عفر به 'تون'. من لام وايه ده بېع شه دده يهك له سه ر پېتى / نوون / ه كه ي دابنرېت و وهك توننو بخوښتر ته وه كه له توند نزىكتره تا توون كه ئه ميان واتاى توونى حه مام ده داته وه!

دهك: له هه‌نبانه بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژاردا به "وشه‌ی ئاوات خوازی، خه‌مباری و سه‌یرمان" واتا کراوه‌ته‌وه و له شیعره‌که‌دا راست وشه‌ی سه‌یرمان واته 'تعجب‌ه'؛ شاعیر که شه‌رابخۆر نییه، ده‌لێ ئه‌گه‌ر بیته و چاوی مه‌ستی یار نه‌شئه‌ی مه‌ستیم پێ بدات با جامی مه‌ی (که چاوی یاریش به‌و شوبه‌ینراوه)م بۆ به‌ین ده‌یخۆمه‌وه!

گیرودار: بگه‌ر و به‌رده. فارسییه.

واپه‌سین: دواپی. پۆژی واپه‌سین، پۆژی قیامه‌ت؛ فارسییه.

لام ئه‌لف لا: قه‌دیم، له ده‌رس خویندنی مندا‌لانی پۆلی یه‌که‌م و پۆژانی سه‌ره‌تادای مه‌که‌ته‌با، مامۆستا دوا‌ی فیرکردنی پیته‌کان هه‌ولێ ده‌دا ته‌رکیب و پیکه‌اته‌یه‌کی دوانه له پیته‌کان فیری مندا‌ل بکات؛ بۆ نمونه ده‌یگوت بێ ئه‌لف = با؛ نوون ئه‌لف = نا؛ و لام ئه‌لف = لا.

سینه‌م لام ئه‌لف لا بێ: ئاماژه‌یه به 'به‌شی یه‌که‌می' که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌ته‌ین' ی موسو‌لمانان: لا اله الا‌الله. له به‌شی یه‌که‌مدا ده‌گوتیته‌ لا اله (هیچ خودایه‌ک نییه) که دیاره له پوانگه‌ی ئیمانداریکی موسو‌لمانه‌وه کفره و ده‌بێ ده‌ست به‌جێ به‌شوینیدا به‌شی دووه‌می بێن که الا‌الله (جگه‌ له خودا)یه. ئاوات لێره‌دا ئاماژه به‌وه ده‌کات و هیوا ده‌خوازیت که له کاتی سه‌رمه‌رگدا ئه‌و وشانه بیژیته. به‌عاده‌ت خه‌لکانی ده‌ورو به‌ری نه‌خۆشی سه‌رمه‌رگ هه‌ول ده‌دن ئه‌و 'کلمه‌ شهادتین' به‌ گوپی که‌سه‌که‌دا بخوین بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش بیلێته‌وه ده‌نا لایان وایه به‌ کافری ده‌مریت. بابه‌تی هه‌رسێ فهدی کۆتایی شیعره‌که ئه‌و قسه‌یه‌یه. له فهدی شه‌شه‌مدا ده‌لێ ئه‌گه‌ر فکرم له‌سه‌ر 'لا' بیته چ شتیکی ناخۆشه! وه‌ک گوتم، ترس له‌وه‌یه که‌سه‌که ته‌نیا به‌شی یه‌که‌می وشه‌کان (لا اله) بێته و پێی کافر بیته.

که ئیمانم به‌ ئه‌ولا بیته: ئه‌ولا واته لایه‌که‌ی دیکه‌ی ئه‌و شه‌هاده‌یه که 'الا‌الله' بیته. شاعیر جیناسی کامیلی له نیوان لای عه‌ره‌بی و لای کوردیدا دروست کردووه. هه‌روه‌ها 'ئه‌ولا' ده‌توانیت ئاماژه بیته به‌ ئه‌و دنیا.

لائیلا: نییه غه‌یری. تیکه‌لاویکه له 'لای'ی به‌شی یه‌که‌م و 'ئیلای'ی به‌شی دووه‌م.

هومیله: ئومیده، هیوا.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

پیناو

که برژۆلم له سهر چاوم شه تل بوو
به دل زانيم له ژير پيتا چه قل بوو
سهر و چاوم به جووت رونا له پيناو
نهدت ويرا قهدهم دانتيه سهر چاو
به ربي تاريك و باريكي خه يالم
به ربي بووي، چووي، دل ت بردم، ده نالم
له دووي ئه و پارچه گۆشته ي كوفته يي دهست
به دووي ئه و نهخته خاله ي عاشق و مهست
وه دووي كه وتم دهر و دهشت و بيابان
كه ژ و كيو، قوژبن و ئاوا و ويران
بزانم داخو مه لبه ندي له كوييه
ده وای پروون و هيوایي ئه و به كنيه

زه نيبيل، ۱۳۵۴ ی ههتاوی
(لاپه ره ۲۰۶ ی چاپی ئه نيسي، له چاپی جهغه ردا نه هاتوه)

شيعريكي غه راميه. ساكار و ره وانه و ویتەي خه يالي دروست كردن به شيوه ي
ماموستا گوراني تيدا بهرچاوه. باوه كوو رواله تي شيعره كان له يه كتر ناچن، به لام من
بوون و به رامه ي شيعري "سكالالي" گوران له م شيعره ده كه م:

"مه لي ناو فه زاي ناموته ناهيم"

دلي لاوم رۆ!

مانووي ئيتيزار ربي وه عده ي واهيم

نووري چاوم رۆ!

ئاوات شويى زۆرى له گۆران هه لگرتوو و ئه وه به ك نموننه يه تى.
شيعره كه ناته واوه يان په يامى شاعير بۆ خويتهر ههر ئه وه نده يه بللى عاشق بووم و به
شوين دللى ونبوومدا دهر و دهشت و بيابان و ناوايى و كه لاوه گه رام به لكوو بزائم له
كوينه و هيواي به كينه. شاعير له دريژه دا روونى ناكاته وه ئايا دلّه وون بووه كه ي
دۆزيوه ته وه يان نا و ئه وه ده توانى خويتهر بخاته بير كردنه وه و پرسیار له خۆ كردن
سه باره ت به چاره نووسى دللى شاعير بۆ ئه وه ي بزائيت ئه و ونبوونه ته نيا بۆ ئه و دلّه نيه
و زۆريكى ديكه ش هه ن كه دلّيان ويلى سه حراى ئه وينه و هه رگيزيش ريگه ي
گه رانه وه نادۆزنه وه!

ئيمه پيشتريش چهند جار بينيو مانه كه ئاوات خۆى له دللى خۆى يان له عه قل و فامى
خۆى به جيا داده نيت وه ك سيته م كه سيك باسيان ليوه ده كات. ليره شدا دل له شاعير
جياواز دانراوه.

برژۆل: برژانگى چاو

شه تل: شتل (نشاي فارسى) (هه نبانه بۆرينه ي ماموستا هه ژار) شه تل برتييه له گيا و
سه وزه به ك كه تازه سه رى ده ره ئنايت و هه ر له و دۆخه شدا له شوئيكه وه به ريته
شوئيكي ديكه و له وي بچينريت - وه ك شه تلى برنج و گول.
برژۆل له چاو شه تل بوون برتييه له هه لچه قيني برژۆل له چاو. دياره ئه وه ناخۆشه و
ئازارى كه سه كه ده دات.

چه قل: چه قل، دروو

رۆنان: دانان

له پيناو: له ريگه ي، بۆ خاترى

رپى تاريك و باريكى خه يال: ته عبيريكي جوانه
كوفته يي ده ست: باش نازانم چيه ؟ به لام كوفته ئه گه ر كوتراو بيت، 'كوفته يي ده ست'
ده بى واتاي به ده ست كوتراوى هه بيت. ئه و ده سته ش وا دللى شاعيري كوتاوه جگه له
ده ستي دلداره كه ي ده ستيكى ديكه ده توانى بيت؟

رەش و سېي

پرووم رەش بووه به مەعسەت و مووم سېي به خەم
چارەى رەش و سېي بکە، ئەى خواەنى کەرەم!
لئبورنە لە پروورەشى وەك من، به هۆى ئەوه
پيرىكى ريش سېي و فەقير، روو لە تو دە کەم
دەرگات هەراوه بو هەموو چاک و خراپە يەك^{۱۷۹}
پيم لئ مەبەستە، تۆيى خوداييت، هەرچى هەم^{۱۸۰}
هيند شەرمەسار و چارە رەشم، رۆژ و شەو، خودا!
هەروا دەسووتئ جەرگ و دلئى من به چەشنى شەم
"کاميل"، يساتى جوان و جحئلئ بپنچەوه!
کاتى سەفەر گەيشت و بلئ تيشوويەك دەبەم

قافلاوا، ۱۳۵۵ى هەتاوى

(لاپەرە ۸۰ و ۸۱ ى چاپى ئەنيسى و ۱۳۶ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە و لە فەردى يەكەمى غەزەلە كە
وەرگراوه. هەلئاردنئىكى بەرئ و جئيه و لە گەل ناوەرۆكى شيعره كەدا يەك دە گريتهوه.
شاعير لە سالى گوتنى ئەم غەزەلەدا ۷۳ سالان بووه.
يەكى ديكە لەو پارچە شيعره زۇرانهى ناو ديوانى ئاواتە كە تئيدا شاعير خۆى بە
تاوانبار و گوناھكار دادەنئت و لە خودا دەپارپتەوه لئى ببوورئت و خراپە كارىيەكانى
ببەخشئت. پئشترئش گوتوومه لە شيعرى شاعيرانى كلاسيك (و هەندئك شاعيرى
نويخوازئشمان) دا وەك چۆن عئشق مەجازيە و مەعشووئىكى حەقىقى كەمتر بوونى

^{۱۷۹} چاپى جەغفەر: دەرگات كراوه

^{۱۸۰} چاپى ئەنيسى: تو و خوداييت

شيعرى سالانى ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

ههیه؛ یان چۆن باس له شه‌راب خواردنه‌وه و سه‌رخۆش بوون ته‌نیا قسه‌یه و له جیهانی واقیعدا زوربه‌ی ئەو شاعیرانه‌وه هه‌یه په‌نگی شه‌راپیشیان نه‌دیتبیت، ئەم مه‌سه‌له‌ی گونا‌ه کردنه‌ش مه‌قوله‌یه که له‌و چه‌شنه‌ و وه‌ک ویردی سه‌ر زمانێ ئیماندارانی ئاسایی موسوڵمان، شاعیرانی موسوڵمانیش خیرا خیرا ده‌پارێته‌وه و له‌خودا ده‌خوازن گونا‌هیان بیه‌خشیت، که‌سیش نازانیت ئەوه‌ چه‌ گونا‌هیکه‌ وا له‌ پۆژی 'قالوبلی' وه‌ تا هه‌زارساله‌ی ده‌ستی قیامه‌ت ده‌بێ هه‌ر داوای لیبووردنی بۆ بکری‌ت! داوای لیبووردن ده‌بێ جارێک و دوان بێت و به‌رگۆی پارانه‌وه‌که‌ ده‌بێ ئەوه‌نده‌ گه‌وره‌یی له‌ زاتدا هه‌بێت که‌ داواکارییه‌که‌ قه‌بوول بکات و خه‌یالی که‌سه‌که‌ی بێ ئاسووده‌ بێت، به‌لام ئەو تاوانه‌ نادیاره‌ی موسوڵمانان و داوای لیبووردنه‌که‌ی، ئەزه‌لی و ئەبه‌دیه‌ و به‌هیچ کلۆنجی کۆتایی نایه‌ت. نه‌ موسوڵمان ده‌ستی لێ هه‌لده‌گری‌ت و نه‌ نیشانه‌یه‌کیش به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ خودا قه‌بوولی بکات و ئاوێک به‌ ئاگردا بکری‌ت!

دیاره‌ ئەو به‌پرواله‌ت تاوانه‌، له‌ راستیدا مه‌قوله‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و باری قورسی به‌رپرسیایه‌تیه‌ که‌ بۆ هه‌میشه‌ له‌ سه‌ر شانی مرۆفی به‌رپرس ده‌مینێته‌وه‌ و لانا‌جیت. له‌ میتۆلۆژی کۆنی یۆنانه‌وه‌ مرۆف ئەو باره‌ی هه‌لگرتوه‌ و وه‌ک 'سزیف' ده‌یکیشیت و ده‌بیات، به‌لام بێش ئەوه‌ی بگاته‌ جێ له‌ سه‌ر شانی خللۆر ده‌بێته‌وه‌ و ده‌بێ سه‌ره‌له‌نوێ بگه‌رپێته‌وه‌ سه‌ری، بیه‌خاته‌وه‌ سه‌رشان و به‌و چه‌شنه‌ له‌ ئەزه‌له‌وه‌ تا ئەبه‌دی نادیار ماندوو بێت و عاره‌ق برێژیت و نه‌حه‌سێته‌وه‌. ئەو ئەمانه‌ته‌ش وا حافزی شیرازی باسی ده‌کات هه‌مان به‌رپرسیایه‌تیه‌که‌یه‌:

"آسمان بار امانت نتوانست کشید
قرعه فال به نام من دیوانه زدند."

ئاواتیش موسوڵمانێکی خاوه‌ن بروایه‌ و له‌سه‌ر هه‌مان ئەو پێچکه‌یه‌ ده‌پروات که‌ ئەوان ده‌پۆن، ده‌نا ئیمه‌ی خویته‌ر هه‌رگیز نازانین چه‌ تاوانێکی کردوووه‌ وا له‌و هه‌موو شیعرا‌نه‌دا بۆی ده‌پارێته‌وه‌ و ده‌لایێته‌وه‌ و پا‌کانه‌ ده‌خوازیت.

مه‌عسیه‌ت: گونا‌ه

خه‌م: خه‌می ئەو مه‌عسیه‌ت کردنه‌

په‌ش و سپی: سه‌نعه‌تی مطابقه‌

پوو و موو: جیناسی ناقیس

لیبووردنه‌ له‌ پوو‌په‌شی وه‌ک من: 'داوای لیبووردنه‌ له‌ پوو‌په‌شی وه‌ک من

پوو له تو ده کهم: ده بوايه 'پوو له تو ده کات' بوايه و بگوترايه "بويه پيريکي پيش سپي و فهقير پوو له تو ده کات؛ به لام بو پاراستي سروا، 'ده کات' کراوه به 'ده کهم'.

ههراو: ئاواله و فراوان. له دهقي چاپي جه عفهردا 'ههراوه' بووه به 'کراوه'. له بهر نه وهی له خویندنه وهی شيعره کهدا واههيه خوینتهر 'کراو' به بهرکاری کرداری کردن بزائیت و خراپي بخوینتته وه من دهقي نه نیسیم پی باشتهر بوو و په چاوی نهوم کرد. هۆکاریکی دیکه م بو جار و باره هه لپژاردنی دهقي نه نیسی له و شوینانه دا نه وه به له سه رده می ژيانی شاعیردا چاپ کراوه و نه گه ری سه ليقه ی خه لکانی دیکه ی تیدا که متره.

تۆبی خودايیت: له چاپي نه نیسیدا 'تۆ و خودايیت' هاتووه. ههردوو شیوازه که واته 'تۆ و خودايیت' و 'تۆبی خودايیت' له سه ر زمانی خه لک هه ن. واته 'خودايه، سویتدت دهدهم به خودايی خۆت!'

بيسات: سفره

تیشوو: زه خيره ی خواردنی ريگای سه فهر؛ له باوه پي ئيمانداراندا بريتيه له چاکه ی نه م دنيا به بو نه وه ی له و دنيا که لکی لی وه ربگيریت و له بارته قای خراپه کاریدا دابنريت.

سه فهر: ليره دا کۆچی دوايه، مردن.

به حری عهرووزی شيعره که،

مضارع مثنى اخرج مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

بیشکەى شکاو

من فه قیریکی پەش و پرووت و لەدەرکان دەرکراو
تۆش خودایینکی کەریم و دەرکە ئاوالە کراو
پرووم لە دەرکی تۆیە ئەى خواوەن کەرەم، سا لوقمەیهک!
شەرمەسار و پرووپەش و زۆر مل کەچ و ئابرووتکاو
هەرچی ئەعزامە لەبەر یەك چوو، لە بەر دەرد و غەمم
دار و پەردووی لێك ترازاوە وە کوو بیشکەى شکاو
سپه لاک و جەرگ و دل، هیز و هەناوم لێ پرا
قالبێکی چۆل و هۆل وەك مالى هېچ تیدانە ماو
تۆ عەجایب ماى "ئیمامى"! بەو هەموو دەر دانە وە،
کیه ئەمپۆکە وە کوو تۆ بەندی جەرگ و دلپساو؟

قافلاوا، ۱۳۵۵ ی هەتاوی

(لاپەرە ۷۹ ی چاپی ئەنسی و ۱۳۶ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنسیدا 'خودایینکی کەریم'، هەردوو عینوانە کە لە دەقی شیعەرە کە وەرگیراوان. ئەنسی لایەنی ئیماندارى و لەخوداترسییە کەى شاعیری وەرگرتوو و کردوو یەتە عینوان، لە کاتێکدا جەغفەر حالەتی رۆحیی شاعیری گرتۆتە بەرچاو و ئەو سیفەتانەى وا شاعیر بە خۆی داوان.

یەك لەو شیعەرە زۆرانەیه وا ئاوات لەر پەسندی خودادا هۆندوو یەتە و ئیماندارى و باوەرە ئیسلامیە کەى دەگەینتت. کە دەلیم ئیسلام، دیارە لە شیعەرە کەدا ئاماژە یە کى تایبەت بە ئایینتک نابیرت، بەلام ئەو پوانینە بە زاتی خودادا و بچووکی و ناچیزی مرۆف لەبەرانبەر ئەودا، تایبەتمەندە بە ئیسلام و ئایینی مووسایی. شاعیر خۆی بە فه قیریکی پەش و پرووت و شەرمەزار و پرووپەشى دەرگانهى خودا دەوزانیت و داواى

لوقمەيەك واتە بەزەيەك و لىيوردنىكى لىدەكات كە بۇ موسولمانىكى نەرىتى
بۇچونىكى ئاسايە.

لە بارى زمانى شىعرى و زاراوہ شىعريەكانەوہ، دياردەيەكى سەرنجراكىش لە
شىعرەكەدا ھەيە. شاعير ھەندىك تەركىبى دوور ودرىژى پىكھاتوو لە سى يان چوار
وشەى دروست كردووہ كە ھەر ھەموويان ۋەستايانە خولقitraون و گرى وگۇليان تىدا
نيە ھەربۆيەش تەنانت لە خويئدەنەوہى ئاسايى شىعرەكەدا ھەستيان پى ناكريت مەگەر
خويئەر لىيان ورد بيتتەوہ:

"لەدەركان دەر كراو"، "دەر كە ئاواللە كراو"، "زۆر مل كەچ"، "مالى ھىچ تىدا نەماو" و
"بەندى جەرگ و دل پساو".

تەنانت تەركىبە دوانە كانىشى باوہ كوو تازە نين، بەلام جوانن:
رەش و پرووت، ئاپروو تكاو، دار وپەردوو، ھىز ۋەھناو، چۆل ۋەھۆل.
دار و پەردوو: پىكھاتەيى بىنا، چوارچىوہ كەى. ھەنبانە بۆرينە بە "داروبەرد و ھەلاشى
خانوە پووخاوى و اتا كردۆتەوہ.
پىشكە: لانكە

سپەلاك: سى، جەرگى سپى، رپە.

ھەناو: ناو، جەرگ و ناو، احشاء (ھەنبانە بۆرينە)

قالب: ئىسكليت، چوارچىوہ و داروپەردوو لىشى بوونەوہرى زىندوو.

تۆعەجايب ماى: جىگەى سەرسوورمانە تۆ ماىوہ و نەمردى!

بەحرى ەرووزيى شىعرەكە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

يەكگرتن

پاپەرىن يەك دەكەوين، يەك بىكەوين سەردەكەوين
گەلى ئىمەش ھەموو خوازىارى ھەوا و ئا و زەوين
كوردە! زۆر جار بوو كەم زۆرى وەسەر زۆر بىكەوى
قەت مەلى دوژمنى مە زۆرە، بەلام ئىمە كەمىن
گەر لە سەر كلكە لە گەل مە، وەكوو ماری جەنگى
لى مە ترسە، فرۇفیشالە، لە پى دانى كەمىن
خەوى زۆر بوو گەلى ئىمەى لە قورپى غەفلەت خست
مەرد و مەردانە وەرن، تۆبى خودا، با نەخەوين!
ھەر شەوہ بۆ مە برا، كاتى گەمارۆى دوژمن
تا بزانى نەتەوى، ئىمە ھەموو پىاوى شەوين
گەرچى رى ئەستەمە، پر دېكە، ئەگەر تىكرا بىن
لەو ھەموو بەندەن و شاخ و چرە زوو تىدەپەرىن
گەر ھەلۆيە نەتەوى، بۆتە كۆلۆى سەر رىمان
ئەو كە خاوەن گورپ و دەندوو كە، مەگەر ئىمە كەوين؟
پەروپۆى ھەلدەوەر تى نەتەوى كاوہ، برا!
گەل ئەگەر يەك كەوى، داگىر كەرە كان نەخشى زەوين
شوولى بارىك كە ھەموو پىكەوہ بايدەن، پتەون
با ھەموو دەست بگىرىن پىكەوہ، تاكوو نەنەوين

قافلاوا، ۱۳۵۵ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۶۵ى ديوانى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نىيە)

شعیریکی سیاسی-نەتەواپەتییە کە لە گەڵ کەسایەتی و ژیان و بیروپروای شاعیردا بەک دەگریتەووە. لە چاپی ئەنێسیدا نەمەدۆزییەو، ئەگەر من راست بم و لەوێدا چاپ نەکرابێت، هۆکارە کە دەبێت ئەو ڕاشکاویە بێت کە لە زمانی شیعەرە کەدایە و هانی گەلی کورد دەدات بۆ پاپەرین دژ بە داگیرکەر و نەتەوی و دوژمن کە دیارە نامانجی راستەوخۆی حکوومەتی ئێران (و داگیرکەرانی دیکەیی خاکە کەمان)ە. سەردەمی ڕەشی سالانی دەسەلاتی خومەینی بۆ گەلی کورد ئەو دەرەتانەی بە مامۆستا ئەنێسی نەداوە بتوانیت شیعری وا ڕاشکاو چاپ بکات. گەرچی کوندی مەلاکان هێشتا لەسەر سەربانی کوردستان نیشتووە، بەلام لانکەشکاوی کۆماری ئێسلامی ئیستا باشتەر لە جارێان بەملاو ئەولادا دەکەوێت و دەکرێ لێرە ولەوێ بابەتێکی هەندیک باش چاپیش بکریت!

شیعەرە کە نامۆژگارییە بۆ کورد کە بەک بگریت، لە خەو پاپەریت و بەگژ دوژمندا بچیت. شاعیر بە گەلە کە خۆی دەلێت لە کەمیی ژمارەیی شەرکەرانی خۆی نەپرینگیتەووە چونکو "زۆر جار بوو کەم زۆری و سەر زۆر بکەوێ". ئەو پەندە لە زمانی عەرەبیشدا هەیه و وا بزانی ئایەت یان حەدیسێک بێت کە باسی سەرکەوتنی کەم بە سەر زۆردا دەکات. ئەو کەم زۆری واتە کەم هێزییە و دەرەقەتی زۆری زۆر واتە هێزی زۆر دیت دەکرێت ئامازە بێت بە ئازایەتی و پالەوانیەتی گەلانی بچووک کە بە شەری چریکی بەسەر دەولەتانی بەهێزدا زال بوون. بەشێک لە ولاتانی ئاسیایی و ئەفریقایی دواي شەری دووھەمی جیھانی توانیان لەژێر دەستی داگیرکەرانی ڕۆژئاوایی ڕزگاریان بێت و سەر بەخۆ بن، بەلام لووتکەیی ئەو قارەمانیەتیانە لە فیهتنام و کوبا بوو.

پەيامی سەرەکیی شیعەرە کە، بەکگرتنی ڕیزەکانی گەل و هەولی هاوبەشیانە لە پیناو سەرکەوتن بە سەر دوژمنی داگیرکەری خاکی کوردستاندا. خوازیاری هەوا و ئاو و زەوین: ئەو سیانە کەرەسەیی ژبانن، واتە گەلی ئیمەش وەک گەلانی دیکە ئەو شتانەیی پێویستە و ئەوانیش تەنیا بە 'ئازاد بوون و سەر بەخۆیی' دەستەبەر دەبن.

کەم زۆری: کەم بوونی هێز و دەسەلات.

مە: ئیمە

لەسەر كلك بوون: حالەتی مار لە کاتی هێرشکارییدا. واتای ھەموو فەردە کە دەگەرێتەو ھە بۆ 'دوژمن' ی فەردی پێش خۆی. فې و فیشال: دیعایە بە تال و بچ ناوەرۆک.

خەوی زۆر: تەعبیری خەوتن و لەخەودامان گەلێک جار لە شیعری ناسیۆنالیستی کۆتاییەکانی سەدە ی نۆزدە و سەرەتای سەدە ی بیستەمی کورددا بابەتیکی سەرەکی بوو. بە گۆرە ی شاعیرەکان، کۆمەلانی گەلی کورد شارەزای ماف و ئەرکی خۆیان نین و لەجیات ی ئەو ی دژ بە داگیرکەری خاکەکیان پاپەرن، دەستەوئەژنۆ دانیشتون و لە خەوی غەفلەتدان.

"بێنەوا یانی مولکی کوردوستان
ھەر لە گاوانی تا دەگاتە شوان،
لە خەوی جەھل و مەستی و غەفلەت
بە خەبەر بێن بە نەغمە یی رەحمەت..."

(حاجی قادری کۆبی)

"لە خەوھەستن درەنگە میللەتی کورد، خەو زەرەرتانە!
ھەموو تەئریخی عالەم شاھیدی فەتح و زەفەرتانە"
(ئەحمەد موختاری جاف)

"خەوی غەفلەت بەسە ھەستن لە خەوی
گەر ژیا نێکی بە ئازادیو دەوی"
(حەقیقی)

شیعەرە کە ی ئاواتیش درەنگتر بەلام بە ھەمان ناوەرۆکەو لە ناوەرستی سەدە ی بیستەمداکوتراو. سالی ۱۳۳۵ (۱۹۵۶) سێ سالیێک دوا ی کۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژ لە ئێران و دوو سالیێک پێش کۆدیتای عەبدولکەریم قاسم لە عیراق گوتراو و ئاشکرا بە ۶ سالیێش پێش سەرھەلانی شۆرش ی ئەیلوول بوو لە باشوور. ئەو سالانە سالانی بێدەنگییە ک ی رێژە یی بوو نە ک ھەر لە کوردستان بە لکوو لە سەرجم ئێران و عیراقیشدا بەلام ژیلەموی خەبات لە ژێر خۆلەمیشی ئەو بێدەنگییەدا زیندوو ماو تەو و سێ سال دواتر ژمارە یە ک ی زۆر لە چالاکانی حزبی دیموکراتی کوردستان لە لایەن رژیمی شای ئێرانەو و گیاروون و ماو یە ک دواتر شۆرش ی ئەیلوول سەری ھەلداو کە پێشان دەری ئەو توفانەن وا لە کاتی گوترانی ئەم شیعەرەدا ھیشتا سەری ھەلنەدابوو و نە تەقیبوو ھە.

مەرد و مەردانە: ئازايانە و جوامپرانە. ئەم تەعبىرە كە رەنگى جياوازيدانانى ژىندەرى
پىوھ ديارە ئىستا چىتر كەلكى لى وەرنالگىرەت بەلام بۇ سەردەمى گوترانى شىعرە كە لە
كوردستان، تا رادەيەكى زۆر ئاسايى بووھ و خەلك بە كارى چاكيان گوتووھ
كردەوھى مەردانە.

نەتەوى: نەتەويست، نەيار، دوژمن

تىكپرايىن: پىنكەوھ بىن

بەندەن: چيا

شاخ: چيا

چر: چياى رژد (ھەبنانە بۆرىنە لە واتاكردەنەوھى كورديدا بە 'چياى رژدى' ناساندوھ بەلام لە
فارسىيە كەيدا بە 'جنگل انوھ' ى نووسيوھ). لام وايە دەبى چيايەكى ئەستەمى پىر دار و دەوھەن
يىت.

كولۆ: قورپى تۆپەلە كراوى ويشكەوھ بوو. لىرەدا كۆسپى سەر رپى و بەرھەلستى چوونە
پىشەوھى.

گورپ: ھىز و توانا

پەروپۆي ھەلدەوھ رپى: دەگەرپتەوھ بۇ ھەلۆ لە فەردى پىش خۆيدا.

نەتەوھى كاوھ: لە ژىر كارتىكەرىي ئەفسانە و قسەى پووجى فىردەوسى لە شانامەدا كە
گوتووھى تى كورد ئەو كەسانەن وا لە دەست زەحاك و مارەكانى سەرشانى ئەو
رەزگاربان بووھ، كورد بۇ ماوھى زىاد لە سەدەيەك، خۆى بە نەتەوھى كاوھى ئاسنگەر
دادەنىت كە ئەويش لە ئەفسانە زياتر ھىچ نىيە و بە گوپرەى ئەفسانەكە، دژ بە زەحاك
رپاپەريوھ. ديارە ئەو ھىكايەتە تايبەتە بئەمايەكى مېژووويى و عەقلانى نىيە و كورد لەم
بوارەدا وەشويىن كلاوى لار كەوتووھ. شاھانى پىشدادى وە كەيانى تەنيا لە ئەفسانە
ئارىيايىھە كاندا ناويان ھەيە لە كاتىكدا مېژوووي گەلى ئىمە بە دەيان سەدە و تەنانەت
يەك دوو ھەزارە پىش ھىرشى ئارىيەكان بۇ سەر ناوچەكە، بوونى ھەبووھ و دەبى
سەرەتاكانى بگەرپىرتتەوھ بۇ سەردەمى سومەرى و گوتى و لولوبى و ھىچ نەبىت بۇ
ماننايەكان كە پىش دامەزرانى حكوومەتى مادى ئارىيايى، حوكمى ناوچەيەكى بەرىنى
كوردستانيان كردووھ.

ئىمە بە ھۆى ئارىيايى ئارىيايى كەردنەوھ بەشىكى زۆر لەو مېژوووھ دوورو درىژەى
خاكەكەمان دەكەين بە ژىر لچەوھ. ئوروپايىھەكان لە لايەكەوھ يارمەتییان داین ئەو

میژوهه کۆنه‌ی ناوچه‌که بناسین، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه فریویان داین و خستانه شوین
باوه‌پێکی نه‌راست که تیدا ئاریایی بوون گه‌وره کرایه‌وه و به‌شێکی به‌رچاو له
میژووی کۆنی ناوچه‌که خرایه پشت گوئ. لام وایه له چه‌واشه کردنی ئیمه‌دا
ئالمانیه‌کان ده‌ورێکی گرنگیان بینیییت و ئینگلیزییه‌کانیش شوینی ئه‌وانیان گرتیییت.

نه‌خشی زه‌وین: واته به زه‌ویدا دراون. ته‌عبیریکی فارسییه
شوول: لقی ناسک و باریکی دار. ئاماژه‌یه به‌و په‌نده کۆنه‌ی که گویا باوکیکی پیر له
کاتی مردندا کوره‌کانی ئیمتیحان و نه‌سیحه‌ت ده‌کات که هه‌مان ئه‌و شوول هه‌مانه‌ی
وا یه‌که یه‌که ده‌کرئ به‌هاسانی بیانشکینی، پیکه‌وه گرئ بدن و بیهۆنه‌وه بو ئه‌وه‌ی
بین به‌دهسته شوولێکی ئه‌ستوور و قایم، که هه‌چکەس نه‌توانییت بیشکینییت.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

رمل مئمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن

دزىومە تەوہ

يار دلى بردبووم شەويك بەدزى
من بە رۇژىكى روون دزىومە تەوہ!
تا قىر و قىر نەكا بە فىز و بلى
كۆرپە كەى من لە شىر بىر يومە تەوہ
من قەرىحەم فرۇشتىبوو ھەرزان
بە گرانتر بەلام كىر يومە تەوہ!
چونكى قافىم نەما، بە پالە پەسۆ
ھاتم و گورجى تىخىز يومە تەوہ!
لە ھەزار كەند و كۆسپ و بەرز و نەوى
لە سەدان چۆم و ئاو پەرىومە تەوہ
دېمە مەيدانى ھۆنەرانى بەرپىر
پايزە وەك گەلا وەرىومە تەوہ
گەرد و تۆزى گولم لە گولشەندا
بە پەروپۆى دلم سىر يومە تەوہ
كە نەخۆش بووم، بىر ابو كفنە كەشم
ئەوچەلىش خۆ شو كور دىر يومە تەوہ
ئەوہ "ئاوات" بوو وون بىو لىمان،
لە كەژ و كۆى ئەوین بوو، دىومە تەوہ!

قاقلاوا، ۱۳۵۵ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۲۱۶ و ۲۱۷ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىدا نىيە)

ئەم شیعەرە لە چاپی ئەسیدبا بەرچاوا ناکەوێت، بەلام لە چاپی جەعفەردا ھەبە و لەویدا گوتراوە: "مامۆستا حەقیقی و ئاغا سەید قادری سەیادەت و حاجی سەید جەمیلی ھاشمی لە سەر ئەم قافیە و رەدیفە ھەرسێکیان شیعەر و نامەیان گۆرینۆو، ئیمامیش بۆووی بێ بەش نەبێ ئەم شیعەرە دەلی." بەداخەو ھەچکام لەو سێ شیعەرە لە پەراوێزی لاپەرە کەدا نەھاتوون و من لێرە لە دوورەولاتی نازانم کامیان یە کەمجار چی گوتوو و ئەوانی دیکە چ وەلامیکیان داووتەو، یان لە رەدیفی ئەودا چیان ھێناو. ھەرچی ھەبە، لە رستەیی سەرەو و دەردەکەوێت کە ئیمامی دوای ئەو سێ کەسە شیعری خۆی گوتییت.

بۆ روون بوونەووی مەسەلە کە سەیری دوو کۆمەلە شیعری مامۆستا حەقیقی واتە 'دیوانی حەقیقی' و 'کۆلکەزێرینە' (ھەردوکیان چاپی چاپەمەنی سەلاحەددینی ئەییووبی لە ورمێ) م کرد و شیعریکی مامۆستام لە لاپەرە ٤١ی کۆلکە زێرینەدا بینییووە کە وێدەچیت ھەر لەو پەیوەندییەدا گوترایت. شیعەرە کە ناوی "بۆ سەید عەبدولقادری سەیادەت" ە و ھەر لە یە کەم فەردیدا دەردەکەوێت لە وەلامی شیعری ئەودا گوترایت. کە وابوو دەبێ یان سەید عەبدولقادری سەیادەت یان سەید جەمیلی ھاشمی یە کەمجار شیعریکیان لە سەر ئەو کیش و سەروایە گوتییت ئینجا حەقیقی و ئاواتیش وەلامیان داوتتەو.

من شارەزایی زۆرم لە سەر شیعری سەید جەمیلی ھاشمی - برازای ئیمامی، نییە و تەنیا بیستوومە شاعیریکی لێھاتوو بیت. بەلام شیعری سەیادەتەم بینوو کە ناسناوی شاعیری "سەید" ە و لە شیعردا گەلێک مامۆستایە. گەرچی دوودلێشم، بەلام ھەستم ئەو یە سەرەتا ئەو بیت کە شیعەرە کە ی گوت بیت ئینجا مامۆستا حەقیقی و پاشان ھاشمی و لە دواییدا ئیمامی 'ئێستێقبال' ی ئەویان کردییت.

ئەو شیعەرە کە ی مامۆستا حەقیقیە:

عوزر و موزرت قەبوول نییە سەید!

قافیەت بۆ نەھیشتوو مەتەو!

.... من و تۆ تەبعمان وە کوو مەتە یە

دەیسمن شیعری رەق بە دوو مەتەو!^{١٨١}

^{١٨١} سەر جەمی ئەو شیعەرە لە بەشی نامە گۆرینەو دەدا بدۆزنەو.

وہك دەبىنېن، شىعرى ئىمامى وەك شىعرەكەى حەقىقى تەنزنامىز و شىرىن و لەبەردلانە. ھەولیداوہ لەو گۆرپەپانە بەرتەسكەى وا كىش و سەرواى سى شىعرى پىش خۇى بۇيان ھىشتۆتەوہ بابەتىكى دۆستانە و بەتام و ناجىددى بنوسىت كە نووسىويەتى و زورىش سەرکەوتتو و بووہ تىدا.

'رۆژ و شەو' ھەرۈہا 'دزىن و دزىنەوہ' سەنعەتى "تضاد" يان تىدا بەكار ھاتتوہ. قىر و قىر دەرپرېتىكى فارسىيە و واتاى خوبادانى ھەيە. واتە نەكا يار بە فىز و ئىفادەوہ بلىق من كۆرپەى شىعرى ئەوم لە شىر برپوہتەوہ. ئەوہ تا ئەو قەرىحە و مرخەى وا نەممايو سەرلەنوى خستومەتەوہ گەر؛ گەرچى ئيوہ قافىەتان بۇ نەھىشتبوومەوہ بەلام من گورجى تىخزامەوہ و توانىم شىعرەكە بلىم! ئىنجا ھەندىك بە شان و بالى خۇيدا ھەلدەلىت و رايدە گەيىتت كە ھاتۆتەوہ مەيدانى "ھۆنەرانى بەرپىز" كە ديارە ھەمان ئەو سى كەسەن وا لە سەرەوہ باسىان ليوہ كرا. درپومەتەوہ دەگەرپتەوہ بۇ كفن. كفن درپن واتە زىندوو بوونەوہ و ھەلەسوون ھىتانەوہ.

ئەوچەلىش، ئەمجارەش

وشەى 'ئاوات' ئىھامى تىدايە: واتاى نزىكى ھىوا وئاواتە و واتاى دوورى نازناوہكەى خۇيەتى واتە من سەرى خۆم ھەلگرتبوو و چووبوومە كىن وشاخى ئەوين بەلام ئىستا گەرپاومەتە دواوہ و ھاتوومەتەوہ ناو جەرگەى دۆستان.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف فعلاطن مفاعلن فعلىن

رۆژگارى تال

گرې ته نوورى كلؤلېم به تين بوو، بوومه پنهى
نزىك بوو ده رچې گيانم^{۱۸۲} له بهر گر و گر په ي
كه چى به داخه وه تر شا هه وير و پيژى نه ما
منيش كه رويوو هيزم، كوتم نه جهل، سا دهى!
له سالى سى ويه كه وه تا گه يشته په نجا و پينج،
نه بوو سه عاتىكى ناسووده بم، بلېم ئوخهى!
چ رۆژگار يكي تال بوو كه من تيا ده زيام!
له كاتى رۆژ وشه وان هه ر كوتم خودايا، وهى!
به ئاخ وداخه وه نووستم^{۱۸۳}، به ئيشى دل هه ستام
دلّم نه وه نده زه عيف بوو، له پر درا پردهى
كلؤلې دهورى ته رنيووم، نه ما بوو ريگه هه ليم
نیشانى دا به منى هه لوه دا خودا، ريگه ي
به پيرى مه رگه وه رويم كه چى به لوتفى خودا
نه سيمى ژينى نوئ هات، ژياوه^{۱۸۴} دل به شنه ي
گه راره لام هه موو فيكر و خه يالى رابردووم
به زيكرى سه ول و قه وه ت بو خوداى باقى و حه ي
به پيرى كه وتيه چال و نه جاتى داي به زدان
له پيرى قه ت مه به وه تو ئيمامى! تاكوو هه ي!^{۱۸۵}

^{۱۸۲} . چاپى نه نيسى: گيانم (دياره به هوى كيشى شيعره كه وه ده بېن هه ر واش بخويتريته وه).

^{۱۸۳} . هه ردوو ديوانى نه نيسى و جه عفه ر: نووستم

^{۱۸۴} . چاپى نه نيسى: ژياوه (پيتيكي /ى/ به زيادى دانراوه و پيوست نيه).

^{۱۸۵} . چاپى نه نيسى: هه رتا هه ي

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا 'ته نووری کلۆلی' یه، که له فەردی یه که می شیعره که وهر گیراوه. عینوانی چاپی جه عفه ریش هەر له فەردی چوارەم وهر گیراوه و وادیاره شاعیر خۆی عینوانی بۆ دانه ناوه دهنه ده بوو ههردوو لا ره چاوی نهویان بکر دایه. شیعره که ساکاره به لام گریه کی گه وره ی تیکه وتوو. شاعیر چه رده یه که له ژبانی تالی خۆی ده گپرتته وه و له سالی ۱۳۳۱ به دواوه تا سالی ۱۳۵۵ واته سالی گوترانی شیعره که (۱۹۵۳ تا ۱۹۷۶ ی زاینی) هه مووی به دوور له ناسووده یی و پر له تالی و ناخ و داخ و ئیشی دل وه سف ده کات. جیگه ی پرسیا ری من نه وه یه ئایا له سالی ۱۳۵۵ دا چ قه و ماوه که 'به لوتفی خودا نه سیمی ژینی نوئ هاتوو' و دلی شاعیری خستوته وه شه؟ من به هه والی هیچ رووداویکی گرنگی سیاسی یان کومه لایه تی چ له کوردستان و چ له ئیران نازانم که له و ساله دا کارتیکه یی نه وه ی بوو ییت ژبانی که سایه تیه کی وه که ساید کامیل تووشی گۆرانیکی وا گرنگ بکات و بکری شاعیر کات و ساتی دوا ی نه و به 'ژینی نوئ' بزانیته، مه گه ر بلین رووداوه که شه خسی یان بنه مالیه یی بووه وه که رزگار بوونی خۆی له نه خو شیه که و... شتیکی هاوشیه. هیچ زانیاریه کم له و باره یه وه نیه.

سه مه ره و جیی پرسیا ر بۆ من نه وه یه بۆچی ئاوات نالی له ۱۳۳۲ به دواوه تا ۱۳۵۵ و ده لی له ۱۳۳۱ به دواوه تا ۱۳۵۵؟ خۆ سالی ۱۳۳۱ له ئیراندا سالی به ره ره کانی له گه ل شا و ده سه لاتی په هله وی بوو و له بۆکانیش سالی خه باتی کومه لانی گه ل له شار و دی بوو دژ به ناغاواتی زۆردار. نه ی بۆچی ده بی ساید کامیلی خه باتکاری شو ر شگپ نه وه ساله ی پی ناخۆش بوو ییت و بلی سه عاتی که له و ساله دا ناسووده نه بووم؟ نه وه بۆ من پرسیکی گه وره و جیی پرامانه، هه رچیش ده که م بۆم یه کالا نایته وه.

له دوو فەردی یه که می شیعره که دا شاعیر کلۆلی خۆی به تەندوو ریکی به تین و گر و گر په ده شو به ییت که نزی که بووه گیانی لی بستیییت. سه ره رای نه و تەندوو ره گه رمه، هه ویر [ی خواست و ناواتی؟] ده ترشیت و [به هۆی پیرییه وه] وه ها بی پیز ده بیت که خۆی به تەندوو ره و ناگریت و ده که ویتته خواره وه و ده سووتیت، واته نان [ی ژبانی] لی به ره هم نایه ت و له نه جامدا، شاعیر به ره و پیری مه رگ ده چیت. نه و ره وته

ناخۆشەى ژيانىش ھەر لە سالى ۱۳۳۱ ھە بوو ھەتا ۱۳۵۵ و ئەودەم بە ھۆى
پووداويكەو ھە پىمان نالىت چىيە، "بە لوتقى خودا نەسىمى ژىنى نوئى ھەلئىدە كات و
دلى بە شەى ئەو نەسىمە دەژىتتەو، فىكر و خەيالى رابردووى دەگەرپتتەو لای و
...بۆ ئەو يارمەتتە گەورە يەش، دەبى خودا قەت لەبىر نەباتەو."

ھىچكام لە دوو ژىننامەى شاعىر لە دىوانە چاپكراوھە كاندا، باسنىك لەو سالى ۱۳۵۵ ھ
ناكەن. ئەوئەندە نەبىت كە جەعفەر دەلى سەيد كامىل "لە سالى ۱۳۵۵ دا بۆ ماوھى
سالىك تووشى زىندان بۆتەو" و ئىتر شوئىنى چوار پىنج سال دواترى ھەلناگرىت. تاكە
شنىك كە بىمىننەتتەو و بكرىت بۆ چارەسەرى ئەو مەسەلە يە پەناى بۆ بىرىت، ئەو
شوئەى شىعەرە كە كە دەلى "دلم ئەوئەندە زەعىف بوو، لەپر درپا پەردەى". واھە يە ھەر
ئەوئەش كلىلى كەردنەوھى مەتەلۇكە كە بىت. بە گوئزەى شىعەرە كە، دوور نازانىت
شاعىر لە سالى ۱۳۵۵ دا بە نازارى دلى نەخۆش كەوتىت يان تووشى ھەستانى دلى
ھاتىت، ئىتر بە ھۆى ھەمەلىاتىكى سەر كەوتووى دلەو، مەترسى مردنى لە سەر
پەوئىتتەو و گەراپتتەو سەر ژيانى ئاساىى. ھەر بۆ ئەو يارمەتتە گەورە يەش مەتبارى
خودا يە دەلى: "دەبى ھەرگىز لە بىرى نەكەم."

ئەوئە ئەگەرى يە كەمە كە دەتوانم لەو پەيوەندىيەدا بە راستى بزنام و لە شىعەرە كەى
ھەلكرىتم. ئەگەر بۆچوونە كە لە شوئى خۇيدا بىت، شاعىر تاوانى كلۇلى و نەخۆشى و
زەعىفى و نازارى دلى خۆى ھەموو دەخاتە ئەستوى بارودۆخى نالەبارى سىاسى دواى
سالى ۱۳۳۱ كە دەيگە بىننەتتە پووداوھە ناخۆشە مەترسىدارە كەى سالى ۱۳۵۵.

ئەگەرى دووھەم دەكرى ئەوئە بىت كە سەيد كامىل لە سالى ۱۳۵۵ دا چووئىتتە سەفەرى
حەج و ھەك ئىماندار و سۆفىيە كى راستەقىنە، بەو كارە گەشىتتە ھىمنايەتتە كى
پۆحى. ئەوئەش بۆچوونىكى زۆر لاواز و نرىك بە سىفرە لەبەر ئەوھى ژىننامە كانى ناو
ھەردوو چاپى دىوانە كەى ئامازە بە بوونى ناكەن.

پوونكرەنەوھە: دواى نووسىن و بلاو كەردنەوھى ئەم بابەتە چاوم بە وئىلاگى 'ناسۆرە
ژيان' كەوت كە شىعەرىكى لە "حاجى سەيد كامىلى ئىمامى زەنبىلى" تىدا بلاو
كەرابووھە. ئىتر ئەوئە مەسەلە كەى تا رادەيەك بۆ چارەسەر كەردم و دەتوانم بلىم ئەو
سالى ۱۳۳۵ ھ سالى چوونە حەجى شاعىرە كە بەشوئىدا ھىمنايەتتە كى پۆحى بۆ
وھدى ھاتووھە و زىاتر بە ژيان گەشىن بووھە.

تەنوو، تەندوو

پنه، تهخته يه كه گوتكه ناني له سهر پان ده كرته وه (ههزار، ههبنانه بۆرينه)

پيتر، كيش و هيتز (ههزار، ههبنانه بۆرينه)

سالی ۱۳۳۱ سالی راپه پرينی گهلانی ئيرانه دژ به حوكمی په هلهوی كه گه يشته نهجمی كۆديتای ۲۸ ی گه لاو پيژي سالی ۱۳۳۲ ی دهوله ته رۆژئاوايه كان، گيرانی دوكتور محهمه دی موسه دديق و گه رانه وهی محهمه د رهزاشا بۆ سهر تاج و تهختی ئيران. ئەو ساله، به تايهت له ميژووی ناوچهی بۆكانيشدا گرنگه له بهر ئه وهی ناو شار و گونده كانی ناوچهی فهيزوللابه گی دوو راپه پرينی هاوکاتيان دژ به ئاغاواتی چهوسينه ری شار ودی به خۆيه وه بينی، كه دوا به دواي كۆديتاکه ی تاران، ئه وانيش به پيلانی حكوومه تی نيزامی شا و ئاغاواتی ناوچه كه سهرکوت کران. من ئاگاداری ههلوپستی ئاوات لهو ساله دا نيم به لام سهره پای ئه وهی خاوه ن ملکيش بوو، لاموانيه لايه نی خه لکی به ردایيت و پشتی چهوسينه رانی گرتييت. سالی ۱۳۵۵، لووتکه ی زه بر وزهنگی رژیمی په هلهوی بوو له ئيران. ئەو دهسه لاته له ۱۳۵۶ به دواوه له کزیی دا و له ۱۳۵۷ دا رووخا.

نووستم، خه وتم.

به زيکری حهول و قهوهت بۆ خودا، واته خویندنه وه يان وه بیر هینانه وهی ئايه ی 'لاحول و لا قوة الا بالله' ی قورئان.

یهزدان و ئیزه د له سهرده می زه رده شتايه تيدا به 'ورده خودا' واته ئەو خودايانه گوتراوه كه له چاو ئه هورامه زدا گرنگايه تی پله ی دووهه میان هه بوو (بۆ نمونه، ميتر و ئاناھيتا). به لام له فارسیی نویدا واتای ره های خودای هه یه.

به حری عهروزیی شيعره كه،

مجتث مخيون محذوف: مفاعلتن، مفاعلتن، مفاعلتن -

بئى چاره يە 'كامىل'

بېروانە چ بەدبەخت و چ بئىچارە يە كامىل!
چەند دەر بەدەر و بئى كەس و ئاوارە يە كامىل
چەند دل بە غەم و مات و پەريشان و بلاوہ
چەندە لە كوئل و زار و جگەر پارە يە كامىل
ئەى خالىقى من، رازىقى من، دافىعى دەردم!
رەحمى، كە كوژەى حەسرەتى ئەم جارە يە كامىل
سەيرى جگەرم! لەت لەتە، زووخواو دەدە ئىنى
يەك كالبەدى كەوتوو و بئى كارە يە كامىل
مەيلىت كە لە سەر دەر بەدەرى و قوربە سەرىمە
يارەببى چ كارىكى بەم ئىسرائە يە كامىل!^{۱۸۶}
ھەرچى كە ئەتۆ مەيلىتە، پىم خۆشە خودايە
بئى دەنگك و سەدا و قارە يە، بئى بارە يە "كامىل"

قافلاوا، ۱۳۵۶ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۷۲ و ۷۳ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۴ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە و ھەردوکیان سالى ۱۳۵۶ و شویتى گوندی قافلاوايان بۆ گوترانى شیعەرە كە تیندا دەست نیشان کردووہ. سالى ۱۳۵۶ (۱۹۷۷ و ۷۸ ى زایىتى) لووتكەى دەسلاتی پەهلەوى دووھەم و جەنگەى زولم و زوری ساواك بوو. بەلام ھەر لە نیوہى دووھەمى ئەو سالەشدا یەكەم درز كەوتە دیواری كاخی سەلتەنەتى شا و لە درپژەیدا بە خەباتى كۆمەلانى خەلك

^{۱۸۶} . چاپى ئەنىسى: ئەسراپە يە؛ چاپى جەغفەر: ئەسراپە يە

حوكمى ۵۰ ساللى پەھلەۋىيەكان و ئەۋەش كە پىي دەگوترى ۲۵۰۰ ساللى پادشاھى لە ئىران، ھەلۋەشاھىۋە و بنەبر بوو.

بە بۇچونى من شىعرە كە دەبى لە سەرە تاكانى ئەو سالدا گوترايىت لەبەر ئەۋەى مۆركى ۋەرەزى و بى تاقەتى و ماتى و خەمبارى بەسەر بەش بەشى شىعرە كەۋە ديارە. ئاۋات مۇرۇفكىكى سىياسى بوو و ئەو بىزارى و بى تاقەتتە لەو سالە رەشانەدا بۇ ھەستىارىكى ۋەك ئەو ئاسايى بوو. لەو كاتانەدا، ئەۋىش ۋەك بەشپىك لە ھەلسوۋپاۋانى سىياسى ئىران چوۋبوۋە جلدى خۆيەۋە و ئەگەر لە 'سەبرى آفاق' دا ترووسكەى ھىۋايەكى بەدى نەدە كرد گەراپوۋەۋە سەر 'سەبرى انفس' و پەناى بۇ دەروونى خۇى بردبوۋەۋە، دەروونىك كە لىۋاولىۋى ئىمانى مەزھەبى و عىرفان و شىخايەتى بوو.

لەو گەرانەۋەيەدا، ئاۋات ۋەك كەسىكى بى پەنا، دالدا لە "خالقى من، رازىقى من و دافىعى دەردى من" دەخۋاىت بۇ ئەۋەى بەزەبى پىندا بىت و رىگاچارەيەك بۇ "جگەرى لەت لەتى زوۋخاۋدەلەن" ى بدۆزىتتەۋە.

لەو دۇعا و پارانەۋەيەدا يەك شت بە روونى دەردەكەۋىت: سەيدكامىل سۇفىيەكى ۋىشكى لەخۋا ترس نىيە كە ھەيەت و جەبەرۋوتى خودا دللى بخاتە لەرزىن و شەمىزىن؛ بەلكووعارفىكى خواخۇشەۋىستە كە ئەگەر نىك بە 'ۋحدت و جودى' ىش نەبىت، لای كەم ئىشراقىيە و پەيۋەندى لەگەل خودادا خۇمانە و سەمىمىيە. ھەربۇيەش دەۋىرپىت بە خودا بلەيت: باشە ئەو ھەموو پىنداگرتن و ئىسارە چىيە دەيكەى؟ ئەگەر نىازت قوربەسەرىى منە، الحكم للە، من پىي رازم، بىندەنگ و سەدا دانىشتوم و ھەرچى مەبلى تۆيە بەرپۆۋە دەبەم، ئىتر چىت لىم دەۋىت!

خاللى گىرنگ لە شىكردنەۋەى شىعرەكەدا فەردى پىنجەمىيەتى. بە بۇچونى من ھەردوۋ چاپەكە لە نووسىنى وشەيەكى ئەم فەردەدا توۋشى ھەلە ھاتوون. شاعىر زۇر خۇمانە و كوردانە لە خودا دەپرسىت ئەگەر مەبلىت لە سەر دەربەدەرى و قوربەسەرىى منە، پىۋىست بەم ئىسارر و پىنداگرتنە ناكات، بۇم ورد بگەۋە و راست و رەۋان پىم بللى چىت لىم دەۋىت؟ خۇ خۇشىت دەزانى كامىل كەسىكى بى دەنگ و سەدا و قرە و ھەرايە، ئىتر ئەو پىنداگرتن و لەسەر رۇشىتنەى بۇچىيە!

كەۋابوۋ ئەنىسى بە ھەلدا چوۋە كاتى وشەكەى بە 'ئەسراپ' نووسىۋە. ئەسراپ لەو شۇئەدا ۋاتايەكى مەعقولى نىيە. جەعفەر ۋىدەچىت ۋىستىتى كارەكە بە بارىكى دىكەدا بخات و 'ئەسراپ' ى نووسىۋە كە روون نىيە نىازى ھەمان ئەسراپە يان ئىسارر

(إصرار' ی عهره بی). به بۆچوونی من ئەو بەشوین ئیسرادا چوو بەلام لەجیاتى بابى
'ئيفعال' به 'ئەفعال'ى نووسيوه كه له 'صرف' كردنى وشه عهره بيه كه دا ههله يه كى
رېئوسيه. هه رچۆنىك بىت، من به ئیسرام نووسيوه به واتاى پىنداگرتن و له سه ر
رۆيشتنى شتىك.

جگه له و شير و رپوييه ي سه ره وه، 'ئه سراپ' له روانگه يه كى ديكه شه وه هه له يه: سه يرىكى
سه روا و رهديفى شيعره كان بكه ين. رهديف له هه موواندا برىتبه له '...يه كاميل'.
سه رواش، كه به عاده ت ده بى له پيش رهديفدا بىت له پىنج فه ردى ئەو غه زله شه ش
فه ردبه دا برىتبه له ئاواره، جگه رياره، ئەمجاره، بىكاره و بى باره؛ كه وابوو ئەگه ر
فه ردى پاشماوه واته فه ردى شه شه م به ئەسراپه بنوسين نۆر مه كه مان تىك داوه و
له جياتى پىتى /ر/ ي ئاسايى، پىتى /ر/ ي قه له ومان تىكه لائو كرددوه كه كارىكى
به جى نيه و ناحه ز ده نوئىت. ئەوه ش سه لماندىكى به ديعى بۆ بابته كه.

بلاو: په ريشان فيكر، سيفه تىكه شاعير به خۆى داوه.

خالق و رازيق و دافىع سى سيفه تن شاعير بۆ خوداى هيتاونه ته وه. ئاوات لىره و له
زۆر شوئى ديكه شدا سلّ له وه نه كرددۆته وه له وهى وشه و عياره تى عهره بى يان
فارسى بخاته ناو شيعره كانيه وه. ئەوه نمونه يه كيه تى.

كالبه د: له شى بى گيان

قاره: قره، ده ننگ (زياتر ده ننگى بالنده ي وهك قه له ره شه).

باره: به بۆچوونى من، به كوردى كراوى 'به هره' ي فارسى به واتاى سوود.

بى باره: بى به هره، بى كه لك.

به حرى عهرووزى شيعره كه،

هزج مثنى مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل مفعولن

زستان

ياخودا زستان بەخېرئ، چونكە وەك يارى منە!
سارد وسر، بئى مېھر و بئى مەيلە، جەفاكارى منە
پووى لە سەر كوستانە كان تالە، بە رڤ ھاتۆتەوہ
ھەر وەكوو يار دېتەوہ مالئ، بە ئازارى منە
بەرگ وبارى دار وگولزارى بە شەختە كرد نەخۆش
ھەر وەكوو جەرگ و دل و گيانى بريندارى منە
تك تەكى گويسوانە كانى وەك زوخاوى^{۱۸۷} من دەچئ
پەنگى سيخوارى وەكوو ريشى سپىكارى منە
بۇ سپىكارى عەجەب وەستاىە زستان، چاوەكەم!
وہك خەمى من مووى سېى كردووم و ميعمارى منە
چەرخی گەردوون بۇ لەسەر من، بەختى من، نادا^{۱۸۸} خولئك؟
ھەر لەسەر يەك لاتەنيشتە، ھەر وەھا بارى منە
پېچەوانەى خۆى، كە جاران چەرڤ و خول بوو، كارى^{۱۸۹} ئەو،
ھەر دەلئ شان و ملئ كاميل وەفادارى منە!

قافلاوا، ۱۳۵۶ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۲۲ ى چاپى ئەنيسى. و ۲۰۶ ى چاپى جەعفەر)

^{۱۸۷} . 'زوخاوى' لە چاپى جەعفەردا. ئەنيسى وەك 'زوخاوى' تۆمار كردووه. بە بۆچوونى من نابئ واوہ كە زۆر

درېژ بكرتەوہ دەنا كيشى شيعرە كە تووشى گرفت دېت. ھەر بۆيەش من بە يەك واوى دەنووسم.

^{۱۸۸} . 'بەختى من نادا' لە چاپى ئەنيسيدا

^{۱۸۹} . 'چەرڤ و خول بو كارى ئەو' لە چاپى ئەنيسيدا.

عنوانی شیعره که له چاپی ئه نسیدا "ریشی سپیکار"ه. دیاره عینوانه کان هی شاعیر خۆی نین و ئه گهری زۆر ئه وه یه به گوێره ی سه لیه ی ئه نیسی و جه عفره دانرابیتن.

شیعره که ته زێکی نهرم و نیانی تێدا یه. شوبهاندنی یاری بی میهر به زستانی ساردوسر ته عییریکی تازه یه و ههر بۆیه ش، جوانه. له پینج فهدی سه ره تادا شیعره که غهرامیه و گله یه له یاری بیوه فای جه فاکار که ئازاری شاعیر ده دات، به لام له دوو فهدی کۆتاییدا سووپیک به ناوه روکی شیعره که ده دریت و ده بیته گله یی له چه رخی گهردوون که بۆچی به پینچه وانیه ی مه یلی ئه و ده گه پیت.

له شیعره که دا، هه وری زستان وه ک رووی یاری شاعیر، تاله و تووره یه و سه رما و سه خله ت ده باریتن و ئازاری شاعیر ده دات. 'روو تال بوون' سیفه تیکه بۆ هه وری ره ش که بارشتی به دوا وه یه.

به رگ و بار: گه لا و میوه ی دار.

شه خته: سه رمای پاییز که زه رعاع خراب ده کا؛ سه هۆل؛ سۆل؛ یه خ؛ به سه ته له ک (هه نبانه بۆرینه)

شاعیر جه رگ و دل و ئه ندامی خۆی، که برینداری ده ستی جه فای یارن، به به رگ و باری شه خته لیدراو و برینداری ده ستی زستان ده شو به ییت. ههروه ها زوو خاوی دلی خۆی به هاوشیوه ی دلۆبه ئاوی گو یسوانان ده زانیت و 'ریشی ئامال سپی' خۆشی وه ک ره نگی سیخواران (زوقم) ده بییت که سپیه.

گو یسوان: گو یسه بانه، پاساره، سوانه (هه نبانه بۆرینه)؛ ئه و به شه ی سه ربانه که له دیوار دیته پینسه وه بۆ ئه وه ی باران به دیوار و په نجه ره کاندانا نه یه ته خواره وه و خشتی دیوار نه تلیسی ئیتته وه.

سیخوار: سیخار، سیخ، زوقم، خووسار، خوبز، ئالشت، خووس (هه نبانه بۆرینه).
ئه گه ر شاعیر له فهدی چواره مدا 'سپیکار' ی وه ک ئاوه لئاو و به واتای 'ئامال سپی' و هاو ره نگی سیخوار هیتابوو، له فهدی دواتردا به واتای کرداری سپی کردنه وه ی دیواری ده هییت و ده لی زستان وه ستایه کی سه یری سپیکاری کردنه و وه ک چۆن خه مه کانم موویان لی سپی کردووم، ئه ویش لیم بۆته وه ستا و میعمار و سپیکاریم بۆ ده کات! پیکه وه هیتانی سپی وشه ی سپیکاری و وه ستا و میعمار له م فهده دا، که لک وه رگرتنه له سه نه ته ی جیناس یان 'مراعات النظر'!

چهرخی گهر دوون بۆ له سهر من.... شاعیر ده لئی له بهر به دبهختی منه که چهرخی گهر دوون له سهرم ناکاته وه و لایه نم ناگریت دهنه ده بویه خولیکی بخواردایه و به باری چاکدا بسوورایهت. ههر بۆیهش ده پرسیت بۆچی چهرخی گهر دوون له سهر لاتهنیشتی کدا که وتوو و ناجوولیت و ناگۆریت؟ له عهینی کاتدا باری قورسی سهرشانیشمه. له سهر لاتهنیشت بوون و به لادا که وتن واته خواربوونه وه و ههرگه پان و له دۆخی ئاسایی ده رجوون. واهیه هاوشیوهی ئهو تهعبیره له زمانی فارسیدا بریتی بیت له "چپ افتادن" و به سهر شانی چهپدا که وتن و چاکهی شاعیر نهویستن. له ئه ده بی کۆنی ناوچه که دا هه میسه لای راست چاکه و لای چهپ، خراب. هه موو شا و حاکم و ده سه لاتنداریکی نه ریتیش، به گویره ی ئهو باوه ره، وه زیریکی دهسته راستی ههیه که ته نیا خوازیری کاری چاکه یه و وه زیریکی دهسته چهپ که خراپه و خواروختیچی لئی داوا ده کات.

فهردی کۆتایی له راستیدا درێزه ی فهردی پیش خۆیه تی و له ویدا رووی قسه ی له چهرخی گهر دوونه که ده لئی: ئهو چه رخی و جارن ههر خهریکی چه رخ و خول و وه رسووران بوو، بۆچی ئیستا له سهر شان وملی منی شاعیر چهقی به ستوو و لاناچیت؟ لیره دا شاعیر ئهو بۆچوونه ی وه رگرتوو که چه رخ هه میسه بۆ هونه رهنه و مرۆفی باش و زه حمه تکیش پیچه وانه ده سووریت نهک به مه پامی دلی. به و تهعبیره، گهر دوون هه میسه باریکی قورسه به سهر شانی خه لکانی کردارچاکه وه. حافزی شیرازیش گله بی له بهختی خۆی ده کات و ده لئی:

"چرخ گردون گر دو روزی بر مراد ما نگشت
دایما یکسان نماند حال دوران، غم مخور"

لیره دا، جیاوازی نیاوان هه لویستی دوو شاعیر واته ئاوات و حافز ئه وه یه حافز هاوکات له گه ل ئه وه ی گله بی و بناشت له بارودۆخی ئیستای ژیا نی خۆی و خه لک ده کات، به دواوژری ژیا نیان گه ش بینه و دلی خۆی ده داته وه که خه م مه خۆ، حالی ده وران وه ک ئیستا نامینیت! به لام گه ش بینه کی ئه وتو له م شیعره ی ئاواتدا به دی ناگریت و شاعیری ئیمه، له ژیر کارتیکه ربی سۆفایه تیدا، دواوژریکی روون بۆ خۆی و بۆ خه لک ناینیت؛ که رچی له شیعره سیاسییه کانیدا گه لیک گه شینتر ده رده که ویت.

چاره نووس دانه ده ست چه رخ و گهر دوون و کائینات، چه شنه بیدعه تیکه و له گه ل گه وه ره ی باوه ری ئیسلامیدا یه ک ناگریته وه. به گویره ی فیر کردنه کانی ئیسلام، سه ره وه وای هه موو کاریکی ئه م جیهانه، له ده ست خودادایه و جگه له و، هه یج مرۆف

يان دياردهيه كى ديكه ناتوانيت چاره نووسى كهون ديارى بكات. ئەم شيعرهى
جەلالەدين مەولەوى لە بەرانبەر بۆچوونى حافظ و ئاواتدا دەوہستيت يان بە گوێرهى
سەردەمى ژيانيان، باشترە بلييم ئەوان لە بەرانبەر مەولەويدا دەوہستن:

"اين رسن هاى سيب ها در جهان

هان و هان، زين چرخ سرگردان ملان!"

كه چەرخى گەردوونى بە چەرخ و گورىسى سەر چالاو شوبهاندووہ و بە بەرگوى
شيعره كەى دەلى دەستم بە داوئنت، سەرپەتى ھۆكارەكان لە دەستى چەرخىكدا مەبينە
كە خۆى سەرگەردانە و نازائيت بۆ كوى دەچيت! لە فەردىكى ديكەى ھەمان ئەو
شيعرەدا مەولەوى دەلى "تۆ چەرخ و گورىس دەبينى، بەلام ھۆكارى گەپان و
سوورپانى ئەو چەرخە نابينى و نازانى چ دەستىك دەيسووړيتت" - كە ديارە مەنزورى
خودايە.

بەحرى عەرووزى شيعره كە،

رمل مئمن محذوف، فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

گولۋى ھىوا

كى دى وەھا لەپەر گولۋى ھىوا بېشكوى!
نەورۇز و رۇزى خۇشى گەلى كورد وەدەر كەوى
رۇزى نەجاتە، كاتى خەباتە، فرىشتە كەت
كوردە! ئەگەر نەترسى سەرى ناوہ تە سوي
ھەر چاوەرپى خەباتى من و تويە كاكى خۆم!
من حازرم ئەگەر كەسى يىت و رەگەل كەوى
شەرتە نەدەم وچان و وەنەوز و خەوم نەبى
ھەر نەسرەوم دەمى، لە بەيانى ھەتا شەوى
تا كفى دوژمنم نەبىرم، نەيكەمە بەرى
نەينىمە گورى پىسى، نەلیم ژىنى خۆم دەوى
دارى ھومىدى كوردە بە خويى گەل ئا و درا
تاكوو جىھان جىھانە، سەرى بەرزە، نانەوى
تازە چرۇ دەكات و بەرىشى بەرپوہ يە
ھەر سال بە باى بەھار دەشنىت و دەبى نوي
تاكوو تەنوورە كەت دەگرى، كارى خۆت بكە
نەك بىتە كۆتى پىت پەنە، گەر تو ھەلت دەوى
ھەلكەوتووە، لە دەستى مەدە ھەل، ھەلئ مەلئ:
نارپومە پىشى، بىزوو؛ لە رۇحى منت كەوى!
ھەرگىز مەھىلە دامرى تەندوورە كەت لە گر
بەو تىنى گەرمى وى، دلئ دوژمن دەبى توي
پى ھەلگەرە، درەنگە، نەوہك دامرى، برۇ

كاكى "ئىمامى"! تۆكە ژيانى گەلت دەوى

قافلاوا، ھاۋىنى ۱۳۵۶ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۵۲ و ۲۵۳ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنئىنىدا نىيە)

باۋەككۇ شىعەرەكە لە سالى ۱۳۵۶ ى ھەتاۋى واتە نۆ سالىك پىش يەكەم چاپى ديوانى ئاۋات (چاپى مامۇستا ئەنئىسى) گوتراۋە، لەو چاپەدا بەرچاۋ ناكەۋىت. ھۆكارەكەى دەبىن ناۋەرۋكى بە ئاشكرا سىياسى و شۆرپشگىرپانەى بىت.

ھاۋىنى سالى ۱۳۵۶ ى ھەتاۋى و ۱۹۷۷ ى زايىنى سەرەتاي راپەرپنەكانى گەلانى ئىران بوو و لە شارەكاندا يەك لەدۋاى يەك خۆپىشاندان سازدەكرا و ھىزەكانى حكومەت بە توندوتىژى نواندن و تەقە كردن لە خۆپىشاندەران ئاگرى خەباتى خەلكيان بەتتەر دەكرد تا گەبىيە ئەۋەى رەۋتى راسانى خەلك و كوشت وېرى پۇلىس و ساۋاك ۋەك مۇرەى دۇمىنە لەم شارەۋە رادە گوتىرا ئەۋ شار. خەلك، دۋاى سالانىكى زۇرى بىدەنگىبى دۋاى كودىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژى ۱۳۳۲، ئىستا ئىتر ھىزىكيان ھاتبوۋە بەر و رادەى خواستە سىياسىيەكانيان رۇژبەرپۇژ دەچۈۋە سەرى، تا گەبىشە ئەۋەى 'ناۋەندى پارىزەرانى ئىران' ناراستەۋخۇ داۋاى لاپردنى دەزگاي ساۋاكى كرد و لە پايز و زستانى ھەمان سالدا لە خۆپىشاندەكانى دوو شارى قوم و تەۋرىز خەلكىكى زۇر لە لايەن پۇلىس و ساۋاكەۋە كوۋرزان. دۋاى رووداۋەكەى تەۋرىز، ئىتر حكومەتى پەھلەۋى خۇى بۇ رانەگىرا و لە شارەكان حكومەتى نىزامى دامەزراند. بەلام ئەۋىش چارەى كىشەكەى نەكرد و دۋاى خۆپىشاندانى رۇژى تاسوۋعاى ئەۋ سالە، ئىتر پىچكەى تەختى شالەق بوو، ساۋاك ھەلۋەشاىەۋە، شا ئىرانى بەجى ھىشت، خومەنى ھاتەۋە و بە ماۋەيەكى كەم دۋاى ئەۋە رۇژىم گۇرا و كەۋتە دەست مەلاكان.

لە ماۋەى سالانى ۱۳۵۶ و ۵۷ دا ھەموۋ ھونەرماند و خاۋەن بىرىك ھەۋلى ھاندانى خەلكى دەدا بۇ بەربەرەكانى رۇژىمى شا و رووخاندنى. ئەم شىعەرەى ئاۋاتىش يەك لەۋانە. ئاۋات لىزە و لە يەكدوۋ شىعەرى مانگك و سالانى دۋايدا راشكاۋتر ھەستى خۇى دەردەبىرەت و ئاشكراتر لە بەرانبەر رۇژىمى شادا دەۋەستىت، رۇژىمىك كە ھەر لە سەرەتاۋە دزى ۋەستا بوو، بەربەرەكانى كردبوو و لە زىندانەكانىدا خەۋتبوو. ئەۋە بە ئاشكرا دەردەكەۋىت كە شاعىر چىتر بە ئىما و ئىشارە ھەلۋىستى خۇى دەرنابىرەت،

وهك پيشتر، بۇ نموونه له شيعرى خاصه كه ودا ده يکرد، به لكوو بن پيچ و به نا ده لئى: "رؤزى نه جاته، كاتى خه باته و باس له برينى كفن بۇ دوژمن و خسته ناو گؤرى ده كات".

ئوهوش كه ده لئى "له پر"، گه لئىك راسته. رژيمى شا ديعايه ي ئه وهى ده كرد كه خاوهنى پينجه مين سوپاى دنيايه و كاتى كه شهش سال پيشتر راپه رينتىكى چه كدارانه ي فيدائيان له باكوورى ئيران سهرى هه لدا، شا به فيزيكه وه گوتى هه ر به شاگرد ئاشپه زخانه كانى سوپا بلئم، پاكتان ده كه نه وه و ناتانه يلن! به لام له سه روجه ددى گوتنى ئه م شيعره دا وهك مشك چوو بوه كونه وه و خه لكه كهش كه ترسيان ره وي بوو و زمانيان كرابووه وه زياتر لئى ده چوونه پيشه وه و هه راسيان پيه ه لده گرت. هه ر سالئىك پيش ئه وهش كه متر كهس گومانى توه وه و نه مانى وا خيراى ئه وه هه موو دام و ده زگا داپلؤ سينه ره ي ئيرانى ده كرد كه نهك هه ر له ئيران به لكوو له ناوچه كه و بۇ نموونه له عيراق و زوفارى يه مهن ده ورى ژاندرمه ي حكومه ته كانى رۇژئاوه اى ده بينى.

سوئ: ئاسؤ

فريشته كه ت: به عاده ت ده گوتريت ئه ستيره سه ر ده نيته سوئ، ئه وهى فريشته سه ر بيته سوئ هه نديك نامؤيه. تو بلئت له ئه سلدا 'ستيره كه ت' نه بوويت؟ به لام ئه گه ر هه له نه بيت و فريشته هه ر ئه وه بيت كه شاعير گوتويه تى، ئه وده م ده بئى بلين ئاوات سوورپكى كه مى به قسه ي باوى سه ر زمانى خه لك داوه و له جياتى ئه ستيره به ده سته قه سد گوتويه تى فريشته. ئه وده ميش ئه و پرسيا ره هه ر ده ميئت كه فريشته كامه يه و چؤن و بؤچى سه رى ناوه ته سوپى گه لى كورد؟ وه لام ره نگه ئه وه بيت كه فريشته ي نه جاتى گه له نزيك بؤته وه و له ئاسؤ ده ركه وتوه.

چاوه رپى خه باتى من و تويه: كى چاوه روانه؟ ده بئى نيشتمان بيت. به ئه گه ريك، لام وايه له شوئنى 'كاكى خؤم' ده بوايه وشه ي 'نيشتمان' بيته ميسراعه كه وه، كه رسته كه له بارى ريزمانه وه ته واو ده ريبت.

ره گه ل كه وتن: بوونه هاو رپى كؤمه لئىك له خه لك، بوون به هاو رپى و هاوه نگاوى يه كتر.

وچان: پشودان، وه ستان

وه نه وزدان: سه رخه و شكان دن، قيلووله، گورگه خه و.

نه سه روم: هه دا نه ده م، ئيستراحت نه كه م

تا كفنئى... ئەم فەردە گەلئىك توندوتىژە و تىيدا باس لە كوشتنى دوژمناى گەل دەكات و دەلئى داواى ژيان ناكەم تا ئەوان نەخەمە گۆرە پىسەكەيانەو. 'دوژمن' بە ئاشكرا رژىمى شايەتى ئىرانە.

چرۆ: لكى بارىكى دار، خونچەى تازەى گەلدار (هەنبانە بۆرىنەى مامۇستا هەژار) دەشنىت: شەشن دەكات. هەنبانە بۆرىنە بۆ شەن، "سروە، هاتنى سروە و لەرىن بە سروە"ى نووسىو.

دەگرئ: دەئاسى، ئاگرى هەيه

كۆت: دارى ئەستوورى قاچى زىندانى (هەنبانە بۆرىنە).

پنە: تەختەيه كە ئەنگوتكە نانى لەسەر پان دەكەنەو (هەنبانە بۆرىنە)

واتاى فەردە كە ئەوويه: ئەگەر لە هەل دەگەرئى دەست بىزئو و تا تەندووره كە گەرمە نانى خۆتى پئووه دەنا ئەگەر سارد بوووه ئىتر كەرەسەى نان كەردنىشت هەبىت، كەلكيان نامىنى، بۆ نمونە، پنە كە دەتوانى هەویرى كارەكەتى لەسەر پان بكەيتەو، لىت دەبىتە شتىكى دەست و پى گىر و لە جياتى ئەوہى يارمەتیدەرت بىت، دەبىتە كۆت و زنجىرى لاقى رۆبىشتت.

هەلكەوتوو، هەل، هەلئى و مەلئى: دوو جىناسى ناتەواويان لى پىك هاتوو و مۇسقىاى پىتى /ه/يان تىدا بەرگوى دەكەوئت.

نارۆمە پىشى: دەگەرئەوہ بۆ مىسراعى پىش خۆى: مەلئى نارۆمە پىشى، بچوولئو، دەردت لە رۆحى من كەوئت!

دامردن: دامران، كوورئانەوہ و خەفە بوونى ئاگر(هەنبانە بۆرىنە).

وى: ئەو

توئ: لەتى ناسكى گۆشت (هەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

گەسكە كۆلە

ھەرچەندە پزىو و گەسكە كۆلەم،
ئامادەيى دەست و مست و تۆلەم!
بۆ جووتە شەھىدە نۆجوانە،
بۆ جووتە نەمامى نىشتمانە،
شەرتە بەدل و بەرپۇچ بىكۆشم
باش كۆكەمەوۈ ھەواس ھۆشم
تا تۆلە لە دوژمنو نەسىنم،
جەرگك و دللى پىسى دەرنەھىنم،
نابى بە ژيانى خۇم نەشەم بى!^{۱۹۰}
يانە بە گوللى بەھار گەشەم بى!
ئەو ژىنە چ ژىنە دەست بەسراو،
خەمبار و ئەسىر و پۆلە كووزراو؟
ئەو خويىتى كە وا پۇزا لە بۇكان،^{۱۹۱}
ماوۈ لەخەيال و بىرى ھەمووان
دەسگايە كە خويىتى ئىمە دەمژى^{۱۹۲}
ناپاويكە خويىن دەپىژىن، دەكوژى
خۇى شاردهوۈ ۋەك جىتۇ كە لىمان
تا بگرى دووبارە رىگە پىمان^{۱۹۳}
ئەمجارە دللى گەلە برىندار

^{۱۹۰} . نابىن لە ژيانى خۇم نەشەم بى، چاپى ئەنىسى

^{۱۹۱} . ئەوۈ خويىتە كە وا پۇزا لە بۇكان، چاپى جەغفەر

^{۱۹۲} . دەسگايىكە، چاپى ئەنىسى و جەغفەر

^{۱۹۳} . رىگە لىمان، چاپى ئەنىسى

ده گرن هه موو رېگه له و به يه کجار
 هه روهك سه گي دز له کون خزاوه
 هه ر بيته دهر نه و سه گه گلاوه،
 ده کړئ شهق و پهق له سه ر خيابان
 ده ستيښنه وه لپي جه زايي تاوان
 بوچي به شي ئيمه له و جيهانه،
 له و پان و بهرينه، هه ر دوانه: ۱۹۴
 يا رشتني خوښمان له مه يدان،
 يا بردنمان به چالي زيندان!
 شيققي سڼ، نه گهر له ئيمه قاته،
 بو مه، سڼ، خه باته رپي نه جاته

قافلاوا، ۱۳۵۶ ی هه تاري (۴)

(لاپهړه ۱۹۰ ی چاپي نه نيسي و ۳۱۸ و ۳۱۹ ی چاپي جه عفر)

عينواني شيعره که له هه ردوو چاپدا وهك به که و له ميسراعي يه که مي فهردي يه که مي
 شيعره که وه رگيراهه به لام عيوانيکي به رپي و جي بو ناوه روکي شيعريک نيه که باس له
 راپه رپين و خه باتي دزي رژيمي شاي ئيران ده کات و يادي دوو شهيد به رز
 دهنرختيت. هه ر که س نه و عيوانه ي داناييت له بابته که ورد نه بوته وه و هه ستم نه وه يه
 شاعير خوي نه و کاره ي نه کردييت. لام وايه عيوان دوزينه وه بو نه م شيعره ده بوايه
 زياتر له په يوه ندي خه بات له گهل رژيمي شا و ئيعدامي نازاد يخوازان و دوو شهيد ي
 شاري بوکاندا بيت وهك: جووته شهيد، جووته نه مامي نيشتمان و ... هتد.
 کيشه يه کي گه وره ي ئيمه له گهل شيعره که دا نه وه يه که ي و بو چ رووداويک گوتراوه.
 سالي گوتراي شيعره که له ديواني چاپي نه نيسيدا دياري نه کراوه، به لام چاپي جه عفر
 سالي ۱۳۵۶ ی بو داناوه که ده کاته سالي ۱۹۷۷ و ۷۸ ی زيبني و وهك ده بينريت
 منيش هه مان نه و ساله م له سه ره وه راکواستوه به لام نيشانه يه کي پرسياريشم وهك
 گومان ليکردن له لاي داناوه، کاريک که تائيسنا نه مکردبو و رپکه ته کاني ناو هه ردوو
 چاپه که م به هه ند وه رگرتبوو بي نه وه ي گومانيان لي بکه م.

۱۹۴ . هه ر دووانه، چاپي جه عفر

هۆكاری گومان كردنی ئیستام لهو دوو دێره پهراویزه دایه كه كاك جه عفه ر بۆ شیعره كهی نووسیوه و له پروونکردنه وهی میسراعی "بۆ جووته شه هیده نۆ جوانه" دا، گوتوویه تی: "مه بهست كه مال حه میدی و محهممه د به هرامی دوو لاوی شاری بۆ كانن كه نزیك به سه ركه وتی شۆرشى گهلانى ئیران، له خۆپیشاندا نه كانی بۆ كاندا كووژران".

پروونکردنه وهی ناو پهراویزه كه، مه سه لهی ته واو ئالۆز كردووه. ئه وهی راست بیته، خۆپیشاندا نی جیئی نامازه ی كاك جه عفه ر له رۆژی ۸ ی مانگی په زبه ری سالی ۱۳۵۷ ی هه تاوی له بۆ كان روویداوه كه تیندا ئه و دوو لاوه. كه یه کیان قوتایی ده بیرستانی بۆ كان (كه مال حه میدی) و ئه ویتریان سه ربازی 'سپای ته رویج و ئابادانی' بوو (محهممه د به هرامی)، شه هیدبوون و خه لكانیكی دیکه ش بریندار. ئه وه یه كه له سه ره تا كانی تیوه تلانی شاره كوردنشینه كانی رۆژه لانی كوردستان بوو له و خۆپیشاندا ن و نا په زایی ده رپرینانه ی وا ماوه ی چه ند مانگیك بوو شاره كانی عه جه مستانی گرتبووه وه. ئه وه ش لایكهم ده بیته چوار مانگ دوای ئه و سالی ۱۳۵۶ ی وا كاك جه عفه ر بۆ سالی گوترانی شیعره كه ی ده ست نیشان كردووه! باشه چۆن ئاوات له شیعی سالی ۱۳۵۶ ی خۆیدا باس له پرووداویك ده كات كه هیشتا پرووی نه داوه و چه ند مانگ دواتر پرووده دات؟ ئه وه كاری نه كردیه و ده بیج كه سیك له شویتینك هه له یه کی كر دبیته دهنه ئه و دوانه یه ك نا گرنه وه.

واهه یه باشترین شیوه بۆ كردنه وهی ئه و گریئ كویره ش یارمه تی خواستن بیته له شیعه كه خۆی و به رانه ردانانی له گه ل پرووداوه سیاسییه هاوچه رخه كانی ناوچه ی بۆ كان و موكریان: ئاوات له شیعه كه یدا دل بۆ "جووته شه هیدی نۆ جوان و جووته نه مامی نیشتمان" ده سووتینیت كه خویتیان له بۆ كان رزاوه و به لاین ده دات كه به دل و به رۆح بكۆشی تا تۆله ی ئه وان له دوژمیان بستین، جه رگ و دلی پیسی ئه و دوژمنه ده ربه ینی كه قاتلی ئه وان بووه و...

۱. سه ره تا ده بیج بزاین ده قی شیعه كه باس له چی ده كات و دوژمن كینیه؟
"ده سگایه كه كه خویتی ئیمه [ی كورد] ده مژئ و ناپاویك كه خوین ده رپژئ و ده كوژئ، ده بیج رژیمی شایه تی بیته له ئیران. سه رۆك و به رپرسی ئه و ده زگایه ش، كه ده بیج محهممه د په رزاشای په هله وهی بیته، وهك جندۆكه خۆی له گه ل شاردۆته وه و وهك سه گی دز له كون خزاوه كه هه ر ئه وه نده ی بیته ده ر، [به هیزی گه ل] شه ق و په ق ده كریت و جه زای تاوانه كانی لی ده ستینریته وه.

۲. پرووداوه کانی بۆکان: له بۆکانی سهردهمی پههلهویدا، دوو پرووداوی دلتهزین پروویانداوه که له ههر کامهیندا دوو کهس کووژراون:

- یه که میان دواى شکستی راپه رینی چه کدارانهی رپه رایه تی شۆشگیتری حزبی دیموکراتی کوردستان (سالانی ۱۳۴۵ تا ۴۷)، دوو برای خه لکی ناوچهی سه قز که ژاندرمه گرتیوویانن، هیترا نه بۆکان و له هاوینی سالی ۱۳۴۷ (۱۹۶۸ز) دا له گردی کینه شین و به ردهم بنکهی ژاندارمری ئیعدامیان کردن؛ ئەو جووته برا پیتشمه رگه یه ی شۆرش، "کورپانی شوانه" یان پیده گوتن و ناویان عوسمان و عومه ر [؟] بوو.

- دووهمیان، ئەو خۆپیشاندا نهی دژی رژیمی شا، که له سالی ۱۳۵۷ دا پروویدا و تیندا دوو کهس که وتنه بهر گوللهی پۆلیسی شه ره بانى بۆکان و شه هید بوون: محهمه د بهرامی و که مال حه میدی.

شیره که ی ئاوات بۆ هه ر کام له و دوو پرووداوه گوترا بیت، رپکه وتی سالی ۱۳۵۶ چاپی کاک جه عفه ر له گه لیدا رپنک نایه ته وه و هه ربۆیه ش نابى راست بیت. ئیستا با به یارمه تی شیره که خۆی، هه ول بده ین بزانی ن بۆ کامیه ک له و دوو پرووداوه گوترا وه: "رشتنی خویتمان له مه یدان و بردنمان بۆ چالی زیندان" هه ردوو رووداوه که ده گرنه وه و یارمه تیه کی زۆری ئیمه ناده ن؛ "ده سگایه که خویتی ئیمه ده مژئ" ش له هه ردوو پرووداوه که دا هه ر یه ک ده سگا بووه و ئەویش حکومه تی په هله وی دووهم. به لام "خۆی شارده وه وه ک جنۆکه لیمان" و "ههروه ک سه گی دز له کون خزاوه"، سه رده می راپه رینه که ی بالی شۆرشگیتری حزب واته سالانی ۱۳۴۷ و ۴۸ ناگرته وه؛ له ویدا شا خۆی نه شار دبووه وه و له کون نه خزاوو له کاتیکدا راپه رینی سالانی ۱۳۵۶ و ۵۷ ی گه لانی ئیران گه یشته ئەنجامی ئەوه ی شا، ماوه یه ک له کاخه که ی خۆیدا مایه وه و زۆر لی ره وله وی دهر نه که وت و له ئەنجامیشیدا له ئیران چوه دهر وه و تا کۆتایی ته مه نی له پاناما و میسر ئاواره بوو.

به م حیسابه، شیره که ده بی بگه رپته وه بۆ پرووداوی دووهم واته کووژرانی که مال حه میدی و محهمه د بهرامی له سه ره تای پایزی سالی ۱۳۵۷، که له و سه رده مه دا شاعیر ته مه نی ۷۱ سالان بووه و جوورته تی کردوو به خۆی بلت "رزیو و گه سه که کۆله"! ئەو تایه ته مندیانه له سالی پرووداوی یه که مددا زۆر راست ده رنایه ن که

ده سائىك گەنجتر بووه. هيوادارم كاك جه عفر له چاپه كانى دوايى ديوانه كه دا چاره سهرى بكات.

ته ناهت له گەل په سندردي ئه گهري دووهميشدا، هه ر ناكريت ئه گهري يه كه م (واته ر وو داوى ئىعدامى كوراني شوانه له سالى ۱۳۴۷) به ته واوه تى بدرتته دواوه، به تاييه ت كاتى كه شاعير ده لى "ماوه له خه يال و بيري هه موان" ده لى ئاماژه به ر وو داويكى دوور و له ميژين ده كات نه ك تازه و نوى وه ك ئه وهى سالى ۱۳۵۷.

ر وو نكر د نه وهى هه نديك ده سته وشه ي ناو شيعره كه:

گه سه كه كو له، گه سه كيكى زور كار كر دووهى كه لك نه ماو كه زياتر بو مالىنى خاك و خو لى ده ر گاوبان كه لكى لى وه ر ده گيريت.

بوو، بو ئه و

ناپاو، نامر و ف

نو جوان، نه و جوان، تازه پىنگه يشتوو

شوق و پهق، له ت و پهت

سى فهردى كو تايى شيعره كه له په يوه ندى يه كتر دان و تپيدا ده لى دوژمن تاقه دوو هه لزار دنى له به ر ده م كورد داناوه، يان خو يتيان بر پريت، يان بيان خاته زين دانه وه. به لام ئيمه به و دوو 'شيق' واته دوو حال ته رازى نين و هه لزار دنيكى دي كه شمان هه يه كه ئه و يش خه با ته له ر پى نه جات و رزگاريدا. به م پنيه، ده بى مىسراعى كو تايى فهردى مه قته ع به م شيوه يه بخو يتريتته وه:

"بو مه، سى، خه با ته ر پى نه جاته"، واته بو ئيمه شيقى سپه م خه بات كرد نه كه ده مان خاته سه ر ر پى رزگارى.

به حرى عهرووزى شيعره كه،

هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فعولن

له خه و ههستان

سه د بههار ئیسته به قوربانی چله ی زستانه
رۆژی نازادی هه لات، کاتی له خه و ههستانه
نیشتمان بۆته به ههشت، سه وزه ولات و ده روده شت
گهرچی زستانه به لام چه شنی به هارستانه
دوژمنن که وتوو ههستانی مه حاله و نه سته م
ههروه کوو پیره گه مال که وت و له به رده ستانه
ده ستیان به ستن نه وانیه وه کوو سه گک یان یگرن
با له چالیان بخهن نه و تا قمه چاوبه ستانه
که وته دووی تهرمی ره زاخانی که سیفی بابی
لییگه پین خوین مژه، هه ر جیگه یی گورستانه
ئه ی مه لاکانی به رپتر، ئه ی گه لی نازا و نه به ز!
با له بیروو نه چی قهت، کرده وه ی نه و په ستانه

قافلاوا، ۱۳۵۷ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۰۷ ی چاپی ئه نیسی و ۱۹۸ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "هه لاتنی شا" یه، که پر به پیسته بۆ بابته که و نه و
روداوه سیاسییانه ی ئیرانی سالی ۱۳۵۷ (۱۹۶۹ ز).
بابته، بۆنه، ریکه وت و به گشتی هه موو زانیارییه کی پیویست سه بارهت به شیعره که،
له بهر ده ستدان.

محهممه د ره زاشای په هلهوی له سه رده می حوکماتی خۆیدا دوو جار ئیرانی به جی
هیشته و رۆیشت: یه که میان له ۲۵ ی مانگی گه لویتری ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) و سه رده می
سه ره ک وه زیریی دوکتور محهممه د موسه ددیق، که له ژیر ته وژمی راپه پینی خه لکدا
شیکردنه وه ی دیوانی ئاوات / ۲۸۳

چو بۇ شارى رامسەر و پۇژىك دواتر ھاورئى لە گەل سەرپەيىي ھاوسەريدا چوون بۇ بەغدا و پاشان پۇم لە ئىتاليا. سەفەرە كە سەرجم ۶ پۇژىكى خاياند و سى پۇژ دواى كۇديتاي ۲۸ ى گەلاويژ كۇتايى ھا، لە ئەنجامدا پۇژى ۳۱ ى ھەمان مانگ گەرايەو ھە تاران و چوو ھە سەر تەخت و تاجە كەى.

سەفەرى دوو ھەمى شا لە ۱۳۵۷/۱۰/۲۶ ى سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۸) كە سەرلەنوئى لەژىر گوشارى راپەرىنى خەلكدا پۇيشت و ئەمجار رووى كرده مىسر و مەپراكيش و پاناما و لە ئەنجامدا بە نەخۇشى شىرپەنجە لە قاھيرە كۇچى دواى كرده شىعرە كەى ئاوات بە گويزەى ديوانى چاپى ئەنيسى لە سالى ۱۳۵۷ دا گوتراو ھە بىم پىنە، دەبى رووى لە سەفەرى دوو ھەمى شا بىت.

شا، لە مانگى يە كەمى زستانى سالى ۱۳۵۷ دا پۇيشت و واھەيە شىعرە كە بە ماو ھە كى كەم دواى سەفەرە كە گوترايىت ھەربۇيەش شاعىر دەلى "سەد بە ھاار ئىستە بە قوربانى چلەى زستانە".

سەرجمەى شىعرە كە بانگەوازە بۇ دوو شت: راپەرىن دژ بە پۇژىمى شا و تۇلە سەندەن ھە لە دەو روپشتە كانى و بە گشتى لە بەرپو ھەرانى حكومەتى شاھى. سەيد كامىل، كە لە ژيانى ئاسايى پۇژانەدا گەلىك ھىدى ھىمىن و بى ھەى و لە لايەكى دىكەو ھە سۇفى و لە بنەمالەى شىخانى زەنبىل بوو، لەم شىعرەدا گەلىك توندوتىژ و تۇلەئەستىن و بى بەزەبى دەنوئىت. ئەو دەتوانى لە لايەكەو ھە نىشانەى ھەلوئىستى سىياسى و حزبى شاعىر و لە لايەكى دىكەو ھە ناوئەى كۇمەلگا كە بىت كە ھە شىرەبى و ئىسلامىيە و بە ھەرھەنگى "قصاص" و ياساى ئىسرائىلىي "چا و لە بەرانبەر چا" راپەتراو ھە و گەلىك دوورە لە بەخشىن و لىوووردن. گەلىك ئوسوولى ئاينى ئىسلام لە ياساكانى بەنى ئىسرائىل ھە رگىراون.

ھەرچۇنىك بىت، شىعرە كە بانگى راپەرىن و خەباتى سىياسى دژ بە سىستەمى سىياسى ئىرانى پەھلەوى دەدات. بەرگوى قسە كانى لە پىنج ھەردى يە كەمدا ديار نىيە واتە بە راشكاوى ناو لە كەسىك و تاقمىكى تايبەت نابات گەرچى خوئەر دەزانىت قسە كانى بۇ خەلكن، بەلام لە دىپرى كۇتايىدا دوو دەستە خەلك ناو بردە دەكات: "مەلاكانى بەرپۇژ" و "گەلى ئازا و نەبەز". مەن واى بۇ دەچم كە نىياز لە مەلاكانى بەرپۇژ، مەلاى ئىران بە گشتى بن نەك ھەر مەلاى كوردستان. ئەگەر ئەو ھە بۇچوونىكى راست بىت، واھەيە "گەلى ئازا و نەبەز" ىش گەلى ئىران بە گشتى بن نەك ھەر گەلى كورد بە تەنيا.

دیاره ئاوات ئەو شیعەری کاتیک گوتوووە کە سەرەتای شۆرشی گەلانی ئێران بوو و هیشتا مەلای ئێران خەسلەتەکانی خۆیان بۆ خەلک دەرنەخستبوو و بەقسەش هیچیان لە ئەدالەت و بەرابەری و ئاسایش و ئاوەدانی ولات نەهێشتبوو. درەنگتر دێتمان کە ئەو فیشالانە راست نەبوون و مەلا لە ئێران جەهەننەمیکیان دروست کرد و ئاگرێکیان کردووە کە دوو کەلی تەنانتە چوووە چاوی زۆر خەلکی دیکەش لە چوار قوژبنی ئەم جیهانەدا.

بە دلنیا، ئەگەر ئاوات تا ئیستا بمایە و بیویستایە شیعریک بلیت و بانگی راپەڕینی خەلک بدات، بەو تاییەتمەندیانەووە کە لە کەسایەتییە کەیدا بوو و ئیمە دەیانناسین، نەک "مەلاکانی بەرپێژ" ی بەو مەرفۆکۆژانە نەدەگوت بەلکوو بارانی تانە وتەشەر و جیتیوی بەسەردا دەباراندن وەک چۆن لێرەدا بە سەر رژیمی شایدا باراندوووە و بە دوژمن، پیرەگەمال، سەگی یانینگر، تا قەمی چاوبەست، کەسیف، خویتمژ و پەستی ناوپردوون.

دواقسە: گەرچی دلنیا نیم، بەلام لام وایە میسراعی یە کەمی شیعەرە کە هی هەزاران حەقیقی یان عەتری گلۆلانی بیت. دەلێی لە شیعری سەردەمی کۆماری کوردستاندا بینوومە بەلام ناچمەووە سەری بزەنم هی کۆ بوووە و لە کۆندا بینوومە. وشەبەکی ئەستەم لە شیعەرە کەدا نییە پێویست بە لێکدانەووە بکات، بەلام چەند رۆونکردنەووە خراب نییە:

ولات = لێرەدا دەورووبەری شار و دێیە

دوژمن = دوژمتان (بن لە هەجەمی ناوچەمی مەنگوراپەتی و مامەشایەتی)

یانینگر = سەگیک کە ناوهرێ و دەتگرێ (هەنابانە بۆرینە)

کەسیف = پیس، واتایە کە ئێرانییەکان بە وشە "کشیف" ی عەربییان داووە. عەرەب خۆی واتای "کەلە کەبوو" ی بۆ وشە کە هەبە. وشە کە لە ناو کوردی رۆژەهلانیشدا هەمان واتای فارسییە کە ی لێوهرده گیریت.

تەرمی رەزاخانێ کەسیفی بابی = تەرکیبیکە شاعیر بە گوێزەری پێداویستی کیشی شیعەرە کە، لە رستەمی ئاسایتری "تەرمی کەسیفی رەزاخانێ بابی" دروستی کردووە. ئەو چەشنە هیرشکارییە توند و جێتودانە تا رادەبە کە زۆر لە کاراکنەری ئاوات بەدووورە. ئاوات لە بەرابەر نەیار و دوژمندا هەلۆیستی توندی هەبە بەلام زمانی بەیانی ئەو هەلۆیسی کە مەتر وا توندوتیژە.

لەبیرو = لەبیرتان

بەحری عەرۆزیی شیعەرە کە، رمل مئمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن

بۆ شەھیدانی بانە

نیشتمان ئەمپۇكە پەشپۆشى شەھیدی بانە یە
داغدارى كردهوی ئەو دەسته خوین پیتانه یە^{۱۹۵}
بۆ شەھیدی شاری بانە، پیر ولو گریانیه^{۱۹۶}
نیشتمان ئەمسالە كە بۆ لاوه كان گۆرخانه یە
كوردە كان! ئەى گوردە كان! ئەى لاوی پر هیز و قەوت!^{۱۹۷}
رۆژی تۆلەى خویتی ئەو جووته شەھیده جوانه یە^{۱۹۸}
نیشتمان بانگو ده كا ئەى رۆلە كەى كاوهى نەبەز،
وهرنە مهیدان كاتی پردان و شەرى پیاوانه یە
هەر كەسى بۆ سەندنى تۆلە، له مهیدان حازره،^{۱۹۹}
نیوی ئەو هەر قاره مانه و مهردى ئەو مهیدانه یە
با برۆین، پیتی ناوی ئیتر بیری داهاتوو بكهین
تانگك و تۆپی پیتیمی شای بی شەرم، هەمبانه یە!

بۆ كان، زستانی ۱۳۵۷ ی هەتاوی

(لاپەرە ۱۰۶ ی چاپی ئەنیسی و ۲۲۷ ی چاپی جەغفەر)

عنوانی شیعره كە له چاپی ئەنیسیدا 'شەھیدانی بانە' یە. شیعریكى دیکه ی سیاسی ناو
دیوانی ئاواته. كۆتایی هاوین و پایزی سالی ۱۳۵۷ كۆتاییه كانی تەمەنی پیتیمی

^{۱۹۵} . چاپی ئەنیسی: ئەو تا قەمه خوین پیتانه یە

^{۱۹۶} . چاپی ئەنیسی: گریانى یە

^{۱۹۷} . چاپی ئەنیسی: كوردە كان، ئەى كوردە كان

^{۱۹۸} . چاپی ئەنیسی: رۆژی سەندنى خویتی

^{۱۹۹} . چاپی ئەنیسی: سەندنى تۆلە مهیدان حازره (وێدەچیت هەلەى چاپ بیت).

شايه تيبه له ئيران. خۇپيشاندانى شارەكانى ئيران گەيشته كوردستان و خەلگى ناوچەكەش وپراى شارەكانى دىكەى ئيران دژ به حكومەتى شا خۇپيشاندانان كرد و لهو خۇپيشاندانانەدا ژمارەيكە خەلك به گولەى پۇليس و سوپاى ئيرانەوه بوون شهيدى كران.

ئەم شيعەرى ئاوات بۇ "جووتە شههيدى جوان" ى شارى بانە گوتراوه. من سەبارەت به شۇن نزولى شيعەرەكە پرسيارم له برادەرىكى خۇشەويستى بانەى كرد كه پىي گوتم "دەبىي ئامازە بيت به رپوداوى تەقەى پادگانى بانە له خۇپيشاندەران له رپوژى ۱۳۵۷/۱۰/۱۶، كه بوو به هوى كوژرانى دووكەس: ئەحمەدخانى ئەحمەدى و رەحمانى خاتونى."

هەندىك ناتەواوبى تەكنىكى له شيعەرەكەدا بەدى دەكرىت:

وشى 'سەندنى' فەردى سېهەمى چاپى ئەنسى بۇ ئەوهى له چوارچىوهى ئەفاعىلى شيعەرەكەدا بمىتتەوه، دەبىي پىتى دالەكەى قرت بكرىت و وهك سەننى' بخوئىرتتەوه له كاتىكدا هەمان وشە له فەردى پىنجهمدا شىوازى ئاساىي هەيه (ديارە چاپى جەعفەر ئەو كىشەيهى نەهيشتتوه و وشى 'تۆلەى' له شوئىن داناوه و خوئىر نازانئىت ئايا ئەو گورائىكارىيه شاعىر خوى كردوويه تى يان كاك جەعفەر و هاوكارەكانى). له فەردى كۆتايىشدا وشى رژىم يان رژىم دەبىي به شىوهى رژىم واتە به كىشانى زياد له ئەندازەى پىتى /ئ/ وه بخوئىرتتەوه بۇ ئەوهى كىشى شيعەرەكە تىك نەچىت. چەند رپوونكردەنەوهيك:

شههيدە جوانەيه: لئىرەدا وئدەچىت جوان واتاى لاو و گەنج بداتەوه. له ناوچەى سنە به لاو و گەنج دەلئىن جوان. بەلام يەك لهو دوو كەسە، واتە ئەحمەدخان، زۇرىش گەنج و كەم تەمەن نەبوو.

بانگو دەكا: بانگتان دەكات. شىوهزارى مەهابادىيه

پرپدان: بەلاماردان

پىي ناوى بىرى داهاتوو بكەين: بىرى دوارپوژ مەكەنەوه و خۇ پىدادەن. ديارە ئەوه بۇ هاندانى خەلك گوتراوه.

تانگ و توپى شا، هەمبانەيه: واتە بەتالە و تەنيا دەنگى هەيه. ئەوهش له درىژەى هەمان هەولدانە بۇ هاندانى خەلك له پىتاو خەبات دژ به رژىمى شا.

بەحرى عەرووبى شيعەرەكە،

رمل مئشمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نیشتمانی کورد

ئەو نیشتمانی بەرز و بەرپێز و جوانی کورد
جیگەیی ژیانی پڕ لە هیوای پالەوانی کورد
هۆی بەرزیی هەموو گەل و پیر و جەوانی کورد^{۲۰۰}
بەو ئاو و خاکە جوانەو بەندە ژیانی کورد
ئەوی خاکی پڕ لە جەوهەر و هەر پڕ لە زێر و زیو!^{۲۰۱}
هۆزت بە شاخ و داخ تەو بوونە 'سەربزیو'
نیلووفەری بلاوی لە سەر ئاوی بێ قەرار
ئالۆز و تیکەل و بەگرێ، چەشنی زولفی یار
سووچ و کەناری دەشتی هەموو سەوز و لالەزار
قۆز و لەبەردلان و لەبارە بەبێ قوماز
بەهەبەر لە شاخ و داخی ئەو و خاک و ئاوی ئەو
چەند خۆش لە سەر زمانە، گەلی کوردە ناوی ئەو^{۲۰۲}
لایەك شەنە شەمالە کە دەشنی بە حالی دل
لایەك کزە ی دلان لە گولانە بە سۆز و کول
لایەك لە خۆشی بولبولە وا پیکەنیو گول
لاییکی دیش کە خونچە بە پیچرا بە بەرگ و چل

^{۲۰۰} ئەم میسراعی کیشە 'کیشی' هیه و له تەقەبێ کردندا لەگەڵ پاشماوەی شیعەرە کە رێک نایەتەو. وەك

ئەوێ وشە گەل لەویدا زیادای بیت

^{۲۰۱} چاپی جەعفەر: ئەوی خاکی پڕ لە جەوهەر و پڕ لە زێر و زیو. کیشی ئەم میسراعی لینگە. و لام وایە
وشەیه کی داگەوتوو. بۆ نمونە ئەگەر بلیین پڕ لە جەوهەر و [پڕ] هەر لە زێر و زیو؛ یان هەر [پڕ] لە زێر و
زیو، نیتەر کیشە کە تەواو دەبیت. بەلام نایا ئاوات خۆی چی لەو شوێنە داناو؟ نازانم. وشەیی زیو لە باشووری
کوردستان وەك زیو دەنووسریت.

^{۲۰۲} چاپی جەعفەر: چەند خۆشە لە سەر زمان...

ئەم بەند و ئەم بېساتەيە گيانە دلى مرؤ
 دىتتە جۆش و دىتە خورۆش و دەلى بړؤ
 كاتى خەباتە ھۆزى بەجى ماوى كورده كان!
 پى ھەلگرن، درەنگە، بړون رېكوو بى وچان
 ھىواى گرنكى، ئىوہ يە خؤ داىكى نىشتمان
 ئەو نىشتمانى ھۆزى گەلى كورده قارەمان
 ئەو قارەمانى وا لە خەباتايە رۆژ و شەو
 ئەو پالەوانى وا كە بەھىزە و ئەوہند پتەو
 ماوىكى زۆرە مات و ئەسىر و قەلەندەرىن
 خەمبار و بى كەس و لە ھەموو خۆشپىيەك بەرىن
 تا كەى بە پىشتى كۆمەوہ كۆل بؤ كى ھەلگرىن؟
 تا كەى بەبى خەفەت سەرمان نەچتە سەر سەرىن؟^{۲۰۳}
 با بەس بىنە ئالەتى دەستان، وەرن! وەرن!
 ئەورؤ ھەلە، دە ھەلپەرن و دەستى يەك گرن!
 رۆيى ئەوى كە خويى مژىن، ببوہ پىرەزال
 ئىمە كەلاكى كەوتوو، ئەو ببوہ پىرەدال
 خۇراكى جەرگى ئىمە بوو، دەىخوارد قەپال قەپال
 لى كەوتووہ ئەوئىستە لە بەر زگ وەكوو گەمال
 چونكى كەلاكى خواردووہ، نابزوى كەوتووہ
 ئابروو و ھەيائى بە جارئ لە نىو عالەمى چووہ
 سەرى "ئىمامى"ى پىر كە، كە وا كەوتبوو لە مال
 خەم داىرزاندىبوو، سەرى دەبزوتتەوہ بە حال
 ئەورؤ كەچى، لە خۆشى، ئەوا كەوتە قىل و قال
 بانگوو دە كا و دەلى: وەرن، ئەى لاو و كىژو كال!
 دەست دەينە دەستى يەك، لە خىابان و سەرشەقام
 خۇمان بە كوشت بدەين، نەوہ كوو بىنەوہ غولام

^{۲۰۳} سەرجم فەرد و مىسراعە كانى ئەم بەندە كارتىكەرىي شىعرى نەم سەفولقوزاتى بە سەرەوہ يە.

شعیره که ۱۲ سال دوی چاپی دیوانی ئاواتی ماموستا ئه نیسی (۱۳۶۵) گوتراوه و ئاشکرایه نابیی له و چاپه دا بهرچاو بکه ویت، که ناشکه ویت. له چاپی کاک جه عهفر دا سالی گوترانی شعیره که به ۱۳۵۷ [۱۹۷۹ز] راگه یینراوه که سالی راپه رین یان شۆرشیی گهلانی ئیزان دژ به حکوومه تی محهمه مد ره زاشای په هله و بییه. ئاوات ۱۱ سال دواتر کۆچی دوی کردوو. شعیریکی نیشتمانی و پر له سۆز و ههستی نه ته وایه تیه که تیندا هانی گه لی کورد به تایبته لاهه کانی ده دات هاوړی له گه ل خۆی، "دهست دهنه دهست یه ک و له سه ره شه قام خۆینی [داگیر که رانی خاکی کورد] پرێژن نه ک ئه وهی بینه وه غولام" ی بیگانه. سی به ندی یه که م هه لدان و پیندا هه لگوتنی نیشتمانی کورده و له به ندی چواره مه وه هاندانی کورده به ره و خه بات.

کارتیکه ریی شعیری نهمر سه یفولقوزاتی قازی به سه ره شعیره که وه به باشی ده بینریت. چ له باسی سروشتی کوردستان و چ دواتر له شویتی هاندانی خه لک به ره و خه باتدا. له باری شعیری وه ده بیج بلیم ته رکیب به نده. ته رکیب به ند، وه ک ته رجیع به ند، کۆمه له ی چند غه زه ل یان قه سیده یه که هه رکامیان سه روای تایبته به خۆیان هه یه به لام فه ردیک ده که ویت به بیانه وه و به یه که وه یان ده به ستیت. ئه و فه رده له ته رجیع به ند دا دوویات ده بیتته وه و هه موویان وه ک یه کن به لام له ته رکیب به نددا هه رجاره ی فه ردیکی جیاواز به سه روایه کی جیاواز وه ده نووسریت. ناوه رۆکی ته رکیب به ندیش وه ک ته رجیع به ند به گشتی غه رامیه به لام نمونه ی نایینی یان پیندا هه لگوتنی که سانیشیان هه یه. ئه م شعیره ی ئیره ی ئاواتیش نمونه یه کی باشی ته رکیب به ندی سیاسییه.

ئه م ته رکیب به نده ی ئاوات له باری فۆرمیشه وه دیارده یه کی بهرچاوی تیندا ده بینریت ئه ویش ئه وه یه به شه کانی نه غه زه لن نه قه سیده به لکوو ته نیا چوارینه ن. ئه وه باوه کوو شیوازیکی تا راده یه ک نائاسایی بیت، به لام ده گمه ن و سه مه ره ش نییه له بهر ئه وه ی نمونه ی له شعیری فارسیدا هه یه.^{۲۰۴}

^{۲۰۴} "دوستان شرح پریشانی من گوش کنید

داستان غم پنهانی من گوش کنید

۲۹۰ / شعیری سالانی ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۹

پالەوانی کورد: پروون نییه نیازی شاعیر لهو سیفته چ کهسیکه. من زیاتر وه که سیفته تیکی عام سهیری ده کهم که بۆ گهلی کوردی به کار هیتاوه. شاعیر دوو جار وشه 'قاره مان' و جارێکی دیکهش وشه 'پالەوان دیتیت و دهلی' نیشتمان هۆزی گهلی کرده قاره مان' واته ئه و سیفته به هه موو گهلی کورد ده دات.

دیاره به نه گهریکی زۆر لاوازیش، واهه یه پرووی قسه ی له تاکه کهسیکی دیاریکراو بیت. به لام وردبوونه وه و خویندنه وه ی دوو چاره ی شیعره که بۆمان ده رده خات که شاعیر پرووی قسه ی له هه موو گهله که مانه و به س.

ئه ی خاکی... وه که له په راویتری شیعره که دا دا گو ترا، کیشی ئه م میسراعه له نگه و لام وایه وشه یه کی له داکه وتبیت. بۆ نمونه ئه گهر بلین "په له جه وه هر و ههر [په] له زیه و زیو" کیشه که چاره سه ر ده بیت. به لام ئایا ئاوات خۆی چی له و شویته داناوه و له ئاماده کردنی کتیبه که دا له قه لم که وتوووه؟ نازانم.

زیو: نوقره. له باشووری کوردستان ده گو تریت زیو.

سه ربزیو: یاغی ئاوات به ته وسه وه ده لی ئه ی خاکی په له جه وه هر هۆزی تو [به ده ست دوژمنه وه] هه لاتوو نه ته سه ر کیو و [دوژمنی داگیر که ری خا که یان] پینان ده لی 'سه ربزیو!' ئه و ته عبیره له شیعریکی نهر سه یفولقوزاتی قازیشدا هاتوووه.^{۲۰۰}

نیلوفه ر: لیلوپه ر، گولیکه ئه و فه رده گه لیک شاعیرانه و تازه یه که تیدا خاکی کورد و زولفی یاره که ی خۆی به گولی لیلوپه ر شوبه اندوو که به سه ر ئاوه وه په رش و بلا و ده بیته وه. به لام ئه و شونه اندنه ی هه روا به ساکاری نه کردوو به لکوو سی سیفته تی ئالوز و تیکه ل و به گری داوه ته لیلوپه ره که و 'بی قه راری شی خستۆته زاتی شه پۆلی

قصه بی سر و سامانی من گوش کنید

گفتگوی من و حیرانی من گوش کنید

شرح این آتش جانسوز نگفتن تا کی؟

سوختم، سوختم، این راز نگفتن تا کی؟

(وه حشی باقعی، شاعیری سه ده ی ده یه می کوچی ئیران)

۲۰۰ "کوردینه، تاکه ی ئیمه له کیوان میسالی دیو

بیین و بچین و بۆ مه نه بی قهت خودان و ختیو؟...

... هه ر میلیه تی له لاوه حه قی خۆی به ده سه وه

کوردی که سه ره لینی، ده لین بۆ ته سه ربزیو!.." (سه یفولقوزاتی قازی)

ئاۋەكەۋە؛ ئەۋانە ھەموو كارى شاعىرانەن و شىعر بە گىشى دەبىن ئاۋا لە قسەى ئاساىى
خەلك جىاواز بىت.

سوۋچ: لىرە دا 'گۆشە' يە

قۇز: جوان و لەبار (ھەنبانە بۇرىنەى مامۇستا ھەزار)

بە بى قومار: بە بى گالتە، بەپاست

بەھبە: ئامرازى تەھسىنە

چەند خۇش لە سەر زمانە: لە دەقى چاپى جەغفەردا بەم شىۋە يە ھاتوۋە: "چەند خۇشە
لە سەر زمان، گەلى كورده ناۋى ئەو" كە كىشەكەى بە ئاشكرا لەنگە. من ھەۋلى
ساغكردنەۋەم دا بۇ ئەۋەى كىش بپارېترم و كردمە: چەند خۇش لەسەر زمانە....

دەشنى: باى شەمال شەن شەن دەكات

بەند و بىسات: 'بند و بىسات' ە و لە فارسىدا بە واتاى ئەو شتەنە دىت وا ھەن يان كەسىك
ھەيەتى

خورۇش: بانگ و دەنگى بەرز، ھاۋار

ھۇز: وىدەچىت لىرەدا واتاى كۆمەلى لى ۋەرگىرايىت: ھۇزى گەل.

رېكۋو: ھەموۋتان

قەلەندەر: رۋوت وقووت و بى مال و ھال

بەرى: بى بەش

ئالەتى دەست: كەرەسەى دەستى بىنگانان، كەسىك كە بە خواستى بىنگانە دەجوۋلىتەۋە.

نەچتە: نەچتە

ئەۋى: ئەۋى

كەۋتن: پالداۋە، راکشان (بە تەۋسەۋە)

پىرەزال: پىرىكى موسىپى. دەبى ئامازەبىت بە محەممەد رەزاشاى پەھلەۋى، كە لە
سالى گوترانى شىعرە كەدا كەۋتە بەر شالاۋى شۇرشى خەلك و لە ئىران چوۋە دەرەۋە
و ھەر لە دەرەۋەى ئىرانىش مرد. دەبى شىعرە كە بە ماۋەيەكى كەم بىش ھەلاتى شا و
لە سەردەمى خۇپىشاندانە جەماۋەرىيە كاندا گوترايىت.

دال: خەرتەل

قەپال: گاز گرتنى پۈ بەدەم و پچراندنى بە شىك لە خواردەمەنى

لەبەر زگ: بەھۋى قورساىى زگ و زور خواردەۋە

لیی که وتن: راکشانی سه گک و حه یوانی تر
گه مال: سه گک

که لاک: لاشه ی حه یوان و مرو فیش

سه یری ئیمامی...: شاعیر له بارودۆخی خۆی ده دویت له سه رده می ده سه لاتى شادا و
ده لئى له ماله وه که وتبووم، خهم دایر زانده بووم و سه رم به حالئیک ده بزوت، به لام
ئىستا [که خه لک راپه رپون و دوژمن هه لاتووه]، که وتوومه ته وه قسه کردن و بانگ
کردنى ئیوه به ره و خۆپیشاندانى سه رشه قام، له بهر ئه وه ی ئه گه ر دوژمن بيشمانکو و ژیت،
هیشتا باشتره له وه ی جارێکى دیکه بینه وه غولامیان.

به حری عهرووزی شيعره که،

مضارع مثنى اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

دەردى كورد

دەردى كوردىم گرتووه، چ بكمم ئەمن!
تەيرى بەختم مردووه، چ بكمم ئەمن!
يەك نەبوون و رېك نەبوون و لېك پسان
ژەهرى دووريم چىشتووه، چ بكمم ئەمن؟
بارى يەك جار زۆر گرانى قەومە كەم
ئەمنى يەك جار خستووه، چ بكمم ئەمن؟
پىسى چەند سالەم، تەشى رېسى زەمان
پىچەوانەى رستووه، چ بكمم ئەمن!
يەك نەبوونى دوو براى نازا و نەبەز
رېى نەجاتى بەستووه، چ بكمم ئەمن؟
وا نەيارى بەدمەسەب بۆ ئەو دووه
سەد پلانى رشتووه، چ بكمم ئەمن؟
هۆنەرى چەند سالەى پىر، بەختە كەى،
هاتووه و لىى نوستووه، چ بكمم ئەمن؟

قافلاوا، ۱۳۵۸ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۵۴ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنىسىدا نەھاتووه)

هۆكارى نەبوونى شىعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا دەبى ناوەرۆكى كوردانەى بىت و
داكۆكى كردن لە يەكەتى و يەكگرتووى كورد و حزبە سىياسىيەكانى، ديارە ئەووش
لاى مەلاكانى ئىران كە دەبوايە ئىجازەى چاپيان بە كىتەبە كە بدايە، بڤە بووه و
هەربۆيەش يان مامۆستا ئەنىسى نەىخستۆتە دووتووى كىتەبەكەوہ يان خستوويەتى و
ئەوان سانسۆريان كردووه.

شعیریکی به سۆز و کۆلی نه ته وایه تییه، له ژیر کارتیکه ریی شه ری نگریسی ناو خۆیی کورددا گوتراوه. شه ره که به حیسابی ریکه وتی سالی ۱۳۵۸ (۱۹۷۹ و ۸۰)، ده بی کیشه ی هاوکاری کردنی قیاده ی موه ققه ته بیت له گه ل کۆماری ئیسلامی و به گژدا چوونی حزبی دیموکراتی کوردستان، که چهند سالی نك دواتر، گه یشته نه نجامی پاشه کشه ی ئه وان به ره و باشوور و چوونه ده ره وه یان له خاکی ئیران.

ناوه روک و وشه گه لی ناو شعیره که پوونن. ده ردی دوو به ره کی و شه پی کورد له گه ل کورد، ده ردی کی کۆنه وشاعیر به و ده ره وه ده تلپته وه: "منیش تووشی ئه و ده ره هاتووم، که 'یه نه بوون و ریک نه بوون و لیک پسان و دووری له به کتر و به سترانی رپی نه جات [واته رپی سه ره خۆ بوون] له نه یاری به د مه سه ب [حکوومه تی داگیره کی خاکی کورد واته ئیران] بیت و هه ر ئه و یه کنه گرتووییه بوته هۆی ئه وه ی 'ته یری به ختی بمیّت' و 'به ختی شاعیریکی چه ندساله ی پیر [که خۆیه تی]، لئی بنویّت. له کۆتایی هه ر فه ردی کیشدا جاریک رووده کاته خوینته ر و ده پرسیت: 'چ بکه م ئه من؟' ئه و 'چ بکه م ئه من' گوته نه ئه و په ری ده رد و په نجی شاعیر ده گه یینیت له روودانی کیشه یه کی نگریس که ئه و خۆی توانای به ره به ره کانی کردن و وه ستانی له به رانه ریدا نییه و ته نبا هاوار و هانا بردنی له ده ست دیت.

'چ بکه م ئه من؟' هه ره وه ها له باری تیکنیکی عه رووزیه وه په دیفی ئه م غه زه له 'مردف'یه و سه رواکانی بریتین له: گرتووه، مردووه، چیشتووه، خستووه، پستووه، به ستووه و نووستووه.

ریک نه بوون: ته با نه بوون

ژهه ری دووری: ئه و دووریه، دووریی لایه نه کان واته حزبه کانه له یه کتر.

'یه کجاری' ناو میسراعی یه که م، راده و ئه ندازه ی قورسایبی باری گرانی سه رشانی قه ومه که ی شاعیر ده گه یینیت؛ به لام 'یه کجاری' میسراعی دووه می فه رده که، واتای 'به ته واوه تی' ده دات.

ته شی رپسی زه مان: قه بوولی 'ته قدیر؛ له لایه ن شاعیره وه ده گه یه نیج و ئه وه ی که رپسه که ی [واته هه ول و خه باتی چه ندساله ی] بی ئه نجام بووه و هه لوه شاوه ته وه، ناره حه ته به لام خه تایی کار لیره دا ده خاته ئه ستۆی زه مان که ده کری به خودا یان ده سه لاتیکی ژوور سه ری مرۆف بزانیّت.

دوو برای ئازا و نەبەز: ئاوات لیرەدا هەلۆیستیک دژ بەو دوو بەرەى شەرە ناگریت و بەویدا دیارە هەردوو لایەنى خۆش دەویت؛ بەلام گلەیی لە هەردوکیان دەکات کە یەك نەبوونیان پێی نەجاتی [گلەلی] بەستوو.

نەیارى بەد مەسەب: شاعیر ئەگەر بە هۆی باوەرپی نەتەوايەتیەوه سیفەتی باش دەداتە پال شەرکەرانی هەردوو بەرە، لە بەرانەردا هەمان باوەرپی وای لیدەکات نێو نیتکە ئاراستەى نەیار و دوزمى گەل بکات و بە 'بەدمەسەب' ناوبەریت کە لە پروانگەى ئیماندارى موسولمانەوه سیفەتیکی خراپە و بە واتای ئەوه دیت کە ئەو لایەنە ئیمانى پاك نییە. دیارە لایەنەکەش بەحسابی سالى گوترانى شیعەرە، کۆمارى ئىسلامى ئىران نەبیت کەس نییە.

پلان رشتن: بەعادت، لەگەل پلان و بەرنامەدا، کردارى 'دارشتن' دیت بەلام 'رشتن' یش دەگوتریت؛ شاعیر چ لەبەر کینشى شیعەرە کە بوویت و چ بۆ دەستکاریکردنى رێزمان، لە هەردوو حالەتدا کاریکی هەلەى نەکردوو کاتى گۆتووێتە پلان رشتن. لەبیرمان نەچیت وشە بە دەست شاعیرى لێهاتوووه وهك میوەرپۆنە و دەتوانیت بیچم و شیوازی دلخوازی خۆی پێ بدات. دیارە ئەو شیوازیپێدانە کاتى سەرکەوتوو دەبیت کە خویتەر لێی تییگات و هەستیکى ئەرى یی بە نىسبەت گۆرانکاریە کەوه هەبیت.

هۆنەرى چەندسالەى پیر: دەکرئ چەندسالە وهك سیفەتیک بۆ ماوهى شاعیرى هۆنەر بگيریتە بەرچاو و بگوترئ ئەو کەسەى وا چەندسالە کارى هۆنەرى دەکات و ئیستا پیر بووه؛ هەروەها دەکرئ چەندسالە و پیر هەردوکیان بە دوو سیفەتى هاوواتا و هاوشیوە بۆ هۆنەر وەرەبگيریت و بگوترئ ئەو هۆنەرەى وا سالانى تەمەنى زۆرن و پیر بووه. من لەگەل دووهەمیاندام. شاعیر لە سالى گوترانى شیعەرە کەدا ۷۶ سالان بووه. بەختەکەى هاتوووه و لێى نوستوووه: ئاوات لە شیعریکی دیکەشدا تەعبیریکی هاوچەشنى بۆ نوستنى بەخت هەیه و دیارە دەبێ باوەرپی بە بەخت و شانسی بوویت:

"لە ناکاو پیریم لى وەدەرکەوت

بەختیش وەکو خۆم هات و لێى نەهوت" ۲۰۶

بەحرى عەرۆزى شیعەرە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{۲۰۶} ئەم شیعەرە، هونەرەندەسەن زیرەکیش بە گۆرانى گوتووێتە.

چوارينه يه ك

ئەوئەندەى رووپرەش و خاوەن گوناھم
ئەوئەندەش خاوەنى فەرياد و ئاھم
بە ئاھم بەخشە يارەببى گوناھم
سپى كە تۆ و خوداييت رووى سپاھم

قافلاوا، ١٣٥٨ ى ھەتاوى

(لاپەرە ٢١٤ى چاپى ئەنيسى و ٣٤٩ى چاپى جەغفەر)

ئەوئە تاقە چوارينهى كوردبى ئاواتە كە رېكەوتى ھۆنرانەوئەى بۆ دياربى كراوھ؛ ھەر
بەو بۆنەيەشەوئە لەوانى ديكەم جيا كەردۆتەوئە و لە رېزبەندبى رېكەوتى گوتنى
شيعرە كاندا لە گەل ئەوانەى سالى ١٣٥٨ ى ھەتاوى (١٩٧٩ز) دامناوھ.

چوارينه يەكى ئاينبىيە و پارانەوئەى شاعيرە لە دەرگانەى خودا بۆ ئەوئەى گوناھە كانى
ببەخشيت و رووى رەشى سپى بكاتەوئە - باوھ رېكى گشتى موسولمانان، و ھەرگيز
ناشزانريت كام گوناھە كە ھەر لە مندالى و شيرەخۆريئەوئە دەكەوتتە سەر داويتى
مرۆفى موسولمان و نە ١٧ رەكەت نوپۆزى رۆژانە و ٢٤ جار سوچدە كردن و ٣٠
رۆژ برسەتە رەمەزان و ٤٠ رۆژ لە خۆدان و خۆ برينداركردنى محەررەم تا ئەرەبەعيني
برادەرانى شيعە، پاكى ناكاتەوئە و لە كۆتاييدا نەكير و مونكير و گورزى ئاسنى ناو
قەبر و ١٠٠ ھەزارسال چاوەروانى سەحراى مەحشەر و پردى لەموو بارىكتەر و لە
ئەلماس تيزتريش چارەسەرى ناكات و كارى دەكەوتتە لای ماليكى دۆزەخ!

نان و خوان

دلّی من موبته لای بالا بلندی نوجوانیکه^{۲۰۷}
له دهوری دئی و دهچی دایم، عه جایب پاسه وائیکه!^{۲۰۸}
برؤی چه شنی که وان، برزؤلی تیره، بسکی زنجیره
ئه سیری ته پیکه بی بسک و کوژه ی تیرو که وائیکه
له ئیش و ئوف و نالین و هه ناسه ی خوئی هه راسانه
هه میشه گوئی به ئاوازی شنه ی کاتی به یائیکه
هه موو گیانم وه کوو قامیش هه لؤل و کون کونه، کاکه!
ئه گهر راستت دهوئی ئاماده بؤ بلویری شوائیکه!
کزه ی کاتی به یان هه ر وه ک کزه ی جهرگی برینداره
که چی دل واده زانی مه لحه می هه ر ئیش و ژائیکه!
وه ریوه مووی سه ر وریشم له بهر پیری و خه مباری^{۲۰۹}
له باغی عه مری فه و تاوم، ئه ویش بوخوئی خه زائیکه^{۲۱۰}
'ئیمامی' جهرگی برزاوی مه زه ی فرمیسکی چاوی بوو^{۲۱۱}
ئه ویش وا خاوه نی سفره و که باب و نان و خوانیکه

^{۲۰۷} . چاپی ئه نیسی: بالا بلندی، نهوجوانیکه. بیگومان ئه و نیشانه ی خالبه ندییه ی نینوان وشه کان زیاد ی و ناپیوسته.

^{۲۰۸} . له ههردوو چاپه کهدا: داییم نووسراوه و نازانم ئه و پیتی /ی/ زیادیه یان بؤ داناوه. من قرتم کرد.

^{۲۰۹} . چاپی ئه نیسی: له بهر پیری یو خه مباری

^{۲۱۰} . گۆرینی وشه ی 'عومر' بؤ 'عهر' ده بی له ژیر کارتیکه ری قسه ی ئاپوره ی خه لکی ناوچه کهدا کرایت.

^{۲۱۱} . چاپی ئه نیسی: چاوی بو. به گشتی مامؤستا ئه نیسی زوربه ی کات واوی درێژ به یه ک واو ده نووسیت و

ههست ده کهم شاعیر خویشی هه ر وا ی نووسییت، له بهر ئه وه ی دوو واو نووسین شیوازیکی تازه تره. مامؤستا هه ژاریش که لکی له دوو واو وه رنده گرت و له سه ر یه ک واو، بۆر یان ضمه ی داده نا.

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپی ئەنێسی و جەغفەردا 'ئان وخوان' ه، که له دوایین دوو وشە ی دوایین فەردی شیعره که وەرگیراوه.

شیعریکی ئەویندارییه و شاعیر له تەمەنی ۵۹ سالییدا هۆندووێهتەوه.

وشه و تەعیری ئەستەم و دوور له زیهنی تیدا نییه بەلام وشە ی جوانی کوردیی تیدا کۆکراوهتەوه: کۆژە، گوێ بەئاواز، هه‌لۆل، بلوێری شوان، کزه ی کاتی بهیان و...

کۆژە: ئیستا به گشتی له هه‌موو شوێنێک که‌لک له شێوازی فارسی ئەو وشه‌یه وەرده‌گیریت و ده‌گوتریت 'کوشته'؛ ئەوه‌ش له کاتی‌کدا به که شێوازه کوردیه‌که‌ی واته 'کۆژە' گه‌لێک جواترته.

ئەسیری تەپکه‌یی.... ئەوه دلی شاعیره که ئەسیره و به‌گشتی هه‌موو شیعره که وه‌سفی حالاتی دلی شاعیره.

کاکه! لام وایه له خیتابی 'کاکه!' دا، ده‌بی رووی قسه‌ی شاعیر له خۆتەر بیت که خیتاییکی گشتیه، به‌لام شیعره‌ی دیکه‌ی شاعیر هه‌ر له‌م دیوانه‌دا هه‌ن که روویان له کاکه‌ی خۆی واته سه‌ید موحه‌ممه‌دی نوورانی شیخی زه‌نبیله و به 'کاکه' بانگی ده‌کات. ئەوه‌ی ئێره ویتاچیت له‌و ده‌سته شیعرانه بیت.

وه‌ریوه مووی سه‌ر و ریشم.... وه‌رینی مووی له‌ش به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه ئاساییه، له‌ نیو خه‌لکیشدا ئەو قسه‌یه باوه که ده‌لێن موو به‌ خه‌م و خه‌فت ده‌وه‌ریت، به‌لام نازانم پاستیه‌کی زانستی له‌ پشته یان نا؟

سێ له‌ فزی برۆ و برزۆل و بسک هاوڕێ له‌ گه‌ل سێ واتای تەپکه و تیر و که‌وان له‌ فەردی دووه‌مه‌دا، نمونه‌ی ته‌واوی له‌ فف و نه‌شری موشه‌وه‌شن: یه‌که‌م به‌ واتای سێهه‌م و سێهه‌م به‌ واتای یه‌که‌م. به‌ هه‌مان شێوه وه‌رینی مووی سه‌ر و ریش له‌ گه‌ل پیری و خه‌مباری له‌ فەردی شه‌شه‌مه‌دا، له‌ فف و نه‌شرن به‌لام مورپه‌ته‌ب.

هه‌موو ئەوانه و هینانی هه‌ندێک وشه‌ی هاوچه‌شن (مراعات النظیر) یا دژ به‌یه‌ک (سه‌نه‌تی تضاد یان مقابله) وه‌ک قامیش و هه‌لۆل و کون کون و بلوێری شوان له‌ فەردی چواره‌م، کزه‌ی جهرگی بریندار و مه‌لحه‌می ئیش و ژان له‌ فەردی پینجه‌م و باغ و خه‌زان له‌ فەردی شه‌شه‌م، هه‌روه‌ها جهرگی برژاو و مه‌زه‌ی فرمیسک و که‌باب و

نان وخوان له فەردی کۆتاییدا، به تهعبیری کلاسیکه کان پيشاندهری توانای شیعری شاعیره که یه تی.

نالی شیعریکی ههیه که کیش و ته نانهت سهرواکه ی له م شیعره جیاوازه، به لام خوینهر به خویندنهوهی ئەم، واههیه بکهوئته بیری ئەو:

"سهری هەر مووی به دهنم چه شنه ته مه ناییکه
گهردشی تووکی سهرم دووکه لی سهوداییکه
وهه سه سه بیری سه فاگاهی نه زه رگی چاوم
که عه جب مه نزه ربه یی سه یر و ته ماشاییکه...
حه لقه حه لقه ی چ ده که ی داوی که مه ندی زولفت
بو دلی خه سته که وا به سته یی هه ودا ییکه؟..."
به حری عهرووزی شیعره که:

هزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

داخی تۆ سهخته

داخی تۆ سهخته، له سەر دڵ چل ددها و ده کولیتتهوه^{۲۱۲}

مامی پیریشته له تاوت، گیانه، ههر ده خولیتتهوه

مانگی ریه ندانه بویه بهندی جهرگ و دڵ پسا

ههر که بیرى تۆ ده کهم، ده کولیتتهوه و ده پسیتهوه

عالمته سووتاند به مهرگی خۆت و ئەمنیش جهرگ و دڵ

ههروه کوو شهه ههلبووه، ده گرپت و ناکووژیتتهوه

ئهو ههموو ئەخلاقه شیرینهته له گهڵ پیر و جهوان

دهك كوت و پر بېم، ئەگه رساتن له بیرم چیتتهوه!

به فر و سه رمایه و دلپش رپگه ی به جارن به ستره

به فری خهم کهنگن له سهه بستووی دلان ده تویتتهوه؟

تهه ولاتی گرت و خهم دایگرت هه موو خاوهن دلنك

ئهو گرپوو چکه ی له سهه دڵ، داخۆ که ی ده کریتتهوه؟

داخۆ تازه گول له باخان شین ده بئ بئ "شاعه لی"^{۲۱۳}؟

داخۆ کۆرپه ی جوانی هیوا ی گه ل ئه رن ده شنیتتهوه؟

تازه نابینم ئەوانه تاوه کوو رپوژی هه شر

رپوین و نابیندرین، تازه زه مان ناییتتهوه

سالی په نجا و نو بوو، رپه ندان بوو، بهندی دڵ پسا

وا پسا جهرگ و دلی "کامیل" که یه ک ناگریتتهوه^{۲۱۴}

^{۲۱۲} چاپی ئەنێسی: چل ددها و ده کولیتتهوه

^{۲۱۳} چاپی جه عفر: بئ شاعه لی

^{۲۱۴} چاپی ئەنێسی: جهرگ و دلی مامته

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنئینیدا "گرێ پووچکە ی دڵ"ە. ھەردوو عینوانەکان لە ناوھەرۆکی شیعەرە کە وەرگیراون.

شین گێرپێھە بۆ کۆچی دوایی عەلیشا، کورپەگەورە ی سەیدی زەنبیل و برازای ئاوات. ئەو راستییە ھەم لە شیعەرە کە دەردەکەوێت: کە دەلێ "مامی پیریشت..." و ھەم لە یادداشتی ناو پەراویزی شیعەرە کە لە چاپی جەغفەردا، کە نووسیبووەتی: بۆ کۆچی دوایی برازای خۆشەوێستی، خوالیخۆشبوو "عەلی شا".

شاعیر ئەم چەشنە لاواندەووە یان شین گێرپێھە ی بۆ زۆرێک لە ئەندامانی نیرینە ی بنەمالە کە ی خۆی گوتوووە (برا، برازا، مام و ئامۆزا)، کە ھەندیکیانمان پێشتر بینووە (بۆ نمونە، دوو شیعری 'مەفەرموو من نەماوم' و 'تەنیا مامەوہ'، کە بۆ مردنی کاکی نووسیون)، لای کەم دوو پارچەشی بۆ کۆچی دوایی مامی ھۆندۆتەوہ.

چلدان: یان چل لیدان، لیدانی دەماریکی لەشە (بەگشتی دڵ)، بە ڕادەییەکی توندتر لە ئاسایی. لە کاتی ناپەرھەتی و خەفەتدا دڵ چل دەدات. کولانەوہ: تازە بوونەوہ و بە ناسۆر کەوتنی برینە.

رپێھەندان: مانگی ناوھەرستی زستانە و جەنگە ی سەخەت و سەرما. شاعیر دەلێ ھەر خۆم بە ھاتنی ئەو مانگە ناخۆشە بەندی دلم پسابوو، وا ئیستا کاتی بیر لە [مردنی] تۆ دەکەمەوہ، ئەویشم لێ دەکولیتەوہ و سەرلەنوێ دەپستتەوہ.

ئەمنیش جەرگ و دڵ: دەبێ لەگەڵ میسراعی دوای خۆیدا بخوێتریتەوہ: جەرگ و دلی ئەمنیش وەکوو مۆم ھەلبووہ و گرێ دەگریت و ناکووژیتەوہ.

دەگریت: گرێ دەگریت، دەسووتیت.

کوتوپر: لەپر. بە مردنیکیش دەگوتریت کە بەھۆی وەستانی دڵ یان مێشکەوہ بیت و لەپر کەسە کە بکووژیت. کوتوپر بێ واتە بە سەکتە و وەستانی دڵ بمرم ئەگەر ساتیکیش تۆم لەبیر بچیتەوہ.

بستۆ: ملە ی کینو.

215 شۆن ی گۆنر لێ شێ عەزکە لە پێلی جەغفەردا یاری ھەر اوبال م چک مۆتکە یلە ھەردوو پێلدا وەکوو کە.

داخۆ تازه...: له و زیادهرۆییانه یه که ته نیا شاعیر و هونه رهنده ده توانن بیکه ن بئ ئه وه ی ناحه ز نه بیته! له قسه کردنی ئاساییدا ئه گهر که سیک بئ برازا که م مردوو و ئیتر دوای ئه و له دنیا دا گول شین نابیت، بیسه ر پئی پیده که نیت به لام شاعیر ده یلیت و جوانیشه! ئاوات ده پرسیت ئایا به بئ عه لیشای برازام گول شین ده بن؟ یان ته نانه ت و اهه یه کۆرپه ی هیوای هه موو گه ل بتوانیت بالا بکات؟

تازه نایمنم ئه وانه...: "ئه وانه" کین؟ ده بئ که س و کاری له ده سه تچوو ی شاعیر بن. حاجی سه ید محه ممه دی کاکی شاعیر دوو سال پئش عه لیشا کۆچی دوای کردبوو و حاجی بابه شیخی مامیشی ۱۷ سال پئشتر.

سالی په نجا و نو بوو: سالی ۱۳۵۹ ی کۆچی هه تاوییه. ۳ ی ربه ندانی ئه و ساله ده کاته ۱۹۷۷/۱/۲۳ ی زایینی.

به حری عه رووزی شیعه که،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شيعرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸

پيژست: باى واده(خهرمانى مهينهت)، چش لهم و لهو، پيرى، لنيووردن، بوراقي بالدار،
وهروهه گيانه! پارانهوه، ريشى سىپى، داخوازي ئيمداد، حاسلى من، جهژنى ئيمه،
شوشه ي دل، پارانهوه، ئه ي غهريبي خوشه ويست، ئاواتى هؤنهر.

بای واده (خهرمانی مهینهت)

ئهوا بای واده هات و سهوزه چیمهن
بههشته گولشن و سهحرا، به دیمهن
بهلام بۆ من چ بای واده، چ پاییز^{۲۱۶}
رهفیان بانگی کاروانی هیوا کهن!
به بی نازیزی دل، خیل رهنجهرۆیه
که ژاوهی ژینی تال ناگاته مهعهن
به خۆی ما دل، که دی نیرگس له باخان
به چاوی جوانی دهروانته گولشن
دلّم ما هه لوه دا و موبته لای ئه و
چ بی مه لهنه و جیگا، مال و مهسکه ن!
دلّم دۆش ما به لای خهرمانی مهینهت
به بی هاوال و داوهل، بی کهس و شهن
به بی نازیزی دل مه رگی "ئیمامی"
نزیکه، دا بلّی بین گۆر هه لکه ن

قافلاوا، ۱۳۶۰ی هه تاوی

(لاپه ره ۶۸ ی چاپی ئه نیسی و ۱۵۹ ی چاپی جه عفه ر)

^{۲۱۶} دلّیا نیم شاعیر خۆی ئه م وشه یه ی چۆن نووسیوه به لام به بۆچوونی من ده بی به شیوه ی 'پایز' بنوسریت. 'پایز' شیوه فارسیه که به تی و نووسینی شیوازی کوردیی وشه که زیانیک به 'فعولن' ی کیشه عهرووزیه که ناگه یینیت. زمانی کوردی له ژیر کارتیکه ری زۆری زمانی فارسیدا ده نالینیت و حه ق نیبه ره وتی ئه و کارتیکرانه خیراتریش بکه یه وه. هه ردوو چاپی ئه نیسی و جه عفه ر به شیوه ی 'پایز' یان تۆمار کردوو و منیش نه مویستوو به یگۆرم به لام بۆچوونم ئه وه یه که رامگه یاند.

پارچه شیعریکی دیکه‌ی ئاوات (لاپەرە ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپی ئەنسیسی و ۶۶ و ۶۷ ی چاپی جەغفەر) ھەر ناوی 'باي وادە'یە. بۆلگە ئەو دووپات بوونەوہیە کاری شاعیر خۆی بووینت؟ ئەگەر وابووینت بۆچی لە چاپی ئەنسیسیدا عینوانی ئەم یەکەیان 'خەرمانی مەینەت'؛ ئەگەریش شاعیر وای دانەناینت، بۆچی لە چاپی کاک جەغفەر دا دووپات کراوہ تەوہ؟

من بۆ بەرگری کردن لە گێژو گومی، نەموست عینوانی 'باي وادە' بۆ دوو شیعەر دابنیم و ھەر بۆیەش عینوانی چاپی ئەنسیسیم لە ناو دوو کەواندا داناوہ. لە چاپی ئەنسیسیدا سالی گوترانی شیعەرە کە نەنووسراوہ بەلام چاپی جەغفەر سالی ۱۳۶۰ ی ھەتاوی بۆ دیاری کردوہ.

لە سالی ۱۳۶۰ [۱۹۸۱ز]دا شاعیر ۶۸ سالان بوہ.

شیعریکی جوانی لیریکە و لە خویندنەوہی ئاساییدا وەك دەبرینی ئەوینتیک بۆ کچتیک خۆ دەنوینتیت، بەلام عیبارەتیک لە فەردی سێھەم و ھوتەمدا دووپات بۆتەوہ (بە بێ ئازیزی دل) کە بەگوێرە ی ئەو، گومان ی ئەوہ سەرھەلەدات شاعیر شیعەرە کە ی بۆ کەس و کار یان دۆست و برادەریکی خۆشەوستی خۆی نووسییت. ئەو 'ئازیزی دل' ھ ی وای شاعیرنەبووہ و بیری کردوہ، کئیە؟ جگە لە ئەندامانی بنەمالە، یان دۆست و برادەری نزیکی شاعیر کئی دیکە دەتوانن بیت؟ خۆینەری شیعەرە کە ئەستەمە بتوانیت ئەو مەتەلۆکە یە ھەلینتیت!

باي وادە: 'ھەنبانە بۆرینە ی مامۆستا ھەژار و فەرھەنگی خال لەم پیکھاتە یە بیدەنگن بەلام ھەنبانە بۆرینە 'وادە'ی بە 'جەنگە' واتا کردۆتەوہ. ئەوئەندە ی بزائم باي وادە بە بايەکی کۆتایی زستان دەگوتریت کە دەلین بەفر دەتوینتیتەوہ. دیارە دوای توانەوہ ی بەفریش چیمەن و گیا سەرھەلەدەن.

بەھەشتە.... دیمەنی گولشەن و سەحرا وەك دیمەنی بەھەشتە.

چ باي وادە، چ پایز: ئاوات لیرەدا بێ هیوایی خۆی دەردەبریت و دەلی سەرەتای بەھار و پایز ھیچ جیاوازییەکیان بۆم نییە.

کاروانی هیوا: نازانم دەبێ چەمکی 'کاروانی هیوا' ھەر لە واتا ئاسایی و ساکارە کەیدا سەیر بکەین یان واتایەکی دووہمیش لەپشت چەمکە کەوہ بیین؟ ئاوات مرۆفیککی سیاسی بوو، بۆلگە لیرەشدا ئاماژە ی بە رووداویک، بزوتنەوہ یەك، خەباتیک یان شۆرپیک نە کردییت؟ ئەگەر ئەو 'ئێھام' واتە قسە دووپالووہ لە چەمکە کەدا نەبیین،

واتای سهرجه می فهرده که ده بیته: "ئه ی ره فیقان! بانگیک بهیلنه کاروانی هیوا با بوهستیت تا من ده یگه می، له بهر ئه وهی من لهو کاروانه به جی ماوم و بی هیوام و پایز و زستان چ جیاوازیه کی بوم نیه".

نازیزی دل: ئه وه خالی نادیاری ناو شیعره که یه. ئه و نازیزه ده توانی کی بیت؟ ئه گهر شیعره که له سالانی ۱۳۴۶ و ۴۷ دا بگوترایه، واهه بوو بلین نیاز له نهر سهد تاهیری کورپی شاعیر یان هاو سهنگه ریک و هاو حزبییه کی ئه و بووه که چۆته باشووری کوردستان و ناو شوړشی ئه یلوول. به لام له سالی ۱۳۶۰ (۱۹۸۱ ی زاینی) دا کام نازیزی دلی شاعیره وا لی دیار نیه و بیر ده کات؟ ئه و سالانهش به شیک له کوردی رۆژه لات له گه ل حزبی دیموکرات و کومه له چوو بوونه باشوور، بلنی نازیزی دلی شاعیر یه که له و که سانه نه بیت؟ سالی گوترانی شیعره که ئه گهر به وردی دیاری نه کریت، ده توانی سهرلیشیواوی زوری له م چه شنه پیک بهییت.

ئه گهری دیکه ئه وه یه مه سه له که زور به سیاسته وه نه به ستینه وه و به کور یان کچیک یان برا و برازا و نامۆزایه کی شاعیری بزاین که چوو بیته سه فهر یان له سه ربازی بیت یان ته نانه ت مه لاکانی ئیران ته بعیدیان کرد بیت بو سمنان و دامغان که له و سالانه دا کوردیکی زور په ره وازه ی ئه و ناو چانه ی ئیران کران (خو چوومه وه سه ر باسی سیاست!)

خیل ره نجه رۆیه: ده کرئ ئه و 'خیل' ه به 'کاروان'ی ناو فهردی پیشریشه وه په یوه ندی بدریت.

نیرگس له باخان: په یوه ندی به چاوی جوانه وه هه یه. چاوی جوان له شیعی کوردی و فارسیدا به گولی نیرگس ده شو بهیتریت.

چاوی جوانی: من وشه ی 'جوانی' وه "چاوی جوانی ئه و" واته نیرگس ده خویمه وه، به لام بوی هه یه 'ناو' یس بیت نه ک ئاوه لئاو و بلین 'جوانی'.

چاوی جوانی: من وه "چاوی جوانی ئه و" واته نیرگسی ده خویمه وه، به لام واهه یه 'ناو' و بین نه ک ئاوه لئاو و بلین 'جوانی'.

هه لوه دا: ئاواره و سهرلیشیواو.

موبته لا: باوه کوو عه ره بییه به لام له فارسیشدا که لکی لی وهرده گیریت: گیروده و گرفتار، ئالووده بووی شتیک.

چ بى مەلبەند و....: من نىشانى سەرسوۋرمانم لە كۆتايى مىسراعه كه داناوه لەبەر
ئەوى لام وايە ھەموو مىسراعى دووھەم درېژەى مىسراعى يەكەمى فەردەكە يە و
ھەرچوار سىفەتى بى مەلبەند، [بى]جىگا، [بى] مال و [بى]مەسكەن دەگەرپتەوہ بۆ
وشەى 'دلم'!

دلم دۆش ما: دۆش واتە دژ، گرژ، سىس (ھەنبابە بۆرىنە). دۆش مان و دۆش دامان
مات و بى دەسەلات مانەوہ يە. شاعىر دەلى بەلاى خەرمانى مەينەتەوہ دلم سىس و
مات ما.

داوہل: دالۆ، داوۆ، بە فارسى مترسك (ھەنبانە بۆرىنە). داوہل شتتیکە باخەوان و
بىستانچى بۆ پەواندىنى بالئندە لە پەرۆ، يان تەنەكە و... دروستى دەكەن. لە شىعرى
'بەرەوموكریان'ى مامۆستا ھەژاردا، 'سەلكەكەرىش بە ھەمان واتا ھاتووە:

"باغ و بىستانە، مەلاى سەلكەكەرە"

بىكەس و شەن: بى كەس و بى شەن. شەن، ھەمان شەنەى خەرمان بەبا كردنە. واتە
من شەنەم نىبە خەرمانى بى بەباكەم، يان خود شەنكەرم نىبە.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

چش له م و لهو!

ئەى خالىقى رۆژ و شهو، رۆژم رەشه هەر وهك شهو
شهو هەر له خەيالى ئەم، رۆژيش به هومئىدى ئەو
تا كهى به هومئىدى ئەو، تاكهى به خەيالى ئەم؟
يارهه به ئەم بهس بئ، ههم چش لهو و ههم چش لهو!
رۆژ و شهوى عومرى من پاكى به عههس رۆبى
رۆژ خواردنه فكري من، شهو هەر به خەيالى خهو
ئەم عالهمه فانى بوو، ئيتير به خەيالى چى؟
كوا شاهى سولهيمان^{٢١٧} و ئەسكه ندهر و كه يخوسرهو؟
ههسته برۆ بهر دهركى خاسانى خودا، "كاميل"
بمره، كه له پاش فهوتت هەر عيشقه دها پرتهو^{٢١٨}

قافلاوا، ١٣٦٠ ى ههتاوى

(لاپه ره ٧٩ ى چاپى ئەنيسى و ١٧٠ ى چاپى جهعفر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا "پرتەوى عيشق" ه.

غەزەليكى كورتى پينج فەردى به لام به ناوهرۆكه. پيش ئەوهى بتوانين به حيسابى
پارانهوى شاعير له خودا، شيعره كه به ئاينى دابنين، دهبن له ههنديك وشه و
تهعيراتى ورد بينهوه. ئەو دهمهيه كه تينهگهين شيعره كه ناوهرۆكى عيرفانى و
سؤفايه تى ههيه كه باوه كوو ئيسلاميش بيت به لام جياوازه له شيعرى ئاينى. گه وههرى
شيعره كه بريتيه له رق بوونهوه له "عالهمى فانى" و بيزارى له ژيانى ناسابى رۆژانه، كه

^{٢١٧}. له هەر دوو دهقه كهدا "كوا شاه سولهيمان... هاتوو، من بۆ كيشى شيعره كه و رهوان بوونى زياتر به شاهى

سولهيمانم نووسى كه لهسەر زمانى خهلكيش هەر وا ههيه.

^{٢١٨}. پرتەو، دهقى چاپى ئەنيسى

سۇفیانى سافى شېۋە ژيانى ئەوتۇيان داۋەتە داۋاۋە و بە "خورد و خەۋى حەيوانى" و دوور كەۋتەنەۋە لە فېكرى قوول و بىر كەرنەۋە لە واتاى ژين و ئامانجى ژيانان زانىۋە. جېهان، بە تەعبىرى ئەوان، بەقا و ۋەفای بۇ مرۇف نىيە ۋەك چۆن بۇ گەۋرە گەۋرانى مېژوو ۋەك سولەيمان و ئەسكەندەر و كەيخوسرەۋىش نەبىۋە؛ كەۋابوو، كەسانى تىگە يىشتوو نابى دلى پى خۇش بكنە و بكنەۋە شوين فرت وفيل و رەنگك و روالەتى. ئەۋەى بۇچوۋنە كەى من زياتر دەسەلمېنىت دواين فەردى شىعەرە كەيە كە شاعىر داۋاكارە بچىتە بەر دەر كى "خاسانى خودا" و "عشق" بە ديار دەيە كى ئەبەدى دادە نىت كە دواى مردنى مرۇفېش ھەر شەۋق دەداتەۋە. جا ئەگەر ئەۋە بزائىن كە عشق "گرنگترىن روكنى تەرىقەتە"^{۲۱۹} گومان لە عىرفانى بوونى شىعەرە كەش ناكەينەۋە.

رەنگە خوتەر گومان لەۋەدا بكات و بلى عشقى جىگەى باسى شاعىر ئەۋە نىيە وا سۇفیان بە عىشقى حەقىقى دەزانن و بە عىشقى مەجازى واتە ئەۋىنى مرۇفېكى دابنىت كە بۇ مرۇفېكى دىكەى ھەيە. ئەۋ بۇچوۋنە لە شوپنى خۇيدا نىيە لەبەر ئەۋەى شاعىر بە راشكاۋى چش لە ھومىد و تەننەت خەيالانى ئەم خەلكى سەر زەۋىيە دەكات و دەلى رۇژ ۋەشوم بە بېھۋودە رۇيۋە و راي دەگەيىنىت كە ئەم عالەمە عالەمىكى ھەمىشەيى نىيە و، دەفەۋىتت. لە خۇشى دەخوازىت چش لەۋ ژيانە بكات و لە "خاسانى خودا" نرىك بىتەۋە، گومان لەۋەدا ناكرىت كە ئەۋ خاسانى خودايەش دەبىن رېبەرانى دىنى يان تەرىقەت بن.

بنەمالەى شىخايەتى و پەيۋەندىيە شەخسىيە كانى ئاۋاتىش دەبى بۇ ئەۋ باسە بگىرىتە بەرچاۋ. شىخانى زەنبىل پىرى تەرىقەت بوون و كامىل شا باۋە كوۋ بە رەسمى شىخايەتى نە كرىپىت بەلام بەشېك بوۋە لەۋ سىستەمە.

رېكەۋتى سالى ۱۳۶۰ كۇتايى شىعەرە كەش نىشانەيە كى دىكەيە بۇ ئەۋ راستىيە. لەۋ سالەدا شاعىر كەم وزۇر ۷۸ سالى تەمەن بوۋە^{۲۲۰} و تەنيا ۸ سال دواى ئەۋ ژياۋە. لەۋ تەمەندا ئەگەرى ئەۋىنى ئاسايى بۇ كەسىكى ۋەك كامىل شا گەلېك لاۋازترە لەۋەى وا "متصوفان" بە عىشقى حەقىقى واتە عىشقى خودايى ناۋ دەبەن. وشەى ئەستەم لە دەقى شىعەرە كەدا نىيە.

^{۲۱۹} . محمەد عەلى سولتانى، "جەزبەى عشق - ديوانى شيخ عبدولرەحمانى تالەبانى (خالېس)", ئەكادېمىيە كوردى، ھەولېر ۲۰۱۴، ل. ۳۴

^{۲۲۰} . بە گۆپرەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەر، سەيد كامىل لە سالى ۱۲۸۲ ى ھەتاۋيدا لەدايك بوۋە و لە ۱۳۶۸ يىشدا كۆچى دوايى كرددوۋە.

عہبہس، بیٹھوودہیہ.

سولہیمان، شای موسایان و کوری داودہ، لہ ئیسلامدا بہ پیغہمبہری بہنی ئیسرائیل
ناودہبریت و لہ ریویاتدا ہاتووہ کہ حاکی ئینس و جین بووہ.

ئہسکہندہری مہقدوونی کورپی فیلیپ، شای مہقدونیہ.

کہ یخوسرہو، سپہہمین شای زنجیرہی کہیانان، کورپی سیاوہش و فہرہنگیسی کچی
ئہ فراسیاو. ۲۲۱

بہحری عہرووزی شیعہکہ،

ہزج مٹمن اخرب: مفعول مفاعیلن مفعول مفاعیلن

^{۲۲۱} . زانیاری لہ سہر ئہو سی کہسہم لہ "فرہنگ معین" وەرگرتووہ.

پیری

پیری وا هات و ئەجەل لێم دیارە
پەنگە پامکیشی بەرەو ئەو خوارە
کوئییە ئەو خوارە؟ دەلێن جێم قەبرە
گۆرە، خۆفناکە، گیان^{۲۲۲} بێزارە
ئەو خودایە، بە تەنێ لەو گۆرە
چۆن بمینم، قور و بەردم بارە!
جاری ئەوووول قور و گل بووم و خودا
گیانی پێدام و کەچی ئەمجارە
وورده وورده بە خەیاڵە بەدەنم
تیک بچێ، بێتەووە گل دووبارە
بەدەنی ناسک و نەرم و شلی من
خۆ لەوئ توعمەیی مشک و مارە
بیکەس و بێدەر و مال تاریک خۆم
چاو دەگیرم هەر ئەتۆم لێ دیارە
ئەو لەهەر جێ هەو و نیشە جیگات!
کاتی پەحمە بە منی بێچارە
گەر لەوئ گرپە نەکا شەمعی کەرەم،
تەنگ و تاریک، دلە کەم خەمبارە
تو "ئیمامی"، کە بژیت یا بمری،
ئەرخەیان بە بە تەنێ خوا یارە

^{۲۲۲} . جایی ئەنێسی: گیان

ههردوو چاپه که لهسه ر عینوان و شوین و رپکهوتی گوترانی شیعره که هاوده ننگن. شیعره که تزی ترسه له مردن. ئەو ههسته بۆ مرۆفیککی ئایینی وهک سەید کامیل به تاییهت له سالانی پیریدا نااسایی نییه. شاعیر له کاتی گوتنی شیعره که دا ۷۲ سالان بووه.

ترس له مردن به تاییهت له نیو موسولمانان و بهو هه موو رپوایهت و حیکایه تهوه له جهه نه نه م و پردی سیرات و گۆرپه وشار و نه کیر و مونکیر، که چۆته ناو باوه رپی هه موو ئیمانداریکه وه، له ته مهنی سه ره وه دا زۆر جیددی ده بیته وه. که سیککی هه ستیاری وهک ئاوات که خۆی ده لێ "به ده نی ناسکی نه رم و شلی" هه یه زۆر سه یر ناییت ئە گهر له مشک و ماری ژیر زه وی بترسیت و هه ست بکات هه یج ده ره تانیکی بۆ هه لاتن له و بارودۆخه نییه و کهس له ژیر خا کدا ناتوانی یارمه تی بدات هه ر بۆیه ئە ویش وهک هه ندی کهس، باوه ر و ئیمان به خودای له و قۆناغه دا به هیزتر ده بیته و رزگاریی خۆی له ده ست ئەو هه موو چر و جانه وه ره سه روشتی و خه یالیانه له ده رگانه ی ئەو ده خوازیت. ئەوه ناوه رۆکی سه ره جه م فه رده کانی ئەم شیعره یه.

گیان بیزار، واته دیارده به کی گیان ئەستین یان دژ به گیان. له قه دیدما تفه نگیکیش به و ناوه هه بووه.

جاری ئەوه وەل قور و به رد بووم.... بیرو که یه کی شیوه فه لسه فییه به لام له سه ر بنه مایه کی ئایین دانراوه و نامازیه به دروست بوونی مرۆف به ده ست خودا له خا ک و فوو پیندا کردن و گیان به به ردا کردنی.

بیته وه: به واتای بیته وه، سه ره له نوێ بیته به هه مان ئەو شته ی وا پێشتر بوو. له ناوچه ی بۆکان که لک له و بیچمه ی وشه که وه رده گیریت.

بیکهس و بیته ره: زاراوه یه کی سه ر زمانی خه لکه به واتای بی ده سه لات و ناچار گریه کردن: کلپه، بلیسه، گر (هه نبانه بۆرینه).

تهنگ و تاریک دله کهم خه مباره. سیفه تی ته نگ و تاریکی واهه یه بگه رپه ته وه بۆ "له وئ" واته له ناو قه بردا و ئە گهر وایته باشته ره له نووسینه وه دا ویرگول (فاریزه) یه کی به شویندا به یئین که له پاشماوه ی رسته که جیای بکاته وه. ئە گهر یکی لاوا تر ئە وه یه ته نگ و تاریکی سیفه ت بن بۆ "دله کهم" که من پیموا نییه وایته. من تا راده یه کی

زۆر لەسەر ئەو باوەرەم که "دڵەکم خەمبارە" سەربەخۆ و جیاوازه له پرسته و
ووشه کانی پیش خۆی.

"ئیمامی" ناوی بنه‌ماله‌یی یا شوهره‌تی سەید کامیله و ئەوه‌نده‌ی بزانه له ناسنامه‌که‌یدا به
"سەید کامیل ئیمامی زه‌نیلی" ناودێر کراوه. سەید کامیل هه‌ندیك جار له جیاتی
نازناوی شاعیری "ئاوات" ئەو "ئیمامی" یه‌ی خستۆته کۆتایی شیعره‌کانی. سالی
گوترانی شیعره‌که ١٣٦٠ ی هه‌تاوی واته دوو سێ سالیك دواي شۆرشی گهلانی
ئێرانه.

"ئه‌رخه‌یان" ویده‌چیت وشه‌یه‌کی تورکی بیت به واتای دڵنیا.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که:

رمل مسدس مهبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

لیبوردن

بئ پاس و وهړ و خوړپړی، وهك سه گك له قه سابخانه
بئ هؤش و سه راسیمه، وهك مهستی له مه یخانه^{۲۳۳}
بئ مه نزل و بئ جینگا، شیواو و په ریشانم
دانیشتوو له جینگه ی چۆل، وهك كوندی له ویرانه^{۲۳۴}
بئكاره و بیتچاره، په تیاره و ناوارهم
هه رتاوه له لاینكم، بئ جینگه و بئ لانه
بئ زكر و به بئ تاعهت، بئ فكر و خه یالم من
ده خولیمه وه رۆژ و شه و له و چۆل و بیابانه
بۆ پیری له كار كه وتوو لیبوردن و به خشینه
بۆ 'كامیل' ی بیتچاره چاوپوشیه دهرمانه

قافلاوا، ۱۳۶۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۸۲ ی چاپی ئه نیسی و ۱۹۷ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره كه له چاپی ئه نیسی دا چاوپوشی^۱ یه و هه ردوکیان له دواین فهردی
شیعره كه وه رگیراون.

شعیرکی عیرفانی - ئاینیه، شاعیر ۸ سالیك پیش كۆچی دواپی خوی هؤنیویه ته وه.
شاعیر لیره دا وهك كه سیك ده نویتیت كه به خلووس و باوهړی ئاینیه وه له مال و
باره گای خودا، یان میحرابی مزگه وتدا وه ستا بیت و به وپهړی عه بدایه تییه وه له خودا
بپارپته وه خه تا و گوناوه كانی بئ به خشیت.

^{۲۳۳} . چاپی ئه نیسی: مهستی له مه یخانه

^{۲۳۴} . چاپی ئه نیسی: كوندی له ویرانه

پەيوەندى خۇدا و مرۇف لە ئىسلامدا جياوازه لە مەسىھىيەت. لە ئىسلامدا مرۇفى
'ئەشرەفى مەخلوقات' تەنيا عەبد واتە كۆيلەى خۇدايە و ھەتا لەو كۆيلايەتتەدا زياتر و
باشتر بچىتە پىشەو، پەسندى زياترى خۇداى لە گەل دەبىت و لە مردندا پلە و
مەرتەبەيە كى باشترى لە بەھەشت دەست دەكەويت.

لەم شىعەردا خۆ بچووك كوردنەوہى مرۇفى 'مەخلوق' لەبەرانبەر 'خالق' دا بە باشى خۆ
دەنوئىتتە بەلام لە عەينى كاتدا، ئەو باوەرە تىكەلاو بووہ لە گەل عىرفانى ئىسلامى، كە
لەوئىشدا مرۇفى خاوەن برۋا لە عەينى بىن نيازىي بە خەلك، زياتر لەو عەبدايەتتەدا
دەچىتە خوارەوہ و خۆى لە بەرانبەر خۇدادا بە كەمتر لە ھىچ دادەنيت.

ئەوہى شاعىر خۆى بە سەگى قەسابخانە داناوہ، دەكرى وەك نىشانە و ئامازەيەك
بزائىت بە باوەرپى سۆفيايەتتى شاعىر. سۆفياى سافى ھەموو مەوجودىكى ئەم
جىھانەيان بە ئىشراق و نوورى خۇدا زانئوہ و بووہ سۆفى ئەوتۆ كە دەستى كردۆتە
ملى سەگ و پىنى گوتووہ "السلام عليك يا الله".

پاس و وەرپ، يان وەرپىن، دوو سىفەتن كە سەگى پاسەوانى بەردەرگاى مالان دەبى
بىانئىت واتە پاسى مالەكە بدىرن و بە بىگانە و نەناسراو بوەرپن. بەلام سەگى بىن
خاوەنى بەر دەرگاى قەسابخانان وانىن و نە پاسى شوئىتتەك دەدېرن، نە بە كەس
دەوەرپن.

كوندى ناو وىرانە، ئەو برۋا خورافىيەيە كە لە ناو ئىمەدا ھەيە و بە گوپرەى ئەوہ،
بالئەدى كوندە بەبوو تەنيا لە وىرانە دەنىشيت، يا ئەگەر لە سەر ئاوەدانىيە كىش بنىشيت،
ئەو شوئىتە دواتر وىران دەبىت. بە پىچەوانە، كوند لە فەرھەنگى رۆژئاواييدا بالئەدىەكى
زىرەك و عاقلە و بە شووم دانائىت.

پەتبارە، گەللایى و گوئتەدەر بە ھىچ شت (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى عەرۋوزى شىعەرەكە،

ھزج مثن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

بوراقی بالدار

ئەى سەراپایی وجودت لە ھەموو عەیب بەری^{۲۲۵}
تۆ لە تارینی من و ھۆنەری دیکە بەدەری
تۆ پەسوولئیکی، زەوی فەخری بە تۆ بوو لە سەما
مانگی بە ئەمرت لەت و پەت بوو، لەتی بۆ لات دەوەری
ھیندە گەورە و بەشکو ھاتی بە ئەمری یەزدان
ھەچی پیغەمبەرە پراوەستن، ئەتۆیان لە سەری
پابەر و گەورە و خاوەن کەرەم و مەرھەمەتی^{۲۲۶}
سفرە کەت حاتمەمی ون کرد و نەماوە ئەسەری
ھەرکە ھاتی ھەموو زالم لە نەھاتی دا چوون
زۆری زۆردار بە وجودی تۆ نەماوو خەبەری
جووبەرئیل بانگی دە کردی کە لە دەوری مە کە بووی
کوتی: فەرموو پڕۆ، تۆ خاوەنی فەتح و زەفەری
خۆی نەگرت کافر و تەسخیری مە کەت کرد خیرا
سەرلی شیواو، کونەمشکیان بە دل و گیان دە کپی^{۲۲۷}
پینگە کەت دوور بوو، بە لام سالی بە ساتیکی پری
ئەو بوراقي کە بە بالان دەفپی چوو یە سەری
ھەچی دووی تۆ نە کەوت بەختی خەوت، پۆیی کەوت
تووشی بوو مەسخەرە وو نە کبەت و سەد دەربەدەری^{۲۲۸}

۲۲۵ . چاپی جەعفەر: سەراپای وجودت

۲۲۶ . چاپی ئەنێسی و جەعفەر: گەورە وو خاوەن...

۲۲۷ . چاپی جەعفەر: سەری شیوا و کونەمشکی بە دل و گیان دە کپی

۲۲۸ . چاپی جەعفەر: تووشی بوو مەسخەرە و نە کبەت و سەد دەردی سەری

شاسوارپکی وەها بووی ھەموو ئاسمانان چووی
ھەر مەلاییک بوو بە پیشواز لە سەران دادەوہری
بە سلاوات و بە تەکریم و بە تەحسین و ئەدەب
پادەوہستان و دەیانکوت: کہ چ شیرین سەفەری!
چووہ ئەو جینیہ کہ جوہریلی ئەمین ماتل ما
جیی حوزوور بوو، لەوہ بەولاوہ نەمابوو گوزەری
لە مەسافا وەکوو کتویی و لە بەزلا، بەحری
ئەو بە قوربانی بوراقت کہ سەراپا ھونەری!
مۆجیزەت زۆرە، لە ئەژمار بەدەرە بو "کامیل"
ھەر ئەوہند بەس کہ دەئیم: خاوەنی "شق القمر"ی!

قافلاوا، ۱۳۶۰ی ھەتای
(لەپەرە ۱۴۴ و ۱۴۵ ی چاپی ئەنسی و ۲۳۹ و ۲۴۰ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کہ لە چاپی ئینیسیدا "خاوەنی شق القمر"ە و لە بەشی "چامەکان" واتە
قەسیدەکاندا دانراوہ.

شعیریکی ئاینییە لە نەعتی پیغەمبەری ئیسلامدا گوتراوہ و ھەندیک سیفاتی ئەو و ئەو
شتانە و سەبارەت بەو گوتراون، تیدا دوویات بۆتوہ: سەرورە ئینیا، خاوەنی شق
القمر، فاتیحی مەککە، سواری ئەسپی بالدار (بوراقت)، خاوەنی سەفەری میعراج
وسەردانیکەری ھەموو ئاسمانان تا مەرئەبەیی بالا- کہ لەو شویتە چاوی بە خودا
کەوتووہ.

لەپیزی ئەو شیعەرەدایە کہ زۆر شاعیری دیکە کوردیش لە دیوانیاندا ھەیانە و
ئەویش پێداھەلگوتنی پیغەمبەری ئیسلامە. پیغەمبەر لە روانگەیی ئەوانەوہ بوونەوہریکی
بێ عیبە؛ فەخری کائیناتە؛ بە ئیشارەییەکی پەنجە مانگی لەت و پەت کردووہ و دواتر
لەتەکانی پیکەوہی نووساندوونەتوہ؛ ۱۲۴ ھەزار پیغەمبەری دیکە بەپیز پادەوہستن و
ئەو سەرکردە و پیشەوایانە؛ لە حاتم بەخشنەترە؛ تووی زالم و زۆرداری لەسەر
زەوی نەھیشتووہ؛ بە سواری بوراقت چۆتە چاویکەوتنی خودا لە قاتی ھوتەمی
ئاسمان و ... کہ دیارە زوربەیی ئەو شتانە تەنیا لە چوارچێوہی 'باوہر' و ئیماندا دەتوانی
بوونیان ھەبیت دەنا ئاشکرایە زولم و زۆرداری بە ھاتنی کەسێک لەسەر زەوی

نهفه و تاوه و تهنهت زياديشي كردووه، نمونه كهی دؤخی ئیستای جیهان و به تاییهت ولاتی خه لكانی موسولمان، كورهی مانگیش نه به ئامازهیه کی په نجه لهت ده كریت و نه به یه كهوه دنوو سیته وه.

له تاریف به ده ر: زیاد له وهی بتوانریت تاریفی بكریت.

مانگ به ئهمرت لهت و پهت بوو...: شق القمر یان انشقاق القمر، ئامازهیه بهو ههوالهیه وا ده گوتریت پیغه مبهری ئیسلام به ئیشارهیه کی په نجه كورهی مانگی لهت و پهت كردووه و لهتی رژاونه ته سهر زهوی به لام دواتر كوی كردوونه ته وه و یه کی خستوونه ته وه - ههوالئیک كه واهیه هه ندیک له خه لكانی ئیمانداری موسولمان باوه ریان پیی بیته.

ههر كه هاتی: لهو كاته وه تو بوویته پیغه مبهر، زولم و زورداری له سهر زهوی نه ماوه. جه بره ئیل: فریشتهی هه لگری وه حی و ئالقی په یوه ندیده ری خودا و پیغه مبهری ئیسلام. فهددی شه شه م ئامازهیه بهو ههوالهی كه گوایه كاتی له شكری ئیسلام چۆته سهر خه لکی مه كه، ههر له دهره وهی شاره كه دا جه بره ئیل مزگینی سهر كه وتی سوپا كهی به پیغه مبهر داوه.

كافر: له روانگی موسولمانانه وه هه موو ئه وانهن وا موسولمان نین.

رینگه كهت دوور بوو: ئامازه بهو ههوالهی كه پیغه مبهری ئیسلام به سواری بوراق (ئه و ئه سپه بالداره ی وا جه بره ئیل بؤی دابین كرد)، چوو بؤ حهوت قاتی ئاسمان و دواي چاوپنكه وتی خودا، به چهند خولهك، گه راپه وه سهر زهوی.

دوو نه كه وتن: باوه ر پی نه هیتان.

شاسوار: سوارچاك

مه لایك: كوی مه لهك، فریشته.

له سهران داده وه ری: فریشته كان بؤ پیشوازی كردنی پیغه مبهر له لای سهره وهی ئاسمانه وه وهك باران داده بارینه خواره وه.

به سلاوات و ...: ئامازهیه به پیشوازی و ریتر لنگرتنی فریشته كانی ئاسمان له پیغه مبهری ئیسلام، كاتی كه چوو بؤ معراج.

ماتل ما: ئامازهیه بهو ههوالهی كه گوایه جه بره ئیلی فریشته، له شهوی معراجدا تا شوئینیکی دیاریكراوی ئاسمان هاو پی پیغه مبهری ئیسلام بووه به لام لهوی به دواوه نه یتوانیوه و ئیجازه ی نه بووه برواته سهره وه تر؛ به ناچار لهو شوئینه ماتل ماوه و

ليگهراوه پيغهمبەر خۆي بيجيته قاتي سەرەو تر بۆ لاي خودا. موسولمانان له سەر دەمی ئیستادا بۆ چه سپاندنی ئەو چه شنه هه والانه، که تهنيا 'نه قلی' ن و هيچکاميان له گه ل زانستی ئەمڕۆ و 'عه قل'ی دەرەوی باوهر دا يهك ناگر نهوه، گرتی زۆريان هه يه و په نا ده به نه بهر 'ته فسیر' کردنی هه واله کان واته به پيچانه وه و به ناويکی تر دەر خواردی خه لکی ده دن.

گوزهر: تپه پرين و چوون؛ له فارسیدا واتای شویتی تپه پرين و پويشتيشی هه يه.

حوزوور: به ردەم خودا

مه ساف: روو به روو بوونه وه له شه ردا؛ عه ره بيه. شاعیر ئەم وشه يه ي له شيعری ديکه شيدا هيتاوه يهك له وان شيعری 'خاسه كه وه'.

وه كوو كيوي: تۆ كۆلنه دهر و ته سلیم نه بووی دوژمنی له شه ردا و وهك كيوي قورسی و له شویته كه ت نابزویت.

به زل: به خشین و دلئاوایی کردن.

له به زلا به حری: له دلئاواییدا وهك ده ریا وای و كۆتایی به به خشنده ييه كه ی نایه ت.

به قوربانی بو رقت: شاعیر خۆي به فیدای پيغهمبەر هيچ، به قوربانی ئەسپه خه يالیه كه شی ده كات.

مۆجيزه: معجزه ی عه ره بيه، به رپوه بردنی کاری گه و ره و گرانی ده رووی توانا و عاده تی خه لکه.

له ئەژمار به دهر: کامیلی شاعیر روو له پيغهمبەری ئیسلام ده كات و ده لی من به گه ليك مؤجزه ی تۆ باوهرم هه يه و ده شزانم ژماره يان هينده زۆره له بژاردن نایه ن، به لام ههر ئەوه ونده به سه باس له شق القمر بکه م که شاکاری مؤجزاتی تویه.

به حری عه روزی شيعره كه،

رمل مشن مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

وهره وه گيانه!

كئيه وهك تۆ له مه بهست پرامينى؟
بیر و باوهر به گهلى بنويتى
له قورپى نه گهت و چالاوى ستهم
شپه كهى خۆى و گهلى ده ربينى
كئيه وهك ئيوه به بیر ورا بى،
مافى كوردان به قهلهم بستينى؟
دلّم ئاويتنه يه! نهى گه ورهى دين!
جار و بار ديمهنى تۆ ده نوئينى
وهره وه بۆ وه تهنى كوستانت
چ ده كهى تۆ له هه وای گهرميينى؟
بۆ ئه وهى تۆزى نه بى پىگاكهت،
چاو ده كا تك تکه ئاوپرژينى
بۆ سلاويكى له هاوپىكانت
دلّه كهم كۆترى هه لده فرينى
وهره وه گيانه، هه واخوات زۆرن
يهك له وان هۆنهره، بۆت ده خوئينى
كورپى كورد ههر وه كوو خۆى ماوه ته وه
تۆوى داوات له ولات ده روئينى
ههر به ئاواته وه ماوم، قوربان
تا وه كوو باغى هيووا بهر ديتى
بولبولى باخته! ئاوات! ي پير
ههر به ئاواته وه ده چريكينى

ههست ده کهم یهك یان دوو فەردی سەرەتای شیعەرە که داكەوتبیت. بابەت و ناوەرۆکی شیعەرە که پروونە: خەباتکارێکی کورد لە رۆژەهلای کوردستانەووە چۆتە گەرمین واتە باشووری خاکە کهمان و ئاوات بەم شیعەرە داوای گەپانەووی لێدەکات. لە پەراوێزی شیعەرە که لە چاپی جەغفەردا ئەم رێستە یە دەخوێننەو: "بۆ دۆستێک که بە ناچاری چوو بوووە گەرمینێ." مەتەلۆکە ی شیعەرە که ئەو یە بزانی ئەووە کام دۆستە؟ بەداخەووە ئەو پە یوئەندە شەخسیانە بۆ من که لە نزیکەووە شارەزای ژبانی شاعیر نەبووم پوون نایبتهووە. لام وایە ئەرکی سەر شانی بنەمالە ی بەرپێزی ئاغا سەید کامیل بیت ئیستا که ئەم زنجیرە وتارە لە دەرەووی ولات بە ئازادی بلای دەبیتەووە، زەحمەت بکێشن و زانیاری لەو چەشنە - که دلنایم زۆریان لە لایە و نەیاتوانیووە لە ناوخۆی ولات بلای بکەنەووە، بێرن بۆ مالپەری رۆژەهلای - بۆکان یان خود بۆ من. دیارە ئیمە لە بلای کردنەووە یاندا هەموو لایەنێکی مەسەلە که دەگرینە بەر چاو و کارێک ناکەین کەس تووشی ناپەختی و زیان بیت. ئەگەر وانە کەن ئەو نەپێسیانە هەر بە سەرپۆشراوی دەمێننەووە و ئیتر نەووی داوی ئەوان بە هیچ شتووە یەك ناتوانن پە ی پێ بەرن.

با جارێ لەووە گەپین و کاری پشکنینی خۆمان بکەین: سالی ۱۳۶۰ [۱۳۸۱ و ۸۲] که شیعەرە که ی تیدا گوتراو، سێ سالی ک دوای شۆرشی ئەم دواییە ی گەلانی ئیرانە که مەلاکان بەسەریدا زال بوون. ئەووە سەردەمێکە که حزبە سیاسیەکانی کوردی رۆژەهلای داوی شەپکی چەند سالە لە گەل کۆماری ئیسلامی، ناوچە که یان چۆل کردبوو و ئاوی دیوی باشوور ببوون. شیعەرە که روو لە کێ و بۆ کێ گوتراو: ئەو کەسە، هەرکەس هە یە، ئاوات سێ جار وەك 'تۆ، جارێک وەك 'ئێو' و جارێکیش وەك 'گەورە ی دین' روو ی خیتابی تێدەکات، رپێزی لێ دەگریت و پێی دەلێت 'قوربان!' هەر وەها بە خاوەن بیر وراپەکی دەزانی که کەسی دیکە ناتوانیت وەك ئەو 'لە مەبەست رابمیتێ'؛ مەبەست چیه؟ داخواییەکانی گەلی کورد؟ تەنیا ئەووە که 'مافی کوردان بە قەلەم دەستیتێ' و 'هەواخوا ی زۆرن'. ئەو کەسە لە کاتی هۆنرانەووی شیعەرە کەدا لە گەرمین واتە لە باشووری کوردستانە بەلام لەوئ تەنیا نییە و ئاوات سلاو لە هاوڕیکانیشی دەکات. کەسیکی ئەوتۆ دەتوانی کێ بیت؟

به گویرهی تهعبیری 'هاورپکان'، ئه و کهسه ده کرئ ئه ندامیکی بالای حزبه سیاسییه کانی کورد بیت (دیموکرات یان کۆمهله) که 'مافی کوردان به قهلهم دهستین'. بهلام خیتابی 'ئهی گهورهی دین' و ده کات زیاتر بیر له مهلا و ربهیریکی ئایینی بکهینهوه. له و سالانهدا مهلا و فهقینهکی زوری کورد له گهله حزبه کان کهوتبون و ههر بویهش ئهسته مه ته نیا به یارمهتی شیعره که بزاتریت نیازی شاعیر کامه یان بووه. من لیره له دووره ولاتی و به نه بوونی سه رچاوه و دهست رانه گه یشتن به کهس و کاری شاعیر، ئهسته م بتوانم ئه و مه ته لۆ که به هه لیبم. له گهله ئه وه شدا، راست یان هه له، لام وایه شیعره که رووی له نهر مامۆستا شیخ عیزه دینی حوسه نییه، که ههر له و سه رده مانه دا له زیدی خۆی ئاواره ببوو و له باشووری کوردستان ده ژیا و پاشان په ره وازهی سوئید بوو. بهلام کاتی ده لئ 'دلم ئاوئینه یه و جاروبار دیمه نی تو ده نویتئ،' ده بی که سه که دوستی نزیک شاعیرش بوو بیت، جا نازانم به حیسابی ئه و دوستایه تی و نزیکایه تییه، بۆچونه که ی من له جپی خۆیدا ده میتیت یان ده شیویت؟ هیچ ناگاداری ئه وه نیم په یوه ندی ئاوات و مامۆستا شیخ عیزه دین چه نده گهرم وگور بووه یان نه بووه. با ئه و که سانه ی شاره زای مه سه له که ن دوای بلاو بوونه وه ی ئه م بابه ته چه وتی بۆچونه که م بۆ راست بکه نه وه. جگه له مامۆستا شیخ عیزه دین، واهه یه ئه گه ریکی دیکه شیخ جه لالی حوسه نیی سه روکی ریکخواه ی خه بات بیت. کئی دیکه؟ که سینک له شیخانی زه نبیل یان تورجانیش ده کرئ ئه گه ریکی دیکه بن بۆ هه له ئیتانی مه ته له که. من ئه و بۆچوونه ی سه ره وه م کاتی ده ربزی که هیشتا په یوه ندیم به ریزدار جه عفه ری ئیمام زه نبیلی - کورپی ئاواته وه نه کرد بوو. دره نگر ئه و په یوه ندیم به پیویست زانی و هه ندیک پرسیارم ئاراسته ی خزمه تی کرد. به خته وه رانه ئاغا سه ید جه عفه ر به ده نگمه وه هات و وه لامی پرسیاره کانی دامه وه که یه کیان ههر ئه و بابه ته ی ئیستا بوو. کاک جه عفه ر سه باره ت به م شیعره به کورتی نووسیوی:

"وه ره وه گیانه بۆ نه مر مامۆستا شیخ عیزه ددین کوتراوه که چوو بوو بۆ کوردستانی ئه و دیو وه رگیز نه گه رابه وه".

واته ئه گه ری یه که می من هه له نه بوو و به رگۆی شیعره که نهر م شیخ عزه دینی حوسه نییه. رمان: بیر لیکردنه وه
 شپه له قور و له چالوو ده ره یان: رزگار کردنه
 کوستان: رۆژه لاتی کوردستان
 گهرمئ: باشووری کوردستان

ههواخوا: لایه‌نگر

هۆنەر: شاعیر، نیاز ئاوات خۆیه‌تی، که له کۆتایی شیعره کانیدا هه‌ندیك جار که‌لکی له ناسناوی شیعیری 'هۆنهر'یش وه‌رگرتوو. به‌لام لیره‌دا ئه‌وه که‌وتۆته ناوه‌پراستی غه‌زه‌له‌که.

داوات: داوای تو، داواکاری و داخوازیی تو

ئاوات: ناسناوی شاعیر، هه‌روه‌ها 'ئاره‌زوو' - که بریتی بیت له سه‌ربه‌خۆیی کوردستان باخته: باخی تۆیه.

به‌حری عه‌رووزیی شیعره‌که،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلم

پارانه‌وه

پوورپه‌شى دەرگای خودام و سەرفكەندەى موسته‌فا
شەرمەسارى پوۆزى حەشر و مل كەچى ئالى عەبا
چارەپەش، شەو تا بەيانی هەر ئەم و ئەولا دەكەم،
هەروەكوو ماری بریندار هەلده‌سوورپیم بئ سەدا
پوو له كوئ كەم یارەبى! چ بکەم له دەس عیسانی زۆر؟
غەیری دەرگای تۆ نیه دەرکئ كە پەحمم پئ بکا
دیمە دەرگاكت كە بۆ چاك و خراب ئاواله‌یه
كەول و پیستم راده‌خەم تا هەم له دونیای بئ وه‌فا^{۲۲۹}
هەر ئەوه‌ندهم بەس كە تۆم ناسی و له تۆ داوا دەكەم
لیم ببووری و خۆش ببی لیم و نەسیتی لیم جەزا
پووم رەشە ئەمما سەر وپیشم وه‌كوو بەفری سپی
بەو سەر وپیشەم بیه‌خشە، نەك بە پووی هیندە سیا!
'كامیل' ه ناوم، بەلام ناقیس له دونیا مامه‌وه
چونكه بئ مه‌یلی ئەتۆم زۆر كرد هەتا توانیم، خودا!^{۲۳۰}

قافلاوا، ۱۳۶۲ ی هەتاوی

(لاپەرە ۹ و ۱۰ ی چاپی ئەنسی و ۵۹ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعره‌كه له چاپی جەغفەردا 'پارانه‌وه'یه بەلام له چاپی ئەنسیدا بە "پووی
پەش، پێشی سپی" تۆمار كراووه و ئەو تەعبیرەش له فەردی شەشەمی شیعره‌كه

^{۲۲۹} . چاپی ئەنسی: كەول و پوۆستم

^{۲۳۰} . چاپی ئەنسی: "هەتا توانیم خود" كە ئاشكرايه هەلەى چاپه.

وهرگیاوه. شاعیر له ویدا سه رکه وتوانه سه نعه تی 'تضاد' واته 'مطابقه' ی له نیوان پرووی پرهش و ریشی سپیی به کار هیناوه. هه مان ئه و سه نعه ته شیعریه له فهدری مه قته عیشدا که لکی لی وهرگیاوه کاتی ناوی 'کامیل' له گه ل 'ناقیس' ی لای یه کتر داناو.

عه رب گوته نی ئه و خضوع و خشوعی ئاوات له به رانه بر خودادا سه رسوو پهیته ره، شاعیر خوی کردۆته پروورهش و ناقیس و کهول و پیستی گه دایی له بهر ده رگانه ی خودا راختوو.

شعیریکی ئایینییه و پارانه وهی شاعیره له خودا بو لیوووردنی گوناھی و لی خوش بوونی و سزانه دانی له دوی مردن. دوو فهدری یه کهم پروونکردنه وهی بارودۆخی شاعیرن له به رانه بر خودادا و هه موو فهدره کانی دوی ئه و تا کۆتایی، پارانه وه یه تی له ر ده رگانه ی خودا بو به خشین. به ته نیشت ئایینی بوونه وه، هه ندیک په گی عیرفانی و سو فیایه تیش له شیعره که دا هه ست پیده کریت. بو نمونه، هیتانی ناوی ئالی عه با ئه گه ر به ئامانجی ریکخستنی سه روا نه هابیت ده بی وه ک نیشانه یه ک بو ئه و سو فیایه تییه سه بر بکریت. ده نا به حسابی ژیا نی ئاسایی رۆژانه، سونیه کی وه ک کامیل شا ده بی چیدا بیت به ئالی عه با وه!^{۳۳۱}

شوین و سالی گوترانی شیعره که له هه ردوو چاپدا گوندی قاقلاوا و سالی ۱۳۶۲ ی هه تاوی راگه ییتراوه که ده کاته سالی ۱۹۸۳ و ۸۴ ی زایینی.

هه ندیک ته عیری فارسی خزاونه ته ناو شیعره که وه و ئه وهش روه ساریکی به رچاوی شیعری 'ئاوات' که خوی ده ربه ستی و اتا کردوو نه ک قالب و فۆرم، واته به شیوه ی میکانیکی وشه ی کوردیی په تی نه هیتاوه ته ناو شیعره کانه وه و به پیچه وانه، خوی داوه ته ده ست مرخی شاعیرییه که ی و هه ستیاری له باری ته کنیکی شیعره وه بو هه رکوی ئه و بر دیتی، چوه. نمونه ی ته عیری فارسی و عه ربه ی له شیعره که دا ده توانی ئه مانه بیت: سه رفکه نده، ئالی عه با، بع سه دا، سیا، عیسیان، جه زا و ناقیس.

^{۳۳۱} . بۆ نمونه، په نگه خوێته ر پتی سه بر بیت ئه گه ر بلیم له ئه ده بیاتی عارفانی ناوچه ی کرمانان و ئه رده لان و ته نانه ت مه لبه نده دوورتره کانی وه ک موکریانیشدا هه ندیک نیشانه ی نفوزی ئایینی کونی ئه هلی حق و تا راده یه کیش ئیزدایه تی، به رچاوه.

دوو فەردی کۆتایی شیعەرە کە تەنزیککی نەرم و نیا نیا ن تیدا یە کە لە ناو تەپ و تۆزی پارا نە و خۆ بە گونا هابار زانین و داوای لیووردندا وون بوو و بە هاسانی هەستی پێ ناکریت: بەو سەر و پێشەم بەخشە، نەک بە رووی هیندە سیا! کامیلە نیوم بەلام ناقیس لە دنیا مامەو.

هەر ئەو تەزە نەرمە لە کاتی قسە کردن و ڕووبە ڕوو بوون لە گەل خودادا، نیشانە یە کە ڕوونە بۆ ئەو ڕەگە سۆفیا یە تیە ی وا لە سەرەو بەسم کرد. شاعیر وەبیری خودای دینتەو و پێی دەلێ واکە و وا مە کە (بەو سەر و پێشەم بەخشە، نەک بە رووی هیندە سیا). تەنیا عارفان دەتوانن بەو شیوێ خۆدا بدوین دەنا مەلا و ویشکە سۆفی وەها لە ترسی خودای جەببیری هاشمی پێ بەزەیی لە کون دەخزین و دەلەرزن کە ناوێرن و بە خەونیش نابینن بتوانن بەو شیوێ خۆمانە یە لە گەل خودادا بدوین، دواندیش هیچ، تەنانت ڕینگای پیشان بدەن و لێی بخوازن چی بکات!

ڕەدیفی شیعەرە کە حەرفیە (پیتی //)؛ سەر واکە شی هەندیک بەربلاوی بەسەرەو دیارە: چوار جار بە، هەدا، هەفا و هەزا؛ دوو جار بکا و سیا؛ ئینجا یەک جار ودا. ئەو بازدان و لەم شیوازووە بۆ شیوازیکی دیکە چون، هەندیک جار لە شیعری گەورە شاعیرانی پیشووشدا دەبیریت و بە بۆچوونی من درێژە ی هەمان هەولێ شاعیرە بۆ خۆ بە ناوەرۆکەو مانوو کردن و کەمتر گوێدانە فۆرم. بەلام لەبیرمان نەچیت جگە لەو وردە کارییە ناسکە ی وا نامازەم پیکرد، بە گشتی سەر وای شیعەرە کە، لە خۆتدەوێ ئاساییدا تەواو و پێ عەبیە.

و شە ی دنیا جارێک بە شیوازی کوردی ('دنیا' لە فەردی چوارەمدا) و جارێکیش بە شیوێ فارسییە کە ی ('دنیا' لە فەردی حەوتەمدا) نووسراو.

لیم ببووری و خۆش ببی لیم و نەسیتی لیم جەزا، باوێ کوو دووپات کردنەوێ و شە یە کە لە فەردێکی شیعردا جوان نانویتیت، بەلام هەست دەکریت شاعیر لێردا بە و شە ی 'لیم' یارییە کە جوانی کردووە و بە دەستە قەسە سێ جار دووپاتی کردۆتەو و مۆسیقای ناوخوازی خۆتاندوو، ئاکامیککی لە بەردلانیشی لێ وەر گرتوو.

کەوڵ و پێست ڕاخستن، خۆ بە سەر کەسیکدا ساغکردنەوێ؛ کۆتایی کاریکە خواوێ کار نەیتوانیبیت بە هیچ شیوێیە ک چارەسەری بکات؛ کەوڵ و پێست لەبەر دەرگای دوایین مائی هیوا ڕادەخزیت و ئەو بۆ هەندیک لە عارفانی ڕابردووی ولاتانی ئیسلامی کاریکی ئاسایی بوو. هەندیک لە سۆفیان نەک هەر کەوڵ و پێستیان ڕاخستوو، بە لکوو

ئیش و کاریشان نه کردووہ و به سوال و سہدہ قہ ژیاون، به و دہریؤزہ کردنہ ش
شانازیان کردووہ.

ناقیس لہ دونیا مامہوہ، واتہ گہرچی ناوم کامیلہ بہ لام بہ باشی و تہواوی و بہ
گویرہی ویست و فہرمانی تو لہ دنیا دا نہ ژیاوم و لہ و پرووہوہ ناقیس بووم؛ سہنعہ تی
موتابہ قہ.

دواین وشہی شیعرہ کہ بہ شیوہی 'کامیلا' نووسراوہ و ہہردوو چاہہ کہ ش وایان
نووسیوہ بہ لام خوینہر ئە گہر بیہ ویت دہ توانی ناسناوی 'کامیل' بخاتہ ناو کہ وانوو کہ وہ
و ئەلفہ کہی بہ سویندا بہینیت: "کامیل" ۱.

بہ حری عہرووی شیعرہ کہ،

رمل مٹمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

داخوازی ئیمداد

نزام بۆ تۆیە رەبەلبەیت! دلّم داخوازی ئیمدادە
دەزانی عەبدی خۆت ئیستاکە وا بئی تۆشە و زاده
له سەر پینگایەکی پرتس و خەوف و دپک و دلّم من
به لوتفی خۆت بفرموو پیّم له سەر ئەو جاده به لاده
ئەوا پیر و فەقیر کەوتومە ئەولای بئی تفاقی، خۆ
ئەمن کوردیکی بئی فیئل و فەرەج، مەشهوورم و سادە
ئەتوی خاوەن کەرەم، ئەی سفرە رەنگین! هەر له تۆ جوانە
کەرەم، بەخشین و چاوپۆشی له پیر و کوپر و ئوفتاده^{۳۳۲}
ئەوی تۆی نایەتە بیر، پرخەم و دەرد و مەشەققەت بوو
کە سیکیش تۆی له بیر بئی، تا ئەبەد مەسرور و دلشاده
ئەوی تۆی چوو له بیر، رۆژ و شەوی پرمەینەت و دەردە^{۳۳۳}
کەسێ وا تۆی له بیرە، خۆ شەوی رۆژ، رۆژی ئەعیاده
له بۆ راوی نەیارانی رەسوولی خۆشەویستی تۆ
"ئیمامی" کردیە ئەستۆ قەلادە، ساز و نامادە

قافلاوا، ۱۳۶۲ی هەتاوی

(لەپەرە ۶ ی چاپی ئەنسی و ۱۸۲ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە له چاپی ئەنسیدا 'نزام بۆ تۆیە' یە. هەردوو عینوانە کە له میسراعی
یە کەمی فەردی یە کەم وەرگیراون و هەردو کیشیان بۆ ناوەرۆکی شیعەرە کە بەرێ و جین

^{۳۳۲} چاپی ئەنسی: کەرەم

^{۳۳۳} چاپی ئەنسی: ئەوی تۆی

كە پەسنى خودايە. ئەنئىنىسى كە دىۋانى شىعرە كانى بە گۆيرەى ناوەرۆك دابەش كىردوون، ئەم غەزەلەى ھاۋرپى لە گەل شىعرى دىكەى ھاۋناوەرۆك، لە بەشى يەكەمى دىۋانە كەدا ھىتاۋە.

ئاۋات ۋەك خاۋەن بىروايە كى سۆفیانە، لە ترس ۋەلەرزىكى دايمىدا ژاۋە ۋە خۇى بە تاۋانبار ۋە گوناھكارىكى ھەمىشەبى زانىۋە كە شىاۋى سزادان ۋەتۆلەسەندەۋەى خودايە ۋە ھەرىۋەش لە شىعرە كانىدا بە سەدان جار لە خودا پاراۋەتەۋە بىبەخشىت ۋە چاۋپۇشى لە گوناھە كانى بىكات؛ لە پىغەمبەرىش بۇ ئەۋەى لاي خودا شەفاعەتى بۇ بىكات كە لە گوناھە كانى خۇش بىت. ئەۋ گوناھانە چىن؟ ئايا ھەر لە بنەرەتدا گوناھىك كراۋە؟ لە زوربەى ھەرەزۇرى حالەتە كاندا خەتايەك لە مرۇف رۋوى نەداۋە ۋە ئەۋە مرۇفى موسولمانە كە ھەمىشە قەرزدارى خودايە ۋە لاي وايە ئەگەر خودا نەبەخشىت دەبى بىكەۋىتە دۆزەخەۋە. لە فەردى دوۋەھمدا ئەۋ بى تاۋانىيە دەردە كەۋىت.

سەھل كورپى عەبدوللاى تىستى دەيگوت "لەسەر ھەموو مرۇفنىك واجبە لە ھەر ھەناسە ھەلكىشانىكدا جارىك تۆبە بىكات!" دەبى ئەۋ كەسە چى كىردىت كە ھەر خولە كىك ۶۰ يان ۷۰ جار تۆبەى گوناھ بىكات؟ ئاۋات لە خودا دەخۋازىت 'لە سەر ئەۋ جادەى' تاۋانە لايدىت لەبەر ئەۋەى خۇى نازانى تاۋانە كە كامەبە ۋە رىگىگى خۇل لادانى كامە، تا خۇى پارىت. تەنيا خودا ۋە پىغەمبەرى ئىسلامن كە دەبى جادەكەى بۇ دەست نىشان بىكەن ۋە پىنى بلىن خۇتى لى لايدە! ئەۋە شىۋە ژيانىكە كە زوربەى ئىماندارانى موسولمان بە تايەت سۆفیان تىيدا دەژىن ۋە ترس ۋە دلەراۋكى لە گوناھ ۋە تۆلەى خوداۋەند مۆتەكەبە كە ھەموو ماۋەى ژيانىنى داگرتوۋە ۋە لە راستىدا بۇ ئەۋان ئەزەلى ۋە ئەبەدىيە. ئەۋە فەزاي ژيانى پۇژانەى شاعىرەكەى ئىمەشە.

رەببەلبەت: رب البىت، خاۋەندى مالى كەعە، خودا.

زاد: تۆشە. فارسىيە

ئەۋلاى بىن تفاقى: ئەۋەپەرى ھەژارى ۋە نەدارى. ديارە ئەۋ تفاقە، مال ۋە سەرۋەت ۋە سامان نىيە ۋە بە حىسابى موئىمان، كارى چاكەى ماۋەى ژيانىانە كە دەبى تۆشە ۋە تفاق بىت بۇ دۋارپۇژ ۋە پاش مردن.

خەۋف: ترس. عەرەبىيە. دوكتۇر عبدالحسین زرىن كوب دەلج "ئەۋەى بوو بە ھۆكارى سەرھەلدىنى تەسەۋۋف، زوھد بوو ۋە خەۋف لە خودا".^{۲۳۴}

^{۲۳۴} ارزش میراث صوفیہ، ل. ۵۱.

دړك و دال: دړوو و دالېش ده گوتړيت. دړك چقله. دال به گويره هه بنانه بويرينه
ماموستا هه ژار دنكه. دړك و دال به سهر يه كه وهش له سهر زمانى خه لك ههر دړك و
چقله. من 'دال' كه وهك موهمه لى رېزمانى ده بينم.

خو: له ئاكاما (هه بنانه بويرينه). ليره دا واتاى ئاشكرا و رپونى هه يه. خو من كوردىكى
مه شهوور و سادهم: لیت ئاشكرايه كه من كوردىكم و به ساف و ساده يى ناوم
دهر كردوو. 'خو' ده بې له گه ل مىسراعى دووه مده بخوئيرتته وه. ئه و وشه يه له فهدى
شه شه ميشدا دوويات بوته وه و هه مان واتاى له ئاكامدا و ئاشكرا و ديار ده داته وه.

به خشين: دوو واتاى هه يه: يه كه م، خه لات و به خشش و دووه م، ليووردن. به گويره
چه شنى خوئيدنه وهى فهده كه ده توانين هه ركام له وه دوو واتايه له شيعره كه وه ربگرين.
ئه گه ر بلين 'ههر له تو جوانه كه رهم' ئينجا به خشين و چاوپوشيش پيكه وه بهين،
به خشينه كه واتاى ليووردن ده دات. به لام ئه گه ر بلين: ههر له تو جوانه كه رهم،
به خشين و چاوپوشى واته سى چه مك به شوين يه كدا بهين، واهه يه به خشين له گه ل
كه رهم بكه ویت و واتاى ده هه نده يى بدات. من زياتر بو حاله تى يه كه م ده چم و به
ليووردنى ده زانم.

ئوفتاده: كه وتوو، له كار كه وتوو، فارسىيه. له كورديدا وهك 'ئيفتاده' ش گوتراوه.

شهوى رپوژ... واته شهوى وهك رپوژ رپوناكه و رپوژيشى جه ئنه.

له بو راوى نه ياران... شاعير ليره دا خوئى به سه گك، يان تانجىي ده رگانه ي خودا داناوه
و گوتوويه تى پت له مل، ساز و ئاماده م كه فه رمانم پى بده ي بچمه راوى دوژمنانت.
له ميژووى ته سه ووفدا ئه وه به "تسليم به حق" داده نريت كه خاوه نه كه ي ئيتر خوئى
هيج نيه و فهديه تى نه ماوه و له 'حق' دا تواوه ته وه. سوڤى عاشقى زاتى خودا يه و
عاشق ده بى به ته واوه تى ته سلیمى مه عشوق بيت، ته وه ككول به و بكات و خوئى نه ك
سه گى گه رگانه به لكوو توژوخولى به رده رگاش حساب نه كات.

ئه وهى له په يوه ندىي ئه م فهده دا شايانى گوتن بيت ئه وه يه ئاوات، كه واهه يه له كاتى
گوتنى شيعره كه دا تووشى جه زبه هاتيت، ده لى ساز و ئاماده م بچم لاقى ئه و
دوژمنانه ي تو (كه دوژمنانى دينى ئيسلام بن)، بگرم واته بچمه غه زاي كافران و
شه رپان له گه ل بكه م. ئه و توندوتيرى نواندنه بو ئاوات تا راده يه ك نامويه و ئيمه له
شيعره كانى ديكه يدا ته نيا يه كدوو جار تووشى هاتووين. ئاوات مرؤڤيكي هيدى و هيمن
و بى وهى بوو ليره دا ده بينين قسه له شه ر و غه زا ده كات، باوه كوو وهك ئيمانداريكي

موسولمان، به پئی فیرکردنه کانی قورئان، واجبی سهرشانی ههموانه بچنه (غهزا) واته شه‌ری دوژمنانی دین. وهك بنه‌ماله‌ش، زۆر واهه‌یه کارتیکه‌ریی مامی خوئی، مه‌رحوومی حاجی بابه‌شیخی له‌سه‌ر بیت و ئه‌و شیعه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و کارتیکه‌رییه بوویت. حاجی بابه‌شیخ به‌رپرسی لقی حزبی 'اتحاد اسلام' بوو له‌ کوردستان و له‌ ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیدا به‌و ناوه‌، لایه‌نی عوسمانی و ئالمانیای گرت و یارمه‌تی سوپای عوسمانی دا، ته‌نانه‌ت جارێک چوو بو‌و خاکی عوسمانیش.^{۲۳۵}

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که‌،

ه‌زج م‌ثمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۲۳۵} پروانه، ره‌حمان محهمه‌دیان، "بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا"، نشر کوله‌پشتی، به‌رگی یه‌که‌م، ل. ۱۶۴ تا ۱۷۲

۳۳۴ / شیعی‌ری سالانی ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸

حاسلی من

وهی که هەر کاتی شین بیی گوئی من
که پیشکوی، چ خوش ده بیی دلی من
رابطهستن هه تا ده گاته به هار
جا ده بین گویش له سهر گلی من
ئه و که پهرت کیژو کال له من پرسن
تیده گهن باش که قه بره مه نزللی من
مه نزللی چی؟ پره له خیز و بهرد
پاکی ههر درک و داله باخه لی من
که سبب بچنی گوئیک له سهر گورم
هه لده چی زوو له دهستی پیکوئی من
به ره می سالیانه که م پرسن
سهری خهرمان جه فایه حاسلی من
من به "ئاوات" ی خۆمه وه سووتام
داخۆ کهنگی بلند بی مه شقه لی من

قافلاوا، ۱۳۶۳ ی هه تاوی
(لاپه ره ۵۵ و ۵۶ ی چاپی نهیسی و ۱۵۶ ی چاپی جه عهفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نهیسیدا "مه شقه لی من" ه و ئه ویش وهک 'حاسلی من' له
دهقی شیعره که وهر گیراوه. من 'مه شقه لی من' م پین شاعیرانه تره.

شيعره كه سهراپا حهسرهت و خهم و كوله له 'بن حاسلى' و 'سوتان به ئاواتهوه' و ئهوه رۆحيه ته له شيعرى ئاواتدا هيچ نامۆ نيبه. شاعير جگه له ئاواتى شهخسى و تاكه كهسى، مرۆفئىكى خاوهن برۆاى سياسى و ئهندامى حزىنىكى ناسيۆناليستى كورد (حزبى ديموكراتى كوردستانى ئيران) بوو. سه رنه گرتن و بن ئه نجام مانه وهى ئامانجه كانى حزب و به گشتى گهلى كورد، ههميشه بارىكى قورس بووه به سهر شانى شيعرى ئاواتهوه و شاعيرى له ژيان ماندوو كر دووه. ئهوه له لايهك و سۆفيايه تيبه كهى له لايه كيتيره وه - كه له ويشدا بايهخى زياتر به مردن ده دريت تا ژيان، بوته هۆى ئه وهى وشهى مردن و چاوه پروانى مردن و ئاماده بى بو مهرگك و ئاواتى مهرگك خواستن گه ليك جار بيته ناو شيعره كانيه وه، كه ئه وهش يه كى له وانه.

فهردى يه كه م كه له بارى ناوه رۆكه وه جياوازه له فهرده كانى تر، له ويدا شاعير ههستى شادى و خو شىبى خو ى بو وه رزى به هار و پشكووتنى گول ده رده برىت و ده لى دل م به شين بوون و پشكووتنى گول خو ش ده بيت. خو پته ر به خو پتدنه وهى ئه وه فهرده، چاوه پروانى وه سفى به هار و په يامى شادى و خو شى ده كات، به لام گه ليك زوو ده زانيت كه توشى نا بهت و هه ر له فهردى دووه مدا چاوى ره شى كال ده بيته وه له بهر ئه وهى به هار و گول شو پنى خو يان ده دن به قه بر و درك و دال و زيخ و به رده، كه راست پيچه وانهى چاوه پروانى كهى ئه ون، لووتكهى قسه كه ش ئه و كانه يه كه شاعير له خو پته ر ده خوازىت چاوه پروانى به هار بيت بو ئه وهى گول له گلى قه برى شين بيت! ئه و بو چوونه و ئه و ئه وينداريهى قه بر و مردن له شيعرى ئاواتدا نه تازه يه و نه سه مه ره. من به هه موو حيسا ييك ئاوات به كه سايه تيبه كى عارف ده ناسم، كۆله كه يه كى عيرفان و ته سه ووفى ئيسلامى رق بوونه وه يه له ژيانى ئه م جيهانه كه به گو پره ي سۆفيا نى سافى، دوور كه و تنه وهى مرۆفه له ئه سل و جه وهه ر واته زاتى خودا؛ مهرگيش ئه و حاله ته خو شه يه كه كۆتايى به و دووريه دىت و كه سه كه ده گه رپته وه سه ر ئه سل واته ده چىته وه باره گاي خودا. سه بارهت به و چىژه ي وا سۆفيا ن له مردنيا ن بينوه حىكا يهت و گىرانه وهى زۆر هه يه ده لىن سۆفيا كه به ناوى 'ابوسفيا ن ثورى' ئاواته خوازى مردن بوو و هه ركات بينويه يه كه له موريله كانى چووه بو سه فهر گوتويه تى ئه گه ر مردن له و شو پته هه بوو بيكره و بو مى به يته! 'اصحاب صفه' چل سۆفى چله نشين بوون

که ده گوتريت رۇژى به هه موويان يه که دانه خورمايان هه بوو ئەم هه نديکى دەمژى و دەيدا به ويترا! هه موو ئەوانهش وه که بايهخ نه دان به ژيان و ئاماده يى بۇ مردن.^{۳۳۷}

ليزه دا ئيمه په سنى مردن به و شيوه زيده رۇبىانه يه نابيين و ته نانه ت هه نديکيش چه سهرتى ژيان لاي شاعير هه ست پنده که ين له وهى که له ژيانى خۇيدا 'حاسلى جه فا [بيوه فاي] هه لگرتووه' و 'به ئواتى خۇيه وه سووتاووه' و درهنگ و زوو 'مه شقه لى ئاگر له له شى به رزده بيت'. به لام هه رچۇنيک بيت، ملۇزمى چه مکی مردن شيعره به هاريه که له خوئتهر ده گورپيت وله ناو باغه وه ده بياته گورستان.

وهى: بيتيکه بۇ روون کردنه وهى 'منادى'^{۳۳۸} که ليژه دا خۇش بوونى دلى شاعيره. 'هه ركاتى شين بىي' و 'بېشکوى' هه ردو کيان ده گه رپته وه بۇ سهر 'گولى من'؛ شيوازي ده برين و دابه شکردنيان به سهر دوو ميسراعدا، تازه و جوانه.

گول و گل: جيناسى ناته و اويان لى پيکه اتووه.

خيز: چهو. ئەم وشه يه له زوربه ي به شه کانى دیکه ي کوردستان وه که 'زيخ' ده گوتريت و ده نووسريت؛ به لام و ابزانم ئەو شيوازه ي وشه که تايهت به به شيک له موکريان بيت. ئەگه ره له شوپتى دیکه ش هه بيت لىي ئاگادار نيم.

پيکول: دروو

سهرى خهرمان جه فايه حاسلى من: له م فهرده دا هه ست به هه نديک گيژوگومى ده کريت. دواى سائىک به رهه م هينان، ئەوه کينيه جه فا له شاعير ده کات؛ خه لک؟ يا خود ئەوه شاعيره جه فا له باوه رپه که ي خۇى ده کات و خۇى له به رانبهر خودادا به جه فا کار داده نيت؟ ئەگه ر بۇچوونى دووهه م به راست بزائين، ئەم فهرده ش له دريژه ي فهرده کانى پيش خۇيدا ده بيت، ده نا تاك ده که وپته وه.

مه شقه ل: گرپى ئاگر. رهنگه 'مه شقه ل'ى عه ره بى بيت که کوردپتراوه. ته رکيبى مه شقه لان'ى ئەم وشه يه ش له کورديدا هه يه. نالى شيوه عه ره بيه که ي له کار کردووه:

"نالى، سهرت له گومبه ده که ي خانقه ده کا

گاهى پره له مه شقه له، گاهى له مه شقه له"

به حرى عه رووزى شيعره که،

خفيف مسدس محبوب محذوف: فاعلاتن مفاعلن فعلن

^{۳۳۷}. دکتر امير حسين زرین کوب، "ارزش میراث صوفیه"، ل. ۴۶ و ۵۳.

^{۳۳۸} به ئەلفى مه مده ووده

جهزنى ئىمه

وهك ده لىن نازاد بووه سهد شوكر كاك سهد مستهفا
بويه دنيا پر بووه ئورپو له دلخوشى وسهفا
جهزنى ئىمه بوو به دوو ئو سال به لوتفى كردگار
با له دل دهر كه ين خهم و حهسرهت هه موو جهو ر جهفا
با وهخر بين شوكرى يهزدانى مهزن بينينه جئ
بوغز و كينه لابه رين و بينه سهر سهدق و سهفا
ههر شهو و رپوژىك ههزار شوكرى خودا هيشتا كه مه
چون بكه ين ئىمه به جار يك و به سهد جار ئىكتيفا؟
ههر له ئىستاوه ههتا دهمرين بلين ياره ب شوكور
ههر ئهوه ئه و خاوهنى لوتف و عهتا، ميه ر و وهفا
قافلاوا، ۱۳۶۴ ى ههتاوى
(لاپه ره ۶۰ ى چاپى جهعفر، له چاپى ئه نيسدا نيه)

باوه كوو شيعره كه له سالى ۱۳۶۴ (۱۹۸۵ و ۸۶) دا گوتراوه و ديوانى چاپى ئه نيسى
سالىك دواى ئه و بلاو بوته وه، به لام نه متوانى له ويدا بيدۆزمه وه.
سهد مستهفا سه يادهت كورى سيهه مى نه مر حاجى بابو شىخ و ئاموزاي ئاواته، كه
ئىستا له ژياندايه. سهد دوو كورى ديكه ي حاجى بابو شىخ واته سهد عه زيز و سهد
قادر وه فاتيان كردووه. شيعره كه به پروونى سهد مستهفاى ناوبرده كردووه و مه سه له ي
نازاد بوونه كه شى راگه ياندووه. روونكر دهنه وه ي په راويزى لاپه ره كه له لايه ن كاك
جهعفره وه مه سه له ي ئه و گيران و زيندانى بوونه به ته واوه تى پشتراست ده كاته وه.
كاك جهعفر نووسيو يه تى: "بو نازاد بوونى حاجى سهد مستهفا سه يادهت، ئاموزاي ئاوات له
زيندان".

بەگوێرەى زانىارىيەك كە لە بنەمالەى بەرپىزى سەيادەتەوہ پىم گەيشتوہ، ئاغا سەيد مستەفا لە سالى ١٣٦٤ يان ٦٥ دا لە لاين رژىمى ئيرانەوہ گىراوہ و دوو يان سى مانگىك لە زىنداندا بوہ. ھۆكارى گىرانەكەى ئىعتىرافى [راست يان چەوتى] كەسىك لە ئەندامانى حزىكى سىاسى بوہ، واتە گىرانەكە ھۆكارى سىياسى لەپشت بوہ.^{٢٣٩}

يەك لەو شىعرە ساكارانەيە وا ئاوات بۆ كەس و كار و برا و ئامۆزكانى خۆى ھۆندۆتەوہ. مامۆستا ئەنىسى كارىكى باشى كردوہ بەوہى ئەو چەشنە شىعرانەى لاى يەكتر داناون و دابەشكردنى ديوانەكەى لە سەر بنەماى ناوەرۆك بەرپۆہ بردوہ. بەلام ئاغا سەيد جەعفەر و ھاوكارەكانى شىعرەكانى ئاواتيان بە گوێرەى ئەلف و بىي كۆتايى شىعرەكان (بەحرى ئەلف و بىي) ھىناوہ، لە ئەنجامدا شىعرەكان لە بارى ناوەرۆكەوہ تىكەلاوى يەكتر كراون و ئەم شىعرە بۆتە دووھەم پارچەى چاپكراوى ناو ديوانى چاپى جەعفەر.

لە فەردى دووھەمدا ئاوات دەلى "جەژنى ئىمە بوو بە دوو ئەمسال" واتە ئازاد بوونى سەيد مستەفا دەبى لە سەر و حەددى جەژنىكدا بوويت كە ئىمە نازانين كامەيە. من بىرم زياتر بۆ يەك لە جەژنە ئابىيەكان (رەمەزان، قوربان يان مەولوود) دەچىت تا نەوورۆز. شىعرەكە ھەر لە فەردى يەكەمەوہ بە "شوكر" ي خودا دەست پىدەكات بۆ ئەو ئازادىيەى ئامۆزاکەى و لە فەردى دووھەم و سىپھەميشدا قسە لە لوتفى كردگار و شوكرى يەزدانى مەزن دەكات، ئىنجا ھەردوو فەردى چوارەم و پىنجەم ئىتر جگە لە شوكر كردنى خودا بۆ ئەو ئازادىيە ھىچ بابەتىكى دىكەى تىدا نىيە و ھەر بە گشتى شىعرەكە سەرچەم، "شوكرانبىزىرى" و شوكرنامەيە.

وشە، يان تەعبىرىكى ئەستەمى تىدا نىيە پىويست بكات باسى لىوہ بكەين. پىناسەيەكى شىعرى ناسراو بە 'ئىخوانيات' يش بەگشتى ھەر ئەو ساكارى و تايبەتمەندبوون و زۆرجارىش كەم ناوەرۆكىيە.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

^{٢٣٩} . ناوى حزبەكە و ئەو كەسەى وا ئىعتىرافى لەسەر كردوہ، ھەر و ھا زانىارىيەكى دىكە لەمەر سەيد مستەفا بە من راگەيىناوہ بەلام من بۆ پاراستنى لاينى ئاسايشى كەسەكان راياناگەيىنم. سىاسى زۆرى ئەو برادەرە بەرپىزانە دەكەم كە ئەو زانىارىيانەيان بە من و خويەرانى ئەم دىرپانە دا.

شووشه‌ی دل

که هیمن رۆیی شووشه‌ی دل شکاوه
نه‌ماوه تاقه‌تم، هیزم برآوه
ئه‌ویسته‌ش ههر له‌به‌ر چاوانه ویتته
مه‌لێ ئابروو له‌چاودایه، تکاوه!
تکابیتیش، له‌به‌ر پیتته گلێتهم
ورپیتته بۆ ده‌کا چاوم له‌لاوه
نه‌ته‌نیا شووشه‌که‌ی دل کهوت و چرژا،
نه‌مامی باغی ژینیشم چه‌ماوه
به‌مه‌رگی تۆ پیا‌له‌ی عه‌یش و نۆشم
له‌سه‌د جێ درزی داوه، لیم پرژاوه
له‌سارا وو که‌ژ و کۆ شویتی تویه^{٢٤٠}
به‌لام ده‌رکی هه‌موو که‌س داخراوه
له‌هیچ لایه‌ک سه‌دا نایتته گویی من
ده‌لێی حه‌شره و که‌سێ ئیتر نه‌ماوه
له‌کوێستانیش نه‌ماوه چیغ و چادر
ده‌لێی خاوه‌ن په‌زیش تاو‌لی درآوه!
به‌گریانی سه‌ماش، کوێستان خزیوه
له‌ههر لایه‌کی سیلاو تینی خزاوه
له‌کورد و کورده‌واری و نیشتمانم
چ هیوا و هومێدێکم نه‌ماوه^{٢٤١}

^{٢٤٠} . چاپی جه‌عفەر: له‌سارا وو که‌ژ و کۆ

به هۆنراوه خه یالی تهونی خۆم کرد
که چی پرسم له سه د لاوه پساوه
تهشی نه خولاوه بهختی من به لای
که کرزی با بدا، جا بۆیه خاوه
به مهرگی تو بوو ئاوات بۆته پووشیک
له گۆمیشی بخه ی، تهرمی سه رئاوه!

مه هاباد، ۱۳۶۵ ی هه تاوی

(لاپه ره ۲۰۸ و ۲۰۹ ی چاپی جه عفه ره؛ له چاپی ئه نیسی دا نه هاتوه)

شيعره که له چاپی ئه نیسیدا بهرچاو ناکه ویت و ئه وهش سروشتیه. مامۆستا هیمن له به هاری سالی ۱۳۶۵ ی هه تاویدا کۆچی دوایی کردوه. کتیبه کهش له به هاری هه مان ئه و سالا دا له تاران چاپ بووه، به لام ئاشکرایه ده بی بیشتر ناماده کرایت و درایته وه زاره تی ئیرشادی مه لاکان بۆ ئیجازه و پاشانیش چوو بته چاپخانه. عینوانی شيعره که له چاپی جه عفه ردا هه ر ئه وه ی سه ره وه یه. بابه تی شيعره که پوونه و شاعیر به راشکاوی گوتوو یه تی "که هیمن پۆیی...!" هه ره وه ها له په راوێزی چاپی جه عفه ردا نووسراوه: "بۆ وه فاتی مامۆستا هیمن".

هیمن و هه ژار و ئاوات و هیدی و حه قیقی و خاله مین و نووری نه سلی دووه می شاعیرانی موکریانن که پێچکه ی نه مر سه یفولقوزاتی قازیان هه لگرتوه، بوونه ته ئه ندامی کۆمه له ی ژیکاف و له دامه زرانی کۆماری کوردستانی سالی ۱۹۴۶ دا هه لسووراو بوون. من ئاگام له 'را ده' ی دۆستایه تی نیوان ئاوات و هیمن نیه به لام ده زانم دۆستی یه کتر بوون. هه ر ئه وه ی که شيعره که له سالی مردنی هیمندا و له مه هاباد گوتراوه، به شداریی شاعیر له پێ و په رسمه ی کۆچی دوایی هیمن پیشان ده دات. شيعره که ساکار و بی گری و گو له، شاعیر له پینج فه ردی سه ره تادا باسی ژبانی خۆی دوای مه رگی هیمن ده کات که شووشه ی دلی به و مردنه چرژاوه و نه مامی باغی ژبانی چه ماوه ته وه و.... ئینجا له پینج فه ردی دواتر دا په یوه ندی نزیکه ی هیمن له گه ل سروشتی کوردستان و چیغ و چادر و په شمالی خیلاتی کورد ده خاته بهرچاوی

^{۲۴۱}. چاپی جه عفه ره: چ هیوا وو هو میدیکم

خويتەر و نەك ھەر سروشتىكى بىن گيانىش بەلكوو سروشتىك كە رۇخى مرۇقى
 'خاوەن پەز' واتە ھەوارچيانى كوردىشى پىندا گەراوہ بەلام ھەردوكى ئەمانە ھەم
 سروشت و ھەم مرۇف بە مردنى ھىمن بىدەنگن و لە ھىچ لايەكەوہ سەدا نايەتە گوئ
 وەك ئەوہى رۇژى حەشر بىت. سىن فەردى كۇتايى شىعرە كە گەرانەوہ يە بۇ پىنج
 فەردى يەكەم واتە بۇ سەر شاعىر خۇى. لىرەدا دواى ناوپرى ناوہراست، ديسان لە
 خۇى دەدوئ و ئەو دۇخەى وا بە مەرگى ھىمن تووشى ھاتووە، بە تايەت لە
 فەردى كۇتايىدا دەلئ [بەو بۇنەبەوہ]، بوومەتە پووشىك و ئەگەر بشمرم تەرمم لەبەر
 سووكى دەكەوئتە سەر ئاو.

بە گريانى سەماش... من واى بۇ دەچم كە لە بەھارى سالى ۱۳۶۵ دا بارانىكى زۆر
 بارىيت و لە ئەنجامى ئەو بارشتەدا، لە شوئىكى كوردستان، زەوى كوئىستانىش
 خزىيت. ئاوات ئەو دياردە سروشتىيە بە مەرگى ھىمنەوہ دەبەستىت و واى دادەنيت
 كە سەما واتە ئاسمانىش بۇ مەرگى ھىمن گريانيت. ئاوات لە شىعريكىشدا كە بۇ
 مردنى مامى واتە حاجى بابەشىخى ھۇندۆتەوہ، بە ھەمان شىوہ، بارانى ئەو شەوہ بە
 گريانى ئاسمان بۇ مەرگى مامى دادەنيت.

لە كورد و كوردەوارى و نىشتمانم... بە بۇچونى من ئاوات دەلئ "كورد و
 كوردەوارى و نىشتمان ھەموو [دواى مەرگى ھىمن] بىن ھىوا ماونەتەوہ." گەرچى
 شىعرە كە وا دەنوئىت كە شاعىر لە كورد و كوردەوارى و نىشتمان بىن ھىوا بوويت،
 بەلام ھىچ ھۇكارىك بۇ ئەو قسەيە نىيە و ئاوات شاعىرىكى بەرپرسە، كەھىواى قايمى
 بە دوارۇژى رزگارى نىشتمانەكەى ھەيە. كەوابوو، دەبى ئەوہ خودى شاعىر بىت كە
 دواى مەرگى ھاوپرى خۇشەويستەكەى ھىواى لە ھەموو ئەوانە برايت.

بە ھۇنراوہ خەيالى ... لام واہە شاعىر دەبەوئ بلىت خەيالى ئەوہم بوو تەونىكى چاك
 بکەم واتە ھۇنراوہ يەكى باش بە بۇنەى مردنى ھىمنەوہ بلىم بەلام بۆم نەكرا لەبەر
 ئەوہى مەرگى ھىمن رپسى لە سەدلاوہ پساندووم و ئەوہم لەدەست نايەت.

تەشى نەخولاوہ ... ئەم فەردەش لە درىژەى فەردى پىشترايە و ئاوات خەتاي
 خاوبوون و كرژ نەبوونى شىعرەكەى دەخاتە ئەستۆى بەخت و ئىقبال و دەلئ ھەر لە
 سەردەمى لاويەتییەوہ تەشىكەى منيان باش خول نەدا و ھەوداكەيان باش نەرست.
 ديارە ئەگەر بىن پەيوەند لە فەردى پىشتەر سەبرى بکەين گۇرانيكى زۆرى بەسەردا
 نايەت و ئەوہى دەمىتتەوہ گلەيى و گازندەى شاعىرە لە بەختى خۇى كە ھەر لە

سەردەمی لاویەتییه‌وه بێ قسەیی ئەوی کردوو و تەشیی بەختی بە مەرامی ئەو
نەسوورپاوه.
بەحری عەرۆزی شیعره‌که، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

پارانهوه

سه گيكي دهمرشي بي كه لپه، پير و كولكن و نووزن
ده سوورپي خو پرييه، كولان به كولان، سه د كون و قوژين
چلييس و گورگه ميش و بي وه پ و بي ياسي ههروهك من^{٢٤٢}
به كاري چي دي يارهب! غه يري به خشين و قه بوول كردن؟
به غه يري پهب له نه ستو خستن و بو ده ركي خو بردن!

به تو نازيوه تا ئيستا، پهب تي له ستو خه، رايكيشه^{٢٤٣}
نه گهرچي سه د شتي منداری خوارد وهك پيسته و پيشه
به لام موسته و جبي ره حمه دلي پردهرد و پرييشه^{٢٤٤}
به سه سه ختي ژياندت ماوه يهك، بو يه جگهر پيشه
گلاوه، چي ده گهل دي غه يري به خشين، پيره سه ي كولكن؟

سه گيكيه گهرچي بي پاس و وه ره، نه ماما وه فاداره
به دار موخي ده رينن، دپته وه به رده ركي تو، دياره
له ده رك ويانه كهت هه لئاگرئ دهس، چونكه ناچاره
به به ردي شوانه ويلاهش گهرچي نه ندامي برينداره
كه خواردی نانی شوانی، دياره بي قه دره سه گي نهوسن

^{٢٤٢} چاپی نه نیسی: بی پاس هه وهك من

^{٢٤٣} چاپی نه نیسی: له ستو خرای كيشه. ده بی هه له ی تایپ بیت

^{٢٤٤} چاپی نه نیسی: ره حمی دلی...

بچۆ بەردەرکی خاوەن خوان و بەخشین، یانی ئەو زاتە -
ئەووی خاوەن زەمان و مانگ و سأل و کات و ساعاتە^{٢٤٥}
نییە و یتە و نەزیری، هەر هەیه و هەر بووشە، ئیسباتە
بە هیچی دایمەنی تا داتنە ناوہ ئەم دەم و ساتە^{٢٤٦}
کە تۆبی، بی پەواجە کلکە سووتی، یانە پأل کەوتن

ئەتۆش "کامیل!" سەگی، ئەمما سەگی بی کار و بی پاسی
بە گوشتی پیسی مندەر خواردنە تۆ وا کەر و کاسی^{٢٤٧}
بە قوززەلقورت و دەردت بی، زگت وەک ماسی هەلماسی
عەجەب یانگیرکی، خاوەن و بیگانە ناناسی
نیشانەت دەر کەوت، هیندەت نەماوہ بۆ دەمی مردن

قافلاوا، ١٣٦٥ی هەتاوی

(لاپەرە ١٢١ و ١٢٢ی چاپی ئەنیسی و ٢٦٣ و ٢٦٤ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنیسیدا هەر 'پارانه‌وہ' یە.
یەک لەو ٥ پارچە شیعەرە پینج خشتەکییە و لە دیوانی ئاواتدا بەرچاو دەکەون. بە
ماوہی ٣ سأل پینش مەرگی شاعیر گوتراوہ و مۆرکی پیری و بی هیوایی بە پوونی بە
سەرەوہ دیارە.

شعیریکی ئاینی پارانه‌وہ لە خودایە، بەلام لیرەدا وئدەچیت ئاوات بە تەواوہتی لە
خودادا توایتەوہ و نیشانە یەک لە 'خۆی' نەمایتەوہ. شاعیر خۆی بە سەگیکی پیری
گلاوی یانگیری بی کەلپە... دادەنیت و لە خودا دەخوازیت پەتیک بخاتە ملی و بەرەو
دەرکەوی خۆی رابکیشیت.

ئەوہ تەسەووف و باوہری 'وحدت الوجود' نییە و لە شاعیر دە کات خۆی بگەینیتتە
ئەو شویتە کە لە سفر نزیك بپیتەوہ. ئەو فەلسەفە یە دیارە غروور و کەلەپەقی لە

^{٢٤٥} چاپی ئەنیسی: ئەووی خاوەن...

^{٢٤٦} چاپی جەعفەر: بەهیچن

^{٢٤٧} چاپی ئەنیسی: پیسی... کەر و کاسی

ئىسپاتە: سەلماوہ

بە ھىچى: بە بېھوودەيى

تا داتنەناوہ ئەم دەم و ساتە: تا نەمردووى

تۆپى: مردى. تۆپىن، مردنى حەيوانى پيسە (ھەنبانە بۆرىنە)

كلكە سووتى: كلك راتلە كاندىنى سەگ بۆكەسىگە خۇشى دەوى، برىتى لە رپايى

و زمان لووسى (ھەنبانە بۆرىنە)

پال كەوتن: راکشان، لېرەدا نياز لە راکشانى سەگ يان بەشپوھى سەگە

كاس: ور، گىژ

كەر و كاس: كەسى گىژ، كەسىك كە باش تىناگات. لە چاپى ئەنيسيدا 'كەر و كاس'

ھاتوۋە.

كەر: ئارام، بىدەنگ (ھەنبانە بۆرىنە)

قوززەلقورت: گياندارىكى بچووكە چوار بالى ھەيە (ھەنبانە بۆرىنە)

ماسى ھەلماسى: زگى ماسى پاش مردنى ھەلدەماسىت، كىنايە لە مردنە. جىناسى

ناتەواوہ و مۇسىقاي ناوخۆيى پىتى/س/ى تىدا ھەست پىدە كرىت.

يانى: نھىتى

يانىگر: سەگىك كە بى ئەوھى پىت بوھرىت، دەتگرى (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

ھزج مئمن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

ئەي غەربىي خۆشەويست!

ئەي غەربىي خۆشەويست، ئەي دەربەدەر بۇ نىشتمان!
تۆ شەھىدى غوربەتى، ئەي كۆل نەدەر بۇ نىشتمان!
مەحشەرت ھېنا بە مەرگى دىل تەزىنت، موھتەدى!
ماوھىيىكى زۆر ئەتۇ ماى بىن خەبەر بۇ نىشتمان
سالى شەست و شەش بوو كۆچى ئاخرت كرد گيانەكەم!
ئاخرى كۆلت نەدا، بوويه سپەر بۇ نىشتمان
كەس نەما، رۆين ھەموو، ئىمەش بە دووتاندا دەرپۆين
با بسووتىين بەو مەرامە، وشك و تەر بۇ نىشتمان
سەر لە سەر "ئاوات"ى خۆمان دادەنتىن، پىمان دەلېن:
ئافەرىن، داتان لە دەست رېك مال و سەر بۇ نىشتمان!

قافلاوا، ۱۳۶۶ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۵۲ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىيدا نەھاتووه)

نەبوونى شىعرەكە لە چاپى ئەنسىيدا ئاسايە لەبەر ئەوھى سالىك پيش گوترانى ئەم
شىعرە بلاو كراوھتەوھ.

شىعرەكە بۇ مەرگى 'كاك سەعد' يان 'سەعدئاغاي موھتەدى' گوتراوھ و ديوانى چاپى
كاك جەغفەر ئامازھى بەو راستىيە كردووه كاتى لە پەراوئىرى لاپەرەكەدا نووسىويەتى:
"شىنى كاك سەعدى موھتەدى لە دوور ولات". دەبى شاعىر لەگەل كاك سەعدىش، وەك
پاشماوھى بنەمالھى موھتەدى، پەيوەندىكى نزيكى بووييت لەبەر ئەوھى بە 'گيانەكەم'
بانگى دەكات و دەلېن 'ماوھىيىكى زۆر ئەتۇ ماى بىن خەبەر'، ھەروھە مردنەكەى بۇ
ئەو 'دەلتەزىن' بووھ و 'مەحشەرى ھىئاوھ.

كاك سەعد لە بنەمالەى ئاغاىانى موھتەدىى بۆكان و براى حاجى رەحمان ئاغا و قاسم ئاغا و ئەبوبەكر ئاغاى موھتەدى و ھەسەن ئاغا و ئەھمەد ئاغاى ئىلخانى زادە (ى باوكى كاك سوارەى شاعىر) بوو.

كاك سەعد كەسايەتتەى كى ناسىۆنالىستى كورد بوو و ئەوئەندەى من ئاگادار بىم، لای كەم لە سالانى دەوروبەرى كۆنگرەى دووھەمى حزبى دىموكراتى كوردستاندا مال و ملكى بەجى ھىشت و لەگەل كاك سەلاحى موھتەدى و نەمر كاك محەممەدى ئىلخانزادە و ھەمزاعاى ھەمىدى چووە باشوورى كوردستان. من پادەى دوورى و نزیكى يان ئەندامەتتەى كاك سەعد لە حزبدا نازانم چى بوو، بەلام ویدەچىت لە سەردەمى نىوان ناخۆشى و دووفاقە و سى فاقە بوونى ئەندامانى حزبدا، ئەو لەگەل بالى سىھەم كەوتىت كە كاك سەلاح و كاك محەممەد 'حزبى رزگارى' يان پىكەووە نا. ھەرچۆنىك بىت، دواى ماوئەيك گەرايووە رۆژھەلات و لەبۆكان نىشتەجى بوووە و ئەوئەندەى بزەنم ھىكۆمۆتەى ئىران ماوئەيكەش لە كوردستانى دوور خستەووە و گرتى.

بۆئەوئەى زانىارىيە كى زياترم لەسەر ژيانى كاك سەعد ھەبىت، تكاى يارمەتەىم لە پىژدار 'جەلالى سەيادەت' كرد و ئەوئەى پەيوەندى بە پىژدار 'عوومەرى موھتەدى' كورپى كاك سەعدەووە گرت. ئەم دىرانەى خوارەووم دواى ئەو پەيوەندى گرتەى لە كاك جەلالەووە پىنگەيشتووە. سىاسى زورى ھەردولايان دەكەم: "كاك سەعد دۆستى نزیكى ئاغا سەيد كامىل و ئەندامى حزبى دىموكراتى كوردستان بوو. لە سالى ۱۳۴۱ و ۴۲ دا چۆتە باشوورى كردستان، ماوئەى سال و نىوئەى لەوئەى بوو. پاشان گەراوئەتەووە بۆ رۆژھەلات. پاش ئەووە [لە لایەن ھىكۆمۆتەى شاووە] دور خراوئەتەووە (تبعید كراووە) بۆ زىندانى فەلەك الافلاك لە خۆپرەم ئاباد^{۲۴۸}، ماوئەى ۱۸ مانگىك لەوئەى ژياووە. پاشان گەراوئەتەووە بۆ كوردستان. ھەر لە سەر دەمى بزووتنەووەى كورد لە رۆژھەلات بە نىوئەى بزوتنەووەى مقاومەتتەى كوردستان لە پاش روخانى رزىمى شا، وەك كوردىكى نەتەوئەى

^{۲۴۸} ئامازە بە زىندانى فەلەك الافلاكى خۆپرەم ئاباد لە پەيوەندى سىاسەتتەى ھىكۆمۆتەى شادا بوو كە دواى دواى راگەياندى سىاسەتتەى ئىسلاھاتى ئەرزى لە سالى ۱۳۴۱ (۱۹۶۰)دا، ژمارەيك لە خەلكانى ناوبەدەرەوئەى كوردستان بە تايبەت خاوەن ملكەكانى لەوئەى زىندانى كرد. من خۆم سال و رۆژى گەراوئەوئەى كاك سەعد بۆ بۆكانم لەبەر نىيە، بەلام بە باشى لەبىرمە رۆژىك كە قاسم ئاغاى موھتەدى لە ھەمان زىندانەووە گەرايووە بۆكان، خەلك و ترومبىلىكى گەلىك زۆر بە پىشوازيەووە چوون و من تا ئەوئەم پىشوازىيى وا گەرەم بۆ ھىچكەسىكى دىكە نەبىبوو.

له گەل دەفتهرى مامۇستا شىخ عىزەدىن بوو و دواتر ناچار بوو بىر سويد و هەتا ئە كاتەى له ژياندا بوو لەوى ژياو و هەر له سويدىش فەوتى كردو.

سالى مردنى كاك سەعد بە گوڤرەى شىعرە كە دەبى ۱۳۶۶ ى هەتاوى بىت كە بەرانبەرە لە گەل نۆ مانگ و هەشت يان نۆ رۆژى سالى ۱۹۸۹ و دوو مانگ و ۲۰ يان ۲۱ رۆژى سالى ۱۹۹۰. (له بەر ئەوەى مانگ و رۆژى وەفاتی كاك سەعد دەست نیشان نە كراو، ناتوانم بەراوردە كان بە وردى بەرپۆه بەرم).

هەندىك وشەى ناو شىعرە كە، وەك غەرىب و نىشتمان و شەهیدى غوربەت له پەيوەندى ئەو سەفەرە و ئەو مردن له غەرىبەى كاك سەعددا بە.

شىعرە كە، وەك زۆرشىعرى دىكەى ناو ديوانى ئاوات، شىعرى مونا سەبەه و لەو مەقوولە يەدا دە گونجىت. شىعرى مونا سەبەه بۆ پاراستنى يادى رۆودا و يان كە ساپە تىبە كى تايبەت گەلىك بە سوودن و هەندىك جار (وەك شىعرى فارسى 'خاقانى شىروانى' بۆ مردنى كورپە كەى) بايەخى بەرزى هونەرىشيان هەبە. لێرەدا گرنگايە تى برىتتە له پاراستنى ناوى 'موهتەدى'، كە ناوى كاك سەعدىشى لى وەردە گىریت (له فەردى دوو مەدا) و هەوالى كۆچى دواى كردنى له غەرىبى و ڤاگە ياندنى ڤىكەوتى مردنى (له فەردى سېهەمدا).

شىعرە كە له بىنج فەرد پىكها توو؛ سى فەردى بە كەمى ڤاستە و خۆ ڤووى له كاك سەعدە، بە لام شاعىر له دوو فەردى دواتردا مەسەلە كە له فەردىبە تى كە سىكە وە گشتى تر دە كاتە وە دە چىتە سۆراغى 'ئىمە' كە شاعىر خۆى و 'هاومە ڤامان' ى كوردايە تى ئەو بن وا 'وشك و تەر بۆ نىشتمان دە سووتىن' و 'سەر له سەر ئاواتى خۆيان دادە نىن'، له وەلامىشدا [خەلك] پىيان دە لىن 'ئافەرىن، داتان له دەست ڤىك مالى و سەر بۆ نىشتمان'.

ئەو 'مال و سەر' گوتەى ئاوات له پەيوەندى كاك سەعد دا دەبى ئەو بىت كە ملك و مالى ئەو و هەموو ئاغاكانى دىكەى بۆ كان له لايەن مەلاكانى كۆمارى ئىسلامىيە وە داگىركرا و بە قازانجى گىرفانى سپاى پاسداران و ئىتلىاعات، فرۆشران. 'سەر' ىش ئاشكرا بە دەبى ئامازە بىت بە شەهید بوونى ڤۆلە كانى گەل و له كەيسى كاك سەعددا، كۆچى دواى كردنى ئەو له غەرىبە تى. شىعرە كە، غەزەلىكى 'مردف' و ڤەدیفە كەى برىتتە له 'بۆ نىشتمان' كە له كۆتايى هەموو فەردىكدا دوو ڤات بۆتە وە. سەر و كانىشى برىتتىن له: دەربەدەر، كۆل نەدەر، بى خەبەر، سېەر، وشك و تەر و مال و سەر؛ كە

هه‌مووی له‌شوینی خۆیان‌دان جگه له وشك و تهر كه تیدا /ر/ كراوه‌ته جیگری /ر/
ئه‌وه‌ش به بۆچوونی من خه‌سه‌له‌تی زمانی كوردی و ئه‌لف و بیه‌كه‌یه‌تی و
نا‌ته‌واوییه‌کی شاعیر نییه.

وشه‌ی 'ئاوات' له دوایین فهددا ئیهامی تیدا‌یه واته له لایه‌ك به مانای ئاره‌زوو و
خواست هاتووه و له‌لایه‌ كیتریشه‌وه ناسناوی شاعیر خۆیه‌تی.

سپهر: مه‌تال

رپك: هه‌موو

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌كه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ئاواتى ھۈنەر

ھەركاتى نەوبەھارە كە دىئا دە كا نوئ
سارا دە پۇشى بەرگى سەوز، گول دە پشكوى
شەوبۇ و ھەلەلە، نەرگس و نەسرین و نەستەرەن
سوئسنە زمانى گرتووه، پىم سەيرە نادوئ!
تۆوى ھەمووشتيك لە بەھارا سەوز دەبى
ئەى تۆوى ئىمە بۇچى لە ھىچ فەسلئ ناروئ؟
بۇچى لە ئاسۇ نايەتەدەر رۇژى مە، خودا؟
رۇژى خەلك كەچى سەرى وا ناوہ تە سوئ!
ھەرچەند لە مېژە خەلفى ھيوامان چەقاندووہ
ئاوى بەخوين دراوہ كە ھەر سەوزە، ناپوئ
تا بەھرەوہر نەبين لە بەرى، ھەر بلند دەبى
وہك پىرەدارى دى نىيە، ھەر خەلفە، نانەوئ!
ھەر كەس ھيوای بە خۆى و گەلى ماوہ ئىستەكەش،
رەببى قەزای بە تاقى تەنن ھەر لەمن كەوئ!
ئاواتى بۇچى نايەتە دى پىرە 'ھۈنەر' ئىك
ھەر ئاخ وداخىيە لە بەيانى ھەتا شەوئ

بەھارى ۱۳۶۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۲۵۴ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسى دا نىيە)

شيعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا بەرچاوا ناكەوئت. چاپى ئەنىسى لە سالى ۱۳۶۵ دا بلاو
بۆتەوہ و ئەم شيعرە، بە گوئزەى پراگەياندىنى چاپى جەغفەر، لە سالى ۱۳۶۸ دا
گوئراوہ، كە سالى كوچى دوايى كردنى ئاواتيشە.

۳۵۲ / شيعرى سالانى ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۸

له پهراوړتري لاپهړه ۲۵۴ ی چاپی جهغهردا نووسراوه: "له سر جی وبانی مردنی گوتوویه تی." و بهم پیته ده بیج دوایین یان یهك له دوایین شیعره کانی ماموستا سهد کامیلیش بیت، یادی به خیر!

شعیریکی سیمبولیکه و گه لیک ناماژه ی دوور و نریک به ناواتیکي وه دی نه هاتوو ده کات، نه ویش گومانی تیدا نییه سهر به خو بی و سهر فرازی گهل و ولاته که ی بیت:

"بۆچی له ناسو نایه ته دهر رۆژی مه، خود!"

نه و هاواره، وه پزی و توورپیی تیدا مهنگی خوار دوتوه به لام ناوات که سیکي نیمانداره و له وه زیاتر ناچیته پی شی. له راستیدا بانگه وازی که سیکي ناره زوومه نديشه که له جیگای مهرگدا که وتوو و خهریکه به ناخ و داخیکه وه سهر دنیته وه که هزارانی دیکه ش سهریان ناوه ته وه پیش نه وه ی نه و رۆژه له کهل دهر بیت.

ناوات باوه کوو به شه که تیه وه دنالینیت و "به یانی هه تا شو ی ههر ناخ و داخیه تی" که بۆچی هه موو توویه ك له به هاردا سهوز ده بیت به لام تووی هیوای نیمه نا؟ له عینی کاتیدا هیوای دوارپۆژ له ده ست نادات و ده لی ریشه ی نه و داری وا چه قاندوومانه، "ههر سهوزه و ناپو، ههر بلند ده بی و نانه وی". نه وه ش لووتکه ی باوه و نیمانی قورس و قایمی مرؤفیکي سیاسیه که بروای به حه قانیته تی رپبازه که یه تی و له سهرمه رگیشدا به هیوایه ناواته که دوی نه و وه دی بیت و رۆژیک له رۆژان تووی هیوایان سهوز بیت.

کارتیکه ریی پارچه شعیریکی نالی له سهر شاعیر، بهرچاوه که ده لی:

"ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نو ی

دل، چونکه میسلی غونچه یه بوی ده شکو ی... " ۲۴۹

بابه تیکي نه سته م له شیعره که دا نییه. نه وه چه ند پوونکر دنه وه:

رۆژی خه لک سهری وا ناوه ته سو ی... واته خه لک رۆژیان هه لات و وا خهریکه ناواش ده بیت به لام رۆژی نیمه ههر له ناسو نه هاته دهر! واتایه کی وشه ی 'سو ی'، ناسویه (هه نبانه بۆرینه).

تا به هره وه نه بین له به ری.... گهرچی واهیه واتای 'تا' به 'له بهر نه وه ی' بزانی ت، به لام من لام وایه نابجی وا بۆ مه سه له که بچین و ده بیج 'تا' به واتای 'تا' نه وده مه ی' بزانی ن و

۲۴۹ . دیوانی نالی، پنداچوونه وه ی محمه ده دی مه لاکه ریم، چاپی انتشارات صلاح الدین ابوی، ورمی، ل. ۶۹۷

بلیین داری هیوامان تا ئه وده مهی که لینی به هره وهر نه بین، ههر بلند ده بی و له ئا ویشدا
بیت، ههر ناپوی چونکو به خوین ئاو دراوه.

ههر کهس هیوای به خۆی و گهلی ماوه ئیسته کهش.... قهیدی زه ماننی 'ئیسته کهش'
لیزه دا گه لیک پر واتایه. شاعیر ده لی سهره پای ئه و هه موو ساله و ئه و هه موو خه باته ی
کرد وومانه، ئه گهر ئیستاش که سائیک هه بن که هیوایان به خۆیان و گه له که یان ماییت،
یاخوا قه زای هه موویان به تاقی ته نیا له من که ویت.

پیره هۆنه ر، سه ید کامیل خۆیه تی.

به حری عهرووزی شیعه که:

مضارع مثنی ا خرب مکفو

شعری بی ته ئریخ

پیرست: ته یری دل، تورجانی خرۆشاو، شین بو 'خه مین'، قاره مانى نه به زى کوردستان، ئینقلابی ئیران، سکالا، کزه ی بای شه مال، ریگای عیشق، پایز، بای واده ، سره وه بای به هاری، به هار، هیتلانه ی رووخاو، به هار هات، دلی نه کولاو، نه وین و نه جهل، چه کی من، به ینه ت شکانندن.

تەيرى دىل

تەيرى دىل بىن پەرپو، تەپكە شكاويكى بەسە
چاوپېي تۆيە كە يىي، گەرمەسلاويكى بەسە
مەلئ زستانە، جلى پير وفەقير پارە بووہ
رؤژى رپووت دەرخە، ھەتيو تۆزە ھەتاويكى بەسە
پايزە، فەرموو تەماشاكە كە لانەوخوارم
پيرە كەرويشكى لە گور كەوتىن، راپويكى بەسە
ئەوھەموو زولفە بەزنجيرى مە كە بۇ مىلى من
تەيرى وا بىن پەرپو، داويكى بەسە
سەييد و پير و فەقيرم، وەرە لىم قەوماوہ
بۇ منە ئەو مەسەلە: "باوہلى باويكى بەسە"
وا بە سەرپووتى و پىخاوسى ھاتۆتەوہ لات
"كامىل" ت جوتە كلاشيك و كلاويكى بەسە!

شوين و ريكەوتى گوترانى شيعرە كە ديارى نەكراوہ. دەكرى ۱۳۳۳ (۱۹۵۴) بيت (۴).
(لاپەرە ۷۳ ى چاپى ئەنيسى، لە چاپى جەغفەردا نىيە)

لەو غەزەلە قورس و قايمانەى ئاواتە كە لە لاين كۆمەلانى خەلكەوہ بەگەرمى
وەرگىراوہ و ھەندىك بەشى كەوتۆتە سەر زاران. سەرجمەى شيعرە كە ساكار و رەوان
و لەبەر دلانە.

شيعرە كە ئەو تەوازوع و خۆ بەكەم زانينەى بە رپوونى تىدا دەبينرەت كە بەشيك بووہ
لە كەسايەتى كامىل شا. لىرەدا شاعير خۆى بە ھەندىك سيفەتى وەك بىن پەر وپو،
لانەوخوار، پيرە كەرويشك، لە گور كەوتوو، بىن پەر وپال، سەييد، پير، فەقير، لىقەوماو،

سەرپرووت و پیتخاوس ناو دەبات که هەر هه مووی کهم و کوورپی و ناتەواوین له ژبانی ئاسایی تاکە کە سیدا و دیارە ئەوێ پێ باشە، تەنانەت کاتێ سەید لە گەل پیر و فەقیر دەهینتت هەست دە کریت واتایەکی وەک سوالکەر و هەزاریشی پێ دەبەخشیت وەک ئەوانە و لە کوردستان بە میزەری سەوزەو دەیتە بەر دەرکی مالان و داوای بەخشش لە خەلک دە کەن.

پرسیار بۆ من ئەو یە گەلۆ لە غەزە لە کەدا پرووی قسە ی شاعیر لە کێه؟ سەرەپرای ئەو راستیە ی که لە شویتیکدا باس لە "پۆژی پرووت" و "لەو هه موو زولفە" دە کات و دەلێ "بە زنجیری مە که بۆ دلێ من"، گومانم نیه دە بی بۆ دلداریک ی ژن نە گو تراییت دە نا هەر کچیک و ژنیک ئەو هه موو سیفە تە پیری و هەزاری و لێقە و ماوی و لە گور کە و توو بیە ی ئەو یندارە کە ی بیسیت بە کیلۆمیتەر لە دەستی رادە کات و گوێی خۆشی دە گریت بۆ ئەو ی ناوی ئەو دل بە نده نالە بارە نە بیستە وە! کە و ابو، بۆ هە لێتانی مە تە لی بەر گۆی شیعەر کە دە توانی چ ئە گەریکی دیکە مان لە بەر دەمدا بیت؟ من تە نیا دوو ئە گەر دە بینم: دۆستیکی نزیکیان ئە ندامیک ی بنە مالە ی شاعیر و تە و او! کە سە کە، هەر کە سینک بیت، گە لێک لە شاعیر نزیکی و کامیل شا بە تە و او تە ی سفرە ی دلێ خۆ ی لای کردۆ تە وە. دە بی ماو یە ک بیت یە کتریان نە دیتیت و شاعیر تامە زرۆ ی دیتنی بیت، پڕوانە رستە ی "چاو پێی تۆ یە بیی"

ئەو ی و سە بارە ت بە خە سلە تە تاکە کە سیه کانی کامیل شامان بیستوو ئەو یە کە سیک ی میواندۆ ست بوو و دلێ بە هاتنی میوان کراو تە وە. واه یە ئەو هاتنی میوانە قەرە بوو ی تە نیایه کە ی بۆ کردیتتە وە. ئەو لە دراوسیه تە ی 'زە نیل' ی حاجی سە ی د محە ممە دی برا و 'جە میان' ی حاجی بابە شیخی مام و 'تورجان' ی مە لا و فە قێاندا ژیاو کە لە هە موو یاندا مورید و میوان و فە قی جە م جە م و پۆل پۆل هاتوو چۆ یان کردوو، بە تاییە ت خانە قای زە نیل هە میشه جمە ی هاتوو و پڕ بوو لە مورید و زیارە تچی، لە کاتیکدا 'گە ردی گلان' هە کە ی ئەو و نە بوو و جگە لە دۆ ست و ناسیاو، واه یە پە ناگە ی پێشمەرگە ی سەر چاش بوو بیت کە ژینگە ی تاییە خۆ ی پێو سته و لە گە ل قەرە با لگی و هاتو چۆ ی زۆر دا ناساز گارە. بە لام کە سینک کە لە بنە مالە یە ک ی ئەو تۆ دا گە و رە بوو بیت و خووی بەو قەرە با لگیه گرتیت بە شیو ی سروشتی دە توانیت خواز یاری دیتنی هاو دە میک ی بۆ لە ژوو ری میوان یان دیو ه خانە کە ی خۆ ی بۆ ئەو ی لە

تەنپايى دەرىيەنپىت، بە تايەت لە سەرما وسەخلەت و رېيەندان و تەنپايى زستانى ناوچە كەدا.

بەویدا كە دەلئى "تەيرى دل... گەرمە سلاوئىكى بەسە"، واتە لە ميوانە كەى دەخوازىت سلاوئىك لە دلى بكات، من هەست دە كەم نابئى كەسە كە بە تەمەن لە خۆى گەورە تر بووئىت و بەم پىنە براگەورە و مام نىيە. بەوەشدا كە دەلئى "فەرموو تەماشاكە كە لانه وخوارم" و "سەيىد و پىر و فەقىرم"، هەر نابئى بۇ ئەندامىكى بنەمالەى خۆيانى گوتىت. كە واپوو، ئە گەرى بەهتتر ئەو بە شىعەرە كە رووى لە دۆستىكى وەك مامۆستا هىمىن، حەقىقى يان خالە مین بىت يان دۆستىكى نزيكى غەيرە شاعىر كە بە داخەوە من لە دوورە ولاتى دەره تانى ئەو م بۇ نىيە پرس و جوئى لەسەر بكەم و بزەنم لە گەل كئى زۆر دۆست بوو و كئى هاتوچوئى زۆرى كرددوو و لە ئەنجامدا شىعەرە كە رووى لە كئىيە.

تاقە بەشئىك لە شىعەرە كە ئەو بۇچوونەى من رەت بكاتەو، مەقتەعە كە يە تى كە تىيدا دەلئى "كامىلت ... بە سەر رووتى و پىخاوسى هاتۆتەو لات". كەردارى "هاتۆتەو" بۇ كەسئىك دە گوترىت كە پىشتر لە شوئىتئىك بووئىت، ئەو پىش نەك بۇ ماو بە كى كەم و بە سەردانىكى كەم خايەن بەلكوو بۇ ماو بە كى دوور و درىتر. هەر وەها داواكارى كلاس و كلاو نابئى لە بىگانە يان كەسئىكى كەم ناسراو بەلكوو دەبئى لە كەس و كارى زۆر نزيكى شاعىر كرابىت. ئە گەر ئەو بە بىتە بنەماى حىساب و هەلسەنگاندىمان، دەبئى بىنە سەر ئەو باو بەرەى كە شىعەرە كە بۇ باوك، مام، يان براى گەورە گوترابىت. ئە گەرى بۇ دايك و خوشك يان هەر ژنىكى دىكە لای من سىفرە. شىوازى ژيانى نەرىتى بنەمالە يە كى شىخ و مەلا لە سەردەمى ژيانى سەيد كامىلدا، مۆلەت نادات شاعىرىكى بنەمالە كە بىت و شىعەر بە دايك و خوشكى خۆيدا هەلئىت. ديارە ئەو ئە گەرەش هەر لە شوئىتى خۆيدا دەمىنئىت كە بلىن شاعىر دۆستىكى نزيكى وەك ئەندامانى بنەمالەى خۆى و لەوانىش نزيكترى بووئىت كە لە گەل يە كتردا تەواو خۆمانە جوولا بىتەو. سەيد قادرى سەيادە؟ مەحمەدى نوورى؟ ...

شىعەرە كە رىكەوتى گوترانى بەسەرەو بە نىيە بەلام بە ئە گەرى زۆر لە سەردەمى پىرى شاعىردا گوتراو. وەرزىكىش كە شىعەرە كەى تىدا گوتراو بە دلئىيى دەبئى كۆتايە كانى پايز و سەرە تاكانى زستان بووئىت: " پايزە، فەرموو تەماشاكە كە لانه

و خوارم مه لئي زستانه، جلي پير و فقير پاره بووه؛ مه گهر ئه و سيفه تي وهرزانه ته نيا
بو هانداني لايه نه كه ي تر هينرايسته وه و ئه وه ي بيانووي نه هاتني دواړوژي لني بېرن.
من لاموايه ده كړئ شيعره كه نه وده مانه گوتراييت كه شاعير مالي خوي له گوندي
كاني به ني گهوركايه تي و شيخ چوپان پينچايسته وه و هاتبسته وه قاقلاوي نريك زه نبيل و
تورجان بو لاي برا و مامي كه نه وپيش به گوپره ي ژينامه ي ناو كتيبي شاري دل،
ده بې سالي ۱۳۳۳ (۱۹۵۴) بيت.

له شيعره كه دا وشه و تيرمي نه ستم نابيريت. "لانه و خوارم" له هه نانه بوړينه و
فهره ننگي خال و فهره ننگي مهرود خدا بو نه دوزرايه وه و ته نانه ت فهره ننگي بالنده ي
كاك نه حمه دي به حريش گه پام بهلكوو له ويډا به حسابي لانه و هيلانه ي بالنده
نامازه ي كي پي كراييت، به لام هيچم ده ست نه كه وت. تينگه يشتني من له ته ركبي
لانه و خوار، به ره و دوا و گه رانه وه بو زيد و مال، به لام چه شنيك باري نه ري ييشي تيډا
هه ست پنده كريت وه كه نه وه ي كه سينك بو نامانچيكي تايه ت چوويته شوپتيك و به
سه رنه كه وتوويي گه رايسته وه مال، واته سه يري ئافقم كرد و گه رامه وه شوپتي خوم.
ته ركبي "گه رمه سلاو" زور جوانه، گه رچي وه بيرم نايه ت له شوپتيكدا بينيستم، به لام
لام وانيه ئاوات يه كه م كه س بووييت ئه و پيكه اته يه ي دروست كرديت يان كه لك ي
لني وهرگرتييت.

پاره به و اتاي دراو، به تايه ت بو كووتال و جل و به رگه. وشه يه كي فارسيه.
"باوه لني باويكي به سه" وه كه له چاپدا خراوه ته نيوان دوو كه وائو كه وه، مه سه لي سه ر
زماني خه لكه. باوه لني به سه يدي ئه ولادي پينغمه به ره ده گوتريت؛ باوه له هه نانه بوړينه دا
هه ل و ده رفته، واته سه ييد هه ر نه وهنده ي هه ليكي ده ست بكه وپت كاري خوي
ده كات. وه كه پيشتر گوتم، سه ييد و اتايه كي "ضمني" فقير و ته نانه ت سوالكه ريشي
هه يه، من ليره دا به مرؤفي هه ژاري وهرده گرم. واته كه سي هه ژار و ده ست ته ننگ و
بينده سه لات چاوه پرواني ده رفته و هه له، هه ر نه وهنده ي ده ستيشي بكه وپت كه لك ي
باشي لني وهرده گريت.

ته پكه و داو و راو هاوجنسن، يه كه م و دووه م كه ره سه ن بو
شيعره كه لاي كه م له به شنيكي خويډا كارتيكه ريه كي كه مي شيعري حافزي شيرازي
تيډا ده بينريت. كيشي شيعره كه كه م و زور هه مان كيشي شيعري ناسراوي حافزه كه
ده لپت:

"زلف بر باد مده تاندمی بر بادم"

ناز بنیاد مکن تانکنی بنیادم..."

دیاره ئاوات وهك هه موو شاعیرێك كه حافزی ناسیییت نهیتوانیوه له کارتیکهیری ئه و
"ئوعجوبه" یه شیعر خۆی پاریتیت و حافز و شیعره که ی زور یان که م، راسته و خۆ
یان ناراسته و خۆ خۆیان خزانده ئه ناو شیعره ئه ویشه وه. ئاواتی شاعیری فارسیزان هیچ،
ته نانهت چیرۆکنووسیکی عه ره بی وهك نه جیب مه حفووزی میسریش هه ر ئه وه نده ی
حافزی خۆینده ئه وه ئیتر نهیتوانیوه سیبه ری شیعره کانی له سه ر کاری خۆی وه لا بدات.
من له یهك شویتنی شیعره که ی ئاواتدا ته رجه مه ی شیعره که ی حافز ده بینم، ئه ویش ئه م
میسراعه یه که ده لی:

"ئه وه موو زولفه به زنجیری مه که بو ملی من"

که له گه ل میسراعیکی شیعره حافزدا یهك ده گریته وه که ده لی:

"زلف را حلقه مکن تانکنی در بندم".

شویندانان و شوین هه لگرتن له هونه ردا دیارده یه کی ئاسایی و هونه ری و مرۆفانه یه و
هیچ هونه رمه ندیک ناتوانی و ناشییت خۆی لی پاریتیت؛ هه ر ئه و حافزه ش
کارتیکهیری شاعیرانی پیش خۆی بو نمونه، سه عدی هاوشاری خۆی، له سه ر بووه
که ئیره شویتنی باسکردنی نیه.

تورجاننى خروشاو

عالم و عامى له تورجاننى وهخر بوون بى درؤ
كهوتنه شادىي و رهقس و ههلهپرين و هات و چؤ
پير و جوان، شيخ و مهلا هاتوونه رهقسين و سهما
پاكى لهرزى عهرز و حهوش و بان و ههيوان و سهكو
من كوتم: يارهه! مهگهر چى بوو به دهستى جهم، ههموو
تايغه، ريكى له دارولعلمى شيخا بوون وهكو
پىي كوتم عهقلم كه شهربهت خوورى و دلخوشيه
بؤ ده كهويه سهر خهيال و بهحرى فكر و جوست و جؤ؟
ئهرشهدى ئهولاد و ساحهبكارى پر عهقل و هونهر
مونتها بوو، ئىسته زامى كۇنى دوژمن هاته سو
كاعهزىز! تهنيا له نيو ئيمه ئهتو گؤت برده دهر
بهو ئيجازهى تويه چا بوو، جههلى جهمعى بوو پهرو
ئيرسى بابى خؤته عيلم و جهوههر و فهزل و هونهر
بىرپينه زوو به چاكى، ههروه كوو باز و ههلو
بهم ههرا و جهمعيهت و خوشىي و بهزم و شاديه
دوژمنى ئيمه تهماشاكه ههموو بوون رهنجهرو
ههركهسنى شيخى نهوى، كوستى كهوى، قهت نهسرهوى!
يا رهه بى خوار و زهليل و رهنجهرو بيت و ترو
ئهم ههموو خوشىي و بهزمه، بؤ ئيجازهنامه بوو
يا خودا مامه، موبارهك بى به دلخوشى له تو!
هؤنهريكى زور زه بهردهسته "ئىمامى" نوكهرت
بؤيه ريسى ريك و پيكه، قهت نهبوو بى تار و پو

له ديوانى چاپى نه نيسيدا نه هاتووه.

شيعريكه به بؤنه ى ئيجازهى مه لايه تى وه رگرتنى نه مر سەيد عەزىزى سەيادەت كورە گەورە ى مەرحومى حاجى بابە شىخ و نامۆزاي ناوات گوتراوه. چاپى جه عفر له پەراوێزى لاپه ره كه دا ئاماژه يه كى به پووداوه كه كر دووه و گوتوويه تى: "به بؤنه ى ئيجازە وه رگرتنى سەيد عەزىزى تورجاني". سەيد عەزىزى تورجاني هەمان سەيد عەزىزى كورە گەورە حاجى بابە شىخه. لام وايه هەله يه كى بچوو كى چاپى هۆكار بيت بۆ ئەوه ى 'سەيد عەزىزى تورجاني' به سەيد عەزىزى 'تورجاني' بنووسريت؛ گەرچى دووريش نيه ئاغا سەيد عەزىز به 'تورجاني' ناوبرده كراييت.

له چاپى جه عفر دا شوپن و سالى گوتراى شيعره كه ديارى نه كراوه، به لام رپتدار جه لال سەيادەت و يه كى ديكه له كورپانى ئاغا سەيد عەزىز يارمه تيان داوم بتوانم وه لامى پرسيارى سەبارەت به رپكه وتى ئيجازە وه رگرتنه كه وه بگره مه وه، كه لپره دا سپاسى زۆرى ئەوان و رپتدار ئاغا سەيد جه عفر ده كه م كه به دهنگمه وه هاتوون. ئەوه دهقى وه لامى يه كه له كورپانى ئاغا سەيد عەزىز:

"وه رگرتنى ئيجازە ى مه لايه تى سەيد عەزىزى باوكم، لاي مەرحومى 'مه لا حەسەنى ئەديب' موده رپرس و مه لاي ئەوده مى گوندى تورجان، له رپۆزى ۹ ى خوردادى ۱۳۳۵ ى هه تاويدا بووه [ز ۱۹۵۶] و من خۆم چاوم به ئيجازە نامه كه كه وتووه."

بەم پييه، دهبى شيعره كه ى ناوات له هەمان سألدا گوتراييت، زەمانى كردارى رسته كان له شيعره كه دا وا ده گەيئن كه شيعره كه هاوكات له گەل رپ و رەسمه كه گوتراييت نهك درهنگتر: "هاتوونه ره قسين و سه ما"، "شەرهت خۆرى و دلخۆشيه"، "ته ماشا كه".

له مەر شوپنى گوتراى شيعره كه دهبى بلپم، تا راده يه كى زۆر ئاشكرايه كه سەيد كاميليش له و رپ و رەسمه دا به شدار بوويت و شيعره كه شى هەر له وى گوتييت، خويتدبتيه وه و پيشكه شى مامى كردييت. كه وا بوو شوپنى گوتراى شيعره كه به ئەگەرى زۆر، گوندى تورجانه. به لام ئەگەرىكى ديكه ئەوه دهبيت كه ناوات دواى

پۆی و رەسمە کە و لە گەڕانەوهی مائى خۆیدا شیعەرە کەى گوتیبێت. ئە گەر وایبێت دەبێ
بزاین لە و سال و مانگەدا لە کوێ ژیاوه؟

بە گوێرەى ژیننامەى شاعیر (سەرەتای دیوانى چاپى جەعفەر)، ئاوات لە سالى ۱۳۳۳
بەدواوه تا کۆتایى تەمەنى لە گوندى قاقلاوا ژیاوه، بەم پێیە، ئە گەرى دووهەمى ئیمە
ئەوهیه کە شویتى گوترانى شیعەرە کە بە گوندى 'قاقلاوا' بزاین. کەوابوو، سالى ۱۳۳۵
و گوندى تورجان یان قاقلاوا کات و شویتى گوترانى ئەم شیعەرە؛ ئاو بێنە و دەست
بشو! وە کە دەبینریت، لە داوینى شیعەرە کەشدا ئەو دوو خالەم گونجاندوو.

تورجان گوندیکە لە 'کۆ دى' واتە دیهستانی تورجان کە کەوتۆتە نێوان گەورکایەتى
موکریان و گەورکایەتى سەقز و بانە باوه کوو خۆى بە بەشیک لە گەورکایەتى
دانانریت. گوندە کە ئیستا سەر بە شارى سەقزە بەلام پێش سالى ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) سەر بە
بۆکان بوو. گوندە کە پێش ئیسلاماتى ئەرزى سالى ۱۳۴۱ و ۴۲ ی ئیران، بە مولکى،
هێ نەمر حاجى بابەشیخى سەیادەت و بنەمالە کەى بوو. حاجى بابەشیخیش مامى
حاجى سەید محەممەدى زەنبیل (سەیدى زەنبیل) و ئاغا سەید کامیل ئیمامى (ئاوات)
بوو.

بابەتى ئەم شیعەرە، ئیجازە وەرگرتنى کورە گەورەى حاجى بابەشیخ واتە 'سەید عەزیزى
سەیادەت'، کە بە گوێرەى هەندیک لە فەرەکان، دەرسى تەواو کردوو و ئیجازەى
مەلایەتى وەرگرتوو، ئاواتیش بەم شیعەرە پیرۆزبایى لە مام و مامۆزا هەردوکیان
کردوو:

"کاعەزیز! تەنیا لە نێو ئیمە ئەتۆ گۆت برده دەر"

و:

"یا خودا مامە، موبارەك بێ بە دلخۆشى لە تۆ!"

ئیستا نازانم، بەلام لە رابردوودا ئیجازە وەرگرتنى موستەعیدی حوجرە لە مزگەوتەکانى
کوردستان، رپووداویکی گەلیک گرنکی نەك هەر شەخسى بەلکوو کۆمەلایەتیش بوو:
شەخسى بوو بۆ فەقیکە لەبەر ئەوهى لە رۆژى دواترەوه دەیتوانى گوندیکى بێ مەلا
بدۆزیتەوه و بێتە مەلا و پێش نوێژیان، بەرات لە خەلك و ئاغا وەر بگریت و ژيانى
هەژارانە و مەرمەژى ناوحوجرە بەجى بهیلت. کۆمەلایەتیش بۆیه دەلیم کە ئیجازە
وەرگرتنە کە دەبوو هۆى شادى و خۆشییە کى زۆرى خەلکى دى، کە ئەو فەقیهەى و
بە خەرج و پیتاک و راتبەى ئەوان، یان گوندیەکانى تر، خویندبووى، ئیتر توانیویەتى

سەرکەویت و بییت بە مەلا.^{۲۵۱} ھەربۆیەش خاس و عامی خەلکی دئی دەستی ھەلپەرکییان دەگرت و شادیان دەکرد.

کەدەلیم خاس و عام، نیازم لە فەقئێ گوندەکانیشە، کە لە ھەندیک بۆنەدا، وەك جەژن یان ئیجازە وەرگرتنی ھاوڕێکانیان، دەستیان دەگرت و ھەلپەرپەین بەلام لەجیاتی شیعەر و کەلامی ئاسایی گۆرانییەکان، یەكدوو وشەیان سەدان جار بە ھەوای ھەر ئێو گۆرانییە کوردییانە، دووبات دەکردهو. ھەلپەرکینی فەقئ، کە من خۆم بینیومە، جگە لە مەسەلە ی شیعری گۆرانییەکان و ئێوێ رەش بەلەکیان نەدەگرت، ھیچ جیاوازییەکی لەگەڵ ھەلپەرکینی ئاسایی خەلکی ناوچە کەدا نەبوو و کوردییەکی رەسەن و بیگەرد بوو.

ئەم شیعەرەش، وەك گوترا، ئاماژە بە رێ و رەسم و شادی و خۆشییەك دەکات کە لە گوندی تورجان بەرپۆوە براووە و ئێویش بە بۆنە ئیجازە وەرگرتنی کورپەگەورە ی حاجی بابەشیخ، کە شیخ و خاوەن ملکی گوندە کەش بوو.

زمانی شیعەرە کە زمانی ئاسایی شیعەرەکانی ئاواتە کە ھی ناوچە ی تورجان و بۆکانە. بەلام ھەندیک نیشانە ی بەکارھێنانی وشە و تیرمی زاراوەکانی دیکەشی تیدا دەبینریت:

وہخر بوون: ھی ناوچە ی مەھابادە؛

ھاتوونە رەقسین، تەرکییە کە ھی باکوورتری موکریان واتە ناوچە ی بادینانە؛

بەو ئیجازە ی تۆیە: ھی ناوچە ی سنە و ئێردەلانە.

تایفە: دەبێ نیاز ئەندامانی بنەمالە ی سەیادەت و ھاشمی و خزمەکانیان بییت.

رێکی: ھەمووی

دارولعیلمی شیخ: نیازی دەبێ مزگەوت و مەدرەسە ی ئایینی گوندی تورجان بییت. لە سەردەمی دەرس گوتنەوێ مەلا علی قزلبجی بەدواوە، مەدرەسە ی ئایینی تورجان و سەرچەم گوندە کە، بە 'دارالعلم' ناوبراو؛ ھۆکار، بوونی مامۆستایانی لێزان و حوجرە ی ئاوەدانی فەقییان بوو. مزگەوتی تورجان، کە بەناوی مزگەوتی 'شیخ وسووا'وہ

^{۲۵۱} . ئەو فەقییانە ی وا لە خوێندندا سەرنەدەکووتن، کەمیش نەبوون و من موستەعیم بینیووە کە دوای سالانیک ی زۆری خوێندن، نەیتوانیوە ئیجازە وەرگیریت و ئیتر خوێندنی بەجی ھینشتوو. ئەوہ بۆیە دەلیم کە لاوەکان و نەوہی نوێ لایان وا نەبییت خوێندن لە حوجرەکانی مزگەوتدا لە کوردستان ھەروا شتیکی کەم بوو. فەقئ بە سائیک و دوان نەبۆتە مەلای دواز دە عیلم! بەلام ئەو 'عیلم'نە چی بوون و بە چ کەلکیک دەھاتن و دین، ئەوہ بابەتیکی جیاوازە.

ناسراوه، له سالی ۱۲۵۸ ی کوچی مانگیدا که ده کاته ۱۸۴۲ ی زایینی به هیممه تی نورنيسا خانمی کچی مؤمن به گی ئیسکی به غدا و هاوسه ری قوچ به گک (خاوهن ملکی پيشووی تورجان) له سهر بینایه یه کی کؤنتر دروست کراوه و تا ئەمڕۆ ماوه .

شیخ: نیاز نهر حاجی بابه شیخی سه یاده ته. شهربه ت خۆری: دایکی کورده وارییه که له بۆنه ی شادی و خۆشیدا شهربه تاوی شیرینیان به میوانه کان داوه.

جوست وجۆ: گه پان، کۆلینه وه له دیارده یه ک؛ فارسییه.

ئهرشه دی ئەولاد: کورپه گه وره. عهره بییه

ساحه بکار: خاوهن ئیش. نه مزانی لیره دا چ واتایه ک ده داته وه و سه ید عه زیزی کوری شیخ، جگه له خاوهن بوونی گونده که، ساحه بکاری چی بووه.

مونه ها بوو: خویندنی ته واو کرد، ناجیح بوو، فارغ التحصیل بوو.

زامی کۆنی دۆژمن: ئەو دۆژمنه ی وا به خویندنه که ی سه ید عه زیز و 'مونه ها بوون' ی ئەو، زامی کۆنی هاتبته سۆ، کتیه؟ کاک جه عفه ری کورپی ئاغا سه ید کامیل له په یامینکدا که بۆی نارووم گوتوویه تی ههر دۆژمن و نه یاری ئاساییه. به لام بۆچی زامی ئەو دۆژمنه، کۆنه و له که یه وه و له سه ر چی؟ ئەوه پرسیاریکی چاوه روانی وه لامه.

هاتنه سۆ: سه ره لدان و تازه بوونه وه و ته شه نه هیتانی برینیک.

کا عه زیز: کاک عه زیز؛ خۆمانه گوتنی سیفه ته که یه.

ئیمه: ده بی تایفه واته بنه مالله ی شاعیر و مام و براکانی بیت.

ته نیا: بۆچی ته نیا سه ید عه زیز گۆی خویندنی له مه یدان بر دۆته ده ر؟ ئایا که سی دیکه له و بنه مالله یه و په کیشیان ئاوات خۆی، خویندنیان ته واو نه کردووه و ئیجازه یان وه رنه گرتووه؟ نازانم.

ئیرسی بابی خۆته: ئاماژه یه به حاجی بابه شیخ که مه لا و زانا بووه.

ههر که سی شیخی نه وی، کۆستی که وی، قه ت نه سه ره وی: کۆست که وتن: به ده بخت بوون (هه بنانه بۆرینه). سه ره وتن: دا که وتن. لیره دا ئیستیرا حه ت کردن و ئاسووده ییه.

شویتی شیعری مامۆستا هه ژار به سه ر ئەم فه رده وه دیاره، که سه باره ت به ئالای کۆماری کوردستان گوتوویه تی:

"داری ئالاکه م وه کوو چقنیکه بۆ چاوی عه دوو

ههر دلێ خوشی نه وی ربه ی وه به ر خه نجه ر که وی"

دوژمنی ئیمه: ئهوه جاری دووهه مه له م پارچه شیعره دا ئاماژه به 'دوژمنانی ئیمه' ده کرایت که هه موویان بهو بهزم و ههرا و شادییه 'په نجه پۆ بوون'. ئهوه دوژمنانه، وینده چیت نه یار و ناحه زانی 'تایفه' و بنه مالهی سه یادهت و هاشمی و ئیمامی بن. ئه گه ریکیش ئه وه یه کاری وه رگرتنی ئیجازه ی ئاغا سه یید عه زیز ماوه یه کی خایاندبیت و نه یاران گو تیبیتیان ناتوانی ئیجازه وه ربگریت؛ جا کاتئ ئیجازه که وه رگیراوه، ئاوات چاوبزی به ناحه زان کردووه گو تووته تی فه رموون ئه وه ئیجازه که به کو پرایی چاوی ئیوه وه رگیرا!

په نجه پۆیی: به فیرۆ چوون و بی ئه نجام مانه وه ی په نجه کی سه یک یان خه لکیک. خوار: بی پۆ. فارسییه و لهو زمانه دا وهک 'خار' ده خو پتریتته وه (واته به بی حونه جه کردنی /او/)

تپۆ: ئا پوو چاوه زه به رده ست: لیزان و شاره زا. فارسییه. ئاوات که متر وا بووه به خویدا هه لبلیت و ئه مه لهو ده گمه ن لیدوانانه یه که سه باره ت به خو ی کردوویه تی و خو ی به شاعیریکی زه بر به ده ست ناو بردووه.

نۆ که رت: نۆ که ری مامی شاعیر واته حاجی بابه شیخ. پریس: ئه و شته ی وا ده پریسن. له درپژه ی ئه و پیداهه لگوتنه ی خویدا یه، که له سه ره وه تر باسی لیکرا. لیره دا نیازی شاعیر که ره سه ی شاعیری (وهک مرخ) ه که ده لئ هه مه و قه ت بی ئه و که ره سه یه نه بووم. دیاره هه موو ریسیک به عاده ت لای که م له دوو تال پینک دیت که یه کیان تان و ئه وی دیکه 'پۆیه، و به فارسی 'تار و پود' یان پینده گو تریت. ئاوات که لکی له 'تاری' فارسی وه رگرتووه.

به حری عهروزیی شیعره که،
رمل مشمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شىن بۇ "خەمىن"

پۇيى ئەو بولبولى باغى مەلە كووت
عالم و ھۆنەر و عارف بە سبوت
فرە كىشاويە مەينەت بۇ كورد^{۲۵۲}
قەت ھەدادانى نەبوو تاكوو مرد
ئەى دەمم بشكى، كوتەم مرد؟ ماوہ!
خەوتووە، تۆزى وەنەوزى داوہ
ھەربىنا راپىن لە خەو دووبارە
تىكۆشیتتەوہ بۇ ئەو كارە
يانى ھەر بۇ گەلى خۆى تىكۆشى
كەم و كوورپى گەلە كەى داپۆشى
نامرى پياوى خودالى خۆش بوو
زاھىرى پۇيى، لە پىش چاوان چوو^{۲۵۳}
"شىخ عەلى" كاكە "خەمىن"ى شۆرەت
تەمەنى كەم بوو، بەلام بى مۆلەت
ئەجەلى ھات و گوللى عومرى پفاند
عالمىكى بە غەم و غوسسە مراند
خاوەنى سفرە و خوان بوو، پۇيى
ھاودەمى پىر و جوان بوو، پۇيى^{۲۵۴}
رەونەقى ھۆنەرە كان ھەر ئەو بوو

^{۲۵۲} ھەردوو چاپە كە وەك كىشاويەيان تۆمار كردووە.

^{۲۵۳} چاپى ئەنىسى بوو و چووى بە يەك واو نووسيوە

^{۲۵۴} ھەردوو چاپە كە وەك 'جەوان'يان تۆمار كردووە

خۆشى ئاواتى دىلان ھەر ئەو بوو
ئىستە "ئاوات" بە تەنچ ماوۋەتەو
نەتەوى، داوى لە رېي ناوۋەتەو^{۲۵۵}
ھەربىنا پىتوۋبوو ئەو بى چارە
ھاتە خزمەت تۆ "ەلى" گيان! ديارە
چ بكا؟ ناژى بەبى تۆ تازە
دوور لە تۆ كەوتوۋە، زۆر بى نازە
ژىنى چى، شاعىرى چى، ھاودەمى چى؟
عومر ئە گەر مابى لە زۆر و كەمى چى؟
ھۆنەرىك بووم و لە شىعرا زال بووم
بى تۆ مات و لە زمانم لال بووم
تۆ منىشت ۋە كوو خۆ بى دەنگ كىرد
بى ۋتە و بى ھونەر و بى پەنگ كىرد
لىرەدا دوايى دەھىتم بە وتار
كوا وتارم ھەيە؟ كوا سەبىر و قەرار؟

شۇن ؟ بەلام سالى ھۆندنەۋى شىعرە كە دەبى ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى بىت كە سالى كۆچى دوايى خەمىنە [بە
ئىمەيلى كاك جەغفەر، ۱۳۶۲ بوو].
(لاپەرە ۱۸۴ و ۱۸۵ ى چاپى ئەنسى و ۳۱۰ و ۳۱۱ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە ھەردوو ديواندا ۋەك يە كە.

شىن گىرپىيە كە بۆ كۆچى دوايى مامۆستا مەلا ەلى سەعدى (خەمىن / خەزىن) (۱۳۰۰ تا ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى)، شاعىرى نىشتمانپەرۋەرى كورد كە خەلكى ناوچەى فەزوللابەگى سەقز بوو. خەمىن خەلىفەى شىخى زەنبىل و خەزوورى ئاواتىش بوو. لە شىعرە كە و ئەو شىۋەنەى وا ئاوات بۆى دە گىرپىت دەرە كەۋى كە پەيوەندىكى زۆر نزيك و دۆستانە لەنىۋانىاندا بووئىت. باۋە كوو سالى گوترانى شىعرە كە دەست نىشان نە كراۋە بەلام بە ئە گەرى زۆر دەبى لە سالى كۆچى دوايى خەمىندا گوترايىت كە ۱۳۶۳ ى ھەتاۋى (۱۹۸۴ ى زايىنى) يە. پروانە سەرەۋە تر.

^{۲۵۵} چاپى ئەنسى: لەرئ

مهله كووت: به گويړه هه نديك فهيله سووڼي ئيسلامي، كهون واته بوون له چوار عالم
پنكها تووه: ناسوت، مهله كووت، جه به پرووت و لاهووت. عالمي مهله كووت نه و
دنيايه كه فريسته دروستيان كړدووه و عالميكي غه يره مادديه. (ويكيپيډياي فارسي)
به سبووت: سه لميتر او

فره: زور

وه نه وز: خه وي كورت ماوه

هه ريينا: ئيستا يان تاو يكي دي

بي مؤلت بوو: مؤلت تي پينه درا، ته مهني كه م بوو

غوسسه: غصه، خه فته

خاوه ني سفره و خوان: دلئاوا و ميواندار

هونه ره كان: شاعيران

به ته ني: به ته ني ايي

پيوه بوو: به داوي نه جه له وه بوو، مرد

له شيعرا زال بووم: به سه ره هونه ري شيعردا زال بووم به لام به بي تو ئيتر زمانم لال

بووه و ناتوانم شيعر بلتم.

به حري عهروزيي شيعره كه:

رمل مسدس مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

قارهمانی نه بهزی کوردستان

قارهمانی نه بهزی کوردستان
نه هه دادانی هه بوو، نه وهستان
نه بهزی و نه تهزی و نه کهوت
نه وه پهبو، نه سرهوت و نه خهوت
تاوه کوو گرتیه باووش په رچهم
په رچهمی دوژمنی هه ر زور و سته م
خاله! ئه و شه خسه ده زانی کیه،
په رچهمی رۆژی نه جاتی پینه؟
وهك ده لێن رۆله یی بارزانه یه قین
بۆ هه موو دهردی مه دهرمانه به تین
هه له، هه له! کاتی خه باته، گه لی کورد!
دوژمنی کورد به هه له گه ردنی ورد
تۆنه بی کورد له هه موو جی په سته
ده یخه نه سووره قه لا دهس به سته
له وئ، نیئۆکی هه موو دهر دین
سه ر ودهستی هه موو تیک ده شکین
وای له روه حیه ده دن، تا ده مرئ
سه ری نه بزئوئ به وه ی لئی ده کرئ

رپکهوت و شویتی گوترانی شیعه که له دیوانی "شاری دل" دا رانه گه یینراوه [به لام ریتدار جه عفه ری ئیمام زه نیلی، کوری شاعیر، بۆی نووسیم: "له گه ل ده ست پیکردنه وه ی شۆرشه ئه یلوول بۆ نهر بارزانی کوتراوه" که ده کاته ده وروبه ری ۱۳۴۰ ی هه تاوی و ۱۹۶۱ ی زاینی].
لا په ره ۳۴۰ ی چاپی جه عفه ر. له چاپی ئه نیسیدا نابینریت

عنوانی شیعره که هه مان میسراعی یه که می فهردی یه که می شیعره که خۆیه تی. له چاپی نه نسیدا نه هاتوو.

مه سنه و یه کی سیاسییه و به روونی دیاره له په سنی نهر مسته فا بارزانیدا گوتراوه. سالی گوتراوی شیعره که له دیوانی چاپی جه عهفهردا (وهك تاقه سه رچاوه ی به رده ست)، دیاری نه کراوه، به لام به یه ک نیشانه دا وای بۆده چم که له ده یه ی چلی ئیران (ده یه ی ۶۰ ی زاینی) و رهنگه له سه ره تاکانی شوپشی نه یلوولدا گوتراویت. نیشانه که ش فهردی ۷ تا ۹ ی شیعره که یه که له ویدا باس له 'سووره قه لا' ده کات. سووره قه لا وهرگپراوی کوردیه بۆ ناوی زیندانی 'قزل قه له' له باکووری رۆژئاوی تاران- زیندانی که له ده یه ی ۱۳۳۰ و ۴۰ ی ئیراندا نه شکه نجه گای گه لیک قاره مانانی خه باتکاری دژبه ری پژی می په هله وی دووه م بوو.

زیندانی قزل قه له ته نیا له و سالانه دا ناوبانگی هه بوو و دواتر له ده یه ی ۵۰ دا به یه کجاری تیک و مه کان درا و ئیستا شوینه که ی بۆته بازاری سه وزه و میوه. ۲۵۶ قزل قه له به نه شکه نجه ی نامرۆفانه و نه شکه نجه چانی وهك 'ئیسیتوارساقی' یه وه، گه لیک به دناو و جیگه ی رق و کینی خه باتکاران و دژبه رانی پژی م بوو. کاک سواره ی ئیلخانی زاده ش که ماوه یه ک له وئ زیندانی بوو، شیعریکی هه یه و تیدا قزل قه له به "سووره قه لا و شویتی دهر د و به لا" ناودیر ده کات. نازانم شیعری کاک سواره پیش نه م شیعره ی مامۆستا ئاوات گوتراوه یان دوا ی نه و، واته بۆم روون نیه زاراوه ی 'سووره قه لا' داهیتانی کامیه ک له وان یان چ که سیکی دیکه بووه.

دیاره به نیشانه یه کی دیکه دا ده کرئ پیمان وایت که شیعره که دره نگتر و به بۆنه ی کۆچی دوا ی بارزانیه وه گوتراوه، نه ویش له به ر نه وه ی له فهردی یه که مدا ده لئ: "نه هه دادانی هه بوو، قه ت، نه وچان؛ نه به زی و نه سه روت و نه که وت". کرداری هه ردوو

۲۵۶. واهه یه بی جئ نه بیت نه گهر بلیم منی نو سه ری نه م دپزانه، له سالی ۱۳۵۲ (۱۹۷۳) دا له قزل قه له زیندانی بووم و تاقمی ئیمه دوا یین که سانج بوون که له ویدا ده ست به سه ر کرابوین. رۆژیکی کۆتابی هاوینی نه و ساله هه مو مانیان سواری ئوتویۆس و مینی بوس کرد و بردیانین بۆ زیندانی 'ئیشینی تازه' که هیشتا زیندانی تندا نه بوو و دهرگای قزل قه له یان قفل دا و پاشان رووخاندیان. ئیمه هه روه ها یه که م تاقمی زیندانی بووین که له ئیشینی تازه دا زیندانی کرابین و ئاوه دانمان کرده وه! من له وپوه برامه زیندانی قه سر و دوا ی ته و او بوونی ماوه ی زیندانه که م له گه ل ژماره یه کی دیکه له زیندانیان که ماوه ی زیندانیان ته و او بیوو، له جیاتی نازاد کران، سه ره له نو ی براینه وه ئیشین! ده ورو به ری ۶-۷ مانگ به زیادی له وئ پراگرام، ئینجا له وپوه نازاد کران؛ نه وه پیتی ده گوتری "عدل په لوی!"

پسته که، رابردووه و بو ئهوه ده بیته دوای مردنی که سه که گوترا بیته. به لام له
فهرده کانی دواتردا کرداری پسته هه میسان ده بنه وه به زهانی حال و له رابردوودا
نامین، وه "ده زانی کینه؟" و "په رچه می رۆژی نه جاتی بینه".
واتای هه ندیک له وشه کان:

په رچه م، ئالا، عه له م.

په رچه می دوژمی هه ر زۆر و سته م، واته بارزانی ئه و په رچه مه ی گرته باوه ش که
دوژمی هه موو چه شه زۆر و سته میک [ی نه ته وایه تی] بوو، دیاره په رچه مه که ش ده بی
په رچه می کوردستان بیته. ئه گه ریکیش ده توانی سه ر هه لبدات ئه ویش ئه و هه واله یه
که هه ندیک که س گه یروایانه ته وه و به گویره ی ئه و، دوای هه ره سی کۆماری
کوردستان، بپشه و قازی محهمه د ئالای کوردستانی ئه سپاردۆته ده ست بارزانی.

مه، ئیمه

هه له، هه ل! ته ئکید و پیداکرتنه له سه ر چه مکی ده رفه ت و هه لیککی گونجاو که به
گویره ی شاعیر له سه رده می گوترا نی شیعره که دا بو خه باتی نه ته وایه تی هاتۆته پیشی.
دوژمی کورد به هه له گه ردنی ورد، واته دوژمی کورد به و هه له ی ئیستا (واته له
سه رده می گوترا نی شیعره که دا) هاتۆته پیشی، گه ردنی ورد ده بیته.

په ست، سووک و رپتر لینه گیراو.

نینۆک ده ره ئینان، چه شنیک ئه شکه نه جه ی وه حشییانه که له زیندانه کانی ئیراندا بو هه ندیک
که سایه تی گرنگی ئوبۆزیسیونی رژی می شا باو بوو (دیاره مه لاکانی ئیستا له وه گه لیک
زیاتریش ده که ن!)

وای له پوو حیه ده دن، واته وه ها ئازاری وره و تاقه تی ده دن که به و به لایانه ی به
سه ری دین، دواتریش نه و پرت سهر بزیوی بکات.

به حری عه رووزی شیعره که،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلم

ئىنقلابى ئىران

ئىنقلابىي كە لە ئىران پرووى دا
عالمىك كەوتنە نىو چالى فەنا
ئال وگورپك لە ولاتى ئىمە
هاتە دى، دەردى گرانە، پىمە
بۆت بەيان كەم بەتەواوى چۆن بوو:
پياوۋەتى و خوشى و چاكى كۆن بوو
دوودلى و لىك لە كولى و ئالۋوزى
بى شتى و قاتى بى نان و پۇزى
كەژ و كۆ پر لە تەمى دەرد و خەمە
پر لە تالىي دەسى خاۋەن ستەمە
دەرودەشت چۆل لە كور و كال ماۋە
شىو ودۆل تەرمە نەماوى لاۋە^{۲۵۷}
چال و چۆل تەرمى جوانى لىيە
دەنگى ئەشكەوتى ھەوالى پىيە
پىودەلى رۆبى زەمانى خوشى
مافى خۆمانە خەم و رەشپوشى
تازىە دارانى جوانانى گەلىن
پاكمان مات و پەرۋش و كەسەلىن
ئاسمانىش بە پروالەت شىنە،
شىن دە كا، ئىستە ھەور پرچىنە

^{۲۵۷} . تۆ بلىي "تەرمە نەمامى لاۋە" نەبىت؟

قىنى ھەستاۋە لە ئاكارى مرق
بانگ دە كاتە گەلى چەوساۋە: برف!
يارمەتى ھەر لە خودا دەخوازىن
ھەرچى مەيلى ئەۋە، تىكرا پازىن

(پىكەوت و شۈيى گوترانى شىعرە كە پانە گەيىتراۋە) [بەلام كاك جەغفەرى كورى شاعىر بۇى نووسىوم: "ھەر بۇ ئەۋ ئىنقىلابىيە كە سالى ۱۳۵۷ كرا و ئاۋات ھەر ئەۋدەم، زانى چىيە"]
(لاپەرە ۳۳۸ و ۳۳۹ چاى جەغفەر. لە چاى ئەنىسىدا نايىنرەت)

عنوانى شىعرە كە لە فەردى يە كە مى ۋەر گىراۋە.
مەسنەۋىيە و يەك لە شىعرە سىياسىيە كانى ئاۋاتە.

نەبوۋنى شىعرە كە لە ديوانى چاى ئەنىسىدا زور جىگەى پرسىار نىيە. چاپ كرنى شىعريك بەۋ ناۋەرۋكە، لە سالى ۱۳۶۵ ۷-۸ سال دواى شورشى سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) ى ئىران و دەسەلات سەندنى مەلاكاندا، نەگونجاۋ بوو. تەنانتە ئىستاش ھەر ئەستەمە، مەگەر بۇچوون ئەۋە بىت كە نىازى شاعىر لە 'ئىنقىلابى ئىران'، گورپانكارىيە سىياسى - كۆمەلايەتتە كانى سالى ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) ى ئىرانى سەردەمى محەممەد رەزاشاى پەھلەۋى ناسراۋ بە 'ئىنقىلابى سى' بوۋە، كە من واى بۇ ناچم و تا رادەيەكى زور دلىنام شاعىر رووى قسەى لە راپەرىنى گەلانى ئىرانە لە سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹)ز)دا.
ديارە ۋاھىيە گرنگترىن خالى سەبارەت بە شىعرە كەش، ھەر ئەۋە بىت كە شاعىر شىعرە كەى لە چ سەردەمىك و سەبارەت بە چ 'ئىنقىلاب' ۋاتە شورشىك گوتوۋە.
من نامەۋى زياتر بچمە سوراغى سەلماندى يەك لەۋ دوۋە. ھەر ئەۋەى لە ناوخۋى ئىراندا مۆلەتى چاپ و بلاۋ بوۋنەۋە بە شىعرە كە دراۋە، دەرىدەخات كە ۋا تىگەبەنراۋن كە گوايە رووى قسەى شاعىر لە ئىنقىلابى سى بىت و منىش لەبەر ھۆكارىكى ئاشكرا نامەۋىت لەۋە زياتر بەرپەرچى بۇچوونە كە بدەمەۋە. خوڭتەر دەستى ئاۋالەيە بەراوردى ناۋەرۋكى شىعرە كە و ھەۋالى سەبارەت بە چالى فەنا و تەرمى لاۋان و رەشپوشى و تازىەتدارى جۋانان لە گەل بارودۇخى سالانى ۴۲ و ۵۷ بكات و تىگات شاعىر لە راستىدا رووى قسەى لە كامىانە.
ۋاتاي ھەندىك لە وشەكان:

ئىنقلاب، لە فەرھەنگى ئىران و تارادەيە كىش لە فەرھەنگى سىياسى رۇژھەلاتى كوردستاندا، شۆرپ ش واتە رېفولوشنە، گەرچى لە باشوور واتاى رېفۇرمى لى وەردە گىریت. ھەرچۇنىك بىت، لىرەدا شۆرپە.

پىمە، پىم وایە، لە گەلمە. لىرەدا دووھمیانە؛

پیاوھتیی و خۆشى و شادى كۆن بوو، واتە نەما، بوو بە مېژوو؛

لىك لە كۆلى، تەركىبىكى دەسكردى جوانە بە واتاى ئەوھى خەلكە كە لە يەكتر نارپازى، دل پەر و لە كۆل و جۆش و بن؛

تەمى دەرد و خەم، شاعىر خەم و دەردى وەك تەم بىنپوھ كە كەژ و كۆسارى ولاتى داگر تووھ؛

كۆر و كال، لاوان

تەرمە نەماوى لاو، دەبى بە واتاى تەرمى بى نازى لە دەشت و كۆ كەوتووى لاوان بىت. گەرچى ئەگەرى ھەلەى چاپىش ناتوانم دوور بزەنم و بلىم و اھەيە لە بنەرتدا "تەرمە نەمامى لاو" بوو بىت. كە شاعىر تەرمى لاوانى بە نەمام شوبھاندووھ. دەنا ديارە تەرم تەرمە و خاوەنەكەى چىتر نەماوھ و لەژياندا نىيە.

دەنگى ئەشكەوت، ئىكۆ، يان دەنگدانەوھى ناو ئەشكەوتى چۆلە. ئەو ھەوالەى وا ئەشكەوت بلاوى دەكاتەوھ، دەبى چى بىت ئەگەر ھەوالى ناخۆشى سەبارەت بە مەرگى جوانان نەبىت؟ فەردى دوايش درىژەى ھەر ئەو تەعبىرەيە و شاعىر لە زمان دەنگى ئەشكەوتەكەوھ پىمان دەلىت كە سەردەمى خۆشى تىپەر بووھ و ئىستا بە حەق دەبى رەشپۆش بىن چونكوو نازىە تبارى لاوانى گەلەكەمانىن و ھەر بۆيەش مات و پەرۆش و كەسەلىن؛

كەسەل، عەرەبىيە و دەبى داھىزراو و بى تاقەت بىت.

ئاسمانىش بە روالەت شىنە، واتە ئاسمان ھەر بە روالەت رەنگى شىنى ھەيە، دەنا خەرىكى شىن و گابۆرە و دەبى بە ھەورى رەشى چەند توئى (وھەك نىشانەى نازىە تبارى) داپۆشراىت. ئەو ئاسمانە لە كار و كرددەوھى مرۆف توورەيە و بە گەلى چەوساوھ، كە ئىمە [لى كوردىن]، دەلى برون [بۆ پىشەوھ بۆ خەبات]؛

يارمەتى ھەر لە خودا دەخووزىن، شاعىر لەم فەردەى دوايىدا سىياسەت و ھىزى خەلك بەجى دەھىلىت، با دەداتەوھ سەر باوھرە ئاىنىيەكەى خۆى و بەوپەرى بى ھىواىيەوھ

دەلن يارمەتى ھەر لە خودا دەخوازىن و بە بەشى ئەو پازىن، بەوھش كۆتايى بە شىعرە كە دەھىنيت.

بە پىنچەوانەى زوربەى زۆرى شىعرە كانىتر، شاعىر لىرەدا ناوى خۆى (ئاوات، ئىمامى، كاكى ئىمامى، كامىل) ناخاتە فەردى مەقتەعەوہ. ھۆكار دەتوانىت يەك لەم دوانە بىت: يەكەم، شىعرەكەى ھەر دوای گوتن، لە سەردەمى ژيانى خۇيدا بلاو كرددۆتەوہ و نەبويستووہ دوژمن واتە پڙىمى ئىران (جا، شاىەتى بىت يان مەلايەتى)، شاعىرەكەى بناسن؛

دووھەم، شىعرەكە فەردىكى دىكەشى لە كۆتايىدا ھەبووہ و بلاوكەرەوہى ديوانەكە لەبەرھۆكارى ئەمىنيەتى وەلاى ناوہ.

من زياتر لە گەل ئەگەرى يەكەمدا، بەلام ناستوانم بيسەلمىنم.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلمن

سكالاً

پوورپه شی دەرگای خوداوه ندم له بهر نه فس
سهیری نامالی گلاوم کهن ده گهل ئاکاری پیس
نه فسه که ی ئه مماره کهم وهك ماره، چۆن بۆم دهره وئی؟
رهنگ و پرووشم ههروه کوو داریکه پیر و وشک و سیس
کا که دنیا خۆی گلاوه، هه رکه سیکیش وئی که وئی،
تیکه له به شک ده گهل خاشاک و ئه شیا یی نه جیس
من قه رارم وایه ئه و جار ته رککی خۆشیی کهم به دل
خواردم نانیککی رهق بئ، بهرگ و پۆشاکم ته لیس
عومری به دبه ختیش ئه وه ند توولانییه نابریته وه
هیند درپژ و ناله بار و خوار و خینچه وهك گوریس
دهك به لای لی دا ژیا نی وا به نهنگ و عاره وه
نه سره وئی عومری ئه وه ند تال و ژیا نی^{۲۵۸} وا خه سیس

دهست نیشانی شوین وریکه وتی گوترانی شیعه که نه کراوه
(لاپه ۷۸ ی چاپی ئه نیسی و ۹۶ ی چاپی جه عفه ر)

چاپی جه عفه ر عینوانی شیعه که ی له واتای گشتیی شیعه که وه رگرتووه که سكالایه
له دهست دنیا ی تپه ر و ژیا نی ماددی و فه فسی فریوده ری مرؤف. به لام عینوان له
چاپی ئه نیسیدا 'دو نیای گلاوه' و ئه ویش له عیباره ی 'دو نیای خۆی گلاوه' ی فهردی
سینه می شیعه که وه رگیراوه. لاموایه عینوانی هه لبژیراوی ئه نیسی پر به پیستی
ناوه روکی شیعه که بیت.

^{۲۵۸} . چاپی ئه نیسی: ژیا نی

شيعره كه ئاوپتەيە كى بالانويى سۇفيايە تى سەردەمى ئىمەيە. لە كۆمەلگاي كوردەواريدا ئىستاش كەم نىن ئەو كەسانەى وا بە رپەى سەدەكانى ناوەرپاستى سۇفيان و چلەنشيانى دەپتون، بانگەشە بۇ تەركى جيفەى دونيا دەكەن، ژيانى سەر زەوى بە گلاو و پيس دەزانن و لەئەنجامدا مردنى خۇيان بە ئاوات دەخوازن (دەك بەلاى ليدا ژيانى وا...).

بە بۇچوونى ئەوان، ئەم ژيانە تەنيا نەفسى ئەممارە خوازيارىيە تى و عارف و سۇفياى راپستەقىنە بە لەعنە تى دەكەن. سەيد كاميل نموونەيە كى باشى ئەو عارفانەى سەردەمى ئىمەيە.

شيعره كە، وەك زۇرپكى ديكە لە شيعره كانى ئاوات، پرە لە رەشبينى بە نىسبەت جيهان و ژيانەوہ. پەيامى ناو شيعره كە برىتيە لە: بىنايەخ بوونى ژيانى سەر پووى زەوى، پيس بوونى ئارەزووى دل، گلاوبوونى خۇشيبە كانى ژيانى ئەم دنيايە و بە ئاوات خواستنى مەرگ بۇ يە كگرتەوہ لە گەل ئەسل واتە زاتى خودا لە بەهەشتى وەعدە پىندراوى ئيمانداراندا. ئەو ھەلويست گرتتە لە نيو عاريفان و سۇفياندا دياردەيە كى تازە نيبە و لە ھەموو ميژووى سۇفيايە تيدا بە زمان و شىوازى جياواز دەبىنرەت و تا سەردەمى ئىمەش ھاتوہ.

ئەوہى وا لە ناو بەشيك لە خاوەن بيراندا باوہ، ئەوہيە كە بنەماكانى سۇفيايە تى دەگەرپتەوہ سەر ئايىنى ئىسلام بەلام ئەگەرى وەرگرتى چەمكە كە لە فەيلەسوفانى يۇنان و تەنانەت ئەگەرى ئەوہى ميژووە كەى بگەرپتەوہ بۇ ئايىنى كۆنى ميترابى پيش سەرھەلدانى زەردەشتايە تيش، ھەميشە جيگەى سەرنج بووہ. ئىماميش، كە لە بنەمالەيە كى شىخايە تيدا گەورەبووہ و باوك و برا و مامى شىخى تەرىقەت بوون، دەبى ئەو باوہرپەى لەوان وەرگرتىت و لەشيعره كانيدا دەرى خستىتەن.

جيگەى سەرنج ئەوہيە ئىمامى ئەو باوہرپە سۇفيايە تىيە تەنيا بە شيعر و بە قسە دەرنەرپوہ و گۆشەنشيانى و دەرويشى و تارادەيە كيش ھەزارىيە كەى، لە گەل ئەو باوہرپەدا يەكيان گرتتەوہ و رەنگدەرەوہى يە كتر بوون.

ديارە لەو پەيوەندىيەدا ئەو پرسيارە سەرھەلدەدات: كاتى بە گوپرەى شيعره كە، شاعىر برپار دەدات "لەوہ بەولواوہ خواردننى ناننى رەق بىت و و بەرگ و پۇشاكى تەليس"، ئەى بۇچى ملىك و مالى گوندى قاقلاوا يان گەردىگلانى خۇى دەپارتىت و نايانەخشىت - وەك چۆن عەتتارى نىشابوورى دەستى لە دووكانى عەتتارىيە كەى خۇى ھەلگرت؟ من خۆم لە گەل ئەو بۇچوونە توندوتىزە نىم و بە شارەزايە كى كەم كە لە

ژیانی شاعیرم هه یه ده زانم له ماوهی ژیانیدا وهك ورده مالکیتك به داها تی كه مه وه ژیا و به شیتك له داها تی خۆی سهرفی خهباتی سیاسی و به شیککی دیکه ی سهرفی میوانداریی دۆستان و ناسیاوانی خۆی کرد. دیاره ئەوانه تایبهتمهندیی تاکه کهسیی شاعیرن و هیچکامیان ناتوانن پاساو بن بۆ ئەو راستیهی که ئاوات ورده مالکیتکی خاوهن رهعیهت بوو و وهك زۆر مرۆفی دیکه له ناتهباییهکی ههمیشهییدا ژیا نی برده سهر، ناتهبایی نیوان باوهر و کردهوهی پۆژانه.

سکالا له دهست نهفسی ئەمماره له نیو عاریفان و موتهسه ووفیندا یهك له سهره کیتیرین چه مکه کانه و شاعیرانی موسولمان لیره ولهوی به شیوهی جیا جیا نهفسی ئەمماره یان به له عهنت کردوو. مه حوی دهلی:

"ئه مینی شیتیه مه حوی له مه کری نهفسی ئەمماره
مه گهر رحمی خودا دهمبهستی کا ئەم ماره ئەنگیوه"

نهفسی ئەمماره: نهفسی مرۆفه که فریودهره و فهرمانی زۆری به سهردا ده دات؛ به تهعبیری سو فیان کاتیک سهره له دات و مرۆف به شوین خۆیدا ده کیشیت که مه نیهت و خۆخۆشه ویستی به سهریدا زال بن و ههوا ی نهفس و ژیا نی سهر پرووی زهوی بینه هۆکار بۆئه وهی خودا و قیامه تی له بیر بچنه وه.

شيعره که جگه له و بابه ته گشتیهی وا باسم کرد، وشه و تهعبیریکی ئەسته می تیدا نیه.

نه جیس: گلاو

ته لیس، گۆنی

خه سیس، ره زیل

به حری عهروزیی شيعره که،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

کزهی بای شه‌مال

به سروهت پینده‌لیم چاوم! کزه‌ی دئی بای شه‌مال ئەمشه و
چزه‌ی دئی جه‌رگی برژاوم به بی پۆلوو و زوخال ئەمشه و
ئەوا تیبی به‌هاری ده‌ست به‌ نیتزه چونه سهر به‌فرئ^{۲۵۹}
شکا پشتی کلله‌ی قوربه‌سهر، وه‌ک پیره‌زال، ئەمشه و
سه‌راسهر فه‌رشه چیمه‌ن بۆ قودوومی بووکی گول، بۆیه
زمانی گرتووه ههر چه‌شنی توتی، کونده لال ئەمشه و
به‌ ته‌شرفی شنه، شه‌بوؤ و نیرگس پاکی پشکووتن
له‌ خۆشیان بولبول و قومری ده‌که‌ونه قیل‌وقال ئەمشه و
کوپروکال ده‌م‌به‌خه‌نده‌ن، کیژوکال پر عیشه و و نازن
بزه‌ی دئی غه‌مه‌زه و و په‌مز و ئیشاره‌ی چاوی کال ئەمشه و^{۲۶۰}
ئەوا ههر چاوه‌رپیه نیرگسی شه‌هلا به‌ ته‌نیایی
به‌ جارئ بوو سپی چاوی به‌ ئوممیدی و بسال ئەمشه و
به‌ ده‌نگی بولبول و قومری، ته‌ماشاش دَل چلۆن ده‌گری!
ده‌لئ بگرن به‌ دَل قه‌دری جه‌مائی کیژوکال ئەمشه و^{۲۶۱}
"ئیمامی"ش هه‌روه‌کوو بولبول به‌ هیوای پیکه‌نینی گول
ده‌نالئینی له‌ سهر ههر چَل، به‌ یادی خه‌تت‌وخال ئەمشه و

^{۲۵۹} چاپی ئەنیسی: به‌فری

^{۲۶۰} من له‌گه‌ل دانانی ئەو دوو پیتی /او/انه‌نیم و لام وایه‌ نابج تابه‌تمه‌ندییه‌ زمانه‌وانییه‌کان که‌ بۆ نمونه‌ له‌ کتیبی فه‌ره‌نگ (قاموس)دا که‌لکیان لئ وه‌رده‌گیریت به‌ئیرته‌ ناو نووسراوه‌ی ئاسایی خه‌لکه‌وه‌. من ئەم ده‌قه‌م له‌به‌ر نوسخه‌ی شاری دَل کۆپی کردووه‌. دلنیا‌م ئەگه‌ر ئەودوو /او/ ی عه‌تفه‌ له‌ هیچکام له‌ دووشوئته‌ی فه‌رده‌که‌دا نه‌نووسرایه‌ش، دیسان خوئنه‌ر ره‌چاوی کیشی شیعه‌که‌ی ده‌کرد و بی هه‌له‌ ده‌یخوئنده‌وه‌. پیم وانییه‌ ئەوه‌ بیدعه‌تیک‌ی باش بیت.

^{۲۶۱} . چاپی جه‌عفه‌ر: قه‌دری، جه‌مائی

شۈيۈن ۋە رېڭكەۋتى گوتىرانى شىعەرە كە دەست نىشان نە كراۋە
(لاپەرە ۳۳ ۋە ۳۴ ى چاپى ئەنئىسى ۋە ۱۷۳ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعەرە كە لە چاپى ئەنئىسىدا 'بوۋكى گول'، كە لە فەردى سېھەمى شىعەرە كە
ۋە رېڭكەۋە.

شۈيۈن ۋە رېڭكەۋتى شىعەرە كە لە ھېچكام لە چاپە كاندا نامازەيان پىن نە كراۋە. بە ھىسابى
ناۋەرۇك، دوورى نازانم ھى دەۋرۋەبەرى سالى ۱۳۳۵ ى ھەتاۋى بىت ۋە ئەگەر
بۇچۈنە كەم راست دەرىچىت، دەبى لە گۈندى قاقلاۋا گوترا بىت كە ئاۋات لەۋ
سالانەدا لەۋى ژياۋە.

رەدىفى شىعەرە كە، لە چاپى ئەنئىسى، كە لە سەردەمى ژيانى شاعىردا چاپ كراۋە،
ۋە شە ئەمەشەۋە. ئەۋ رەدىفە لە چاپى تازە تىرى جەغفەر ۋە ھاۋكاراندا بۆتە 'ئەۋشۇ'
راست ۋەك پارچە شىعەرى 'چ خۇش بەزمىكە'.^{۲۱۲} ئەم گۈرۈنكارىيە بۇ من گەلىك
سەمەرە دىتە بەرچاۋ. دوو ھالەت لەم بارەيەۋە گۈنجاۋە:

يەكەم، شاعىر دۋاى چاپى يەكەمى دىۋانە كەى، ۋىستىتى ئەۋ گۈرۈنكارىيە ۋەدى
بەھىتت، كە ئەۋە مافى خۇى بوۋە ۋ ئىمە دەبى رېزى لىگىرىن، مەگەر بۇ جەدەلى
چاك ۋ خراپى گۈرۈنكارىيە كە بىخەينە بەرباس.

دوۋەم، ئاغا سەيد جەغفەر ۋ برادەرانى دىكەى بەرپىسى چاپى دوۋەم (شارى دل)
ئەم كارەيان كرىت، كە ئاشكرايە ھەلەيەكى زەق بوۋە ۋ بە ھەر ئامانچىك كرايىت،
دەست تىۋەردان بوۋە لە شىعەرى شاعىرىك كە لە ناۋماندا نەماۋە ۋ ناتوانى لەبەرانەبەر
چاك ۋ خراپى كارەكەدا ھەلۋىست بگرىت.

گۈرۈنكارىيە كە زۇر مەزن نىيە ۋ تەنبا شىۋەزارى ناۋچەى بۇكان ۋ سەقر ۋ شۈيۈنى
ژيانى شاعىر لە چاپى تازەدا كراۋەتە شىۋە زارى ناۋچەى مەھاباد ۋ باكۋورى موكرىان
(ئەمەشەۋ بوۋە ئەۋشۇ).

گۈرۈنكارىيەكى دىكەى شىعەرە كە لە ۋشەى 'بەفرى'دا پىك ھاتوۋە كە لە چاپى
جەغفەردا كراۋەتە 'بەفرى'. ئەۋ /ياە/ ھى ۋا بە بەركارى رىستەكەۋە نووساۋە،
ھەركاميان بىت، ھى ناۋچەى باكۋورى موكرىانە.

^{۲۱۲} بىرۋانە پارچە شىعەرى 'چ خۇش بەزمىكە، بەزمى بارە ئەمەشەۋ [ئەۋشۇ].

من که دست نشانی ئەو دوو گۆرانکاریه ده کهم و به باشیان نازانم، ئاگاداری ئەو راستیهش هم که شاعیر ههندیك جار خۆی که لکی لهو شیوهزاه باکووریتیهی ناوچهی ژبانی خۆی وه رگرتوو و لینی شارهزا بووه، که وابوو لیژدها خهتایه کی گهوره نه کراوه جگه له وهی ئەمانهت به باشی نه پارێزراییت.

نالی غهزه لیککی به هه مان رهدیفی 'ئهمشه و' هه یه: "شهو یه لدا یه یا ده یجووره ئەمشه و". من به راوردم کرد، نه کیشی غهزه له کهی ئاوات وهك هی نالییه، نه هیچ تهعبیریکی لهو وه رگراوه. ته نیا هاوشیوه بیان له گه ل یه کتر، رهدیفی 'ئهمشه و' ه و هیچتر.

سروه: بای بسکان، شنه با، شنه، کزه با (ههنبانه بۆرینهی مامۆستا هه ژار). وهك ده بینین، هه ر چوار واتاکه ی وشه ی سروه له په یوهندی 'با' دایه، ته نانهت 'شنه' ش هه ر شنه و جووله ی بایه، یان له ئەنجامی ئەودا پینکدیت. که وابوو واتای 'به سروه پینگوتن' چیه؟ سرته کردنه؟ یان له ریگای سروه ی باوه هه و آل بۆ که سینک ناردنه؟ من دووری نازانم له ههندیك بن زاراوه ی ناوچه کوردیه کان، سروه واتای سرته و قسه ی ئەسپایش بداته وه.

ئه گه ری زیاتری من به حیسابی رسته و پراگه یاندنه که ئەوه یه هه مان واتای شنه بای هه بیته و شاعیر ویستیتی بلێ له ریگای سروه وه بیته ده لیم له بهر ئەوه ی ئەمشه و کزه ی بای شه مال دیت و ده توانم په یامی خۆمی پیندا بنیرم.

کزه: دهنگی ناسکی سروه، چزه چزه (ههنبانه بۆرینه). لیژدها یه که میانه.

زوخال: به هۆی کیشی شیعره که وه ده بی / او / ی زوخال زۆر به کورتی بیته سه ر زمان، وهك سوخالی ناوچه ی سنه، نهك وهك زوخال.

تیپ: گروویکی سه رباز و سوپایه. تیپی به هار به نێزه [ی شه مال] وه چۆته شه ره جهنگی به فری زستان.

کليلة: رنو

پیره زال: پیری سه رسپی، زیاتر بۆ مینه ده گوتریته.

قودووم: کۆی قه ده م، ههنگاو. لیژدها به واتای هاتنی بوو که.

کونده لال: کوندیک که زمانی قسه کردنی نییه و لاله.

زمان گرتن: له کوردیدا دوو واتای دژ به یه کی هه یه: یه که میان ده سپنکی قسه کردنه و. توانای قسه په یدا کردن، که زیاتر بۆ مندالی ساوا ده گوتریته. دووه میشیان گیرانی

زمانه له خه لکانیکدا که زمان پاراو نین و زمانیان ده گیریت. لیره دا یه که میانه. شاعیر ده لئ: کوندی لایش هاتوته قسه کردن و نه وه موعجزه ی به هار و شه ماله. ته شریف: هاتن، به خیر هاتن. مؤسقای دهر و نینی پیتی /ش/ له م فرده دا بهر چاوه. پاک: هه مووی

قیل وقال: به /لام/ ی قه له و، قسه وباس، هه راهه را.

کور و کال: جحیل و لاو (هه نانه بۆرینه). کال به حیسابی ریزمان 'موهمه ل' ه. کیژ و کال: کیژ جحیل و لاو (هه نانه بۆرینه نه یگر تووه به لام یه که له و واتایانه ی وا بۆ وشه ی 'کال' ی لیدا وه ته وه، 'نه گه یشتوو'، که ده کری به کیژ نا کامل لینی تیگه ین). لیره شدا کال هه ر موهمه له.

خه ت و خال: و ایزانم خه ت یان خه تی سه وز، نه و توو که ناسک و که مه یه وا له سه ر لیوی گه نجان. به تاییه ت کچان دیت. نه و خه ته ها ورئ له گه ل خالیک که به گشتی مینه له سه ر لیوی خو یان ده کوتا، پیکه وه ده بنه خه ت و خال که له ر ابر دوودا زور په سندی شاعیران بوون و زوریان پیدا هه لگوتوون.

به حری عهرووی شیره که:

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رېځگای عیشق

به رېځگای عیشقدا رېؤیم به سهرسه نگی، خه یالاوی^{۲۶۳}
به دلته نگی، به بیده نگی، به بیج رهنگی، به دامای
له ده ریای قوولی بیر وخم ده بیج کهنگی دهرمیتن
به ره شپوشی، به بیهوشی، به ناخوشی، به خنکاوی
دهنا خو گهر بسووتیم من به ناوری عیشقی یار، ناخو
به پرتز ته گرن وه کوو هیندوو، برا تهرم به سووتاوی؟^{۲۶۴}
ده روم بهو رېځگه دا شهرته هه تا ماوم به یادی یار
به هیوای دل، به مهیلی دل، دلئیکی گهرم و ناگراوی
که چی بهو حالی بیحالم، که دیتم داوه ته، رېؤیم^{۲۶۵}
به هیوای به ژنی جوانی یار، که زوو که وتوومه نیو داوی
به لام ده سیان نه گرتم ههرچی هه ولمد، گهلی لاوان
ده یانگوت پیره، خاوه ن پیشه، با پروا له ناوایی!
وه دهر که وتم، یزه ی هات یار به من، ئەمنیش بزهم هاتن
له خویشیان وه خته بوو بفرم که چهل چهل دایده گرت چاوی
به دل خووم خسته به ریپی به لکه پین دانن له سهر چاوم
له بهر برژول نه هات، فهرمووی که سهر چاویکه درواوی
ئه من لاویکی سوارچاک، ته قله باز بووم، ئەویستا که^{۲۶۶}
که چی پیریکی که وتووم، عومری خووم دانا به خوړایی

^{۲۶۳} له دهقه که دا وهک رېؤیم هاتوو.

^{۲۶۴} له دهقه که دا وهک هیندو هاتوو.

^{۲۶۵} له دهقه که دا وهک رېؤیم هاتوو.

^{۲۶۶} له دهقه که دا وهک "ته قله باز بووم و ئەویستا که" هاتوو که کیشی شیعره که ی پین له ننگ ده بیت.

"ئىمامى" ھەلگەرە دەستت لە ھىوا و ئارەزوو و ئاوات^{۲۶۷}
بەجارى تىپھەرى تاف و زەمانى جوانى و لاوى

شوپىن و رېكەوتى ھۆنرانەھى شىعەرە كە ديارى نە كراوہ
(لاپەرە ۱۷ و ۱۸ ى چاپى ئەنسى. لە ديوانى چاپى جەغفەردا نەھاتووە)

بە داخەوہ ئەم شىعەرە جوانە لە ديوانى چاپى جەغفەر دا نەھاتووە و ھەر بۆيەش
رېكەوتى گوترانى بۆ ديارى نە كراوہ بەلام بە حىسابى ناوەرۆك و ئەوہى بەتايبەت لە
فەردى ۹ و ۱۰ دا ھاتووە، دەبىچ دواى تىپھەرىبوانى تەمەنى لاوى شاعىر گوترايىت.
شىعەرەكى غەرامىيە، گەرچى خۆ كالا كردن و گۆشەگىرى شاعىر لە زوربەى
فەردە كانىدا دەردە كەويىت.

سەرسەنگى: لاسارى، گوئى نەيسى (ھەنابانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار)

بەرپۆت ئەگرن: ئايا وەك شىتەكى بەرپۆت سەبرى دەكەن؟

ھىندوو: ھىندستانى و ئىماندارانى ئايىنى ھىندوو. ئەوان تەرمى مردووہ كانىان
دەسووتىنن.

كەچى بەو حالى بىحالم... ئەم فەردە لە درپۆتەى فەرى پىشتردايە. شاعىر دەيەويىت بلى
ھەتا ماوم بە رېگەى عىشقادا دەرپۆم و لەھەر شوپىتەك داوہت و شايى ھەبىت دەيچمى
بە ھىواى دىتى بەژنى جوانى يار. بەلام كىشە زەمەنى كىردارى "رۆيم" كە دەبوايە لە
دادىدا بگوتريىت نەك رابردوو.

بەلام دەسيان نەگرتم... ئەوہش ھەر لە درپۆتەى فەردە كانى پىشتردايە و شاعىرى
بەتەمەن و بەسالچوو بەلام دلتەر، دەچىتە سەر ھەموو شايى و گۆفەندىك بەلام لاوان
نايەنە گەرى داوہتەوہ و دەلین پىرى لىرە برۆ!

گەلى لاوان: جەماعەتى لاوان

چەل چەل: جارجار؛ موكرىانيە.

لەبەر برۆؤل... ئەو تەعبىرە لە شىعەرى زۆر شاعىرى فارس و كورددا ھاتووە و ئاواتىش
لاى كەم جارەيك لە چوارىنەيە كدا گوتوويەتى:
درواوى: شىتەك كە چقى ھەيە، خاوہن دروو

^{۲۶۷} لە دەقە كەدا وشەى ئاوات خراوہ تە نيوان دوو كەوانۆكەو: "ئاوات" كە ئەگەر وا بكەن ئىھامە نزىكە كە واتە
واتاى ئارەزوو دەفەوتىت..

پایز

پایزه، دار ودهوهن بی پهننگن^{۲۶۸}
قهل و مهل، بولبوله کان بی دهننگن
باخه بی بهرگه، پهسیویکی نه ما
بی حه شارگه، کور و کیژ دلته ننگن
به تهنی سهروی بلیندبالا مان
بی خهزان بهرزن و شوخ و شهنگن
دلیمان پیوه هه لاهه سراوه
به نهسیم دین و دهچن، سهرسه ننگن
داخه کهم بو کول و کوی جهرگ و دلّم!
چوو به تالانی خهزان بهرگ و گولم
پایزه و کاتی خهزانی گولوکات
گولوکات پیککی به باچوو له ولات
خیل سهره و خواره، هه وارن چولن
له و کهژ و کپوه به جیما 'ئاوات'
سارد و سر له و سهره دل جیماوه
چاوه پتی هاته، به لام هاتی نه هات
شیت و پیت ئه ی دلی بیچاره، کوا،^{۲۶۹}
تازه نوبووکی به هار دپته وه لات؟

^{۲۶۸} چاپی نه نیسی: پایز. به داخه وه وشه ی "پایز"ی کوردی له زور شویندا وه ک پایز دهنوسریت و هۆکاره که شی کارتیکه ری راسته و خوی زمانی فارسییه. لیره دا به تاییهت ئه و مهسه له یه به روونی دهرده که ویت. پایز به دوو یاه کیشی شیعره که تیکده دات، ههر بویهش من به یه ک یاه نووسیم.

^{۲۶۹} چاپی نه نیسی: کوا. ئه و وشه یه به شیوه ی ناسایی ده بی 'کوا' بیت. دانانی پیتی زیاد ی کاریکی ناپیوسته واهه یه خویته ر تووشی هه لهش بکات.

رەبەن و بېكەس و كارە دلى وا
 هېند تەمادار و ئەوئەندە بە هېوا
 ھەلىيان گرتوۋە خەرمان كورپ و كال^{۲۷۰}
 تازەلاۋ، رەنجبەرى كورد دېتەۋە مال
 پەرپو پۆى تازە بەلا دەر كەنەۋە
 لەو كورپ و كالە جوانە پەرپ و بال^{۲۷۱}
 رېك لە سەربان و لە كوۋچە و كۆلان
 ۋەك منال تازە كە دېتە گورپو گال
 ۋىرە ۋىر يانە بە سەبر و بە دزى^{۲۷۲}
 نە كو پىيان بوەرن پىرە گەمال
 ئاشكرا بن لە كون و كارپىژى
 بابى كىژ بىتو قسەى پى بىژى
 دەرودەشت چۆل لە خەلە ۋ خەرمانان
 رەنجبەران دېتەۋە بۆ سەربانان
 ماۋە بەك بوو كە لەبەر تاۋى بە تىن
 ھەلۋە رىبوو پەرپ و پۆيان بە خەمان
 چلكى كۆنە لە بەرى خۆ دەدرن^{۲۷۳}
 دەست رەنجبەرانە جلى تازە و جوان^{۲۷۴}

^{۲۷۰} چاپى ئەنئىسى: ھەلىيان. لىرەشدا ۋىدەچىت يەك پىتى ياء بە زىادى دانرايىت. ھەر بۆيەش من قرتم كردوۋە.

^{۲۷۱} چاپى ئەنئىسى: جوانە. من دوو پىتى واوم پىن باش نەبوو و ھەر بۆيەش بە يەك واوم نووسى ھۆكارە كەى ئەۋەيە دوو پىتى واو ئەگەرى ئەۋە دروست دەكات كە ۋەك ۋشەى "جوو" واتە جوۋلە كە بخوئىرتتەۋە و پاشانىش، خوئىتەر بە شىۋەى ئاسايى واتە بە يەك واو، ھەر بە 'جوان' دى دەخوئىتتەۋە و كىشى شىعەرە كە دەپارىژىت.

^{۲۷۲} چاپى ئەنئىسى: ۋىرە ۋىر يانە. ئەۋەندەى بزائم ئەۋ دوو ۋشەيە بە شىۋەى ۋىرە ۋىر دەنووسرىت و دەگوترىت. ھەنبانە بۆرىنەش بە ھەمان شىۋەى نووسىۋە و واتاى گۆرانى لەسەر خۆ، سۆزە و نىۋرىن (زەمزمەى فارسى) ى بۆ لىداۋە تەۋە.

^{۲۷۳} واتە دادە كەنن و فرپى دەدەن.

^{۲۷۴} چاپى ئەنئىسى بە شىۋەى سەرەۋى نووسىۋە كە ديارە ھەلەى تىدايە. من سەرچاۋەى دىكەم بۆ بەراوردكارى لە بەردەست نىيە و ھەر بۆيەش خۆم دەبىن ساغى بگەمەۋە. بە گوپرەى ناۋەرۇكى مىسراعى يە كەمى فەردە كە كە باس لە دراندن و فرپىدانى چلكى كۆنى كورەلاۋى رەنجبەر دەكات، واھەيە بتوانىن مىسراعى دوۋھەم بەم

کاتی زستانه، به لām دووباره
 بئ وچاندانی هموو دهنه شوان
 بئ که په نك و سه گک و گۆچان، چ ده که ن؟
 له و که ژ و کئوه، له سه رمان چ ده که ن؟
 دهنگه دهنگیانه، ده لئین گۆرانی
 به زمانی زگوماک، سۆرانی
 کورت و کرمانجی له دهرک و بانان
 خۆ ده لایتنه وه لای به جوانی
 پاروه نانیککی له مائی که بخۆن
 چاتره کورده له نانی شوانی
 گهرچی شانازییه شوانی بۆ کورد
 جوانه له و شوانه دهس و گۆچانی
 با به هار بیتته وه خاکه لئوه
 دهرکه وئ چادر وجیغ له و نئوه
 ئە و که رهت لای ده گرن باش سه ر سوئ
 له کچی مه مک و کولم سیو و به هی
 وهک گولوکاتی به هار سه وز و سوور
 کیژ ده رازیتنه وه خۆ سه رتاپی
 ئە و حله، کاتی ته ماشا و گه شته
 ئە و که رهت رۆژی وه ده ره چوونه له دئ
 ههر جحیلکی ئە وینی پی پی بئ،
 به ئە وین دیتته سه ما و هه لپه رکئی
 رپم نییه من که فه قیرم پیرم
 تا بلیم هئندئ له را وته گبیرم^{۲۷۰}

شپۆه به بنووسین که دیاره ده توانی جیاواز بیت له وهی وا شاعیر خزی گوتوو به تی: "ره نجه ره ده کړئ جلی

تازه وجوان"

^{۲۷۰} چاپی ئە نیسی: ته کبیرم، پروانه شه رحی شیعره کان

با نه لئين نانى شوانى وايه
 نه وه نائىكه له باغى نايه
 نه وه رپى و شوپى گه لى پياوانه
 به لگه شانازى ره سوولى خوايه
 من به قوربانى دهس و گوچانى
 كورپى كورد نابى بلخى سهرمايه
 دهنگى بلویره نه وای ئاسمانى
 سه د نه وازى له نيو دلدايه
 من كه 'كاميل' م و هيندى پيرم
 نه وه بوو را و قسه و ته گبيرم

سال و شوپى گوترانى شيعره كه رانه گه بينراوه
 (لاپه ۱۳۹ تا ۱۴۲ ي چاپى نه نيسى. له چاپى جه عفر دا نه هاتووه)

له ديوانى چاپى كاك جه عفر و هاو كاره كانيدا نه مدؤزيه وه و هو كاره كەشى نازانم.
 تهركيب به نديكى حهوت به شييه له وه سفى وه رزى پايز، زستان و به هاردا و شه رحى
 سروشتى كوردستان و گه رانه وهى خيل له ههوار و ژيانى خه لكى گوند، به تايهت
 نه وينداریه تى كوره لاو و كيژولان، ههروه ها شوانى كورد.

خويتهر له ده سپىكى شيعره كه دا ههست ده كات ئاوات ويستيتى له ئيستيقبالى شيعرى
 هه لئو هه ر به رزه ي مامؤستا هه ژار يان پيره هه لئوى نه مر سواره ي ئيلخانيزاده دا شيعريك
 بهؤنيتته وه به لام نه وه ههسته ته نيا له به ندى يه كه مدايه نه ويش به هؤى هاوچه شن بوونى
 هه نديك وشه و ته عبيره وه؛ نه گينا شيعره كه هه ر له سه ره تا كانه وه به ره و ئاقاريكى ديكه
 ده روات كه به ته واه تى له ناوه رۆكى هه لئو هه ر به رزه جياوازه. سروشتى كوردستان و
 كومه لگاي كورد ناوه رۆكى سه ره كى شيعره كه ن.

هه وای شيعره كه، سوار و له گوتن خو شه. هه نديك وشه و زاراوه ي كۆنى كوردی
 تيدايه كه په يوه نديان به ژيانى گوند نشينى و هؤزايه تيه وه هيه و به هه مان شيوه
 ئامازه به هه نديك داب و نه ريتى ژيانى نه و سيسته مه ئابوورى - كومه لايه تيبانه ده كات.
 قه ل و مه ل: جيناسى ناته و او يان لى پى كه هاتووه.

په سيو: په نا، قورژبن

حه شارگه: شویتى خو شاردنه‌وه و خو هشاردان. شاعیر ده‌لج دار رووتاونه‌توه و کيژ و کورپی لاو ئیتر ناتوانن بچنه ژوانی یه کتر و دوور له چاوان له په‌ناى به‌لگ و لقی دار قسه و ماچ و مووچ بکه‌ن.

به‌ته‌نئى...: داری 'سه‌رو' له‌و دارانه‌یه له زستاندا به‌لگی ناوه‌ریت و به سه‌وزی ده‌مینیته‌وه. بالاشی به‌رز و راسته. ده‌لج له ناو داره‌کاندا ته‌نیا سه‌رو ماوه‌توه که گه‌لای هه‌ن. خه‌زان: پایز؛ فارسییه. له شیعریکی هه‌ورامیدا واتای 'گه‌لای دار'یشی لی وه‌رگیراوه: په‌نگ زه‌ردیی خه‌زان خه‌تای پایزه‌ن.... "به‌لام لی‌ره‌دا هه‌ر پایزه‌که‌یه. دل‌بیان: له‌به‌ر کیشی شیعه‌که ده‌بی وه‌ک دل‌بیان بخوینریته‌وه و هه‌ر بویه‌ش به دوو یاه نووسراوه.

سه‌ر سه‌نگ: لاسار، گوئی نه‌بیس (هه‌نبانه بو‌رینه‌ی مامۆستا هه‌ژار) داخه‌که‌م بو کول و کۆی جه‌رگ و دل‌م...: ئه‌و به‌شه‌ی شیعی هه‌لو هه‌ربه‌رزه‌ی مامۆستا هه‌ژارمان وه‌بیر دیتته‌وه که ده‌لج "داخه‌که‌م بو گوپ و هه‌زی جوانیم / ئه‌و ده‌مه‌ چۆن و چ بووم، بو وانیم؟"

کول: خه‌م، خه‌فه‌ت، ئیش و ئازار(هه‌نبانه بو‌رینه) کۆ: خه‌فه‌ت. به‌شوین کولدا دیت(هه‌نبانه بو‌رینه) گولوکات: گولوک شکۆفه و گولی داره (هه‌نبانه بو‌رینه)؛ گولوکات کۆی وشه‌که‌یه به‌ نیشانه‌ی کۆی /ات/ی عه‌ره‌بی دروست کراوه.

په‌ک: هه‌موو، به‌ ته‌واوه‌تی خپل سه‌ره‌وخوار بوونه‌وه: داگه‌رانی هه‌وارچییان له کویستانه‌کانه‌وه به‌ره‌و ده‌شتایی له پایزدا.

هه‌وار: شویتى هاوینه‌ی مه‌رداری خپلات. له‌و که‌ژ و کپوه به‌جی ما ئاوات: ئاوات ئیهامی تیدا‌یه. واتای نزیکى نازناوی شاعیره و واتای دوور و ئه‌سلییه‌که‌ی خوژگه‌ی ئه‌وینداریکی کورپه‌لاوی خپله، که له هه‌وار بوته ئه‌وینداری کپۆله‌یه‌ک و ئیستا به‌ کۆچ کردن و گه‌رانه‌وه بو ناو دپه‌که‌یان (که ده‌کری جیاواز بن)، له‌و ئاوات و ئاره‌زووه دوور ده‌که‌وتیه‌وه. فه‌ردی دواتر درپژه‌ی هه‌مان قسه‌یه. شاعیر به‌و ئیهام دروست کردنه ده‌یه‌وئ بلی ئاوات و ئاره‌زووی لاوه‌کان له‌وئ به‌جیما، هه‌روه‌ها دلی ئاواتی شاعیریش له لای ئه‌و پاکى و جوانییه‌ی سروشت و ئه‌و کور و کپژه عاشقانه به‌جیما.

هات: هاتی یه کهم به واتای ئیقبال و بهخته به لامل هاتی دووهمم واتای هاتن ده داته وه. هاتنی نه هات بریتیه له خو به سهردا سه پاندنی نه هاتی و نه یامه تی. شیت و پیت: پیت له فزی موهمه له و ته نیا له گهل شیت واتا پهیدا ده کات: دیوانه، ناعاقل

ره بهن: ته نیا

کور و کال: کال وشه یه که له جیاتی تشت، هه راما، هین ده گوتری (مه لا و کال، سو فی و کال) (هه بنانه بو رینه) به و حسابه، کور و کال واته کور و هین واته کور و شتی وه که هه، که هه ده بیته وه کور و مرو فی نیرینه ی تر.

بلا: با، بلانی (هه بنانه بو رینه)؛ لیگه ری با وا بیت یان وای له بیت.

په و پوی تازه...: ئەم فەرده له درێزهی فەردی پیشتر دایه که باسی هه لگرتنی خه رمان و گه رانه وه ی تازه لاوی ره نجبه ری کورد ده کات بو ناو مال له گونده کان. سه جه م فەرده که ده کری ئاوا واتا لیدریته وه: لیگه ری با ئەو کور و کاله ره نجبه ره که هه موو ماوه ی به هار و هاوین زه حمه تیان کیشاوه، هیزیکیان بیته وه بهر و په ر و پو ده ربکه نه وه. کرداری 'دهرکه نه وه' ویده چیت هه م بو په ر و پوی پیش خو ی و هه م بو په ر و بالی دوای خو ی به کار هینرایت.

پیره گه مال: دیاره به واتای سه گی به سالاجووه و نه وه ی کوره لاو له چوونه ژواندا ده به و ریا بیت سه گ پنی نه وه ریت و باوک و برای کیزه که ناگادار نه کاته وه. به لامل ئیهامیکیشی تیدایه که ده کری به و ملؤزمانه ی نه سلی پیشتر بگوتریت که بهرگری له ژوانی ئەو لاوانه ر ده کهن.

کارپژ: قولی سه ربانی کادان که له وپوه کا ده رپژنه ناو کادانه وه (هه بنانه بو رینه) کون و کارپژ که م و زور هه مان واتای کون و کاژپری هه به، به لامل واهه به شاعیر به هوی سه روا ی فەرده که وه ویستی بیکات به کارپژ.

قسه پیگوتن: جنیو پیدان، له تووره بوون.

خه له: دانه ویله، ده خل، ده غل (هه بنانه بو رینه)؛ غه لله ی عه ربیه.

هاتنه وه بو سه ربان: یه که له و شوینه سه ره کیانه ی وا کوره لاوی گوند له ی کۆده بنه وه سه ربانی مالانه. هاتنه وه و گه رانه وه ش کاتیکه زه حمه ت و کاری هاوین و پایزان ته واو بووه و لاوان ده توانن به سه سیننه وه و بو یاری کردن یان چاوه چاوی سه ر ریگای کچان،

سەرلەنۆی لە مالى بىنە دەرەو و لە دەورى يە كتر كۆ بىنەو. لە هاویندا بەهۆی كار و ئەر كەو و ئەو یان پىنە دە كرا.

جلكى كۆنە... بەرگى ئىش و كار فرى دە دەن
دەست رەنجەرانە... هەلە يەك كەوتۆتە ئەم مىسراعەو. نە كىشە كەى تەواو و نە
واتا كەى. من لە پەراوێژدا باسەم كرددوو و پىويست ناكات لىرەدا دووپاتى بكمەو.
بى و چاندانى: بە بى پشوو دوانى دواى ئەرك و كارى نۆمانگە، لە زستانىشدا كۆرە لاوى
گوند دەبنە شوان و ناگايان لە مەر و مالات دە بىت.

كە پەنك: فرەنجى، بالا پۆشى شوانان

چ دە كەن: ئەم تىرمە لە هەردوو مىسراعى ئەم فەردەدا دووپات بۆتەو. ئەو هەش
و پناچىت كارىكى هونەرىى جوان بىت. لام وايە ئەو شىعرە بە گشتى پىدا چوونەو يە كى
پىويستە و دوور نىبە كاك جەغفەر و هاو كارە كانىشى راست لە بەر ئەو كىشە و گرافتەنە
لە چاپە كەى خۆياندا نە يانە پنا بىت.

زكوماك: دە بى شىوازىكى خۆجى يى بىت بۆ وشەى زكماك يان زگماك بە واتاى
دياردە يەك كە هەر لە داى كبوونەو لە گەل كەسە كە بوو بىت، وەك زمانى زگماك. هەنبانە
بۆرىنەى مامۆستا هەژار نەموونەى كۆبرى زكماكى هەناو تەو. هەر لە ويدا گوتراو
هەر وشە يەك بە 'زك' نووسرا بىت بە 'زگ' يش دە بىتە هەمان شت واتە زكماك و زگماك
و وەك يە كەن و زكوماكىش دە بىت هەر وەك ئەوان و ابىت.

كورت و كرمانجى: بە كوردى و كورتى.

پارو و نانكى... واتە كۆرە لاو پىيان خۆشترە لە مالهو و بن تاكوو بىنەو بە شوان و بچنە
بەر مەر و مالات لە دەرەو وەى گوند. بە لام شاعىر كە ئەو دە لىت بە شوپىدا دە يە و بىت
قسە كەى خۆى چاك بكاتەو نە كا لاى خوينەر و ابىت بىت كە شوانى شىتىكى خراپە،
ئىنجا پەسنى شوانى دە دات.

چاترە كوردە لە نانى شوانى: نە زمانى ئەو "معترضە" ي "كوردە" يە بۆجى گوتراو. ئايا
نيازى ئەو بوو بلى لاى كورد وايە؟ يان هەر بە گشتى قسە بۆ كورد دە كات.
با بە هار بىتەو وە خاكە لىو... با لە مانگى خاكە لىو دە با هار بىتەو.

چىغ: پەردەى لە قامىش كە بە دەورى رە شمالدا راي دەنگيون (هەنبانە بۆرىنە)
سوئ: داخ و عەزرت، تاسە (هەنبانە بۆرىنە)

مه مەك و كۆلم سېو و بەهې: لەفف و نەشریان پێ درووست كراوه. زیاتر بۆ ئەوه دەچم لەفف و نەشره كه مشهوهش بیت: مه مەكی وهك بههې و كۆلمی وهك سېو، گەرچی وهك موره تته بېش تیی بروانی واههیه بېت. وهستاوه ته سهر روانگهی شاعیر! ئەو حەله: ئەو دەمه

ئەوینی پێ بچ: تهر كیینیکی جوانه ئەوین پێ بوون واته ئەویندار بوون. فه قیرم و پیرم: من كه فه قیر و پیرم، لای جحیلان رینگای ئەوهم نییه را و ته گبیرم ده ربیرم.

ته گبیر و ته کبیر: له دهقی چایدا وهك ته کبیر نووسراوه. من لام وایه ده بچ ئەو ته کبیره عه ره بیه به جیاواز دابنن له ته گبیر کردنی کوردی به واتای راویژ. ههر بۆیه ش به شیوهی ته گبیرم نووسی.

له باغی نایه: نانی شوانی زه حمهت به رههم دیت و بۆ ئەو كه سه نییه له له باغی دابنیشتوه و به ئیستراحت ده یخوات. راست یان هه له، ئەوه تیگه یشتنی منه لهو میسراعه.

گه لی پیاوان: گه ل لیره دا کۆ و ئەنجومه نه. گه لی پیاوان خیتابه بۆ کۆمه ل و کۆ و جه معی پیاوان. ئەوه ری و شوین و ئاکاری پیاوانه یه.

ته عبیریکی پیاومه زمانه یه، كه ئیستا له میژه دووری له گوتنی ده کریت. دیاره به پیاوانی سه ردهم و شوین، ئەوهی ئاوات گوتوو یه تی تا راده یه ك ئاسایی بووه، به لام ئەمرۆ ناکریت قسه ی وا بکریت له بهر ئەوهی مه زمانه تی به نیوهی جیهان به خشین و نیوه که ی تر به بچوو ک زانین هه له یه کی گه وره ی تیگه یشتن له ژیان و پیشیل کردنی مافی ژنه.

به لگه شانازی: به لگه بۆ شانازی پیکردن. لام وایه ئەوه درێژه ی قسه کانی شاعیر بیت. سه بارهت به شوانان. ره سوولی خوا واته پیغه مبه ری ئیسلامیش گوتراوه شوان بوو بیت. شاعیر ده لێ من شانازی به شوانان ده کهم که نمونه که ی نێرده ی خودایه. کورپی کورد... نابی کورپی کورد له شوانی و چوونه دۆل و چیا و سه رما و گه رما بترسیت.

من که "کامیل" م... بۆ پاراستنی کیشی شیعه که پئویسته پیتی یاه له کامیل دا تا راده یه ک بکیشریت وهك ئەوهی به دوو یاه نووسرایت.

باي واده (۲)

هەلئايە ھەتاوی کاتی زستان
هەلئايە برا لە پوژپەرستان!
پوژئ لە نەکاو ھەتاو وەدەرھات
پەحمی بوو لە لای خودای سەماوات^{۳۶}
ھات سروھیی باي خۆشی بەھاری
بەوئۆنەوہ بۆنی گول دەباری
شەونم لە گولان لەبەر دلانە
جامیکی شەرابی بولبولانە
جەرگ و دلای عاشقی برپوہ
ئەو خونچە کە وا یەخە ی دپوہ
نۆشی دلایانە ئەو شەرابە
وا جەرگی شەقایقیش کەبابە
دەنگی کەو و مەل لە کۆھساران
کارە ی بز و مەر لە نیو ھەساران
ناقوسی ژيانی کیژ و کالن^{۳۷}
رېك چاوپری رېگەیی شەمالن
باي وادە، بەخێرئ، وا بەرپوہ
پیی سەر سەرە چونکە ژینی پتوہ
دەژیتتەوہ ھەرچی مرد بە زستان
دەشواتەوہ چلکی چاو و دەستان

^{۳۶} لە دیوانە کەدا وەك پەحمی ھاتوہ.

^{۳۷} لە دەقە کەدا وەك ژيانی ھاتوہ.

ھەي ھەي چ بەھارنى دىگوشايە!
 سفرىگە كە خاۋەنى خودايە
 رەنگىن بە ھەزار جۆر و رەنگە
 دىۋجامەيى خۆيەتى، چ شەنگە!
 ھەرچى ھەيە مار ومپرو، يا مەل
 دەورى دەگرن بە گەل، بە كۆمەل
 ھەريەك بەشى خۆى دەبا جوى جوى
 بەو سفرە، جىھانە جەرگى توى توى^{۲۷۸}
 ئەو خاۋەنى سفرە، ھەر خودايە
 ھەر بووشە، دەبى، ھەتاھەتايە^{۲۷۹}
 چەند شا و ۋەزىر و حاتەمى تەي
 لەو رېگەيى سفرە پى دەكەن پەي
 چاۋ با لەۋە پاش نەچىت و بنوى
 بنواپتە ئەو جىھانى لەنوى
 رازاۋەتەۋە بە رەنگ سەراسەر
 خىلى گولوكاتى كردهۋە بەر
 ھەر جىگە دەبىنى زىر و زىۋە
 ھەر تىشكە لە ھەرچى ژىنى پىۋە
 ۋا داي لە كىلە دوورزەنى ھەور^{۲۸۰}
 تىكچوۋ بە بروسكە لەشكرى جەور
 ئەو خىۋەتى ۋا سىپى سىپى بو،
 بەو دوورزەنى ھەورە تىك تەپىۋو^{۲۸۱}
 لەو جىگە، كىلە جوان و چاتر

^{۲۷۸} لە دەقە كەدا ۋەك جۆى جۆى و توى توى ھاتوۋە بەلام ئەۋانە دەبى كىشەى تاپ و نەبونى پىتى بەرى
 ۋجىن بۇ وشە كوردىيە كان لەو چاپخانە يە يىت كە كىتەبە كەى تىدا چاپ كراۋە.

^{۲۷۹} لە دەقە كەدا ۋەك بووشە ھاتوۋە.

^{۲۸۰} لە دەقە كەدا ۋەك دورزەنى ھاتوۋە. ھەرۋەھا چەند وشەى دىكەش بە يەك ۋا نووسراون: دور، تىكچو،
 بروسكە.

^{۲۸۱} لىرەشدا ۋەك دورزەنى ھاتوۋە. ۋاۋە كانىش بە يەك ۋا نووسراون: بو، دور، بو.

وا گول هه لیداوه چیغ و چادر
 کوستان هه موو سوور و شین و زه نویر
 کانیاوی به جارئ بوونه ئه سستیر^{۲۸۲}
 ئه سستیره شه وا دلئ کزه ی دئ
 بۆ هاتنی سهر زه وی بزهی دئ
 بۆ کاتی پشوو که دیته عهرزی
 ماندوو بوو، بهزی، تهزی، له بهرزی^{۲۸۳}
 مانگیش که به وینه دیته ئاوی
 خۆزگه له پرا ده کهوته داوی
 ههر گیز نه ده هاته دهر له گۆمان
 دهستی دهر له عهرز و ئاسمان
 ئه و کاته یه، خاله، لیم به قینه
 ته سخیری کورات له سهر زه مینه
 وانه که ده لئین ده چیته ئاسمان
 ناچن به خودا، مه گهر به سولتان
 زانینه مروّف ده باته بهرزی
 بروانه نه زانه ههر له عهرزی
 ئیمه له زه وی، له کا که شانئ
 ئه و عالهمه گه ینه کا که شانئ!
 فهرقی مه ده گه ل ئه وان بزانه
 ههر لیره وه تا کوو ئاسمانه^{۲۸۴}

شوین و ریکه وتی گوترانی شیعه که رانه گه به نراوه
 (لاپه ره ۱۶۲ تا ۱۶۴ ی چاپی ئه نیسی. له چاپی جه عفر دا نییه)

^{۲۸۲} له ده قه که دا وه ک بو نه نوو سراوه.

^{۲۸۳} له ده قه که دا وه ک ماندوو بو هاتوو.

^{۲۸۴} له ده قه که دا وه ک تا کو هاتوو.

عینوانی شیعره که له فەردی نۆهەمی خۆی وەرگیراوه. پینشتریش پارچە شیعرێکی دیکە بە هەمان ناومان بێنۆه (شیعری وەرگیراوە لە لاپەرە ۱۵۳ و ۱۵۴ ی چاپی ئەنێسی و ۶۶ و ۶۷ ی چاپی جەغفەر). من بۆ ئەوەی سەر لە خۆتەر نەشیوت ناوی ئەم مەسنەوییهی ئێرەم ناوە "باي وادهي ژماره دوو".

له چاپی جەغفەردا نەمدۆزییەوه، هۆکارە کەشی نازانم. مەسنەوییه کی رازاوهیه له وهسفی سروشتی ناوچهی ژبانی شاعیر وهك بهشیک له موکریان. سأل و شوینی گوترانی شیعره که دیار نییه بەلام به ئەگەری زۆر دەبێ هەر له گوندیکی وهك قاقلاوا و گەردیگلان، یان گوندیکی نزیک ئەوان له نیوان بۆکان و سەقز گوترايیت و ئەو وهسفهش، هی سروشتی هەر ئەو شویتانە بیت. کیشی مەسنەوییه که زۆر سوار و حەماسی و بن بزۆکەیه، واتە خاو و بی هەست نییه.

شیعره که بهوه دەست پێدەکات که کاتی زستانه و هەتاو هەلئایەت بەلام رۆژیک له ناکاو هەتاو دەردیت و ئیتر بەشوپن ئەودا پەسنی بەهاره و کارتیکەری باي خۆشی بەهاری لەسەر سروشت. شاعیر، به گوێرە ی بروای قایمی ئیسلامی خۆی، هەموو ئەو رازاوهیی و جوانیه دەباتەوه سەر خودا و بەخششی ئەو. هەر و هەموو ئەو پەنگ و بۆنە ی گۆل و گیای به سفرهیهك دەناسییت که خودا دایخستوووه بۆ کەلک وەرگرتنی مرۆف.

له پینچ فەردی کۆتایی شیعره که دا ئاوات دەچیتە سەر زانست و "تەسخیری کورات" له لایەن مرۆفەوه. هەر له رینگە ی ئاینیشەوه بۆ بابەتە که دەچیت کاتی که دەلی ئەم کارانە به بی "سولتان" ناکریت و ئەو هەش ئاماژەیه به ئایەتیکي سوورە ی الرحمن له قورئاندا که دەلی: *إِن اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ*. ئەوەندە ی من بزانم شروقه کاران واتە 'مفسران' ی قورئان ئەو 'سولتان' به زانست لیکدەدەنەوه بەلام زانستیک که خودا داویەتە مرۆف و بەم بێیه، چوونی مرۆف بۆ مانگ و کوراتی دیکە، یان ناردنی مانگی دەستکرد بۆ ئە شویتە دوورانهی کائینات به شیوهیه کی ناراستەوخۆ به کاری خودا دەزانن نەك مرۆف. مەلا و مالم و قەشە ی له قافلە ی زانست به جیماو هیچ چاریکی دیکە یان نییه جگە له وهی به شەلەشەل بکەونه شوین علومی ئەمروپی و بیانوییه کیان بۆ بدۆزنەوه بۆ ئەوهی به خەيالی خۆیان نەهیلن زانست له چوارچۆیهی دەسەلاتی ئاین بچیتە دەرەوه و ئەوانیش بیکار بمینەوه!

ئاوات ناچىتتە ناو ئەو باسەوۈ و بە ھىننانى ناوى "سولتان" ئەركى خۆى بە تەواو بوو دەزانىت؛ ئىتر لەوئى بەدواوۈ تەنیا لە زانىست و گرنىگايەتتەكەى بۆ مرؤف دەدوئىت. بەلام ئەوۈ تەنیا تا دوو فەردى كۆتايى بېر دەكات كە لەوئىدا پىن لە جىاوازيە راستەقىنەكان دەنىت و داخ و ھەسرەتى خۆى لە دواكەوتووئى "ئىمە" واتە گەلى كورد دەردەبېرىت؛ لەئەنجامىشدا دەئى جىاوازيى ئىمە لە گەل 'ئەوان' - كە ديارە دەبى ولاتانى ئورووپايى و بە گىشتى پۇژئاوا و ولاتە پىشەسازىيەكان بن، لىرەوۈ ھەتا ئاسمانە! ھەندىك فەردى شىعرەكە تەنزئامىزن؛ بۆ نمونە، خۆزگە لەپرا دەكەوتە داوئى! كە باسى مانگە لەو كاتەدا وا دىتە ناو ئاوى سەر زەوى بۆ سەبىرى جوانىيەكانى.

ھەللا: ھەرا و داد و فرىاد و قەرەبالغى

پۇژپەرستان: ئەوانەى وا پۇژ و دەر كەوتنى ھەتاويان دەوئىت. واھەيە ئامازەيەك بىت بۆ پەيرەوانى ئايىنى مېترائىش.

نەكاو: ناكاو، لەپەر

سەماوات: ئاسمانان

سروە: شەنبا، كزەبا، باى بسكان (ھەنباھە بۇرىنەى مامۇستا ھەزار)

نۆشى دلىيانە ئەو شەرابە: دەگەرپتەوۈ بۆ دوو فەرد پىشتر كە گوللى شەقايقى بە جامى شەرابى بولبولان دانابوو.

كارپە: دەنگى بەرزى پەز و بەرخ (ھەنباھە بۇرىنە). بەلام كارپە بە دەنگى بزن و گىسكىش دەگوترىت و ھەربۇيەشە ئاوات لە پەيوەندىي دەنگدا، "بز" و "مەپرى" پىكەوۈ ھىناوۈ.

بز: بزن

ھەسار: ھەوشى مالان

كال: وشەيەكە لە جىاتى تىشت، ھەرامە و ھىن (مەلا و كال، سۆفى و كال) (ھەنباھە بۇرىنە) لىرەدا كىژ و كال دەبىتە كىژان و ژنان كە لە كۆمەلگاي ئىمەدا ھەموو ئەرك و كارى قورسى بەخىو كوردنى ئازەلى ناومال لە سەر شانى ئەوانە.

ناقووس: زەنگى كلىسە، كە لە ھەندىك بۇنەدا دىتە دەنگ و ئەو دەنگ و سەدايە ۋەك بانگى لەر مئارەى مزگەوتى موسولمانان بە واتاى بانگھىشتى خەكە و داوا لىكردىيان بۆ ئەوۈى بچنە ناو كلىسا و مزگەوتەوۈ.. لىرەدا شاعىر دەنگى بزن و مەپ بە ناقووسىك دەشوبھىتى كە كىژ و كال بانگ دەكات بچنە مەپدۇشىن.

چاوپر: چاوی کیژ وکال که براوہ تہ سہر ریگای بای شہمال بوئوہی بیت و بہ فر بیاتہ وہ.

بای وادہ: بایہک کہ لہ کاتی خویدا دیت و بہ فر دہ باتہ وہ.

پی سہر سہر: بہ خیر بیت و پی لہ سہر سہری من دانیت.

ژینی پیوہ: دواي چوونہوہی بہ فری زستان گیا وگژ لہ زہوی سہر دہردین و ژیانیکی نوئ دہست پندہ کهن.

دلگوشا: شتیک کہ دل دہ کاتہ وہ؛ دلخوشکەر.

سفریکہ: سفریہ کہ

دیوجامہ: دیجامہ؛ چہند پارچہ بہرپی رہنگا ورہنگہ لیکي دہدہن لہ راوہ کەودا دہ کاری دہینن (ہہنابہ بۆرینہ).

شہنگ: جوان

بہ گہل: بہ کۆمہل

جوئ جوئ: جیاجیا

توی توی: توئژ توئژ

ہەر بووشہ: ہەر بوونی بووہ.

پین دہ کهن پەہی: پەہی بوون' شکانی لاقہ. پیمان پەہی دہ بیت، لاقیان دہ شکیت.

چاو با...: دواي ئەو ہہموو پیداہہ لگوتنہی من، با مرؤف چاوی خوی نہ قووچیتیت و بہ شیوہیہ کی نوئ بروانیتتہ جیہان.

خشل: زپ و زیو و مووروو بو رازاندنہوہی ئەندام و جل و بہرگ.

گولوکات: گولوک خونچہی گول و دارہ + ات نیشانہی کۆ.

کلیلہ: رنوو

دوورزن: فارسیہ. تہنگیک کہ لہ دوورہوہ نامانج دہ پیکیت؛ شاعیر ہہور و دہنگہ کەہی لہ بہ ہاردا، بہ تہنگی دوورزن دہ شوہیتیت.

برووسکہ: رنوو بہ دہنگی بہرزی ہہور لہ چیا جیادہ بیتتہوہ و دہ خزیتہ ناو دۆل.

ئەو خیتوہ تی: بہ فری سہرچیا، پیش ئەوہی بہ رنوو بتہ پیت و بکەوئتہ خواریوہ، وەک خیتوہ تیکي سپی وایہ.

لهو چيگه كليله... واته دواي كهوتنه خوارهوهي كليله، لهو چيگهيهي وا رنوو
خهيمهسي ليدابوو، گول چيغ و چادري ههلداوه و له خهيمهكهسي نهو جوان و
چاتره!

زنويړ: چيگهسي بلندي ههواسازگار (ههنبانه بوريه)

كزهي دل: حهسرهت خواردن، ئيرهسي بردن. واته تهنانهت نهستيرهش بهو جوانيهي و
بهو كوستانه سوور و شين و زنويړه ئيرهسي دهبات و پيني خوشه بيته سهر زهوي
سهيري بكات.

بوکاتي پشوو: دهگهپيتهوه بو نهستيره، كه دپته سهر زهوي بو سهيري جوانيهكان و
لهوي دهبهزيت و دهتهزيت!

مانگيش...: شاعير كهوتنه ناو ناوي ويتهي مانگ، بهوه دادهنيت كه نهويش
ويستويهتي بو سهيري جوانيهكان بيته سهر زهوي. ئينجا ناواتي نهوهي خواستوه
بكهويته ناو تهپكه واته نهو ديوجامهيهي وا له سهر زهوي پانيان كردوتهوه و
نهگهپيتهوه بو ئاسمان. جا نهگهركهوتايهته ناو داو، ئيتر دهستي دهپرا و له ئاسمان
دهرنهدهكهوت!

خاله: رپوي شاعير له خويتهري شيعرهكهيه كه به خاله بانگيان دهكات.

تهسخير: زال بوون به سهر شتيكدا و دهست بهسهردا گرتني.

وانه: نهوانه. نهو كهرهسانه (نهو مانگي دهسكردانه)سي وا دهچنه ئاسمان.

سولتان: له وشهسي عهرهبي سلطه به واتاي هيژ و دهسهلات وهرگيراوه. وهك له سهرهوه
گوتم ئيمانداراني موسولمان دهستراگهيشتنى مرؤف به سهر كوراتي ديكهسي كائينات
بههؤي زانستهوه گونجاو دهبينن بهلام نهو زانستهش ههر به كاري خودا دادهنين و بو
بو نهوهش كهلك له ئايهتيكي قورئان وهردهگرن كه ئاماژه بهو وشهيه دهكات و من له
سهرهوهتر هيئامهوه.

كا كهشان و كاكهشان: جيناسي تهواويان پآي دروست كراوه. كا كهشاني يه كهم به
واتاي كيشاني كايه له سهر زهوي و نهويش كاري ئيمهسي كورده! بهلام كاكهشاني
دووهم ههمان كههكهشان يان كائيناتى دهرهوهي كورهي زهوييه كه ولاتاني
پيشكهوتوو له رپگهسي ناردني مانگي دهسكردهوه خهريكن ديكهنه ملكي خويان.
ئاوات خهمي نهو جياوازيهسي ئيمه لهگهل نهوان دهخوات كه دهلي هيئنده زوره
بهقهدرائي رپگهسي نيوان عهرز و ئاسمان دهبيت!

سروه باي بهار

هات سروه باي بهارى
بۇ ناوچەى كوردەوارى
بوو به هيوايەك له نوئ
رپۆژمان دەرکەوت له سوئ
به شنەشنى شەمال بوو
جى دانگەى دى بەتال بوو
داى له توقى سەرى، توند
پرئ و بلاسوى كرد كوند
شوانى هەوەل له خۆشيان
كەوتە هەلپەركى و گەريان^{٢٨٥}
مەرى جى هيشت بۇ هاوال
بۇخۆى روى كرده سەر يال
ئەو كاتە بى ترس و خەم
فیتوى لیدەدا بەدەم
له بلویری دەتووران
كەیف و خۆشى خۆى دەنواند
بانگى كرده كیژ و كال
دەيگوت دەرکەون لەمال!
هات كاتى بانەمەرى
تىن له ولات دەگەرى
مەلپەندمان گەرم دادى

^{٢٨٥} له دەقەكەدا وەك گەران هاتوو، كە هەلەبە.

چ له شار و چ لادئ
 لاوان پړيځ به دهستی جهم
 دپته دهر بئ ترس و خهم
 ههرچی له دلياندا بئ
 نه گهر له بيريان مابئ
 ده گيرنه وه بؤ هاوال
 وه خه بهر دپن کوږ و کال
 ميگهل له دئ دهر که وتن
 له بن په وه زان خه وتن
 شوان هه لئرووشکان لايان
 له نساړ و چي ايان^{۲۸۶}
 خهم و په ژاره ی زستان
 هه موويان برده کوستان
 کوستان به دم بايدا دا
 سه د چهل به ملا ولايدا دا
 تا بوو به تۆز په ژاره
 پفاندي بؤ نه و خواره
 پابردووی خوی له بيرچوو
 له پر خويئدي کونده بوو
 داله زری، ترسا ديسان
 ده يگوت بئ بيرم ئينسان
 کوند له ههر کوئ بخويئني
 پيشه ی له بن دهر دپئني
 نه و کورده وارييه، پاکی
 به کوند ويرانه خاکی
 شوانتيکی دی له سه را
 هاته خواره وه خيرا

^{۲۸۶} له دهقه کدا وه ک چي ايان هاتووه.

گۆپالئىكى يېئوو شوان
 شىرى دەھىئا ئامان
 ھەرگىز لە دەست نادەن ھەل
 كاتى بەھار، بە كۆمەل
 دەبىنن مەلبەندى وان
 چەند رەنگىنە، چەند جوان^{۲۸۷}
 بىرى چۈنە مەردۆشىن
 بە پەنجەى نەرم و رەنگىن
 يەك خاتووزىن، يەك شىرىن
 شىرىنتر بوون لە ھەنگوین
 خەجى و مەجى و فاتمۇكى
 دەرکەوتن بۇ مەندۇكى
 بە ھەلپەركى و پىكەنن
 چوون بۇ مەندۇكان چىنن
 بزەيانە كىژ و كال
 بەزەيان نايە بە حال
 دەستى يە كترىان دە گرت
 چەند جوان بوون درىژ و كورت!
 سازيان دە كرد ھەلپەركى
 لە سەربان و بەردەركى
 دەلېن جەژنى سەرى سال
 پىرۆز بى لە كىژ و كال
 جىژنىكى كۆنى كوردە
 ۋەرنە نىو وردە وردە
 كەس نەمىنى پىر ولاو
 چ مى، چ نىر، ژن و پىاو
 دەست بگرن، رۆژى ھاتە

^{۲۸۷} لە دەقە كەدا ۋەك چووان ھاتوۋە.

وهدى هات ئەو ئاواتە،^{۲۸۸}
 كە بوويان لە زستانى
 دەيانگوت ناخ كوستانى!^{۲۸۹}
 خال و بەلەك بېتتەوه
 بەفرى لى بىتتەوه
 چىغ و چادر دەر كەون
 بېرى دۆشان سەر كەون
 تىكەل بىن كىژ و كال
 شەنگ و شوخ و چاو كەژال
 ئەو چەلش ئەوا ديمان
 ئەو ئاواتەى وا بوومان!

شوپن و رېكەوت بۆ ھۆنرانەوھى ئەم شىعرە دەست نیشان نە كراوھ
 (لاپەرە ۱۶۵ تا ۱۶۸ ى چاپى ئەنسى. لە چاپى جەغفەردا نىيە)

مەسنەويە كى بەھار يەھى لەبەر دلانە. مەسنەويە كە لە كىشى شىعرى برېگە ييدا. چاپى
 جەغفەر تۆمارى نە كەردووھ.
 لېرەشدا وەك زۆر شىعرى دىكە، ئاوات كە خاوەنەن ملك و لەعەنى كاتدا وەر زىرېكى
 گوندنشىنە لە ناوچە يە كى شاخاويى لای گەور كايە تى نيوان بۆكان و سەقز و
 سەردەشت، خۆشەويستى بەھار و ژيانەوھى سروشت و لاچوونى بەفر و سەرما و سۆل،
 كە ئاواتى گوندنشىنە كانە، بە باشى دەردە كەوئت.
 شىعرە كە بە زمانىكى گەلئىك ساكار و لەسەر كىش و ھەوا يە كى شاد و بزويئەر گوتراوھ
 بەلام لە عەنى كاتدا گەلئىك وشە و زاراوھى سروشتى و وەر زىرېكى تىدا بە كار ھاتووھ.

^{۲۸۸} لە دەقە كەدا "ئاواتە" خراوھ تە نيوان دوو كەوانووكەوھ، كە ئاماژە بە ناسناوى شىعرى شاعىر بكات. من ئەو
 پەيوەندىدانە بە ھەلە دەزانم لەبەر ئەوھى واتاى سەرە كى رستە و مىسراعە كەى پىن لە دەست دەچىت كە
 ئارەزوو و خواست بىت. گومان لەوھدا نىيە كە وشەى ئاوات ئىھامى تىدا بە ھەم خواست و ئارەزوو ھەم
 ئاواتى شاعىر خۆى دەگرىتتەوھ؛ ئەوھ بە پىن كەوانووكەش ھەر لە شوئى خۆيدا دەبىت و پىويست بە
 ئالۆز كەردنى مەسەلە كە ناكات.

^{۲۸۹} لە دەقە كەدا كوستانى نووسراوھ. دلئىام ھەلەى تاپپە، دەنا سەر وای زستانى دەبىن كوستانى بىت.

هونەری شاعیر پيشاندانی ديمەنى سروشته له كوردستان به چيا و به فره وه، به مرؤف و ئاژەل و بالئده وه، به شوان و مه پره وه، به كيژ و كورپه لاوه وه، به هه لپه ركی و مه ردؤشين و مه ندؤك چينه وه....هتد.

كه م و زؤر هه موو ئه و وشانه ی من ليره دا به دوو واوم نووسيون له ده قه كه دا به يه ك واو نووسراون.

سروه با: شنه با

سوئ: ئاسؤ

كورد ه واری: ليره دا شوپتی ژيانی كورد واته كوردستانه.

جي دانگه: دانگه بريتيه له "جیگه ی گياداخشنی ئاژەل له زستاندا (هه نبا نه بؤرينه ی مامؤستا هه ژار) شاعیر ده لئ شنه ی شه مال به فری بردؤته وه و هه موو جيه ك ره شانگه، ئيتر پيويست به دانگه ناكات.

شوانی هه وه ل: ليره دا ئه و كه سه يه كه مه ره كه بؤ شوانی دووه م كه هاوالی خؤيه تی به جي ده هيلئ و به رده بيته هه لپه ركی.

گه رپان: چه شنياك هه لپه ركی له سه رخوی كوردیه زياتر له سنه و سه قز و ئه و ناوچانه باوه.

سه ريال: زينوو، مله ی كيؤ (هه نبا نه بؤرينه)

تي تووران دن: فوو پيدا كردن، ليدانی شمشال يان ئاميرئكي ديكه ی با.

كال: وشه يه كه له جياتی تشت، هه رامه، هين (مه لا و كال، سو فی و كال) (هه نبا نه بؤرينه) ليره دا كيژ و كال به واتای كچان هاتوو.

بانه مه پ: مانگی دووه می سالی هه تاوی و كاتي كه سه ربانی مالان به فری لي نه ماوه و ده كريت مهر و بز ن بريته سه ربانان يان هوش و هه ساران و له وي ئالفیان بدریتی.

مه لبه ند: ناوچه

ده ستی جه م: ده سه ته جه م، پيكه وه، به كؤمه ل

ميگه ل: گه له، كه رك؛ به فارسی گه لله، په مه (هه نبا نه بؤرينه)

په وه ز: چين چينه به ردی ناوقه د و سه ر كيؤ (هه نبا نه بؤرينه)

نسار: بهر سيته ر

چه ل: جار، كه ره ت

کونده بوو: ویده چیت شاعیریش وهك زوربهی ههره زوړی خه لکی نیمه باوهری به و
ئه فسانه بی بنه مایه بوو بیت که کوند له سهر هر مالیک بنیشیت ویران ده بیت. ئه وه له
چوار فهردی ئه م شیعره دهرده که ویت.

دهیکوت بی بیرم ئیسان: مرؤف ده یگوت بیره وه ریم نییه و رابردووم له بیر ده چیتته وه.
ئه م شیعره ده گه رپته وه بو چهند فهرد پیشر که گوتی شوانه کان خهم و په زاره ی
زستانیان برده کوستان و له وئ به بایاندا دا.

ئه و کورده وارییه پاکي/ به کوند ویرانه خاکی: نیاز له کوند واهه یه داعبایه کی وهك
بالنده ی کونده به بو نه بیت و مرؤفی خراب و جاش بیت.

گوپالیکي...: ئه و هس به شیکه له وه سفی دیمه نه کانی ژیان له گوندیکي کوستان. شوان
و گوپالیک که بو پاریزگاری له خوئی و ئازه له کانی به ده ستیه وه گرتوه.

بیری: مه ردوش، زیاتر کچان و ژنان

مه جی: ده بی مه نیج بیت

مه ندؤك: گیایه کی کوستانی به ناوبانگه (هه نپانه بوریته)

بزه و به زه: زهرده خنده و په م؛ جیناسی ناته و او به و دوو وشه یه دروست کراوه.

به حال: به حالی کوره لاوان

هات: به خت و ئیقبال

ئه و ئاواته: پینج فهردی دوا ی ئه و فهرده، له راستیدا ده گه رپته وه بو ئه م وشه یه: شاعیر
ده لئ ئه و ئاواتانه وه دی هاتن که کیژ و کال له زستاندا هه یانبوو (بگه رپوه بو ۷ فهر
پیشتر) و ده یانویست کوستان به لهك بیتته وه، به فر بتوتیه وه، چیغ و چادره ه لدرپته وه و
....

که و ابوو، وهك له سه ره وه گوتم، وشه ی ئاوات لیره دا بریتی نییه له ناسناوی شاعیری
شاعیر و ههر بویه ش نابی بخریته ناو دوو که وانوو که وه وهك له دیوانه که دا خراوه.

خال و به لهك: خال خال و به لهك بوون نیاز له چوونه وه ی که م وزوړی به فره له
هه ندیک شویتی سهر زه وی و دهر که وتنی په شانگ هاوړئ له گه ل بوونی به فر.

سهر که ون: بیرییه کان بو دوشینی مهر و مالات به ره و به رزایی کوستان برؤنه سهرئ.

چاو که ژال: چاو کال

ئه و چه لیش ئه و ا دیسان/ ئه و ئاواته ی وا بوومان... پاشان چی؟ لام وایه شیعره که ناته و او
بیت و لای که م یهك دوو فهردی چاپ نه کرایت. خو پته ره ده یه ویت بزانیته ئه و

ئاواتەى وا بوومان چى لىھات، ئايا وەدى ھات؟ شىعرە كە وەلامى ئەو پىرسىارە
ناداتەو، ھەر بۆيەش من بە ناتەواوى دەزانم.

به‌هار

له‌م سه‌ری سا‌له سا‌لو بو کویستان
بو گزوگیا که له ئاسۆ ویتستان
تاق وجووت له‌شکری پیاده و سوارن
پیش‌هوی هیتی به‌هارن، دیارن
چووزه‌له‌ی هه‌لز و که‌ما و ریواسان
ژینی له نوین هه‌موو، سووک و هاسان^{۲۹۰}
به‌ کور و کیژ ده‌فرۆشن هه‌رزان
له‌ نسا‌ر و له‌ ته‌لان و به‌رزان
"گله‌ زه‌رده" وه‌ کوو جارن به‌رزه؟
تیر و پر هه‌ر له‌ که‌ما و گیا و هه‌لزه؟
یا نه، پرووزه‌رده له‌ حاند کاتی به‌هار،
سه‌رسی و پیره‌ژنه سه‌ر به‌ده‌وار؟
"کورپه‌سووته‌ش" که‌ بلنده و زه‌نویر
له‌ گول و گیا و گژی کویستانی تیر،
سه‌وز و شین بو‌ته‌وه وه‌ک سالی زوو؟
له‌ خه‌م و ده‌رد و په‌ژاران ده‌رچوو؟
مه‌رپه‌ سووری له‌سه‌ره و هه‌لده‌به‌زن
کایه‌بانه له‌ سه‌ری کار و بز
ئه‌وه‌که‌رته دیمه‌وه خواری لای خۆم^{۲۹۱}
بو‌ چه‌م و کیو و که‌ژ و ساری خۆم

^{۲۹۰} له دیوانه‌که‌دا وه‌ک نووین هاتووه.

^{۲۹۱} له ده‌قه‌که‌دا وه‌ک خواری هاتووه.

"رووته!" هەر رووتهل و بئى بهرگك و گىاي؟
 وه كو خوت سارد و سر و بهرزه چىاي؟^{۲۹۲}
 تو له كوستانى، نهدى كوانى كه مات؟
 كوانى گندورهت و مهندوك و گيات؟
 كوانى بهيونت و سويسنه و شهوبوت
 پاش مله ههقمه برازيمهوه بوت
 ههموو كانياوته جيى گالته وگهپ^{۲۹۳}
 چاوى كوئين، چ له راست و چ له چهپ!
 كوانى كارمامز و بزنى كيوت؟
 نهخشي ناسوگته گورگك و رپويت؟!
 بهلى، كوستانى بهلام بئى كهلكى!
 زهينتىكى خوت بده كىوى خهلكى
 ههموو خهملين به گلوكات، جوانن
 دلگرن، جيى كور و كيژ، لاوانن
 داوه شىي! بهردهمه كهت "بهردهقهله"
 شين و بزوين و جوان، قيت و بهله^{۲۹۴}
 خاوهنى كانى و ئاو، شيو و خرپه^{۲۹۵}
 له گول و گيا و زهمنه تير و پرپه
 خاوهنى سفره يى سه د كيژ و كورپه
 سهدهزار مهله سهرى مات و كرپه
 توش بلند بوويهوه بو عاسمانى
 كانى عاسمانى نى، ده عيهت دانى!
 وهرهوه خوارى، به هيچى بهرزى!
 كىوتكى بهرزى، بهلام ناتهرزى!

^{۲۹۲} له دهقه كهدا وهك گىاي و چىاي هاتووه.

^{۲۹۳} له دهقه كهدا وهك كانياوته نووسراوه.

^{۲۹۴} له دهقه كهدا وهك جوان نووسراوه.

^{۲۹۵} له دهقه كهدا وهك كانى يو هاتووه.

مه سنه و ییه کی به هاریه ییه، باس له سروشتی ناوچه ی ژانی شاعیر ده کات. له هه ندیک شویندا ته نز نامیزه به تایهت کاتی رپوده کاته کوستانه رپوته و به ته وس پئی ده لی بۆچی وا رپوتی و له چیاکانی دیکه ناچیت، ئیتر ده عیهت دابنی و له و به رزیه وه ره وه خواری، ناتهرزا!

باوه کوو به رپوالهت ته نیا له به هاریه ییه کی ساکار ده چیت، به لام کاتی که سایه تی و میژووی ژانی شاعیر ده گیریت به رچاوه، ئەگه ری ئەوهش له به رده م قوت ده بیته وه که تۆبلی ئەو سلاو ناردنه بۆ کوستان له راستیدا سلاو ناردن بۆ پيشمه رگه ی کوستانه کانی کوردستان نه بیته؟

دیاره نیشانه ی به هیز بۆ ئەو بۆچونه له شيعره که دا ده ست ناکه ویت له بهر ئەوه ی درێژ ی باس هه ر باس باسی کوستانه رپوته و سروشتی ده ور به ری شویتی ژانی شاعیره و هيجیتر.

شيعره که له چاپی جه عفر دانا نه هاتوه و هه ربۆیهش سال و شویتی گوترانی شيعره که نازانریت.

ئەم سه ری ساله: دیاره ده بی شيعره که له کۆتایی زستان و به ئەگه ری زیاتر له سه ره تایی به هاردا گوترا بیته.

له ئاسۆ و یستان: هیشتا گژ و گیا له مه زرای ناو گوند سه ریان ده رنه هیناوه به لام دوور، له ئاسۆی کوستان وه ستاون و دیارن.

تاق و جووت: یه ک یه که، که م و زۆر.

به هارن، دیارن: جیناسی ناته واویان لی دروست کراوه.

چووزه له: چووزه ره، نیرکی گیا. چووزه ره رپواس له شيعری حاجی قادری کۆیدا هاتوه (هه نبانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار).

هه لژ: گیاهه کی به ناوبانگی گه لاده رزیه له تیره ی که ما و لویه؛ بۆ ده رمان ده شی، به چیشته خۆشه و له وه ری چاکه. قهت؛ ویتجه (هه نبانه بۆرینه)

که ما: گیاهه کی به رزی گه لا ده رزیه. کارگی که ما له هه موو کارگینک خۆشته (هه نبانه بۆرینه)

سووک و هاسان: له خواردندا سووک و هاسان، قورس نین.

تەلان: بەندەن، بەرزايى كىيو (ھەنبانە بۆرىنە)
 گلە زەردە: ناوى شوپىتىكى تايىتە تە ۋ ھەربۇيەش من خستوومە تە ناو دوو كەوانووكەوہ.
 دەبىج ناوى كىيوئىك بىت لە ناوچەى ژيانى شاعىر.
 سەرسىپى: واتە ھىشتا سەرى بە بەفر سىپىيە ۋ بەفرى لى ماوہ.
 سەربەدەوار: دەوار پارچەى رەشمالە. سەربەدەوار كەسىكە رەشپۆش ۋ ئازىەتبار بىت.
 كۆرە سووتە: دەبىج چىايەكى ناوچەى ژيانى شاعىر بىت.
 زەنوپر: جىگەى بلندى ھەوا سازگار (ھەنبانە بۆرىنە)
 مەرە سوور: جۆرئ حەيوانە كىويىيە؛ بەزى كۆفى (ھەنبانە بۆرىنە)
 كار: بەچكە بزنى جكۆلەى تازە زاو (ھەنبانە بۆرىنە)
 رووتە: كىوہ رووتە يان كوئىستانە رووتە، دەبىج كەوتىتتە شوپىتى ژيانى شاعىر
 گندۆرە: كالەك
 مەندۆك: گىايەكى كوئىستانى بەناوبانگە (ھەنبانە بۆرىنە)
 بەيىۋن: گىايەك ۋ گۆلىكى بۆن خۆشە (ھەنبانە بۆرىنە)
 سوئسەنە: گۆلىكە زۆر بۆن خۆشە، سۆسن (ھەنبانە بۆرىنە)
 شەوبۇ: گۆلىكە
 پاشملە: قسە كردن سەبارەت بە كەس يان كۆمەلىك لە نەبوونى ئەواندا
 پرازىتمەوہ بۆت: تەوسى تىدايە. حەقمە ئەگەر لە پىشتە سەر غەبىيەتتە بىكەم!
 كارمامز: بىچوہ ناسك
 ئاسۆگ: ئاسۆ، دوورەدەست
 خەملىن: رازانەوہ
 گلۆكات: كۆى گلۆك بە واتاى خونچە گۆل
 داوہشىيى: راست نەبىيەوہ! ئەم چەند فەردە ھەمووى تەوس ۋ تانەيە لە كوئىستانى رووتى
 ناوچەى ژيانى شاعىر ۋ بەراورد كردنى لەگەل كوئىستانە سەوز ۋ رازاوەكانى
 دەورووبەر.
 بەردەقەل: يان بەردەقەلە، دەبىج كىيوئىكى نزيك شوپىتى ژيانى شاعىر بىت.
 بژوئىن: چر، پر دار ودرەخت ۋ گىا وگژ
 بەل: شىدار، تەر دەگەل تەر دىت: تەر و بەل كانى (ھەنبانە بۆرىنە)
 كر: بىلدەنگ ۋ ھىدى

کانی عاسمانی نی: تو خو کانی ئەو ئاسمانه نیت، هی سەر زهویت، ئەی بوچی وا
دهعیەت ههیه و لووتت بهرزه؟ پوو له خوارهوه بکه و برژی خوارهوه!

هیتلانه‌ی پروخاو

هه‌ئتر ووشکا بووم له لووتکه‌ی شاخه
خه‌مبار و په‌رۆش، پرووبه‌پرووی باخه
کام باخ؟ ئه‌و باخه‌ی هیوای هۆز و گهل
په‌وه‌ی نیشته‌بوو به‌هه‌زاران، مه‌ل
کینه‌مه‌ل؟ ئه‌وه‌ی نامه‌ی رزگاری
به‌دندووک ده‌برد بۆ گهل، به‌دیاری
ئه‌و باخه‌ی به‌ری داخه‌ی دلان بوو
جی پشکووتنی خونچه‌ی گولان بوو
هه‌ر مه‌ل له‌داره‌ی هیتلانی کردبوو
به‌هیوای جووچک کز و مات که‌وتبوو
گیژه‌لووکیک هات له‌په‌ر دای له‌دار^{٢٩٦}
هیتلانه‌ی پرووخاند، هیتکه‌ی خسته‌خوار
مه‌ل به‌ناچاری و هیتلان پرووخاوی،
پرووی کرده‌شاخه‌ی، ئه‌ویش له‌دوایی
بوو به‌هاوالی منی هه‌له‌دا
دانیشتین هه‌ردوو بچ‌سه‌رو سه‌دا
هه‌ردوک بۆ په‌نجی به‌باچووی خۆمان
هه‌ردوک بۆ ژینی له‌قیس چووی خۆمان
شینمان ده‌کرد و واوه‌یلا و تاسه
سه‌رمان سوور مابوو، به‌و کاسه‌کاسه

^{٢٩٦} له‌ده‌قه‌که‌دا وه‌ک گیژه‌لوکیک ناسراوه

ئەو بۇ ھىلانەي پروخواو و چۆلى 'ھۆنەر' بۇ ھۆز و گەلى كلۆلى

شوپن و رېكەوتى گوترانى ئەم شىعرە دەست نیشان نەكراوہ
(لاپەرہ ۱۸۶ و ۱۸۷ ى چاپى ئەنسى؛ لە چاپى جەغفەر دا نىيە)

شىعيرىكى سىمبولىكى سىياسىيە. سالى گوترانى لە چاپى ئەنسىدا دەست نیشان نەكراوہ. لە شىعرەكەدا، بە روونى ديارە شاعير حەسرەت و داخى تىكچوونى كۆمارى كوردستان (سالى ۱۳۲۴ و ۲۵) ى لەسەر دلە و ئەوہ لە بىچمى تەمسىلكدا دەگەينىتە گوپى خوئەر. ھەر بەو پىيەش، دەبى لە سالانى دەسلانى روكنى دوو و ساواكى شادا گوترايىت كە ئازادىي راستەوخو دەرپرېنى ھەستى خوئى نەبووہ. تەنانەت شاعير نەيتوانوہ ناسناوى شاعيرىي خوئى، چ ئاوات بىت و چ كامىل، لە كۆتايى شىعرەكەدا بەينىت و لە جياتيان 'ھۆنەر' ى نووسيوہ. ئاوات ئەو كارەى لە يەك دوو شىعيرى دىكەشدا كر دووہ كە ئەوانىش سىاسىن.

شىعيرى سىمبولىك لە ولاتانى ئىمەماناندا ھى بارودۆخى دىكتاتورىەتن، و ئەوہ لە ئىران ماوہكەى كەم نەبووہ! ئەو شىوازە شىعيرىيە، كەم و زۆر سەرەتاي لە سەردەمى رەزاشادا (نىوان شەرى يەكەم و دووھەمى جىھانى) لە ئىران سەرى ھەلدا و دواى نىمچە ئازادىيەك لە سالانى سەرەتاي حكومەتى كورەكەيدا، سەرلەنوئى ھاوكات لەگەل دامەزرانەوہى دىكتاتورىەتى دواى كۆدیتاي ۲۸ ى گەلاوېژى ۱۳۳۲ سەرى ھەلدايەوہ و تا كۆتايەكانى رژىم شايەتى لە ۱۳۵۷ دا درىژەى كىشا.

بەم پىيە، شىعرەكەى ئاواتىش دەبى لە نىوان سالانى ۱۳۳۲ و ۱۳۵۶ دا گوترايىت. لەم سالەى دواياندا ئىتر كەم كەمە زنجىرى دىكتاتورىەت لە دەست وپى خەلكى ئىران شل بووہوہ و بۇ ماوہيەى نىوان پروخانى رژىمى مەلايەتى و سەقامگىر بوونى مەلاكان، ھەموو كەس دەيتوانى بە دلئى خوئى قسە بكات و بۇ نمونە، ئاوات شىعيرىكى بۇ خوئىشاندانى خەلكى بانە و بۆكان و شەھىد بوونى چەند كەس گوتوہوہ، كە لە ديوانى چاپى جەغفەر دا بلاو بوونەتەوہ و لەم زنجىرەيەشدا بىنراون (بەشى ۶۳ و ۶۸).

ھۆز: لە زۆر شوئندا ئاوات بە واتاي مىللەتى ھىتاوہ. نمونەكەى فەردى دووھەم و كۆتايى ھەر ئەم شىعرەى ئىستايە.

هیلان: هیلان، مالی بالنده

کپ: مات و بیده ننگ

گیژه لووک: گیژه لووک، باهۆز، گهرده لوول، گیجه لووک (ههنبانه بۆرینه ی مامۆستا

ههزار)

ههله دا: تهره، ئاواروه ی دهشت و کيو (ههنبانه بۆرینه)

بهو کاسه کاسه: به کاسی و گیژی

به هار هات

به هار هات، تواوه به فری ناو شاخه کان
شهمال هات گه شاوه خونچه ی ناو باخه کان
زه نیم دا، له نیو باخ، شوخی وا ده گه ی
دل که و ته کوته کوت، چاوم بوی ده په پری
باخه وان له حاند رۆژ چاوی قهت هه لئایه
ده لئ چۆن سه رنجینک بدهم له و بالایه
تا ولات بیده ننگه، باخه وان نووستووه
تا به هار سه وز و سوور فه رشی راخستووه
له سه ر ئه و رایه خه، ئه من و ئه و پیکه وه
هه لپه رین، دانیشین، وه رکه وین، ژین ئه وه!
تنوکی ئاره قی له سه ر ئه و کولمانه
وه بزانه له سه ر گول تنوکی بارانه
هه لئایه، هه رایه، له ناو باخ له داخان
خاوان باخ، کۆست که وتوو، سه یر ئه کا له باخان
به هار هات، به خیر بی به ته پل و تۆپه وه
با بروا زمه هریر به خو ی و سو به وه!
"ئیمامی" ش تواوه وه ک به فری کیو و شاخ
له دووری یاری خو ی که وتۆته ئاخ و داخ!

شوین و ریکه وت بۆ گوترانی ئه م شیعره ده ست نیشان نه کراوه
(لاپه ره ۱۸۵ و ۱۸۶ ی چاپی ئه نیسی؛ له چاپی جه عفه ردا نه هاتوو)

غزه لیکی ساکاری غه رامیه و له عهینی کاتدا پره له وه سفی سروشت.

كيشى شيعره كه، شيوازي دهربريني هست و ويته سازييه كان همووى تا راده يهك له
شيعرى ماموستا گوران ده چن.

شاخ: چيا، كيو

له حاند: له شويتى. (هه نبانه بئورينه ي ماموستا هه زار حاندى ئاوا و اتا كردوته وه:
جنگايه كى ديار يکراو).

رايه خ: فه رش يان شتيك كه له سه ر زهوى راده خريت.

وه ركه وتن: به ئيستراحه ته وه دانيشتن و ماندوو حه ساندنه وه

تنوك: قه تره

هه لالا: دهنگ و سه داي زور

كؤست كه وتوو: كؤست يار يده و بهخت و تاله يه و كؤست كه وتوو: به دبخت
(هه نبانه بئورينه)

ته پل و تويى به هار: دهنگى گرمه ي هور

زمه رير: سه رما وسؤلى سهختى زستان. ههروه ها، به گوپره ي ئه فسانه، شويتنيكه له و
دنيا كه له نيوان به ههشت و دؤزه خدايه و سارده.

دلی نه کولاو

زیده له شهوان، ئەمشه و دل که یله
شه مال هینهری مه یله که ی له یله
تاسه م کردبوو، به خیر بیتته وه
به شکم به و بونه، دل بژیته وه
دیش چ دلیک! پارچه گوشتی کال
نه کولا، نه برژاو، نه بوه کوی زوخال
شاره زای مهینه ت، هه لگری خه مه
بۆ بورده باری هاوالی که مه!
به ناگری دووری له یلا هه لقرچا
به لام هه ر ماوه، ته واو نه برژا
کام له یل؟ ره شتاله ی شوخی جه رگبیر
ئه وه ی قه بیله ی مه جنوونی کرد قپ
ئه م هه را و به زم و به ند و بیساته
ئه م هه موو دهر د و تاسه و ناواته
ئه وینه، ئه وین، هه ویتی وانه
دلی تووشی بیج، مالی ویرانه
دل له قیس من چوو، منیش له قیس دل
هه ردوک تاسه ی یه که ده به یه ژیر گل
ئه ی گل! توش توخوا باشمان وه رگره
بۆ دیتن، جار جار سه رمان هه لپره
چاوی بخشینین له کیژو کالان

سەيرانى بىكەين لە چيا و نوالان^{۲۹۷}
كە مەجنون دلى پر لە ئەوين بوو،
زامدار و بە ئىش، پر لە برين بوو،
دلى لەيلاشى ويرانتر لەو بوو
خەم و پەژارەى گرانتر لەو بوو
هەردوك بە ئەوين سەرگەردان و كەيل
لەيلا بۆ مەجنون، مەجنونىش بۆ لەيل

شوين و رېكەوت بۆ گوترانى ئەم شيعرە دەست نیشان نەكراوه
(لەپەرە ۱۸۱ و ۱۸۲ ى چاپى ئەنيسى؛ لە چاپى جەغفەردا نيه)

غەزەليكى ساكارى غەراميه، لە چاپى جەغفەردا نەهاتووہ.
شاعير، ليرە، لەدەست ئەوين دەنالىت و لە دووريهك دەدويت كە دەكرى عىشقيكى
سەرنەكەوتوى سەردەمى لاويه تى خۇى بيت.
وشەى ئالوز و نەديتوو يان نەبيسراوى تيدا نيه.
كەيل: خەمبار
بەشكەم: بەلكوو، گەلو
بوردهبارى: سەبر و تەحەممول. فارسيه
پەشتالە: مەيلەو پەش، بيستى نە زور سىي مرؤف
بەند و بيسات: بەزم و ھەرا. فارسيه
تاسە: بىر كردن و چاوه نواري كردنى كەسيك
ھەوين: ئاميان، مايه (ھەنبانە بۆرينەى مامۆستا ھەزار)
وان: ئەوان
لەقيس چوون: لە دەستان، فەوتان
كيژ و كالى: كچان و ژنان
نوال: شيوەلەى بچوك لە قەدى چيا (ھەنبانە بۆرينە)

^{۲۹۷} لەدەقە كەدا وەك نوالان ھاتووہ

ئەوین و ئەجەل

ئەجەل! تۆ کیت هیشت، کیت پامال نە کرد؟
لەشی کیت بە داخ، کۆی زوخال نە کرد؟
کیهه مه جنونت نەبرده شاخان،
نە تکوشت ئاخری بە ئاخ و داخان؟
پرچی کام لەیلت نەخسته گۆزه؟
تووشی کیت نە کرد گریان و سۆزه؟
لە کام شیرینت تال نە کرد ژیان
لێت نەسەند بەزۆر، بە تۆپزی، گیان؟^{۲۹۸}
ئەوین! بە ئایەت ئیشی تۆ زۆرە
برینت لە دل زۆر بە ناسۆرە
کام دلّت بە دل ئاشنا نە کرد؟
ئەمت بەو، ئەو بەم موفتەلا نە کرد!
کیهه فەرهادت نە کرد رەنجه رۆ؟
نە تبرده شاخ و دەر و دەشت و کۆ!
کام کاکە مەمت بریندار نە کرد؟
بە خاتوو زینت گرفتار نە کرد!

ئەوین و ئەجەل برای هاویشتن
بۆ دەرد و مەرگ لێدان و کوشتن
پیی دیتە لەرزین لەشی پۆلاییین
لە کاتی خۆیدا، بە دەستی ئەوین

^{۲۹۸} لە دەقی کتیبە کەدا وهك تۆبزی هاتووه.

ئەجەلىش پاشان بۆى دېتە پېشىئ
 گىيانى شىرىنى لە لەش دە كېشىئ
 ئەوین ھەر تۆزئ لە خوار ئەجەلە!
 ھاوړپى يە كترن خېرا و بە پەلە
 ئەى ئەوین، ئەوین، ھەویتی بەلا!
 ئەى پووخیئەرى سەد كۆشك و قەلا!
 مال و یرانكەر و قەلا پووخیئى
 رېشە و بناغان لەبن دەردىتى
 مۆلەتمان بدە ساتى وەر كەوین
 لە بستوى ژيان تۆزئ سەر كەوین^{۲۹۹}
 با پشوو بدەین، بحە سېئەوہ
 كېژ و كورپ و كال بناسېئەوہ!
 ماوېك بوو لېتان وەدوور خستبووین
 لە مە و لە وانېش رېتان بەستبووین
 لېيان بگەرېن، توخواكەى، تاوئ
 بۆمان وەدەر خەن ھەتاوئ، ساوئ!
 تۆزئ دانېشېن لە گەل كورپ و كال
 بگېرېئەوہ رابردووى ئەمسال
 ئەو دواز دە مانگە چۆنمان رابوارد
 ھەر خۆمان بە دەست ھەل وھات سپارد^{۳۰۰}

شوپن و رېكەوت بۇ گوترانى ئەم شىعرە دەست نېشان نەكراوہ
 (لاپەرە ۱۷۳ و ۱۷۴ ى چاپى ئەنېسى. لە چاپى جەغفەردا نەھاتوہ)

^{۲۹۹} لە دەقە كەدا وەك ژيان ھاتوہ

^{۳۰۰} لە دەقە كەدا ئاوا ھاتوہ: ھەر خۆمان بە ھەل، ھەل و ھات سپارد لام وا نېئە بوونى ھەلى يە كەم لەوئدا
 ئاسايى بېت و بە ھەلەى دەزانم.
 ۴۲۲ / شىعرى بى تەرىخ

مهسنه وييه كى باهت تازه يه.

ئهوين و ئهجهل و توووژيانه و ههركام ئهويتر به مال ويرانكه و قهلا پرووخينه تاونبار دهكات ئينجا شاعير خوى ديه نيو قسه كانينه وه و ناوا برياريان له سهر دهكات: ئهوين و ئهجهل برائى هاويشتن!

دووور نييه له ته مهنى پيش به ساللاچوون و پيرى شاعيردا گوترايبت. وهك هه نديك شيعرى ديكه ي ئاوات، ليره شدا دواى باهته سهره كيه كه، وهرچه رخانچكى باهت ده بينريت ئه ويش له كو تاييه كاندا كه له ئهوين ده خوازيت مه جالى بدات بو ئه وهى وه ريكه وي و سهر كه وي و به سه يته وه و له گه ل كيژ و كور و كالى خويدا، كه ئهوين ليكي دوور خستبونه وه، يهك بگريته وه، ييكه وه دابنيشن و رابردووى ئه و ساله (كامه سال؟) بو يه كتر بگيرنه وه كه له ماوه يدا خويان به "هه ل وهات" سپاردبوو.

ئه و سيمبولانه چين؟ شاعير باسى چى دهكات؟ چ ساليك؟ چ رووداويك؟ ئه و هه ل و هاته چين و چ بوون؟ ئه وانه هيجكاميان له شيعره كه دا روون نابنه وه و خوينه ر له كيژ و گوميدا ده هيلنه وه.

شيعرى سيمبوليك له ئيران بچ پيشينه نييه. "ئيداره ي سانسور" له سهرده مى حوكمى ره زاشا (١٣٠٥ تا ١٣٢٠ ي هه تاوى) دا دانرا و زور نووسراوه و شيعرى سانسور كرد و شاعير و نووسره كانى خسته زيندانه وه. عيشقى هه مه دانى كورديان كوشت و لئوى فهروخى يه زديان له زيندانا به ده رزى و ده زوو، دروو. ته نانه ت شيعرى گورانيه كانى سه يد على ئه سغهرى كوردستانى خراوه ته ژير چاوه ديبرى پوليلى ره زاشا.^{٣١}

به لام سانسورى جيدى هى سالانى ره شى نيوان ١٣٣٣ تا ١٣٥٦ ي هه تاويه (١٩٥٤ تا ١٩٧٧ ي زايىنى) ئيرانه، كه حكومهت نيزامى حه مه ره زاشا و به ختيار و روكنى ٢ ي ئه رته ش و ساواك برستى له رووناكيران بريوو. له و سالانه دا شاعيران ئه گه ر به كه لك وه رگرتن له سيمبول و زمانى ناراسته وخو قسه يان له گه ل به رگو كانى خو ياندا نه كردايه ده كه و تنه به ر تيغى ئه و ده زگا داپلوسينه رانه و دادگاي نيزامى. ئه و دوخه به تاييه ت له كوردستان گه ليك قورس و قايمتر بوو و له ئه نجامدا ده ره تانى قسه ي راشكاو كردن ته نيا بو ماستاوكه رانى رژيم هه بوو.

^{٣١} كاك محممه د حه مه باقى له كتىبى سه باره ت به سه يد على ئه سغهردا ئه وهى راگه ياندوو.

ئەم شىعرە يىڭگومان لەو سەردەمانەدا گوتراوہ و ھەر بەو بۆنەيەشەوہ رەمزاوى و بە تەم
ومژە.

ئەگەرى گونجاوى دووھەمىش دەتوانى ئەوہەيىت كە لە سالانى ئەم دوایيەى ژياندا
گوترايىت.

ئەگەر شىعرە كە دواى سەرھەلدانى شۆرپى ئەيلوول گوترايىت، دەكرى بچينە سەر ئەو
باوہرەى كە نياز لە دووجار ئاماژە بە "كۆر و كالى"، دەيى پىشمەرگەى سەر چياكان
يىت و يەك لەوان كۆرپى خۆى ھاوړپى لەگەل زۆر دۆست و برادەى خەباتكارى
ديكەى كە چووبونە باشوور. ئەودەم، "سالى رابردوو"ى ناو شىعرە كە واھەيە سالى
كۆنگرەى دووھەمى حزبى ديموكراتى كوردستان يان رۆوداوى ديكەى ھاوچەشن
وہك راپەړينى چەكدارانەى سالانى ٤٦ و ٤٧ و دووبەرەكى نيوان بالى مەلايى و
جەلالى لە ناو پارتى ديموكراتى باشوورى كوردستان يىت.

ئەو بۆچونە سەبارەت بەم سالانەى كۆتايى ژيانى شاعيرش دەتوانى راست يىت.
شىعرە كە ھەندىك ئاماژەى بۆ حيكايەتى وەك لەيلى و مەجنون و شيرين و فەرھاد،
ھەرەھا چيرۆكى مەم و زين تىدايە. ھەردوو حيكايەتەكە باوہكوو لەبنەرەتدا ەرەبى
يان فارسى بوويىتن بەلام دەقى كورديشيان، بە چيرۆك يان بەيت، ھەيە.

شىعرە كە لە ھەندى شويندا تەنيا لە 'نەزم' و رېكخستنى كيش وسەروا زياتر نىيە. بۆ
نموونە، مىسراعى دووھەمى ئەم فەردە: ئەوين ھەر تۆزى لە خوار ئەجەلە / ھاوړپى
يەكترن خيرا وبەپەلە. كە ديارە خيرا و بەپەلە شوينىكى لە شىعرە كەدا نىيەو تەنيا
يارمەتى شاعيرى داوہ نەزمە كەى رېك بخات.

پرچ خستتە ناو گۆزەوہ: نەمزانى چيە. بەلام بەگشتى خستتە ناو گۆزەى شتىك وەك
مردن و لەناوچوونى ئەو شتەيە.

سۆزە: سۆز و سۆزە دەيى گۆرانى خەمبار بن.

ناسۆر: كولانەوہى برينە

تۆپز: كوتەكى سەر بە بزمارى قير تى ھەلسووراوہ (ھەنبانە بۆرينەى ماموستا ھەزار). بە
تۆپزى بە زەبر و زۆر. لە دەقە كەدا وەك تۆبزى نووسراوہ. وشەى گيانيش لەويدا وەك
گيان ھاتوہ.

موفتەلا: شىوازى عامييانەى وشەى 'موبتەللا'يە بە واتاى گرفتار و پىوہ بوو.

ئەى ئەوين، ئەوين!: ھيتانى دووجارى وشەكە، توورەيى شاعير لە ئەوين دەگەيىنيت.

وهرکه و تن: پالډانه ووه و ئیستیراحه ت کردن، پشوودان
بستو: مله ی کینو. له شیعریکی مامۆستا محهمه دی نووریشدا هاتووه: "له سهر بستوی
ژیان وهك داری چاکى..."

کور و کال: کال وشه ی موهمه له و خۆی وهك هین و هه رامه و وانیک و شت و اتا
ده کریته ووه؛ به سه ریة کیشه ووه کور و کال و اتای کوران یان کور و پیاوان ده ده ن (هه نبانه
بۆرینه)

ماوینک: ماوه یهك

خۆ به هه ل و هات سپاردن: خۆ دانه ده ست چاره نووسی نادیار.

چه کی من

چه کی من، گیانه کهم، تیغی خودایه
نه فیئل و شوخی لایه ئه، نه کایه!
وه کوو ئه لماسی تیژه بۆ برینی
به ناسۆره هه میسه ئه، برینی
به ناحق و یمکهوئ هه رکهس له هه رکوئ،
ئه وهنده سه خته، ریگه ی لاقی ده سوئ
ته به ق ده گری و ه کوو پانیر له کئوی،
له بهر چاو ون ده بی وه ک مامه پریوی!

شوین و ریگه وتی گو ترانی شیعره که دیاری نه کراوه
(لایه ره ۲۰۷ ی چاپی نه یسی، له چاپی جهغه ردا نه هاتوه)

قه تعه یه کی کورت به لام پر و اتایه. هه ره شه و گو ره شه یه له نه یار و دوژمنان. شاعیر
خۆی به مه زل و مینک داناوه که خودا ئاگای لیه تی و له سه ری ده کاته وه. ده لئ خودا،
یان تیغی خودا، گالته و شوخی نازانن و له گه ل که سیش کایه ناکه ن، به لکوو راست
و ره وان هه رکه سیك که "به ناحق و یمکه ویت"، ده بیرن و لاقی ده سوین و تووشی
نه خووشی ته به قی ده که ن که نه توانی به ریگه دا بروات. ته به ق به گشتی، نه خووشی
ئاژه لی وه گ و مانگا و گامیشه و ئه وه ی شاعیر ده لئ دوژمنه که م ته به ق ده گری،
ته و سینکیشی تیدایه که کابرای به مرؤف دانه ناوه!

تارپاده یه ک وه ک نامه یه کی شیعری ده چیت که ئاوات بۆ دۆستیکی خۆی ناردیت
بۆ ئه وه ی پی بلیت هیچ ترسینک له دوژمانیه تی کردنی خه لک له گه ل من نه بیت، له بهر
ئه وه ی خودا ئاگای لیمه.

شوخی: گالته، سوعه بت

كايه: يارى

ناسۆر: برينى تەشەنە كرددو

وئىمكەوئى: لىم بدريت

رېگەى لاقى دەسوئ: دە كرئ بەم شئوہ يە بخوئترتتەوہ: "سەختە رېگەى، لاقى دەسوئ"
يان ئەگەرئىكى دىكە: رېگەى لاق لە راستيدا رەگى لاق بيت. ھەرچۆنئىكە، ھەندىك
نامۆ دەنوئىتت.

سواندن: ساوین، ورد كردن و زبرى لە شتتلكدا نەھىشتن (ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا
ھەزار).

بەئەگەرى زۆر، شاعیر لەم فەردەدا دەلئى ھەر نەيارئىك بە ناحەق بيت و خۆم لئ
بدات، خودا ھەر لە رېگە، لاقى دەسوئت و ناھىئىت بگاتە من.

پانىر: گوئلكى پار

بهینهت شکاندن

قیبله که ج ناکهم، تاقی برۆته
لای من راستیه، کهچی لای خۆته
فیل و تهله که و بهینهت شکاندن،
پیشهی میهر و مهیل له یهک پساندن،
به پیچهوانهی وادهی خۆ کردن،
هۆش و ههواس و دل و دین بردن

کهوتن له جیدا و ناله و پرینه،
نهرهوتن، گریان، ئیشی گلینه
سکالا، گهران وهک شیت له کینوی
خۆ حشاردانیش وهک مامه ریوی،
کهل و کون کردن، ساتی نهرهوتن
ماندوویی، مردن، کاتی نهرهوتن
به بۆنهی تۆیه پاکیی ئهوانه
کهوتوو و پهوتوو تۆم، باش لیم برۆانه!

شوین و ریکهوتی گوترانی شیعره که دیاری نه کراوه
(لایه ۲۰۶ و ۲۰۷ ی چاپی ئه نیسی، له چاپی جه عفرده نه هاتوووه)

غزه لیککی غهرامیه و تیندا شاعیر له دهردی ئهوین ده دویت. زمانی شیعره که ساکاره
به لام له سهره تادا گریه کی تیکهوتوووه. شاعیر ده لای تاقی برۆت قیبله ی منه و منیش
پرووی لی لانا دم و له وه شدا راست و بی درۆم، به لام تو وانیت و به شوینیدا هه ندیک
خه سه له تی نه ری یی و خراپ وهک فیل و تهله که ده داته پال ئه و. کیشه له وه دایه که

ئەو بەراورد كۆردنە بە زماڭىكى پاراۋ بەرپۆۋە ناچىت. بۇ نموونە، بۇ تىڭگە يىشتن لە عىبارەتى 'كەچى لاي خۆتە'!... دەبىچ چاۋەپروانى فەردى دواتر بىت بزانى چىيە. لە لايەكى دىكەۋە ھەرگىز عاشقى راستەقىنە بە دلدارە كەى خۆى ناليت فىل و تەلە كە دەكەى و ئەۋەش خالىكى دىكەى سەبارەت بە شىعرە كەيە و دوورى نازانم كاك جەغفەر و ھاۋكارە كانى ھەر بەو بۇنانەۋە بىت كە ئەم شىعرە و چەند شىعرى دىكەى ھاۋچەشنيان لە چاپە كەى خۆياندا نەھىتاۋە.

بەلام شىعرە كە، بېرگەى جوان و سەر كەوتوۋشى تىدايە بە تايبەت لەۋەدا كە بەلىندارىي خۆى رادە گەبىنيت و لەبەرانبەر بىن ۋەفايى و بىن بەينەتى دلدارە كەى دادەنيت: نالە و ورپتە و نەسرەۋتن گەرچى لىرەشدا ھەندىك شوبھاندن ھەن، كە لە جوان ناچن ۋەك ئەۋەى خۆى بە مامە رپۆبىيەك ناساندوۋە ۋا خۆى حەشار دەدات!

بە ھۆى ئەو راستىيەۋە كە شاعىر دۋاى رىز كۆردنى سىفاتی دلدار راستەۋخۆ دەچىتە سەر باسى خەسلەتە كانى خۆى و ئەو بازدانە لەپر و لەناكاۋ روو دەدات، من بۇشايە كەم خستۆتە نيوان فەردى سېھەم و چوارەم كە جەمسەرى نيوان ئەو دوو بابەتەيە. تۆ بلىي يەك يان چەند فەردى شىعرە كە لەو شوپتەدا نەفەوتابىتن؟ ھەرۋەھا دوور نىيە فەردى مەقتەع كە دەبىن ھەلگىرى ناۋ يان ناساۋى شىعرى شاعىرە كەى بىت، داكەوتىت و چاپ نە كرايىت.

بە ھىۋاى ئەۋەى چاپە كانى دواترى ھەردوۋ دىۋانە كە ئەو ناتەۋاۋىيانە چارەسەر بكنەن. قىبلە كەج كۆردن: روو ۋەرگىران لە قىبلەى موسولمانان، كافر بوونە و لاي ئىمانداران تاۋانكى گەۋرەيە. شاعىر روو ۋەرگىران لە دلدارە كەى بە قىبلە كەج كۆردن دەشوبەيتىت.

لاى خۆتە: چى لاي خۆتە؟ ھەموۋ ئەو شانەى ۋا لە فەردى دوۋەھەم و سېھەمدا گوتراۋن!

بەينەت شكاندن: بىن بەلىنى و لە پەيمان پەشيمان بوونەۋەيە.

مىھەر: خۆشەۋىستى

ۋادە: ۋەعدە، بەلىن

ورپتە: قەسەى بى سەر ۋەن كۆردن، بە عادەت لە كاتى ياۋ و لەرزى نەخۇشىدا.

نەسرەۋتن: ھەدا نەدان، دانەنشتن و ئىستراحت نەكۆردن

ئىشى گلىنە: چاۋپىشە

سكالا: گازنده، شكات

خۆ حاشاردان: خۆ شاردنهوه، خۆ مات كردن له كهسيك و شتيك.
كهل: چيا و كهژ و كۆ، بستوو، زينوو، قهلشت، قهلش (ههنبانه بۆرينه ي مامۆستا ههژار)
كهل و كون: كون و قوژبن
كهوتوو و پهوتوو: ماندوو و له كار كهوتوو. جيناسيكي ناتهوايان پي دروست كراوه.

چوارينه و تاك

سەرەتا

روباعى يان چوارينه شيوازيكى شيعره كه تيدا بير و بۇچونى شاعير له مهوداى كورتى چوار له تكة شيعردا راده گه يئىرتت. بيرۆكهى ناو چوارينه له شيعرى كلاسيكى كورديدا، فەلسەفە، ئاينى، كۆمەلايەتى، غەرامى و بابەتى دىكەن. بەھۆى بەرتەنگ بوونى مهوداى بەيان و رادهى كەمى پەيوەندىگرتنى شاعىرى چوارينه گۆ له گەل خويتهر، چوارينه بايەخى كەمترى پىدراوه و وەك نەرىتك، زوربەى كات له كۆتايى ديوانى شاعيراندا جىي بۇ كراوه تەوه.

من ميژووى چوارينه گوتى كوردى نازانم دەگەرپتەوه بۇ چ سال و سەدەيهك، بەلام دەزانم له ناو شاعىرانى سەدەى بيستەمماندا گەلنگ باو بووه. بەشنگ له وانە وەرگىراوى چوارينه فارسىيەكانى خەيام و ئەبوو سەئىدى ئەبولخەير بوون كە كەسانى خواهن ئىعتبارى وەك مامۆستايان هەژار و ناسرى حىسامى وەريانگىراون، يان هى كەسانى كەمتر ناسراوى هاوچەرخ وەك "قدس نخعى"، بەشكى دىكەشيان خۆمالى و هى شاعىرانى كورد خۆيان بوون.

له ناو شاعىرانى قوتابخانەى موكرىاندا چوارينه گرنگايەتى تايبەتى هەبووه و بەشكى بەرچاو له كارە ئەدەبىيەكانى شاعىرانى قوتابخانەى موكرىان له چوارينه پىنگ هاتووه. له ناو شاعىرانى نەوهى دواتردا، چوارينهكانى عومەرى سولتانى (وهفا) و سەئىد نەججارى (ئاسۆ) چىنگەى سەرنجى تايبەتن.

ئاوات، سەرجهم ۳۵ چوارينهى كوردىي گوتوون.

ديوانى چاپى جەغفەر ۳۲ چوارينهى له و ۳۵ دانەيه گرتۆتە بەر.

ديوانى چاپى ئەنىسى ۳۶ ى تۆمار كردووه كە يەكيان دووپاتكراوهى ئەويتەرە و بەو پىئە، هەموو ۳۵ چوارينهكانى شاعىر لەويدا پارىژراون.

چوارينه دووپات كراوه كە، تەنيا له سەرەتاي مىسراعى يەكەمدا جياوازىي له گەل ئەويتردا هەيه. شاعىر له يەكەمياندا دەلى: "دل بۇچىيە، لام نىيە نە رۆژ و نە شەوى"؛

بەلام لە دووھەمیاندا دەلێ: "کوا دل، چییە، لام نییە نە رۆژ و نە شەوئ" ئیتر ھەر سێ میسراھە کە ی دواتریان عەینویبلا وەك یەکن.

من وای بۆ دەچم کە ئاوات لە قۆناغیکدا ویستییتی عیبارەتی "کوا دل، چییە" بکات بە "دل بۆچییە" و پاشماوە کە ی وەك خۆی پارێژێت؛ ھەر ئەوەندە و بەس؛ ئیتر لە کاتی چاپکردنی دیواندا، بە ھەلە ھەردوکیان وەك دوو چوارینە ی سەر بەخۆ چاپ کراویتن. دەنا لە راستیدا ھەر یەکن و لەم کارە ی بەردەستدا بە یە کدانە حساب کراون و ھەر بۆیە ش ژمارە ی چوارینە کان ۳۵ ن نەك ۳۶.

ئەو سێ چوارینە یە ی ناو دیوانی چاپی ئەنیسی، کە لە چاپی جەعفەردا نابینرین، بریتین لەوانە ی خوارەو:

- گەر خاوەنی کۆشکی شا بی و سەر بە فەلەك (لاپەرە ۲۱۲ ی چاپی ئەنیسی و ژمارە ۵ ی ئم کارە ی من)؛

- سوورپا دژێ تۆ ئە گەر فەلەك، گوئ مەدە یە (لاپەرە ۲۱۳ ی چاپی ئەنیسی و ژمارە ۴ ی ئم کارە ی ئیستا)؛ و

- لە باوەشم گرت ئەو کۆرپە چوانە (لاپەرە ۲۱۷ ی چاپی ئەنیسی و ژمارە ۳۰ ی ئم کارە ی ئیستا).

لەو ۳۵ چوارینە یە، یەکیان ریکەوتی سالی گوترانی بۆ دیاری کراوە و من بەو بۆنە یەو لە ناو شیعەرەکانی سالی ۱۳۵۸ دا جیم بۆ کردۆتەو:

- ئەوەندە ی رووپەش و خاوەن گوناھم (لاپەرە ۲۱۴ ی چاپی ئەنیسی و ۳۴۹ ی چاپی جەعفەر).

۳۴ چوارینە کە ی دیکە ریکەوتی سالیان بۆ دەست نیشان نە کراوە و بەناچار لەم بەشەدا، یەك لەدوای یەك ریز کراون.

لام وایە بکریت سەر جەم ئەو ۳۵ چوارینە یە لە باری ناوەرۆکەو بە سەر ۷ مەقوولەدا دابەش بکرین:

- فەلسەفی

- فەلسەفی - نایینی

- نایینی - عیرفانی

- غەرامی - شەخسی

- کۆمەلایەتی - سیاسی

- بېنەمالەبى
- ئىخۋانىيات

ئەو دابەش كىردنە، تەنيا بۇ ھاسان كىردنەۋەى كارى خويىتەرە، دەنا دىققەتى تەۋاۋى نىيە لەبەر ئەۋەى ناۋەرۆكى ھەندىك لە چۈارىنە كان سنوورېكى پوونيان بۇ دىارى ناكىت، ھەندىكىترىشان تىكەلاۋىكن لە چەند بابەتى جياۋاز و تەنانەت بۇى ھەيە بە باشى لەو چۈارچىۋە دىارىكراۋانەى مندا شوپىيان نەبىتتەۋە.

تاكى

ھەر دوو دىۋانى چاپكراۋى ئاۋات تەنيا يەك تاك (فەرد)يان تۆمار كىردوۋە و ئەو يەك تاكە، گەلىك جۋانە و ناۋەرۆكىكى تەۋاۋ عاشقانەى ھەيە و بەو بۇنەيەۋە، لە گەل چۈارىنە غەرامىيە كاندا تۆمارم كىردوۋە، بەلام لە دىۋانە چاپىيە كاندا خراۋەتە كۆتايى ھەموو چۈارىنە كانەۋە.

ئەۋە سەرجەم چۈارىنە كان و يەك تاكى ئاۋاتن:

چۈارىنەى فەلسەفى (۶ چۈارىنە)

ھەر ئاخىرى ھات تەمەن دەسەۋجى دەمرىن
رېى دوورە، كەچى بارى گران ھەلدە گرىن
ئىستاكە كە زىندوۋىن، بە ژيان پىدە كەنىن^{۳۰۲}

^{۳۰۲} چاپى ئەنىسى: ژيان

ئەوسا كە نزيكى مردنين، بۆى دە گرین^{۳۰۳}

ھاكا تەمەنت بگاتە سەد سالى تەواو
ئەو كاتە كە خۆت دەيىنى وەك لانكى شكاو
لەولاولە كەسى دەسى بە پىلت دە گرى
لەم لا يە كىدى، ماوى، بەلام ماوى نەماو

پىشت سېيە، ددان نەماويى و نەماي!
تا كەى لە جىھانى فانييا ھەر بە تەماي؟
كاتى وەخەبەر ھاتى لە گۆرا خەوتووى
"كامىل" ئەو تۆى بوويەو خاك، ئەلحەملاي!

گەر خاوەنى كۆشكى شا بى و سەر بە فەلەك
ھاوالى ئەتۆ بن لە فەلەك گشتى مەلەك
ھەر ھات دەمى مردنى، لە تاوى ئىشت^{۳۰۴}
خۆ ون دەكەى و دەرۆيە كون، چەشنى دەلەك!^{۳۰۵}

سوورا دژى تۆ ئەگەر فەلەك، گوى مەدەيە!
"ھات" شارديەو خۆ وەكوو دەلەك، گوى مەدەيە!
سوورى فرەيە، لەتۆش دەكا جارى پروو^{۳۰۶}
پىشتى كە لەتۆيە، بەدەرەك، گوى مەدەيە!^{۳۰۷}

دەخوليمەو لەم جىھانەدا بى تامانج
ديتم كە نەمان خاوەنى سەد تەخت و تانج

^{۳۰۳} چاپى ئەنىسى: بۆو دە گرین

^{۳۰۴} چاپى ئەنىسى: دەمى مردنت

^{۳۰۵} ئەم چوارينەيە لە چاپى جەغفەردا نابىرئيت، من تەنيا لە چاپى ئەنىسىم وەر گرتووه.

^{۳۰۶} چاپى ئەنىسى: سوړى ... دەكار جارى پروو (دەبى ھەلەى تايپ بيت)

^{۳۰۷} ئەم چوارينەيە لە چاپى جەغفەردا نىيە، من لە چاپى ئەنىسىم وەر گرتووه.

ئىستا بە ژيانى خۆم گەشەم دى، پاشان^{۳۰۸}
دەگىم كە ئەوئندە بۇ ژيام بى قازانچ!^{۳۰۹}

(لاپەرە ۲۱۰ و ۲۱۱ ى چاپى ئەنسىسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

ناوەرۆكى ئەو شەش چوارىنەيەى وا لىرەدا ھاتوون، بى واتايى ژيان دەخەنە پروو و دەكرى بلىن كارتىكەرىي فەلسەفەى دەھرىي فەيلەسووفانى يۇنانيان لەسەرە، يان نزيكترى بكەينەو، بۇن و بەرامەى بۇچونەكانى خەياميان لىدېت لە بەر ئەوەى ناتەواوى و كەمىي ماوەى ژيانى مرؤف وەبىر خويتەر دەھىنەو و بانگەوازى ئەوە بلاو دەكەنەو كە دنيا بەقاي بۇ نىيە و بۇ كەس نامىنيت، جا مرؤف ئەگەر تەنانەت بگااتە تەمەنى ۱۰۰ سالانىش لەگەل ئەوەدا وەك لانكى شكاوى لىدېت بەو حالەشەو ھەر دەبى چاوەپروانى مردن بيت. بەداخەو ھاوات، بە پىچەوانەى خەيام لەوە زياتر ناچىتە پىشەو و بانگەوازى خۆشى و شادى و چەشتنى مەى و گالئە كردن بە قسەى ژيانەوەى دواى مردن بلاو ناكاتەو و لە قەفەزى سۇفيايەتتە كەى خۇيدا دەمىنيتەو.

ھەرەھا ھەندىك لەوانە كارتىكەرىي چوارىنەكانى ابوسعيد ابوالخيريان بە سەرەو دەبىرئەت. بۇنموئە، گەوھەرى پەيامى ناو چوارىنەى ژمارە ۶ (دەخولئەمەو لەم جىھانەدا بى نامانچ...) دوور نىيە لە ناوەرۆكى ئەم چوارىنەيەى ئەبووسەعيد:

گە مىگردم بر آتش هجر، كباب
گە سرگردان بحر غم همچو حباب
القصة چو خار و خس در اين دير خراب
گە بر سر آتشم، گھى بر سر آب!

چوارىنەى ژمارە ۴ و ۵ لە چاپى جەغفەر دا نەھاتوون. من ھۆكارى ئەو نەھاتنە نازانم، مەگەر شاعىر خۆى پىيان رازى نەبوويت و دواى چاپى ديوان قرتى كردبىتن.
دەسەوجى: دەست بەجى، فەورەن

^{۳۰۸} چاپى ئەنسىسى: ژيانى

^{۳۰۹} چاپى ئەنسىسى: ژيام

بۆي ده گرین: بۆ ژيان ده گرین. له چاپی ئه نيسي دا وهك "بۆو ده گرین" هاتوو به واتای بۆ ئيوه ده گرین. له باری ماناوه ههردوکیان خاوهن واتای خۆيانن، بهلام شيوازی چاپی جهعفه سهرجهم شيعره که يه کگرتووتر ده کات.

هاکا: ئەم زووانه، بهم نزيکانه (ههنبانه بۆرينه ي مامۆستا ههژار) له ملا و لهولا: بریتيه له لای راست و چه پي که سه به سالاجوو هه که، ههروه ها واتای "به باريکی دیکه شدا" ی لئ وهرده گیریت.

"ددان نه ماوی": واته تۆ که سيکی ددان نه ماوی چونکوو ددانه کانت هه مووی که وتوون.

نه مای: تۆ نه مای و مردی

ئه لهحه ملای: الحمدلله، شوکری خودا. به يانتيکی ته نز ناميزه. شاعیر له گه ل له شی خۆيدا رقه به رایه تی ده کات و خۆشحاله که نامينيت و له گوردا ده خه ويت.

ده له ک: جانه وریکه له رپوی بچوو کتر، که ولی به نرخه (ههنبانه بۆرينه)

هات: بهخت، ئيقبال، شانس

تانج: کورد پترای "تاج" ه که کلاوی سه ری شاهان بيت.

ده خوليمه وه: زه مه نی کرداره کان له گه ل يه کدا ناکۆکن له بهر ئه وه ی به شویتيدا ده لئ "ديتم".

ئه م کاره ده بی بۆ پاراستنی کيشی شيعره که کرابیت.

قازانج: سوود، وشه يه کی تور کيه.

هات وچۆ: وهك له بهراويزه که دا نووسيو مه دلنيام ده بی "هاتوچۆت" بيت

چوارينه ی فله سه فی / ئايینی

(٤ چوارينه)

ئيوه که له خه ودان و هه لستانوو نيه

دايم به گوناخ ده رۆن و وه ستانوو نيه

مه عشوقه یی ئيوه هه ر گز و گیا و درکه

بىن ھىممەتن و فكري گولستانو نىيە ^{۳۱۰}

گەر ژىرى، ئەگەر شىتتى، نەمانت لەبەرە
زانا بى وەيا نەزان، ھەموو دەردى سەرە ^{۳۱۱}
ھەرچەندە بژى بە خوۆشى يا ناخوۆشى
تېشوو بەرە، زۆر ھەستەمە، دوامىن سەفەرە

شەو ھەستە كە عاشقان بە شەو رادەپەرن
چلگى دەموچاۋ بە ئاۋى دەسنوئىژ دەسپن
ئەو تاقمە وا بە شەو دەكەن راز و نياز
مەعلوومە ئەوانە رەستگار بوون و كورن

ماۋىكى لەمىژ ژيام، تەمەن دوايى ھات ^{۳۱۲}
كاتى سەفەرم ھاتوو، دەپروا ئاۋات
جوان بووم و جھىل و ئىستە پىر و زورھان
بەو حالەشەو دەپۆم و نىمە سەوقات

(لەپەرە ۲۱۰ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنىسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

ناوەرۆكى ئەم چوارىنانە لە بىرى خەييامى گەلئىك نرىكن. پەيامى ئاشكرائى ھەموويان
بىن بايەخى و بىن ئامانجىي ژيان و ھەققانىيەتى مردنە، راست وەك ئەوانەى وا لە
شىعەرى خەييامدا ھەن بەلام تەئىيدى زياتر لەسەر لايەنە ئاينىيەكەى وەك پىداۋىستىي
چاۋەپروانىي رۆژى ھەشر و نەشر كراۋە، واتە ئاينىي و خواپەرستانەشن و بۇنى
ئىلھادىيان ئىتايەت.

^{۳۱۰} چاپى ئەنىسى ھەر سىن لەتکە شىعەرەكەى وەك ھەلستانو، وەستانو، گولستانو نووسىوہ. دەبى وريا
بىن درىژ كەردنەوہى واوہ كە زيان بە كىشى شىعەرە كە نەگەيىنتىت.

^{۳۱۱} چاپى ئەنىسى: ھەمو

^{۳۱۲} چاپى ئەنىسى: ژيام

ئەو مەسەلەيە، لە وشە و عىيارەتەكان دەردەكەويت. بۆ نمونە، كاتىي كە دەلئى "فېكرى گولستانوو نىيە"، يان "تېشوو بەرە"، يان باس لە "ئاوى دەسنوئۆ" و بردنى "سەوقات" دەكات، ھەمووى ئاماژەن بەو فېكرە ئايىنيەى وا مېشكى شاعىرى داگرتوو، ھەر بەم پىنەش، دە كرىئ لە چوارچۆيەيە كى فەلسەفەى -ئايىنى دا بگىرئتە بەرچاؤ. كارتىكەرىي شىعەرى ابوسعيد ابوالخىر بە سەر ھەندىك لە چوارىنەكانەو دەيارە بۆ نمونە، لە چوارىنەى ژمارە ۹دا كاتىي دەلئى: "شەو ھەستە كە عاشقان بە شەو رادەپەرن...".

بە گوناح دەپۆن: واتە ھەلس و كەوتتان گوناھبارانەيە.

گژوگيا و درك: ەك دژبەرى گولستان ھاتوون. شاعىر دەلئى ئىوہ لە بىرى گولستانى بەھەشتى ئەودنيادا نين و دلئان بەو گژگياى ھىچ و پووچەى ئەم دنيايە خۆش كردوو.

درك: دروو

تېشوو: تۆشە، نازوو قەى ھەلگىراوى رېبوار لە رېگا.

دوامين: دواين

حەستەم: ئەستەم، نەھاسان.

كوپن: ئازان. ئەم چەشنە پەند و زاراوانەى كۆمەلگاي كۆنى كوردستان ئىستا برەويان نەماو و دەبى ھەول بەدرىت لە قاموسى ژيانى رۆژانەش بخرئتە دەرەو، بەلكوو ھەلاواردن و جياوازيدانان لە نيوان نير و مئ بە تەواوئەتى لە ناو ئەدەبىياتى كوردى و قسە و ھەلسوكەوتى رۆژانەى ھەموومان قرت بگرئت. ديارە ئەم شىعەرە ئاويتەى ژيانى سەردەمىكە كە چەمكى ژئندەر و مافى بەرانبەرىي ژن و پياو بەتەواوئەتى نەھاتبووہ ناو كۆمەلگاي ئيمەوہ.

ماويكى: ماوہيەكى

لەمىئ: زۆر، دوور ودرىئ

دەرۋا ئاوات: ئىھامى تىدايە. واتاي نزيكى ئەوہيە كە ئاواتى شاعىر دەمرىت و تەواو دەبئت؛ بەلام واتاي دووھەمىكىشى ھەيە: ھيوا و ئاوات و ئارەزوو دەپۆن و نامينن.

زورھان: پير و بئى تاقت

سەوقات: ديارى دەست

چوارينهى ئايىنى / عيرفانى (۷ چوارينه)

نايىتته زمان و قه لىم و بىر و ڤا
تارىفى خودايىت، چ بكه م من ئهى خوا!
هەر هينده به سه بلىم كه تاق و ته نياى
هەر بووى و ده بى، هه تا هه تا بى دنيا^{۳۱۳}

"كاميل" سه رى سوڤماوه له ئاكارى تو!
ئاسمان و زهوى و گولشەن و گولزارى تو
هەر كهس كه گرفتارى به لا بىت و خه مى،
يا رهبى! به لوتف و مهرحه مهت، يارى تو^{۳۱۴}

هەر تو له نه بوون ئه مهت دروست كرد خوايه!
هەر كهس كه شكى بكا له تو، گومرايه
هەر تو شى له بوونه وه ده مانخه يته نه بوون^{۳۱۵}
ئەم بوون و نه بوونه گشت له دەس تو دايه^{۳۱۶}

هەر تو شى هه لىبزارد له عالم پياوى
دواى نيوى ئه تو ئه وه، ئىتر پى ناوى
تارىفى بكه م كه پالەوانانى جيهان^{۳۱۷}
دهشكان له به رامبه رى، نه ويستان تاوى

313 چاپى ئه نيسى: بوى... دنيا

314 چاپى ئه نيسى: مهرحه مهت. به م گورانكارى به تازه يه، كيشى شيعره كهش چه شنه ده ستكارى به كى به سه ردا

دیت. له چاپى جعه فهدا سه كته يه كه هه يه و له چاپى ئه نيسيدا هه ست به زياده يه كه ده كریت.

315 چاپى ئه نيسى: هه رتوشى له بوون ديسان ده مانخه يته نه بوون

316 چاپى ئه نيسى: له ده ست توڤرايه

چاپى ئه نيسى: له پالەوانانى جيهان³¹⁷

ئەو كاتە بە لەشكر و سپا، سەردار بوو
لێزان و بەبەج یاریدەدان زۆردار بوو
نەیتوانی كە پشتی لێ بسێتی دوژمن
كاتی شەپوشۆر و جەنگك، گەلی وشیار بوو^{۳۱۸}

دوو پاتە كراو!

ئەم چوارینە یەیی خوارەو و پێكەوتی سالی ۱۳۵۸ ی بو دەست نیشان كراوە و لە بەشی
شێعرە كانی سالی ۱۳۵۸ دا بە ژمارە ۱۹۹ هاتوو، هەر بۆیەش لێرەدا ژمارە ی پینە دراوە
بەلام لە راستیدا دەبی ژمارە ۳۵ ی چوارینە كان بیت دوا ی ئەو ۳۴ چوارینە یەیی وا لە
سەر جەم ئەم بەشەدا دەكەونە بەر چاوە.
ئەو و نە دەیی روو پرەش و ناوەن گوناھم
ئەو و نە دەش ناوەنی فەریاد و ئاھم
بە ئاھم بەخشە یا رەببێ! گوناھم
سببێ كە تۆ خودا بیت رووی سیاھم
(قافلاوا، ۱۳۵۸ ی هەتاوی)

دەلێنی بە فەری سەرانە پرچ و پێشم
كەچی هەر چارە پرەش، هەر پێسە ئێشم
كە لەم دونیا یە ببێ بەش مام و روو پرەش
خووا! باقڵ نییە دونیا یی دێشم

(لای پرە ۲۱۰ تا ۲۱۷ ی چاپی ئەنێسی و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ی چاپی جەعفەر)

ناوە روۆکی ئەم چوارینانە، بە گشتی ئابینە. چوارینە كانی ژمارە ۱۱ تا ۱۳ تەنیا لە نەعتی
خودادان. چوارینە ی ژمارە ۱۴ ش هەر بە ستایشی خودا دەست پێدەكات بەلام لە

^{۳۱۸} چاپی جەعفەر: شەپ و شوور. چاپی ئەنێسی: گەلی (دەبی هەلە ی تابپ بیت)

رېځگى ئەوۋە بەدەدرېتەۋە سەر پېغەمبەرى ئىسلام و بەودا ھەلدە گوتىرى. چوارىنەى ژمارە ۱۵ ش ستايشى نازايەتى پېغەمبەرە لە شەردا.

شاعىر لە چوارىنەى ژمارە ۱۶ و ۱۷ دا شاعىر باس لە خۆى دەكات بەلام باسكى چۆن؟ پارانەۋە لە خودا بۆ لېۋوردن و بەخشىنى گوناھ و ئەۋەى ئەم دىيايەى لە دەست چوۋە و لەۋە دەترسېت قىامەتېشى لە ژيانى ئېرە باشتر نەبېت.

پەيامى ناو چوارىنەكانى تر، بې بايەخى و بې ئامانجى ژيان، ھەقانىيەتى مردن و پىداۋىستى چاۋەروانى پۆژى ھەشر و نەشرە- راست ۋەك ئەۋانەى وا لە ھەندېك لە شىعەرى خەبىامدا ھەن. بۆ نمونە، ئەم فەردە:

"ھەر توشى لە بوۋنەۋە دەمانخەيتە نەبوۋن

ئەم بوۋن و نەبوۋنە گشت لە دەس تۆدایە"

تارىف: ، نەعت، ستايش، پىداھەلگوتن، كوردېتراۋى 'تەرىف' ى ەەرەبىيە.

ئەى خوا: ھەم ھاۋارە لەخودا، ھەم ۋەرەزىيەك دەگەبىنېت: خوايە من چ بگەم! يا رەببى: ئەى خوداى من!

ئەمە: ئېمە گومرا: رې وون كرددو، بىدېن

پياۋى: نياز پېغەمبەرى ئىسلامە

دواى نېۋى ئەتۆ، ئەۋە: دواى نېۋى خودا، نېۋى پېغەمبەرە.

ئېتر پېى ناۋى: ئېتر با بېرېتەۋە! كۆتايى قسە

پالەۋانانى جىھان: يەك لەۋ سېفەتانەى وا شاعىر دەيدانە پال پېغەمبەرى ئىسلام، نازايەتى و شەرانخېۋىيەتى. دەلې پالەۋانانى جىھان لە شەردا دەرەقەتى نەدەھاتن.

دەشكا و نەۋىستان: زەمەنى كىردارەكان يەك ناگىرېتەۋە. ھەندى جار شاعىران، بۆ پاراستى كېش و سەروا، ئەۋ سەۋرانە دەبەزېتن.

زۆردار: خاۋەن زۆر، پالەۋان، بەھىز و نازا. ئەۋەش سېفەتېكە شاعىر داۋىيەتە پال پېغەمبەرى ئىسلام.

بە بې يارىدەدان: واتە سوپاى ئەۋ بە بې يارمەتيدانى كەسېك خاۋەن ھېز بوۋ.

پشت لى ئەستاندن: لە شەرى كلاسكى ناۋ مەيداندا ئەگەر سوپايەك بتوانىت رېځگە بدۆزىتەۋە بۆئەۋەى بچى پىشتى سوپاى دوژمن بگىرېت و لە ھەردوۋ بەرەۋە ھېرشى

بكاتە سەر، زووتر سەردەكەۋىت. ھەر بۆيەش سوپا ھەۋل دەدەن پىشتيان لى نەستېرېت.

شەرپ و شۆر: شۆر (يان به شيوه‌ی چاپی جه‌عفر، شوور) له‌فزی موهمه‌له و له‌گه‌ل
شهردا واتای شهرپی هه‌یه.

سپی که: ده‌یان جاری دیکه‌ش دیومانه که ئاوات وه‌ک موسولمانیکی ئیماندار خۆی
هه‌میشه به تاوانبار ده‌زانیت و له‌خودا ده‌پارێتوه‌هه‌ لێی ببوریت. زاراوه‌ی ڤوورپه‌شی
نازانم له‌ کوپوه‌هاتوووه‌ و ره‌نگی دهم وچاو چ په‌یوه‌ندیکی به تاوان کردنه‌وه‌هه‌یه،
به‌لام له‌ باوه‌ڤی موسولماناندا نه‌وه‌ی چاکه‌کاره‌ ڤووسپییه و گوناهاکاران ڤوورپه‌شن.
ئه‌و شيوه‌هه‌له‌سه‌نگاندانه له‌ جیهانی بچووکي ئیمه‌دا که پێست ره‌ش و سپی و قاوه‌یی
هه‌مووی هه‌ن و له‌ شارێک و هه‌ندیک جار له‌ مالێکدا پیکه‌وه‌ ده‌ژین، بایه‌خی نییه و
ده‌بێ له‌ قسه‌کردنماندا وریا بین هه‌له‌یه‌کی وا نه‌که‌ین که به‌ ره‌گه‌زپه‌رستی دابنریت.
به‌فری سه‌ران: پێشتر له‌ ڤوونکردنه‌وه‌ی پارچه‌ شیعریکی دیکه‌ی ئاواتدا زۆر چوومه‌ته
سه‌ر باسی به‌فری سه‌ران و به‌فری به‌ران و پرساری دۆست و براده‌ریشم کردوووه‌.
سه‌باره‌ت به‌ به‌فری سه‌ران له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ڤه‌م که بریتی بێت له‌ به‌فرێک و سه‌ره‌تا له
سه‌ر چیاکان ده‌باریت پاشان کړپوه‌هه‌لیده‌گریت و ده‌یه‌پنیتته‌ داوین و له‌ که‌لین و
قوژبنی لای خواره‌وه‌تری کپوه‌کانی ده‌کات.
باقل: به‌عه‌قل، به‌عه‌قلی خۆم، لام وایه، بێم واییت.

چوارینه‌ی غه‌رامی / شه‌خسی (٤ چوارینه) و یه‌ک تاک

دل بۆچییه، لام نییه نه‌ ڤۆژ و نه‌ شه‌وئ!
بۆچیمه که ده‌خولیتته‌وه‌ هه‌ر لێر و له‌وئ؟
نازیز! وه‌ره‌ دانیشه له‌ لای من تاوئ،
ده‌یده‌م به‌ تۆ ئه‌و دلّه ئه‌گه‌ر تۆ بته‌وئ^{٣١٩}

^{٣١٩} چوارینه‌یه‌کی دیکه له‌ لاپه‌ره‌ ٢١٤ ی چاپی نه‌نسیدا هاتوووه که دووپاتکراوی چوارینه‌ی ژماره‌ ١٨ یه‌ ته‌نیا
له‌ به‌شی سه‌ره‌تای میسراعی یه‌که‌میدا ئالوگۆڤرێک کراوه و نووسراوه "کوا دل چییه...". من ئه‌و چوارینه‌یه‌ وه‌ک
نه‌بوو سه‌یر ده‌که‌م.

جوانچاك، وەرە لام، كەمىن لە لام رۆنیشە!
تۆخوا مەلىيە، ھىچە، پىرە، خاوەن ريشە!
وہبزانە گۆلم كە كۆلكەدارى پىرم
تۆش بازى، وەرە لە سەر سەرم ھەلنیشە!

لە كاتى نۆجوانى خۆش بوو ژينم^{۳۲۰}
بەلام ئىستا كە پىرم، خۆشە شينم!
لە مەشقى عىشقبازى دا كۆليووم^{۳۲۱}
ئەويستا بۆ بزەى لىو خۆشە چينم

ھەرچاوە چاومە، بە تەمام يارى من كە بى
خۆم سەرىرم لە پيشى، گيان رەستگار ئەبى^{۳۲۲}
جارىك دەسم دەسووتى و مەحتەل دەمىنمەوہ
جارىكى پىم لە جى دەچى، كەوتوومە دەست و بى!

تاك

ويستا بە تەرزى سەروى، لەرزى بە باى ھەناسە
دەرژا لە بەژنى بەرزى عىشوہ بە جام و كاسە!^{۳۲۳}

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ي چاپى ئەنيسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ي چاپى جەعفەر)

^{۳۲۰} چاپى ئەنيسى: نۆجوانى

^{۳۲۱} چاپى ئەنيسى: كۆلى بوم

^{۳۲۲} چاپى ئەنيسى: پيشى ... رەستگار ئەبى (دەبىن ھەردوكيان ھەلەى تايب بن).

^{۳۲۳} چاپى ئەنيسى: دەرژا (دەبىن ھەلەى تايب بيت)

ناوەرۆكى ئەم چوارىنانەش لە بىرى ناو ھەندىك لە چوارىنەكانى خەيام وەك بىئەفایى
دنيا و ئەنجامى مردن نزیکن بى ئەوئى پرسىارى خەيامى سەبارەت بە ژيان و مردن و
ھۆكار و ئەنجامەكانى دامەزرىتت. بەلام يەكەم تا چوارەمیان بە رادەيەكى زۆر
غەرامىن و بىرۆكەى ژيان و مردن تىدا بەدى ناکریت.

ھەردوو دیوانە چاپیەكە لە كۆتایى بەشى چوارىنەكاندا تاك واتە فەردىكىان ھىتاوہ.
لە راکواستندا ھەولمدا بە گوێرەى ناوەرۆك لەگەل دەستە شىعرى ھاو واتاى خۆى
دايىتیم و لەبەر ئەوئى ئەو تاكە بە تەواوئى عاشقانە، لێرە واتە لە بەشى شىعرى
غەرامىدا ھىتاوہ.

دل بۆ چىيە؟ دل بۆ چىيە؟

لێرە ولەوئ: لێرە ولەوئ

تاوئ: ساتىكى كەم، ماوہ يەكى كەم

جوانچاك: زۆر جوان

باز: بالئەدەيەك كە بە گوێرەى ئەفسانەى بى بنەما، لە سەرى ھەركەسىك بىشىت بەخت
و ئىقبال روى تىدەكات. نمونە، حىكايەتى 'حەسەن كەچەل' يان 'سەعد و سەعیدە'
لە ناو نەقلى گوێى ئاگردانى كوردیدا. بىچەوانەكەى كوند يان كوندەبووہ كە بە
گوێرەى ھەمان ئەو ئەفسانە پووچە، ھاتن و نىشتنى لە شوئىك، وىرانى مال و بى
بەختى خەلكەكەى دىتت. لە جىھانى پىشكەوتووئى ئەمرودا چارەنووسى مرؤف بديتت
دەست بالئەدەيەكى ھەزارى بى دەسەلات سەير نىيە؟ ئەى مرؤف خۆى چكارەيە؟

خۆش بوو ژىنم و خۆشە شىنم: جىناسىكى ناتەواوى گەلىك جوانيان پى دروست
كراوہ. ئەودەم چ بووم و ئىستا چىم!
چاوہ چاو كردن: لێرەدا چاوہ پروانىيە.

كەوتنە دەست و بى: ھەولدانە بەلام لێرەدا گەلىك جوان ھىتراوہ لەبەر ئەوئى جارىك
باسى دەستى كردووہ و جارىك باسى پى، ئىنجا گوتووئى تى كەوتووئەتە دەست و
پى.

بە تەرزى: بەشىئەوئى

باى ھەناسە: نىاز لە جوولەيەكى كەمە. شاعىر دەلئى دلدارەكەم لەبەر ناسكى، بە باى
ھەناسە دەلەرزئ!

ھەرۋەھا لەو تاكەدا لە نىوان 'تەرزى' و 'لەرزى' جىناسىكى ناتەواۋى جوان دروست كراۋە.

جوارىنەى كۆمەلايەتى / سىياسى / شەخسى (۵ جوارىنە)

بولبول، ۋەرە با پىكەۋە بگىرىن تك تك!
با ھەردوو بسوۋپىنەۋە بۇ گول لك لك
تۇ دەگرى كە خونچە بۇچى بۇت پى نەكەنى،
من بۇ گەلە فرمىسكى دەپىژم چك چك^{۳۲۴}

ئەمشەۋ ۋەرەلام گولم، جىئىلم كەرەۋە!^{۳۲۵}
ھەرچى خەم و تالىيە لەبىرىم بەرەۋە
زانىومە بەشم ئاخىرى ھەر دار و بەتە
لەم خوارەۋە جىم نىيە، دەپۇم بۇ سەرەۋە^{۳۲۶}

كەلاۋەى مەينەت و دەردم ئەۋا رۋوخا بە سەر دىلدا
دىلى مەينەت زەدەم وا كەۋتوۋە جەرگى بە سەر چىلدا
بە تەنيا چاۋ بوو وا بوو چاۋەپى پىرسىارى يارى بوو^{۳۲۷}
كە برژۇل رى بدا تا پىي نەچى يارم بە پىكولدا

^{۳۲۴} چاۋى جەغفەر: فرمىسكى. لام واپە چك چك بۇ فرمىسكىك دەگوتى، كە زياتر لە يەك تەكە بىت

ھەر بۇ يەش "فرمىسكى" چاۋى ئەنىسىم نووسى.

^{۳۲۵} چاۋى جەغفەر: ئەۋشۇ ۋەرەلام.

^{۳۲۶} چاۋى ئەنىسى: جىم نىيە

^{۳۲۷} چاۋى جەغفەر: وا چاۋەرپىي ... چاۋى ئەنىسى: وا بو چاۋەرپىي...

ياخووا كويڭر بىم لەمەولا گەر بەخۆشى وەر كەوم! ۳۲۸
يا بە رۆژ ساتى بە بىن يادى شەوانەت بىسەرەوم
رۆژھەلات ھەلدىم وە كوو دىوانە چونكا رۆژى من
موددەتتىكە ون بوو لىم، ئىستە مەمنونى شەوم! ۳۲۹

ئەى چەرخى زەمانە ھاتوچۆت ئەمنى كوشت ۳۳۰
بەردەركى خەلك، شەرم و شكۆ ئەمنى كوشت
بەو مەينەتى رۆژگارە ماوم بە منەت
ئەى مەرگ وەرە كە دوورى تۆ ئەمنى كوشت!

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنىسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

چوارىنەى يەكەم و دووھەمى سەرەوۋە باوۋەكوو لە شىعەرى غەرامى دەچن بەلام بە
ھەندىك نىشانەدا، شان لە شانى شىعەرى سىياسى و كۆمەلايەتى دەدەن. بۇ نمونە لە
كۆتايى شىعەرى 'بولبول وەرە...؛ دا كاتى دەلى من بۇ گەل فرمىسك دەپىژم، ئىتر
بابەتەكە رەنگى كۆمەلايەتى و تەنانەت سىياسىش بەخۆيەوۋە دەگرىت و ئەوۋە لەگەل
كەسايەتى و مېژووى ژيانى شاعىرىشدا يەك دەگرىتەوۋە. يان لە چوارىنەى دواتردا كاتى
دەلى بەشم ھەر دار وپەتە، بە باشى ھەست دەگرىت شىعەرىكى سىياسى گوتراوۋە.
ئەوۋەش كە چارەنووۋسى شاعىر، وەك زۆر كوردى دىكە، واھەيە ھەلاوۋەسىن و ئىعدام
بىت، چوارىنەكە دەخاتە خانەى شىعەرى سىياسىيەوۋە.

سى چوارىنەى دواتر لايەنى شەخسى و تاكەكەسى شاعىريان تىدا بەھىزە و وا
تىدەگەى كە شاعىر باسى خۇيمان بۇ دەكات. ديارە لە چوارىنەكانى دىكەى
شاعىرىشدا، بە تايبەت لە بەشە ئايىنى و غەرامىيەكان، ئامازە بە خۆى دەبىنرىت بەلام

۳۲۸ چاپى ئەنىسى: ياخودا؛ چاپى جەغفەر: ياخووا

۳۲۹ چاپى ئەنىسى: مەمنونى

۳۳۰ لە ھەردوو چاپەكەدا ھاتوۋە: "ھاتوچۆ ئەمنى كوشت" بەلام من لە سەر ئەو باوۋەپەم شاعىر سكالالا لە
ھاتوچۆى خۆى ناكات! ئەو لە گوزەرى زەمان و سوورانى چەرخ بەلاى چەپدا گلەيەتى و ئاواتى كۆتايى
ھاتن بە سوورى ئەوچەرخە دەكات و كاتى ئەوۋەى بۇ جىيەجى نايىت، ئاوات دەخوازى مەرگى دوورەدەست
لىى نرىك بىتەوۋە و لەژيان رزگارى بكات.

لهواندا کاتیکه له خودا یان دلداره که ی ده پارپته وه و خوی ده خاته بهر به زه یی ئه وان واته له واندا جگه له خوداپه رستی یان خو شه ویستیه کی ساکار، ههست و نهست و تاییه تمه ندیه کی که سایه تی شاعیرمان بو ده رناکه ویت، به لام لیتره دا که م وزور سفره ی دلی شاعیر ده کرپته وه و ئاوات به شیوه یه کی نه جیبانه و هیمنانه، خویمان پی ده ناسییت؛ به و بۆنه یه وه من به شاعیرکیان داده نیم که زور خسووسی و شه حسین. بو ئه و دهسته بندی کردانه، پشتم به ههستی خوّم و تیگه یشتنم له شاعره که به ستووه، باوه کوو واهه یه هه ندی جار هه له شم کردییت!

تک تک و لك لك و چك چك: جیناسی ناته واویان پی دروست کراوه و زوریش جوان.

لك: لقی دار، لك لك ده بی واتای لق لق و دانه دانه بدات. جحیل: لاو، جهوان. له فارسیدا "جاهیل" هه یه که واتای گهنج ولای هه یه و جیاوازه له "جاهل" ی عه ره بی به واتای نه زان، گهرچی له کو تایددا رهنگه ئیهامینک له وشه که دا هه بیته که لاویه تی و نه زانی وهك یهك دابنیت. له م خواره وه جیم نیه... ئه وه ده برپینکی گهلینک جوانه. ئه و ته عبیره له ئه ده بی کوردی و فارسیدا هه یه و به هه ندیک که سایه تی مه زن که له سیداره ده درین ده گوترئ ئه و که سه سه زه ویی ئه م دنیا یه ی بوی نزم بوو بویه چوو بو به زرای.

که لاوه: ویرانه، ماله پروخوا

مهینهت: به ده بختی، کوردیترای "محنت" ی عه ره بیه.

مهینهت زه ده: مهینهت لیدراو، ده بی له "محنت زده" ی فارسی وه گراییت.

چل: لقی دار. که وتن به سه ر چلدا به واتای بریندار بوونه. لقی دار ئه گهر به له شی مروّفا بچیت برینداری ده کات و وا هه یه بیکو وژیت. له بهیتی خه ج و سیامه نددا سیامه ند به شاخی که له کتوی فریده درپته سه ر داره به نان و هه ر به وهش ده مریت.

برژۆل: برژانگی چاو

پینکۆل: دروو. شاعیر برژۆلی چاوی خوی کردۆته دروو و خه می ئه وه ده خوات ئه گهر یاره که ی لاق بنیته سه ر چاوی، برژۆلی تیژ لاقی ئازار بدن. ئه و ته عبیره به شیوازی جؤراو جؤر له ئه ده بی کوردی و فارسیدا بینراوه و تازه نییه به لام وشه کان کوردی ره سه نن "پینکۆل، برژۆل.

وه رکه وتن: راکشان به ئیستراحت

سره وتن: دا که وتن، ماندوو حهسانه وه

مه منون: مه تبار، بهینه تدار

مه منوننی شهوم: شهوم پیخۆشه؛ له بهر ههلات ههلاتنی رۆژانه، ئاواتی داهاتنی شهو ده خوازم.

شکۆ: پایه بهرزی

شهرم: تهریق بوونه وه له چوونه بهردهرگای خه لک

بهردهرکی خه لک: نیازی شاعیر تهنگدهستیه که کهسانی بهرزه هیممهت مه جبوور به چوونی بهردهرگای خه لک ده کات.

ئه ی چهرخه زه مانه... له پهراویتری لاپه ره ۳۴۸ ی چاپی جه عفهردا نووسراوه:

"شاعیری ئه م شیعه ره ناوی «عه لی اشتری» [شاعیری ئیرانی] یه و له لاپه ره ی ۳۰ ی کتییی گنجواره سهیلی' دا چاومان پیی که وت:

در خدمت خلق، بندگی ما را کشت

وندر پی نان دوندگی ما را کشت

هم محنت روزگار و هم منت خلق

ای مرگ، بیا که زندگی ما را کشت!"

مامۆستا هه ژاریش ئه م شیعه ره ی وه رگنپراوه ته سه ر کوردی:

"چه پگه ردی گه ردوون گه ران کوشتمی

نه زان په رستی بو نان کوشتمی

هه ره چه وسانه وه ی بی حهسانه وه

ئه ی مردن له کوئی؟ ژیان کوشتمی!"

تا ئیره، روونکردنه وه ی چاپی جه عفه ره بوو، به لام من له باسی ژیانی شاعیریکی

فاریسیویتری نازه ربایجانیدا چاوم به چوارینه یه کی هاوشیوه که وتوووه که سید ابولقاسم

کورپی میر یحیی (نه باتی) گوتووویه تی. نه باتی له سالی ۱۱۹۱ ی کوچی له ده ورروپه ری

شاری 'جولفا' نازه ربایجان له دایک بووه و دوور نییه کوردیش بوویت. ئه وه ش

چوارینه که ی ئه وه:

"در درگه خلق بندگی مارا کشت

از بهر دو نان، دوندگی مارا کشت

گه منت روزگار گه منت خلق

ای مرگ، بیا که زندگی مارا کشت!"

به وردبونهوه، دهردهكهوېت شيعره كه له ئەسلدا هي نهباتي بيت نهك ئەشتهري؛ يا خود ئەشتهري "اقتدا"ي به شيعره كه ي نهباتي كردبیت هۆكاري بۆچوونه كەش ئەوهيه ئەشتهري له ۱۳۰۱ ي ههتاوي لهدايك بووه واته ۱۱۰ سال دواي نهباتي. بهلام ويچوويي زۆري شيعره كان پيمان دهلي كار له اقتدا ترازواه! من تەنانەت دووري نازانم مامۆستا ههژاريش شيعره كه ي نهباتي بينييت و ههر ئەويشي وهرگيرابنپته سهر كورد ي نهك ئەوهي به ناوي ئەشتهريهوه بلاو بۆتهوه.

نياز ئەوهيه دهگونجيت و ههله ناييت ئەگەر قسه لهسهر شيوهي ئەمانهتداری و ورد بونهوهي سوههيلي بكریت لهبهر ئەوهي له كتيبي "اسرار مگو"شدا كه دراوته پال ئەو، فەردیكى فارسى شىخ رەزای تالەبانی كردۆته هي خۆي.^{۳۳۱}

چوارينه ي روو له كەس و كاري خۆي

(٤ چوارينه)

ئەو كهسه ي ئەمني بهجج هيشت بچ خهتا، يادي بهخيرا!
 ئەو كهسه ي ئەمني به خهم كرد موبتهلا، يادي بهخيرا!
 ئەو كورەي جەرگ و دلي بابي كهباب كرد و ههلات،
 وا به ئاوري دووري برژاندي، كووا؟ يادي بهخيرا!^{۳۳۲}

ياخوا ههر بژي ئەي رۆله ي بهريزا!
 نامه دهنوسي بۆ لام به پاريزا!
 كوا دايك و بابت له تو ناراين؟
 له تاو تو گيانه نه يانماوه هيز

331 شيعريكي رووه له مالراوه و نامهوي ليره دا بيهينم، بهلام دهلي "تواضع را.... برخاست".

۳۳۲ چاپي جهعفر: كووا؟

لە نزيك بە ھار تين بۇ لەشم ھات
كۆرپەى خۆشەويست بۇ باوەشم ھات
ئەو كۆرپە چ بوو؟ نامەى كورپى چاك^{۳۳۳}
زۆر خۆشەويست بوو كە ھات بۇ "ئاوات"

لە باوەشم گرت ئەو كۆرپە جوانە
بۇ پيرى وەك من ماپەى ژيانە
ياخوا ھەر بژى، مەرگت نەينم
ژينى بە خۆشيت بۆمن دەرمانە^{۳۳۴}

(لاپەرە ۲۱۱ تا ۲۱۷ ى چاپى ئەنيسى و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ى چاپى جەغفەر)

ئاوات لە ژيانى كۆمەلاپەتى و لەناو خەلكدا كەسايەتپەكى خۆشەويست و لەبەردلان
بوو. ويدەچيت لە ناو بنەمالە و كەس و كارى خۆشيدا ھەر وا بوويت. ئەو چەند
پارچە شيعەرى وا سەبارەت بە خزم و خەلكانى دەوروپەرى خۆى نووسيون، كورپ، برا،
مام، ئامۇزا و خەزورە، ھەموويان پيشاندەرى پەيوەندىكى گەرم و گورن لە ناوياندا.
بە داخەو، ئاوات وەك كەسايەتپەكى ناوبەدەرەوہى بنەمالەى شىخانى زەنبيل ئەگەر
شىعيرىكى گوتپيت تەنيا بۇ ئەندامانى نيرينەى بنەمالەكەيان بووہ و ئەك ھەر ئەوہش
بەلكوو لە پەيوەندى دەرەوہيشدا پرووى قسەى تەنيا لە پياوانى دۆست و برادەرى خۆى
بووہ و وەك نەريپتىكى ھاوبەش لە نيوان ھەموو شاعيرىكى ديكەى ھاوتەمەن و
ھاوچەرخى خۆى لە كۆمەلگاي پياوسالارانەى كوردستاندا، شيعرى بۇ ژن يان
ئەندامانى مينيەى بنەمالە و كۆمەلگا نەگوتوہ.

بەم پينە، ئەو چوارينانەى وا ليرەشدا دەبينرين، تەنانەت ئەگەر بۇ كچ يان كچى
كورپەكانى شاعيريش گوترابن، مەسەلەكە پانەگەيتراوہ و ئيمەى خويتەر پينى نازانين.
لەم چوار چوارينەپەى ئيرە،
بەكەم و سېھەميان پرووى لە كورپى شاعيرە.

^{۳۳۳} چاپى ئەنيسى: چ بوو؟

^{۳۳۴} ئەم چوارينەپە لە چاپى جەغفەردا نيە. من لە چاپى ئەنيسيم وەرگرتوہ.

دووهميان هې مندالېكې شاعيره كه به گويزه ناوهړوكې شيعره كه، له شويتېكي دوهوهی مالوه نامه یې بې بابې نووسیوه و به نه گهړی زور ئه ویش هر ده بې یه ك له كوره كانی شاعیر بیت؛ گهړچې ده كړئ كچېك بیت و له مالّه میړدوه نامه یې بې باوكی نووسییت.

چوارینه یې چواره م سهارهت به چاوپېكهوتنی كورپه یهك (به نه گهړی زور كوره زا یان كچهزای شاعیره) كه له سهردهمی پیری و نه خوښیدا له باوهشی گرتووه وله شيعره كه ده رناكه ویت ئایا كورپه كه كورپه بووه یان كچ.

پرون كردهوهی ئه و بابه تانه تهنیا له دهست ئه ندامانی بنه مالّه یې به پرتی ئاوات، بې نمونه ئاغا سهد جهغه ر دیت، كه هیوادارم له چاپه كانی دادی "شاری دل" دا پهرمویته سهری.

من به ئیمیل زه حه تم وه بهر ئاغا سهد جهغه رنا و پرسیری مه سه له كه م لیکرد و ئه ویش له پرووی لوفه وه ئه م وه لامانه ی دامه وه:

"چوارینه یې" له باوهشم گرت ئه و كورپه جوانه...! بې سهد حامیدی كورپې نهر سهد تاهیر گوتراوه كه تازه له دایك بېوو. سهد حامید یه كه م كوره زای ئاوات بووه.

چوارینه یې "ئو كه سه ی ئه منی به جی هیشته بی خه تا، یادې به خیر! بش سالانېكي درهنگتر بې هر ئه و سهد حامیده ی كوره زای خوی گوتراوه كه گه وره بېوو و په چاوی رېبازی باوك و بابه گه وره ی كرده وو واته له سالانی ۱۳۴۱ و ۴۲ ی هه تاویدا وهك ئه ندامی حزبی دیموكراتی كوردستانی ئیران به قاچاغی چووبووه باشووری كوردستان. ئاوات كه پیری كرده وو، ههستی دووری و تاسه ی خوی له و چوارینه یه دا ده رپروه.

بې خه تا: شاعیر، یادې ده كات و ده لئ به بې تاوانی به جی هیشتم. ئه و بې تاوانیه ده گه رپته وه بې خوی و به گشتی خه لكانی ناو ئه و مالّه ی وا كه سه كه به جی هیشتون.

موبته لا: گېروده، گرفتاری بازار و ناخوشیهك

پاریز: ئیحتیات. ویده چیت "رؤله"ی شاعیر نامه یه كي به پارېزه وه بې باوكی ناردییت. به پارېزه وه ده كړئ ئه وه بیت كه ئه و كه سه دواى ماوه یهك نامه نه نووسین، ئینجا نامه یه كي بې باوكی ناردییت و له وه دلنیا نه بوویت ئایا دایك و باوكی لپی رازین یان نا و ئایا نامه كه ی لې قه بوول ده كه ن یان نا؟ به لام هه لوئستی باوك گه لئك میهره بانانه یه:

"کوا ئیمه لیت نارازین؟ بۆچی به پاریزهوه نامه مان بۆ دهنووسی؟ خۆ ئیمه له تاوی دووری تو هیژمان له له شدا نه ماوه!"

کۆریه: به عادهت مندالی ساوايه، به لام له چوارینهی ژماره ۲۹ دا شاعیر نامهی "کوری چاک"ی خۆی وهك کۆریه یهك ناساندوووه که گه یشتۆته دهستی و له باوهشی گرتوووه. ئەوهش له سهردهمی پیری و نهخۆشی ئاواتدا بووه که چاوی پێی کهوتوووه و له باوهشی گرتوووه. پیری شاعیر له چوارینه کهدا به راشکاوی دهست نیشان کراوه به لام نهخۆش بوونه کهی ده کرۆی له و عیبارته ده ربکه ویت که ده لێ "بۆ من ده رمانه".

ئاوات: ناسناوی شاعیری ئیمامیه. واهه یه ئیهامیکی دووریشی تیدا ییت بۆ ئارهزوو و خواست و ئامانج.

چوارینهی ئیخوانیات (۵ چوارینه)

بۆ حاجی رحمان ئاغای موهتهدی: ۳۳۵

هاتن وچوونه کهت هاتن و چوونیککی دلە ۳۳۶
گیانه کهم هاتنه کهت بۆ مه شه پۆلیکی گۆله
پۆینه وهت ههر وه کوو گیانه له به دهن ده چته ده ری
بۆیه دل هینده له دووت و ئیله، به سۆز و به کۆله

به لوتفی خۆت له حالَم گهر ده پرسی
ده زانی پیره، تیره یا نه برسی!
ئهمن برسی له لێ پرسینی ئیوه م

۳۳۵ له ههردوو چاپدا نووسراوه "بۆ خوالیخۆشبوو حاجی رحمان ئاغای موهتهدی". پروانه روونکردنهوهی

سهبارهت به هۆکاری لابرندی سیفتهی 'خوالیخۆشبوو' له درێژهی وتاره کهدا.

۳۳۶ چاپی ئه نسی: هاتن و چوونیککی دیه. له ریگهی سهروای شیعره کهوه ده زانری نابن وا بیته.

نه برسیی نان و ئاوم كاك ئەنسی!

چاوی دَل و هۆشی له رینگای تۆیه "ئیمامی"
دووباره فیدای میهر و وهفای تۆیه "ئیمامی"^{۳۳۷}
دووریت وه کوو تیغینکه له تی کردوو جهرگم
ئهمما بهوه چابوو دَلای تۆیه "ئیمامی"

نامه کهت هات و دَل گهشایهوه
ئاگری دهروونم بهو کوژایهوه
یهك جار گرنگ بوو، گری پووچکهی دَل
به وتهی خۆشی تو کرایهوه

یاخوا ههر دَلێك له تو کلا بی
له ژیر چه پۆکهی دهست وپلا بی
قهت له دونیادا نهحهسیتهوه^{۳۳۸}
ههر که کهشاکهش تلاوتلا بی!

(لاپهه ۲۱۱ تا ۲۱۷ ی چاپی ئەنسی و ۳۴۵ تا ۳۵۱ ی چاپی جهعفر)

بهشی کۆتایی چوارینه کان ئەوانه و پروویان له کهسایه تیه کی دیاریکراو و به گشتی
دۆست و براده رانی نزیککی شاعیره. ئەوانه ی و ناوی کهسه که یان به راشکاوی تیدا
پراگه یینراییت کیشه یه کیان نیه و ده زانریت بۆچی له م به شه دا دانراون، به لام ئەوانیتر
ته نیا به هۆی ناوه روک و شیوازی ده برینه کانه وه یه که هه سته کریت بۆ که سیکی
تایهت گوترا بیتن. ئەو که سانه کین؟ خوینته ری وهك من ئەوه نازانی و ته نیا ئەندامانی
بنه ماله و دۆستانی زۆر نزیککی شاعیر ده بی بیزانن. ئەوهش ئه رکینکی دیکه ی كاك

^{۳۳۷} چاپی ئەنسی: دووباره

^{۳۳۸} چاپی ئەنسی: دونیا

جەغفەر و ھاوکارەکانیەتی کە پروناکی بخەنە سەر مەسەلە کە و ناوەکان ئاشکرا بکەن بۆ ئەوەی چوارچۆیە و پانتایی پەیوەندییە کۆمەلایەتیەکانی شاعیر دیاری بکەیت. یەک لە چوارینەکان بۆ خوالیخۆشبوو حاجی رەحمان ئاغای موھتەدی، یەک لە ئەندامانی خۆشناوی بنەمالەیی ئاغاکانی بۆکان و مامۆستای زانکۆی ئیلاھیات لە تاران گوتراوە. حاجی رەحمان ئاغا ئەندامی کۆمەلەیی ژیکاف و لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶)دا وەزیری راپۆزکاری کابینەیی پێشەوا قازی محەمەد بوو. شیعەرە کە کاتێ گوتراوە کە حاجی رەحماناغا لە ژياندا بوو و لە تارانەو ھاوتەو ھاوتەکان، ئینجا گەرپاوەتەو تاران. شاعیر کە دۆستایەتیەکی گەرمی لە گەلیدا ھەبوو، ئەو ھاتن و چوونەیی بە لیدانی دڵ و ھاتن و چوونی خوین بۆ ناو دڵ شوبھاندوو و بە ھاتنەو ھەتھەو دلیخۆش و لە چوونەو ھەتھەو دلیگران بوو. سەبارەت بە ھاوتوچۆی بۆکان و تاران کردنەیی حاجی رەحماناغا، ئاوات 'فەتە'یەکی سەن فەردیی دیکەشی ھەبە کە لە ساڵی ۱۳۴۵ دا گوتوویەتی کە لە بەشەکانی پێشتردا راکەتەنراوە و بەم شێوەیە دەست پێدەکات:

"وەک دەلێن ھاوتەو بۆ بۆکانی"

پێی بلێن پێی لە دوو چاوم دانج!..."

دیارە شیعەرە کە لە سەردەمی ژيانی حاجی رەحماناغا دا گوتراوە بەلام دیوانی چاپی ئەنێسی و جەغفەر کاتێ چوونەتە ژێر چاپ کە ناوبراو لە ژياندا نەماوە و بەو بۆنەو نووسیوانە "بۆ خوالیخۆشبوو حاجی رەحماناغا". ئەو بۆ خۆتەرێکی شیعەرە کە، کە شارەزای ئەو مەسەلانە نەبیت، گێژوگومی پێک دێت و واھەبە ئەو پرسیارەیی بۆ بیتە پێشەو کە دەبێ ھاتن و چوون بۆ کەسێک کە مردوو و داوای خوالیخۆشبوونی بۆ دەکەیت، چ واتایەکی ھەبیت! لەبەر ئەو ھۆبە من وشەیی خوالیخۆشبووم لە عینوانی شیعەرە کە لابرد، بەلام ئەو لابردنە بەرگر نیبە لە رپۆزگرتنی ئەوانیش و منیش لەو کەسایەتیە گەرپاوەیی موکریان.

چوارینەیی دووھەم "بۆ ئاغای ئەنێسی"یە. مامۆستا نەجمەدین ئەنێسی ھەر ئەو کەسەبە کە بۆ یەکەم جار دیوانی شیعەرەکانی ئاواتی چاپ کرد و وا بزانت تا ئیستا چوار پینج جاریش چاپی کردۆتەو، گەرچی بە داخەووە من چاوم بە چاپەکانی دوایی نەکەوتوو. ئەم یادداشتانەیی ئیستاشم تەنیا لە سەر ئەساسی چاپی یەکەمی کاری ئەو مامۆستایە و چاپی یەکەمی "شاری دڵ" - دیوانی چاپی مامۆستا جەغفەری ئیمامی

كوپى شاعير و هاو كاره كانى ناماده كراون كه بيستوومه ئه ويش گه بىشتيته چاپى دووهه م و ئه وانه نيشانه ي جىگه و پىگه ي شاعيرن له ناو دلى كومه لانى گه له كه ماندا. سى چوارينه ي كوتايى ناوى كه سيكى تايه تيان له سهر نيه به لام له خويندنه وه ياندا ههست ده كريت روويان له كهس يان كه سانى تايه ته و بهو بؤنه يه وه له م به شه دا هيناومن. ئه و كه سانه ي وا رووى شيعره كان له وانه، خه لكانى زور نزيكى شاعيرن واته ئه گهر كور و كچ و ناموزاي شاعيريش نه بوويتن دوستى نزيكى بوون.

كول: جوش، سوزى زور

برى و برسى: جىناسى ناته واويان لى دروست كراوه.

پيره: نياز شاعير خويه تى

پيره و تيره: هه مان جىناسيان تىدايه.

برى له ليرسين: واته دمه ويت هه ميشه هه والتان بى رسم.

به وه چاپوو... دلى لاي تويه: ته عيبرىكى جوانه. شاعير ده لى دووريه كهت وهك تيغيك جه رگى بريم، خو ئه گهر دلشم لاي خوم بوايه ت ئه ويشى ده برى به لام به وه چاپوو دل لاي تو بوو و ئيتر وه بهر تيغى دووريت نه كه وت!

ئىمامى: خودى شاعيره

كلابون: لادان

زير چه پوكه بوون: بندهست و بى ده سالات بوون و مه زلووم بوونه. من "زير چه پوكه بوون" م بيستووه به لام "له زير چه پوكه بوون" م نه بيستووه. شاعير ده توانى دهست به ريته ناو رپژمانه وه.

كه شاكهش: فارسى به واتاي كيشه كيش، كيشمه كيش و كيشه وهه را.

تلاوتلا: تلانده، گه وزان له بهر نه خوشى و نازار. دووپات بوونه وهى وشه كه بو ته ئكيد و به هيتر كردنى نزاكه يه، ره بى هه ر هه ميشه به دهرد و نازاره وه بتلييه وه!

نامہ گۆرینهوهی شیعریی ئاوات
له گهۆ شاعیرانی هاوچه رخی خۆی

سەرەتا

لێره بەدواوه، نامه شیعرییه کانی ئاوات دەست پێده کەن که به کوردی و فارسین. لەم بەشەدا سەرەتا شیعەرە کوردییەکان دەکەونه بەرچاوی خۆیتەر و نامه شیعرییه فارسییەکان به شوێن کوردییەکاندا دین.

به گوێزهی کەرەسەیی بەردەستی من، ئاوات سەرجهم ۱۸ نامەیی شیعریی بە کوردی بۆ دۆست و برادەری نزیکیی خۆی نووسیون و ئەوانیش به شیعەر وەلامیان داووتەوه. ئەو شیعرانە، یەکیان نەبیت هیچکام لە دیوانی چاپی ئەنێسیدا نەهاتوون و من هەموویانم لە چاپی جەعفەر وەرگرتوون.

شاعیرەکان هەر هەموو، خەلکی ناوچەیی موکریانن.

وەلامی شاعیرەکان بۆ ئاواتیش لێره دا دەهێتمەوه که خۆیتەر به پراده و چۆنیەتی پەییوەندیەکانی ئاوات لە گەلیان بزانت، باوه کوو هەموویان وەلامیان لە گەل نییه.

ئەو شاعیرانەیی که جینگەیی باسی ئەم بەشەن، به گوێزەیی زیاد و کەمی ژمارەیی شیعەرەکانی ئاوات، بریتین لەم مامۆستایانە:

- سەید قادری سەیادەت (سەید)،
پینج نامە لە ئاواتەوه و حەوت نامە لە سەیدەوه
- عەباس حەقیقی،
چوار نامە لە ئاواتەوه و پینج نامە لە حەقیقیەوه
- خالەمین بەرزنجی،
سێ نامە لە ئاواتەوه و یەک نامە لە خالەمینەوه
- محەممەدی نووری،
سێ نامە لە ئاواتەوه و سێ نامە لە نووریەوه
- سەلاحەدین ئاشتی؛
یەک نامە لە ئاواتەوه و یەک نامە لە ئاشتیەوه
- سوارەیی ئیلخانی زاده،

ھېچ نامەيەك لە ئاواتەوہ بۇ سوارە تۆمار نەكراوہ بەلام يەك نامەي ئەو بۇ

ئاوات بە دەستەوہيە

● مستەفا ئىلخانيزادە،

ھېچ نامەيەك لە ئاواتەوہ بۇ كاك مستەفا تۆمار نەكراوہ بەلام يەك نامەي ئەو

بۇ ئاوات بە دەستەوہيە

● محەمەد سالىح ئىبراھىمى (شەپۇل)

يەك نامە لە ئاواتەوہ، ھېچ نامەيەك لە شەپۇلەوہ تۆمار نەكراوہ

ھەرۋەھا پىنج خىستەككە قازى كاكە حەمەي قزلىجى لەسەر غەزەلىكى ئاوات لە

كۆتايى ئەم بەشەدا دىت.

من ھەموو ئەو نامە گۆرپنەوہ شىعەريانەم كەردوۋە بە پىنج بەشەوہ و شىعەرەكەي قازى

كاكە حەمەي قزلىجىش لەگەل خىستون كە بوەتە بەشى شەشەم. ھۆكار بۇ دانانى ئەو

شىعەر لەم بەشەدا ئەو راستىيەيە كە بەژنى سەرەككى پىنج خىستەككە ھى قازى

كاكەحەمەيە و فەردەكانى ئاوات لەو زىادكراون ھەربۆيەش ئەستەم بوو بىكرايە لەگەل

پاشماۋەي شىعەرەكانى ئاوات و بە ناۋى ئەوۋە دابنرەيت.

بەنامەي كارەكەي من بەو شىۋەيە دارژاۋە كە گرنگايەتى سەرەكىم بە شىعەرەكانى

ئاوات داۋە ئەويش لەبەر ھۆكارىكى ساكار: ئەوۋە ديوانى شىعەرەكانى ئاواتە و شىعەري

ھەر شاعىرىكى دىكە، ئەگەر تەنانەت بەرگۆي خودى ئاواتىش بىت، لە پەراۋىزى

كارەكەدايە. بەو پىنە، پاش و پىش خىستن و دابەشكردنەكانى من بە گۆپرەي زىاد

ۋەكەمىي ژمارەي شىعەرەكانى ئاوات بۇ ھەموو بەرگۆيەك دەبن.

يەكەم نامەي شىعەري ئاوات لە سالى ۱۳۳۱ ى ھەتاۋىدا بۇ مامۇستا عەبباسى حەقىقى

نوسراۋە و دوانامەي شىعەري ئاوات، كە رىكەوتى سالى بەسەرەوہ بىت، بۇ مامۇستا

سەلاخەددىنى ئاشتى نىردراۋە. ئەگەر شىعەري شاعىرەكانى دىكە بە پىتىكى ووردتر بە

شۋىن شىعەرەكانى ئاۋادا ھاتوون، كەم تا زۇر نىشانەي كەم رىزىي من بە بەرگۆي نامە

شىعەريەكانى ئاوات نىيە و لە خويتدەنەوہي چەندجارەياندا شايدەي رادەي بەرزى

ھونەريى كارەكانيان بووم، بەلام ۋەك گوتەم، ئەوۋە ديوانى ئاواتە و شاعىرەكانىتر كە

بەشى زۇريان ئەستوندەكى شىعەري ھاۋچەرخى كوردىن، بمانەويت و نەمانەويت

دەكەۋنە پەراۋىزى شىعەرەكانى ئەوۋە.

ئەگەر بۇ نمونە، لەو سالاھ تايپەتەدا لە گوندی گەردیگلان ژبايیت، ئایا شیعەرە کەشی لە هەمان گوند گوتووە یان لە شار و گوندیکی دیکە ی کە بە سەفەر چوویتیئە ئەوی. بە گوێرە ی سەرەتای کیتی شاری دڵ، مامۆستا سەید کامیلی ئیمامی (ئاوات) لەم گوندانە ی خوارەووەدا ژیاوہ:

- لە سالی ۱۲۸۲ ی هەتاوی (کە بەرانبەرە لە گەل نۆ مانگی سالی ۱۹۰۳ و سێ مانگی سالی ۱۹۰۴ ی زایینی) لە گوندی 'زەنبیل' ی نیوان بۆکان و سەقز لەدايک بووہ.
- لەم گوندانەدا فەقیئەتی کردووہ و دەرسی خویتیئووہ: زەنبیل، جەمیان، تورجان و باخچە.
- لە سالی ۱۳۱۳ دا چۆتە 'ناشی چۆمی زەنبیل' - کە گوندیکی بچووکی چەند مالیئە.
- لە سالی ۱۳۱۴ دا سێ دانگی گوندی 'گەردیگلان' ی وە ک بەشەمال پێدەدراوہ و چۆتە ئەو گوندە.
- لە سالی ۱۳۲۵ و دوا ی هەرەسی کۆماری کوردستان بۆ ماوہی دوو سالیئک لە زیندان ی ئەم شارانەدا زیندان ی کراوہ: بۆکان، سەقز، مەهاباد، ورمی و قەزوین.
- سالی ۱۳۲۷ گوندی 'گەردیگلان' ی لە گەل مامیدا ئالوگۆر کردووہ و داویەتی بە گوندی 'جەمیان'.
- دوا ی چەند مانگیئک گەراوہتووہ گوندی 'زەنبیل' (۱۳۲۷ یان ۲۸).
- دوا ی سالیئک گوندی 'کانی بەن' ی سەر بە گەورکی میرەدیئە سەقزی کەریوہ و مالی بردۆتە ئەوی (۱۳۲۸ یان ۲۹).
- سالیئک دواتر (۱۳۲۹ یان ۳۰) 'کانی بەن' ی گۆریوہتووہ بە گوندی 'شیخ چۆپان' و چۆتە ئەوی.
- سالی ۱۳۳۳ 'شیخ چۆپان' ی فرۆشتووہ و سێ دانگی گوندی 'قاقلاوا' ی کەریوہ، کە دراوستی گوندی 'زەنبیل' ی کاکیەتی و تا کوتایە تەمەن لەوی ماوہتووہ.

- رۆژى ۱۳۶۸/۶/۵ ى ھەتاۋى (۱۹۸۹ ى زايىنى) بە نەخۆشى، لە مالى ئاغا سەيد تاھىرى كۆپرەگەورەى خۆى لە شارى سەقز كۆچى دواىي كرددوۋە و لە گۆرستانى "مەرقەدان"ى گوندى زەنبىل نىژراۋە.

بابەتى شىعرەكان

ئاۋەرۆك و بابەتى شىعرەكانى ئاۋات لەم بەشەدا بەگۆپرەى كەسەكان و رپووداۋەكانى نىۋانىان، دەگۆرپت بەلام لە چەند دياردەدا ھاۋبەشىيان ھەيە: بەكەم، ھەر ھەموۋيان دۆستانە و مېھرەبانانەن و خلووس و پاكى و راستى و بىن فېلىي ئاۋات لە دۆستايەتى و خزمایەتى دا دەنوئىن. بەرگۆى ئەو نامانەش بە چاۋى رپىز و گەورەبىيەۋە رپوانىۋانەتە ئاۋات و ھەمان خلووس و پاكيان تىكەل لەگەل ئىرادەت و خۆشەۋىستى پىشكەش كرددوۋە. ئەو دياردانە زياتر لەو نامانەدا دەردەكەون كە بۇ ھەقىقى و سەيىدى نووسىون.

دوۋەم، ۋەسفى سروشتى كوردستان، كەم و زۆر لە ھەموو نامەكاندا بەرچاۋە. سېھەم، ھەلوئىستى نىشتمان پەرستانەى ئاۋات بەرانبەر بە رپووداۋەكانى كوردستان و دلسۆزى بۇ خەلك و رقبوونەۋە لە داگىر كەرانى خاك، ھەركەس و لە ھەركۆيەك بىت، لە زوربەياندا دەر كەوتوۋە. ئەو ھەستە بە تايبەت لە نامەگۆرپنەۋە لەگەل خالەمىنى شاعىردا بەرچاۋترە.

چوارەم، ئەو تەنز و تەۋسە نەرم و نىانەى وا پىشتر لە شىعرەكانى ئاۋاتدا بىنىومانە، لىرەشدا جار وبارە ھەست پىدە كرىن.

پىنجەم، بە ھەمان شىۋە، دوۋرە پەرپىزى، تەۋازوۋع، خۆ بچوك كرددنەۋە، رپىزى زۆر گرتن لە لايەنەكانىتر، لە ھەموو نامە شىعەرىيەكانى ئاۋاتدا دياردەيەكى بەرچاۋە.

شەشەم، باۋەرە ئايىنىيەكەى شاعىر ئاۋىتەى زۆرىك لە شىعرەكان بوۋە.

بهلام دواتر شيعرى هر كاميان بهره و ئاقاريكى جياواز رويشتووه. له شيعره كه دا مالى سهيد چۆتوه دىي جهميان كه مولكى بنه ماله كه يانه و له وئى خهريكى كشتوكاله، له شيعرى دووه ميشدا مه زراى دلى هينده گه وره و فراوانه "تراكتورىكى ده وئى شيوى بكات". له شيعره كه هر ئه و نده ده رده كه وئى نهك زياتر. بهلام سهيد نامه شيعرى كه به "پياو" يكدا ناردووه كه ده بئى كريكارى بو وئىت و دوور نيه كه سه كه شؤفير واته ليخوړى تراكتورىش بو وئىت و له راستيدا ويده چئىت ئه و ئيشاره بهى ناو شيعره كه به تراكتور، بؤ ئه ووه بو وئىت دا وئى له ئاوات كرديت تراكتوره راسته قينه كهى خؤى به و پياو دا بؤ ماوه به كى كه م، به ئه مانه ت بنئى بؤى.

ئه و مه سه له به له شيعرى سهيد ده رنا كه وئىت بهلام ئاوات به راشكاوى ده لئى ئه و تراكتوره كه م به پياو كه تدا بؤ ناردى و ئه گه ر بسى و بئى هئزى رۆزوو گر تئيش نه بو ايم، هر خؤم له گه ليدا ده هاتمه خزمه ت، له بهر ئه و هئى برسئى ره مه زمانم و چاو ده گئيرم له هر كوئيه ك نانى لئى بيت، ده يچمئ! دياره ئه گه ريكى لاوازش ده توانئى ئه ووه بيت كه ئاوات به ته نر و گالته گو تئيتى تراكتور بؤ ده نيرم ده نا تراكتورى راسته قينه كه له ئارادا نه بو وئىت.

به شى شيرئى شيعره كه ئه و شوئنه به وا باسى "رۆزووه وان" ده كات و ده لئى كاتى ئيواران تئير تئير ده خوات و داوى ئه و هئى "جرت و فرت" ي لئى پهيدا بوو، ئيستراحه تيك ده كات! جرت و فرت واهه به قرقئنه ي زؤر خواردن بيت! ئه ووه به لگه به كى ديكه به بؤ بوونى ته نر له نئو شيعره كانى ئاواتدا.

كات كه به؟ مانگى ره مه زمان، ئاواتئيش بئى تاقه تى "رۆزووه وانى" به. له گه ل په له و هه له ي نئراوه كهى سه ييدشدا، به كئنا به هر تئیده گه يئئيت كه به قسه ي پياوه كه ت كارى بهك رۆزتان به تراكتوره كه به، جا ئه و پئيشكه شم كرد، واته داوى ئه و بهك رۆزه بؤمى بنئره وه!

ئئيجا قه تعه شيعرىكى سئى فهرديى سهيد بؤ ئاواته و دوو غه زه لئى ئاوات بؤ ئه و. ئه و قه تعه سئى فهردييه به بؤچوونى من ناته واوه و ده بئى له بهر هر هؤكارىك بهك يان چهنده فهردى لئى بلاو نه كرايئته وه. ئه و هئى كه زياتر ده مه ئئيتته سه ر ئه و باوه ره ئه و هئى به له شيعرى دواتر دا ئاوات به سهيد ده لئى "حاشا كه ئه من لؤ تيم، حاشا كه ئه تو لاتى" ئه و حاشايه به خؤرايى نه گو تراوه و ده بئى ئاماره بيت به قسه به كى سهيد له و قه تعه سئى فهردييه دا، كه ئئيمه ناتوانئى لئره دا بيئئىن. هر له و شيعره دا سهيد گه لئىك سئىفاتى

چاکی مرقانە دەداتە پال ئاوات و لەکۆتاییدا دەلێ من هاتم و تۆ رۆی، که دەبێ باس لە میوانی چوونیک بیت که هەردوکیانی تیدا بانگ کرابیتن بەلام ئاوات زوو چوویت و پێش هاتنی سەید رۆشتیت. ئاواتیش بە هەمان شیوە باس لە سیفاتێ چاکی سەید دەکات.

لە چاپی جەغفەردا شیعری سەید وەك "وەلام" ێك بۆ ئاوات ناوبردە کراوە و ئەوەش لە راست دەچیت چونکوو هەردوکیان خالی هاوبەشیان تیدا دەبینیت. گەرچی لە شوێنەکانی دیکەدا، وەلامنامەکان پڕ بە پێستی شیعری پێش خۆیان نین و هەست دەکریت دەبێ ئەو دوو کەسە شیعری دیکەشیان رۆو لەیە کتر گوتبیت که لە دیوانە کەدا نەهاتون.

شیعری یە کەمی ئاوات، پینچ فەردییە، باس لە هیچ هاتن و چوونیک ناکات بەلکوو بە سیفاتێ چاکی سەیددا هەلدەلێت. بەلام هەمان هاتن و رۆشتن بابەتی شیعری دواتری ئاواتن که دەریدەخات وەلامی شیعەرە کەمی سەید بیت کاتی که گوتبووی من رۆیم و تۆ هاتی. بەم پێیە، ئاوات لەژێر کاریگەریی ئەو سێ فەردە سەید دا ئەو غەزەلە ی هۆندۆتەو.

دوو سیفەتی لۆتی و لات که لەم دوو شیعەری دوایی ئاواتدا هاتون، لە فەرەهنگۆکی وشە ی ناو شیعەرەکانی ئاواتدا گەلێک نامۆن بە تاییەت ئەگەر رۆوی قسە ی لە کەسیکی وەك سەیدی ئامۆزای خۆی بیت، مەگەر بە گالته وای گوتبیت که هەرواشە. ئەو بە سەید دەلێ "بە قەولی وان"، تۆ لۆتی و من لاتم! ئەو 'وان' ه کین؟ دەبێ برا و ئامۆزاکانیان بن یان کەسیکی وەك مامۆستا حەقیقی که لە گەل یە کتردا گالته و گەپیان بووینت. لاتی، رۆوتی و نەدارییە و ئەو لە گەل دەست تەنگییە کەمی ئاواتدا یەك دەگریتەو. لۆتی دیارە واتایەکی قورستری هەیه و تەنیا کەسانی نزیك دەتوانن بە کەسیك بلێن لۆتی. سەید کەم تەمەنتر بوو لە ئاوات و رەنگە ئەو کەسانەش وا پێیان گوتوو لۆتی، بە تەمەن لەو گەورەتر بووینت. دەزانین یەك مانای لات، شەلاتە بەلام بە دنیایی نیازی خزمەکانیان ئەو واتایە نەبوو. لەبیرمان نەچیت که شیعەرە کە تەنرئامیزە و جیددی نییە.

شیعەرە کە، هەر لە یە کەم فەردەووە تا کۆتایی، پەرە لە سەناعاتی عەرۆزی و لەژوور هەموانەووە سەنعەتی تضاد (مقابله): رۆشتن و هاتن، لۆتی و لات، هار و مات، راپوچی و هەوچی (فشە کەر)، شوهرە ی ئافاق و توعمە ی ئافات، دەس و پا و...

هەندىك جاريش مراعات النظير: دەر و دەشت، خوسرهوى خوبان و شاهه نشهه
شامات، شايى و ههلهپرکى، چا و سه ماوهر، شيرين و قهند، قهيد و مبالات و....
له شيعره کهدا هەندىک نامازە بە کەس يان کەسانى نه يارى ناوات و سه ييد کراوه که
باسى ئەويان کردۆته وتارى سه ره کيى ناو گوڤار (واته قسهى سه ر زاريان)، به لام
پوون نيه ئەو کەسه يان ئەو کەسانه کين: گوئى مه گره قسهى خه لکى، يارۆ...

پاهاتم: گوئى ناده مه قسه و په خنهى خه لک
که وتوو مه سه رى ئەو سه ر: فارس گوته نى، له سيمى ئاخرم داوه! گويم به وه نابزويت،
چى ده لئين با بيلين!

يارۆ: فلانه کەس

دەس بگره مه لئى له نگم: من زۆر جار سه ييد قادرى سه ياده ت (سه ييد) م بينوه هەر له
سه رده مى پيش پيريدا گۆچانئىکى به ده سه ته وه بوو و ويده چوو کيشه ي لاقى هه بيت. نايا
"مه لئى له نگم" ه کهى ناوات نامازە به و راستيه ده کات؟

تۆ دەس گره، من پاتم: سه نه ته تى مراعات النظيرى ده ست و پاى تندا به کاره پئراوه.
هه مان خۆ به چووک کرد نه وه يشى تپدايه که به شىک له که سايه تى ناواتى پىک هيتاوه.
دوو غه زه لى دواترى سه ييد نارەزايى ده رپرينه له وهى ناوات يئده نگه و شيعرى تازه ي
نيه و هاندا نيه تى به ره و شيعر گوته نى زياتر. يه که ميان سيمبۆليک به لام به ئاشکرا
سياسى - کۆمه لايه تيه. هەر به گشتى سه ييد شاعيرئىکى خامه ره نگينه و ناوات به خۆپرايى
پيى نه گوته وه "قادر به خودا ئەلحه ق ئوستادى به يانائى". دوو هه ميان له مه قووله ي
ئىخوانيا تدايه و دۆستانه يه. له ويذا گلەيى له ناوات ده کات بۆچى ماوه يه که ده نگى نيه
و شيعرى تازه ي نه گوته وه ئىيجا توانا کانى ناوات و سيفاتى چاکى هونه رى ئەو
ده خاته پوو.

شيعرى وه لامى ناوات بى تاقه تى و بى هيوايى له ژيانى خۆى لى ده باريت. له ويذا
هه وائى ئەوه ده دانه سه ييد که له پى کەوتوو گۆچانى به ده سه ته وه گرتوو، ئىنجا
شيعره که به ره و ئاقارئىکى غه رامى ده بات و ده لئى به زولفى يار نه بى هه لئىنا سه مه وه و
ئەو فهزا تازه يه تا فه ردی چوارهم دريژەى ده بيت. ئىستا ده بى بزائين ئەو "يار" ه ي
ناوات که ده توانى عه ساي لئى بستينته وه و له سه ر پى رايى گريت کيه؟

بيگومان کيژۆله يه کى نازدارى چاو کال نيه؟ ئەى کى ده بيت؟ به تىنگه يشتى من، هەر
سه يدقادرى ئامۆزاي خۆى و به رگۆى شيعره که يه؛ خۆ ئە گەر ئەو يش نه بيت کاکى

يان مامى و له نه هايه تدا گه وره پياويكى ئايىنى تا پله ي پىغهمبەرى ئىسلامه كه شاعيرانى موسولمان به عرب و كورد و فارسه وه شيعرى شيوه دلدارانه يان پيدا هه لگوتووه. ئىنجا شيعرى "چوممه قاقلاوا..."نى سه ييده كه له شويتىكىدا گوتوويه تى قانانى شيرازيش له شاعيريدا حەريف و رەقىبت نيه واته دەرەقەتت نايەت. ئىنجا ئەو و خۆى به دوو شاعيرى ئىرانى، قانانى و فيردهوسى، دەشوبهتت و دەلج ئەوانه به تۆزى رېنگاى شاعيرىي ئىمەش ناگەن چونكوو "تۆ مەستى كەمالاتى و منىش پەستى خەياللات".

ئەو لەف و نەشرە هەندىك جىي بىر لىكردنەوويه و دەبىن روون بكرىتەووه له خۆى و سه ييد، كاميان به فيردهوسى دادەنرېت و كاميان به قانانى. 'فیردهوسى تووسى' خاوهنى شاناميه و له ناو ئىرانىيه كاندا رېژ و حورمەتى تايبەتى هەيه، له سەدهى چوارەمى كۆچى و يازدەهەمى زايىندا ژياوه، قانانى شيرازى ۹۰۰ سالىك دواى فيردهوسى له سەدهى سىزدهەمى كۆچى و نۆزدهەمى زايىندا هاتۆتە جيهان واته زۆر له سەردەمى ئىمە دوور نەبووه. ئەگەرى زياتر ئەويه لەف و نەشرە كه مورەتتەب بېت له بەر ئەوهى ئاوات له فەردىك پىشترىشدا سه ييدى له گەل قانانى بەرانەر دانابوو، لىرەشدا هەر سه ييد قانانى بېت و خۆى فيردهوسى. بەلام ئاوات كه هەمىشه خۆى به بچووك زانيوه و خەلكانى دىكهى گەوره كردۆتەووه، واهيه لىرەشدا سه ييد به فيردهوسى خاوهن كەمالات و خۆى به قانانى پەستى خەياللات دانايىت. با ئەوش بلىم كه قانانى شاعيرىكى هەجاوئىش بوو كه كارتىكەرىي هەبووه له سەر شىخ رەزاي تالەبانى خۆمان و موفتى پىنجوينىش له شيعردا نامازەى به وهستايه كەى ئەو له شيعردا كردووه. كهوابوو، دەكرى ئاواتىش به شاعيرىكى گەورهى دانايىت و شوبهاندنى سه ييد بەوى، به كەم نەزانيىت.

به گوئرهى شيعره كه، دەبىن پىش سەردەمى پىرى و بىن تاقەتتى ئاوات، له گوندى قاقلاواى دوا شويتى ژيانى ئاواتدا خانەقاىه ك بوويت و زىكرى دەرويش و كۆرى تەهليلەى سۆفياى لىن بەسترايىت. جا له سەردەمىكى تازەتردا سه ييد به راست يان به خەيال سەردانى گونەكەى كردبىت و به نەمانى ئەو فەزا ئايىنى-عيرفانيه خەفەتبار بوويت.

ئەوهى لەو شيعردا بۆ من جىگەى سەرنجه، كارە هونەريه كەى سه ييده له كيشانەوهى سەرکەوتوانەى و پتەيهك له مەنزەرەى خانەقاكەى قاقلاوا، به تايبەت هەرەس هيتان و

فەوتانى، كە دەللىق ھەموو سۆفى و دەرويش و زيارەتكار و خۆيەكان (كە دەبىج كەس و كار و خزم و دەست و پىۋەندى ئاوات بن)، يەكە يەكە خانەقاين بەجى ھىشت و تەنيا كۆترەكانى حەرەمى خانەقا مانەو، پاشان ئەوانىش لە شەقەى باليان دا و فرين و نەمان، تەنيا خودا خۆى ماىەو.

ئەو و پتەسازىيە زۆر لە شىعيرىكى نازم حىكەت دەچىت كە ناوى "مەتەلى ھەموو مەتەلان"ە و باس لە ژيان بەگشتى دەكات و نەمان و فەوتانى مرؤف و ئازەل و دار و دەوون و ئاو و ھەتاو، يەك بە شوين يەكدا. من دلنپام سەيىد چاۋىشى بەو شىعەرى نازم حىكەت نەكەوتوۋە بەلام وەك تەوارود، بىرىكى ھاوشىۋەى ئەوى بە مېشكدا ھاتوۋە كە لەبەر ئەوۋى باس لە ھەمىشەى نەبوونى ژيان و فەوتانى دياردەكان دەكات، رەوتىك كە دەكرى بۇ ھەمىشە بمىتتەو.

ئەو شىعەرش لە چاپى جەغفەردا وەك وەلامى ئاوات بە سەيىد راگەيەنراو، گەرچى ھىچ وىتاجىت وەلامى راست ئەو شىعەرى سەيىد بىت. من دوورى ناينم ئەو دوو كەسە ئالوگۆرى گەلىك شىعەرى دىكەشيان كرديت كە نەگەيشتونەتە دەست ئىمە. تەنانەت ئەو ھەش نەگونجاو نىيە كە شىعەرە كە نەك بۇ سەيىد بەلكوۋ بۇ كەسكى دىكەى وەك مامۇستا ھىمن گوترايىت لەبەر ئەوۋى زۆر وىچوۋى شىعەرى 'فرمىسكى رنوۋى' مامۇستا ھىمنە:

"توگوت من ئاشقى سەوداسەر و دىنم دەۋى

من گوتم تاكو بە ئاوات بگەى دىنم دەۋى"

شىعەرى ئاوات غەزەلىكى غەرامىيە لە وەسفى ياردا. بەلام لە دواين فەرددا شاعىر دەچىتتەو سەر شىۋازە ناسراۋەى خۆى: پىرم، با دەست لە بەند و باو ھۆننەو ھەلبگرم و لەبىرى خودادا بم!

بە گوپرەى سەرەتاي كىتپى شارى دل، شاعىر لە ماۋەى دواى ۱۳۳۳ تا ۱۳۶۸ لە قاقلاوا ژياۋە و بەو پىيە، شىعەرى سەيىد دەبىج دواى سالى ۱۳۶۸ (۱۹۸۹ز) گوترايىت و يەكەم سەفەرى سەيىد بوويىت بۇ گونەكە، دواى رۆيشتى ئاوات.

ھەرۋەھا لە شىعەرەكەى سەيىددا، ئاوات بە [عبدالرحمن] جامى و قاقلاوا بە شارەكەى ئەو واتە 'جام' دەشوبھىت. جامى شاعىرىكى سۆفى مەسلەكى گەورەى ئىران لە سەدەى نۆھەمى كۆچىدا ژياۋە و واھەيە بەھۆى ئەو راستىيەو كە دواترىن گەورەشاعىرى فارسى و پىر بوۋە كە لەسەر شىۋازى ناسراۋ بە 'عيراقى' شىعەرى گوتوۋە،

به "خاتم الشعراء" ناوبراوه. شيعرى شىوازى 'هيندى' دواى ئەو سەدەى نۆھەمە دەست
پىدەكات و مامۆستايانى ئەدەب و شيعرى ئىران گىرنگايەتییەكى زۆرى پىنادەن^{۳۴۰}.
پاشان وەلامى ئاوات بە سەيیدە، كە ئەویش نامازەى بە شيعرىكى سەيید تىدا نىيە ھەر
بۆيەش بە ئەگەرى زۆر، دەبى لە دەرفەتتىكى دىكە و لە پەيوەندى مەسەلەيەكى
دىكەدا گوترايىت.

ئەوھش شيعرەكانى ئاوات و سەيید:

ئا: شيعرى ئاوات

س: شيعرى سەيید

س. ۱ شيعرى سەيید بۆ غالىب و ئاوات

"غالىب" و "ئاوات" دوو شەم بوون و دلم پەروانەيەك
ھەردەمە دوو جار دەسووتام من بەبى پەروانەيەك
جارى ئەو دەبىرد دلم ئەو جارى دەبەتتايەو
دوو تەناف بوو بۆ دلى تەنيام كە كىردبوويانە يەك
دەست و پىي دلى بەستراو، تابى زنجىرى نىيە
تاقە ھەودايەك بەسە بۆ دەست و پىي دىوانەيەك
بۆيە دوو ساقى بە دوو جام دپتە سەر ئاسۆى دلم
دىارە بۆ مەستىك كەمە يەك ساقى و مەيخانەيەك
رەمزی عەشقە وا بە دوو سەيىاد بە دووى سەيدىكەوھەن
گەر نە تەبرى دلى ئەسیر نابى بە داو و دانەيەك
من لە گەل خۆم و خوداى خۆم عەھد و پەيمانم ھەيە
بچمە سەر كەوسەر بەبى وان نامەوئى پەيمانەيەك

340 بە پىچەوانە، زۆرشاعىرى كورد كارتىكەرى ئەو شىوازە شيعرەى ئىرانىيەكانىان لەسەرە: مەھوى، وەفایى و
بەتايەت نالى.

"غالب" و "ئاوات" دوو جانانه‌ی منن، دل پیم ده‌لئ:

تۆش دوو جار بمره "سه‌ید" هه‌رجاره بۆ جانانه‌به‌ك

(لاپه‌ره ٤٠٢ ی چاپی جه‌عفهر؛ له چاپی ئه‌نیسیدا نه‌هاتووه)

س. ٢. نامه‌ی سه‌یید بۆ ئاوات

وه‌رنه‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم که سه‌یرانی هه‌یه
پوون و لینه‌ جاربه‌جاره‌ حالێ سیروانی هه‌یه
که‌رچی باریکه‌ مژۆل بۆ به‌رده‌بازی پینگه‌تان
کۆلکه‌داری ئاوه‌سووی من تاقه‌ت و توانی هه‌یه
ماله‌که‌م کۆن و بچوو که لایه‌قی ئیوه‌ش نه‌بێ
مالی دل ئاوا هه‌راوه، جیی هه‌مووتانی هه‌یه
که‌رچی وێرانه‌ وه‌کوو "جه‌میان" دلّم، ئاو و هه‌وای
زۆر له‌تيفه، وه‌ك قه‌ریحه‌م ته‌بعی جه‌میانی هه‌یه
که‌ر تراکتۆریک هه‌بێ مه‌زرای دلّی من شیو بکا
له‌م چیا سه‌رسه‌وزه‌دا مه‌ودا و مه‌یدانی هه‌یه
شین ده‌بێ تۆوی مراد ئاخ‌ر له‌ مه‌زرای ئاره‌زوو
ئاسمان ئه‌م‌رۆ که مه‌یلی تاوه‌بارانی هه‌یه
"سه‌یید" ئه‌م‌رۆ ئیمتیحانی شانس و به‌ختی خۆی ده‌کا
تا بزانی کاکه "کامیل" لوتفی جارانی هه‌یه؟

شوین و پیکه‌وتی گوترانی شیعه‌ره‌که‌ دیاری نه‌کراوه
(لاپه‌ره ٤٠٣ ی چاپی جه‌عفهر؛ له چاپی ئه‌نیسیدا نه‌هاتووه)

۱. ۱. وہ لامي ئاوات بۆ سەيىد

ھۆنەرىكى پىرى وەك من، كوا وتەى جوانى ھەيە؟
كوا گور و تىن و تواناى جارى جارانى ھەيە؟
گويم خەرىكە گويى نەداتە بەند و باو، چاويش ئەوا
كەم كەمە بىن نوور دەيىت و حالى بوحرانى ھەيە
ھەر كە بىستم مالە كەت ھاتۆتەو ھەمىان، كوتەم:
سەد شوكر وا ھەورى پەحمەت مەيلى بارانى ھەيە
ھاتىەو ھە بۆ خانەقاي پىرۆزى بابى گەورەمان
ئاو ھەدان بىن زۆر ھەراو ھە جىي ھەموومانى ھەيە
گەر چى ھەروەك مۆتە كە سەر سىنگى گرتەم پياو ھە كەت
پۆژو ھەوان بۆخۆت دەزانى پۆژ و شەو ژانى ھەيە
خۆ بەلام چونكە لەلایەن تۆو ھەو، پىي سەر سەر
پۆژو ھەوانىش كاتى ئىوارانە دەرمانى ھەيە
تېرۆپر دەخو، ھەتا تىرتىر نەبىن ناكشيتەو ھە
جرت و فرتى لىن پەيا بىن، جا وچان دانى ھەيە
بۆ تراكتۆر ناردبووت "سەيىد" ئەوا پىشكەش كرا
پياو ھە كەت دەيگوت كە رۆژنىك كارى كىلانى ھەيە
گيانە "ئاوات" برسىيە و بىن ھىز، دەنا بۆ خزمەت
ھازرە بىن، چاو دەگىپرى داخۆ كى نانى ھەيە

شويىن و رېكەوتى گوترانى شىعرە كە روون نىيە.
(لەپەرە ۴۰۴ ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنسىيدا نەھاتو ھە)

بەحرى ھەرووزىي شىعرە كە،
رمل مئەن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

س. ۳. وەلامى سەيىد بۆ ئاۋات

لە سەر ھەمان كېش و سەروا، ئاشكرايە ھەردو كيان لە پەيوەندى يەكتەردا گوتراون:

ئەي مەنبەغى فەيز و جوود، ئەي شاعىرى پرمایە!
تۆ مەرکەزى ئىحسانى، تۆ كانى كەمالاتى
من بەندەيى تۆم قوربان! تۆ سەرور و سەردارى
شاىستەيى تەعزىمى، جىبى فەخر و موباهاتى
ئەستىرەيى شەوتابى، ھاتم بە ھومىندى رووت
تا شەو كە موعەتەل بووم، من رۆيىم و تۆ ھاتى
(لاپەرە ۴۰۵ ی چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووه).

ئا. ۲. وەلامى ئاۋات بۆ سەيىد

قادر بەخودا، ئەلحەق، ئوستادى بەياناتى
تۆ مەزھەرى ھەلبەست و ئەشغار و مەقالاتى
ئەمرۆ ژنىيە ھەر بى شك ھەمرەنگ و ھەماوەردت
قائانى بلىي، ئەمرۆ بى مۆدە غەزەلياتى
فەردەوسى و قائانى ناگەن بە غوبارى مە
من پەستى خەيالاتم، تۆ مەستى كەمالاتى
با باسى نەكەين باشە، چون من بە مەسەل زياتر،
دەر كەوتووه لىم پىرى، ئوفتادەگى و لاتى!
فەرمائىشى تۆ قادر زۆر جوانە، وەكوو قەندە
حاشا كە ئەمن لۆتىم، حاشا كە ئەتۆ لاتى!

شوين و رىكەوتى گوترانى شىعرە كە ديارى نەكراوہ
(لاپەرە ۴۰۶ ی چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووه).

ئا. ۳. نامەي ئاوات بۆ سەيىد

من هاتم و تۆ پۆيى، تۆ پۆيى و من هاتم
زانپوتە بە قەولى وان تۆ لۆتېيى و من لاتم
گاھى كز و گەھ ماتىن، گەھ لۆتېيى و گەھ لاتىن
پووكەينە دەر و دەشتان، تۆ ھار و ئەمن ماتم
تۆ پراوچىيى و من ھەوچى، با پىكەوہە حازر بىن
گوئى مەگرە قسەي خەلكى، وەك من بە؛ كە راھاتم
سەرلەوھەيى گۆفارە باسى منى بى چارە
يا شوھرەيى ئافاقم، يا توعمەيى ئافاتم
كەوتوومە سەرى ئەوسەر، ھەركەس چ دەلى بىلى
دەرھەق بە قسەي خەلكى بى قەيد و موبالاتم
با ھەر بە خەيال يارۆ، ئىمە بە فەقىر دانى
تۆ خوسرەوى خوبانى، شاھەنشەھى شاماتم
شايبى دەوئى ئەو، سەيرە؛ دەس بگرە، مەلىن لەنگم
ھەلپەر كەيە كى بگرىن، تۆ دەس گرە، من پاتم
گەر چا بى كەلامى من، سىنەش كە سەماوہە بى
شىرىنە وەكوو قەندە، ھەلبەست و مەقالاتم
قوربانى وەفاتم من، قادر قەدەمت بىنە
سەر چاوى ھەزىنى من، حازر لە گوزەرگاتم

قافلاوا، ۱۳۳۹ى ھەتاوى
(لاپەرە ۴۰۷ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

به حری عهرووزی شیعره که،
مضارع مثنیٰ اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

س. ۴ نامهی سهیید بۆ ناوات

ژیانی من به دهر د و داخ و ژانه، ههر به نیو ژینه
که سهی نه یچیشته بی ئه م تالییه، لای وایه شیرینه
له میژره دهنگی تو نایته گوی، "کامیل!" چ قهوماوه؟
ئه تو لال بووی؟ زمانم لال بی یا گویی ئیمه سهنگینه؟
براکه م! شیعی تو ناله ی دلّه، ههر دل ده لاویتی
به لئ بۆ دهرده داران لایه لایه دهنگی نالییه
زه مانئ بولبولی دهنگ خۆشی ئه م گولزاره بووی، ئینستا
نه دهنگی ناله وو نایه، نه رهنگی جوانی نه سرینه
هه چی دهنگیکی ده بیستم دلّم دیتته ژان ئه مرۆ
سکالای مل به کویته ههر سه دای رۆرۆیه، یا شینه
به سهرما هینده گریاوه مژۆلی بی نه ما چاوم
له باخچه و باخی بی خاوهن ده چی بی هه ژگ و په رژینه
له سه ر چۆم و شه تان فینکایی ناویکم نه دی کاکه!
هه مووی خویناوی جه رگی له ت له ته، لئلاوی ئه سرینه
له باتی قاسپه قاسپی کهو، په پوو ده خویتی له م هه رده
له باتی لاله و سونبول له باخان ههر دروو شینه
ئه من بۆخۆم که خه مبارم ده لیم ههروه ک منه "سهیید"
له چاوی لاله وه هه رکه س دلّی داخیکی خوینینه

شوین و ریکه وتی گوترانی شیعی که رانه گه په نراوه.
(لاپه ره ۴۰۸ ی چاپی جه عفر؛ له چاپی ئه نیسیدا نه هاتووه)

س. ۵ نامەى سەيىد بۇ ئاوات

دەمىكە زەمزەمەى شىعەرىكى تۆم كاكە، لە گوئى نايە
لە كوئىستان و چىا سەرسەوزە كان قاسپەى كەوئى نايە
گوئى باخى ئەدەب گەر تۆ نەبى، من بچمە كام گوئشەن؟
كە هيچ باخ و گوئىك ئەو بۆنە خۆشەى خۆتى لى نايە
هەموو سەرچاوەيەك كوئىر بېتەو خۆ ئاوى نامىئى
كەچى سەرچاوە كەى چاوم دەبوو وشكايى بى، نايە
لە ناخى سىنەو هاسان هەناسەم نايەت و ناچى
كزەى باى وەعدە كەى خۆمە، دەمى دى، سەردەمى نايە
لە هەر لا دل بەجى دىلم بەجەجمى و بگريئ ئارامى
لە هيچ لايىكى دى، لاي تۆ نەبى، خۆ دل بەجىنايە
نەخۆشى دەست و پىي بەستووم و دەنگىشم بە كەس ناگا
خپەى زەنجير و دەسبەندى كەسى بى دەست و بى نايە
دى ئاردۆتە لات "سەيىد" كە نەيتوانيوە بۆخۆى بى
درەنگى بى دەچى ئاخىر بە سەر دى، خۆ بە بى نايە

(لاپەرە ۴۰۹ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەهاتووە)

ئا. ۴ نامەى ئاوات بۇ سەيىد

قادرا! ئەمن - دەزانى - عەسام گرت بە دەستەوە؟
كەوتووم لە پىن، بفرموو دە "كامىل" هەلستەوە
هەستانى من برا! بە عەساي زولفى يارمە
گەر بى بە لارولەنجە، بە دوو چاوى مەستەوە

باری ده کهم ئە گەرچی گرانه به دورد و خهم
به و حاله وه به مووینکی زولفی ده به سته وه
خۆ گەر پسا دلم، ده کهوئ، ده شکێ، ناسکه
ئه و چه ل چ چاره کهم به دلینکی شکه سته وه
"ئاوات" ه قهت نه هاته جی ئاواتی سه ییدا
هیوام نه ماوه کاکه! به رۆحیکێ خه سته وه

(لاپه ره ٤١٠ ی چاپی جه عفره؛ له چاپی نه نیسیدا نه هاتوه)

به حری عهرووزی شیعه که،
مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

س. ٤ نامه ی سه یید بۆ ئاوات

چوومه "قافلاوا" مالی "ئیمامی"
دهرده دارینک چوو بۆ دهوای زامی
مامۆستای گه وره و به پێژ و زانا
وینته ی کهم ماوه له موکریانا
ئه سستیره گه شه ی بهری به یانه
به جی ماو له پێی شهوی ژیا نه
هه رچه ن جیگا که ی چۆل و که ناره
مانگک له هه ر لایه ک هه لبێ دیا ره
ماوه له و دینه ئه و زانای نامی
قافلاوا "جام" ه و ئیمامیش "جامی"
کابه ی ئاماله ئه و باره گایه
جی راز و نیاز له گه ل خودایه

دەنگى تەھلىلەي سۆڧى شەوانە
عەرپشى خودايان ديتا جۆلانە
لە خانەقادا گەلى دەرويشان
سەريان شۆرىدە، دلىان پەريشان
لە وەختى زىكرا دەرويشى دىل پيش
پرچى وەك دلى پەريشان دەرويش
ھەرکەس سەرى خۆي ھەلگرت و پۆيى
دەرويش و سۆڧى زەوار و خۆيى
ئەوہى بەوہفا و خاوەن کەرەم بوون
ھەر کۆترەکانى دەورى حەرەم بوون
ئەوانىش فرين پروو بە ھەوا بوون
ئەوانىش وەك من سەربەھەوا بوون
لە دۆستەکانى خودا کەس نەما
خودا خۆي ماوہ بەتاقى تەنيا
چ جىئەك بچم دىل لىنى بە جى بى
من بچمە کويى دى بۆنى وى لى بى

شوپن و رىكەوتى گوترانى شىعەرە كە دەست نىشان نەكراوہ، بەلام دەبى دواى سالى ۱۳۶۸ ى ھەتاوى گوترايىت.
(لاپەرە ۴۱۱ و ۴۱۲ ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووہ)

۵. ۵. وەلامى ئاوات بە سەيىد

بۆ وەلام، ھۆنەر دەلىن من قامەتى يارم دەوئ
يارى زانا و شوخ و شەنگ، خوش كار و رەفتارم دەوئ
نامەوئ وەك بووكى شاران خۆ برازىتتەوہ
بى بەر و بەرموور و بازن، يارى ساكارم دەوئ

۴۸۰ / نامە گۆرپنەوہى شىعەرى ئاوات

ههروه کوو لاو لاو نه پشکووتوو، وه کوو بووکی بهخت
دل بهری بالابند، شیرین و عه ییارم دهوئ
زولفه که ی گهستوومی وهك دوویشکی رهش، بهو حاله وه
بهژن و بالا و لار و لهنجه و زولفی ره شمارم دهوئ
گهر نهخوش بم بیته لام پیم خوشه، با ههر که وتبم
رژژ و شهو داوا ده که م من: گیانی بیمارم دهوئ
گیان به عه شقی یار نه سووتی، سهر له پئی وی دا نه چیئ
ههر دوو ده فرۆشم به پوولیک و خه ریدارم دهوئ
کاکی "ئاوات"! هه لگره دهستت له شیعر و به ندوباو
تۆ که پیر بووی ههر بلئ: من ره حمی دادارم دهوئ

قافلاوا، ۱۳۶۰ی هه تاوی
(لاپه ره ۴۱۳ ی چاپی جه عفه ره؛ له چاپی نه نیسیدا نه هاتوو)

به حری عهرووزیی شیعره که،
رمل مضمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نامه‌ی شاعری گۆرپنه‌وه‌ی ئاوات و حەقیقی

سەرجه‌م ۹ پارچه شاعر
چوار شاعری ئاوات و پینج شاعری حەقیقی

ئاوات و مامۆستا عەبباسی حەقیقی (۱۹۰۲ - ۱۹۹۷) دۆستی دیرینی سەرده‌می فەقیه‌تی بوون و تا کۆتایی تەمەن دۆستایه‌تییه‌کی گەرم و گۆرپ له نیوانیاندا بەرده‌وام مایه‌وه.

ئاوات له گۆنده‌کانی ناوچه‌ی نیوان بۆکان و سه‌قز و سه‌رده‌شت، ده‌ژیا و له کۆتایی ژیا‌نیشدا، گۆرپستانی مه‌رقه‌دان"ی گۆندی زه‌نبیل به‌خاک ئەسپه‌را. به‌لام مامۆستا حەقیقی زوربه‌ی تەمەنی له بۆکان ژیا و فه‌رمانبه‌ری ئیداره‌ی دوخانیاتی بۆکان بوو، هه‌ر له‌وئێ‌خانه‌نشین کرا و کۆچی دوایی کرد، هه‌ر له‌وئێ‌سه‌په‌رده‌ی خاک کرا.

نامه‌ی شاعریه‌کانی ئاوات پێکه‌وتی وه‌رز و سالیان به‌ سه‌ره‌وه‌یه و هه‌ر بۆیه‌ش دیاریکردنی زه‌مه‌ن بۆیان ئەسه‌تم نییه. یه‌کیان هه‌ی سالی ۱۳۳۱ و سیانیان هه‌ی ۱۳۳۲ی هه‌تاوین که ده‌که‌نه ۱۹۵۲ و ۵۳ ی زاینی. هه‌روه‌ها شاعریکی حەقیقی که باسی رۆژووی رهمه‌زان ده‌کات، پێکه‌وتی سالی ۱۳۴۷ ی هه‌تاوی (۱۹۶۸ی زاینی) به‌ سه‌ره‌وه‌یه و من هه‌ولمداوه له‌ رۆوی "تقویم تطبیقی" ی سالانی مانگی و زاینیه‌وه‌ بزانم مانگی رهمه‌زانی ئەو ساله‌ که‌وتۆته کام وه‌رز و مانگی هه‌تاوییه‌وه. سالی ۱۳۴۷ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ره له‌ گه‌ل ۹ مانگی ۱۹۶۸ و ۳ مانگی یه‌که‌می سالی ۱۹۴۹ ی زاینی و مانگی رهمه‌زانی ئەو ساله‌ ش له‌ دیسامبردا بووه‌ واته‌ کۆتایی پایز و سه‌ره‌تای زستان.

سالی ۱۳۴۷ ی هه‌تاوی هه‌لگری بیره‌وه‌ریه‌کی سیاسییه‌ به‌ تابه‌ت له‌ ناوچه‌ی ژیا‌نی ئاوات و حەقیقی، ئەوئێ‌ش سه‌ره‌له‌دانی خه‌باتی چه‌کارانه‌ی بالی شوپشگێپری حزبی

دیموکراتی کوردستانه که تینیدا نهران موغینییه کان و شهریفزاده و مهلا ئاواره و هاوړپیکانی دیکه یان شهید بوون و تهنانت نمر سید فاتح یه که لهو کهسانه بوو که له گوندی قهره گویت شهید کرا- گوندیک که له بن گوئی قاقلاوا و گهردیگلان و زهنیلی ئاواتدایه و ژاندرمه ی شا، بو چاوه ترسین کردنی خه لک، ترمی ئه و کهسانه یان به گونده کاندان گنپرا و هینانیه بۆکانی مامؤستا حه قیقی و لهوئی نمایشیان پیدان. سهمره ئه وه یه له شیعری هیچکام لهو دوو شاعیره بهرپرسه دا ئاماژه یه که بهو کاره ساتانه گه ورا نه کراوه و تهنیا باسی زه کات و سه رفیتره ی مهلا و شهوانی له یله تولقه در کراوه! دیاره من مه سه له ی سانسور و ترس له کاردانه وه ی ساواک به هوکاری ئه و خولادانه ده زانم، باوه کوو لای کهم ئه وه یان لی چاوه پروان ده کرا که ئاماژه یه کی دووریش بیت بهو پروداوه گرنگانه بکه ن.

هرچونیک بیت، بابته ی سه ره کیی دوو شیعری یه کهم، مانگی ره مه زانه و ویده چیی ئاوات که هر خوی له خویدا له تهنیایی و بیده نگگی بیزار بووه، پوژوو زیاتریش بیی تاقه تی کردیت که ده لی:

"غه بری کوندی مال خراب و وشکه سوئی ریش دریت

کیی ده لی ئه م وه خته خوشه؟"

بهلام حه قیقی، له ئاواتی شیخزاده ی مه لای دوازه عیلم توندتر، لایه نی ره مه زان و پوژوو ده گریت و ده لی:

"له ززه تی پوژوو ئه تو تیفکره عینی ره حمه ته

خواردنی پوژوی ئه تو پروانه زه هری ماریه!"

هرچونیک بیت، شیعریکی گهرم و گوپی دؤستانه یه، 'ره دیف' که ی، وشه ی کاغزه و وه که نامه ی شیعری، حه قیقی له بۆکانی نیشته چیی خویه وه ناردوویه بۆ 'کانی به ن' ی گوندی ئاوات. ئاوات له شیعه که دا حه قیقی به یار و دلدار ناوده بات هه مان هه ست و ده برین له دوو شیعری خواره وه تری حه قیقیشدا ده بیتریت که ئه وه پری ئیخلاسی نیوان ئه و دوو که سه ده گه یینن.

ههروه ها ئاوات جیناسیکی له نیوان "کانی به ن" و "کانی گه و ره کان" دروست کردووه که یه که میان گونده که ی خوی و دووه میان ئاماژه به حه وزه گه و ره ی بۆکانه، ههروه ها بۆکان به جینی سه ردار ناوده بات که ئاماژه یه به سه رداره کان بۆکان (عه زیز خان، سه یفه دین خان، حه مه حه سه یین خان و عه لی خانی بابامیری). له کاتی گوترانی

شيعره كاندا هيچكام لهو سهردارانه نهك له حكومەت بەلكوو له ژيانيشدا نه مابوون و
ئامازە پيكردينان تەنيا يادکردنەو هەيه.

هەستی گەرم و گوپی دۆستایەتی ئیوان دوو مامۆستای شيعر، له شيعری خواریهوی
ئاوات و حەقیقیدا بە باشی هەستی پێدەکریت.

هینانی 'شر' یان 'خۆشتر' له گەل پاشماوهی سەرواکان (تەری، بەری، سەری، نەشتهری،
پەروەری و ئەستەری) دا، هەندێک کورتی و ناتەواویی تەکنیکی شيعری دەگەینیت.
ئەستەپ: بەر، کووتالی دیوی ناوهوی جل و بەرگ. له گەل پشت سەنعەتی تضادیان پێ
دروست کراوه. ئاوات شيعری حەقیقی بە پشت واتە بەشی چاک و بەرچاوی جل
و بەرگ دەشوبهینیت بەلام شيعری خۆی که پیشتریش پێی گوتبوو "شر"ە، بە ئاستەپ
دادهنیت. ئەوەش تەوازوع و خۆ بە کەمزانییە سروشتییە کە ئاواتە کە لێرەشدا سەری
هەلداوه. شيعری حەقیقی له سەر هەمان کیش و سەروا گوتراوه. لهویدا ناوی حەوت
گۆل و پینج کووتال لای یە کتر دانراون و کویستانی شوپتی ژبانی ئاوات له جوانیدا
وهك 'رامسەر' و 'بابولسەر' دادهنیت که دوو شاری خۆشن له باکووری ئێران و سەر
دەریای قەزوین. ئەو ناوچانە پر دار و درەخت و سەوزەلانیین. حەقیقی له فەردیکی
شيعره کەدا یاری بە پیتی /ق/ دەکات و موسیقای دەروونی دەنگی ئەو پیتە پینج جار
بە گوپی خویتهردا دەدات:

قیامی قامەتت بۆ ئەهلی دل قامی قیامەت بوو

قەتاری کوچ و بارت بۆ موکریان مەحشەری هینا

من هەست دە کەم هەندێک جار شيعری حەقیقی پیش ئەوهی ئاوات گوتراویت،
گەرچی دیوانی شاری دل ئەویانی له وهلامی ئەمدا تۆمار کردوو.

بابەتی بەرچاوی شيعری "له ئەحوالی ئیمامی گەر دە پرسن...." ئەوهیە بەرگۆی قسەکانی
ئاوات تەنيا مامۆستا حەقیقی نییە بەلكوو دەستەبەك دۆست و برادەری دیکە

هەردوکیان بەلام بە داخووە ئیمە له ناویان ئاگادار ناکرینەوه. وێدەچیت ئاوات لهو

کویستانە و لینی ژیاوه نارازی بووینت له بەر ئەوهی دەلێ گەرچی سەوزەلان و

بژوینە، بەلام ئەوه بۆ حیوان چاکە! خەلک لهوئ بچ شیو و پینخۆرن. ئەو شوینە

کویستانەش دەبی گوندی کانی بەن بیت که دوورتر له زەنبیلە، دیارە ئەو

دوورکەوتنەوهیە له کەس و کار و برادەران، هەروەها ساردوسۆلی شوینە که بە دلێ

شاعیر نەبووه و ئەم گازندە و سکالایەشی هەر بۆیە بووه. کانی بەن و شیخ چۆپان

دوو گوندن که تا رادەبەك دوورن لهو ناوچەیهی و ئاوات ژبانی مندالی و لاویەتی

تېدا تېپەر کردووه (دەورو بەری زەنبیل) و زیاتر بەرەو کویستانی نیوان سەردەشت و میرەدیی بانە کشاون. لە ئەنجامدا دواى ماوێهەکی کەم گەپاوەتەوێهەمان ناوچەى گۆزین کە کەس و کارە کەى لەوێ دەژيان (بەروانە ژینامە کەى ئاوات).

شیعری دواتر کە وەلامى حەقیقى بێت، دەربەرى هەستى دۆستانەیهى ئەوێ دەرحەق بە ئاوات و تێیدا باس لە "تاهیر" کراو، کە نەمر ئاغا سەید تاهیری کورپی گەورەى ئاوات و قاسیدی نامەبەرى باوکی بۆلای حەقیقى بوو.

ئەدەهەم: دەبى ئاماژە بێت بە ئیبراھیمی ئەدەهەم، یەك لە پێشەوانى سۆفیانى سەدەى دووھەمى كۆچى.

تەنز و تەوس و پلار پێدادانیش بەشیکى دیکە لە ناوەرۆكى گشتى شیعری ئاوات پێك دەهێنن. ئەو تەوس و پلارنە هەندێك جار ئاین و باوەرى مەلا و سۆفیش دەگرێتەوێهە لە کاتیکدا خۆى ئیماندارىکى قورس و قایم و تەنانەت مەلا و پێش نوێزیش بوو و وەك بەشیک لە بنەمالەى شێخانى زەنبیل سۆفى و موریدیکی زۆریشیان لە شار و گوندەکانى کوردستاندا هەبوو.

ئەو ناتەبایە لە نیوان کردەوێهە و وتاردا، یەك لە دیاردە گەنگەکانى کارى هەلسەنگاندى کەسایەتى شاعیر و بەرھەمە شیعەرەکانیەتى. بە بۆچونى من، وەك لە بەرھەمى گەلێك شاعیرى کلاسیکی کورد و عەرەب و فارس و تورکی ناوچە کەدا دەبینرێت، باسى دلداری و ئەوین و شەراب و سەرخۆشى دەکەن لە کاتیکدا هیچکام لەوانە لە ژيانى ئاسایى ئەواندا بوونیان نەبوو، ئاواتیش لێرەدا هیرشى کردۆتە سەر هەندێك دیاردە، کە لە ژيانى رۆژانەیدا دژيان نەوێستاوێهە، تەنانەت خۆى بەشیک و پارچە یەك لەوان بوو. ئەویان باوەرپە سیاسى-کۆمەلایەتیە کەى بوو و ئەمیان راپستەقینەى ژيان.

بە تايبەت کە وەها لە رەخنە گرتنەکانى ناو شیعریکیدا چۆتە پێشەوێهە کە بانگ و سەلا و سلاواتى مەلای بە قوولە و هەرا داناو و بە پێچەوانەى "تەراویح" ی شەوانى رەمەزان کە تێیدا هەموو شەوێك سەدان جار دەلێن 'السلام السلام یا شەر الرمزان' یا 'الوداع الوداع یا شەر الرمزان'^{٣٤١}، ئەو لە بنى کوولە کەى داو و پرسىوێهەتى "کى دەلێ ئەم وەختە خۆشە؟" و تەنانەت لە درێژەى میسراە کەدا کیشەى قوولتر کردۆتەوێهە

^{٣٤١} واتە ١٥ شەوى نیوێهە یە کەمى مانگ بەخێرھاتى دیاردەى رۆژوو و رەمەزان دەکەن و ١٥ رۆژى دواى ماڵئاوایى لە گەلدا دەکەن.

كاتىن لە درېژەى ناحەزايەتى نواندىنى خۆى بەرانبەر بە رۆژووى رەمەزاند، گوتوويەتى
"گەرچى ئەمرى باريە!" واتە دەزانم ئەو فەرمانى خوداشە!

ئەگەر يىكى دىكە بۇ ھەلىئەنى ئەو مەتەلى نائەبايە لە نيوان قسە و كردهوەدا، ئەو يە
ئاوات وشكە سۆفى نەبوو و مرخى شاعىرى و ئەدەب دۆستى و ژيانى سياسى -
كۆمەلايەتتە كەى گەياندوويەتە لووتكەيەكى بەرزتر لە سۆفيايەكى تەھلىلەكار و تاركى
دونيا. ھەر چۆنىك يىت، نىشانەى ھەردوو دياردە بە سەر شىعەرى ئاواتەو دەبىنرەت و
بۇ كەسىكى ەك من كە تايەتمەندى شاعىر لە رېگەى شىعەرەكانەو ھەلدەسەنگىتت،
ھەردوو لايەنەكە بەرچاۋن. ئىمە پىويستمان بە ھەلسەنگاندنىكى ھەمەلايەنە ھەيەكە
لايەنگرى كەسايەتى مامۇستا نەيىت. ئايا ئەو خەلكانەى وا لە نزيكەو ناسويانە و
دۆستايەتى و خزمەيەتى و نزيكايەتتەيان لەگەلدا ھەبوو دەتوانن بى لايەنى پارىترن و
لە جياتى ئەو ەك تەزكەرە نووسانى كۆن تەنيا بە شان و بالى كەسەكەدا ھەلبىلەن
رۋانگەيەكى رۋونكەرەو ەك پىكھاتەيەكى گشتىي كەسايەتى ئەو، ەك ئاواتى شاعىر
نەك ەك ەك شىخزادەيەكى تۆبەدادەرى مورىدان و حزيبەيەكى شۆرشگىر بەدەستەو
بەن؟ ئەم كارە چەندە زووتر بگرىت باشترە دەنا ئەگەر ھاوتەمەن و ھاومال و
ھاوپىكانى ئاوات چۈنە سەفەرى بى گەرەنەو، ئەودەم تاقە سەرچاۋەى كار ھەر
دەبىتەو شىعەرەكانى و ئەوانىش بە دەيان ئەگەر و مەگەرەو، پاست ەك كارى
ئىستاي من دەبن، كە لە دوورە ولاتى و بى سەرچاۋەيدا بەرپوئە دەبەم.

سى فەردى يەكەمى شىعەرى "گەردەپرسى كاكە..." و فەردى كۆتايەكەى شەرحى
ئەحوالى پەرىشانىەتى بە دەست رەمەزانەو كە خۆشى لە چارەى نايەت بەلام ەك
بىگارى كردن بۇ ئاغا، ئەوئىش مەجبورە بۇ مەعبود و بۇ باوەرە ئايىنەيەكەى بىكات و
رۆژوۋەكە بگرىت. تەعبىرى بى حەواسى و حەواس پەرىشانى دوو جار لەو سى
فەردەى سەرەتادا دووپات بۆتەو. وشەى "زارى" بە واتاى گريانىش دوو جار بۆتە
رەدىف بۇ سەرواى فەردى دووھەم و شەشەم.

فەردى چوار تا شەش، داخى دل رشتەن! بەرىنگ بە مەلا و وشكە سۆفى گرتنە و
خەتاي بارو دۆخەكە خستەن ئەستۆى ئەوانە كە دەلەن رەمەزان "وختىكى خۆشە!"
وشكە سۆفى بەختى ھەيە لەبەر ئەو ەكى شاعىر جارىك سىفەتى رىش درېژى داوئە
پالى و ھەر بەوئەش لەكۆلى بۆتەو بەلام مەلا! ھەى كوتوپر بى مەلا! بۆچى ھەدادانت
نىيە، ئەو قوولە ھەرايە و ئەو سەر و خوارچۈنە [ى سەربانى مزگەوت؟] ت لە چىيە

[بۇ دە چىي بانگك و سەلا دە دەي]؟ ئەو شادى و خۇششەت لە چىيە؟ ئەو ھەموو گريان و زارى [و پارانەو لە خودا] يە چىيە دەيكەي؟ تۆ ھەر بۇ ئەو دەبى خىر و سەرفترە وەربگريت؟ دەك بە زووخاوى رەشت يىت! خۇ خۇت و رەمەزانە 'خۇش' كەت ژيانان بۇ نەھىشتووم، لەباتى نان قوزەلقورت دەخۇم و لە جياتى چايى زووخاو دەنۇشم، تەننەت ژيان بە يىعارى رادەبويرم دەنا دەبوو بمرديەم! بە كورتى، ھىچ بەيان و راکەياندىك دژ بە رۇژوو و رەمەزان لە لايەن ئيماندارىكى موسولمانەو، لەو بەھىزتر نايىت!

تۆوى شارى: نەمزانى چىيە. لە موكریان بىستوومە دەلئىن وەك تۆوى ھەرىز پەرش و بلاو بوو ھە. ئەو ھى ئىرەش ویدە چىي واتايەكى ھاوچەشنى ھەيىت (لە ھەنبانە بۆرىنەدا نەمدۆزىيەو).

بارى: خودا

كوتوپر: مردنى لە ناکاوا، وەستانى دل، سەكتە

قوولە: قىژە و ھەرا (ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەژار)

سەرفترە: باجى ئايىنى لە گەنم يان دانەوئەل بەرانبەر بە ھەر موسولمانى، زەكات (ھەنبانە بۆرىنە)

زووخاو: كىم و خوئى تىكەلاو (ھەنبانە بۆرىنە)

قوزەلقورت: گياندارىكى بچووك (حەشەرە يەك) ە چوار بالى ھەيە (ھەنبانە بۆرىنە).

بۇ وەلام، حەقىقى گەلئىك بە شان و بالى رۇژوو رەمەزاندا ھەلدەلئىت و تا رادەيەك بەرپەرچى بۇچوونى ئاوات لەم بارەيەو دەداتەو ەكە رۇژووگرتن جارزى كرىبوو. ئەو ھەش شىعرەكانى ئاوات و حەقىقى:

ئا: ئاوات

ح: حەقىقى

ئا. ۱ نامەى ئاوات بۇ حەقىقى

ئەوا باكەى شەمال ھېتاي لە خزمەت يارە كەم كاغەز
بەخېر بىن رۇحى شىرىنم، گولۇ بىن خارە كەم، كاغەز
بە قوربانى وەفات بىم چاوە كەم، مەمنونى ئەلتافم
كە لىت پىرسىم و ناردت بۇ دلەى ئاوارە كەم كاغەز
ھەموو لەت لەت ببوو بەندى دلّم بىن لوتفە كەى يارم
دەواى كرد ناردى بۇ "كانى بەن" ئى دلدارە كەم كاغەز
لەبەر رۇژوو نىيە، بىن ھېزى تۆم و دەردەدارى تۆ
ھەناوم ھاتە بەر، بوويە دەواى ئازارە كەم كاغەز!
لە بۇكانى كە كانى گەورە كانە تۆش لەويى بۇيە
سەرم بەرز و بلىند بوو ھات لەجىي "سەردار"ە كەم كاغەز
حەقىقى تۆش حەقىقەت سەربلىند و بەرز و ماقوولۇ!
كە كردتە پەيكى رەحمەت بۇ دلەى خەمبارە كەم كاغەز
ئەگەر دوورە "ئىمامى" گوفتوگۇى بۇناكرى، جا چش!
نىيە فەرقى نزيك و دوور لەجىي گوفتارە كەم كاغەز

كانى بەن، ۱۳۳۱ى ھەتاوى
(لاپەرە ۳۹۹ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

بەحرى عەرورزى شىعرە كە،
ھزج مثنى سالم، مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

ح. ۱. ۱ وەئلامى حەقىقى بۇ ئاوات

"ئىمامى"! نامە كەى نامى گەيشت و نامە سەرچاوم
لە دوورى تۆ دەبارىن دايىما فرمىسكى خويىتاوم
بەبىن مانگى موبارەك لىم حەرامە چاوە كەم بىن تۆ

۴۸۸ / نامە گۆرپنەوہى شىعرى ئاوات

پلاو و گوشت و دۆلمه و مەشكەفى و فرنى و هەلیمام
 لەبەر پۆژوو نییه، دووری لە دینی تۆیه گەر مردووم
 ئەجەل دەورم دەدات، هیوای ویسالی تۆیه گەر ماوم
 رەفیقات لە هیجرانت بە جارێکی هەموو سووتان
 بە نارى عیشقى پاکی تۆ، بە تەنیا من نەسووتاوم
 كە فەرمووتە: فیداتان بۆم، وەرن پۆژی هیلاکەتمە
 چ حاجەت هات و چۆ بەینی من و تۆ، بۆیە دامام
 لە قوللەى قەلبى یاران خەیمەیی نازت وەها هەلدا
 لە خانەخوئ و لە میوان، غەیری تۆ ناییتە بەرچاوم
 لە رینگای عەشقى تۆدا رەهرەوانت هیچی ناوەستن
 هەموویان "کامیل" ن وەك تۆن و هەر من سەر لە پیتاوم
 ئەگەر وابێ ئەوەی دۆستی "حەقیقی" بێ لەبیر ناچێ
 بە قەولی "کاعەزیز"، بێت و نەیه، پیتاوی سەرچاوم

(لەپەرە ٤٠٠ ی چاپی جەعفەر؛ لە چاپی ئەنێسیدا نەهاتووە)

ج. ٢ نامەى حەقیقى بۆ ئاوات

دەمیکە دڵ لە دووریت ناگرینە
 خەمی هیجرت گریکی زۆر بە تینە
 دەمیکە دڵ بە ئاوات "ئیمامی"
 خەفەتبار و برینداری ئەوینە
 ژبان، باوەر کە لای من ژانە بێ تۆ
 ژبانی وا بەژان کەى نیوی ژینە؟
 ئەوا رۆژی تەمەنمان گەییە ئاسۆ
 دەمی پارانەووە و تۆبە و گرینە

(لەپەرە ٤٠١ ی چاپی جەعفەر؛ لە چاپی ئەنێسیدا نەهاتووە)

ئا. ۲ نامەى ئاوات بۇ حەقىقى

چ خۇش بوو قاسىدى يار شىئەرى ئاودار و تەرى ھىنا
ژياوۋ باغى ھىواكەم، ئەوا بەرگك و بەرى ھىنا
ھەزار ئەحسەن "حەقىقى" عەنبەرنەفشانى دە كا شىئەرت!
فیدات بىم، قاسىدت موژدە و نەويدى خۇشتىرى ھىنا
خەرىك بووم من نىسارى رپىت بکەم ھەرچى مەر و مالە
كەچى رۇح ھاتە پىش، مال و مەرى لادا، سەرى ھىنا
لە جواىبى شىئەرى ئاودار و تەر و پاراوى تۇ "شاعىر!"
بچووكى خۇت بە سەد زەحمەت دووسى شىئەرى شىرى ھىنا
بە عەزىمى كوشتى ئەو شەخسە ئەمنى دوور لە ياران كرد
بروى تۇ خەنجەرى كىشا، موژەى من نەشتەرى ھىنا
لە دووریت مردبووم، ئەمما نەسىمى لوتفى تۇ دىسان
مەسىح ئاسا، دەگەل خۇى نەشئەى رۇح پەرورەرى ھىنا
كەوا پارچەى غەزەل دەبرىن لە دىوانى موخەبەت دا
ئە تۇ پىشتى غەزەل دىنى، "نىمامى" ئەستەرى ھىنا

كانى بەن، ۱۳۳۲ى ھەتاوى

(لاپەرە ۳۹۵ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسىدا نەھاتوۋە)

بەحرى عەرۋوزى شىئەرى كە،

ھزج مئمن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ح. ۳ وەلامى حەقىقى

ئەوا سۇزەى بەيان دىسان پەيامى دلبەرى ھىنا
نەسىمى رۇح پەرورە عەترى عوود و عەنبەرى ھىنا
شئەى باى مەرھەمەت دىسان لەلاى كوستانى "كانى بەن"

۴۹۰ / نامە گۆرپنەوۋەى شىئەرى ئاوات

چ خوش بونی هه لاله و سۆيسنه و سۆسه نبهري هينا
نه زيندوو بووم نه مردوو نامه كهت ئاوى حهياتى دام
نه قاسيد بوو نه كاغەز، ساقى ئاوى كهوسهري هينا
له وپتهى سونبول و لاله و گول و گول ئه تلەسى و شهو بو
حهريبر و ئه تلەس و جهرسه و قه نهوز و مهخمهري هينا
له رووى نهخش و نيگارى پيره كوستانى تهبيعهت بوو
موهه نديس چوو نمونهى رامسەر و بابولسهري هينا
سزد گر زنده گردد مرده از نامت مسيح ئاسا
كهوا بو مهسكهنى "سەردار" نامەى سەرورەى هينا
عهزيم شهرحى دوورى توم شهويكى تاكوو رۆژ نووسى
سبهينى زوو قه له م ئيعلانى خه تمى دهفتهري هينا
قيامى قامهتت بو ئه هلى دل قامى قيامهت بوو
قه تارى كوچ و بارت بو موكرىان مهحشهري هينا
گرى دل زور به تينه وا زوو ناكووژيتهوه "كاميل"
"حه قيقى" دهسته چيله ي دل، "ئيمامى" ئاگرى هينا

بوكان، ۱۳۳۲ى هه تاوى
(لاپه ره ۳۹۶ ي چاپى جه عفر. له چاپى ئه نيسيدا نه هاتوووه)

۳. نامەى ئاوات بو حەقيقى

له ئه حوالى "ئيمامى" گەر ده پرسن چۆنه بى ئيوه!
سهري سوورماوه، له م كوستانه دا بى هه مدهم و نيوه
بكه ن ره حمى به حالى، هه ر به حال هتيزى له بهردايه
عه جايب گيرى كرد له م سه رزه مينه ي پر كه ژ و كيوه
مه لىن: كوستانه جيگاي، لىي گه رىن قشلاغ و بزوينه
به ئىسان چى، كه حه يوان تير ده خوات و خه لكى بى شيوه!

ئەگەرچى گياوگىزى ئەم سەرزەمىنە سەوز و تىراۋە،
بەلام بۇ من لە دوورى ئىۋە وشك و پىرچل وچىۋە
فېداتان بىم، وەرن لوتفوو ھەبى، پۇزى ھىلاكەتمە
نەيەن بى-ئىۋىشانىم، بىنە لام ھەر "كامىل" م ئىۋە

كانى بەن، ۱۳۳۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۳۹۷ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىيىدا نەھاتوۋە)

بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،
ھىزج مئىن سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ح. ۴. ۋەلامى ھەقىقى

قاسىد پەيامى دلبەرى دا، دل نەما خەمى
بەھبەھچ قاسىدىكى مەسىھادەمە، دەمى
"تاھىر" كە نوورى دىدەبى تۆۋ سەرۋەرى مئە
بۇ چاۋى من مىسالى كلە، خاكى مەقدەمى
مەنزومە كەى گەياند و برىنم كولاپەۋە
ئاخر بە فەكرى چارە بە، لای تۆپە مەرھەمى
فەرموۋتە بۇ نەھاتى، نەھاتى مئە مەگەر؟
قوربان زەمانە ھات و نەھاتە ھەموو دەمى
كوا دىتەجى لە زىندەگىيا ئارەزۋى دل؟
چونكە ھەزار ساللە دەلئىن موددەتى كەمى
حاشا لە شايەتى كە گەدا بىم لە دەركى تۆ
نايدەم بە ملك و مالى جىھان، عومرى ئەدھەمى
"كامىل" دەمى لە يادى "ھەقىقى" ھەتا ھەبە
ناچىتتە دەر، ھەمىشە لە بەرچاۋ و سەر دەمى

(لاپەرە ۳۹۸ ی چاپی جەغفەر؛ لە چاپی ئەنئیسیدا نەھاتووہ)

ئا. ۴ نامەى ئاوات بۆ حەقیقى

گەر دەپرسى چۆنە کامیل؟ كاكە، دەردى كارییه!
برسییه، بی هیژە، گیتووپیژە، كاری زارییه
رۆژ حەواسى بی نییه، شەو خەستە و تەنبەل دەلیی: ۳۴۲
كۆلە كیشى كردووہ، تاكوو سەحەر هاوارییه
وا بلاو و دەرھەم و لەت لەت بوو وەك زولفی بوتان
فكر و ئەحوال و حەواسى، عەینى تۆوى شارییه
غەیری كوندى مال خراپ و وشكەسۆفى ریش درپژ
كئ دەلیئ ئەم وەختە خۆشە؟ گەرچى ئەمرى بارىیه
مام مەلاش رەببى كوت و پر بی! هەدادانى نییه
كاری ھەر قوولە و ھەرایە، ئەم سەرە و ئەو خوارىیه
خۆشییه لەو، چونكە مانگی خپەرە، سەرقتەى ھەیه
دەك بە زووخواوى رەشى بی، ھەر بە فكري زارییه
نان دەخۆم ئەمنیش بە قوززەلقورتە، چا زووخواومە
گەر دەپرسى چۆن دەژى "كامیل"؟ برا! بی عارییه

(لاپەرە ۳۹۳ ی چاپی جەغفەر؛ لە چاپی ئەنئیسیدا نەھاتووہ)

بەحرى عەرۆزى شیعەرە كە،
رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

۳۴۲ چاپی جەغفەر: خەستە وو

ح. ۵. وەلامى حەقىقى

"كامىل!" ئەو مانىكى موبارەك فەرز و ئەمرى بارىيە
مانىكى نوپۇز و تاعەت و سەرفترە وو دىندارىيە
لەززەتى رۇزوو ئەتۇ تى فېكرە عەينى رەحمەتە
خواردنى رۇزۇ ئەتۇ پروانە زەھرى ماريە
دەنگى قورئان خويىدن و ئەللاھوئەكبەر دى مودام
كەى لە مانىكى دىكەدا تۇ گويىت لە دەنگى قارىيە
بيست و حەوتەم حامىلى قورئانە جەبرىلى ئەمىن
حامىلى وەحىي موبىن بۇ ئەحمەدى موختارىيە
لەيلە تولقەدرى كەوا سەف سەف مەلايىك دىتەخوار
دەركى رەحمەت بازە، عاسى! وەختى گرىبە و زارىيە
دەركى دۇزەخ داخرا دەركى بەھەشت ئاوالەيە
موژدە بى رەحمەت دەبارى بارى عامى بارىيە
سەيقەلى ژەنگى مىسى سالىكە سەرفترە و زەكات
مىشت و مالى نەفس و مالە سوننەتتىكى جاريە
ماممەلاي بىچارە، كاروبارىكى دىكەى نىيە
يازدە مانگان خەوتوو و ئەو مانگە وەختى كارىيە
كاكەگيان ئىستا "حەقىقى" زەوقى جارانى نىيە!
تەبعى تۇ سەرشارە، ئەمما شىئەرى من بى عارىيە

بۇكان، ۱۳۴۷ى ھەتاوى

(لاپەرە ۳۹۴ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنىسىدا نەھاتووہ)

نامەى شىعرى گۆرپنەوہى ئاوات و خالەمىنى بەرزنجى

سەرجهم ۴ پارچە شىعر
سى پارچەى ئاوات و يەك پارچەى خالەمىن

خالەمىنى بەرزنجى نەغدەيى، يەك لە پيشرەوانى شىعرى قوتابخانەى موکریانە که دۆستايەتى نزىكى لە گەل شاعىرانى دىکەى دواى سەيف، وەك هەزار و هېمن و هيدى و ئاواتدا هەبوو بەلام بەداخەوہ بە شىوہى پئويست نەناسراوہ. شىعرى خالەمىن لەو پەرى جوانى و پروتايى و نىشتمانپەرستيدان. لە ديوانى شارى دل دا، سى پارچە شىعرى ئاوات تۆمار کراون که روو لە خالەمىن گوتراون، بەلام کتیبە که تەنيا يەك پارچە شىعرى خالەمىنى تۆمار کردوہ. شىعرى "هەستە کامىل...ى ئاوات و "هەستە ناقيس...ى خالەمىن لە سالى ۱۳۶۰ هەتاويدا گوتراون.

ئەو شىعرانە، بەتايبەت تاقە شىعرەکەى خالەمىن و دوو شىعرى ۱ و ۲ ي ئاوات بەيەکەوہ پەيوەنديان هەيە. ئەو پەيوەنديە لە گەل شىعرى يەکەمى ئاواتدا، برىتیبە لە کيش و سەرواى هاوبەش، هەروہا چەند لە دەستەوشەى خالەمىن، که ئاوات لە شىعرى خۆيدا کەلکى لىوہرگرتوون و دووپاتى کردوونەتەوہ: دەسوئ، نەسوئ، سەر سوئ.

پەيوەنديى شىعرى خالەمىن لە گەل شىعرى دووہمدا جگە لە هەندىک دەستە وشەى هاوبەش، بە تايبەت لەوہدايە که ئاوات وەلامى پرسىارى خالەمىن دەداتەوہ که پرسىووى لە کوئ دەبى بۆلات؟

بەلام لە پەيوەندى ئەو شىعرانەدا دەبى دەست نيشانى هەندىک خال بەکەم که ئەگەر وەك ناتەواوى سەريان نەکەين، لانیکەم پرسىارن و دەبى وەلام بدرىتەوہ:

خالەمىن لە هەمان شىعرى "هەستە ناقيس...ى سالى ۱۳۶۰ دا لە ئاواتى پرسىوہ "لە کوئى بۆلات؟" ئەى چۆن ئاوات لە شىعرى "هاوين بوو، گەرم بوو...ى سالى

۱۳۶۳ ی خۆیدا، ۳ سال دواتر، ئاماژه به و پرسپاره ده کات؟ تۆبلی هیلهیه که نه کهوتیته مهسه له دیاریکردنی ریکهوت بۆ شیعره کانه وه؟ ئه وههلهیهی سهروهه کاری کیه که وا خویتهر و کهسیکی وهک من، که مهجبووره لیان ورد بیته وه، توشی گیتوگومی ده کات؟

به هه مان شیوه، له فەردی حه وته می شیعری "هسته کامیل..."دا، ئاوات ئاماژه به هه والیک ده کات که گوایه خاله مین پیداهه به لام ئیمه له شیعری خاله میندا نابین. ئاوات ده لی تو گوتوته هه رکهس له مالی خوی ده رکه ویت و بچیت بۆ نویت وه به ر گولله ده که ویت؛ ئینجا ئاوا به گوپی خاله میندا ده دات: باشه خو ئه گه ر که سه که له مالیش نه چیتته ده ر، له به ر خه م و خه فته له ژووره وه دا ده پویت چونکو به شی کوردان مردن یان کووژرانه و [دوژمن] ته رمه که شمان فریده دات و ئه وه شی له ده ست دیت! له و بارودۆخه دا که ژ و کیومان لی بۆ ته قه برستان.

باشه وه لام بۆ ئه و پرسپاره چییه؟ ئایا نابی بچینه سه ر ئه و باوه ره ی که:

ئا. ئه و شیعری خاله مین به ناته واوی چاپکراوه، یان

ب. شیعریکی دیکه شی هه بووه که له کتیه که دا نه هاتوو وه و که سیش ئاماژه ی به و ناته واوییه نه کردوو وه.^{۳۴۳}

هه رچۆنیک بیت، نامه ی "هسته ناقیس..."ی خاله مین دۆستانه یه و تزییه له ریت و ئیراده ت و خۆشه ویستی بۆ ئاوات. نامه ی "هسته کامیل..."ی ئاواتیش له هه مان فه زای دۆستانه دا نووسراوه به لام له دپری چواره م به دواوه سووریک به شیعه ره که دراوه و به ره و ئاقاریکی سیاسی براوه: ریکه ی خه باتی گه ل و به ئاوات گه یشتن و..... ئه و بۆچوو نه له فەردی هه شته م و نۆیه م به دواوه خه ستریش ده بیته وه کاتی که ده لی: "مردنه، کوشته به شی کوردان" و دوا ی هه موو ئه و خه مخواردنه بۆ مه زلومیه ت و بنده ستیی گه له که ی، ئاوات له میسراعی دووه می فەردی کۆتایی شیعه ره که دا په یامینک

^{۳۴۳} سه باره ت به وه ی که خاله مین گوتوی هه رکه سی بچیت بۆ نویت گولله ده یته نگیویت، پیویسته بلیم ئه و هه واله و وه لامه که ی ئاواتیش که هه رکه سیش به ر گولله نه که ویت، له مالیدا به ده ردی ئه وانه وه ده پویت، هه موو ویده چیت ئاماژه بن به شه ری نه غه ده له به هاری سالی ۱۳۵۸ [۱۹۷۹]. دا و ئه نجامه که ی که بووه هۆی راوانان و کووژران و کومه لکوژیی زۆری کوردان له شار و گونده کانی ده رو به ری نه غه ده وه ک قارنا و قه لاتان له شه ری داسه پاوی کوماری ئیسلامی به ده ستی مه لا حه سه نی- ئیمام جومعه ی شاری ورمی و فه رمانده ی سوپا و نه یاره خۆجیه کانی کورد دژ به گه له که مان.

ئارپاستەى خالەمىن و خوڭتەرانى دىكەى شىعەرە كە دەكات و دەلىن: "گولى هيو با خوڭتى گەل دەپوئ!". خەمتان نەبىن، هيو لە دەست مەدەن، ئەو خوڭتەنە يارمەتى گەلە كەمان دەدات بە ئاواتە كانى بگات.

بە بۆچوونى من، هەردوو ئەو شىعەرەنى سەرەو كە لە لاينە ئاواتەو بۆ خالەمىن نىرراون، دەبى وەلاميان بوويت، بە تايەت كە لە شىعەرى يە كەمدا دەلىن "خالىكى عەزىز بوو، ناردى هۆنراوى جوان"؛ بەلام بەداخەو لە هېچكام لە چاپە كاندا ئەو وەلامانە دەرنەكەوتوون. هەرچۆنكى بيت، شىعەرە كانى ئاوات لە ديوانى 'شارى دل' دا، رېكەوتى سالانى ۱۳۶۰، ۱۳۶۳ و ۱۳۶۵ ى هەتاوى [۱۹۸۱، ۸۴ و ۸۶ زايىنى] يان بۆ دانراو و تاقە شىعەرە كەى خالەمىنىش رېكەوتى ۱۳۶۰ ى بۆ نووسراو.

شىعەرى "هاوین بوو، گەرم بوو..." ى ئاوات باس لە حەلال بوونى "خوڭتى مە، بۆ وان" دەكات. ئەو دەرىژەى هەمان هەلوئىستى نىشتمانپەرەرانەى و خوڭتە كە خوڭتى گەلى كوردە؛ وان يان ئەوانىش حكومەتى ئىران و رەگەزپەرەستانى دژ بە كوردن. لە هەمان شىعەردا (فەردى ۸ و ۹) دەلىن سەرەراى ئەو خوڭتەرژانە، هېشتا كورد نەبەزىو و ناوى بە ئازابەتى دەبەن و "قارەمانى گەلى كورد" ىش نەبەزىو.

پرسىار: ئەو "قارەمانى گەلى كورد" ه كىيە؟ بە بۆچوونى من ئەگەر تاكە كەس بيت ئەوا لە بارودۆخى ئەو سالانەدا ناتوانىن جگە لە شەهید دوكتور عەبدولرەحمانى قاسملو بىر لە كەسىكى دىكە بكەينەو، هۆكارىش بەو دەزانم كە ئەو شەرەى وا لە نەغەدە پوویدا شەرپىك بوو لە گەل حزبى ديموكراتى كوردستان كرا و لەو رۆژە و لەو شوڭتە، بربار بوو دوكتور قاسملو وتار بەدات و خوڭشى لەوئى ئامادە بوو. بەلام بە بۆچوونى من ئەو قارەمان و قارەمانىيە هى تاكە كەس نىيە و نىزى شاعىر، گەلى كورد بە گشتىيە و ئەوئەش بە باشى لە واتاى گشتىيە فەردە كە دەردە كەوئت.

شىعەرى سېهەمى ئاواتىش، كەم و زۆر، هەر ئەو ناوەرۆكە ناسراوئى ناو شىعەرە كانى پيشورى ئەوى هەيە كە خوڭتەر لە گەلیدا ناسراوئى: پىرم، شىواوم، شكام، لەياران بەجى ماوم، لەبەر يە كچووم، لە دەستچووم، ماله پروخاوم و فەوتاوم. لە يەك جىگا نەبىن كە دەلئت "جارى واشە ديمە ريزى جوانان، دەلئم لاوم ئەمن". هەر بەو رۆحە شكاو و هەلوئىستە نەرتىيەو داوا لە خالەمىن دەكات فرىاى بكەوئت و پيش ئەوئى بىخىكىت لە گولاو [ى ژيان] دەرهېهئيت. ئەو شىعەرە كانن:

ئا: ئاوات
خ: خالەمىن

خ. ۱. نامەى خالەمىن بۇ ئاوات

هەستە ناقيس! بنوسە بۇ 'كامىل'
شيعرى تازە و تەر و بە تام و خوي
دواى سلاو و دەسى لە سەر سىنگت
بلى بۇ زيارە تىكى بيمە كوي؟
دلى من رۆژ و شەو لە بىرى ئەوا^{۳۴۴}
دل و گيانم بە يادى تۆ دەدوي
هەر منم دل دەداوى تۆ كەوتوو
هەر ئەتوي راگرى منى بە موي
دلى ويران و شيعرە كانى توش
هەر وە كوو جەرگى خۆمە، توي بە توي
باشە چىدى سەرت نەيشينم
هەر بژى بەو زووە لەشت نەپوي
"خالە" بۇ دۆستيت هەتا ماوە
وہ كوو كيوە، لە جىي خۇ نابزوي

نەغەدە، ۱۳۶۰ى هەتاوى
(لاپەرە ۴۲۳ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا دەر نەكەوتووہ)

^{۳۴۴} لە دەقە كەدا وەك "ئەوا" نووسراوہ، واھەيە بە واتاى "لەبىرى ئەودايە" بيت. بەداخوہ ديوانى شيعرى خالەمىنى نەمرم لە بەردەستدا نيبە بەراوردىكى لە گەل دەقى ئەو بىكەم بۇئەوہى بزائىن بۇجى لە مىسراعى يەكەمى فەردى سېھەمدا "ئەو"، وەك سېھەم كەسى رېزمانى ھاتووە و لەمىسراعى دووھەمدا "تۆ"ى دووھەم كەس؟ ھيوادارم ئەو نامە شيعرىيانەى ئاوات و خالەمىن لە ديوانەكەى ئەودا دەر كەوتىيتن.

ئا. ۱. وەلامى ئاوات بۇ خالەمىن

هەستە كامىل! كە خالەمىن دەدوئ
جوان دواو، لە رۆحى ئەمنى كەوئ
بىر و ھۆشت وە كۆكە بىزانە
خالە داخۆ سەرى لە چى دەسوئ
خالە گيان! پىش ئەوہى كە نامەت بىن
پاكى جەرگ و دلەم ببوو توئ توئ
ھۆنراوہت بە رېك و پىكى گەشت
مردبووم من، ژيامەوہ لە نوئ
يا خودا ھەر بژى بە بىروپا
پىت لە رېنگەى خەباتى گەل نەسوئ
ھەر بژى تا دەگەى بە ئاوات
بەرھەلست نەبى ھەتا سەر سوئ
خەم نەبى خالى من، بە خەم ھەرگىز
بەژنە بەرز و بەرپترەكەت نەنوئ!
تۆ دەفەر مووى كەسەن بچى بۆ نوئ
جى بەجى خۆ بە گوللە يەك دەنگوئ
خۆ ئەوى ناچتە دەر لە مالى خۆى
بە خەم و دەردى وانەوہ دەپوئ
مردنە، كوشتنە بەشى كوردان
تەرمەكەش توور دەدا و بۆى دەلوئ
كەژ و كىوى مە بۆتە قەبرستان
گوللى ھىوا بە خوئىنى گەل دەپوئ

قافلاوا، ۱۳۶۰ى ھەتاوى
(لاپەرە ۴۲۴ و ۴۲۵ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا دەرئەكەوتوہ)

ئا. ۲. نامه‌ی ئاوات بۆ خاله‌مین

هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شهست و سێ بوو^{۳۴۵}
نامه‌ی گولی دل گه‌یشت، ده‌زانی کن بوو؟
خالئیکی عه‌زیز بوو، ناردی هۆنراوه‌ی جوان
جوان بوومه‌وه به‌و نامه، ژبانی پی بوو
یا خوا قه‌لهم و ده‌ست و دلی باقی بی
خال بوو له‌ دلهم خه‌یالی نیشه‌جی بوو
پیش هاتنی شیعره‌کانی رینگ و پیکت
جه‌رگ و دلی "کامیل" ت هه‌موو توئ توئ بوو
ئه‌و نامه که قووتی رۆحی من بوو خاله!
زۆر خۆش بوو له‌ لام، چونکی به‌ تام و خوی بوو
فه‌رمووته له‌ کوپی که بیمه‌ لات تاویکی
بۆ هاتنی تو دلهم سه‌ری له‌ سوئ بوو
هه‌رچه‌نده که خوئیمان هه‌لله‌ لای وان
هه‌رلایه ده‌چووی ته‌رمی جوانی لی بوو
پروانه به‌لام شوکور به‌ ئازادی ده‌به‌ن
نیوی گه‌لی کورد له‌ شاری یا لادی بوو
هه‌روا نه‌به‌زیوه قاره‌مانی گه‌لی کورد
به‌و باسه‌ ژبا کوردی ئه‌گه‌ر گوپی لی بوو
توی خاله! که بوویه هۆی وتاری "کامیل"
ته‌بع و غه‌زهل و فکری ده‌نا له‌ کوئ بوو؟

^{۳۴۵} هاوینی سالی شه‌ست و سێ، واته ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل سالی ۱۹۸۴ ی زاییتی.

نامەى شىعەرى گۆپىنەوەى ئاوات لەگەل نوورى

سەرجهەم ٦ پارچە شىعەر
سەن شىعەرى ئاوات و سەن شىعەرى نوورى

مامۆستا محەمەدى نوورى (پىشتەر: عەترى گۆلوانى)، يەك لە كۆلەكە سەرەككەيەكانى شىعەرى قوتابخانەى موكرىانە.

نوورى (١٩٢٦-٢٠٠٩) چەند قۇناغى جىاجىاى لە ژيانىدا برىوہ:

- سەردەمى پىش كۆمارى كوردستان لە گوندەكانى ناوچەى موكرىان و بەگشتى گەورك، لاى ئاغاوات كارى ميرزايەتى كردووہ.
- سەردەمى كۆمار و هاوكارىكردنى كۆمەلەى ژىكاف و حزبى ديموكراتى كوردستان، شىعەرى وەك "نامەوى ئەو ژىنە تالە، يا وەتەن يا مردنم"ى گوتووہ.
- سەردەمى بىدەنگى دواى ھەرەسى كۆمار.
- سەرھەلدانەوہى سالانى ١٣٣١ و ٣٢ى ھەتاوى و هاوپرىكردنى راپەرىنى خەلكى ناوچەكە دژ بە ئاغاوات.
- سەردەمى دواى ئىسلاحاتى ئەرزىى حكومەتى ئىران لە سالانى ١٣٤١ و ٤٢ و ھەلسووړاوىى لە رىزى خەلكدا دژ بە ئاغاوات.
- بوون بە نوپتەرى ناوچەى بۆكان لە مەجلىسى شۆراى مىللى ئىران دوابەدواى ئەو ئىسلاحاتە و لاىەنگرىكردنى رژىمى شا.
- پووخوانى رژىمى شا لە راپەرىنى سالى ١٣٥٧ دا و ھەلەشانەوہى مەجلىسى شۆرا لە تاران و خانەنشىنى و بىدەنگىى نوورى.
- چالاكبوونەوہ لە بوارى شىعەر و گەرانەوہ بۆ ناو كۆمەلانى خەلك دواى ئەو ماوہ بىدەنگىيە، ھەتا كۆچى دواىى كردنى.

شيعرى يەكەمى ئاوات، "نوورى، ئەى مايبىي ژين...."، غەزەلىكى كورت بەلام قورس وقايم و پر له خلوس و ئىرادەت نواندن دەرەق بە دۇستىكى لەمىژىنە يە كە ماويەكە ھەوالى ئاواتى نەپرسىوہ و شيعرى تازەى خۇى بۇ نەناردوہ. بەداخەوہ رېكەوتى گوترانى شيعرەكە ديار نىيە و نازانرى ھى سەردەمى ھىكومەتى شا بوہە يان دواى ئەو.

شيعرى يەكەمى نوورىش، "ئەى بە سەربەرزى ژياوى..."، وەلامى شيعرەكەى ئاواتە لە سەر ھەمان كىش و سەروا، كە تىدا رېژىكى زۆر لە كەسايەتى و ژيان و كار و خەباتى ئاوات دەگرىت و پاشان ئاماژە بەخۇى دەكات و 'دلە پر لە ئاواتەكەى' كە 'ئىستە لە خويتدا دەتەپن' و خۇى بە 'مۆمىكى كووزاوه' دەشوبھىنى و داوا لە ئاوات دەكات 'ھەلىكەتەوہ'. ھىچ خويتەرىكى ئاسايش ناتوانى لە خويتدەنەوہى شيعرەكەدا دللى لەگەل ئەو كەسايەتتە خاوەن ھەستە و بىژەرى ئەو شيعرە قورس و قايمە نەبىت كە بەو شىوہ يە لە داوى بارودۇخە شىواوہ ئالۇزە كەيدا ئەسىر ماوہ تەوہ.

شيعرى دووہمى ئاوات (تەبرى دل...) و وەلامەكەى نوورى (ھەستى نىژراوى...)، ھى سالى ۱۳۶۳ ى ھەتاوى (۱۹۸۴ ى زايىتى). غەزەلەكەى ئاوات لەوپەرى جوانىدايە و ھەمىشە خۇ بە كەزمانى و تەوازوعىكى زۆرى تىدا دەبىزىت ئەو كاتەى وا خۇى بە تەپكە شكاو و پىرە كەرويشك و پىرە دۆمىكى موحتاجى جاو دەشوبھىتتە! شيعرەكە خويتەر دەباتە فەزاي ژيان لە گوندىكى كوردەوارى بە بەفر و سەرما و تەپكەى رپا و دۆم و كلاشەوہ.

ھەلوئىست گرتتى لەم چەشەنە لە حاند "دۆمەكان" ھەك بەشيك لە گەلەكەمان، دياردەيەكى كۆنە و ئەمپۇيى نىيە. ديارە ئاوات سووكايەتتەكى نە بە دۆم و نە بەكەس نەكردوہ بەلام تەعبىرى خۇزگە بە دۆم خواردينش زۆر لە جوان ناچىت! فەردى چوارەم كارتىكەرى ئەم شيعرەى ھافزى شىرازى تىدا بەرچاوە:

"زلف را حلقه مكن تا نكنى در بندم

طره را تاب مده تا ندمى بر بادم"

سالى گوترانى شيعرەكە ۱۳۶۳ واتە ۶ سال دواى رپوخانى رژىمى شايبەتتە لە ئىران. وەلامى نوورى (ھەستى نىژراوى...) لە سەر ھەمان كىش و سەروا و بە ناوہرۇكىكى ھاوچەشەوہ گوتراوہ و ئەوئىش گەلىك پىرلە ھەست و لەبەردلانە. ئەگەرىكى كەم ھەيە كە مەتلەكەى نەنووسرايىت. لە غەزەلى كلاسكىدا زوربەى نىك بە ھەموو كاتىك، مىسراعى يەكەم و دووہم لە فەردى مەتلەع ھاوسەروا دەبن بەلام لىرەدا وا نىيە؛ ديارە شىكردنەوہى ديوانى ئاوات/۵۰۳

ئەو بەن پېشىنە نېيە و بەھەلکەوت دياردەي وا بينراوہ. لە شيعرە کەدا ئاماژە بەو پەندە کۆنەي سەر زمانى خەلک کراوہ کە دەلئى "باوہلئى باويکى بەسە!" و لەسەر ئەو ئەساسە، نوورى بە 'باوہلئى' بانگى ئاوات دەکات کە سيفەتیکە بۆ سەييدان و نيشانەي نزيکايەتى زۆر و تەنانەت قەسەي خۆشە لە نيوانياندا.

ئەوسالانە نوورى گەراپوہوہ کوردستان و تا رادەيەکى زۆر لە گۆشەگيريدا بوو. ئاوردانەوہي ئاوات لە نووربەيەکى تەريک کەوتوو، لەو پڕۆژانەدا، نيشانەي وەفا و دلپاکيى ئاواتە. ئەودەم هېشتا کولۆکۆي رق و کين لە رژيمى شايەتى نەيشبووہوہ و راستەقەينەي رژيمى مەلاکان لاي بەشنيک لەخەلک هېشتا بە باشى دەرئەکەوتبوو. نووريش بەو ئاگرە سووتا بوو و لاي هەندیک خەلک، تپۆ کرابوو.

کاتیکيش کە ئاوات لە شيعرى دواييدا (بۆنەهاتى گيانەکەم...؟) لئى دەرسيت "کاکە، بۆچت کردووہ بئەنگ کراي؟" دەيەويت ئەو ناحەقيەي خەلک دەربخات. لە کۆتاييشدا هانى نوورى دەدات لە گۆشەگيربەيەکى بيتە دەرەوہ و ئەگەر بانگهپشتى شەوي شيعر کرا، بچيت. لام وايە ئەو شەوي شيعرەي وا جینگەي ئاماژەي ئاواتە هەر ئەوہ بيت وا لە بۆکان بەسترا و مامۆستايان هەزار و ئاوات و حەقيقى (وخالەمين؟) تئيدا بەشدار بوون. گەرچى زياتر ويدەجيت کۆبوونەوہيەکى خۆمانەترى دۆست و برادەرانى هەردوولا بوويت کە پيش ئەو شەوي شيعرە لە مالئک بانگهپشتن کرابيئن بەلام نوورى تئيدا بەشدارى نەکردييت بەلگەشم بۆ ئەو بۆچوونە ئەوہيە لە کۆتايى شيعرە کەدا ئاوات پئيدەلئيت "بۆشەوي شيعریش ئەگەر نارديان، بچۆ".

نوورى لە شيعرى وەلامدا (سەرورەم، واھەلکەوت....) ئاماژە بەو بانگهپشتنە دەکات و دەلئى نەخۆشى نەيھيشت بچم. بەلام لە درپژەدا هەندیک شتى دیکە دەدرکيئيت کە ديارە ئەوانيش بەرگر بوون لە چوونى: "هەورى غەم تاريک دەکا پڕۆژئى کە 'نوورى' دەرکەوي" و "هەر بە زيندوويى مردم" و....، کە هەموويان ئاماژەن بە کاردانەوہي هەندیک خەلکى ناحالى بەرانبەر بە نوورى لە دەرکەوتنى لە ناو خەلکدا. کۆمەلگا هەندیک جار بەرانبەر بە خزمەتگوزارە راستەقەينەکانى خۆي بەن بەزەيە و کەسايەتى نوورى و ژيانى ئەو سالانەي، نموونەيەکيەتى.

ئەوہ شيعرەکانى ئاوات و نوورين:

ئەي لە ئاسمانى ھونەردا دەشەككى نىو و نەوات!
 ھىممەتى پىرە دەپتۇئ ھەموو مەودايى زەمان
 پىن چىيە بىت و نەبىن، پىنگە چىيە ھات و نەھات؟
 بەخودا مەستى ھەواتە ئەوى ھەستىكى ھەيە
 سەرە پىن بازە لە بەر پىت و دلە پر لە ھەوات
 وىشكەرۆ ماوہ دەروون و كپە مەلبەندى وتار
 قۇرغى قالاوہ ھەرىم چىنە لە چى كا عەنقات؟
 ئەو دلەي كانگەيى ھىوا بوو بە ئاوات دەژيا
 لە تكة خويتىكە لە خۇي دا دەتەپىن كات و سەعات
 شەمى بىن «نوورى» كوزاوەي شەوى تارىك و تەمم
 وەرە روونم كەوہ ئەمجارە بە ئەنفاس و دوعات

بۆكان، بەفرانبارى ۱۳۶۲ى ھەتاوى
 (لاپەرە ۴۱۷ى چاپى جەعفەر؛ لە چاپى ئەنسىيدا نەھاتوہ)

۲. نامەي ئاوات بۆ نوورى

بۆ نەھاتى گىيانە كەم، دەعوەت كراي
 خۆ لە گەل "ئاوات" لەمىژە تۆ براى
 ھىندە شىرىنن برام! خۆت و وتەت
 ھەرورە كوو قەند، ھەربىنا رۆژئىك خوراي
 زوو بە تەنيا شاعىرىك بووى و بەلام
 ئىستە مامۆستايەكى داستان سوراي
 بەو ھەموو تەبىع و قەرىحە جوانەوہ
 كاكە! بۆچت كرددوہ، بىن دەنگ كراي؟
 خۆ لە ناو كۆرپى ئەدىبانى زەمان
 زۆر بە زانا وو بلىمەت ناسراي

۵۰۶ / نامە گۆرپنەوہى شىعرى ئاوات

"نووری"! تۆ وەك نووری پۆژی پۆشنى
سەد چەلىش خۆ ون بگەى، ھەر ئاشكرای
بۆ شەوى شىئەرىش ئە گەر نارديان، بچۆ
چونكە بۆ ئەو مەجلىسە تۆ شەوچراى

قافلاوا، ۱۳۶۲ى ھەتاوى
(لاپەپە ۴۲۰ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتووە)

بەحرى عەرووزى شىئەرتە كە،
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ن. ۲. وەلامى نوورى بۆ ئاوات

سەرورەم! وا ھەلکەوت ئەورۆژە وا دەعوەت کرام،
لەش بەبارى بارى خستەم بۆ نەخۆشخانەى برام
کۆرپى گەرمى ھۆنەرانى پى نەدام جەورى زەمان
بەختى نوستوو کارى خۆى کرد وا لە «ئاوات» ھەلبىرام
دارى ويشكى بى بەروباڵم لە کىنوپارەى ژيان
بۆ مەلى رىبوارى شەو بى جى وەبەر بىوران درام
ھەورى غەم تارىک دە کا پۆژى کە «نوورى» دە رکەوى
کەى لە نىو تەيمان و تانەى رىگران دا ئاشكرام؟
تۆى لە مەيدانى ئەدەب دا شاسوارى بى نەزىر
بۆ شەنى شەوگارى شىئەرىش تۆ چراى، من پاچرام
دەست و پىيان لىک دەدەم بۆوہى کە «ئاوات» سەرکەوى
پۆژى رەش مەوداى نەدامى ھەر بە زىندووىى مرام
دەرکى داوام داخراوہ گوپچکەى گەردوون کەرە
خۆ دەنا ئاسانە بىبە ئاسمان دەنگ و ھەرام

بۇكان، سالى ۱۳۶۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۲۱ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە)

۳. ئا. نامەى ئاۋات بۇ نوورى

تەيرى دىل بىپەرۋىپۇ، تەپكە شكاۋىكى بەسە
چاۋەپى تۆيە كە بىيى، گەرمەسلاۋىكى بەسە
مەلئى زستانە، جلى پىر و فقير پارە بوۋە
پۇژى رۋوت دەرخە، ھەتتو تۆزە ھەتاۋىكى بەسە
پايىزە، فەرموۋ تەماشىا بىكە لائەوخوارم
پىرە كەرويشكى لە گور كەوتبى، راۋىكى بەسە
ئەو ھەموو زولفە بە زەنجىرى مە كە بۇ مىلى من
تەيرى وا بىپەرۋىبال كەوتبى، داۋىكى بەسە
سەيىد و پىر و فقيرم، ۋەرە لىم قەوماۋە
بۇ منە ئەو مەسەلە: «باۋەلئى باۋىكى بەسە»
ۋا بە سەرۋوتىي و پىخاۋسى ھاتتو تەۋە لات
"كامىل" ت جۋوتە كلاشيك و كلاۋىكى بەسە
ھىندە ھەر ھاتم و چووم، خۆزگە بە دۆم دەخوام
پىرەدۆمىكى ھەژار جاۋە درۋىكى بەسە

بۇكان، ۱۳۶۳ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۱۸ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نىيە)

بەحرى عەرۋوزىي شىعرە كە،
رمل مئمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

ن. ۲. وەلامى نوورى بۇ ئاوات

هەستى نېژراوى دەرىئاوھ لە ناو گۆرى سكووت
مەسەلەى كۆنە^{۳۴۶} دەلین «باوھلې باوئىكى بەسە»
باوھلې! ديارە كە شەمزاوى بە باوى گەردوون،
خۆ دەنا زوقمە خەرىف^{۳۴۷} خۆى بزە تاوئىكى بەسە
باوھلې، بادەوھ سەر باو و گۆرى كاتى كۆرى!
شیر هەتا كۆن بې دەلین هەر لەپە ساوئىكى بەسە
گېژى گېژاوى بەلا بې ئەوى دەشكىنې دلت!
لاى خودا دەستى دوعا قەلبى شكاوئىكى بەسە
بە چەكى شیری برۆ و تیری بژانگ هەلمە كە دلت
شیر و تیر بۆچى دەسووى؟ سېلەبى چاوئىكى بەسە!
نەتەوى بۆچى بزانی بە هەموو هەستى دەروون
دلت بە دلت رېى بې. هەراى بۆچى؟ قاوئىكى بەسە!

بۇكان، ۱۳۶۳ى هەتاوى

(لاپەرە ۹۰ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنئىسىدا نەها تۆوھ)

^{۳۴۶} چاپى جەغفەر وەك 'مەسەلەى كۆنى' تۆمارى كردووه. باوھكوو ئەو شىوازەى رستەكەش هەر واتا

دەبەخشیت، بەلام پیموایە 'مەسەلەى كۆنە...' بۆ شوئە كە پر بە پیتستەر بیت.

^{۳۴۷} چاپى جەغفەر وەك 'خەرىف' تۆمار كردووه. پروانە پروونكردەنەوى سەرەوتى من.

نامەى شىعەرى گۆرپنەوەى ئاوات لە گەل سەلاحەددىنى ئاشتى

يەك پارچە شىعەرى ئاوات بۇ ئاشتى و شىعەرىكى ئەویش بۇ ئاوات لە چاپى جەغفەردا تۆمار كراوہ.

سەلاحەددىنى ئاشتى نووسەر و وەرگىپرى مەھابادى و كەسايەتییەكى دلسۆزى گەل و نىشتمانە. نمونەيەك لە كارەكانى كاك سەلاح، وەرگىپرانى ھەردوو بەرگى شەرەفنامەى بەدلىسىيە لە فاسىيەوہ بۇ سەر زمانى نەتەوايەتیمان.

بەگوپرەى ئەو نامەگۆرپنەوانەى ئاوات و ئاشتى، كە لە خواروہ دەيانىنين، ھەروہا بە حىسابى ئەو ویتانەى وا لە ديوانى 'شارى دل' دا دەبينرین و ھەردوو كەسەكە پىكەوہ پيشان دەدریت، دەبى پەيوەندىكى گەرم و گورپى دۆستانە لەنيوان ئەو دوو كەسايەتییەدا بووييت و بەپى جياوازى تەمەن و شىوازى نامەكەى كاك سەلاح، ئەو پەيوەندىيە، مامۆستا و شاگردى بووہ:

"ھەر بە دووتا ديم ھەزاران جار بەجنم بىلى و برۆى

شەم پەپوولەى چۆن نەوى، ئەو وا مەبەستى ديتنە"

بەلام ئاوات لە نامەكەى خۆيدا ئاشتى بە "ھۆنەرى بەرپۆر" ناو دەبات و بە شىوہيەكى خۆمانە و دۆستانە بە "سەلاح" بانگى دەكات.

كۆتاييەكانى ھەردوو شىعەرەكە وەرچەرخانە لە ناوەرۆكى دۆستانە و شەخسىيەوہ بۇ بابەتتىكى گشتگىرى سياسى و نىشتمانى. ئاشتى لە نىشتمان و تەى نىشتمانى ئاوات دەدويت و بە ھىوايەكى قورس و قايەوہ دەلئ "رۆژىكى ئاسۆ ئى مە". ئاواتيش دواى باسى ساردبوونەوہى ئاگرى لاويەتى لە لەشى خۆيدا، كيشە شەخسىيەكە دەكاتە مەسەلەيەكى سياسى و دەپرسيت "بۆچى خۆرى گەرمى گەل ھەروا لە سووچ و قورنە؟"

شىعەرى ئاشتى لەوپەرى جوانى و ئىجازدايە و بىرىكى قوللى لە قالبيكى بچووكدە راگەياندووہ. شىعەرى ئاواتيش كە ھەمان پاكى و راستىيەى شىعەرەكانى دىكەى ئەوى

تېدا دەبىنرېت، پېك و پېك و پېر لە سەناعاتى شىعەرىيە و بە شېئوھە كى وەھا
ھونەرمەندانە باسى سىروشت و سەرماو سۆلى كۆتايىھە كانى زىستانى ناوچە كە دە كات كە
خويتەرى نائاگا لە مەسەلە كەش كاتى خويتەنەوھى، لە مالى گەرم و گورپى خۆيدا
ھەست بە تەزووى سەرمايەك بكات!

چاپى جەغفەر، پېكەوتى رۆژ و مانگ و سالى ھەردوو شىعەرە كەى دەست نیشان
كردووھە و لە پەراوېزى شىعەرى ئاشتیدا ئەم دوو دېرەى نووسيوھە:

"نامەى" سەلاحەددىن ئاشتى"، خۆشەويستى ئاوات لە كاتى سەربازى دا كە لە شارى
بووشىپەرھەو ئەو شىعەرەھى لە گەل نامەيە كى چەند لا پەرەيى بۆ "ئىمامى" نووسيوھە.
۱۰/۱۰/۱۳۶۵ ى شمسى [دوايىن رۆژى سالى ۱۹۸۶ ى زايىتى]

ئەوھەش شىعەرە كان:

نامەى سەلاحەددىن ئاشتى بۆ ئاوات

سەيىدى پېرۆزى ئازىز! يادى تۆ دەمدا دنە
دل وە كوو پۆلووھە قوربان! تۆش كە لىم بووھە شەنە
پېي ئەوين ئاورىنگە، دېت و زېرپوھەشانى لى دە كا
خۆشەويستى ئارەزووھە بىن سنوور و گولچنە
من شەوم دايم بە دووى خورشيدى خاوەردا دەرپۆم
ئەى ھەتاو! راوھستە تاوئ، شەو خەرىكى سووتنە
ھەر بە دووتا دېم ھەزاران جار بە جىمبېلى و برۆى
شەم پەپوولەى چۆن نەوئ، ئەو وا مەبەستى دىتنە
پال وەلاشيانى دەرگا كەت دەدەم ئەوسا دەلېم
پېك گەيشتمان بە مەرگىشم تەواو بىن، شىرنە
ئەو و تەى لىتوتى بە نىوى نىشتمانى كردهوھە
زەردەيى رۈونا كىيە، موژدەى لە كەل سەركەوتنە
قەفقەفى كىو و چيا كوا بەرگرى بىرم دە كا
ئاخرى ھەر پىدە گەم، رۆژىكى ئاسۆ ئى مە

وەلامی ئاوات بۆ ناستی

هۆنەری زانا و بەپێرم! یادی تۆ یاری منە
 گەرچی وینە جوانە کەت ئیستا، لە بەرچاوم ونە
 وا پەڕیشان و هەراسانم، بە مەرگی تۆ سەلاح!
 با بزانی مەرگی من گیانە لە تۆ دوور کەوتنە
 تۆ کە نووسیوتە ئەوا لێرە بەهاری و خۆشییە
 بای شەمال دەشنی لە مەلبەندی هەلالە و سوێسنە
 هەرۆه کوو فەرمووتە دیارە شین بوو سەحرا لەوێ
 پۆژی سەیرانە و پیاسە، کاتی گۆل پشکووتنە
 شاد و خۆشحالم کە مۆژدەیی خاکە لیوت دا بە من
 بەو هەوالە بولبولی تەبعم ئەوا کەوتە قنە
 بۆچی ناشوکرێ نەبێ، لێرە هەوا سارد و سەرە
 بای شەمال ساردە، کوژەیی منداڵ و سەد پیاو و ژنە
 زوو، کە من ئاورم بەتین بوو، عالەمی سووتاندبوو
 ئیستە ئاگردانە کەم هیند ساردە جێی لێ نووستنە
 تا تەنوورم گەرم و گۆر بوو، نانی گەرمم هەر نەدی
 ئەو ئەوا دامردوو، خۆشم ئەوا بوومە پینە
 کاکێ "ئاوات"ە لە سەرمان هەلەلەرزیت و دەلی:
 بۆچی خۆری گەرمی گەل هەرۆا لە سووچ و قوژبە؟

قافلاوا، ۱۳۶۵/۱۰/۲۰ ی هەتاوی

(لاپەرە ۴۲۹ ی چاپی جەغفەر؛ لە چاپی ئەنئینیدا دەرئە کەوتوو)

بەحرێ عەرۆزیی شیعەرە کە،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

۵۱۲ / نامە گۆرپینەوێ شیعری ئاوات

نامەي شيعريي سوارەي ئىلخانى زادە بۇ ئاوات

بە داخەو، تەنيا يەك پارچە شيعرى كاك سوارە بۇ ئاوات لە چاپى جەغفەردا تۆمار كراو و هيچ شيعريكى ئاوات بۇ ئەو، نەكەوتۆتە بەرچاۋ.

نەم مامۇستا سوارەي ئىلخانى زادە، وەك ئالاھەلگەر و پيشرەوى شيعرى نوپى كوردى لە پۇژھەلاتى كوردستان، شاعير و نووسەر، و چيرۆك نووس و بەرنامەنووسىكى بە تواناي سەر رادپۆي كوردى بوو لە تاران.

ئاوات لەگەل بىنەمالەي ئاگاكانى بۆكان، بە تايەت بىنەمالەي حاجى بايزناغا (موهتەدى)دا كە ئەحمەدئاغاي باوكى كاك سوارە يەك لەوان بوو، دۆستايەتى و هاتوچۆيەكى گەرم و گورپى هەبوو. هەر لەم ديوانەدا سى پارچە شيعر هەن كە بۇ نەم حاجى رەحماناغاى موهتەدى (مامى كاك سوارە) گوتراون.

بەداخەو سەرچاۋەي كارى من واتە ديوانى شارى دل تەنيا يەك پارچە شيعرى سوارەي بۇ ئاوات تۆمار كردوو و نيشانەيەك لە شيعرى ئاوات بۇ سوارە بە دەستەو نىيە گەرچى بە گوپرەي ئەو شيعرەش، دەبى ئاوات شيعرى بۇ ناردىت. لە پەراۋىزى هەر ئەو شيعرەي سوارەشدا، ئەم روونكردنەو بە دانراۋ:

"ئىمامى لە كاتى نەخۇشىي كاك سوارەدا نامەيەكى لى پىرسىنى بە شيعر بۇ دەنووسى كە بەداخەو دەقەكەي نەماۋ و وەدەستىش نەكەوتوو"

روونكردنەو كە ئەو ناگەيىت كە نەخۇشىي كاك سوارە لە چ سالىكدا بوو. ئەگەر نياز نەخۇشى و كەوتويى دريژخايەنى ئەو زاتە يىت، ئەو دەوروبەرى سالى ۱۳۳۵ و ۳۶ ي هەتاۋى (۱۹۵۶ز) بوو كە ماۋەي دووسالنىك لە بۆكان لەجىگەدا كەوت.

لەپرگەي نەخۇشىيەكەدا، سوارە قوتايىي فيرگەي ناۋەندىي بوو لە سەر قەلاي بۆكان و دواي چاك بوونەوش، سەرلەنوي لە هەمان فيرگە دەستى بە خويندن كردەو و ئەمجار لەگەل ئىمەدا بووبە هاۋپول، كە تەمەنمان لەو كەمتر بوو. ئەو دەم كاك سوار بە دوو دارشەقەي بن باغەلەو پۇژانە دووجار بەيانى و دواي نيۋەرپۇ لە ليژى قەلاي بۆكان سەردەكەوت و دەهاتە فيرگە و دەپۇيشتەو مالى خۇيان كە ئەودەم كەوتبە پەراۋىزى باشوورى پۇژئاۋاي شارەكە. درەنگتر كە دۇخى سلامەتتەكەي باشتر بوو، شىكردنەوى ديوانى ئاوات/ ۵۱۳

تەنیا گۆچانچىكى بە دەستەو دەگرت بەلام ئىتر ئەودەم لەبۆكان نەمابوو و لە تەورىز و تاران دەيخويتىد، ھەتا كۆچى دوايى كردنەكەشى ھەر لە تاران ژيا. ھەرچۆنىك بىت، شىعەرى كاك سوارە گەلىك پوخت و پەر واتا و پازاوەيە. لەويدا ئاوات بە "ھەزەرەت" و ئەو شىعەرەى وا بۆ سوارەى ناردوو و بەداخەو بە دەستەو نەماو، بە "كامىل و بى عەيب و ماىەى عوجبى حوززار" ناودەبات بەلام كاتى باسى خۆى دەكات لە ھەندى سىفەتى وەك "بەدبەخت و بىچارە و زەلىل و پەر لەغەم" كەلك وەردەگرىت، كە بۆ ئەو ھالەتە نەخۆشىە قورسەى ئەوى تىدا بوو، نااسايى نانويىت گەرچى سوارە لەبارى بىروپرواى سياسىيەو كەسىكى ھومىدەوار بە داھاتووى گەشى ژيانى گەل بوو.

وہلامى سوارە ئىلخانىزادە بە شىعەرىكى ئاوات

نامەكەى نامى كە حاكىبى لوتفى سەرشار بوو، گەيى
 شىعەرى پىكت مەرھەمى قەلبى برىندار بوو، گەيى
 دارى پەر بەرگك و لقى دل، زەرد و زار و وشك و پرووت
 شىعەرى ئاودارى جەنابت ئاوى جۆبار بوو، گەيى
 بۆ منى بەدبەخت و بىچارە و زەلىل و پەر لە غەم
 نامەكەت دەسكىك گولى بۆنخۆش و بى خار بوو، گەيى
 واسىتەى قاسىد لە وەختى فەكر و ئەندىشە و خەيال
 كاغەزت بۆ من چە كىدەى فەكرى ئەحرار بوو، گەيى
 لوتفى بى حەدد و حىسابت قووتى ئىخلاسمە
 شىعەرەكانت باعىسى فرمىسكى خويىنبار بوو، گەيى
 من وەكوو ھەزەرەت لە شىعەرا "كامىل" و بى عەيب نىم
 شىعەرى بى عەيبەت كە ماىەى عوجبى حوززار بوو، گەيى

(لاپەرە ٤١٤ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىدا دەرئەكەوتووە)

نامەى شىعەرىي ئاوات بۇ مستەفا ئىلخانىزادە

تەنیا يەك پارچە شىعەرى ئاوات بۇ كاك مستەفا لە كىتتە كەدا تۆمار كراوہ و ھىچ شىعەرىكى ئەو بۇ ئاوات لەویدا نەھاتوہ

مامۇستا مستەفا ئىلخانىزادە لە بنەمالەى ئاغاكانى بۇكان - بەرەى مەحمودئاغا (ئىلخانىزادە) يە. نووسەر، وەرگىپ و سەردەمىكىش سەرۆكى ئەنجومەنى ئەدەبىي شارى بۇكان بووہ، وەك كەسايەتتەكى بەرپرسى سىياسىش ناسراوہ.

كاك مستەفا لەو شىعەردا كە بۇ ئاواتى ناردوہ (و بەداخوہ نەكەوتتە بەردەستى خويتەر)، دەبى خۆى بە شاگردى مامۇستا لە قەلەم دايت لەبەر ئەوہى ئاوات لە وەلامدا گوتوويەتى نەخىر تۆ شاگردنى و زانای.

شىعەكەى ئاوات بەداخوہ رېكەوتى ھۆنرانەوہى بۇ ديارى نەكراوہ و نازانرى كەى نووسراوہ يان كەى نىردراوہ.

غەزەلىكى ھەوت فەردىيە، پىنج فەردى يەكەمى، سەرەتا دامەزراندنىكە بۇ ھىنانە گۆپرى باسنىك و بابەتىك. فەردى شەشەم تا رادەيەك پوونە و خويتەر ھەست دەكات ئاوات راستەوخۆ پووى لە كاك مستەفايە و پىي دەلىت تۆ زانايەكى وشيارى مەكتەبخانەى شىعەر و ئەدەبىي. شىعەرى مەقتەعەش درىژەى ھەمان بۇچوونە كاتى كە دەلى "بە شاگردىت قەبوول ناكا ئىمامى" لەبەر ئەوہى تۆ ھۆنەر و كاكى ھونەردارى.

ئەوہ شىعەكەى ئاواتە كە لە ديوانى شارى دل دا بە 'وہلامى ئاوات' ناوبردە كراوہ:

وهلامى ئاوات بۇ مستهفا ئىلخانىزاده

چلۇن ساپىژ دەبى زامى ئەويندار؟
علاجى نايە خاوهن يار و دلدار
كەسىكى مفته لاي دەردى ئەوين بى
دەبى بەو دەردەوہ پرواتە كۆسار
بەجارى شىت وپىت بى ئەو كەسى بوو
گرفتارى بەر و خال و خەتى يار
عەشق خۆى دەستەچىلەى ئاورى مەرگە
چووه هەر مالى، هەر هاوارە، هاوار
كەسىكى كەوتە داوى گولعوزاران
دەبى ويلى بكن خەلكى بە ناچار
لە مەكتەبخانەى شىعر و ئەدەب دا
ئەتو نووسراى بە زاناىكى وشيار
بە شاگردىت قەبوول ناكا "ئىمامى"
ئەتو خۆت هۆنەرى، كاكى هونەردار

شوپن و رېكەوتى گوترانى شىعرە كە ديارى نەكراوہ.
(لاپەرە ۴۱۵ ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنيسيدا نەهاتووه).

بەحرى عەرووزى شىعرە كە،
هزج مەردس محذوف مفا عجان مفا عجان عجان

وہلامی شیعری ئاوات بہ شیعریکی محہمد صالح ئیبراہیمی (شہپۆل)

تہنیا یەك پارچە شیعری ئاوات بۆ شہپۆل لە دیوانی شاری دلدا ہاتووہ و ہیچ شیعریکی شہپۆل بۆ ئەو لە دیوانہ چاپکراوہ کانی شاعیردا نیہ. مامۆستا محہمد صالح ئیبراہیمی مامۆستایەکی ئایینی خەلکی مہاباد و سەرنووسەری گۆفاری گرشە کوردستان بوو کہ لە یەك دوو سالی دوای راپەرینی ۱۳۵۷ دا لە تاران دەر دەچوو.

بە حسابی شیعەرەکی ئاوات، وا ویدەچیت لەنیوان ئاوات و شہپۆلدا دۆستایەتی و نامہ گۆرینەوہ ھەبوویت.

لە لاپەرہ ۳۴۱ ی دیوانی شاری دل، چاپی جەعفەردا یەك غەزەلی ۵ فەردی لە ژێر ناوی 'بۆ محہمد صالح ئیبراہیمی (شہپۆل)' تۆمار کراوہ. ئەو شیعەرە لە بەشی نامہ گۆرینەوہ کاندای نیہ و من تہنیا بەھۆی ناوہرۆکی نامہی شیعری ناردنی ئاواتەوہ ھیناومەتە ئەم بەشە.

ئاوات لە نامہ کەیدا سپاسی گەیشتنی نامہ یەك دەکات کہ شہپۆل بۆی ناردووہ و بەھۆی ئەو راستییەوہ کہ بە شیعەر وەلامی داوہتەوہ، دەتوانین بلین نامہ کە ی شہپۆلێش ھەر بە شیعەر بووہ، بەلام بە داخەوہ دەقی ئەو نامہ یە لە چاپی جەعفەردا نەھاتووہ.

ھەر وەھا ریکەوتی نامہ کانی نازانرین، بەلام بەھۆی ئەو بەشە ی شیعەرە کە ی ئاواتەوہ کہ دەلی "گریی چەندسالہی دلہم کراوہ" دەکری ئەو گریی تەنگ و چەلمەمی سالانی دوای راپەرینی ۱۳۵۷ ی گەلی کورد بە دەست رژیمی مەلاکانەوہ بوویت، جا دوور نازانریت نامہ کان ھی سالانی دەوروبەری ۱۳۶۰ ی ھەتاوی بوویتن.

ئەوہ شیعەرە کە ی ئاواتە:

بو محمد سالح ئبراهيمى (شه پۆل)

شه پۆل! به نامەت ئاوات ژباوه
گرېځى چەندساله‌ى دلى كراوه
شه پۆلى ژين بوو يا پېژنه‌ى باران؟
يا شنه و كزه‌ى مه‌يله‌ى ياران؟
يا بۆنى خۆشى گوللى به‌هاران،
نه‌سيم هېتاويه له كۆهساران؟
بارانى ئەوسال به ئەمرى بارى
هه‌موو په‌حمەت بوو بو كورده‌وارى
نه‌پزى ئەو ده‌سته‌ى نامه‌ى نووسيوه
"ئاوات" سه‌ربه‌رزه كه لىت پرسيوه^{٣٤٨}

شوين و ږنكه‌وتى گوترانى شيعره‌كه ديارى نه‌كراوه.
(لاپه‌ره ٣٤١ ى چاپى جه‌عفر. له چاپى ئەنيسيدا نه‌هاتووه).

ته‌خمىسى غه‌زه‌لىكى ئاوات

له‌لايه‌ن "قازى كاكه حه‌مه‌ى قزلىجى" يه‌وه

ئەم شيعره له راستيدا هى ئاوات نيه و نابى به كارى ئەو دابنریت، هه‌ر بۆيه‌ش له به‌شى
شيعره كوردیه‌ كاندا نه‌هاتووه. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ى قازى كاكه حه‌مه شيعرێكى ئاواتى
ته‌خمىسى كردوو و له ته‌خمىسدا به عاده‌ت مىسراعى چواره‌م و پینجهم هى شاعیرى
يه‌كه‌من و لیره‌شدا شاعیرى يه‌كه‌م ئاوات بووه، من لیره‌دا ده‌يه‌ينم. به‌لام با خويته‌ریش

^{٣٤٨} وشه‌ى "ئاوات" له فەردى يه‌كه‌مدا ئيهامى تىدايه. واتاى نزىكى وشه‌كه بریتيه له ناسناوى شيعرې شاعیر
خۆى و واتاى دووريشى ئاره‌زوو و خواسته.

بزانی شیعری کئیہ و بو نمونہ ئەگەر لە داھاتوودا کۆمەلە ی شیعەرەکانی قازی کاکە
حەمە بلاوکرایەووە ئەم شیعەرەش لە گەڵ ئەوان بخریت نەک لە گەڵ شیعری ئاوات.
نەمر قازی کاکە حەمە ی قز لجی شاعیریکی سەرکەوتوو بوو و پارچە شیعریکی بو
کۆچی دوایی سەیف ھەبە کە لە کەشکۆلی ئوھیسسی عوسمانیدا تۆمار کراوە و من
چەند سائیک پیش ئیستا لە گۆقاری 'مەھاباد'دا بلاوم کردەووە.

سەبارەت بە غەزەلە کە ی ئاوات، کە لە بەشی شیعەرە بچ تەئریخەکان و لە ژیر ناوی
کزی بای شەمال (چاپی جەغەر) و بووکی گول (چاپی ئەنسی)دا دەرکەوتوووە، من
ئەوھ ی زانییتیم نووسیوم و لێردا پۆیست بە دوویات کردنەووە ناکات.

شیعری نەمر قازی کاکە حەمەش گەلینک ریک و پیکە و کەم و زور بە ھەمان ئەو
زمانە و ئەو دەستەووشیە نووسراوە کە و پچووی ئەوانی ئاواتە. بەلام ھەندیک سەنعەتی
شیعریشی سەرکەوتوانە تیدا بە کار ھینراوە، وەک "چنار گەییە چنور" کە جیناسیکی
جوانە یان "شکۆفە پیکەنی رووی کردە سوینس یانیھا بگری!" کە سەنعەتی موقابەلە ی
نیوان پیکەنی و بگری تیدا یە و زوریش جوانە.

پوونکردنەووە یەک: پەدیفی ئەو غەزەلە ی ئاوات وا قازی کاکە حەمە تەخمیس کردووە
لە چاپی ئەنسیدا (لایەرە ۳۳ و ۳۴)، "ئەمشەو" نەک "ئەوشۆ". بەو پێیە، تەخمیسە کە ی
قازی کاکە حەمەش دەبچ ھەر پەدیفی "ئەمشەو" ی بوویت و لە چاپی جەغەر
(لایەرە ۱۷۳) دا، کرابیت بە ئەوشۆ. من ئەو گۆرانی زارەووە یەم پچ کاریکی بە رپووجی
نییە لەبەر ئەوھ ی رەنگی پاشاگەردانی و ئەم شار وئەوشاری پتوہ دیارە. نە قازی کاکە
حەمە و نە ئاوات لە قسە کردنی ئاسایی و نووسیندا نە یانگوتووہ ئەوشۆ، بە گویرە ی
چاپ ئەنسیش ئەو پەدیفە ئەوشۆ نەبووہ!

ئەوھش پوونکردنەووە یەکی کاک جەغەر ی ئیمامی لە پەراویزی لایەرە ی ۲۳۲ دیوانی
"شاری دل"دا:

"حوالیخوشبوو ئاوات لە دەفتەرە کە ی و لە ژیر غەزەلە کە ی خۆی دا نووسیویەتی: «یەک
فەردی تەخمیس نە کراوە».

سەبارەت بەو پوونکردنەووە یەش دەبچ بلیم راستە، لەبەر ئەوھ ی ن قازی کاکە حەمە ئەم
فەردە ی شیعەرە کە ی تەخمیس نە کردووە کە زوریش رازاوە و جوانە و دووھم فەردی
غەزەلە کە ی ئاوات پیک دیتت:

"ئەوا تیپی بە ھاری دەست بە نێزە چوونە سەر بە فری

شکا پستی کلیله قورپه سهر وهك پیره زال ئه وشۆ^{۳۴۹}

به حری عهرووزی شیره که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

زهماوندی بههار

وهرن سۆفی! وه کوو دهرویش بکهونه گاله گال ئه وشۆ
وهره نیو باغی عیشرهت، ئه ی نه مامی چارده سال! ئه وشۆ
بده جام و مهزه ی ماچت له کوئم و لئوی ئال ئه وشۆ
"به سروهت پی ده لیم چاوم! کزه ی دئ بای شه مال ئه وشۆ
چزه ی دئ جهرگی برژاوم به بی پۆلوو و زوخال ئه وشۆ"

دهری پیری موغان ئاوايه، قاپی مه یکه ده وازن
جحیل و پیر و مندال مه یگوسار و باده په ردازن
سوراحی که یل و موتریب مه ست و ساقی ساده وو سازن
"کورپو کال دم به خه ندهن، کیژو کال پر عیشوه وو نازن
بزه ی دئ غه مزه وو په مز و ئیشاره ی چاوی کال ئه وشۆ"

زهماوندی بههاره، کاتی سه یران و شه ق و گۆیه

^{۳۴۹} دوور نییه هۆکار بۆ ره چاونه کردنی فهرده که، ئه سته م بوونی دۆزینه وه ی سن سه روا بوو بیت بۆ وشه ی "به فری". یه ک له به لاکانی گیانی شیعری عهرووزی ئه و فۆرمالیسمه یه و هیچیشی له گه ل ناکریت هه ر بۆیه ش درپۆترین شیعری عه رهب 'قه سیده' یه، له کاتیکدا زمانی فارسی و کوردی به داهینانی شتوازی 'مه سنه وی' (مزدوج)، خۆیان له و به نده رزگار کردوو و ئه و هه موو چیرۆکه شیعری وا هه یه له و قالداه گوتراون هه ر له شانامه ی فیرده ووسی و شانامه کوردیه کانه وه بگره، تا مه م و زینی خانی و له یلی و مه جنوون و شیرین و فه رهاد و ی کوردی و فارسی.

سەبا بەربووکە، زاوا عەندەلیب، بەردە کەنار جۆیە
دەسا بولبول لە پیشوازا بخوینتە، داوەتی تۆیە!
"سەراسەر فەرشە چیمەن، بۆ قودوومی بووکی گۆل، بۆیە
زمانی گرتوووە هەر چەشنی توتی، کوندە لال ئەوشۆ"

لە خەلۆه تەخانەیی خال و بەلەكدا خاسە کەو جووتن
لە سەر سفەری چەمەن، شەونم مەیه، گۆل جامی یاقووتن
شەنە و سروەیی بەیان تیکەل هەناسەم بوون و ئەنگووتن
"بە تەشریفی نەسیم، شەویۆ و نیرگس پاکی پشکووتن
لە خۆشیان بولبول و قومری دە کەونە قیل و قال ئەوشۆ"

وەنەوشە لارەمل، دامالە مەیدانا بە تەنیایی
ئەوا نەسیرین سەری بۆ پردەباز رۆنا، بە تەنیایی
ئەوا رۆژی لە قیس چوو عاشقی شەیدا بە تەنیایی
"ئەوا هەر چاوەرێیە نیرگسی شەهلا بە تەنیایی
بە جارێ بوو سپی چاوی بە ئوممیدی و یسال ئەوشۆ"

شکۆفە پیکەنی پرووی کردە سوپسەن یانیها بگری
نەما ئەهریمەنی زستان، وەلاچوو شیددەت و قەهری
هەزار قەوس و قەزەح رابوو بە رەنگی تاووس و چەتری
"بە دەنگی بولبول و قومری، تەماشای دڵ چلۆن دەگری!
دەلێ بگرن بە دڵ قەدری، جەمالی کێژوکال ئەوشۆ"

چنار گەییە چنوو، پیچرا سەو بەرچەم و سونبول
ئەوی نەختی لە کارا بوو گەیشتە مەقسەد و مەنزل
بە تەنیا هەر "قزلیجی" کەوتە دووی خیل و نەگەییە دڵ
"ئیمامی ش هەر وەکوو بولبول بە هیوای پیکەنی گۆل"

دەئالېئىن لى سەر ھەر چىل، بە يادى خەتتوخال ئەوشۆ "۳۵۰"

بۆكان، ۱۳۳۶ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۳۲ تا ۲۳۴ ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنئىسىدا نەھاتوۋە)

^{۳۵۰} "حوالىنخۇشبوۋ ئاۋات لە دەقتەرەكەى و لە ژېر غەزەلەكەى خۇىدا نووسىۋىيەتى: 'يك شعر تخميس نشده

(جەغفەر ئىمامزەنىيلى)».

شعره فارسيه کاني ئاوات

سەرەنا

سەرجهم ۳۰ پارچە شیعری فارسی ئاوات لە دیوانی چاپی ئەنسی و جەغفەردا ھاتوون. لەو ۳۰ پارچە یە، ۲۲ یان غەزەل، دوویان پینج خشتەکی و چواریان چوارینەن. جیا لەوانە، دوو نامە شیعری بۆ مامۆستایان عەبباسی حەقیقی و خالیدی حیسامی (ھیدی) تۆمار کراون، کە ھەموو بەسەر یە کەووە دە کەنە ۳۰ پارچە.

شیعرەکان بە گشتی کلاسیکن واتە ئاوات نە لە شیعرە کوردییەکان و نە لە فارسییەکاندا بەرەو شیعری بێ کیش و سەروا (نۆی) نەرۆیشتوو. بە گشتی ھیچکام لە شاعیرانی قوتابخانە مۆکریان و پەپرەوانی سەیفولقوزات، لە ھەژار و ھیدییەووە تا حەقیقی و خالەمین و نووری و عەتفیکیان بە مەسەلە نوێکردنەووەی قالبی شیعەرەکانیان نەبوو، باوەکوو ناوەرۆکی شیعەرەکانیان رۆژین و نوێ بووین. تەنیا ھیمن لە قۇناغیکی سالانی سی (پەنجاکانی زاینی)دا نمونە یەکی بچووکی لە شیعری نوێ لە خۆی پێشاندا کە گەلێک کاتی بوو و چیتر شوینی نەگیرا.

کە دەلیم شیعری کلاسیک و شیعری نوێ، پێوانە ی ساکارم بۆ جیاوازی دانانیان لە یەکتەر، رەچاوکردنی کیش و سەروایە، دەنا لە باری بابەتەووە، ھەر ھەموو شاعیرانی قوتابخانە مۆکریان، کە من مامۆستایانی نەمر 'فانغ' و 'موفتی پینجوتی'شیان لە گەل دەخەم، ناوەرۆکی شیعەرەکانیان نوێ بوو، واتە بە پێوانە ی ناوەرۆک و بابەت، ھەر ھەموویان لە چاو شاعیرانی دیکە ی ناوچە کە، وەك وەفای ی و ئەحمەدی کۆر و مەلامارفی کۆکە یی، نوێخواییکی تەواو نوێخوای بوون.

فانغ و موفتی پینجوتیش لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا لە مەھاباد و بۆکان و سەقز و مەریوان ژیاون و کارتیکەری شیعری سەیف بە سەر شیعەرەکانیانەووە دیارە و ھەلۆستیان بە موو جیاواز نییە لە ھەلۆستی شاعیرانی دیکە ی قوتابخانە مۆکریان بۆ نمونە، ھەژار و ھیمن و ھیدی و ئاوات.

لە شیعەرە فارسییەکانی ئاواتدا شوین پێی شیعری شاعیرانی کلاسیکی فارس وەك خەببام و مەولەوی رۆمی و سەعدی و حافز، تا رادە یەکی شەھریار، بەرچاو.

ھەندىك لە غەزەلەكان ئىستىقبالى غەزەلىكى ئەو شاعىرانەن بەلام مۆركى كوردبوونى شاعىر و خۆمالى بوونى شىعرەكانىان دەبىنریت كە ئەو خۆى كەسايەتتەكى سەربەخۆى پىداون-دىاردەيەك كە جىاوازە لە لاسايى كىردنەوہى ناوہستايانەى شاعىرانى كەم ئەزمون.

لە ھەندىك شىعرى دىكەدا كەلك لە كەرەسەى شىعرى ئەو شاعىرە فارسى و پىزانە وەرگىراوہ و بۆنمونە، بەشپىك لە دەستەوشەى بەكارھاتووى ئەوان خزاوہتە ناو ئەو شىعرانەيەوہ كە كىش و سەرواى نوئ و تايەت بەخۆى ئاوتايان ھەبە؛ يان بە پىچەوانە، كىش يان سەروا لە شىعرى شاعىرىكى فارسى وەرگىراوہ بەلام ناوہرۆكىكى تايەت بە خۆى كراوہتە ناوئاخنى.

شىعرە فارسىيەكان شارەزايى و ناسياويى زۆرى ئاوات لە شىعرى كلاسىكى فارسى و شاعىرانى فارسى و پىز دەردەخەن. سەردەمى ژيانى ئەو شاعىرانەى وا كارتىكەرىيان لەسەر ئاوات بوو، كەم و زۆر لە سەدەى ھەوتەمى كۆچى (۱۳ ى زايىتى) يەوہ دەست پىدەكات و دەگاتە سەردەمى مەشرووتە (۱۹۰۶) و دواى ئەويش. ھەموو ئەو شاعىرە فارسانە، لە مېژووئى ئەدەبى فارسىدا غەزەل و پىز و سەربە شىوازى ئەدەبىي عىراقى بوون. ئاوات چامە (قەسىدە) نووس نەبووہ و ھەر بۆيەش ئىستىقبالى شاعىرانى شىوازى خۆراسانى وەك ئەنوەرى و خاقانى، تەنانەت ملك الشعراء بەھار شاعىرى نزيك لە سەردەمى خۆيشى، نەكردووہ.

ئەو تىكەلاويە و تەنانەت ئەو دەستەوام وەرگرتنە لە شىعرى فارسى، لە لايەكەوہ جوانى و رازاويەكى زۆرى بە شىعرى ئاوات بەخشيوہ لە لايەكى ترەوہ بە ھۆى كەلك وەرگرتن لە وشە و زارەوہى فارسى، ھەندىك جار پاكى و بىخەوشى و رەسەنايەتتيان لەشىعرەكانى شۆردۆتەوہ و ئەوہ بۆ نمونە لە شىعرى سەيف يان ھەزار و ھىمىن و ھىدى و خالەمىندا كەمتر دەبىنریت. ئاوات زياتر دەربەستى خواستى دلئى خۆى بوہ و ئەو ھەستە نىشتمانىيەى لە ناوہرۆكى شىعرەكانىدا دەربرپوہ و زياتر، گەياندىنى و اتا بە خويتەرى ئامانج بووہ تا پاك كىردنەوہ يان رەسەن بوونى زمان- وەك بۆ مامۆستا گۆرانىش وابووہ. نازانم بە بىخەوشى و تەعبىرى عەرەبى، ئىمە دەمانتوانى بۆ نمونە، شىعرى 'شەويك لە عەبدوللا' يان 'جىلوہى شانۆ' مامۆستا گۆرانمان ھەبىت:

"لە جەرگى پەردەوہ تىك تىك دلۆبى عوود نەررژا/ بە نووكى تەئسىرى/ تەرەب ئەھاتە خرۆش تالىعى سرور نەپژا/ بە ئاھى دلگىرى/ كەمان شەھىق و زەفىرى فرىشتەبى ئەلحان/ ئەكەوتە ناو دلئى مردووش ھەناسەبى ھەبەجان..."

له بیرمان نهچیت، به شیکی زور له زاراو و دسته وشه ی ناو شیعی فارسی له راستیدا
عهربین به لام بو ئاخیرهانی زمانی فارسی بوونه ته بابه تیکی خۆمالی و شاعیرانی فارس
به تایبته کلاسیکه کانیان له نووسین و خه لکیش له خویتدنه وه یان ناپه رموونه وه.
شاعیرانی کورد وهك نالی و مه حویش، که له ناو شاعیرانی کورددا زیاترین
کارتیکه ریی شیعی فارسییان له سه ره و له عینی کاتدا مه لا و عه ره بیزانیککی چاکیش
بوون، راسته وخۆ، یان له ریگه ی زمانی فارسیه وه، دسته وشه ی عه ره بیان هیناوه ته ناو
شعیره کانیانه وه. له م باره یه وه، ئاوات بارودۆخیکی هاوچه شنی نالی و مه حوییه هه یه.

دووور نیسه هۆکاریکی مه سه له کهش ئه وه بیت که ئاوات زیاتر له شاعیرانی دیکه ی
قوتابخانه ی موکریان ئیمانداری ئایینی و ئه هلی ته ریقه ته بووه و ئه وه هه ردوووه، شویتی
خۆیان له سه ر زمانی ئاخوتن و نووسینی داناوه. زمانی عه ره بی چ له ریگه ی ئایینی
ئیسلام و چ له ریگه ی فه لسه فه و که لام و چ له ریگه ی ته سه ووفه وه، به تان و پۆی
هه موو زمانه کانی ناوچه دا گه راوه و ته نانه ت نهك له رابردووی کۆن، به لکوو له
سه رده می ئیمه شدا وهك دیارده یه کی چارناچاری زمان و ئه ده بی کوردی، به تایبته له
باشوور و پۆژه لاتی کوردستانی لیها تووه. جیاواز له کوردی و فارسی، به
سه یرکردنیککی ساکاری زمانی تورکی و ئازهربايجانی و ئوردوو و په شتوو، ته نانه ت
پونجابی و گوجراتی هیندوستان، پانتایی مه یدانی ئه و کارتیکه یه ی زمانی عه ره بیمان
له و گۆره پانه به ربلاوه جوغرافیا یه بو دهرده که ویت.

له راستیدا، ته نیا ئه و زمانه ی ناوچه که توانیویانه له مه یدانی مغناتیسیی زمانی عه ره بی
به دوور بمیینه وه، یان شویتی که متری لی هه لبگرن، که ئاخیره ره کانیان موسولمان
نه بوون! بو نمونه، گهلانی ئه رمه نی و ئاسۆری و گورجی. له کاتیکدا که ئیزدی و
کاکه ییش دوای سه ره لدانی ئیسلام به ناچاری و له ژیر گوشاری زۆری موسولمانان و
حکومه ته کانیاندا که وتوونه ته په یوه ندیه کی چار ناچار له گه ل موسولمانانه وه و به
هه مان شیوه ی کوردی موسولمان یان تورک و ئازهربايجانی و فارس، قورسای زۆری
زمانی عه ره بیان به سه ر شانی زمانی ئاخوتن و نووسینی خۆیان وه هه یه.

به گشتی، شاعیری کلاسیکی گهلانی ناوچه ی ئیمه له هه زار سال پیش ئیستاوه لایکه م
تا سه رده می سه ره لدانی شیعی نوئ (نیوه ی یه که می سه ده ی بیستم) نه یان توانیوه له
ژیر سیبه ری قورسی دوو دیارده، ئایینی عه ره ب و ئه ده بی فارسی، بیته دهره وه و
هه رشعیریکیش گوترا بیت له قالبی به حریککی عه رووزیدا بووه که عه ره ب دایناوه و

فارس پیشرووی بووه و ههردوکیان به زهربی شمشیر بهسه ر گهلانی دیکهی ناوچه یاندا سه پاندوون! دهنای نموونه، شیعری کلاسیکی کوردی بر گه ییه نهک عهرووزی، که هم له شیعری یارسانهکان و هم له بهیت و بهندی ناوچهی ههولیر و موکریاندا دهرده کهویت. بهلام هاوړی له گهل پهرهسه نندی خوینده واری له حوجرهی مزگه و تهکان و دهسه لات سه نندی زمانی عه ره بی له ناو فقهی و مه لای کوردا، شاعیرانی خوینده واری مزگه و تهکانیش سه ریان هه لداوه و به عه ره بی و فارسی خوینده وویانه. شیعری کلاسیکی کوردی له و بارودوخه و له ژیر ئه و گوشاره دا بووه به شیعری عهرووزی!

ئه گهر که سیکیش بیه ویت دهست نیشانی شیعری بر گه یی له ئه ده بی گهلکی وهک کورد دا بکات یان نموونه له شیعری بابه تاهیری هه مه دانی بهینته وه و بلج ئه و شاعرانه بر گه یین و شویتی عهرووزی عه ره بیان به سهروه نییه، هه ر ئه و که سه خوی ده زانیت که ئه وانه دلۆپتکن له ده ریای شیعری گهلانی ناوچه و هه رگیز له باری ژماره و که یفیه ته وه ئه و گرنگایه تیه یان نییه له به رانه ر ئوقیانووسی شیعری کلاسیک دانه رین. خو که میش نین ئه و که سانه ی وا راست یان هه له، لایان وایه هه موو شیعریکی بر گه یی ده توانی ته قتیع بکرین و بخرینه ناو یه کیک له هه مان ئه و به حرانه ی عهرووزی عه ره به وه!

هه رچۆنیک بیت، ئه و شاعرانه ی لی ره دا ده بیرین، به ژماره ۲۲ غه زه ل، ۲ پینج خسته کی و ۴ چوارینه ن، دیاره ۲ نامه ی شیعریشیان به شویندا دیت، که روویان له شاعیرانی دیکه (حه قیقی و هیدی) یه و ئه وانیش به شیعر وه لاهی ئاواتیان دا وه ته وه. شیعره فارسییه کانی ئاوات له باری ناوه رو که وه بریتین له:

- بابه تی غه رامی
- ئایینی / عیرفانی
- کۆمه لایه تی / سیاسی
- ئیخوانیات

به حیسابی سالی گوتران، شیعره کان له نیوان سالانی ۱۳۳۱ و ۱۳۶۳ ی هه تاوی (۱۹۵۲ تا ۱۹۸۴ ز) دا گوتراون. من بو ریز کردن و به شوین یه کتردا هینانیا، به باشم زانی بنه مای کار له سه ر سالی گوترانیا دابنیم.

شيعره فارسىيە كان لە كۆتايى شيعره كوردىيە كانى ديوانى ئاواتدا ھاتتون كە ژمارەيان سەرھەم ۲۶۰ پارچە شيعر بوو. بەو پىيە، لىرەدا شيعره فارسىيە كانى ئاوات لە ژمارە ۲۶۱ ھو دەست پىدە كەن تا دەگەنە ۲۹۱.

ھەر ھوھا لە درىژەى ناساندن و شروڤە كوردنى شيعره كوردىيە كاندا بۆ ھەر كام لە شيعره فارسىيە كانىش ڤوونكردەنە ھەيە كم نووسىو ھە كە خويتەرى كورد ناسىاوييەك لە گەل ناو ھەر ۆكيان پەيدا بكات بەلام بۆ ئەو ھەي ڤوونكردەنە ھەي كوردى لە گەل دەقە فارسىيە كەدا تىكەل نەييت و سەر لە خويتەر نەشيويت، سەرەتا ڤوونكردەنە ھە كوردىيە كانم داناو، ئىنجا شيعره فارسىيە كان خۆيانم بە شوپىندا ھىتاون. ئەم شىوازە، لە لايەك درىژە بە زانىارىيە كانى بەشى شيعره كوردىيە كان دەدات و ھەوداى كارەكە ناپسىنتىت، واتە لەسەر شيعره فارسىيە كانىش ناسىاوى دەداتە خويتەرى كورد، لە لايەكى دىكە ھە دەرەتان دەداتە خويتەرى فارسىش بۆ ئەو ھەي بتوانىت شيعره كان بە بى كىشەى زمان، يەك لە دواى يەك بخويتتە ھەي و لە نيوان فارسى و كوردىدا ۳۰ جار سەر و خوار نەكات!

ھەك دەيىنرەت، ھەولمداو ھەي شيعره كان لە ئاوتەى ڤووداو ھەي سىاسىيە كانى ئىران و كوردستانى سالانى ژيانى شاعىردا دابىتم ئەويش لەبەر ھۆكارىكى ڤوون و بەرچاؤ: شاعىران و يەك لەوان ئاوات، ئەندامىكى ئاساى كۆمەلگان و ھەك خەلگانىتر ژيان دەكەن، شوپن لە ژىنگەى دەوروبەر ھەلدەگرن و بەش بە ھالى خۆيان شوپن لەسەر كۆمەلگا دادەنن. ناكرى ھونەرى ھونەرمەند لە ناو قوتوويەكى داخراوى دابراو لە ژىنگە، بخريتە بەر لىكۆلەنە ھەي.

ئاوات ڤۆلەى سەردەمى خۆى بوو، ئەو سەردەمەى وا مۆركى گەلنىك ڤووداوى مېژوويى بە سەرەو ھەي و لەوانە، مەشرووتەى ئىران و عوسمانى، دامەزرانى ھكۆومەتى توركيا لە خۆلەمىشى ئىمپىراتورىيەتى عوسمانى، شەرى يەكەم و دوو ھەمى جىھانى، كۆمارى سالى ۱۳۲۴ى كوردستان، كۆدىتاي ۲۸ى گەلاوېژى ۱۳۳۲ى دژ بە موسەددىق لە ئىران، ڤاپەڤىنى سالانى ۱۳۳۱ و ۳۲ى خەلكى بۆكان و ناوچەى فەيزوللا بەگى دژ بە ناغاوات، شۆڤشى ئەيلوولى ۱۳۴۰ە باشوورى كوردستان، كۆنگرەى دوو ھەمى حزبى دىموكراتى كوردستان كە لە باشوور گىرا، ڤاپەڤىنى كۆمىتەى شۆڤشگىڤرى حزبەكە لە سالانى ۱۳۴۷ و ۴۸، ڤاپەڤىنى سالى ۱۳۵۷ى

گهلانی ئیران، پروو خانای پژی می په هلهوی و له ناوچوونی سیسته می دوورودریژی شاهیه تی له ئیران و گهلینک پرووداوی گرنگی دیکه له کوردستان و ئیران و ناوچه که. ئاشکرایه شاعیره بی سه بارت به هه موو، یان به شیک لهو پرووداوانه، که ژیا نی خه لکیان تووشی گۆرپانکاری قوول کردووه، هه لوئیستی گرتیت و ئه و هه لوئیستانه له شیعه کانیدا په نگیان دایته وه.

نهک هه ر ئه وانه ش، به لکوو ده بی شوین و کارتیکه ری ژیا نی تاکه که سی، بنه ماله بی و کۆمه لگایی، مندالی، لایه تی، پیری، ئه وین، په یه ندی دۆستانه، خویندن، ئه رک و کار و ئابووری بنه ماله، باوه ری سیاسی و ئایینی و گهلینک دیارده ی دیکه ی ژیا ن، راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ له شیعه کانیدا بدۆزیتته وه و هه لسه نگی نری ت.

من، به گویره ی توانای که می خۆم و دهره تان و کاتیک که بۆ کاره که م تهرخان کردووه، له و بواره دا هه نگاویکم هه لئاوه. زۆر باش ناگاداری ناته واییه کانی کاره که م هه م و ئه نجامه که ی ته نانه ت به دلّی خویشم نین! به لام من هه ر ئه وه م و ئه وه نده ی لی ده زانم. گه له که مان به خته وه رانه ئیستا پسپۆر و زانای زوری هه ن و له داهاتوودا له وه زیاتریشی لی هه لده که ویت. هه یچ قسه یه ک و بۆچوونیک موتله ق نییه و دلنیاشم که دوا ی من که سانی دیکه له من چاکتر ئه رکی شیکردنه وه ی شیعه و ژیا نی ئاوات به پړپوه ده بن.

کۆتایی قسه، من ئه وه ی له توانامدا بووه کردوومه و نهک هه یچ ده مارگیریه کم بۆ هه لوئیست و شیوازی کاره که ی خۆم نییه، به لکوو خۆشحال ده بم که سانی دیکه، ئه مرپۆ یان له دوارپۆژدا، هه له ی کاره که م بخه نه روو و ووردتر له من، راسته قینه دهربخه ن.

وهک گوترا، سه ره تا پروونکردنه وه و شروقه ی یه ک یه که ی شیعه فارسیه کان به زمانی کوردی دیتم، ئینجا شیعه فارسیه کان ده خمه به رچاو:

شعری 'معراج'

غهزه لیکه، له سالی ۱۳۳۱ (۱۹۵۲) دا گوتراوه، کاتی که شاعیر ۴۹ سالان بووه. هه یچ شعریکی دیکه ی فارسیی ئاوات نه گه یشتۆته ده ستمان که پیش ئه و ساله گوترایت.

وهك له ناوه كهی دهرده كه ویت، غهزه لئیکي ئایینی و باسی میعراجی پیغه مبهری ئیسلامه. وشه ی ئه ستم له شیعره که دا نییه به لام ته رکیبی جوانی وهك "از بلندا جای بالا آمدی" تئیدا بهرچاوه. ئه و شیوه به یانه هی ئه ده بی کونی سه ده کانی چوارهم و پینجه می کۆچی ئیرانه که له سه ده ی بیسته مدا سه رله نوئ زیندوو کرایه وه و هه ندیک خه لکی لایه نگری ئیرانی کۆن و زمانی فارسیی 'پاک' - واته دوور له کارتیکه ریبی زمانی عه ره بی، بۆ نموونه ئه ده بیاتی ناسراوی ئه حمه دی که سه ره وی، له نووسین و شیعری خۆیاندرا په چاویان کرد.

سه باره ت به سالی گوترانی شیعره که پیویسته بگوتریت سالی ۱۳۳۱ هه م له میژووی ئیران و هه م له میژووی ناوچه ی جیگه ی ژبانی ئاواتدا خاوه ن گرنگایه تیه کی سیاسی - کۆمه لایه تی زۆره به لام ئه و شیعره، وهك تا که شیعری فارسیی سالانی پینش کۆدیتای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ و گه رانه وه ی حه مه ره زاشای هه لاتوو بۆ سه ر ته خت و تاجه که ی، هه روه ها تیک شکانی راپه رینی دژی فیئودالی خه لکی بۆکان و ناوچه ی فه یزوللابه گی دژ به ئاغاوات، هیچ نیشانه یه کی ئه و رووداوانه ی به سه ره وه نییه و وهك ده بینین، ئاوات ته نیا له بیر میعراج و جه ژنی به راتدایه. تۆ بلی شاعیر شیعری فارسی دیکه ی سه باره ت به و رووداوانه نه گوتیتین؟ ئاخه ئاوات شاعیریکه ی بهرپرسی سیاسی بووه. یاخود بلی 'پیکه ی کۆمه لایه تی' خۆی وهك خاوه ن ملک و دۆستایه تی و خزمایه تی له گه ل ئاغاواتی بۆکان و ناوچه که، بهرگری هه لویست نواندن سه باره ت به و راپه رینه شکۆمه نده ی دوو کانداران بۆکان و وه رزیران و خۆش نشینانی ناوچه ی فه یزوللابه گی له سالانی ۱۳۳۱ و ۳۲ دا نه بوویت؟ ئه ی چۆن بوو له رووداوی کۆماری کوردستاندا ده ست به جی هاته ده نگ و شیعری به ئالای کوردستاندا هه لگوت؟ یان چۆن بوو سه باره ت به شۆرشه ی ئه یلوول و کۆنگره ی دووه می حزبی دموکراتی کوردستانی ئیران و راپه رینی چه کدارانه ی سالانی ۱۳۴۶ و ۴۷ و شۆرشه ی سالی ۱۳۵۷ ی ئیران خیرایه ک هه لویستی گرت؟ ئه وه پرسیاریکه ده بی وه لامی بۆ بدۆزیتته وه و من جگه له و په یه ونده عاتیفی و چینایه تیه ی وا له گه ل ئاغاواتی ناوچه که بوویه تی هیچ هۆکاریکه دیکه م بۆ نادۆزیتته وه، با خه لکی دیکه وه لامی باشتی بۆ بده ن به ده سته وه.

'هیچ هیچ'

له سالی ۱۳۳۴ دا گوتراوه که شاعیر ۵۲ سالان بووه. ئیمه بۆ ماوهی سنی سالی نیوان شیعری پینشو و ئەم غەزەلە، هیچ شیعریکی فارسیی ئاواتمان نە گەیشتۆتە دەست. وهك له سەرەوه ئاماژەى پینکرا، سالانی ۱۳۳۱ و ۳۲ ئیران بە کوردستانهوه له بارى سیاسى ئالۆز و پڕ له گۆرانکاریی وهك هاتن و لاچوونی ئەم یا ئەو سەرەك وهزیران بوو و ئەنجامهكهى گەیشته كۆدیتای ۲۸ ی گەلاویژی ۱۳۳۲ دژ به دوکتۆر محەممەدى موسەددیق و گەرانهوهى شا بۆ سەر تاج و تەخت. خەلكیكى زۆرى ناوچهى ژيانى ئاوات (موكریان) دوبەدواى كۆدیتا له لایەن حكومهتى نيزامی تەیموورى بەختیارهوه گیران، دەزگای داپلۆسینەرى ساواکیش سنی سالی دواتر له ۱۳۳۵ سالیك دواى گوترانی ئەم شیعره، دامەزرا. ناوهرۆكى شیعره كه له گەل بارودۆخى كۆمه‌لايه‌تى- سیاسىی ئەو سالانه‌دا يه‌كده‌گرێته‌وه: بى‌هيوایى به‌ ژيان، دەست شۆردن له دنیا و په‌نا بردن بۆ لای خودا له دەست كیشه چاره‌سەر نه‌كراوه‌كانى ژيان.

'صید حرم'

له سالی ۱۳۳۵ دا گوتراوه. شاعیر لهو ساله‌دا ۵۳ سالان بووه. غەزەلیكى غەرامییه به‌لام به‌ حیسابى فەردى شه‌شەم، دوور نییه بۆ دۆست و براده‌ریكى شاعیریش گوترايیت. سەرەپای ئەوهى رەدیف و هەندیک ناوهرۆكى شیعره كه دووپاتکراوهى شیعری شاعیرانى دیکه‌ى کورد و فارسن، به‌لام له چەند فەردیكیدا ناوهرۆك یان تەركیبی نوئ بەرچاو دەكه‌ویت. بۆ نموونه:

"ندانم من چه هستم، کیستم، چون زیستم، با غم"

یا:

"بگفتا من پی صید حرم، در خانه می‌گردم"

'روزگار من'

له ۱۳۳۸ دا گوتراوه که شاعیر له ووده مه دا ۵۶ سالان بووه. غه زه لیکي جوانه سه بارهت به شاعیر خوی و بارودوخی ژبانی. که ره سه شاعیریه که یه هم مووی کون و بیستراو و بینراون به لام جارو باره ته رکینکی تازه یان پی دروست کراوه:

"از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو، گلعدار من!"

'مناجات'

له ته مه نی ۵۷ سالی شاعیر دا گوتراوه. هر به ناوی شاعیره که دا ده زانریت ژانره که یه ناینیه. پارانه ویه له خدا که له شاعیر بیوریت له بهر نه ویه باری گونا پستی نوو شانده و ته و پوره شی درگانه یه تی. نه و بابه ته شاعیره له به شی کوردیدا به زور و زه و نندی ده بینریت و نیشانه ی باوهری قولی ناینی شاعیره که یه تی.

'بخت بی وفا' (تخمیس)

نه ویه دوهم پارچه شاعیری فارسیه له ته مه نی ۵۷ سالی شاعیر دا گوتراویت. پینج خشته کیه که له سهر شاعیرکی سه یید قادری سه یادهت (سه یید) ناموزای شاعیر. شاعیره که شه خسی و له باسی شاعیر خویدا یه، غه زه له که ی سه ییدش هه روه هایه.

'متاع محبت'

شاعیره که له سالی ۱۳۴۰ (۱۹۶۱) و سهره تاکانی سهره لدانی شوپشی نه یلوول له باشوور دا گوتراوه که شاعیر ۵۸ سالان بووه. نه ودهم، دابه شکردنی زه ویی دهره به گه کان له عیراقی سهرده می کؤدیتای عه بدولکه ریم قاسم به رپوه برابوو و له نه نجامدا هندیک له ناغاوات و دهره به گی کورد عیراقیان به جی هیشتبوو و هاتبوونه ئیران، به لام ئیسلاحتی ئهرزی ئیران هیشتا نه چوبوه قوناغی

بەپۆپەبردنەووە و تەنیا قسە وباسی ھەبوو. بۆچوونیک ھەبە ھەبە کە شۆرشى ئەیلوول
رەنگدانەووەیەکی دابەشکردنی زەویی ناغاوات بوو کە دەیانویست رەپوڕەووەی
کارەکەى قاسم بوەستین.

شیعریکی عیرفانی و سۆفیانەییە و زاراوہی وای تیدا بەکار ھاتووہ کە ئەو بۆچوونە
دەکەنە راستی: جمال دوست، وصل یار و... لە راستیدا ئاوات بە رۆانگەییەکی
سۆفیانەووە باس لە کەسایەتی و ھەل و مەرجی ژيانی خۆی دەکات:

"ز طفلی تا بە کھولت در یغ هیچ نکردم

ھەر آنچە سعی نمودم، بە آرزو نرسیدم"

دەکرێ شیعەرە کە وەك چەشینک ئوتۆیوگرافی شاعیریش سەیر بکریت. بەشینک لە
ناوەرۆکی شیعەرە کە لەگەڵ راستەقینەى ژيانی ئاواتدا یەك دەگرێتەوہ.

فەردی دووہم، ئەم شیعەرانی سەعدی و حافزی شیرازی وەبیری خویتەر دەھینیتەوہ:

سعدی: "ھزار جھد بکردم کە سر عشق بپوشم

نبود بر سر آتش میسرم کە نجوشم"

حافظ: "ھزار جھد بکردم کە یار من باشی

مرادبخش دل بی قرار من باشی"

گل جامە درید'

ئەم شیعەرەش وەك ئەوی پێش خۆی لە تەمەنی ۵۸ سالی شاعیردا گوتراوہ.
غەزەلیکی غەرامی شاد و لەبەردلانە لە بەحرێکی عەرووزی بلاویدا ھۆنراوہتەوہ.
ھیچ نیشانەئەك لە ھەوری دلئەنگی و خەفەت و خەمی دواڕۆژی مردن و قیامەت و
دۆزەخ، کە بە ئاسمانی زۆریك لە شیعەرە کوردی و فارسیەکانی ئاواتدا دەگەرێت،
لەم شیعەرەدا نابینرێت.

ئەوہ نمونەئەكی سەرکەوتوو لە شیعەرە کەئەك:

"ای جان امامی، تو ننگجی در جام (لەجیاتى جامە؟)

ای کاش بگویند کە گل جامە درید!"

تەریکی ھاوشیوہ لە شیعری حافزی شیرازیدا دەبینرێت:

"مگر نسیم خطت صبح در چمن بگدشت

کە گل بە بوی تو بر تن چو صبح جامە درید"

'نشانه خزانم'

ئەم غەزەلە لە چاپی جەعفەردا نییە و لە چاپی ئەنێسی وەرگیراوە. لە تەمەنی ۶۰ سالی شاعیردا گوتراوە.

بە ھەموو نیشانەییەکی ناو شیعەرە کەدا، لە غەزەلینکی دۆستانە دەچیت کە دەبێ ئاوات وەك نامەییەکی شیعری، ئاراستەیی دۆستییکی نزیکیی خۆی کردییت. بەلام لە دوو فەردی کۆتایی غەزەلە کەدا وەرچەرخانینک دەبینریت بەرەو شیعری ئایینی و خوداپەرستانە. لەگەڵ ئەوەشدا من ھەر وەك بەشیک لە شیعری ئیخوانیات سەیری دەکەم.

'فشار زندگي'

لە تەمەنی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوە

ئاوات، بە گوێرەیی ئەو ژینامەییە و ئاغا سەید جەعفەری کورپی لە سەرەتای دیوانی "شاری دل" دا بۆی نووسیوە، ژینایی ھێمن و بێ ژانەسەری نەبووە. واتە دوو ملۆزمی گەورە لە ژینیدا بوون کە ھەموو دەم خستووینانەتە باوەشی خەمییکی قوولەو: لە لایەك سیاسەت و خەمی مەزلوومییەتی گەلە بەشخوراوە کە و لە لایە کیتەر باوەری ئایینی بە خودایەکی قادری قەھھار بە نەکی و مونکی و پردی سیرات و دەرکەوانی پرووگرژی دۆزەخەو کە ھەموویان مڵاس بوون و چاوەروان سەید کامیلی ئیمامی دنیای خاکی بەجی بەیلێت و بکەوێتە بەر چنگیان بۆ ئەوەی لە سەر پردە کەوێت بیخەنە خوار، پیستی بگروون و ئیسقانی تیک بشکینن و بیکەن بە پەندی عالەمیان! دەبێت خواوەن پروایەکی ئەوتۆ لە دەریای چ خەمییکی ھەمیشەبیدا نوقم بیت و بۆ چرکەییە کیش پرووی شادی و خوۆشی نەبینیت؟

دیارە ئەو دوو بیروکەییە ھەردەم ھاودەمی ژینایی ئاوات بوون و ھەرگیز نەیانھێشتوووە ئارامی و ئاسایشیک بە خوێوە بینییت. جا ئەگەر نەداری و قەرزداریشیان بیتە سەر، دەبێت جگە لە "گوشار"، چ ناویکی دیکە لەو "ژیان"ە بنریت، کە عینوانی شیعەرە کەش ھەر "گوشاری ژیان"ە؟ لەم شیعەرەدا ئاوات "گوشاری ژیان"ی کردۆتە پەدیف و لە ھەموو فەردیکدا دووپاتی کردۆتەو و بە ئاشکرا گوتوویەتی ئەوەندە لە سەبەییی ژیانم دەترسم، لەمردن ناترسم!

شعیریکی بی عیب نیه. ئاماژه‌یه کی به سهره‌تای مه‌سنه‌وی مه‌ولانای رومی تیدایه
ئویش ئه‌و شوپنه‌ی وا "تضمین"ی میسراعیکی ئه‌و سهره‌تایه‌ی کردووه:
"از نیستان تا مرا بیریه‌اند"

'شمع شبستان'

له‌ ته‌مه‌نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.
غزه‌لیکی بی‌خه‌وشی عیرفانییه. ئه‌و کرده‌وه و حاله‌تانه‌ی وا شاعیر ده‌یانداته پال
خوی، هه‌مان ئه‌و پرسیارانه‌ن وا سو‌فیانی سافی له‌مه‌ر ژیان هه‌یانه و هه‌یانبووه، به‌لام
به‌هۆی بی باوه‌ری به‌ ژیانی ئه‌م دنیا به‌ ئاوات خواستن به‌ گه‌رانه‌وه بو‌لای
"ئه‌سل"ه‌وه، له‌نیوان دوو به‌رداشی واقع و خه‌یالدا ماونه‌ته‌وه و سه‌دان پرسیار
له‌به‌رده‌میان قوت بو‌ته‌وه که ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دین وه‌لامیان بو‌نییه! ئه‌سل کامه‌یه؟ ژیان
چییه؟ مردن چییه؟ دوای مردن چی به‌سه‌ر مرؤف و ئاژه‌ل دیت؟ بو‌چی ته‌نیا حساب
له‌ مرؤف وه‌رده‌گیریت؟ و ...

'از کارزار افتاده‌ام'

له‌ ته‌مه‌نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.
غزه‌لیکی ئایینی و خواپه‌رستانه‌یه. شتوازی بی‌رۆکه‌ی ناو شاعیره‌که‌مان له‌ هه‌لبه‌سته
کوردیه‌کانی ئاوات دا به‌ زۆر و زه‌وه‌ندی بینوه: سهره‌تا ده‌لی له‌ کار که‌وتووم،
ته‌نیام، ریشم سپی بووه و چتر شه‌ر و گه‌رم پیناکریت و مانه‌وه‌م له‌م دنیا به‌دا سودی
نییه، ئه‌وانه‌ ژیانی من له‌ سه‌رده‌می پیریمدا؛ ئینجا ده‌لی هه‌یج رۆوگه‌یه‌کم نییه رۆوی
تیکه‌م جگه‌ له‌ ده‌رگانه‌ی خودا، شه‌رمه‌زارم و موفلیس و بی‌تیشووم، هیوام به‌ به‌زه‌ی
و ره‌حمه‌تی ئه‌و هه‌یه وه‌یجتر.

'هشیار نیست'

ئه‌م شاعیره‌ش، وه‌ک ئه‌وی پیشتر، له‌ ته‌مه‌نی ۶۳ سالی شاعیردا گوتراوه.

ئىستىقبالى سەرەتاي دەفتەرى يەكەمى مەسنەوى مەولەوى رۆمى كراوھ و ئەو راستىيەر
ھەر لە مەتلەعى شىعرە كەدا بە باشى دەردە كەويت:

"روزها گرفت، گورو، باك نيست

تو بمان اي آنكه چون تو پاك نيست!"

بەلام شىعرە كەى ئاوات بە بواريكى ئايىنى، نەك عىرفانىدا دەرواوت، لە عەينى كاتدا
گازندەى سەبارەت بە ژيانى شاعىرىش تىندايە كە ھەموو خەلكى بى قىمەتى ئىمتىحان
كردووھ و تىگەپشتووھ ھەموويان ئازارى دەدەن و و ئىتر لە ھەموان داپراوھ و كارى بە
ھىچكاميان نەداوھ.

مەولاناي رۆمى و كىتیبى مەسنەوى شويتى زۆريان لە سەر شاعىران و بىرمەندانى كورد
داناوھ. واھىيە بتوانىن ھۆكاريكى مەسەلە كە لەوھدا بدۆزىنەوھ كە سۆفيايەتى و خانەقا
نشىنى لە كوردستاندا ھەر زىندوو ماوھتەوھ و سەرەپاي گۆرپانكارى زۆرى ژيانى
خەلك، ئىستاش بە پىچەوانەى گەلانى دراوسىمان، سۆفى و دەرويش و شىخ و
خەلىفەو و موراو و مورىد لە كوردستاندا ھەر ماون.

نمونه يەكى ئەو كارتىكەرىيە دەتوانىن لەوھدا بىنين لە شاعىرى مەزنى كورد مەولەوى
تاوھ گويترى ناسناوھ شىعەرىيە كەى خۆى لە ناسناوى ئەو وەرگرتووھ؛ يان شىخ
عەبدولرەحمانى تالەبانى (خاليس) شاعىرى سەدەى نۆزدەھەمى كورد، تەفسىرىكى
مەنزوومى گەلىك سەر كەوتوو بۆ ۱۸ فەردى سەرەتاي مەسنەوى نووسيوھ كە بۆتە
جىگەى پەسندى پىسپۆران و شارەزايان؛ ھىمن شاعىرى گەورەى ھاوچەرخىش
مەسنەوى بەرزى 'نالەى جودايى' لە ئىستىقبالى ھەمان ئەو سەرەتايەدا نووسيوھ. بۆ
نمونه بپروانە ئەم بەراورد كاريە:

"روزها گرفت گورو! باك نيست

تو بمان اي آنكه چون تو پاك نيست!" (مەولەوى رۆمى)

لەگەل:

"تو بمان اي چون تو كس غمخوار نيست" (ئاوات)

'پويستە'

لە تەمەنى ۶۵ سالىي شاعىردا گوتراوھ.

شعیریکی کورتی چوار فەردییە هەمان فەزای سەرگەردانی و بێ ئۆقرەیی دەردەخات
کە ئاوات تیندا ژیاوه؛ نە ئاواتە سیاسییەکانی هاتونەتە دی و نە بە دلی خۆی
ژیانیککی بێ ژانەسەری کردووه. شیعەرە کە بەپروونی ئەو گێژوگومییە پێشان دەدات.

'ستايش'

لە تەمەنی ٦٦ سالانی شاعیردا گوتراوه.
غەزەلێکی ئایینی و لە پەسنی خودادا گوتراوه. هەمان پۆچی بێ هیوایی و هەستی
گوناهکاری کە بۆ کەسایەتی ئاوات دیاردەیهکی ناسراون لێره شدا بە پروونی
دەردە کەوێت.
شاعیرانی کورد و فارس لەو بوارەدا ئەسپی مرخی خۆیان تاو داوه، من بۆنی شیعری
سەعدی شیرازی لەم شیعەری ئاوات دەکەم.

'بر درگه تو'

شاعیر ٦٩ سالان بووه کە ئەم شیعەری گوتووه.
شعیریکە لە پەسنی خودا و پیغمبەری ئیسلامدا. کەم و زۆر، کارتیکەری ئەم
غەزەلە ی حافزی شیرازی بەسەرەوێه کە دەلی:
"سحرم هاتف میخانه به دولتخواهی
گفت بازی که دیرینه این درگاهی"

'راز و نیاز'

لە تەمەنی ٦٩ سالانی شاعیردا گوتراوه.
شیعەرە کە بە هەموو حیسابێک غەرامییە، بەلام وەک لە شیعەرە کوردییەکانی ئاوات و
شعیری گەلێک شاعیری دیکە ی سۆفی مەشرەبی کورد و فارسدا بینومانە،
ئەویندارییە کە ئاراستە ی پیغمبەری ئیسلام دەکریت؛ بۆنموونە، لایەنگرانی ئەو
بۆچوونە ی کە دەلێن حافزی شیرازیش سۆفی مەسلەک بووه، هەموو غەزەلە
غەرامییەکانی وەک شیعری عیرفانی و پروو لە رێبەرائی تەریقەت تەفسیر دەکەن.
٥٣٨ / شیعەرە فارسییەکانی ئاوات

هەندىك كەس ئەو بۇ بەشىك لە شىعرەكانى مەولەوى و مەحوى و مەلاى جىزىرى و ئەحمەدى كۆر و وەفائىش بە راست دەزانن. لىرەدا، تاڧە دەستاوئىز بۇ ئەو بۇچوونە، فەردى مەقتەعە كە شوئىنى "حضرت دوست" بە حجاز دەزانىت و راشكاوانە، مۆركىكى ئاينى -عيرفانى لە غەزەلە كە دەدات. شىعرە كە لە چاپى ئەنسىدا نەھاتووە.

'مردان خدا'

لە تەمەنى ۶۸ سالانى شاعىردا گوتراوہ. غەزەلىكى عىرفانىيە. شاعىر دەلى "انالىق" وىردى سەر زمانى سۆفییە تەنانت ئەگەر لەدارىش بىرئىت؛ سۆفیان جگە لە خودا كەس نایىن و لە ھەموو بوون و كائىنىكى غەبرى ئەو بىزارن. ئاوات لە مەقتەعى شىعرەكەدا ھەمان ئەو رۆحە لە خۆى پىشان دەدات كە بۆتە ناسنامەى: من ھىچم، لەكاركەوتووم و چىم پى ناكرىت، دەنا خوداپەرستان خەرىكى كارى خوداپەرستانەى خۆيانن. كەلك وەرگرتنى زۆر لە زاراوہى سۆفیانە لە زوربەى شىعرە كوردى و فارسىيەكاندا گومانىك لای خويتەر ناھىلىتەوہ كە ئاوات سۆفییەكى سافى و لایەنگرى فەلسەفەى "وحدت وجود" یش بووہ. لە چاپى جەغفەردا وەك 'مردمان' خدا' تۆمار كراوہ.

'شفا'

شاعىر لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ۷۰ سالان بووہ. غەزەلىكى غەرامىيە. وىدەچىت لە ئىستىقبالى ئەم غەزەلەى سەعدى شىرازىدا گوترايىت:
"بىا، بىا كە مرا با تو ماجرائى ھست
بگوى اگر گنھى رفت و گر خطائى ھست"

'زخم مژه'

له تهمه‌نی ۷۳ سالانی شاعیردا گوتراوه.

شعیریکی خالیسی غه‌رامیه.

که‌ره‌سه‌ی به‌کاره‌تاووی شیعره که کۆن و کلاسیکن، به‌لام هه‌ندیک پیکهاته‌ی نویشیان
پئ د‌روست کراوه، وه‌ک:

"سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو

خوار و بی قدر و سرافکنده، به‌خود خم نشود"

کارتیکه‌ریی ئەم غه‌زه‌له‌ی سه‌عدی شیرازی به‌سه‌ر غه‌زه‌له‌که‌وه‌ ده‌بیریت:

"هر کسی در حرم عشق تو محرم نشود

هر براهیم به درگاه تو ادهم نشود"

'رشته‌ی مهر'

غه‌زه‌له‌که‌ ریکه‌وتی سالی ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی (۱۹۸۴ز) به‌سه‌ره‌وه‌یه و به‌م پیه‌ دواین
شعیری فارسیه که ئاوات له تهمه‌نی ۸۱ سالی (پینج سائیک پیش کۆچی دواییه‌که‌ی)
گوتوویه‌تی. به‌لام له بیرمان نه‌چیت چهند شعیری دیکه‌ی فارسیش هه‌ن که ریکه‌وتی
سال و مانگیان به‌سه‌ره‌وه‌ نییه و نا‌کرئ برپاریان له‌سه‌ر بد‌ریت گه‌لۆ پیش یان د‌وای
سالی ۱۳۶۳ گوتراون.

غه‌زه‌لیکی قورس و قایمه، باس له بیوه‌فایی دل‌به‌ر و ره‌فتاری فه‌له‌کی چه‌وته‌کردار
ده‌کات به‌لام له کۆتایدا ئەنجامینک له قسه‌کانی وه‌رده‌گریت و ده‌بیاته‌وه‌ سه‌ر
خوداپه‌رستیه‌که‌ی خۆی: جگه له خودا: "ناتوانی پست به‌که‌س بیه‌ستری".

شاعیرانی ئیرانیی پیش ئاوات که‌لکی زۆریان له په‌دیف و سه‌روای ئەم شیعره
وه‌رگرتووه:

"قولی است خلاف، دل در آن نتوان بست" (خیام)

"دهان خشم و زبان حسود نتوان بست" (سعدی)

"دست در حلقه آن زلف دوتا نتوان کرد" (حافظ)

"به باغ، راه خزان و بهار نتوان بست" (حزین لاهیجی)

'دوران مهر'

ئەم شیعەرە پێکەوتی گوتنەکەى دەست نیشان نەکراوە و ھەر بۆیەش ھیناومەتە دوای شیعەرە تەئریخدارەکان.

شعیریکی سەمیمی و خوسووسی و دۆستانەییە بۆ حاجی پەحماناغاى موھتەدی، دۆستی نزیکى ئاوات گوتراوە کە نەخۆش بوو و لە نەخۆشخانەى "مېھر"ى تاران کەوتوو. پێشتر لە بەشى شیعەرە کوردییەکانیدا غەزەلێک، قەتعیەک و چوارینەییەکی ئاواتمان بینیوە کە بۆ ئەو زاتە گوتراون. لێرەشدا بە ھەمان شیوە، حاجی پەحماناغا بە دۆستیک دادەنێت کە تا لە ژياندا ماو، وەك گیانی خۆی لای عەزیزە.

'با سر دويدن'

ئەم پارچە شیعەرە لە چاپى جەغفەردا نەھاتوو و من لە چاپى ئەنيسيم وەرگرتوو. پێکەوتى گوتنى شیعەرەکەش دیارى نەکراوە.

غەزەلێكى غەرامیە. لە ھەندیک شوتندا لەنگى کیش یان ناتەواوی واتای تیدا دەبینیت و ھەییە ئەو ھۆکار بووینت کە لە چاپى جەغفەر دا قرت کرايت.

شیوازیکی نەك نۆى بەلام سەرنجراکیش لە ھۆندنەوى شیعەرەکەدا ھەییە ئەویش سەرۆای فەردەکانە کە ھەموویان لە بارى پێرمانەو، چاوەگن. واتە بۆ نمونە لە فەردى یەكەمدا، کە کردارى میسراعى یەكەم، زەمانى رابردوو، چاوەپوان دەکریت میسراعى دووھەمیش بە ھەمان شیوە لە رابردوودا بیت، بەلام چاوەگە لەجیاتى کردارى رابردوو دانراوە.

عینوانى شیعەرەکە، من دامناو و لە دەقى شیعەرە کە خۆیم وەرگرتوو.

'در وفات رھى معیری'

محمد حسین معیری کە ناسناوى شاعیریە کەى "پەھى" بوو، شاعیر و "ترانەسرا" واتە دانەرى شیعەر بۆ گۆرانییە فارسییەکانى ئێران بوو. لە سالانى ئێوان ۱۳۳۰ تا ۱۳۴۷ ی ھەتاویدا پەھى گەلێک ناو بەردەرەو بوو و گۆرانیبێژانى پەھى یەكەمى ئێران وەك

'مەرزىيە' و 'دلکەش' شىعەرەکانى ئەويان بە گۆرانى دەگوتەو. رەھى لە سالى ۱۳۴۷ دا كۆچى دوايى كردوو و بەم پىيە دەبى شىعەرە كەش ھەر لەو سالەدا گوترايىت. پەيوەندى ئاوات لەگەل رەھى بۇ من روون نىيە لەبەر ئەوئە و بە رەگەز ئازەربايجانى بەلام فارسى وىژ بوو و نەمىستوو پەيوەنديكى لەگەل كوردستان بوويىت. بە ئەگەرى زۆر، ئاوات دەبى شىعەرەکانى ئەوى بەدل بوويى و بۇ مردنەكەى ئەم شىعەرەى گوتىت. ئەوئە روون بى ئەوئە شاعىر خەم و خەفەتىكى مرؤفانەى بۇ ئەو مردنە دەربرويە و دوور نىيە بۇ چاپ نارديتتى بۇ گۆفاريكى ئەو سەردەمەى تارانىش.

لەگەل ئەوئەشدا، ھەنديك نىشانەى دۆستايەتى لە نيوان شاعىرى ئىمە و رەھيدا بە سەر شىعەرەكەو دەبىنرەت، بۇ نمونە، دوو تىرمى 'مونىس ياران' و 'دوستان' لەم فەردەدا:
"رەھى" استاد فەكر بىكر بود و مونىس ياران
اسف بار سفر بست و اميد از دوستان بگرفت"

'در وفات محمدخان بداقى (حەمە خان)'

چاپى جەغفەر سالى وەفاتى حەمەخان و سالى گوترانى شىعەرەكەى دەست نىشان نە كردوو.

شىن گىرپىيەكە بۇ مردنى لاويك كە شاعىر بە "براى من" ناوى دەبات و سەرى خۇى دەكاتە قوربانىي رىگاي. كەسەكە، بە حىسابى ناوى بنەمالەبى 'بوداقى' و لەقەبى 'خان' ھوئە نەبىت، بۇ خويئەر ناناسرەت. بەلام بە يارمەتى ئەو دوو كىلە، ھەست دەكرەت لە پەيوەندى بنەمالەيەكى ئاغاواتى نيوان بۆكان و سەقزدا بىت. بوداقىيەكان خاوان ملكى گوندى "بۆگەبەسى" لە باشوورى رۆژئاواى بۆكان بوون و دوور نىيە محەممەدخان يەك لە ئەندامانى ھەمان بنەمالە بوويىت.

چوارىنە فارسىيەكان

سەرجمە چوار پارچە چوارىنەى فارسىي ئاوات لە چاپى جەغفەردا تۆمار كراون كە سىانى يەكەميان دەكەونە خانەى شىعەرى عىرفانىيەو و ئەوى چوارەميان، "ما ز بلبل با

گل و سنبل قراری داشتیم"، غهرامیه کی بن پیچ وپه نایه و چاپی جه عفر به "دوبیتی" ناوبردهی کردوه.

ئهو چوارینه تایبه ته ریکهوتی سالی ۱۳۵۹ ی هه تاوی به سه ره وهیه که ده کاته ته منی ۷۷ سالی شاعیر.

چوارینهی ژماره ۲۸۹، هاوشپوهیه کی زوری له گه ل غه زه لیکه کاکم عومهری سولتانی (وه فا) دا هه یه:

ئاوات:

"ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم
با خزان عمر، آخر لاله زاری داشتیم
در نهان زندگی خود برگ و باری داشتیم
با دلارامان خود بوس و کناری داشتیم"
وه فا:

"کاش ماهم در جهان عشق، یاری داشتیم
کاش ماهم اختر شپهای تاری داشتیم...
دور از انظار، زیر سایه بید و چنار

زان پریش و عده بوس و کناری داشتیم..."^{۳۵۱}

شعیری وه فا، به گویرهی کومه له شعیری 'سرود پرستو'، له ۱۳۳۸/۸/۲ واته سائیک پیش شیعه کهی ئاوات گوتراوه.

ویده چیت هه ردوه شاعیر له هوندنه وهی شعیری خویاندا کارتیکه ری غه زه لیکه شاعیری ئیرانی 'ره هی موعه ییری' یان له سه ره بوو بیت که به م مه تله عه ده ست پیده کات:

"یاد ایامی که در گلشن فغانی داشتم
در میان سبزه و گل آشیانی داشتم..."

که م و زور له و سالانه دا شعیری شاعیرانی ئیرانی تاقه سه رچاوهی به رده ستی خه لک بوو له ناوچه که و کاکم که کتیبفرۆش بوو، ته نیا کتیبی فارسی به تایبه ت شعیری فارسی له دوو کاندا بوو. بۆ من که ئه و سه رده مه و بۆکانی ئه و سالانه و کتیبفرۆشیه کهی کاکم به باشی له بیره، هیچ سه مه ره نانوینت ئه گه ر که سینک پیم بلیت کاکت یان ئاوات و حه قیقی و ئه وانیر له ژیر کارتیکه ری شاعیرانی فارس دا بوون.

^{۳۵۱} شعیری ؛حسرت؛ کومه له شعیری 'سرود پرستو'.

شعری ئاوات بۆ 'استاد عباس حقیقی'

له بهشی نامه گۆرپینهوهی چاپی جه عهفهردا شیعریکی فارسیی ئاوات بۆ مامۆستا حه قیقی و دوو شیعری ئه و بۆ ئاوات تۆمار کراون.

شیعره کهی ئاوات بهم مه تله عه دهست پنده کات:

"دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گوئی که ز حالم خبری را نشنیده"

یه که له شیعره کانی حه قیقی له سه ره همان کیش و سهروایه و دیاره وهلامی
پراسته و خۆی ئه و شیعره ی ئاواته:

"روشن شد از آن نامه ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده!"

شیعره کهی دیکه ی حه قیقی ئاوا دهست پنده کات:

"نامه ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار!"

چاپی جه عهفهر ئه و شیعره ی به "وهلامی حه قیقی" ناساندووه به لام ئه و نامه یه ی ئاوات
که ئه وه وهلامی بیت له ویدا ناینیریت.

شیعره کهی ئاوات ساکار و گه لیک هاوړپیانه و له بهردلانه. شیعره کانی حه قیقیش برن له
ئیحلاص و دۆستی و ئیحترام به رانه ره به ئاوات.

شعری ئاوات بۆ 'استاد خالد حسامی (هیدی)'

نامه کهی ئاوات له پراستیدا وهلامی شیعریکی مامۆستا خالد حسامی (هیدی) یه بۆ ئه و.

هیدی نامه کهی ئاوا دهست پینکردووه:

"به کویت آیم و گریانم و روی تو میجویم
تورا گم کرده ام، دیوانه ام، کوی تو میجویم"

ئاواتیش ئاوا وهلامی ده داته وه، که له سه ره همان کیش و سهروایه:

"رسید آن نامه ی پر مهر تو، من نیز میگویم
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوشخویم"

ههردوو شیعره کان گه لیک جوان و دۆستانه و له بهردلانه.

ٲه‌وه‌ش ده‌قی شیعره فارسیه‌کانی ٲاوات که له سه‌ره‌وه کورته ناساندنی‌کم بۆ کردن:

متن اشعار فارسی

شامل ٣٠ قطعه شعر

- ٢٢ غزل
- ٢ مخمس از اشعار دی‌گران
- ٣ رباعی
- ١ دوبیتی و
- ٢ نامه شعری به دوستان شاعر

معراج

از بلندا جای بالا آمدی
وه چه محبوب و دلارا آمدی!
رفتی و باز آمدی زبینه‌تر
از همه نقصی میرا آمدی
چون بدیدی لطف صاحبخانه را
مطمئن بی‌ترس و پروا آمدی
شهر مکه چشم در راه تو بود
تا تو باز از عرش اعلا آمدی
ای که پایت بر سر چشم همه!
خوش مقامی داشتی تا آمدی
در میان جملگی خیل ملک
ای سپهسالار، زیبا آمدی
خیرمقدم از "امامی" کن قبول
تو که بس پاک و مصفا آمدی

روستای 'کانی‌به‌ن'، ۱۳۳۱ شمسی
(صفحه ۲۳۴ چاپ انیسی و ۳۷۳ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

هیج و هیج

جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم
خود را ز قید و بند تکلف رها کنیم
آن نسیه جان که هست به صاحب طلب دهیم
آنگاه روی خویش به سوی خدا کنیم
آنچه سزای ماست همان می‌کند خدای
تا کی در این سرا عمل ناسزا کنیم^{۳۵۲}
دنیا متاع عاریت است و امانتی
تا کی متاع عاریتی را قبا کنیم^{۳۵۳}
کی این محبت است که با نفس می‌کنیم
با هر چه ناسزاست بدان آشنا کنیم
هیج است جمله ملک جهان، هیج هیج هیج
پس بهر هیج و پوچ چرا دست و پا کنیم

روستای قافلاوا، ۱۳۳۴ شمسی
(صفحه ۲۳۲ چاپ انیسی و ۳۷۰ ی چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
مضارع مثنی‌اخر مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

^{۳۵۲} چاپ انیسی: تا کی در این سراچه دنیا سزا کنیم

^{۳۵۳} چاپ انیسی: مطاع

صید حرم

من بیچاره بر گرد رخ جانانه می گردم
به عشق سوختن، او شمع و من پروانه، می گردم
به یاد چشم مستش شیشه‌ی دل پر ز می کردم
به تیر غمزه بشکست و در میخانه می گردم
ندانم من چه هستم کیستم، چون زیستم با غم
چنان سرگرم درد دل شدم، دیوانه می گردم
نه مستم من، نه مدهوشم، عجب بی فکر و بی هوشم
که سر از پای نشناسم، همی مستانه می گردم
سر زلفش بود چوگان، سر من گوی میدانش
بین مردانه در میدان، چه سرسختانه می گردم
برای من ز هجر دوست دنیا گشت ویرانه
چو بومم ز آنکه روز و شب پی ویرانه می گردم
"امامی" را بکشت و گفتمش: صید حرم هستم
بگفتا من پی صید حرم، در خانه می گردم

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۵ شمسی
(صفحه ۲۲۵ چاپ انیسی و ۳۶۵ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

روزگار من

دانی چه سان گذشت به من روزگار من؟
روزم چو شب، شبم چو دل تنگ و تار من
اوقات من چو زلف بتان پیچ و خم به خم
گویى همه گره به گره بسته کار من
شهرى است ملك دل كه همه مرز و بوم او
مشروب از دو دیده چون آبشار من
مژگان و ابروان چو تیر و کمان یار
تا کی زند به سینه چاك و فگار من؟
در بند وی فتادم و افتادن آرزوست
تا کی رسد به بام و در من بهار من
از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو گلعدار من
"کامل" ز بسکه قافله ام کند می رود! ۳۵۴
مشکل رسد به منزل جانان قطار من

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۸ شمسی
(صفحه ۲۲۶ چاپ انیسی و ۳۷۲ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعری
مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

مناجات

یارب به کرم رحمی! دیوانه هر کویم
پروانه‌ی هر نوری، می‌سوزم و می‌گویم
از بار گنه، پشتم خم گشته چو چوگانم
با موی سفیدم بین، هرچند سیه‌رویم^{۳۵۵}
از نکبت و معصیت، افکنده سرم هر دم
با هر که در آویزم، بدحالت و بدخویم
در روز خجل هستم، چون شب پره پنهانم
بینند به تاریکی، شب‌ها به تکاپویم
با این همه بدبختی، با این همه سرسختی
چرک گنه خود راه، از روی نمی‌شویم
عفو تو ز عصیانم بیش است، نمی‌ترسم
هرچند ز بیم آن، آواره به هر سویم
نومید نمی‌گردد، هر کس که به درگاهت
رو کرده و می‌گوید: غیر از تو نمی‌جویم
دربار خدا باشد، "کامل" ز چه می‌ترسی؟
رو بر در باز او، گو من سگک این کویم!

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۹ شمسی

(صفحه ۲۱۹ چاپ انیسی و ۲۷۱ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعره مضارع مثنی اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

چاپ انیسی: هرچند که سیه‌رویم^{۳۵۵}

بخت بی وفا

تخمیس امامی بر غزل سید قادر سیادت (سید)^{۳۵۶}

ای که نالانی ز بخت بی وفای خویشتن!
ای که می‌نالی ز ساز نارسای خویشتن!
شکوه داری از زمان پر بلای خویشتن
"ای که می‌رنجی ز درد بی‌دوای خویشتن!"
"نی مگر نالد ز کس جز از نوای خویشتن؟"

در میان عشقبازان، ما نجاتی خواستیم
ما ز یاران یک‌دمی، عهد و ثباتی خواستیم
"چشم یاری داشتیم" و التفاتی خواستیم
"ما در این محنت سرا حق حیاتی خواستیم"
"زان سبب بایست دیدن هم سزای خویشتن"^{۳۵۷}

از حیات خویش بی‌مورد چرا آزرده‌ایم؟
تا به میل ناکسان درهای غم بگشوده‌ایم
بهر ذوق اجنبی فکر عبث بنموده‌ایم
"تا به بانگ دیگران راه غلط پیموده‌ایم"
"گوش ما نشنفته بود آخر نوای خویشتن"

^{۳۵۶} این مخمس در نسخه انیسی عنوان مشخصی ندارد و تنها در ابتدای آن آمده‌است: "تخمیس بر غزل پسرعمویم جناب سید قادر سیادت" که به سیاق بیان، باید از سوی خود شاعر نوشته شده باشد. سید قادر سیادت پسرعموی امامی و شاعر خوش طبعی بود.

^{۳۵۷} نسخه چاپ انیسی: بایستی دیدن

کس برای مستیم ناورد جامی از ازل
کس نبرده از من بیچاره نامی از ازل
کس به روز من نیاوردست شامی از ازل
"کس به پای من نمی‌بسته‌ست دامی از ازل"
"چون به دام دیگران رفتم به پای خویشتن"

زان جهت از تیره‌روزی می‌کشم من جور خویش
من که از ابر کسان خواهم جمال بدر خویش
ساده‌لوحی بین که نفع از غیر خواهم بهر خویش
"تیره‌بختی بین که من از غیر خواهم قدر خویش"
"خود نمی‌دانم ولی قدر و بهای خویشتن"

روستای قاقلاوا، ۱۳۳۹ شمسی
(صفحه ۲۲۹ چاپ انیسی و ۳۷۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی‌محدوف:: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

متاع محبت

چو آفتاب سراسیمه شرق و غرب دویدم
ز هر دو سوی به شکل جمال دوست ندیدم
هزار در بزدم من، هزار بادیه رفتم
هزار جور به امید وصل یار کشیدم
به عشق نرگس مستش به زلف او گرویدم
چو مرغ خانه خرابم ز آشیانه پریدم
به روز، شب پره هستم ز زرق و برق هراسم
به شب، به یاد دو زلف چو مار یار خزیدم
شب فراق به امید بامداد شدم من
چو بامداد رسید آفتاب خود طلبیدم
به روزگار خودم زار زار گریه کنم من
که روز و شب همه در خون خویشتن غلطیدم^{۳۵۸}
ز طفلی تا به کهولت دریغ هیچ نکردم
هر آنچه سعی نمودم به آرزو نرسیدم
به شهر مهر رسیدم متاع دهر بدیدم
به جز متاع محبت به نقد جان نخریدم
به جای آنکه چو رندان به شوق و ذوق درآیم
ز ترس طعنه‌زنان جهان، به چاه خزیدم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۲۱ چاپ انیسی و ۳۶۶ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر:
مجتث مثنیٰ مخبون، مفاعیلن فعلاتین // مفاعیلن فعلاتین

گل جامه درید

شب آمد و رفت و نوبت صبح رسید^{۳۵۹}
بر هر در و بام عاشق و دوست دمید
هنگام گل و سنبل و عیش و طرب است
شد فصل گل و نسیم بر سبزه وزید
یاران همه جمعند و نهان شد اغیار
صد شکر که منکر است در چاه خزید^{۳۶۰}
آواز نی و بربط و تارست امشب
ساقی به خود آ جام می و باده رسید!
ای جان "امامی"، تو نگنجی در جام
ای کاش بگویند که "گل جامه درید!"

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۳۷ چاپ انیسی و ۳۶۲ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنیٰ اخرب مکفوف محبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

^{۳۵۹} هردو متن چایی، به جای فعل رسید، لفظ امید ضبط کرده‌اند.

360 (پکرلیت)؟

نشانه خزانم

بی روی تو نیست عید، جانم!
بی تو، بهر تو ناتوانم (۴)
چون برگ، ز گلستان فتاده
چون باد، نشانه خزانم
خون میخورم از فراق رویت
دادم ز کف، عاقبت، عنانم!
چون کبک ز ترس دام صیاد
از خنده فتاده، در فغانم
بنشسته فقیر و مات و مبهوت
مرغ پروبال بسته مانم!
سرقافله سیاهروزان
از غمزدگان اسف ستانم!
ناچار زگردش زمانه،
بردن غم دوست می ندانم^{۳۱}
یاربی! اگرچه روسیاهم
هرچه تو کنی سزای آنم
اما تو کریمی و 'امامی'
گوید که گدای آستانم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۲ شمسی
(صفحه ۲۳۳ چاپ انیسی؛ در چاپ جعفر امامی موجود نیست)

^{۳۱} چاپ انیسی: می نشانم
۵۵۶ / شیعره فارسیه کانی ثاوات

فشار زندگی

سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
وای بر جنگ آوران کارزار زندگی
من نمی ترسم اگر آید اجل سویم شبی
می گریزد از غم فردای تار زندگی
نی به آواز حزین خویش می گوید به گوش
هوش دار ای بی خبر! آواز تار زندگی
"از نیستان تا مرا بیریده اند" اهل زمان^{۳۲}
در فشارم از فراق گلعدار زندگی
تر شود از گریه ی من دامن صحرای دل
بنگرید از تنگنای آبشار زندگی
"کامل" تا زنده ای از مردگان بی حستری!
گر بمیری راه یابی بر دیار زندگی

روستای قافلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۳۷۵ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

^{۳۲} برگرفته از سرآغاز دفتر اول مثنوی معنوی

شمع شبستان

می‌گیریم و می‌خندم، چون شمع شبستانم
کوته‌نظر و فکرم، چون طفل دبستانم
گه لاغرم و زردم من، چون خار مگیلانم^{۳۶۳}
گاهی خوش و سرخم من، چون گل به گلستانم
گاهی سرحالم من، فهمیده و دانایم
گه بی‌خود و نادانم، در حالت مستانم
گاهی چو ولی‌الله در وادی وحدت من
می‌گردم و گه فاسق، چون باده‌پرستانم
با این همه جوراجور با این همه رنگارنگ
یک‌رنگ و خداجویم در زمره‌ی رستانم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۳۶۹ چاپ جعفر امامی، در نسخه چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌اخر: مفعول مفاعیلین // مفعول مفاعیلین

از کارزار افتادهام

قطره‌ام از آب دریایم کنار افتادهام
بی‌نگین و همدم و غواص و یار افتادهام
گاه چون لاله، به کف در باغ، جامی داشتم
حالی بی‌جام و باغ و لاله‌زار افتادهام
هر شبی را روز می‌پنداشتم با دوستان
حال من بی‌روز در شب‌های تار افتادهام
گویی اندر غربت‌م، هم نیست یک‌دم همدمی
ای اجل زود آ که بی‌یار و دیار افتادهام!
با تن فولاد و آهن من بدم روز نبرد
با تن لاغر کنون از کارزار افتادهام
با سر و ریش سفید آخر چه سود از ماندنم؟
اندرین دنیای دون در انتظار افتادهام
بار سنگین گنه بر دوشم و دستم تهی است
توشه‌ای آخر ندارم شرمسار افتادهام
گفت "کامل" مفسلم، جز رحمت پروردگار
نیست امیدی، به روز حشر زار افتادهام

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

(صفحه ۲۲۱ چاپ انیسی و ۳۶۴ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تو بمان ای چون تو کس غمخوار نیست!
چون تو، کس با مستمندان یار نیست
جز تو، ای قربان تو جان و تنم!
در ولایت سرور و سردار نیست
هر که می‌بینم دوروی است و دغل
بهر کس، کس محرم اسرار نیست
مونسم، روز و شبم محنت دهد
همدمم جز در پی آزار نیست
امتحان کردم همه ابنای دون^{۳۶۵}
با کسم دیگر سر و هم کار نیست
گر قبولم می‌کنی ور رانیم
بر درت زاری کنانم؛ چار نیست
لطف و رحم تو بود داروی من
از دل گم‌گشته‌ام آثار نیست
رفت دیگر، از کجا باز آرمش؟
از چه رو آرم، که با او کار نیست
هر کجا رفته‌ست، گو یارت خدا
هر کسی بردست، گو هشیار نیست
مست شد از جرعه‌ی خون جگر
پست شد چون بهر او دلدار نیست^{۳۶۶}

^{۳۶۴} نسخه جعفر امامی: هوشیار نیست

^{۳۶۵} نیاز از ابنای دون باید ابنای دنیای دون یعنی آدمیان باشد.

^{۳۶۶} پست در مفهوم مستفاد در برخی از مناطق کردستان، افسرده و ناراحت است.

سخت سرسختم هم از بی‌طالعی
رفته در خواب ابد، بیدار نیست!
آشکارا و نهان در ضیقتم
همچو من در دهر يك بیمار نیست
پس سزاوار است نالیدن ز من
هست بیمار و ولی بیمار نیست

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی
(صفحه ۲۲۶ چاپ انیسی و ۳۵۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر:
رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

پر بسته

سر ز پا نشناسم و پا از سر سودا گرم
وای گه بر پای پر آزار و گه در بستم
گه دلم گرم است از وصل و گهی سرد از فراق
گه چو یخچالم همی بینی و گه چون مجرم
گاه گویم، گاه سوزم، گاه خشک و گاه تر
گاه در صحرا گیاهم، گاه چون نیلوفر
پر و بالی می زند مرغی که در دام اوفتاد
بال و پر یا دست و پای چون زنم؟ بسته پرم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۷ شمسی

(صفحه ۲۳۶ چاپ انیسی و ۳۶۸ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ستایش

چه شود اگر به رحمت من بینوا نوازی؟
من اگر نیازمندم تو کریم و بی‌نیازی
من اگر کسی ندارم تو کس منی و عالم
منم ار فقیر و بی‌کس، تو رحیم و دلنوازی
شب قدر من همان شب که به وقت صبحگاهی
بنوازی عبد مذنب، تو که درب خانه بازی
به چه رو روم به درگه؟ که بسی گناهکارم
من مبتلا و ناچار، تو و عفو و چاره‌سازی
به جز از در تو یارب در سرفراز نبود
به هزار ترس آیم به امید سرفرازی
به درت برد "امامی" سر خود به شرمساری
مگر آرد و گذارد سر و رو به خاکبازی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۸ شمسی
(صفحه ۲۱۹ چاپ انیسی و ۳۷۴ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر'
رمل مثنی مشکول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

راز و نیاز

رفتی و پیش چشم من حاضر و ناز می کنی
با دل صید خویشتن راز و نیاز می کنی
مردنم آرزوست چون زنده شوم به مقدمت
بر تن مردگان خود چون تو نماز می کنی
زلف تو مار و هر شبی دور تو حلقه می زند
از آن به سوی خویشتن راه دراز می کنی
خوبی و حسن روی تو دست به دست هم دهد
زان سبب است این همه عربده ساز می کنی
حسن تو گنج غزنوی زبید اگر بگویمت
صد چو من خراب دل همچو ایاز می کنی
"کامل" اگر به کعبه‌ی حضرت دوست عاشقی!
مژده دهم که عاقبت عزم حجاز می کنی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

(صفحه ۳۷۶ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،

رجز مثنی مطوی مخبون: مفععلن مفاعلن // مفععلن مفاعلن

بر درگه تو

ای در نظرت جهان چو پرّ کاهی!
رحم و کرمت شامل هر گمراهی
آری که منم اسیر نفس و شیطان
از بهر نجات من کرم کن راهی
بر درگه تو شاه نهد روی به خاک
زان در چه گدایی و چه شاهنشاهی
غیر تو و آنکه او فرستاده‌ی توست
در هر دو جهان نیست شفاعت‌خواهی

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۹ شمسی
(صفحه ۲۳۶ چاپ انیسی و ۳۷۷ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر ،
هزج مثنی‌اخر مکفوف مجبوب (وزن رباعی): مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

صوفیان وردشان 'انالحق' بود
گرچه منصوروار بر دارند
روز و شب با خدا به امر خدای
پرده از روی کار بردارند
ظاهرا گرچه مفلسند و فقیر
لیک اندر خفا چو سردارند
زین جهان گر تو بینی زار و نزار
زان جهان بین مقیم دربارند
گر ندارند ملک و ثروت و مال
قوچ قربانی اند و سردارند
جز خدا را به دل نمی بینند
از همه کائنات بیزارند
جز "امامی" که پیر و افتاده است
مردمان خدای درکارند

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۰ شمسی
(صفحه ۲۳۵ نسخه انیسی و ۳۶۱ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلهن فعلن

شفا

دانی که با تو مرا عهد و ماجرای هست^{۳۶۹}
از خاک‌پای تو بر خاطر م صفایی هست^{۳۷۰}
به چاک سینه نگر دلستان! که اهل دلی
بدان ز بوی گل روی تو دواپی هست
بترس جان من! از آه سینه‌ی عشق آق
مرو به ناز عزیزم! بدان خدایی هست
به سان ساز و دف و تار و نی ز سینه‌ی من
به عشق روی خوشت گوش کن، نوایی هست
به سوز سینه همین بیت گفته‌ای "کامل!"
برای درد دلم از لبش شفایی هست

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۲ شمسی
(صفحه ۲۳۵ نسخه انیسی و ۳۵۶ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
مجتث مثنی مخبون محذوف: مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلن

^{۳۶۹} نسخه انیسی و جعفر امامی: تودانی با تو

^{۳۷۰} نسخه انیسی و جعفر امامی: ز خاک‌پای تو

زخم مژه

باغبانی که به گلزار تو محرم نشود
خاطرش تا به قیامت خوش و خرم نشود
آن کسی را که ببوسد رخ گندمگونت
به بهشت ار برود لیک چو آدم نشود
هر که با غمزدگان همدل و همراه نشد
عشق در خاطر او نبود و همدم نشود
هر که در دام سر زلف پر و بال نزد
همچو من روز و شبش درهم و برهم نشود
سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو
خوار و بی‌قدر و سرافکنده به خود خم نشود
گر کنی میل به ما شیفتگان ای دلدار!
هیچ از قدر تو و منزلت کم نشود
به "امامی" نظر افکن که ز پا افتاده است
گرچه زخم مژه‌ی تیز تو مرهم نشود

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۵ شمسی
(صفحه ۲۲۸ نسخه انیسی و ۳۶۰ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
رمل مثنی‌مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

رشته‌ی مهر

رشته‌ی مهر به هر بی سر و پا نتوان بست
دل بهر دلبر بی مهر و وفا نتوان بست
دل چو يك مرغك وحشی است به هر کوی و دری^{۳۷۲}
به دو سه دانه و دام به ریا نتوان بست
هیچکس بر نفس باد صبا تکیه نکرد^{۳۷۳}
تکیه بر دلبر پر جور و جفا نتوان بست
داد و بیداد ز دست فلك کج رفتار
همه لغو است و غلط، دست قضا نتوان بست!
"کامل"، عهد و وفا نیست ز کس، دست بکش!
تکیه بر عهد و وفا جز به خدا نتوان بست

روستای قاقلاوا، ۱۳۶۳ شمسی
(صفحه ۲۳۱ نسخه انیسی و ۳۵۵ نسخه جعفر امامی)
بحر عروضی شعر،
رمل مثنی‌مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

372 نسخه انیسی: به هر کوه و دری

۳۷۳ نسخه انیسی: همچو کس

دوران مهر

با دل شوریده گیرم بعد از این دامان مهر
خوش بود با عشق جانان طی شود دوران مهر
شاهد مهر و وفایش بس که گویند 'مهتدی'
بستری گردید اکنون در 'بیمارستان مهر'
آن مدبر خواند درس مهر و میل دوستان
زان سبب بگرفته مدرک در دبیرستان مهر
آنقدر با لطف و مهر است و وفا گویی که او
در زمان کودکی خورده است از پستان مهر
گوی چوگان وفا گردد بر هر آشنا
جان فدای آشنا اینک سر و میدان مهر
تا بود جان در بدن، تا هستم و هست آن رفیق
دارمش چون جان عزیز و گوش بر فرمان مهر
هر کسی گوید برون شد دوست از بیمارگاه
دامنش بوسم ز شادی تال لب خندان مهر
"کامل"، دیگر تو و مهر و وفا، صدق و صفا
باش سخت و ثابت و صادق، تو و پیمان مهر!

مکان و زمان سرودن شعر مشخص نیست
(صفحه ۲۲۸ نسخه انیسی و ۳۶۳ نسخه جعفر امامی)

بحر عروضی شعر:
رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

با سر دویدن

رفتی و بردی جان و دلم را
تنها به کنج عزلت خزیدن
نه خفته آبی، نه خورده نانی^{۳۷۴}
این تو به آن تو، باسر دویدن
پیر و بیچاره، افتان و خیزان،
با این وضع و حال، نهراسیدن
آه سرد من چون نسیم صبح
بر بام و درت دارد وزیدن
در کوی حسرت، بازار محنت
ندارم چاره، جز غم خریدن
چون مار زخمی می پیچم به خود
یک ساعت یکدم، نیارمیدن^{۳۷۵}
آنها همگی نصیب من شد
انگشت حسرت به لب گزیدن
آخر من و این درد جدائی
به دوش، این بار سنگین کشیدن
آری شب و روز فلک کارش است
دل از این و آن بیخود بریدن
شغل امامی در آخر عمر
گه گریه، گاهی به خود خندیدن!

(صفحات ۲۳۱ و ۲۳۲ نسخه انیسی. در نسخه جعفر موجود نیست)

^{۳۷۴} نسخه انیسی: نه خفتن آبی، نه خوردن نانی

^{۳۷۵} نسخه انیسی: نهراسیدن

در وفات رهی معیری^{۳۶}

"رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
زداغ حسرت آنان همی چشم از جهان بگرفت
چو دید از این و آن جز خوردن خون جگر نبود
به ناچاری دل پر محنتش از این و آن بگرفت
جهان خود با هنرمندان بجز جور و جفا نبود
وداع از دار فانی کرد و منزل در جنان بگرفت
"رهی" استاد فکر بکر بود و مونس یاران
اسف بار سفر بست و امید از دوستان بگرفت
دمی با قلب فارغ باز کردم رادیو اما
به جای ذوق دل از سر ره داد و فغان بگرفت
"رهی" سرقافله در کاروان و شاعران دنبال
رسید آخر اجل ناگه زمام کاروان بگرفت
ز مرگ نابهنگامش "امامی" گشت پژمرده
در شور و شعف بر من اجل هم ناگهان بگرفت

(صفحه ۲۲۴ انیسی و ۳۵۷ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

^{۳۶} محمد حسن معیری (رهی) شاعر و ترانه سرای ایرانی (۱۳۴۷-۱۲۸۸)

در وفات محمدخان بداقی "حه مه خان"

در فصل بهار کی خزان است؟
کی موسم ناله و فغان است
ناقوس اجل زند نوایی
دم زد ز وفات آشنایی
ناکام و جوان، عزیز یاران
چون لاله‌ی فصل نوبهاران
آن کیست، محمد بداقی^{۳۷۸}
رحمت کندش خدای باقی
دنیا نبود مجال آنان
رفتند یکی یکی جوانان
"الله معك" برادر من
قربان و تصدقت سر من
آن سر که نه در ره حبیب است
يك كاسه‌ی پوچ و بی نصیب است^{۳۷۹}
یاران تو در فغان و زاری
محروم ز موسم بهاری
تو رفتی به دار جاودانی
ما مانده‌ی در دیار فانی
ای خاک سیه! عزیز دل‌هاست
آن کس که تو بردی زیب گل‌هاست

^{۳۷۸} چاپ انیسی: براقی

^{۳۷۹} چاپ انیسی: نانجیب است

رونق نبود اگر گلستان
زینت بگرفت مقبرستان
زین پس من و یاد یار باقی
آن یار، محمد بذاقی^{۳۸۰}

(صفحه ۲۳۸ چاپ انیسی و ۳۸۰ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر ،
هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلهن فعولن

رباعی و دوبیتی

بخش اشعار فارسی امامی، شامل چهار قطعه رباعی و دوبیتی:

برخیز "امامیا" که وقت سحر است!
هنگام گشایش دل و قفل در است
فرصت مده از دست اگر هشیاری
بیدار شو این دم، دم فتح و ظفر است

جناب دوست نگاهی به من نمود و برفت
در گشایش و شادی ز من گشود و برفت
بگفتمش که دلم مبتلای قامت توست
نکرد رحم و تفقد، دلم ربود و برفت

یارب به کرم ذلیل راهم نکنید!
نزیك غم و ناله و آهم نکنید
مستوجب رحم خلق دنیا نشوم
محروم ز لطف صبحگاهم نکنید

ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم
با خزان عمر، آخر لاله‌زاری داشتیم
در نهان زندگی خود برگ و باری داشتیم
با دل آرامان خود بوس و کناری داشتیم

روستای قاقلاوا، ۱۳۵۹ شمسی

نامه‌های منظوم امامی به دوتن از اساتید شعر کردی

عباس حقیقی و خالد حسامی (هیندی)، از شاعران مکتب شعری 'موکریان' کردستان، همراه با پاسخ منظوم آنان. نامه‌های منظوم بیشتری از امامی و دیگران را میتوان در بخش اشعار کردی کتاب دید.

نامه امامی به حقیقی^{۳۸۱}

دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گویی که ز حال خبری را نشنیده
در آتش هجر تو همی سوزم و گریم
بی تو دل افسرده‌ی من زهر چشیده
زان روز میان من و تو فاصله افتاد
غم در رگ و پوی من بیچاره خزیده
بیرون نرود از دل زارم غم هجرت
عمری است دلم بار فراق تو کشیده
هر کس که به لطف و کرمت انس گرفته
از جمله‌ی ابنای جهان، مهر بریده
پیری نبود باعث خم گشتن قدم
از بار غم توست چنین زار و خمیده^{۳۸۲}
مستوجب لطف است دل زار "امامی"
دیوانه شد از حسرت تو، جامه دریده
روستای قاقلاوا، ۱۳۶۲/۸/۱۷ شمسی
(صفحه ۳۹۰ چاپ جعفر امامی؛ در چاپ انیسی موجود نیست)

بحر عروضی شعر،

نَزَجُ نَشْمَنِ اِخْرَبِكُمْ فَوْفَ مَحْذُوفٍ مَفْعُولٍ مَفَاعِلٍ مَفَاعِلٍ عِلْنِ

^{۳۸۱} استاد عباس حقیقی (۱۲۸۱-۱۳۷۵ شمسی) شاعر کرد و یکی از ستونهای اصلی مکتب شعری موکریان است. وی یکصد غزل حافظ شیرازی را در وزن اصلی آنها، به شعر کردی برگردانده و در کار انتقال تفکر حافظ به خواننده بسیار موفق بوده است (نگاه: مجموعه 'شهنم' چاپ سال ۱۳۷۰ انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه)

^{۳۸۲} چاپ جعفر امامی: زار خمیده

جواب حقیقی به امامی

روشن شد از آن نامه‌ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده!
از سوی "امامی" به "حقیقی" است پیامی
چون قوت روان، مرهم دل، سرمه‌ی دیده
گویی به شب تار عیان شد مه تابان
یا در دل شب می‌دمد از صبح سپیده
یا مهر و مه و مشتری و توده‌ی پروین
یا زهره به سوی کره‌ی خاک خزیده
چون مرغ شباهنگ همی ناله دهد سر
چون بلبل از عشق گلی جامه دریده
ای سید والاگهر ای فاضل "کامل!"
ای مرغ هما از زغن و زاغ رمیده!
پروانه همی سوزد و شمع است فروزان
این شیوه‌ی بیداد ز عشق است پدیده
کشکول ارادت بود انباشته از مهر
درویش و مرید توام از روی عقیده
در رابطه با قلب توام روز و مه و سال
در فکر تو هستم همه اوقات عدیده
از هجر رخت اشک من زار چو شبنم
هر صبح و مسا بر گل و گلزار چکیده
باری ز "حقیقی" دل و جان باد فدایت
ای قامت و بالای تو چون سرو کشیده!

بوکان، ۱۳۶۲/۸/۲۵ شمسی

جواب حقیقی به نامه دیگر امامی

نامه‌ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار
سپری شد غم و هم رنج و الم پایان یافت
رخت بر بست محن زامدن مژده‌ی یار
همچو روح‌القدس اندر تن من جان بدمید
نفس گرم تو ای شاعر شیرین گفتار!
من مهجور ز یاد آوریت شاد شدم
خاصه یادی که دهد وعده ز قرب دیدار
بوی پیراهنی از مصر به کنعان آمد
گرد ره شد سبب روشنی دیده‌ی تار
رنج می‌برد دل از دوری دیدار عزیز
نوشداروی تو شد مرهم این قلب فگار
دیدن یار و دیار است مزایای حیات
آرزوی دل من دیدن یار است و دیار
گرچه دورم ز تو ای دوست! به جان تو قسم
نیست در خاطر من جز دل و دلبر، دی آر
یاد آن روز و مه و سال که با هم بودیم
بی تو آن عمر که بگذشت نیارم به‌شمار
پایه‌ی مهر تو بر دل نپذیرد خللی
چه توان کرد خرابش فلك کج رفتار
گویمت حال دل خویش چو پرسیدی حال
که نه زیباست ز دلدار نهفتن اسرار

فکر می‌کردم از آن روز که حسب قانون
شصت یا سی‌کندم بازنشست و بیکار
داخل محفل یاران شوم و خوش باشم
چند روزی که بمانیم در این راه‌گذار
سی‌نیامد که دچار خطر شصت شدم
خدمتم ناقص و سن شصت شد و پایه دو چار
حال من با رفقا با تو بگویم چون شد
همچو از گرگ رمد میش و نه‌د پا به فرار
تا سرکار بدم جمله کنارم بودند
چو کنار آمدم از من بگرفتند کنار
به سرت خانه‌نشین تا شده‌ام من، شده‌اند
دوستانم همگی دشمن و خویشان بیزار
بذر پاشیدم و خشکید و جوی سبز نشد
به زمینی که بود شوره، در او بذر مکار
چه بسا ریشه که در باغ امل بنشاندم
لیک نورد بری جز ثمر تلخ به بار
نه من و تو، همه دانند که دنیای دنی
هست دون‌پرور و غدار و هنرمندآزار
خاطر آزرده شود، درد دلم بسیار است
خورده‌ام کاسه‌ی خون از خم‌گردون بسیار
بیم دارم که مکدر شوی از من ورنه
هست این قافله را قافیه تا مرز هزار
دهمت پندی اگر بشنوی از من، کامل!
چو "حقیقی" به کسان خاطر خود را مسپار

نامه دومی که قاعدتا باید پاسخ حقیقی در رابطه با آن نوشته شده باشد، متأسفانه در هیچ‌کدام از نسخه‌های انیسی و جعفر امامی موجود نیست.

نامه 'هیدی' به امامی

به کویت آیم و گریانم و روی تو می جویم
تو را گم کرده‌ام، دیوانه‌ام، خاک تو می‌بویم
جوانمردا! بیا، قربان بازوی توانایت!
در این ماتم مرا دریاب و خود بگیر بازویم
بمیرم گر ز هجرانت، ازین شادی به رقص آیم
که بعد از مرگ، چون لاله به بالین تو می‌رویم
قلم زان رنج بی‌حاصل فغان سر داده، می‌نالد
چو من اوراق گویایش به آب دیده می‌شویم
ملامت گوی پندم می‌دهد، لیکن نمی‌داند
که من خود بی‌خبر از خویشم و از آنچه می‌گویم
نه چون پروانه‌ام بوسه ز روی شمع بردارم
غریقی هستم و بهر نجاتم در تکاپویم
بسوزم در تبت، اما جز این جرمی نمی‌دانم
چرا پیدا نه‌ای، آخر ترا خواهم، ترا جویم
بیا جان "حسامی" باد قربانت! کجا رفتی؟
که با دست تو خواهم پاك كردن، اشك از رویم

مهاباد، ۱۳۴۰ شمسی

* زنده یاد خالد حیسامی (هیدی) (۱۳۰۶-۱۳۹۵ شمسی)، یکی از ستونهای اصلی مکتب شعری مکریان و صاحب دیوان "کاروان خه‌یال"، که خالق تصویرهای زیبای خیالی در شعر کردی بود.

جواب امامی به هیدی

رسید آن نامه‌ی پر مهر تو، من نیز می‌گویم:
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوش‌خویم
چنان در قلب من هستی که بیرون رفتنت "خالد!"
محال است از دل تنگم، تو می‌خواهم، تو می‌جویم
ز بخت بد چه حاصل مردن از غم زانکه می‌دانم
چو لاله نیز بر بالین یار خود نمی‌رویم
به باغ داغداران محبت بنگری دانی
که من یک چوب خشک و کهنه و بی‌برگ و خودرویم
چو مجنون در بیابان جنون در جستجوی او
چو او بنشسته رنگ مرگ بر جان و سر و رویم
ز هجر دلبرم از جان خود چندان هراسانم
که مرگم نیز نتواند نشیند یک‌دمی سویم
بیا جان "امامی" باد قربان وفای تو!
که از آب شراب مهر تو چرک جفا شویم

روستای قاقلاوا، ۱۳۴۰ شمسی
(صفحه ۲۲۳ چاپ انیسی و ۴۳۱ چاپ جعفر امامی)

بحر عروضی شعر،
هزج مثنی‌سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بەرھەمەکانی ئەنوەر سولتانی

۲۰۲۱ - "بۆکان لە میژوودا- کۆمەڵەی ۴۸۱ وتار سەبارەت بە میژووی بۆکان"، سێ بەرگ، ئەنوەر سولتانی، پۆشنگەری، ئالمان؛

۲۰۱۶ - "مقامات پیران طالبان از محمود تا عبدالرحمن (فارسی و کوردی)"، تصنیف استاد ملا صبغة الله رودباری سنندجی، ترجمه کردی از فارسی انور سلطانی؛ مقدمه تحلیلی، تنظیم، بررسی مجدد و شرح عرفانی دکتر محمدعلی سلطانی؛ آکادیمیای کردی، ههولێر؛

۲۰۱۴ - "کتاب المعارف"، شەرحی شیخ عەبدولرەحمانی تالەبانی لەسەر سەرەتای مەسنەوی مەولەوی رۆمی؛ وەرگێران لە فارسییەوه بۆ سەر کوردی، شەرحی عێرفانی لە لایەن دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانییەوه، چاپی ئەکادیمیای کوردی، ههولێر؛

۲۰۱۴ - "جذبە عشق"، کۆمەڵەی شیعەرەکانی شیخ عەبدولرەحمانی تالەبانی، وەرگێران لە فارسی و تورکییەوه بۆ سەر کوردی، شەرحی عێرفانی لە لایەن دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانییەوه، چاپی ئەکادیمیای کوردی، ههولێر؛

۲۰۱۰ - "کوردستان ئەی خۆشەویستم"، بیرەوهرییهکانی بەهییهخانم فەرەجوللا زەکی مەریوانی، وەرگێران لە ئینگلیزییەوه، چاپی بنکەیی ئاراس، ههولێر؛

۲۰۰۹ - "ژیان و بەسەرھاتی نەمر سەیفولقوزاتی قازی"، بە ھاوکاری کاک حەسەنی قازی، بنکەیی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۸ - "میژووی راپەرینی شیخ عوبەیدیلای شەمزینی (۱۸۸۰)" نووسینی میرزا عەلی ئەفشاری ئورومی؛ دەستنووسیکی پارێزراو لە کتییخانەیی سواسی لەنەدن؛ ساغکردنەوه بە ھاوکاری کاک سەلاحەددینی ئاشتی و دوکتۆر محەممەد عەلی سولتانی، چاپی بنکەیی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - "ژیان و بەسەرھاتی ئەبولقاسم لاهوتی کرماشانی شاعیری شۆرشیگێری کورد، بنکەیی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - هۆز و تیره و تایفه‌ی کورد له کوردستانی ئه‌رده‌لان - ده‌ستنوسێکی فارسی، نووسینی میرزا شوکرووللا سه‌نه‌نده‌جی (فخرالکتاب)، به‌وه‌رگێڕانی کوردیه‌وه، بنکه‌ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۶ - "سلاو له‌ حه‌یده‌ربابا" - وه‌رگێڕاوی کوردی، شیعری محهمه‌د حوسین شه‌هریار شاعیری ئازهره‌بایجانی له‌ تورکیه‌وه، به‌ هاوکاری کاک حه‌سه‌نی ئه‌یوب زاده، کتیب فرۆشی ئه‌رزان، سوید؛

۲۰۰۶ - "مینۆرسکی و کورد" - کۆمه‌له‌ی شه‌ش وتاری فلادیمیر مینۆرسکی، وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزه‌وه، چاپی موکریانی، هه‌ولێر؛

۲۰۰۶ - "رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیا دا" - وه‌رگێڕانی ۱۳۰ به‌لگه‌نامه‌ له‌ ئینگلیزه‌وه، بنکه‌ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۵ - "درايفر و کورد" - کۆمه‌له‌ی پینج وتاری ج. ر. درایفر، وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزه‌وه، بنکه‌ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۵ - "مه‌که‌نزی و کورد" - کۆمه‌له‌ی چوار وتاری د. ن. مه‌که‌نزی له‌ سه‌ر کورد، وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزه‌وه، وه‌ك به‌شیک له‌ یه‌که‌م ژماره‌ی "گۆڤاری کوردناسی"، چاپی ئالمانی؛

۲۰۰۵ - "دوو زه‌یلی شه‌ره‌فنامه" - دوو ده‌ستنوسی فارسی و تورکی شه‌ره‌فنامه‌ی به‌دلیسی، بنکه‌ی ژین، سلیمانی؛

۲۰۰۳ - "تییوری فه‌رمی لیخوڕینی ترومبیل"، وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزه‌وه، به‌ هاوکاری سی‌که‌سی تر، ئیدیتۆر کاک ری‌بووار موختار، چاپی ئازانسی ستاندارد کردنی شوڤیری، بریتانیا؛

۱۹۹۸ - "که‌شکۆله‌ شیعریکی کوردی گۆرانی" - کۆمه‌له‌ی شیعری ۴۱ شاعیری هه‌ورامی، (ده‌ستنوس)، تره‌ستی سۆن بۆ کوردستان، له‌نده‌ن؛

۱۹۹۷ - "میتووی ئه‌رده‌لان" - ده‌ستنوس، ده‌قی فارسی به‌ هاوکاری نه‌سرین بورنا، له‌گه‌ل وه‌رگێڕانی کوردی، چاپه‌مه‌نی نه‌ورۆز، سوید؛

۱۹۹۷ - "۳۵ ده‌ستنوسی شه‌ره‌فنامه له‌ کتیبخانه‌کانی جیهان"، کتیب فرۆشی ئه‌رزان، سوید؛

۱۹۹۷ - "ھېلكەى دۆراو، لىكۆلئىنەوۋەيەك لە ژيانى ئەبولقاسم لاهوتى كرماشانى"،
پاشكۆى ژمارەى يەكەمى پۇژنامەى پەيام، لەندەن؛
۱۹۹۶ - ۲۱ دەستووسى كوردى (يا فارسى سەبارەت بە كورد) لە كىتەبخانەكانى
برىتانىا، كىتەبفرۆشى ئەرزان، سوید؛
۱۹۹۶ - "ئەلف وىپى كوردى بەپىتى لاتىنى"، كۆمەلەى سى وتارى مینۆرسكى و
ئىدمۆندز، وەرگىپران لە ئىنگلىزىيەو، كىتەبفرۆشى ئەرزان، سوید.

كىتەبى دووزمانەى مندالان

۲۰۰۵ - ۲۰۱۷ وەرگىپرانى ۳۱ كىتەبى مندالان لە ئىنگلىزىيەوۋە بۆ سەر كوردى و
فارسى، كە ھاوړپ لەگەل دەقى ئىنگلىزىياندا چاپ كراون، چاپى بنكەى "مانترا
لىنگوا"، لەندەن. ھەرۋەھا وەرگىپران و تۆماركردنى پىنج سى دى كوردى و فارسى بۆ
ھەمان بنكە، ئىستا گەلىك كىتەبى كوردى و فارسى مندالان بە تەرجمەى كاڭ ئەنۋەر
لە لەندەن چاپ كراون و كوردىيەكانيان بە دەنگى خۆى و فارسىيەكان بە دەنگى
ھاوسەرى، خاتون نەسرین بورنا تۆمار كراون.

وتار

چاپى زياتر لە ھەزار وتار (تەرجمە يا نووسىن) لە چاپەمەنىيە كوردىيەكانى باشوور و
پۇژھەلاتى كوردستان يا دەرەوۋەى ولات سەبارەت بە دەستووس، ئەدەب و مېژووى
كورد.

رانانى كىتەب

۱۹۹۶-۲۰۰۷ رانانى كىتەب بۆ دەنگى كوردى رادىو ئەمېرىكا، پۇژ تى فى، تىشك تى
فى و چەند پۇژنامە و گوڤارى كوردىيە دەرەوۋەى ولات.

بەرھەمى چاپ نەكراو

- "كاجوو، ما دانى!" چەند وتار

THE LIFE AND COMPLETE WORKS OF
SAYID KAMIL EMAMI (AWAT)
KURDISH POET (1903 – 1989)

ANALYSED BY

ANWAR SOLTANI

Awat was born in Zenbeel and lived in several villages all in south-west Bokan, a town in eastern Kurdistan (Iran). He belonged to a dynasty of mystical sheikhs and attended various religious schools around the same region for 18 years. Due to his political views as a Kurdish nationalist, he was arrested, tortured and imprisoned by the Iranian police for a few years during which he was elected, in absentia, as an honorary member of the Central Committee of the Kurdistan Democratic Party of Iran. He showed bravery to stand for the rights of Kurds not only in Iran but also in Iraq, Turkey and other places where his fellow stateless Kurds lived, and as a result, his poems became Kurdish anthems sang by established singers and the wider population.

This collection offers the reader an example of making peace between social life, religion and politics, which are often in contrast with each other.

The editor has attempted to date almost all 219 pieces of the collection in relation to the region's political events of the time, while detailing the rich language and unique vocabulary of the poet.

THE LIFE AND
COMPLETE WORKS OF
SAYID KAMIL EMAMI (AWAT)
KURDISH POET

ANALYSED BY
ANWAR SOLTANI